

شانشینی عه‌ره‌بستانی سعودی
وه‌زاره‌تی کاروباری ئیسلامی وئه‌وقاف و بانگه‌واز و پرتنمایی
کۆمه‌لگای مه‌لیک فه‌هد بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز
ئه‌مینداریتی گشتی
کاروباری زانستی

کتیبی

بنه‌ماکانی باوهر له‌ژیر

پۆشنایی قورئان و سوننه‌تدا

نووسینی: کۆمه‌لیک له‌ زانایانی ناودار

وه‌ر گێڕانی بۆ سه‌ر زمانی کوردی: ئۆمیّد عومه‌ر چرۆستانی

پیدا چوونه‌ وه‌ی: محمد حسن سلیمی أقدم

ئه‌م کتیبه‌ وه‌قفه‌ بۆ خوای گه‌ وره‌ له‌ لایه‌ن (خادم الحرمين الشريفین)

مه‌ لیک سه‌ لمانی کورپی عبد‌العزیزی ئال سعوده‌ وه‌

فرۆشتنی دروست نییه‌

(به‌خۆراییی دابه‌ش ده‌کریت)

③ مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ، ١٤٣٦ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة كتاب أصول الإيمان إلى اللغة الكردية (اللهجة السورانية)
/ مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة،
١٤٣٦ هـ

٥٣٦ ص ؛ ١٦ × ٢٣ سم

ردمك : ٩-٢٩-٨١٧٣-٦٠٣-٩٧٨

١- العقيدة الإسلامية ٢- الإيمان (الإسلام) أ. العنوان
ديوي ٢٤٠ ١٤٣٦ / ٦٣٥٥

رقم الإيداع : ١٤٣٦ / ٦٣٥٥

ردمك : ٩-٢٩-٨١٧٣-٦٠٣-٩٧٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

بہ پینووسی پایہ دار شیخ: صالح کوری عبدالعزیز کوری محمد نالی شیخ
وہ زیری کاروباری ٹیسلامی و تہ و قاف و بانگہ واز و رینمایی
سہر پھر شتیاری گشتی لہ سہر کاروبارہ کانی کومہ لگای مہ لیک فہد

سو پاس و ستایش بو خودای گہ ورہ و پھر و ہر دگاری جیہانیان، کہ
لہ پھر اوہ پیر و زہ کہ یدہ فہر موویہ تی: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ ﴾ [النحل: ۱۲۵] و سہ لآت و سہ لام لہ سہر بہ پرتزترینی پیغہ مہر ان
و نیرر اوانی خوی گہ ورہ مو حہ ممہ دی کوری عہ بدو لآ، کہ فہر موویہ تی:
«بلغوا عني ولو آية»^(۱) و اتا: لہ منہ و ہ بہ خہ لکی بیگہ یہ نن تہ گہر تہ نہا
ٹایہ تیکیش بیت.

پاشان: لہ پینا و جیہ جینکردنی فہر مانہ کانی (خادم الحرمين
الشریفین) مہ لیک سہ لمان کوری عہ بدول عہ زیزی نالی سعود خوا
بیپاریزیت بہ مہ بہ سستی گہ یاندی خیر و چاکہ بہ سہر جہم موسلمانان لہ
رؤژہ لآت و رؤژٹا و ای تہم سہر زہویہ، لہ سہر و ہ موویانہ و ہ گرنگیدان
بہ قورٹانی پیروژ و کارٹاسانیکردن لہ بلا و کردنہ و ہ و و ہر گپڑانی مانا کانی
لہ گہ ل دابہ شکردنی لہ نیوان موسلمانان و تہ و کہ سانہ شی کہ ٹارہ زووی
دیراسہ و لیکو لینہ و ہیانی ہہ یہ لہ غہیری موسلمانان، نہ ک ہر ہیندہ بہ لکو
بلا و کردنہ و ہ تہ و شتانہ شی کہ سوود و قازانجیان ہہ یہ بو موسلمانان
لہ ہہ موو ہوارہ کانی ژیانی دین و دونیا یاندا.

(۱) بوخاری - أحاديث الأنبياء - (۳۲۷۴)، تیرمودی - العلم - (۲۶۶۹)، موسنہ دی تہ حہد

هزاره تی کاروباری ئیسلامی و ئەوقاف و بانگه‌واز و رینمایش له هه‌موو باوهر پیکه‌وه که خۆی ده‌بینیته‌وه له کۆمه‌لگای مه‌لیک فه‌هد بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز له مه‌دینه‌ی مننه‌وه‌ره گرنگیه‌کی زۆر ده‌دات به کاروباری ده‌عوه و بانگه‌واز کردن بۆ لای خودای گه‌وره له‌سه‌ر به‌صیره‌ت و چاوهر و وونی، بۆیه هه‌ستا به چاپکردنی ئەم کتیبه‌ به‌ناوی بنه‌ماکانی باوهر له ژیر رۆشنایی قورئان و سوننه‌تدا ئەمه‌ش بۆ ئەوه‌ی موسلمانان چاوکر اوه‌بن و ئاگاداری بیروباوهره‌که‌یان بن که بناغه و بنه‌مای ئیمان و باوهره‌که‌یان، وه‌ک پینغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووویه‌تی: «إِنَّ فِي الْجَسَدِ مَضْغَةً إِذَا صَلَحَتِ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ»^(۱) وانا: له‌ناو جه‌سته‌ی مرۆفدا پارچه‌یه‌ک گۆشت هه‌یه ئە‌گه‌ر ئەو پارچه‌ گۆشته‌ باش و چاک بیت، ئە‌وا هه‌موو جه‌سته‌ی مرۆف باش و چاک ده‌بیت، مه‌به‌ست له‌و پارچه‌ گۆشته‌ دله، ئە‌گه‌ر دلێ مرۆف باش بیت ئە‌وا سه‌رجه‌م ئە‌ندامه‌کانی تریشی باش ده‌بن.

پاش چاپکردنی ئەم کتیبه‌ش به‌یارمه‌تی خودای گه‌وره زنجیره‌یه‌ک کتیب و په‌رتووکی تریش به‌دوایدا چاپ ده‌کریت له‌کتیبه‌کانی فه‌رمووده و فیه‌ه و زیکر و یادی په‌روه‌ردگار و نزا و پارانه‌وه، له‌خودای گه‌وره داواکارین که سه‌رجه‌م موسلمانان سوودمه‌ندبن لیتی.

به‌م بۆنه‌یه‌شه‌وه پینمخۆشه‌ که سوپاسی ماندوو بوون و دلسۆزی گشت ئە‌و برایانه‌ بکه‌م که هه‌ستان به‌ئاماده‌کردنی ئەم کتیبه‌ له

(۱) بوخاری - الإیمان - (۵۲)، وه‌ موسلیم - المساقاة - (۱۵۹۹)، ئیبن ماجه - الفتن - (۳۹۸۴)، وه

موسنه‌دی ئە‌حمه‌د (۲۷۰/۴)، وه‌ داره‌می - البیوع - (۲۵۳۱).

دانان و پیدانچونوه و دارپشتن و وهرگیرانی، ههروهها پیمخوشه سوپاسی ئەمینداریتی گشتی کۆمه‌لگای مه‌لیک فه‌هدیش بکه‌م که زۆر به‌جوانی و به‌وپه‌ری دلسۆزیه‌وه هه‌ستان به‌جیه‌چیکردنی چاپکردنی ئەم کتیه، داواکارم له‌خودای گه‌وره ئەم ولاته‌ه بپارێزیت که چاودیری دین و پارێزهری بیروباوه‌ری راست و دروست ئاینی پیروزی ئیسلامه، له‌ژیر سینه‌ری ریه‌رایه‌تیکردنی (خادم الحرمین الشریفین) و جیگره‌یه‌که‌م و دوومه‌به‌ریزه‌که‌ی (خوا بیانپارێزیت).

له‌کۆتاییشه‌وه جارێکی تر سوپاس و ستایش بۆخودای گه‌وره و په‌روه‌ردگاری جیهانیان.

پیشه کی

سو پاس و ستایش بو ئه و خوایهی که ئاینه پیرۆزه که ی و سه رجه م نیعمه ته کانی بو به نده کانی کامل کرد، و ه ئومه ته که مان که ئومه تهی ئیسلامه کردی به باشترین ئومه ته، و ه دیسان سو پاس بو ئه و خودایه ی که هه ر له ناو خو ماندا پیغه مبه ریکی بو نار دین ئایه ته کانی په ر و ه ر دگار مانی به سه ردا خویندینه وه و دل و ده ر و ونی پاک کردینه وه له هه موو ژهنگ و ژاریک، و ه کتیبه که ی خو ی و حکمه ت و دانایی فی ر کردین، و ه سه لات و سه لام له سه ر پیغه مبه ر مان (محمد) که ره حمه ته بو گشت جیهان وه له سه ر ئال و بهیت و هاوه ل و شوینکه و توانی هه تا هه تایه .

بیگومان وهك ئاشکرایه حکمهت له دروستکردنی جنۆکه و مرؤف په رستی خودای گه وره یه به تاك و ته نهایی، وهك خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات: ۵۶].

بو یه یه کخوا په رستی و هه بوونی بیرو باوهر پیکری راست و دروست که له هه ر دوو سه رچاوه سه ره کیه پیرۆزه که ی ئیسلام قورئان و سوونه ته وه سه رچاوه ی گر تبتت مه به سستی سه ره کی ئه و به ندایه تیه یه که مرؤف و جنۆکه ی له پیناودا خه لقراوه، بیگومان هه ر ئه مه ی ش بناغیه بو ئاوه دانکردنه وه ی ئه م گه ر دوونه، به بی ئه مه هاو کیشه کان هه ر هه موویان تیک ده چن و فه سادو خراپه کاریش بلا و ده بیته وه، هه ر وهك خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَاءُ اللَّهِ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ [الأنبياء: ۲۲] و اتا: ئه گه ر به اتایه له ئاسمانه کان و زه ویدا خودایه کی تر جگه له (الله) ببوایه، ئه و ا

بیگومان تیک ده چوون، پاک و بیگهردی بو خودای په روهردگاری عهرش لهو باس و خواسانه ی ته وان وه صفی خودای پی ده کهن.

هه روهها ده فهرموویت: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: ۱۲]
 واتا: خودا ته و زاته به که هه ر جهوت ناسمانه که ی دروستکردوه، هه روهها به وینه ی ته وان فهرمانی خودا بو زه ویش داده به زیت و جیهه جی ده کریت، بو ته وه ی بزنان که به راست خودا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه، بیگومان خودا به زانست و زانیاری خو ی ده وری هه موو شتی کی داوه.

ته مانه و چه ندان ثایه تی تر که باس له م مه سه له یه ده کهن.

جا کاتیکیش که ده رکه وت که عه قلی مرؤف ناتوانیت بو خو ی په ی به م به ندایه تیه ی خودای گه وره بیات، بویه په روهردگار پیغه مبه رانی به په راو و په رتو که کانیا نه وه په وانیه ی لای گه له کانیا ن کرد، بو ته وه ی به شیوه یه کی جوان و ریک و پیک ته م مه سه له یه یان بو روون بکه نه وه تاوه کو له سه ر بناغه یه کی توکمه و بته و و چا ورپوشنی و عیلم و زانیاری به ندایه تی و په رسته کانیا ن نه نجام بدن، له م پینا ویشدا پیغه مبه ره کان به وپه ری لیپراوی و دلسوزیه وه هه ستان به روونکردنه وه و گه یانندی ته و ته رکه ی خودای گه وره خسته بویه ته ستویانه وه، وه ک خودای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ [فاطر: ۲۴] واتا: هیچ گه ل و نه ته وه یه ک نه بووه که فورستاده و بیدار که ره وه یه کی بو په وانیه نه کرایت.. هه روهها فهرموویه تی: ﴿فُرُوسًا نَارُ سُلَاطِنَاتٍ﴾ [المؤمنون: ۴۴]
 واتا: پیغه مبه ره کانی خو منی یه ک له دوای یه ک ناردوه تا ته و کاته ی که

کو تاییان پیتهات به بهر پزترین و گه‌وره‌ترینیان که پیشه‌وای همه‌موویانه
 ئه‌ویش پیغه‌مبه‌رمان محمد المصطفی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ه که به‌وپه‌ری
 لیپراوی و دلسوزیه‌وه په‌یامه‌که‌ی گه‌یاند و ئه‌و سپارده و ئه‌مانه‌ته‌ی له‌سه‌ری
 بوو جینه‌جینی کرد، و تاموژگاری ئوممه‌ته‌که‌ی کردو له‌پیناو خودای گه‌وره‌دا
 به‌راست و دروستی جیهادی کرد و تیکو‌شا، بانگه‌وازی گه‌له‌که‌ی کرد
 به‌نهیتی و ناشکرا، و شانی دایه ژیر بارگرانی و نار‌ه‌حه‌تیه‌کانی په‌یامه‌که‌ی
 و به‌جوانترین شیوه پیی هه‌ستا، وه ههر له‌م پیناوه‌شدا ئارامی گرت
 له‌سه‌ر همه‌موو ئه‌و نار‌ه‌حه‌تیانه‌ی هاتنه‌رپنگای بیی ئه‌وه‌ی رپوژیک ماندوو
 بییت و به‌مه‌ش گه‌شته ئه‌و پله‌و پایه به‌رز و بلنده‌ی پیغه‌مبه‌رانی خاوه‌ن
 عه‌زم و ووهری پیی گه‌شتبوون، تا ئه‌و رپوژه‌یشی که خودای گه‌وره
 دینه‌که‌ی سه‌رخست به‌سه‌ر همه‌موو دینه‌کانی تر دا، به‌لی ئه‌م پیغه‌مبه‌ره
 بانگه‌وازی کردو نه‌سه‌ره‌وت و ماندوو نه‌بوو، به‌مه‌ش خودای گه‌وره
 نیعمه‌ته‌کانی خو‌ی بو مرؤفایه‌تی ته‌واو و ته‌کمیل کرد، ههر به‌هوی
 بانگه‌وازی ئه‌م پیغه‌مبه‌ره خو‌شه‌ویسته‌یشه‌وه خه‌لک پۆل پۆل ده‌هاتنه‌ناو
 ئاینی پیرۆزی ئیسلامه‌وه، گیانیشی نه‌سپارد تاوه‌کو خودای گه‌وره ئاینه‌که‌ی
 خو‌ی پیی ته‌واو کرد و نیعمه‌ته‌کانی پیی کامل کرد، له‌م باره‌یشه‌وه خودای
 گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
 دِينًا﴾ [المائدة: 3] و اتا: له‌ئه‌مرؤوه به‌رنامه‌و ئاینه‌که‌تانم بو کامل کردن، وه
 نیعمه‌ت و به‌خششی خو‌مم بو ته‌واو کردن سه‌رم خستن به‌سه‌ر دوژمنانتاناو
 رینماییم کردن بو ریگه‌ی راست، ئیتر نه‌پیتویست به‌ پیغه‌مبه‌ری تر هه‌یه‌و،
 نه قورئانیکی دیکه، ئیسلامیشم به‌به‌رنامه‌و ئاین بو هه‌لبراردن و، نابیی هیچ
 کاتیک لئی لابه‌دن...

پیغه مبه ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گشت بنه ماو لِق و پۆیه کانی دینکه ی
 رپوون کرده وه بۆ ئوممه ته که ی، ههروهك پيشه وای (دار الهجرة) ئیمامی
 مالیکی کورپی ئه نه س په حمه تی خودای لى بَيْتِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: زۆر مه حاله
 پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئوممه ته که ی فیری چۆنیه تی
 خۆپاک کرده وه کرد بئیت و فیری یه کخوایه رستی نه کرد بن.

بیگومان پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زۆر به وپه ری ئیخلاص
 و لیبرانه وه بانگه وازی کرد وه بۆ لای خودای گه و ره، له هه مان کاتدا
 دور خستنه وه ی خه لکی له هه موو جو ره کانی شیرك و هاوه ل بریاردان بۆ
 خودا، به گه و ره و بچوکیه وه، ئه مه ش کاری سه ره کی هه موو پیغه مبه ران
 بو وه، چونکه هه موویان یه کده نگ و یه ک رابوون له م مه سه ئه له یه دا، ئه ویش
 بانگه واز کردن بو وه بۆ یه کخوایه رستی و دور که و تنه وه له هاوه ل بریاردان بۆ
 خودای گه و ره، هه ر ئه مه پیش یه که م هه نگاو و پوخته ی کاری په یامی هه موویان
 بو وه، وهك خودای گه و ره فه رموویه تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا
 أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ
 فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ﴾ [النحل: ۳۶] و اتا: سویند به
 خودا بیگومان ئیمه له ناو هه ر گه ل و نه ته وه یه کدا پیغه مبه ریکمان په وانه کرد وه و
 پیمان راگه یاند وه که پیمان بلئیت: ته نها خودا بپه رستن، خۆتان دووره په ریز
 بگرن له هه موو په رستر او نیکی تر، جا هه بوو له و خه لکه که بیرو هۆش و ژیری
 خۆی خسته کارو به شوین راستیدا ده گه را خوایش هیدا یه تی ده دا، هه شیان بوو
 خۆی شایسته ی گو مرایی ده کردو به سه ریدا ده چه سپا، که و ابوو بگه رین به سه ر
 زه ویداو سه رنج بده ن، بزنانن چۆن بوو سه ره نجامی ئه و که سانه ی بر وایان به
 به رنامه ی ئیمه نه بوو.

وه فەر موویه تی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾ [الأنبياء: ۲۵] واتا: له پیښ توشه وه ئه ی محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ر پیغه مبه ری کمان نار دیت و ه حی و سر و شمان بؤ کر دو وه که: ه یچ په ر ستر او یکی به ه ق نیه جگه له من، جا که وایه هه ر به ته نها من په ر ستن، وه له جیگایه کی تر دا ته فەر موویت: ﴿ وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴾ [الزخرف: ۲۵] واتا: تۆ پر سیار بکه له و پیغه مبه رانه ی پیښ تۆ نار دو ومانن ئایا بیجگه له خودای میهره بان بریار مان دا وه ه یچ په ر ستر او یکی تر په ر ستریت، هه ر وه ها فەر موویه تی: ﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ﴾ [الشورى: ۱۳] واتا: رپیازی ئاین و به ر نامه ی ژیانى بؤ داناون، ئه وه ی که فەرمانى پیکر دو وه به نوح، هه ر به وشيويه قورئانیشى بؤ تۆ ئه ی محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه حی و نیگا کر دو وه، وه به ئیبراهیم و موسا و عیسا شمان راگه یاندو وه که رپیازی ئاین و یه کخوا په ر ستنی به ر نه دن و له سه ری پایادار بن و جیاوازی تیدا مه که ن.

له هه ر دو و سه حیخی بوخاری و موسلیمیشدا هاتو وه، که ئه بوهوره یه (خودای لی رازی بیت) ئه گپریته وه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: ﴿الأنبياء إخوة لعلات، أمهاتهم شتى ودينهم واحد﴾^(۱) واتا: پیغه مبه ران هه ر هه موویان بران و باوکیان یه که و دایکانیان جو دایه، وه ئاینشیان هه ر یه که.

ئاینه که یان یه کتک و عه قیده و بیرو باوهر پان یه ک، به لام جیاوازی له شه ر یعت و رپساکانیاندا هه بو وه، وه ک خودای گه وره فەر موویه تی:

(۱) سه حیخی بوخاری به فەر موو ده ی ژماره (۳۴۴۳)، وه سه حیخی موسلیم به فەر موو ده ی ژماره (۲۳۶۵).

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شَرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾ [المائدة: ۴۸] و اتا: بۆ هه‌ریه‌کێ له ئیتوه‌ئی موسلمانان و ئه‌هلی کیتاب، یاسا و به‌رنامه‌یه‌کمان داناوه.

جا بۆیه‌ پیتوسته‌ ئه‌وه‌ روون بیته‌وه‌ و بسه‌لمیت لای هه‌موو موسلمان و باوه‌رداریک که‌ عه‌قیده‌ و بیروباوه‌ر هیچ‌ بواریکی تیندانییه‌ بۆ بگره‌ و به‌رده‌ و پرای مرۆفه‌کان، به‌لکو و اجبه‌ له‌ سه‌ره‌هه‌موو موسلمانیکێ سه‌ره‌ ئه‌م رووی زه‌ویه‌ چی له‌ روژه‌ له‌ لات بیت یان روژئاوا که‌ بیروباوه‌ریان وه‌ک بیروباوه‌ری پیغه‌مبه‌ران و نیراوانی په‌وه‌ردگار بیت (سه‌لامی خودایان لی بیت)، به‌شیوه‌یه‌ک باوه‌ریان به‌ و بنه‌ماو بنچینانه‌ هه‌بیت که‌ ئه‌وان باوه‌ریان پیتی هیتاوه‌، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌لکو به‌بی هیچ‌ گومان و دوو دلییه‌ک خه‌لکیشی بۆ بانگ بکه‌ن، وه‌ک خودای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿ءَاَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ؕ اَمِنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ؕ لَا نَقْرَفُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ؕ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبِّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة: ۲۸۵] و اتا: ئه‌م پیغه‌مبه‌ره‌، و ئه‌و ئیماندارانه‌ی له‌ گه‌لیدا باوه‌ریان هیتاوه‌ و لییان روونه‌ که‌ ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ راست و دروست له‌ لای په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ هاتۆته‌ خواری، وه‌هه‌مووشیان بریایان هیتاوه‌ به‌ تاك و ته‌نیایی خوداو، به‌فریشته‌کانی، و به‌کتیبه‌کانی، و به‌پیغه‌مبه‌ره‌کانی، ده‌شلین: ئیمه‌ هیچ‌ فه‌رق و جیاوازیه‌ک له‌ نیتوان پیغه‌مبه‌رانی خوادا ناکه‌ین، بروامان هه‌یه‌ که‌ هه‌موو خودا نار دوونی، وه‌هه‌ریه‌ که‌ شیان به‌ به‌رنامه‌ی خۆیه‌وه‌ هاتووه‌، وه‌ ئه‌لین: و ته‌ی خوامان بیست و گوێرایه‌لی فه‌رمووده‌کانی خواین، داوای لی بوردنت لی ده‌که‌ین، ده‌سا تۆیش لیمان خۆش ببه‌ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان! چاکیش ده‌زانین که‌ سه‌ره‌نجام گه‌رانه‌وه‌ شمان ته‌نها بۆ لای تۆیه‌.

ئائمه كارو پيشه ي باوهر دارانه، و ههر ئەمەش رېگا و رېيازبانە، كه باوهر بھيتن و تەسليم و گويزا يەل و ملكەچ بن و بەبى هيچ ئەملا ولا يەك قەبولى بكن و پتي رازى بن، جا هەر كاتيك باوهر دار بەم شيو هە بوو ئەوا بېگومان هەميشە سەلامەت و پاريزراو دەبیت لەهەموو جۆرە هەلديران و گومان و دوو دلئى و پەشيمان بوونە و هەيك، دەروونى پاك دەبیتە و لەژەنگ و ژارى نەزانی و دلئى ئۆقرە دەگریت لەسەر باوهر، و بەمەش تەواو دوور دەبیت لەهەموو ئەو گومرايى و سەرلېشيو اويانەى كه خەلكى تری تیدەكەون، بەهۆى بىروباوهرى باتل و پرپوچيانە وە كه هەميشە لە شك و گومان و دلەراوكى وەهم و نامور تاحيدان.

بىروباوهر پيكي ئيسلاميانەى راست و دروست كه لەسەر بنه مايەكى جيگير و ساغ و سەليم بنيات نرابیت وەك بىروباوهرەكانى تر نيە، چونكه بەختە وەرى و خوښبەختى و سەرفرازى دونيا و دواپوژ بۇ خواو نەكەى مسۆگەر دەكات، ئەمەش بەهۆى پوونى مەعاليم و راست و دروستى و ساغ و سەلامەتى بەلگە و دەليلەكانیە وە، لەهەمان كاتدا هاوتايە لەگەل فيطرەتى سەليم و عەقل و ژيرى و دل و دەورنى مرؤفە كاندا.

بۆيە هەموو جيهانى ئيسلامى زور پيوستى بەشارەزابوون و ناسينى تەواو دەربارەى ئەم بىروباوهرە راست و دروست و بى خەوش و خالە هەيە، هەر ئەمەش هۆى سەرەكى بەختە وەرى و سەرفرازى و سەرکەوتنiane.

لەم كتيبه دا موسلمان بنچينه و بنه ماكانى بىروباوهرى ئيسلام و ديارى ترين مەعاليمەكانى بەبەلگەى تەواو و نموونەى زيندو وە وە تيدا دەبينتتە وە كه هيچ كەسيك ناتوانيت خوى لى بى ناز بگريت، ئەویش ئەم كتيبه يە كه

پيكهاتووه له (بنه‌ماكانى باوهر له ژير پوښنايى قورئان و سوننه‌ت دا) ئەمە بریتیه له و بنه‌ما گه‌وره و عه‌زیمانەى كه له پینغه‌مبه‌رانه‌وه به‌میراتی ماوه‌نه‌ته‌وه، كه زۆر روون و ئاشكرا و دیارن، به‌شپۆه‌یه‌ك گه‌وره و بچووك ئەتوانیت به‌كه‌مترین كات و ماوه‌ لێی شاره‌زا بێت و تینگات لێیان، ئاشكرا به‌توفیق و یارمه‌تیش هه‌ر به‌ده‌ستی خودای گه‌وره‌یه، لێره‌شدا جینگای خۆیه‌تى زۆر سوپاسی ئەوه‌ر یزانە بكه‌م كه ده‌ستیان هه‌بووه له‌ئاماده‌کردنى ئەم كتیبه‌دا، كه ئەوانیش هه‌ر یه‌ك له: دكتور صالح كورى سه‌عدى سحیمی، و دكتور عبدالرزاق كورى عبدالمحسن العباد، و دكتور ئیبراهیم كورى عامر الرحیلی، هه‌روه‌ها سوپاسی هه‌ردوو به‌ریزان: دكتور على كورى ناصرى فه‌قیه‌ی، و دكتور ئەحمه‌د كورى عه‌طیه‌ الغامدی ئەكه‌ین كه هه‌ستان به‌پیداچوونه‌وه و دارشتنه‌وه‌ی ئەم كتیبه‌.

داواكارین له خودای گه‌وره و پاك و بێگه‌رد ئەم كتیبه‌ بكاته‌ مایه‌ی خیر و خو‌شى و سوود و قازانج بۆ سه‌رجه‌م موسلمانان، له‌كو‌تایه‌وه سوپاسی په‌روه‌ره‌دگاری به‌ده‌سه‌لاتی جیهانیان ده‌كه‌ین.

ئەمینداریتی گشتی

كۆمه‌لگه‌ی مه‌لیك فه‌هد بۆ چاپکردنى قورئانى پیرۆز

ریخو شکردن

شاراوه نییه لای هیچ کهس باوهر و ئیمان پله و پایه و مه‌کانه‌تیکی گرنگی تاییه‌تی خوی هه‌یه، له‌هه‌مان کاتدا که لک و سوودیکی زوری هه‌یه له‌دونیا و دوارپوژدا، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده، بگره‌هه‌موو خیر و بی‌ریک له‌دونیا و پاشه‌پوژدا له‌سه‌ر سه‌لامه‌تی باوهرپیکي راست و دروست وه‌ستاوه، ئه‌مه‌ش له‌هه‌ره‌پیرۆزترین داواکاری و گرنگترین مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعت و پرفه‌رتین ئامانجه‌کانیه‌تی، هه‌ر به‌م‌پیر و باوهرپه‌راست و دروسته به‌نده‌کانی خودا به‌ئاسووده‌یی ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ن و له‌هه‌موو خراپه‌و خراپه‌کاری و ناخو‌شی و نه‌هامه‌تییه‌ک رزگاریان ده‌بی‌ت، له‌کو‌تاییشدا پاداشتی پاشه‌پوژ و خو‌شییه‌کانی دوارپوژ و خیر و به‌هره‌هه‌میشه‌یه‌کان به‌ده‌ست ده‌هینیت که هه‌ر گیز له‌ناو ناچن و نافه‌وتین ..

خودای گه‌وره‌ده‌فه‌رمو‌ویت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل: ۹۷] و اتا: هه‌ر که‌سیک - له‌نیر یان له‌می - هه‌ر کاریکی چاک ئه‌نجامبدا، به‌ئیمان و باوهر‌داریش بی‌ت، به‌لین بی‌ت بی‌زینین به‌ژیانیکی پاک، و اتا: به‌ژیانیکی به‌قه‌ناعه‌ت و سه‌عاده‌ت، و به‌چاک‌تریش له‌وه‌ی کردوویانه‌ پاداشتیان بده‌ینه‌وه هه‌روه‌ها فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا﴾ [الإسراء: ۱۹] و اتا: ئه‌وه‌ی پاشه‌پوژری لامه‌به‌ست بی‌ت و هه‌ول و کو‌ششی چاکی بو‌بدات، له‌هه‌مان کاتیشدا ئیماندار بی‌ت، هه‌ول و کو‌ششی ئه‌و جو‌ره‌که‌سانه‌جیگه‌ی ریز و سوپاسه و سوپاسکراون

له جیگه یه کی تر دا ده فەر موو یت: ﴿وَمَنْ يَأْتِهِمْ مُؤْمِنًا فَدَّ عَمَلُ الصَّالِحَاتِ فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ اَلَّذَرْجَةُ اَلْعُلَىٰ﴾ [طه: ۷۵] و اتا: ته و که سه ی به باوه پر داری بگه ریته وه لای خودای گه و ره به پرستی کرده وه ی چا کیشی کرد بی تا نه و انه پله و پایه ی به رز و بلندیان هه یه، هه ر له باره ی گرنگی باوه پر وه فەر موو یه تی: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا * خَالِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَغْوُوْنَ عَنْهَا حَوْلًا﴾ [الكهف: ۱۰۷، ۱۰۸] و اتا: به پرستی ته و انه ی که ئیمان و باوه پر یان هیئا وه و کرده وه چا که کانیان نه نجامدا وه، ئیمه هه ر له زو وه وه به هه شتی فیر ده و سمان بو تا مده کرد و ون، تا له و ی دابه زن و ژیان ی کامه رانی تیایدا به ر نه سه ر * به هه تا هه تاییش له و ی دا ده میئنه وه و ژیان یان تییدا نه بر او هیه، هه ر گیز بیزار نابن و بو خوشیان داوای جیگور کی ناکه ن و، هه ر گیز بیان خوش نیبه لیی ده ر چن. نایه ته کانی قورثانی پیروز له م باره یه وه زورن و به هیئده ی خسته مانه به ر دیده ی به پر تان و از ده هیئین.

ده قی نایه ته کانی قورثانی پیروز و سوننه تی پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لگه ن له سه ر ته وه ی که باوه پر و ئیمان له سه ر شه ش بنه مای به هیژ و ه ستا وه، ته و انیش بریتین له: باوه پر به خودای گه و ره (الله) باوه پر به فریشته کان، و باوه پر به کتیب و په را وه کان و به پیغه مبه ران و به پروژی دوا یی به قه ده ر خیری و شه ری، ته م بنه مایانه ش له قورثان و سوننه تدا له زور جیگه باسکرا ون له و انه ش:

۱. خودای گه و ره ده فەر موو یت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بِاَللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاَلْكُتٰبِ الَّذِي نَزَّلَ عَلٰی رَسُوْلِهِ وَاَلْكُتٰبِ الَّذِي اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَٰئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرَسُوْلِهٖ وَاَلْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيْدًا﴾ [النساء: ۱۳۶] و اتا: ته ی گه لی خاوه ن باوه پر! ده بی باشر و باشر باوه پر بینن به خودا و به پیغه مبه ره که ی و به و کتیبه ییش

بهش بهش ناردی بو پیغه مبهری خوئی موحه ممهد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و بهو کتیبانهش بهر له قورئان ناردنی، وهکو تهورات و ئینجیل و پهراوه کانی دی، هه تا ئیماننان کاملتر بی و هه مووشتان ههست به برایه تی و ته بایی بکه ن له ژیر سایه ی دینی خوادا هه که سیکیش باوهری نه بی به خودا و به فریشته کانی و به کتیبه کانی و به په یامبه ره کانی، و بهر وژی دوایی نه وه له راده به دهر له ریگه ی هه قهوه دووره و چاوهر وانی هیدایه تی لی ناکری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

۲. هه ره ها ده فهر موویت: ﴿لَيْسَ الْإِنْسَانُ لُوْلُوًّا وَّجُوْهُكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ لَكِنَّ الْإِنْسَانَ مِنْ أَمْنِ يَّاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ الْمَلَائِكَةُ وَ الْكُتُبُ وَ النَّبِيُّنَ﴾ [البقرة: ۱۷۷] و اتا: کرداری چاک و کاری باش ته نها بریتی نییه له روو کردنتان به ره و روژ هه لات و روژ تاوا چونکه جوله که زور له سهه گورانی قبیله دووان و پروپاگنده ی زوریان کرد، به لکو کرداری چاک و کاری باش بریتیه له وهی که تاده میزاد باوهری هینابیت به خوداو به روژی دوایی و به فریشته کان و به کتیبه کان و به پیغه مبهران..

۳. له جیگه یه کی دیکه دا فهر موویه تی: ﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَ الْمُؤْمِنُونَ كُلُّ أَمْنٍ بِاللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ ۚ لَا نَفْرَقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَ قَالُوا سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا وَ عَفْرَانَا رَبَّنَا وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة: ۲۸۵] و اتا: پیغه مبهه بر وای هینا بهو نامه یه که بوی نیردراوه له په ره دگار یه وه له گه ل بر واداراندا هه موو بر وایان هینا وه به خوداو فریشته کانی و نامه کانی و په یامبه رانی جیاوازی ناکه ین له نیوان هیچ یه کیک له په یامبه رانی (بر واداره کان) و تیان: (پیغه مبهه رانی خوای پی گه یان دین ئیمهش) بیستمان فهر مان به ریمان کرد، داوای لیخو شبوونت لی ده که ین ئه ی په ره دگار مان و هه ره بو لای تویه گه پانه وه.

۴. ههروهها ده فهرموویت: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ [القمر: ۴۹] و اتا: بیگومان ئیمه هه موو شتی کمان به قه دهر و نه ندازه دروست کردووه.

۵. له سه حیجی موسلیمیشدا لهو فهرمووده یه ی که عومهری کورپی خه تاب رپوایه تی کردووه که ناسراوه له فهرمووده که ی جبریل هاتووه: «أن جبریل سأل النبي (صلى الله عليه وسلم) فقال: أخبرني عن الإيمان، قال: أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسوله، واليوم الآخر، وتؤمن بالقدر خيره وشره»^(۱) و اتا: جبریل پرساری کرد له پیغه مبهری خودا (صلى الله عليه وسلم) وتی: له باره ی باوهره وه هه و آلم پیبده و بوم باس بکه: نه ویش له وه لامدا فهرمووی: نه وه یه که باوهرت هه بیت به خودای گه و ره (الله) و به فریشته کانی و به کتیبه کانی و به پیغه مبه رانی و به رۆژی دوایی و باوهرت هه بیت به قه دهر خیری و شه ری.

ئه م شهش بنه ما سه ره کییه باوهریان له سه ر بنیات دهنریت، باوهر و ئیمان بو هیج که س نییه به بی باوهر هینان به هه موو ئه وانه، نه وانه ویش بنه مایه کی پیبکه وه، گریندراو و پیویست و گرنگن، که به هیج شیوه یه که له یه که جودا ناکرینه وه، به شیوه یه که که باوهر هینان به هه ندیکیان باوهر به سه ر جه میان پیویست ده کات، ههروهها بیباوهر بوونیش به هه ندیکیان بی باوهر یه به هه موویان.

هه ر بویه زور پیویسته که مرۆفی باوهر دار زور گرنگی به م بنه مایانه بدات و به گه و ره یان رابگریت و له رپووی فیربوون و خه لک فیرکردن و جیبه جیکردنیانه وه له سه ر زه مینی واقیعدا.

ئه وه شی که پاش که میکی دی باسی لپوه ده که یین روونکردنه وه ی بنه مای یه که مه له م بنه مایانه، نه ویش باوهر به خودای گه و ره (الله).

(۱) سه حیجی موسلیم به فهرمووده ی ژماره (۱).

ده‌روازه‌ی یه‌که‌م باوهر به‌خودا (الله)

ئه‌م ده‌روازه‌یه‌ش سی به‌شی له‌خۆ گرتووه:

به‌شی یه‌که‌م:

یه‌کخواپه‌رستی له‌په‌روه‌دگاریه‌تیدا (توحید الربوبیة)

باسی یه‌که‌م: مانا و به‌لگه‌کانی له‌قورئان و سوننه‌ت و ژیری فیطره‌ت
باسی دووهم: به‌ته‌نهما داننان و ئیعتراف کردن به‌م یه‌کخواپه‌رستی
خاوه‌نه‌که‌ی رزگار ناکات له‌سزای ئاگر
باسی سیه‌م: هه‌ندیک دیارده‌ی لادان و سه‌رلیشیاوای له‌یه‌کخواپه‌رستی
په‌روه‌دگاریه‌تی (توحید الربوبیة) دا

به‌شی دووهم:

یه‌کخواپه‌رستی له‌په‌رستندا (توحید الألوهیة)

باسی یه‌که‌م: به‌لگه‌ و روونکردنه‌وه‌ی گرنگیه‌کانی
باسی دووهم: واجبه‌ خودای گه‌وره‌ الله به‌یه‌کخواپه‌رستی
باسی سیه‌م: پارێزگاری پیغه‌مبه‌ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌یه
کخواپه‌رستی.

باسی چواره‌م: هاوه‌ل بپارदान بو خودای گه‌وره‌، و بی باوهری
و جوهره‌کانی

باسی پینجه‌م: بانگه‌شهی زانینی غیب و شته نادیاره‌کان
و هاوشیوه‌کانی

به‌شی سیهه‌م

یه‌کخواپه‌رستی له‌ناو و صیفه‌ته‌کاندا

باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی یه‌کخواپه‌رستی ناو و صیفه‌ته‌کانی خودای
گه‌وره و به‌لگه‌کانی

باسی دووه‌م: نموونه‌ی ته‌طیقی له‌سه‌ر دانپیدانان و سه‌لماندنی ناو
و صیفه‌ته‌کاندا له‌روانگه‌ی قورئان و سوننه‌ته‌وه

باسی سیهه‌م: چه‌ند بنه‌مایه‌ک ده‌باره‌ی ناو و صیفه‌ته‌کانی خوای
گه‌وره

ده روزهی یه کهم باوهر به خودا (الله)

باوهر به خودای گه وره (الله) گرنگترین بنه ماکانی باوهر و ئیمان و مه زنتین پله و پایهی باوهر و بهر زترین و بهر پزترینیانه، نه که ههر ته و هنده به لکو بنچینهی بنه ماکانی باوهر و کۆله که و بناغهی فهرمانه کانیته تی، چونکه سه رجه م بنه ماکانی تری (ئیمان) له سه ر ته م بنیاتراون و لق و پۆپی ته من ههر هه موویان ده گه رینه وه بۆلای ته م، باوهر بوون به خودا (الله) باوهر بوونه به تاك و ته نهایی خودای گه وره له په روه ردگار یه تی (الربوبیة) و باوهر بوون به تاك و ته نهایی له په رستن (الألوهیة) و باوهر بوون به تاك و ته نهایی له ناو و صیفه ته جوانه کانی (الأسماء والصفات)، ئانه م سی بنه مایه باوهر بوون به خودا (الله) له سه ر پاده و سستی، نه که ههر ته و هنده به لکو ئاینی پیرۆزی ئیسلام به ئاینی (یه کخواپه رستی) ناو نراوه له بهر ته وه ی ته م باوهره بنیاتراوه له سه ر ته وه ی که خودای گه وره (الله) یه که له مو لکی و له کار و کرده وه ی و هیچ شه ریک و هاوه لیک ی نییه، هه روه ها یه که له زات و ناو و صیفه ته جوانه کانی و هاو تای نییه، وه یه که له په رستن و خوا یه تی هیچ هاوشان و هاوه لیک ی نییه، به مه ش ده زانریت که یه کخواپه رستی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) ده کریت به سی به شه وه:

به شی یه که م: یه کخواپه رستی له په روه ردگار یه تیدا (الربوبیة): که بریتیه له دانان به وه ی که خودای گه وره (الله) په روه ردگار و پادشا و خاوه ن و دروستکه ر و پوژیده ری هه موو شتیکه، ههر ته وه که ژیان ده به خشیت

و زیندوو ده کاته وه ده شمر یتیت و سوود و زیان ههر به یتیراده ی ته وه، ههر ته وه که له کاتی نارچه تی و نه هامه تیدا دیت به دم هاوار که ران و لییان گیر اده کات، که هم مو و فهران و خیر و بیریک ههر بو ته وه، و هم مو و کار و فهرانیکیش ههر بولای ته و ده گهر یتته وه، که هیچ شهریک و هاوه لیک ی نیه له مه دا.

به شی دو وه م: یه کخواپه رستی له په رستندا (الألوهیة): بریتیه له ته نهایی کردنه وه ی خودا (الله) له گهر دنکه چی و زه لیلی و ترس و خشوع و کرنوش و سوژده بو بردن و سه ربرین و خوین بو رشتن و نه زر بو کردن، ههر وه ها سه رجه م به ندایه تی و په رستنه کان بو ته و به شیوه یه ک هیچ شهریک و هاوه لیک ی بو بریار نه ده یت.

به شی سییه م: یه کخواپه رستی خودای گهره (الله) له ناو و صیفه ته جوانه کانیدا: بریتیه له ته نهایی کردنه وه ی خودا (الله) له ناو صیفه ته جوانانه ی که له قورئانی پیروز و له سه ر زمانی پیغه مبه ره که یه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بریاری له سه ر دراوه ناو نراوه و وه صف کراوه، و به پاکرا گرتن و دوور بوونی په روه وردگار له ههر که موکورپی و عیب و عاریک، ههر وه ها باوهرت و ابیت که (الله) به هیچ شیوه یه ک له دروستکراوه کانی ناکات و هیچ له یه کچو و نیک له نیوانیاندا نیه، وه داننانه به وه ی که خودای گهره زانایه به هم مو و شتیک و ئاگاداره بییان، و به ده سه لاته به سه ریاندا، وه ههر ته وه زیندوو و ژیان به خش به هم مو و شتیک و هم مو و شتیکیشی راگرتوو که نه ده خه ویت و نه وه نه وزیش ده بیاته وه، و باوهرت و ابیت که ویست و مه شیئه تی جیبه جیکردن و حکمه ت ودانایی ته واوی هه یه،

که بیسه و بینره و زور بهرحم و بهسوز و میهره بانه و لهسه هر عرش و هستاوه و ئیستقراری کردووه، و بهدهسه لاته بهسه هرهموو مولکیدا و خواهنی ناوه جوانه کانی پادشایه تی و خواهنداریتی و پاک و بیگه ردی لههموو که موکورپی و سه لام و ناشتی و شایه تی راستیتی پیغه مبهران ده دات و هموو هیمنیه ک له دونیا و دواړژدا ته و دهیبه خشیت و زاله بهسه هرهموو شتیکدا و دهیپاریزیت و ناگاداریه تی و هموو سه ربه زی و دهسه لات بو ته وه و به هیزه و کهس بهسه ریدا زال ناییت، و هموو شتیک بهویستی ته وه و دروستکراوه کان له ژیر دهسته لاتی ته ودان و به فهرمانی ته و دهرۆن و گه وره یه و لههموو که موکورپیه ک بهریه، پاکو و بیگه ردیش بو (الله) په روهردگاری هموو ان له وهی که موشریک و هاوهل بریارده ران بو بریار ده دن، و باوهر بوون به ته و او ی ناو و صیغه ته جوان و به رزه کانی تریش که خواهنیه تی.

هر به شیک له م سئ به شهیش به لگه و ده لیلی خوی هه یه له قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

قورئان هر همووی باس له یه کخواپه رستی و ماف و پاداشته کانی ده کات له گه ل باسکردنی هاوهل بریاردان و کهسانی هاوهل بریارده ر و سزاکانیان.

هم سئ به شهی یه کخواپه رستیش زانایان به وردبوونه و و گه ران و لیکولینه وه له دهقه کانی قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بویان روون بوته وه و وهریان گرتووه، هممهش پاش لیکولینه وه و به دوا داچوونیکي دهقه کانی شه ریعت بووه، که به لگه یه کی

ته و اوه له سهر ته م حه قیقه ت و راستیه شه رعیه، ته ویش ته و هیه ته و
 یه کخو اهرستیه ی که داواکراوه له بهنده کان بریتیه له باوهر و ئیمان بوون
 به یه کخوای و تاک و ته نهایی ته و زاته پیروزه له پهروه ردگاریه تی (الربوبیه)
 و تاک و ته نهایی له په رستن و به ندایه تی بوکردن (الألوهیه) و تاک و ته نهایی
 له ناو صیفه ته جوانه کانی، جا ههر که س باوهری به م شیوه یه نه بیت ته وه
 باوهر دار نییه، ته وهیشی له مه و دوا باسی ده که ین له سی به شی داهاتو و دا
 روونکردنه وهی ته و سی به شه ی یه کخو اهرستیه که ئاماره مان بوکردن.

به شی یه کهم

یه کخواپه رستی له پهروه ردگار یه تیدا (توحید الربوبیة)

ئه م به شهیش سی باسی له خو گرتوو:

باسی یه کهم: مانا و به لگه کانی له قورئان و سوننه ت و ژیری فیطره ت

باسی دووهم: ته نها داننان و ئیعتراف کردن به م یه کخواپه رستی

خاوه نه که ی رزگار ناکات له سزای ئاگر

باسی سیهم: هه ندیک دیارده ی لادان و سه رلیشیاوی له

یه کخواپه رستی پهروه ردگار یه تی (توحید الربوبیة) دا.

به شی یه کهم

یه کخو ایه پرستی له پوره و ردگار یه تیدا (توحید الربوبیة)

باسی یه کهم

مانا و به لگه کانی له قورئان و سوننهت و ژیری فیطرهت

یه کهم: پیتاسه کهی:

له زمانه وانیددا: الربوبیة چاوگی فه رمانی (رَبَّ) یه، که وشه ی (الرَّب) یش له وه وه و هر گیراوه، پوره و ردگار یه تی (ربوبیة) صیفه تیکی خودای گه و ره (الله) یه ئەمه ش له ناوی (الرَب) وه وه و هر گیراوه، وشه ی (الرَب) یش له زمانی عه ره بیدا چهند مانا یه کی هه یه، له مانا یانه ش: *خاوهن مولاك (مالك)*، گه و ره و سه ردار السید، چاکساز و موصلح.

به لام له زار اوه ی عه قیده دا: یه کخو ایه پرستی له پوره و ردگار یه تیدا (توحید الربوبیة) به مانای تا ککر دنه وه ی خودای گه و ره دیت له کار و کرده وه کانیدا.

له و کار و کرده وانه یش: دروست کردن و پوزیدان و گه و ره یه تی و نازو نیعمه تدان و موکلدار یه تی و نه خشه کیشان، به خشین و گرته وه، سوود و زیان گه یاندن، زیندوو کرده وه و مراندن، نه خشه کیشی دانا، قه زاو قه دهر، ئەمه و غه یری ئەم کرده وانه ی پوره و ردگار یش که هیچ شه ریک و هاوه لیکی نییه، له بهر ئەوه و اجبه له سه ره بنده که باوه یری به گشت ئەمانه هه بیّت.

دو وه م: به لگه کانی ئەم بابته:

أ. له قورئانی پیرۆز: خودای گه و ره ئەفه ره مو ویت: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوِيًّا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَيَتَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ * هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۱۰-۱۱﴾ [لقمان: ۱۰-۱۱] واتا: ئاسمانه کانی له و بهرزه وه دروستکردووه بی ئه وه هیچ ستوون و کۆله که یه ک ببینن، و چهند کیوئیکیشی خسته زه مین و دایچه قاند وه ک میخ بۆ چادر، نه وه ک له رزه و جموجوول به ئیوه بکات، وه هه موو جووره گیانله به ریکی تیدا بلاو کرده وه، که مه گهر ههر خودا خوئی به ئه ندازه و ژماره یان بزانی، له ئاسمانیشه وه بارانیکمان بۆ دابه زانندن، بۆ سوودی ئیوه و ئازله کانتان، ئینجاله ویدا له هه موو جووره رووه ک و گیایه کی هاوولف و جووتی جوانی به که لکمان پرواند * ئه مه دروستکراوی خودایه (به ته نها و بی هاوول و یارمه تیدر و هده ییتان، جا ئیوه ئه ی خه لکینه! نیشانم بدهن چیان دروستکردووه؟ ئه وانه ی جگه له خودا ئیوه ئه یانپهرستن، هیه چیان دروست نه کردووه، به لکومو شریکه کان له ناو گو مپراییه کی ئاشکرادان، که بتان ده پهرستن.

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ [الطور: ۳۵] واتا: ئایا ئه وان بیدر و ستکارئک له خوئیانه وه دروست بوون، یا خوئیان دروستکاری خوئیانن؟

ب. به لگه کان له سوننه ت: ئه و فهرمووده یه ی که ئیمامی ئه حمه د و ئه بو داود له فهرمووده که ی عبدالله ی کورپی شوخهیر (په زای خودای لی بیت) که فهرمووده یه کی مه رفوعه و تیدا هاتووه: «السید الله تبارک و تعالی..» واتا: گه و ره و سه ردار خودای گه و ره ی بهرز و بلنده، تیرموزی و جگه له ویش ریوایه تیان کردووه که پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له و وه صیه ته ی که ئاراسته ی عبدالله ی کورپی عه باسی کرد (خودایان لی رازی بیت)

فهرموو یه تی: «واعلم أن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك، وإن اجتمعوا على أن يضروك بشيء لم يضروك إلا بشيء قد كتبه الله عليك، رفعت الأقلام وجفت الصحف»^(۱) واتا: بزانه ته گهر هه موو خه لک کۆبینه وه بۆ ئه وه ی سوود و قازانجیکت پی بگه یه نن، ناتوانن به شتیك سوود و قازانجت پی بگه یه نن، ئه وه نه بیئت که خودای گه وره بۆی نووسیویت، و ته گهر هه موو خه لکیش کۆبینه وه بۆ ئه وه ی زیانیکت پی بگه یه نن، ناتوانن هیچ زیانیکت پی بگه یه نن، ئه وه نه بیئت که خودای گه وره له سه ری نووسیویت، پیئووسه کان به زرکراونه ته وه و لاپه ره کانیش وشک بوونه ته وه (واتا هه موو شتیك کۆتاییان پیهاتوه).

ج. به لگه ژیری و لۆژیکیه کان: ژیری و عه قل و لۆژیکیش به لگه یه له سه ر بوونی خودای گه وره و تاك بوونه وه ی ته وزاته له پوره ردگار یه تی و که مالی قودره تی له سه ر دروستکراوه کانی و ده سه لاتی ته واوی به سه ر یاندا، ته مه ش له ریگای تیرامان و وردبوونه وه له ثایات و ده سه لاته کانی خودای گه وره که به لگه ی گه وره ن له سه ر ته مه .

بۆ وردبوونه وه و تیرامان له ثایات و نیشانه و به لگه کانی خودای گه وره و به لگه هیناوه ی له سه ر په ره ردگار یه تی ته وزاته پیروژه ریگای زۆر هه ن به پیی ئه و به لگه و نیشانانه ی که هه ن چه ند جوړیکن، دیاریتیرینیان دوو ریگه ن:

ریگه ی یه که م: تیرامان و وردبوونه وه له ثایه ت و نیشانه کانی خودای گه وره به سه ر نجدان له خودی مرؤف خو ی که به (به لگه کانی ده روون)

(۱) سونه نی تیرموذی (۲۵۱۶)، و موسنه دی ته حمه د (۱ / ۳۰۷)، ئیامی تیرموذی ته م فه رمووده ی به

فه رمووده یه کی حه سه ن و سه حیح داناوه، و ئیامی حاکمیش به سه حیحی داناوه .

دهروونی مروّف به لگه یه که له به لگه گه ووره کانی خودای گه ووره له سهر تاکی و ته نهایی خودای گه ووره له سهر په ووره دگار یه تی ته و زاته پیروزه و هیچ شهریک و هاو هلی نییه، هه ووه که خودای گه ووره فه رموویه تی: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ [الذاریات: ۲۱] و اتا: وه له خودی خویشتاندا به لگه گه لی هه یه بو دوزینه وهی خودا، ده ساله خوئان ناروانن و ته ماشا ناکه ن؟ سهیر ناکه ن خودای گه ووره چون ئیوهی دروست کردووه، هه ریبه که شیوهی ئاخافتن و زمانی جوړیکه، رهنگ و رووخساری جوړیکه، پلهی ژیری و تیگه یشتنی و بهژن و بالاو قه دو قامهت و.. هتد.

هه ووه ها فه رموویه تی: ﴿وَتَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ [الشمس: ۷] و اتا: سویند به دهروون و ته و زاته ی که به رپنکو پینکی به دیه پناوه.

جا ته گهر مروّف به وردی سه رنج له خوئی و دهروونی خوئی بدات و تیر امانیت له و هه مووه ورده کاری و عه جائیباتانه ی که ده سترکرد و دروست کراوی خودای گه وورن ته و اړینو میایان ده کات بو ته وهی که مروّف په ووره دگار یکی هه یه که خالق یکی زانای دانایه، له کاتیکدا که مروّف ناتوانیت ته و دلّوپه ئاوه ش دروست بکات، که لیی دروست بووه که پینی ده و تریّت النطفه، یان ته و دلّوپه ئاوه بگورپیت بو پارچه خوینیک (العلة) یان ته و پارچه خوینه بگورپیت بو پارچه گوشت یکی جوینراو (المضغة) یان ته و پارچه گوشته هه جوینراوه بگورپیت بو ئیسک (العظام) یان ته و پارچه ئیسکه گوشت بکات به به ریدا و له ته نجامدا بیکاته کور په له یه ک....

رپنکه ی دووه م: سه رنجدان و وورد بوونه وه له نیشانه و به لگه کانی ده سه لاتنی خودا له میانه ی وورد بوونه وه له چوینیه تی دروست بوون

وخه لفقردنی گهر دوون ونه پتیه کانی که به به لگه گهر دوونیه کان (دلالة الآفاق) ناوزه دکر اون، ئەمانهش به لگه که لیکی گهره ن له سه ر پهر وهر دگار به تی و ربوبیه تی خودای گهره، له م باره شه وه خودای گهره فهر موویه تی:

﴿سُرِّيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنََّّهُ الْحَقُّ أُولَٰئِكَ يَرْفَعُونَ أَعْيُنَهُمْ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَشَاهِدُوا﴾ [فصلت: ۵۳] واتا: ئیمه له تاینده دا به لگه و نیشانه ی سه رسور هیتنه ریان نیشان دده یین له ئاسو کانی بوونه وهر داو له خودی خویشیاندا (بیگومان ئاشکرایه که له سه رده می زانستیدا چه نده نه پتیه کانی بوونه وهر ئاشکر ابووه.. زاناکان به گشتی وزاناکانی ئەستیره ناسی سه رگه ردانن له ورده کاری و دامه زراوی و گهره یی و فراوانی ئەم گهر دوونه، ههروه ها له ئالوژی جهسته یی و عه قلیی و دهر وونی ئاده میزاد)، ئەمهش بو ئەوه ی تاچاک بویان پوون بیت و دلنیا بن که ئەو زاته حه ق و راست و په وایه، ئایا شایه تی په روره دگارت بهس نیه که بیگومان ئاگا و زانایه به هه موو شتیک؟!.

جا هه رکه سیك سه رنج بدات له ئاسو کانی بوونه وهر و ئەوه ی له م گهر دوونه دا هه یه له ئاسمان و زه ویدا، وه ئەوه یه شی که ئاسمانه کان له خو یانی گرتووه له ئەستیره و که هکه شانه کان و پوژو و مانگ، وه ئەوه یه شی له زه ویدا به دی ده کریت له شاخه کان له دار و دره خت و دهریا و پوو یار و زه ریاکان، دیسان هاتنی شه و و پوژ به دوای یه کدا هه موو ئەم یاسا و رپسا جوانانه به م شیوه وورده کاریه ی که تیدا په چاو کراوه به لگه ن له سه ر ئەوه ی که ئەم گهر دوونه ده بیت خالق و دروستکاریکی هه بیت که هینا بیته بوون و به رپتوه ی ببات، هه ر کاتیکیش مرؤفی عاقل ژیر به ووردی بیر له م هه مووه دروستکراو و به دیه پتر اووه بکاته وه له گهر دووندا ئەوه ی بو

دەردە که ویت که به‌بیهو و دە دروست نه‌کراون و به‌حەق و پراستی هاتونەتە بوون، و هەموویان پەراو و بەلگە ی ئاشکران لەسەر ئەو هەوال و باسانە ی که خودای گەورە لەسەر خۆی بۆ ئیمە ی باسکر دوو هە که بەلگە ن لەسەر تاك و تەنهایی زاتی پیرۆزی (الله).

لەهەندیک بەسەر هاتدا هاتوو هە که چەند کەسیک داوایان لە ئیمام أبو حنیفە کرد که یە کخو پەرس تی پەروەردگاریە تی (توحید الربوبیة) یان بۆ بسە لمینیت، ئەویش (پەحمە تی خودای لی بیّت) وتی پینان: ئایا پاتان چیه ئە گەر پینان بلیم که شتییه کم بین ی لەناو پوباری دیجلە دا خۆی لە خۆیە و هەوتە پۆشتن و پربوو لە خواردن و شتی تر، پاشان هەر لە خۆیە و هە گەر پتە و هە بۆ خۆیشی دیت و دە چیت، هەموو ئەمانە پروویان دا بە بۆ ئەو هە ی کەسیک بیبات بەریو هە و سەر پە رشتی بکات.

ئەوانیش وتیان: شتی وا هەر گیز ناکریت و نابیت.

ئیمام ئەبو حەنیفەیش لەو هە لامیاندا وتی: دە ی باشە ئە گەر ئەمە بۆ کەشتیه ک مە حال و جیگای قبول نە بیت ئە ی چۆن ئە م گەردوونە بە م جوانی و ریک و پیکیه بەسەر و خواریە و هە لە خۆیە و هە بۆ خالق و دروستکاریک بەریو هە بچیت؟!

کەواتە چاک بزانی ریک و پیک ی و بوونی هاوسەنگیه کی و ورد لە دروستکردنی لەم جیهانە و تەواوی گەردوندا بەلگە یە لەسەر خالق و دروستکارە که ی و تاك و تەنهای ئەو زاتە.

باسی دووهم

تهنها داننان و ئیعتراف کردن بهم

یه کخوایه رستیته خاوه نه که ی رزگار ناکات له سزای ناگر

یه کخوایه رستی له پهروه ردگار یه تیدا (توحید الربوبیة) یه کیکه له و سی یه کخوایه رستیته ی که باسمان کردن، جا له بهر ئه وه باوه و یه کخوایه رستی هیچ که سیك و هرنایگیریت هه تا وه کو ئه و که سه یه کخوایه رست نه بیئت له پهروه ردگار یه تیدا (ربوبیة) دا، به لام ئه بیئت ئه وه ش بزاین ره وانه کردن و ناردنی پیغه مبهران (سه لامی خودایان لی بیئت) بو گه لان بو ئه م مه بهسته نه بووه، وه هیچ که سیکیش تهنها بهم یه کخوایه رستیته به (توحید الربوبیة) رزگاری نابیئت له سزای ناگر به بی سه لماندن و باوه و بوون به به شه که ی تری یه کخوایه رستی که بریتییه له یه کخوایه رستی له په رستنه کاندای (توحید الألوهیة).

هه ره له بهر ئه همیشه خودای گه و ره فه ره موویه تی: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ [یوسف: ۱۰۶] و اتا: جا زوره ی زوری خه لکی باوه و ناهیتن به خودای تاك و تهنها، بی ئه وه ی هاوه لی بو بریار نه دن (بیگومان ئیمان و باوه ری و هیچ نرخ ی نیه و خودای گه و ره له و تا وانه خو ش نابیئت).

واتای وایه زوره به یان دانیان نه ده نا به وه ی که خودای گه و ره (الله) پهروه ردگار و خالق و پرۆزی دهر و بهر پوه به ری ئه م دونیا یه (که هه موو ئه مانه بریتین له یه کخوایه رستی له پهروه ردگار یه تیدا - توحید الربوبیة -) ئیلا له گه ل ئه وه شدا هاوه لیان بو خوا داده نا له په رستنیاندا و بت و داتا شراوه کانیان

ته‌کرد به‌هاوه‌لی خودا، که نه سوود نه‌قازانج ده‌گه‌یه‌نن و نه‌ده‌توانن بیه‌خشن
یان بگر نه‌وه له بنده‌کان..

ئهمه‌ش ته‌فسیری کۆمه‌لیک له‌هاوه‌له به‌ریزه‌کان و تابعینه.

عبدالله‌ی کورپی عه‌باس (خوایان لی رازی بی‌ت) ده‌لیت: له‌باوهرپی
ته‌و بتپه‌رستانه ته‌وه بوو: ته‌گه‌ر بی‌ت بوو تنایه: کی ئاسمانه‌کانی دروست
کردوو؟ و کی زه‌وی و چیاکانی دروستکردوو؟ ده‌یانوت: الله دروستی
کردوو له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا هاوه‌لیان بو خودا داده‌نا.

عیکر مه‌یش و تویه‌تی: ته‌گه‌ر پرسیاریان لی بکه‌یت کی ته‌وان و زه‌وی
و ئاسمانی دروستکردوو، له‌وه‌لامدا ده‌یانوت: الله ئهمه‌ش باوهرپی
ته‌وان بوو به‌خودای گه‌وره به (الله) له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا غه‌یری خوداشیان
ده‌په‌رست.

موجاهیدیش ده‌لیت: باوهرپی ته‌وان ته‌وه‌بوو که ده‌یانوت: (الله)
دروستکار و پرۆزیدهر و مرینه‌رمانه، ئهمه باوهریان بوو، له‌گه‌ل هاوه‌ل
په‌یداکردنیان بو خودا له‌په‌رستشه‌کانیاندا.

عبدالرحمانی کورپی زه‌یدی کورپی ته‌سه‌له‌می کورپی زه‌یدیش و تویه‌تی:
که‌س نییه له‌گه‌ل خودا که سیکی تر په‌رستیت ئیلا باوهرپی به‌خودا (الله) هه‌یه
و ته‌زانیت که خودا (الله) په‌روه‌ر دگاریه‌تی، وه هه‌ر (الله) یش دروستکار و
پرۆزیده‌ریه‌تی، که چی هاوه‌لیش بو خودا داده‌نیت، ئایا نایینیت که ئیبراهیم
سه‌لامی خودای لی بی‌ت کاتی که فه‌رمووی: ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ
* أَشْرَوْا آبَاءَكُمْ وَالْأَقْدَمُونَ * فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ [الشعراء: ۷۵-۷۷] واتا:

ټیبر اهییم وتی: باشه ټاخر ټیوه نابینن چی ده په رستن (که ی ټه و شتانه شایسته ی په رستن) * به راستی ټیوه ش و باو باپیرانی د ټیرینیستان (به هه له دا چوون) * بیگو مان هه مو و ټه وانه دوژمنی منن، به دوژمنی خو میان ده زانم جگه له پوره دگاری جیهانیان *.

له م باره به شه ووه له پیشینه کانی ئوممه تی ئیسلامه ووه ده قی جیا جیا و زور هاتووه که هه ر هه موویان ته نکید له ووه ده که نه ووه که بته رست و هاوه ل په یدا که رانی سه رده می پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دانیان ده نا به وه ی که خودای گه ووه (الله) پوره دگار و دروستکار و پوزیده ر و به ریوه به ری ټهم گه ردوونه یه، و هاوه ل په یدا که ر دنیشیان له رووی په رسته ووه بووه، به وه ی که شه ریک و هاوه لیان بو خودای گه ووه داناوه و هاواریان بو ده بردن و داوایان لیده کردن و داوای پیوستیه کانی خو پانیان لی ده کردن.

قورټانی پیروزیس له زور جیگادا به لگه ی هیئاوه ته ووه له سه ر ټهم راستیه که هاوه ل دانه ران و موشریکه کان دانیان ده نا به پوره دگاریه تی خودا و بوونی پوره دگار دا، له هه مان کاتدا له گه ل خودادا له گه ل (الله) دا شتیکی تریشیان ده په رست، هه روه ک خودای گه ووه ده فه رموویت: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ [العنكبوت: ۶۱] وانا: سویند به خودا ټه گه ر له و بی باوه رانه پیرسیت: کی ئاسمانه کان و زه ویی دروستکردووه و، خوړو مانگی رامکردوه ټابه و شیوه یه به ئاسانی بین و بچن، بی سی و دوو ده لئین: هه ر خوایه ټه و کارانه ی کردووه، ده سا ئیتر چوون له یه ک خودا په رستی لاده درین و به ره و بته رستی ټه برین!.

هه روه ها فه رموویه تی: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ

من بَعْدِ مَوْنِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۳﴾ [العنكبوت: ۶۳] و انا: خو ته گهر لیبان پیرسیت: کی ټاو له ټاسمانه وه ده بارینیت، جازه وی پی ده بوژینیته وه، دواي ټه وهی خاموش و مردوو بوو، ټه وه به دلنیا ییبه وه ده لین: (الله) ټو ټه ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلای: سو پاس بو خودا، که ټاوا، دان به ده سه لاتیدا ده نین، نه خیر به راستیان نیه، به لکو هیشتا زور به یان بی بیرو هوښن و ژیریان ناخه نه کار.

له جیگه یه کی تر دافهر موویه تی: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ [الزخرف: ۸۷] و انا: سویند به خودا ټه گهر له و بت په رستانه پیرسیت: کی دروستی کردوون، ټه وه به دلنیا ییبه وه ده لین (الله)، که و ابو و به ره و چی و به ره و کوی له ریبازی یه کخواناسی لاده درین و شوینی ناحه قی ده که ون؟

له سوره تیکی تریشدا ده فهر موویت: ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ * قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ * قُلْ مَنْ يَدْعُوهُ مَلَائِكَةٌ كَلِّمَتْهُ وَيُوحِي بِرُوحِهِ إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾ [المؤمنون: ۸۴-۸۹] و انا: پیان بلای: ټه ی موحه مه د! (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باشه! زه ویی و گشت ټه وانه ی له زه ویدان و ده ژین هی کییه؟ (کی دروستی کردوون و، له نه بوونه وه هیټاونی خانه ی بووه کانه وه؟ ټه گهر ټیوه ټه زانن، ټاده ی پیم بلین، دیاره چاریان نیه ههر ده بی راستیه کان بسه لمینن، بویه له وه لامدا * ده لین: ټه وانه هه موو موټک و تاییه تمه ندی خوان، پیان بلای: جا که ټاوا یه، ټه ی بو بییر ناکه نه وه، تا بزائن زاتیک ده سه لاتی ټاوا ی هه بی، ههر هه مان ده سه لاتیشی ده بی بوژیندوو کردنه وه * پیان بلای: ټه ی کی په روه ردگاری حه و ت

ئاسمانه کانه؟ ئە ی کئی پورهردگاری (عەرشی) ی مەزن و گەورەیه؟ *
 دیسان دەلێن: هەر خودایه پورهردگار و بەدیھیتنەریان، پێیان بلێ: باشه!
 ئیتر بۆ له خودا ناترسن، تاهاوبەش و هاوہلێ بۆ دانەنێن؟ * پێیان بلێ: ئە ی
 دەسەلاتی گشت بوونەوەر بە دەست کییە؟ و کہ ئە و پەنای پەناخواز دەدا و،
 دژی ئە و پەنا نادریت، ئە گەر ئەزانن کییە؟ ئادە ی پیم بلین * دیسان دەلێن:
 هەر بۆ خودایه، پێیان بلێ: دەسا ئە ی چۆن فریو دەخۆن و چاوتان له ئاستی
 راستیەکان بەستراوہ؟! *.

بپەرست و هاوہلدانەرانی ئە و سەر دەمە باوہریان بەوہ نہبووہ کہ
 بت و داتاشراوہ بەناو خودا کانیان باران دەبارینن پۆزی ھەموو جیھان
 دەدەن و بەرپۆہ ی دەبەن، بە لکو باوہریان وابووہ کہ ھەموو ئەمانە له
 تاییەتمەندیەکانی خودای گەورە و پاک و بیگەردە، وە دانیشیان بەوہدا
 ناوہ ئە و بتانە ی کہ ئە وان جگە له خودا هاواریان بۆ دەبردن دروستکراوی
 خودان، نہ بۆ خۆیان و نہ بۆ ئە و کہ سەنەشی دەیانپەرستن سەر بە خۆی خۆیان
 سوود و زیانیان پێ ناگە یەنن، ھەر وەھا نہ مردن و ژیان زیندوو بونە وەشیان
 بە دەستە، وە باوہریان وابووہ کہ نابیستن و نابینن، وە دانیان بەوہیشدا ناوہ
 کہ خودای گەورە (اللہ) بە تەنھا خواوہنی ئە و شتانە یە و ھیچ هاوہ لیکیشی
 نییە، و ھیچ شتیگ له مانە ی کہ باسکرا نہ ھی ئە وان و نہ ھی بتە کانیانن، و
 باوہریان وابووہ کہ خودای گەورە خالق و دروستکراوی ھەمووہ شتیگە و
 جگە له ئە و ھەمووی دروستکراوہ، و ئە و پورهردگار و گەورە ی ھەمووانە و
 جگە له ئە و پێویستیان بە ئە وە، بە لام له گەل ھەموو ئەمانەدا دروستکراویکی
 خویان کردووہ بە هاوہل و ناوبەندگیر لە نیوان خۆیان و خوادا، کہ داوای

شہ فاعه تیان لی ده کردن و داوای نه و هیان ده کرد که له خویان نزیك بخه نه وه، و تکایان بو بکه ن، هر بو یه خودای گه و ره فهر موویه تی: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ [الزمر: ۳] و اتا: نه و انه ی که له بابی خودا چهنه دوس و بتیکیان بو خویان گرتو وه، به بی هیچ به لگه یه کیش نه لین: نیمه هر بو نه وه نه و بتانه ده پهرستین، که له خوامان نزیك بکه نه وه، تکامان بو بکه ن لای.

له گه ل هم موو هم دان پیدانانه ی موشریك و هاوه لدانه ران بو خودای گه و ره که گه و ره و پهر و هر دگاری هم مووانه که چی نه بو وه به هو ی هاتنه ناوه و هیان بو نیو بازنه ی ئیسلام، به لکو له گه ل نه وه شدا خودای گه و ره حوکمی بی باوهر و موشریکی داوه به سه ریاندا، وه ره شه ی خسته ناو ناگر و مانه و هیان به هه تا هه تایی لیکردوون، پیغه مبه ریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مال و خوینی حه لال کردوون، نه ویش له بهر نه وه ی که نه و موشریك و هاوه لدانه رانه گریدراوه که ی یه کخو ا په رستی پهر و هر دگاریه تی (توحید الربویة) که یه کخو ا په رستی به پهرستندا (توحید الألوهیة) یان جیه جی نه کردووه و ته حقیقیان نه کردووه.

به مه ش روونبوویه وه که دان پیدانان و باوهر بوون به یه کخو ا په رستی له پهر و هر دگاریه تیدا (توحید الربویة) به بی جیه جی کردنی به شه هره سه ره که ی یه کخو ا په رستی که یه کخو ا په رستی خودایه له پهرستندا (توحید الألوهیة) هیچ سوو دیککی نیبه و خاوه نه که ی له سزای ناگری دوزخ رزگار ناکات، به لکو هم به شه ی تری یه کخو ا په رستی که به (توحید الألوهیة) ناسراوه به لگه ی ته واوه به سه ر به نده کانی خوداوه که پیویست

ده کات به نده کان که ته نهها دلسۆزی و ئیخلاصی ته و او یان بو خودای گه وره
هه بیّت و به هیچ شیوه یه کیش شه ریک و ها وه لی بو دانه نین، ئەمه ش ئەوه
پیویست ده کات که خودای گه وره (الله) به تاك و ته نهایی بیه رستریّت، جا
ئه گه ر ئەمانه ی نه کرد ئەوا بی باوه ره و مال و خوینی حه لال ده بیّت ..

باسی سیههم

هه ندیك دیاردهی لادان و سه رلیشیاووی

له یه كخو ایه رستی په روه ردگاریه تی (توحید الربوبیة) دا

وهك له رابردوودا ئاماژه مان پیدا له گه ل ئه وهی یه كخو ایه رستی له په روه ردگاریه تیدا (توحید الربوبیة) مه سه ئه له یه كه و خودای گه و ره فیطره تی مروفه كانی له سه ر دروست كر دووه و به لگه گه لیکي زور هه یه له سه ر ئه وهی مروف له سه ر فیطره تی پاکی باوهر به خودا له دایك ده بیئت (به و مانایه ی هیچ خاوه ن فیطره تی کی ساغ و سه لیم نیه ئینکاری بوونی خودای گه و ره بکات) به لام له گه ل هه موو ئه مانه دا كه سانیکي ده روون نه خو ش هه ن له كو مه لگه دا هه می شه تووشی لادان و سه رلیشیاووی ده بن له م مه سه ئه له یه دا، ده کریت ئیمه ش ئه م دیاردهی لادان و سه رلیشیاوویه له چه ند خالیكدا كورت بکه ی نه وه:

۱. ئینکاری په روه ردگاریه تی خودا بوونی ئه و زاته پیروزه له بنه ماوه، هه روهك چون مولحیده کان دروست بوونی ئه م هه موو مه خلوقاته ده گیر نه وه بو سروشت و ده لین: سروشت ئه م هه مووه دروست کراوه ی خولقاندووه، یان له ئه نجامی به دوا ی یه کدا هاتنی شه و رپوژ دروست بوون، و زور وړینه ی تری له م جوړه یه، خودای گه و ره ش له م باره یه وه فه رموویه تی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نُهَلِكُ إِلَّا الدَّهْرُ﴾ [الجاثية: ۲۴] و اتا: هه ندیك له هاو به شدانه ره کان ده یانووت: جگه له م ژیا نی دونه یه مان، شتیکی تر له گوړدا نیه، بو خو مان ئه ژین و ئه مرین، و اتا: ده سه ته یه ك ئه ژبی و ده سه ته یه ك ئه مری، ئیتر دوا ی ئه وه نه زیندوو بوونه وه هه یه، نه لپیر سینه وه!! وه هه ر

سروشست و زه مان و رۆژگار ه ده مانمرینى و له ناومان ده بات. له وه ئه چى
 ته وانه هه نديك بوو بن، بر و ايان و ابو و بى كه هه موو شتيك هه ر به ده ستي
 سروشت و رۆژگار ه، له وانه ن كه بيان و توون (ده هرييه كان)، ئيستايش
 پاش ماو هيان له هۆنراوه و په خشانى شاعيره كاندا ئه بينرئى: (وهك ئه م
 و شانه: فه لهك! زه مانه! غه ددار! چه ر خى چه پگه ر!.. هتد)، جا ئه وانه له
 هه موو سات و سه ر ده ميكد ا سه ريان هه لداوه و سه ر هه لته ده ن و، هه ولى
 چه سپاندى ئه و بيرو كه يه ته ده ن، به و هيو ايه وه خه لكى له شه ر عى خوا
 دوور بخه نه وه، گومانيش نيه له وه دا كه خو يان زور سه ر گه ردانن،
 سه ره راي شوينكه و تووه كانيشيان.

ئيمامى (موسليم) ئه م فه ر موو ده يه ي هيناوه كه پيغه مبه رى خوا
 (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه ر موو يه تى: «لا تسبوا الدهر، فإن الله هو الدهر» و اتا:
 جنيو به رۆژگار مه ده ن، بيگومان خوا ي گه و ره رۆژگار ه، مه به ست ته وه يه
 رۆژگار ده هينى و ده بات، پيشه و ا شافيعى ئه لئيت: عه ره به كان له سه ر ده مى
 جاهيليه تدا كه به لا و نه هه م ته يكيان تووش ده بوو ئه يان وت: (ياخى به ئه ي
 الدهر!)، ئه و رو و دا وانه يان ده دا يه پال سال و زه مان و جنيويان ئه دا، خو
 له واقيع و بنه ر ته يشدا هه ر خوا ي گه و ره يه ئه و كارانه ئه كات، جا كه و ابو و
 وهك جنيويان به خوا دابى وايه، چونكه له هه قيقه تدا خوا خو يه تى زه مانه
 ده گيرئى و (فاعيل) ه، (ئه مه له ته فسيري ئين كه سيرا هاتووه)، ئه وانه ش
 ئه و قسه ئه كه ن، هيج جو ره زانستكيان له و باره وه نيه، هه ر له خو يانه وه ئه و
 قسه يه ده كه ن، و اته: ئه وه ي ده يلين له ربي زانسته وه نيه، به لكو ته نها گومان
 ئه به ن، له گومان به و لا وه هيج دلنيا ييه كيان نيه.

۲. ئینکاری کردنی هه ندیک له تاییه تمه ندیه کانسی پهروهردگار یه تی پاک و بیگهرد، وهك ئه وهی كه ئینکاری ئه وه بکریت كه خودای گه وره (الله) دهسه لاتی نه بیته به سه ر مردنی مرۆقه كاندا یان زیندوو کردنه وه یان له پاش مردنیان، یان سوود و زیان پیگه یاندنی، و نموونه ی تری ئه م جوړه گو مانانه.

۳. پیدانی هه ندیک له تاییه تمه ندیه کانسی پهروهردگار یه تی پاک و بیگهرد به کهسانی تر غه یری خودا، هه ر کهس باوهری وایته که غه یری خودا دهسه لاتی هه یه له بهر پوه بردنی گهردوون وهك دروستکردن له نه بوونه وه یان له ناو بردن، یان مراندن و ژیان پیه خشین، یان باوهری وایته که غه یری خودا ده توانیته زهره و زیان و سوود و قازانچ بگه یه نیته، یان هه ندیک مانا و مه بهستی تر که تاییه تمه نده به خوایه تی خودای گه وره له پهروهردگار یه تیدا له (الربوبیة) ی ئه و زاته پیرۆزه، ئه و به دلنیا یه وه ئه و کهسه هاوهل و شه ریکی بو خودای گه وره و بهرز و بلند بریار داوه.

به شی دووهم

یه کخو ایه رستی له په رستندا (توحید الألوهیة)

ئهم به شهیش پینج باسی له خو گرتووه:

باسی یه کهم: به لگه و پروونکردنه وهی گرنګیه کانی

باسی دووهم: واجبه خودای گه وره (الله) به یه کخوایی په رستریت

باسی سیههم: پاریزگاری پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

له یه کخو ایه رستی

باسی چوارهم: هاو هل بریاردان بو خودای گه وره، و بی باوه ری

و جو ره کانی

باسی پینجهم: بانگه شهی زانینی غه یب و شته نادیاره کان

و هاو شیوه کانی

به شی دووهم

یه کخو ا په رستی له په رستندا (توحید الألوهیة)

الألوهیة: وشه یه که و له وشه ی (إله) وهر گیر او ه به واتای په رستراوی گوپرایه لئی بوکراو، (إله) یش یه کیکه له ناوه پیروژه کانی خودای گه وره، دیسان (الألوهیة) یه تیش صیفه تیکه له صیفه ته کانی خودای گه وره و بهرز و بلند، خودای گه وره (الله) په رستراوی هانا بو براوه، نه و خویایه ی که پیویسته دلّه کان هانای بو بهرن و گوپرایه ل و ملکه چ بن بوی، له بهر نه وه ی خودای گه وره (الله) په روه درگاری بهرز و بلنده، دروستکه ر و بهرپوه بهری نه م گهردوونه یه، به هه موو صیفه ته جوان و که مالّه کان و ه صف ده کریت، و دوور و بهریه له هه موو که م و کوورتیه ک، ههر له بهر نه مه ده بیت هه موو ملکه چی و زه لیلیه ک ههر بو نه و بیت و بو که سی تر نه بیت، له کاتیکدا که ههر خوی خالق و دروستکار و بهرپوه بهر و دامه زرینه ر و گه رینه ره وه ی هه موو شتیکه پیویست ده کات که هه موو په رستنیك ههر بو نه و بیت و که سی تر نه کریت به شه ریک و هاوه لی.

یه کخو ا په رستی له په رستندا بریتییه له تاگردنه وه ی خودا له سه رجه م په رستنه کاندا، نه ویش به وه ی به نده کان ده بیت چاک بزائن و دلئیابن له وه ی که ته نها خودای گه وره (الله) په رستراوی به هق و راستیه، و سه رجه م صیفاته کانی په رستراو له هیچ یه کیك له مه خلوقاته کانیدا نییه و شایانی نه و مه قامه نییه خودای گه وره نه بیت، جا کاتیک به نده نه وه ی زانی و به راستی دانی به وه دانا نه و ا گشت په رستنه دیار و ئاشکرا و نادیاره کانیش بو

خودای گه وره ده کات، و له هه مان کاتیشدا هه لده سیّت به جییه جیکردن و نه نجامدانی ته حکامه ئاشکراکانی شه ریعته تی ئیسلام وهک نوێژ و زه کات و پرۆژوو و حه ج و فه رمان به چاکه و قه ده غه کردن له خراپه و چاکه کردن له گه ل دایک و باوک و به جیهینانی صیله ی ره حم، وه هه لیش ده سیّت به بنه ما نهینیی و ناو خوییه کانی له باوهر به خودا (الله) و به فریشته کانی و به پهرتووک و کتیبه کانی و به پیغه مبه رانی و به پرۆژی دوایی و به قه ده ری خیر و شه ری، و له مه شدا هیچ مه به ستیکی تری نییه جگه له به ده سه تهینانی ره زامه ندی خودای گه و ره و پاداشتی خیری.

له م به شه ی تر دا کو مه ئیک با به تی گرنگی په یوه ست به م جو ره ی یه کخوایپرستی په وه ده خه ی نه روو.

باسی یه کهم

به لگه و پروونکردنه وهی گرنگیه کانی

نه وهره یه کهم: به لگه کانی

دهقه کان زورن و به لگه کانیش ناشکرا و پروون له سهر واجب بوونی تاککردنه وهی خودای گه وره (الله) به پهرستن، ئەم به لگانه ییش چهند جور یکن:

۱. هه نديک جار به فەرمان پیکردن، ههروهک خودای گه وره فەرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: ۲۱] واتا: ئەی خه لکینه! ته نه پهروردگاری خو تان به پهرستن، که ئیوه و پیشووه کانی ئیوهی له نه بوون دروستکردووه، بۆ ئه وهی ریازی خواناسی و ته قوا و پاریزکاری بگر نه بهر.

ههروه ها فەرموویه تی: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ [النساء: ۳۶] واتا: ئەی خه لکینه ته نه خودا به پهرستن و هیچ جوره شه ریک و هاوه لیکی بۆ بریار مه ده ن.

ههروه ها ده فەرموویت: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ [الإسراء: ۲۳] واتا: پهروردگاری تۆ بریاریداوه که جگه له و که سی تر نه پهرستن. ئەمانه و چهند ئایه تی تر که باس له م با به ته ده کات..

۲. هه نديک جار ییش به پروونکردنه وهی ئه وهی که تاکه مه به سستیکی سه ره کی له دروستکردن و خهلق کردنی مرؤف و جنۆکه برتیه له ته نه پهرستنی خودای گه وره، وهک خودای گه وره ده فەرموویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ إِلَّا إِيَّانَ

وَالْإِنْسِ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿ الذاریات: ۵۶﴾ واتا: من جنوکه و ئاده میزادم ته نها بو ئه وه دروست کردووه که به ندا یه تی من بکه ن.

۳. هه ندیک جاریش به وه ته عیبری لی ده کریت که مه به ست له نار دن و ره وانه کردنی پیغه مبه ران بو ئه م جو ره ی یه کخواپه رستی بو وه، وه ک خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الزُّلْمَ﴾ [النحل: ۳۶] واتا: سویند به خودا بیگو مان ئیمه له ناو هه ر گه ل و نه ته وه یه کدا پیغه مبه ریکمان ره وانه کردووه و پیمان راگه یاندووه که پیمان بلیت: ته نها خودا په رستن، خو تان دووره په ریز بگرن له هه موو په رستراویکی تر جگه له خودا...

هه روه ها فه رموویه تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء: ۲۵] واتا: له پیش تو شه وه ئه ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ر په یامبه ریکمان نار دووه وه حی و سروس مان بو کردووه که: هیچ په رستراویکی به هه ق نییه جگه له من جا که وایه هه ر به ته نها من په رستن.

۴. هه ندیک جاریش ئه م یه کخواپه رستیه کرا وه به مه به ستی سه ره کی له نار دنی په را وه ئاسمانی و ئیلا هیه کان، وه ک خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ [النحل: ۲] واتا: خودا به فه رمانی خو ی فریشته ی وه حی (جبریل) به سروس و وه حی هه وه به فه رمانی په یامبه ریه تی، ده نی ری بو سه ر هه ر که سی ک له به نده کانی که خو ی بیه وی و به شیاوی بزانتیت، وه حی ان بو ده کاو پیمان ده لی: که خه لک له سزا بتر سینن و ئاگا داریان بکه ن که جگه له من هیچ

پهرستراویک به هه ق نییه جا که واته له سنووره کانم پاریز بکه ن و له من بترسن.
 ٥. هه ندیک جاریش به روونکر دنه وه و به یانکر دنی گه وره یی فزل و مه زنی
 پاداشتی خواهنه که ی که چی پاداشتیکی گه وره و ناز و نیعمه تیکی به ریزی
 بو ناماده کراوه له دنیا و دوار ژردا، ههروه ک خودای گه وره فهرموویه تی:
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُتَّحِدُونَ﴾ [الأنعام: ٨٢] و اتا:
 ئەو که سانه ی برویان هیئاو، له هه مان کاتدا ناحه قبی و شیرکیان تیکه ل به
 ئیماننه که یان نه کرد، ئاسایش و نه بوونی ترس له سزای خودا هه ربو ئەوانه،
 نه ک بو بت په رسته کان، و هه ر ئەوانیشن رینمایی کراو بو ریگه ی راست
 و، به هه قبانه تیش له سه رینی.

پیشه و (ئه حمه د) ده گپرتته وه و ده لی: کاتی ئەم ئایه ته هاته خواره وه،
 هاوه لان زورییان سه خله ت بوو و وتیان: ئاخو که سیك هه بی سته می
 نه کردبی له خو ی؟ پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: مه به ست به و
 (سته م) ه له ئایه ته که دایه (شیرک) ه، و اتا: دانانی شهریکه بو خودا مه گه ر
 ئەو ئایه تانه تان نه خویندو ته وه که (لوقمان) به کوره که ی خو ی وت: ﴿يَبْنِي
 لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ [لقمان: ١٣].

٦. هه ندیک جاریش به ئاگادار کردنه وه و ترساندن به وه ی نه که وینه ناو
 دزه که یه وه (که هاوه ل په یدا کردنه بو خودا) روونکر دنه وه ی مه ترسی
 دزه یه کخواپه رستی، وه باسکردنی ئەو سزا سه خته ی که خودای گه وره
 ناماده ی کردوه بو ئەو که سه ی که واز دینیت له یه کخواپه رستی له په رستنیدا،
 وه ک ده فهرموویت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا
 لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [المائدة: ٧٢] و اتا: دلنیا بن ئەوه ی شهریک و هاوبه ش بو

خودا بریار بدات، ئەو هه بیگومان خودا به هه شتی له سههر حهرا مکر دووه و شوین و جیگا و سههره نجامی ئاگره، ئەوسا ئەو سته مکارانه هیچ جوهره پشتیوانیکیان نییه (کهس ناتوانیت فریایان بکه ویت).

ههروهها فهرموویهتی: ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءآخَرَ فَتُنْفِقَ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا﴾ [الإسراء: ٣٩] واتا: هه رگیز په رستراویکی تر له گهل خودا دامه نی، ئەوسا به لومه کراوهیی و ده ر کراوهیی له ره حمه تی خودا، بی یار و یاوه ر توور بدریته ناو دۆزه خه وه، بی ئەوه هیچ که سیک هه بیئت لیت پهرستیته وه.

ئهمانه و چه ندین به لگهی تر که به لگهن له سههر پیداکرتن له سههر به کخوایپرستی و بانگه و ازبو کردنی و ئاماژهدان به فهزله که ی و پرو و نکر دنه و ههیی گه وره ی پاداشتی خاوه نه که ی و مهزنی مه ترسی سهه رینچیکه رانی.

ههروهها سوننه تی پیغه مبهری خوداش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پریه تی له به لگهی روون و ئاشکرا له سههر گرنگی ئەم جوهره ی (به کخوایپرستی به کخوایپرستی له پهرستندا) له و به لگانه ییش:

١. ئیمامی بوخاری له سهه حیحه که یدا رپوایه تی کردوه و له مو عاذی کوری جه به له وه که پیغه مبهه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: «یا معاذ أتدري ما حق الله على العباد؟ قال: الله ورسوله أعلم. قال: أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً، أتدري ما حقهم عليه؟ قال: الله ورسوله أعلم. قال: أن لا يعذبهم»^(١) واتا: ئەه ی مو عاذ ئایا ئە زانیت مافی خودا (الله) چیه له سههر به ننده کان؟ و مافی به ننده کان چیه

(١) سهه حیعی بوخاری به فهه رموده ی ژماره (٧٣٧٣).

له سهه خودا (الله)؟ وتم: خودای گه و ره پیغه مبه ره که ی ئه زانن، فه رمووی: مافی خودا (الله) به سهه به نده کانیه وه ئه وه یه که بییه رستن و هیچ شه ریک و هاوه لیک ی بو دانه نین، و مافی به نده کان به سهه خودا وه، ئه وه یه که سزای ئه وه که سه نه دات که شه ریک و هاوه لئی بو دانانیت، موعاذ وتی: وتم ئه ی پیغه مبه ری خودا موژده نه ده م به خه لکی؟ فه رمووی: موژده یان مه ده ری، چونکه پالی لی ده ده نه وه.

٢. عبداللهی کوری عه باس (خودایان لی رازی بیّت) ئه لیت: کاتیک پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) موعاذی نارد بو یه مه ن پیی فه رموو: «إنك تقدم على قوم من أهل الكتاب فليكن أول ما تدعوهم إلى أن يوحدوا الله تعالى فإذا عرفوا ذلك فأخبرهم أن الله فرض عليهم خمس صلوات»^(١) وانا: ئه ی موعاذ تو بو لای گهل و هوژیک ده چیت که ئه هلی کتاب و خاوه ن نامه ی ئاسمانین، با یه که م شتیک که بانگیان ده که ی بو ی ئه وه بیّت که یه کخوا په رست بن، جا ئه گهر ئه وه یان زانی و کردیان، پیان رابگه یه نه که خودای گه و ره پینج نوژی له شه و و روژیکیاندا له سهه فه رز کردوون....

٣. له عبداللهی کوری مه سعود (خودای لی رازی بیّت) که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموو یه تی: «من مات وهو يدعو من دون الله ندا دخل النار»^(٢) وانا: هه رکه سینک مرد و هاوه لئی بو خودای گه و ره دانانیت ئه وه ده چیته ئاگروه.

٤. له جابری کوری عبدالله وه (خودای لی رازی بیّت) پیغه مبه ر

(١) سه حیخی بوخاری به فه رموده ی ژماره (٧٣٧٢).

(٢) سه حیخی موسلیم به فه رموده ی ژماره (٩٣).

(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: «من لقي الله لا يشرك به شيئاً دخل الجنة، ومن لقيه يشرك به شيئاً دخل النار»^(١) وانا: هه رکه س بگات به خودای گه وره وهیچ شه ریک و هاوه لیککی بو دانه نایبیت ته وه ده چیتته به هه شته وه، هه رکه س بگات به خودا و شه ریک و هاوه لی بو خودا دانا بپیت ته وه ده چیتته تا گره وه.

فەر مووده کانی پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه باره ت به م یاسه زورن و هه ر ته وه نده ده رفه ت هه یه باسیان بکه ین، ئیستاش دیننه سه ر باسی گرنگی ته م یه کخو اپه رستیه که بنه مای بانگه وازی پیغه مبه ران بو وه (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)..

(١) سه حیجی مرسلیم ٩٣.

ته‌وه‌ری دووهره: روونکردنه‌وه‌ی گرنگی یه‌کخواپهرستی که‌بنه‌مای بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران بووه.

گومانی تیدا نییه که یه‌کخواپهرستی له‌پهرستنه‌کاندا بو خودای گه‌وره به‌شیوه‌یه‌کی ره‌ها گرنگترین بنه‌ماکانی بیروباوهر و ته‌واوترین و باشتترین و پابه‌ندترینیانه بو باشکردن و سه‌لاح کردنی مرؤفایه‌تی، خودای گه‌وره‌ش ههر له‌بهر ئەم بنه‌ما گرنگه‌یه که ئاده‌میزاد و جنۆکه‌شی دروستکردووه، وه سه‌رجه‌م مه‌خلوقاتی خه‌لقکردوه و شه‌ریعه‌ته‌کانیشی ههر له‌بهر ئەم یه‌کخواپهرستییه‌ی ناردوه، به‌بوونی ئەم بنه‌مایه‌هه‌موو دونیا ئیصلاح ده‌بیته و به‌فوتان و نه‌بوونیشی خراپه و خراپه‌کاری و فه‌ساد بلا و ده‌بیته‌وه، ههر له‌بهر ئەم هۆیانه ناوهرپۆک و پوخته و بنه‌مای بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران بریتی بووه له‌یه‌کخواپهرستی بو خودای گه‌وره له سه‌رجه‌م په‌رستنه‌کاندا، خودای گه‌وره‌ش فه‌رموو یه‌تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الزُّلْمَ﴾ [النحل: ۳۶] و اتا: به‌راستی بو ناو هه‌موو ئوممه‌ت و نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌هه‌موو سه‌رده‌مینکدا په‌یامبه‌ریکمان ناردووه، بو ته‌وه‌پیان بلی: ته‌نهما خواپهرستن و، له‌تاغوت و یاسا پوچه‌له‌کان دوورین. به‌لی ته‌وه‌وو خاله: خواپهرستن و، وه‌لانانی تاغوت که‌ههر پیغه‌مبه‌ره‌ی داویه‌تی به‌گویی ئوممه‌ته‌که‌ی خویدا ته‌ساس و بناغه‌ی گشت ئایینه‌کان و دینی ئیسلامیشه... هه‌روه‌ها فه‌رموو یه‌تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الانبیاء: ۲۵] و اتا: ئیمه‌ پیش تو هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان ره‌وانه نه‌کردووه، که وه‌حیمان بو نه‌ناردیته به‌وه‌ی که: بیگومان هیچ خواپه‌کی به‌هه‌ق نیه‌ جگه له‌من و ده‌بیته ههر من پهرستن.

قورئانی پیرۆزیش لہ زۆر جیگادا ئاماژە ی بەوہ داوہ کہ یہ کخواپہرستی لہ پەرستنه کاندای کلیلی بانگہ واز و خالی سەرہ تایی کاری پیغہ مہبران بووہ، چونکہ ہەر پیغہ مہرینک کاتیک دەستی کردووہ بہ بانگہ وازی گہ لہ کہ ی یہ کہ م کاریک ئە نجامی داییت بانگ کردنی گہ لہ کہ ی بووہ بۆ یہ کخواپہرستی و ئیخلاص و دلسۆزی لہ پەرستنه کاندای بۆ خودای گہ ورہ، بۆ نمونہ سەرنجی قورئانی پیرۆز بدہ کہ چۆن دەفەر موویت: ﴿وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۗ﴾ [الأعراف: ۶۵] و اتا: بۆ قہومی (عاد) یش (ہود) ی برایانمان نارد فہر مووی پییان: ئە ی گہ ل و عہ شیرہ تم ہەر خودا پەرستن چونکہ جگہ لہ و زاتہ خودایہ کی ترتان بۆ نییہ، ہەر وہا لہ جیگایہ کی تری ئە م سورہ تہ دا دەفەر موویت: ﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۗ﴾ [الأعراف: ۷۳] و اتا: بۆ سەر قہومی (ثمود) یش (صالح) ی برایانمان نارد (ئە ویش پیی وتن): ئە ی گہ لہ کہ م خودا پەرستن چونکہ جگہ لہ و خودایہ کی ترتان نییہ... لہ بارہ ی گہ لہ کہ ی شو عیبی شہوہ دەفەر موویت: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۗ﴾ [الأعراف: ۸۵] و اتا: بۆ ھۆزی مہدیہ نیش شعیبی برایانمان نارد، ئە ویش پیی وتن: ئە ی قہوم و ھۆزو گہ لم تہنہا خودا پەرستن، چونکہ جگہ لہ و زاتہ خواہیہ کی ترتان نییہ، بە لئی بہ م شیوہ یہ سہ لمینرا ئە م بہ شہ ی یہ کخواپہرستی کاری گرنگ و ھہولئی شہو رۆژی پیغہ مہبران بووہ و خالی سەرہ کی ناکوکیہ کان بووہ لہ نیوان ئە وان و گہ لہ کانیاندا...

ته‌وره‌ی سیه‌هم: پروونکر دنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م یه‌ کخو‌اپه‌رستی‌ه‌ خالی
سه‌ره‌کی نا‌کو‌کیه‌کان بو‌وه‌ له‌نی‌وان پی‌غه‌مبه‌ران و گه‌له‌کانیاندا:

پیشتر ئه‌وه‌مان پروونکر ده‌وه‌ که یه‌ کخو‌اپه‌رستی له‌ په‌رستندا کاری
سه‌ره‌کی و کلیلی بانگه‌وازی سه‌رجه‌م پی‌غه‌مبه‌ران بو‌وه‌ له‌ گه‌ل گه‌له‌کانیاندا،
به‌شی‌وه‌یه‌ک هیچ پی‌غه‌مبه‌ری‌ک نه‌هاتووه‌ ئیلا یه‌که‌م شتی‌ک که گه‌له‌که‌ی
بو‌ بانگه‌واز کردی‌ت بریتی بو‌وه‌ له‌یه‌ کخو‌اپه‌رستی له‌ په‌رستنه‌کاندا،
هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌مه‌یش نا‌کو‌کی له‌نی‌وان ئه‌وان و گه‌له‌کانیاندا روویداوه‌،
چونکه‌ پی‌غه‌مبه‌ران (سه‌لامی خودایان لی‌ بی‌ت) ئه‌وانیان بانگ کردووه‌
بو‌ یه‌ کخو‌اپه‌رستی و ئیخلاص بو‌ ئه‌و زاته‌ له‌ په‌رستندا، له‌ به‌رامبه‌ریشدا
گه‌له‌کانیان زیاتر سووربو‌ون له‌ سه‌ر شیرک و هاوه‌ل بریاردان بو‌ خودای گه‌وره‌
مه‌ گه‌ر ئه‌وانه‌یان نه‌بی‌ت که شایانی هیدایه‌ت و رینمونی بو‌وبن و خودای گه‌وره‌
هیدایه‌تی دابن. خودای گه‌وره‌ له‌ باره‌ی گه‌له‌ی نوحه‌وه‌ (سه‌لامی خودای لی‌
بی‌ت) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَالُوا لَا تَنْدُرُنَّ الْهَيْكَلًا وَلَا تَذَرُنَّ وُدَّوَالسَّوَاعِیَّ وَلَا یُعِیْرُ وَّیَعُوقُ وَّنَسْرًا
﴿وَقَدْ أَضَلُّوا کَثِیْرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِیْنَ إِلَّا ضَلَالًا﴾ [نوح: ۲۳، ۲۴] واتا: گه‌له‌که‌ی وتیان:
خه‌ل‌کینه‌ نه‌که‌ن واز له‌ خواکاتان به‌ین!! نه‌که‌ن واز له‌ (ودو سواع و یه‌عوق
و نه‌سر) به‌ین * بی‌گومان ئه‌وانه‌ زو‌ر که سیان گو‌مرا کرد، په‌روه‌رد گارا، ئه‌م
سته‌مکارانه‌ ته‌نها گو‌مراپی نه‌بی‌ت هیچی تریان بو‌ زیاد مه‌که‌... وه‌له‌باره‌ی
گه‌له‌که‌ی هود (سه‌لامی خودای لی‌ بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالُوا أَجِئْنَا بِتِیْفٍ كَاغْنِ
ءَالِهَتِنَا فَاتِّبَاعُهَا تَعْبُدْنَا إِن کُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِیْنَ﴾ [الأحقاف: ۲۴] واتا: هوزه‌ خوانه‌ ناسه‌که‌ی
هود وتیان: ئایا تو‌ بو‌ ئه‌وه‌ هاتوویت که ئیمه‌ له‌ په‌رستنی خودا‌کانه‌مان لا
بده‌یت؟! جا ئه‌ گه‌ر راست ئه‌که‌یت، وه‌ره‌ بو‌مان به‌وه‌ی به‌ لی‌نمان پی‌ده‌ده‌یت،

واتا: به سزاکه وه وهره، قهینا کا با ئیمه تیا بچین! .... یان فەر موویه تی: ﴿قَالُوا إِنَهُوْدٌ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ [هود: ۵۳] واتا: وتیان: ئەی هوود! تۆ به لگه یه کی رۆشنی وات بۆ نه هینا وین، بیته نیشانه ی راستیت، تا ئیمه ش باوهر بکه ین تۆ پیغه مبهری خودایت، چاکیش بزانه ههر گیز ئیمه له بهر قسه ی تۆ واز له خودا کانی خو مان ناهینین، و قه تیش باوهر پت پیناکه ین، و له سه ر قسه ی خو شمان سوورین...

له باره ی گه لی صالح یشه وه فەر موویه تی: ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ فِئْتَانًا يَلْقَىٰ رَبَّهُمَا كَمَا هِيَ شَجَرَاؤُنَا فَأَكُفِّرُوا كَذَبًا﴾ [هود: ۶۲] واتا: خه لکه که وتیان: ئەی صالح، به راستی پیش ئەم باسانه ت تۆ له ناو ئیمه دا شوینی هیوامان بوویت، ئایا بهرگری ئەوه مان لیده که یه که شوینی شتیک بکه وین که باو و باپیرانمان شوینی که وتوون و په رستویانن؟! ئیمه به راستی له گو ماندا ین له وه ی که تۆ بانگی ئیمه ده که ی بۆلای و به دینین لئی....

دهر باهری گه له کی شوعه بییش ده فەر موویت: ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ فِئْتَانًا يَلْقَىٰ رَبَّهُمَا كَمَا هِيَ شَجَرَاؤُنَا فَأَكُفِّرُوا كَذَبًا﴾ [هود: ۸۷] واتا: خه لکه که وتیان: ئەی شوعه یب، ئایا تۆ یژه که ت فەرمانت پیده کات که ئیمه واز بهینین له وه ی باو و باپیرانمان په رستویانن، یا خود له مال و سامانماندا به ئاره زووی خو مان چیمان بویت بیکه ین و به راستی تۆ زۆره یمن و خاوه ن ژیریت؟! (وادیاره گالته یان پیکر دووه، یان قه ناعه تیان به ژیری و له سه ر خو یی بووه و سه ریان سوور ماوه له وه ی که ده یه ویت له داب و نه ریتی باو و باپیران ده ر بچیت).

له باره ی بی باوهره کانی قوره ی شیشه وه فهر موو به تی: ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ * اٰجَعَلْ الْاٰلِهَةَ الْاِلٰهًا وَّجَدَّ اِنْ هٰذَا الشَّيْءُ عَجَابٌ * وَاَنْطَلَقَ الْمَلٰٓئِكَةُ مِنْهُمُ اَنْ اَمْشُوا وَاَصْبِرْ وَاَعْلٰى الْعٰلَمِیْنَ اِنْ هٰذَا الشَّيْءُ یُرٰدُ * مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِی الْاٰلَمِیْنَ اِلَّا الْاَحْثٰقُ﴾ [ص: ۴-۷] واتا: سهریان سوږده ما که تر سیته ریکیان له خویمان بو هاتوو، بی باوهران دهیانوت ئەم (پیغه مبهره) جادوو گهریکی زور دروزنه * (ههروهها دهیانوت: ئایا پیتان سهیر نیه) هه موو خواکانی کردوو به یه ک خودا، به پراستی ئەمه شتیکی زور سهیرو سه مبهریه!! * وه گه وره کانی (قوره ی شیشه له گه ل پیغه مبهر قسه یان کرد و هه لسان) به په له دهر چوون (به خه لکیان وت) پرون و خوگر بن له سهر (په رستنی) خودا کانتان به پراستی ئەمه ی موحه ممه د دهیلی شتیکه له ئیوه داوا کراوه تا بیته گه وره ی هه موو عه ره ب * ئەمه ی موحه ممه د دهیلی بو په رستنی یه ک خودا، ئیمه له ئایینی عیسادا (عَلَيْهِ السَّلَام) نه مان بیستوو، ئەم یه کخو ا په رستیه هه ر درو و ساخته و هه لبه ستر او ه.

هه ر له باره ی قوره ی شیشه وه ده فهر موو یت: ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا أَنْهَرُوا وَأَسٰٓءَ الَّذِی بَعَثَ اللّٰهُ رَسُوْلًا * اِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَا اَنْ صَبَرْنَا عَلٰیهَا وَسَوْفَ یَعْمُوْنَ جِیْنَ یَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِیْلًا * اَرٰیْتَ مَنْ اَخَذَ الْاِلٰهَهُ هَوٰیةً فَاَنْتَ تَكُوْنُ عَلَیْهِ وَكِیْلًا * اَمْ تَحْسَبُ اَنْ اَكْتُرُهُمْ یَسْمَعُوْنَ اَوْ یَعْقِلُوْنَ اِنْ هُمْ اِلَّا كٰلَا نَعْمِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِیْلًا﴾ [الفرقان: ۴۱ - ۴۴] واتا: قوره ی شیشه کان کاتیك که تو ده بینن، هیچ ریزو پایه یه کت بو قایه لنان، به لکو ده تکه نه گالته جارو به یه کتر ده لئین: ئا ئەمه یه خودا کردوو به په پیامبهرو ره وانیه ی کردوو؟! * خو نزیك بو له په رستنی خودا کانمان گومر امان بکاو سهرمان لی تی کبدا ئە گه ر ئیمه

خۆر اگر نه بووینایه له سههر پەرستیان، ئیستا وا ده لێن، له ئایینده دا کاتی که سزاکه ده بینن، چاک ته زانن کئی گومر اتر و سه رلیشیواوتره؟! * ئایا تو ته و کهسه ت دیتوو که ئاره زووی خوئی ده کاته خودای خوئی؟ ته مپرو ئه م ته پهرستی سبهینی پشتگیری، له یه کیکی تر ته کات؟ ههر پرۆزه ی له جیگایه ک ته بینری!! (ئین عه بیاس) ته لئی پیاوی وا هه بوو ته مپرو به ردیکی سپی ته پهرست، کاتی به ردیکی جوانتر له وی دیتبا، ئه می ده پهرست و، پشتی له و ده کرد! ئاخۆ تو ده ته وی بریکار و رینۆینکاری ته و کهسه بیت و نه هیلی دوا ی ئاره زووی خوئی بکه وی؟ * یا پیته وایه که زۆر به یان (وته کانت) به دل ئه بیسن، و بپر له مانا و مه به سته که ی ته که نه وه و تیده گهن؟ خو ته وانه ههر وه ک مالاتن (بزن، مهر، و شتر، گا) خاوه نی بیر کردنه وه نین، به لکو له وانه شه گیل و ویل تر و نه زاتربن، چونکه گه لی جار ئاره ل به گوئی خاوه نه که ی ته کاو ههر که سینکیش چاکه ی له گه ل بکات له بیری ناچیت *.

ئه م ده قه قور ئانیانه و مانا کانیان هه موویان به لگه ی روون و ئاشکران له سه ره ته وه ی ناکۆکی و مملانی نی نیوان پیغه مبه ران (سه لامی خودایان لی بیت) و گه له کانیان له سه ره بانگه وازی یه کخو اپه رستی بووه له پهرستنه کان و ئیخلاص و دل سوۆزی بووه بۆ خودای گه وره.

له سوونته تی سه حیحیشدا هاتوو هه که پیغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموو یه تی: «أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله ويقيموا الصلاة ويؤتوا الزكاة، فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله»^(۱) و اتا: فه رمانم پیکرا وه که (۱) سه حیخی بوخاری به فه رموو ده ی ژماره (۵۲)، وه سه حیخی موسلیم به فه رموو ده ی ژماره (۲۲).

له‌گه‌ل خه‌لکیدا بجه‌نگم هه‌تاوه‌کو‌ئه‌و کاته‌ی شاهیدی ده‌ده‌ن که هیچ په‌رستر اوینکی به‌هه‌ق نییه‌ جگه‌ له‌خودای گه‌وره‌ (الله) و شاهیدیش ده‌ده‌ن که موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری خودایه‌، و نوێژ ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن، جا‌ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌یان کرد‌ئه‌و‌ا خوین و مالیان پارێزاراوه‌ مه‌گه‌ر به‌هه‌قینکی نه‌بی‌ت که ئیسلام دیاری کرد‌وو‌ه‌، ئه‌و کاته‌ حساب و لیپرسینه‌وه‌یان له‌سه‌ر خودا ده‌بی‌ت.

هه‌روه‌ها له‌ سوننه‌تی سه‌حیحیشدا هات‌وو‌ه‌ که پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموو‌یه‌تی: «من قال لا إله إلا الله وكفر بما يعبد من دون الله حرم ماله ودمه وحسابه على الله»^(۱). واتا: هه‌ر که‌س بلێ هیچ خودایه‌کی به‌هه‌ق نییه‌ جگه‌ له‌ (الله) و بی باوهریش بی‌ت به‌وه‌ی جگه‌ له‌خودا ده‌په‌رستریت، ئه‌و‌ا خوین و مالی حه‌رام ده‌بی‌ت و حساب و لیپرسینه‌وه‌ی ده‌که‌و‌یته‌ سه‌ر خودا (الله).

(۱) سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره‌ (۲۳).

باسی دووهم

واجبه خودای گه وره (الله) به یه کخوایی بهرستریت

ئه مهش چه ند خالیک له خو ده گریت:

ته وهره ی به که م: واتای بهرستن (العبادة) وئه و بنه مایانه ی که له سه ری

بنیات ده نریت:

پهرستن (العبادة) له زمانه وانیدا به واتای: زه لیلی و ملکه چی هاتوو، کاتیک دهوتریت (بعیر معبد) و اتا: وشتریکی زه لیل، یان دهوتریت (طریق معبد) و اتا: ریگایه ک هینده قاچی به سه ردا نرایت زه لیل بوو بیټ.

وه له شه رعیشدا: ناویکی کۆکراو هیه به کار دیت بو به هه موو کارو کرده و هیه کی دیار و په نهان که خودای گه وره خو شی بوو یت و پینی رازی بیټ.

به پشتیوانی خودا له کاتی باسکردنی جو ره کانی بهرستن ئه م مه سه ئه له یه زیاتر پروون ده که یه وه.

پهرستن (العبادة) سی روکن و بنه مای سه ره کی هیه که بریتین له:

یه که م: ته وای خو شه ویستی بو په ستر او که خودای گه وره یه وه ک فه رموو یه تی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ [البقرة: ۱۶۵] و اتا: ئه وانیه که باوه ریان هینا وه، خوایان له هه موو شتیک زیاتر خو شده وئ.

دووهم: ته وای ئومید و نکا بۆلای خودا بیټ، و ده فه رموو یت:

﴿وَرَحْمَتُهُ﴾ [الإسراء: ۵۷] و اتا: باوه رداران به ئومیدی ره حمه ت و میهره بانئ ئه و (په ره ر دگار) هن.

سیپه‌م: ته‌واوی ترس له‌خودای گه‌وره ترس له‌سزای و توورپه‌یی خودا له‌م باره‌یه‌شه‌وه خودای گه‌وره فهر موویه‌تی: ﴿وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ [الإسراء: ۵۷] و اتا: له‌تۆله‌و سزایشی ده‌ترسن، به‌لی خودا په‌رستی ده‌بی له‌نیوان هیواو ترسدا بیټ.

خودای گه‌وره‌ش ههر سنی روکن و بنه‌ما گه‌وره‌که‌ی په‌رستنی له‌سوره‌تی (الفاتحة) دا کۆکر دوه‌ته‌وه، ده‌فهر موویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ *
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿ [الفاتحة: ۲-۴] و اتا: ته‌واوی جوړه‌کانی سوپاس و ستایش ته‌نهما ههر بو خودایه‌که‌که‌په‌روه‌ر دگاری ئاده‌می و فریشته و گشت ئاسمانه‌کان و زه‌وی و بوونه‌وه‌ره، په‌روه‌ر دگاری ته‌واوی جیهانه‌کانه، که‌وا بوو ئایینه‌که‌شی په‌یام و نامه‌یه‌کی عالمیه * به‌خشنده‌ی به‌به‌زه‌یی میهره‌بانه. به‌زه‌ییه‌که‌ی ئیجگار فراوانه، میهره‌بانیه‌که‌یشی به‌رده‌وام و نه‌براه‌یه * خاوه‌نی روژی پاداشت و تۆله‌یه، که‌سیکی ترنیه - بیجگه‌له‌و - شتیکی به‌ده‌ست بیټ؛ به‌تایبه‌تی له‌و روژه‌دا.

ئایه‌تی به‌که‌م مانای خوښه‌ویستی تیدایه، خودای گه‌وره‌ش ناز و نیعمه‌ت به‌خشه، ناز و نیعمه‌ت به‌خشیش به‌ئندازه‌ی ناز و نیعمه‌ته‌کانی خوښه‌ویسته، ئایه‌تی دووه‌میش مانای ئومید و تکای تیدایه، ئه‌و که‌سه‌شی به‌خواه‌ن په‌حم و میهره‌بانی و ه‌صف ده‌کریت ئومید و تکای ره‌حمه‌تی لی ده‌کریت، له‌ئایه‌تی سیپه‌میشدا مانای ترسی تیدایه چونکه‌خواه‌نی پاداشت و حسابی روژی دواپی بیگومان له‌سزاکه‌شی ده‌ترسیټ.

ههر بو‌یه له‌پاش ئه‌مانه خودای گه‌وره ده‌فهر موویت: ﴿إِنَّا لَنَعْبُدُ﴾ [الفاتحة: ۵] و اتا: ته‌نهما ههر تو ده‌په‌رستم، یان به‌مانایه‌کی تر ته‌نما تو ده‌په‌رستم

ئهی پهروه ردگاری ئەم سێ شتهی باسمانکرد، به خوۆشه ویستیت که ئەم ئایه ته به لگه یه له سه ری: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الفاتحة: ۲] وه به ئومید و تکات که ئەم ئایه ته به لگه یه له سه ری: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الفاتحة: ۳] و به ترس له سزای سهختت که ئەم ئایه ته به لگه یه له سه ری: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ [الفاتحة: ۴].

پهرستنیش به دوو مهرج نه بیته لای خودای گهوره وهرناگیریت:

۱. ئیخلاص و دلسوژی بو پهرستراو، بو (الله): چونکه خودای گهوره (الله) هیچ کارو کرده ویهک وهرناگیریت ئە گهر به ته وای له بهر خاتر و په زامه ندی ئەو ئەنجام نه دراییت، خودای گهرهش فهرموویه تی: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [البینة: ۵] و اتا: فهرمانیان پی نه درابوو جگه به وهی که خودایه رستی بکن و به پاک و دلسوژی و ملکه چی فهرمانهرداری ئاین و بهرنامه که بن و لابدهن له هه موو ئاینیک و ته نها پابه ندی ئاینی ئیسلام بن... ههروهها ده فهرموویت: ﴿الْأَلَاءِ الدِّينِ الْخَالِصُ﴾ [الزمر: ۳] و اتا: هۆشیار به! ئاینی پاک و چاک و بیگهرد ته نها هی خودایه. و اتا: خودا ته نها هه ر ئیخلاص وهر ئە گری و، هه موو شتیکی دی وه لا ده نیته... و ده فهرموویت: ﴿وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [الحشر: ۷] و اتا: ئەهی موحه مه د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلی: من خودا (الله) ئە په رستم، به موخلیصی و دلسوژی و ئاین و په رستن بو ئە وه.

۲. شوینکه وتن و شوین پینه لگرتنی پینه مبه ری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): خودای گهوره هیچ په رستنیك وهرناگیریت له به نده کانی ئە گهر له گه ل سوننهت و په رستنه کانی پینه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پینک نه یه نه وه، خودای

گه‌وره‌ش له‌م باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [الحشر: ۷] واتا: هه‌رچی پی‌غه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بی‌یدان وه‌ری بگرن، واتا: به‌چی فه‌رمانی پی‌کردن بیکه‌ن، هه‌رچیشی لی‌ قه‌ده‌غه‌کردن ئه‌وا وازی لی‌ به‌ینن و مه‌یکه‌ن... هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء: ۵۶] واتا: سو‌یند به‌ په‌روه‌ردگارت بر‌وادارنن تا تو نه‌که‌نه‌ دادوهر له‌هه‌ر ئازاوه و دووبه‌ره‌کیه‌کی نیوانیاندا، له‌پاشان هه‌ست نه‌که‌ن له‌ ده‌رونیاندا به‌ هیچ بی‌زاریه‌ک له‌و بر‌پاره‌ی تو داوته و ملکه‌چ نه‌که‌ن به‌ ملکه‌چییه‌کی ته‌واو.

پی‌غه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموویت: «من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد»^(۱) واتا: هه‌رکه‌سیتک هه‌ر شتیک دابه‌یتیت له‌م ئاینه‌ی ئیمه‌دا نه‌ییت، ئه‌وا ده‌دریته‌وه به‌سه‌ریدا و لی‌ وه‌رناگیریت...

کاروکرده‌وه هیچ عیبه‌رت و نرخیکه‌ی نییه‌ لای خودای گه‌وره ئه‌گه‌ر ئیخلاصی ته‌واوی تیدا نه‌ییت بو‌خودا و به‌پیی سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌ییت، فضیلی کوری عیاض (په‌حمه‌تی خودای لی‌ بی‌ت) سه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته‌په‌رۆزه‌ده‌لیت: ﴿لِيَتْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ [هود: ۷] واتا: بو‌ئوه‌ی تاقیتان بکاته‌وه کامه‌تان کاروکرده‌ی چاکتر و باشتره، پاشانیش به‌پیی ئه‌وه‌ پاداشت و ه‌رده‌گریته‌وه، فضیل ده‌لیت: مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که کامیان کاروکرده‌وه‌یان به‌ ئیخلاصتر و زیاتر شو‌ینیی پی‌غه‌مبه‌ر هه‌لده‌گرن، وتیان: ئه‌ی ئه‌بو‌عه‌لی کامه‌یه‌ که زۆر به‌ ئیخلاصتر و زیاتر شو‌ین پیی

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۲۶۹۷).

پینغه مبهه هه لده گرن؟ وتی: کار و کرده وه نه گهر ئیخلاص و دل سوژی تیدا بیټ، به لام به پئی نه وه نه بیټ که پینغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه نجامی داوه وهر ناگیریت، خو نه گهر به پئی سوننه تی پینغه مبهه ریش بیټ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لام ئیخلاصی تیدا نه بیټ و له بهر ره زامه نندی خودا نه بوو بیټ نه واهه وهر ناگیریت، هه تاوه کو هه ردوو مهرجه که ی پیکه وه له یه کاتدا تیدا نه بیټ و اتا: ئیخلاص و سه و ابیشی تیدا بیټ، ئیخلاصیش مه به ست نه وه یه که له بهر ره زامه نندی خودا بیټ، سه و ابیش، و اتا: به پئی سوننه تی پینغه مبهه ری خودا بیټ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (۱).

له و نایه تانهیشی که هه ردوو مهرجه که ی به مهرجه داناوه خودای گه وره فهرموو یه تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَوْكِبُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: ۱۱۰] و اتا: نه ی پینغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیمان بلئی: به راستی من ته نهها ئاده میزادیکم وه ک ئیوه، به لام نه وه ننده هه یه وه حی و نیگام بو دیت (ئه م راستیه تان تی بگه یه نم) که: بیگومان خودای ئیوه خودایه کی تاک و ته نه یه، جائه وه ی ده یه ویت به دیداری په روه ردگاری شاد بیټ، به خو شنودیه وه با کار و کرده وه ی چاک و دروست نه نجام بدات و به هیچ شیوه یه ک له په رستندا هیچ که سینک نه کاته هاوه ل و شه ریک بو ی.

ته وهره ی دووهم: خستنه پرووی هه ندیک له جوړه کانی په رستن.

جوړه کانی په رستن (العبادة) زوړن: هه موو کار و کرده وه یه کی چاک و باش که خودای گه وره خو شوی بوو ویت و پئی رازی بیټ، جا کرداری

(۱) حلیه ت نه لته ولیاء: (۹۵/۸).

یان وتار بیټ، دیار و ئاشکرا یان نادیار بیټ، ئه وه جوړیکه له جوړه کانی په رستن و په رستنیکه له کوی سه رجه م په رستنه کان، ئه مه ش که باسی ده که ین چهند نمو ونه یه که له و په رستنه:

۱. له جوړه کانی په رستن، دوعا و نزا به هه ردوو جوړه که یه وه، نزا و دوعای دواکاری له خودای گه وره (دعاء المسأله)، دوعا و نزای په رستن (دعاء العبادة).

خودای گه وره ده فهر موویت: ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [غافر: ۱۴] واتا: که واته له خودا بیارپینه وه و به پاکي و بوی گهر دن که چ بن، هه رچهنده بی باوهر انیش پیان ناخوش بیټ، هه روه ها فهر موویه تی: ﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ [الجن: ۱۸] واتا: دلنیا بن که: مزگه و ته کان هی خودای گه وره ن، ده بیټ هه ر ئه وی تیدا په رستریت و ناوی که سی تر نه کریته شه ریک و هاوتای ناوی ئه و زاته... له چیگایه کی تر دا ده فهر موویت: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ﴾ * وَإِذْ أَخْبَرْنَا النَّاسَ كَاؤُلَهُمْ أَغْدَاةً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ [الأحقاف: ۵، ۶] واتا: کی گومر اتره له و که سه ی که هاوار له غه یری خودا بکات و وه لامی ناداته وه هه تا رپوژی دواپی، له کاتیکدا ئه و (هاوار لیکر او انه، ئه و بت و دار و ده وه نه ی ئه وان هاواریان بو ده بن) له هاواری ئه وان بی ئاگان * کاتیکیش خه لک کو ده کرینه وه (له قیامه تدا) په رستراوه کان ده بنه دوژمنیان وه (په رستراوه کان) به په رستنه که یان باوهر ناکه ن*.

جا هه رکه س هاوار بکاته که سیک له غه یری خودا بو شتیک که جگه له خودای گه وره ئه و ده سه لاته ی نیه، ئه و ئه و که سه موشریک بووه و هاوه لئی بو خودا بریار داوه بی باوهره، جا ئه و که سه ی هاواره که ی

بۆلا دهریئت زیندوو بیئت یان مردوو، ئە گەر که سیك داوا لہ که سیکی زیندوو بکات و ئەو که سه لہ توانایدا هه بیئت ئەو شتہ ئەنجام بدات، بۆ نموونه بلی: ئەی فلان کهس خوار دنم بدهری، یان فلان کهس ئاوم بدهری، ئەمانه و نموونهی ئەمانه ئەو ههچ شتیکی تیدا نییه، به لام ئەو که سه شی هاوار لہ که سیکی مردوو یان که سیکی غائب بۆ شتیك لہمانه، ئەو ئەو که سه هاوهدانەرہ بۆ خودا، لہ بهر ئەو هی که سیکی مردو و یان غائب ناتوانیئت کارپکی وا ئەنجام بدات (وهك داوا ی خوار دنی لی بکهیت، یان داوا ی ئاوی لی بکهیت).

دوعا و نزایش دوو جۆره: دوعا و نزای داواکردنی شتیك (دعاء المسألة) و دوعا و نزای پەرستن (دعاء العبادة).

دوعا و نزای داواکردن (دعاء المسألة) ئەو هیه که سیك داوا ی خیری و بییری دنیا و دوارپۆژ بکات، دوعا و نزای پەرستنیش (دعاء العبادة) هه موو پەرستنیك که لہ خودای گه وره نزیکت بکاته وه جا چی دیار بیئت یان نادیار بیئت، چونکه کهسی داواکار به زمانی حال و گفتوگۆی خۆی داوا لہ خودای گه وره ده کات که ئەو پەرستنهی لی وه ربگریت و پاداشتی خیری شی لہ سه ر بداته وه..

هه موو ئەو فه رمان و قه ده غه کردنه یش لہ دوعا و نزا لای غه یری خودا لہ قورئانی پیرۆزدا هاتوو ه، یان په نای که سی داواکاری لہ سه ر کراوه، هه ردوو جۆره که ی نزا و دوعای داواکردن و پەرستن ده گریته وه.

۳. ۲. ۴-: هه ره ها لہ جۆره کانی دوعا و نزا: خو شه ویستی بۆ خودا و ترس لہ خودا و ئومید و تکا بۆ خودا، ئەمانه ش پێشتر قسه مان لہ سه ر کردن، که یه کیکن لہ سی روکن و بنه ماکه ی پەرستن.

۵. ته‌وه‌کول و پشت به‌ستن: ئەمەش بەمانای پشت بەستن دیت بەشتیک: ته‌وه‌کول و پشت به‌ستن به‌خودای گه‌وره (الله) راستی خودانه‌ده‌ستی فه‌رمانه‌کانی به‌نده‌یه بۆلای خودای گه‌وره و متمانه‌یه به‌په‌روه‌ردگار له‌گه‌ڵ هه‌ستان به‌وه‌ی که‌ شه‌رع رینگای پێداوه له‌گرتنه‌به‌ری هۆکاره‌کان بۆ به‌ده‌سته‌یتانی سوود و قازانجه‌کان و دوورخستنه‌وه‌ی زیان و زه‌ره‌ه‌کان، خودای گه‌وره‌ش له‌م باره‌یه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْ لَوْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [المائدة: ۲۳] واتا: وه‌پشت هه‌ر به‌خودا بیه‌ستن ئە‌گه‌ر ئێ‌وه باوهر‌دارن... هه‌روه‌ها فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ [الطلاق: ۳] واتا: هه‌ر که‌سیک پشت به‌خودا بیه‌ستی - دوا‌ی به‌کار هینانی هۆکار - ئە‌وه ته‌نها خودای به‌سه و کاروباری بۆ ئاسان ده‌کات...

۶. ۷. ۸-: هه‌ندیکێ تر له‌جۆره‌کانی په‌رستن بریتین له (الرغبة) و (الرهبة) و (الخشوع).

(الرغبة): به‌واتای چه‌زکردن و پێخۆش بوون به‌گه‌یشتنی ئە‌وه‌ی خۆشت ده‌ویت، وه (الرهبة): ئە‌مه‌یش به‌واتای ترسیکی به‌ره‌مه‌دار که‌وات لی بکات رابکه‌یت له‌وه‌ی لی ده‌ترسیت، وه (الخشوع) یش: به‌مانای زه‌لیلی و ملکه‌چی بۆ گه‌وره‌یی خودا به‌شیویه‌ک ته‌سلیمی قه‌زای شه‌رعی و که‌ونی خودا بیت (له‌شوینی خۆیدا باسی ئە‌م دوو جۆره قه‌زایه‌که‌ین) خودای گه‌وره‌ش له‌باره‌ی ئە‌م سی جۆره‌ی په‌رستنه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْكَرُونَ فِي الْحَاذِرَاتِ وَيَدْعُونَ رِغْبَاءَ وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خِشَعِينَ﴾ [الأنبياء: ۹۰] واتا: دوعامان لی گیرا کردو وه‌لامان دایه‌وه (له‌زه‌که‌ریا) و به‌حیایاشمان

پیی به خشیی، وه ژنه که ییشمان بۆ هینایه باری مندال بوون له حالیکا پیشتەر مندالی نه ته بوو، چونکه ئهوان هه موویان له کاری خیر و چاکه دا بهردهوام په له و تالوکه یان ده کرد، هه میسه له بهر هیوای میهره بانی و ره حمه تی ئیمه دا نزیان ده کرد، وه له ترسی دۆزهخ هاواریان ده کرد، له ئاست ئیمه هه مووکات خو به که م زان و ملکه چی کار و فرمانی ئیمه بوون.

٩. یه کیکی تر له جوره کانی پهرستن (الخشیة) به مانای ترسیک دیت که بنیات نرایت له سهر علیم و زانستیک که خاوه نه که ی عیلمی به گه وره یی و که مالی ده سه لاتی ئه و زاته هه بیته که لیتی ده ترسیته که خودای گه وره یه (الله) له م باره یه شه وه په روه ردگار فهرموویه تی: ﴿ مِنْهُ فَلَا تَخْشَوْنَ ﴾ [البقرة: ١٥٠] و اتا: ئیوهش (ئه ی موسولمانان) له ههر کوی بوون و هه ن، پرووتان و هر چهر خین به لای ئه و دا، تاخه لکی و میلله تانی تر هیچ به لگه یه کیان نه بیته به سهر تانه وه، مه گه رسته مکارانیان (که به هیچ به لگه یه ک قایل نابن و ههر ناشووب و پیلان ده گیرن)، جا له و تاوانبار و پیلانگیرانه مه ترسن، به لکو ته نها له من بترسن.

له جیگایه کی تریشدا فهرموویه تی: ﴿ فَلَا تَخْشَوْنَ وَالْحَسُونَ ﴾ [المائدة: ٣] و اتا: ئیتر و (ئه مرۆ) رۆژی عه ره فه یه ئه وانه ی که کافر و بی باوه رن، له گه یاندنی زیان به دینه که تان، و اتا: بی ئومید و بی هیوا و ته ماعبر بوون له وه که ئیوه له ئایینه که تان و ازبیتن و بگه رپنه وه سه ردین و ئایینی ئه وان، ده شزانن که ئیتر ههر گیز زال نابن به سهر تانا، که و ابو له وان مه ترسن، و ههر له من بترسن و پاریزگاری له سنووره کانی من بکه ن...

١٠. جوریکی تر پهرستن (الانابة) و اتا: گه رانه وه بۆ لای خودای گه وره بۆ لای زاتی (الله) و هه ستان به ئه نجامدانی فرمانه کانی و دوورکه و ته نه وه

له سه‌رینچه‌کانی، خودای گه‌وره‌ش فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾ [الزمر: ۵۴] واتا: بگه‌رینه‌وه بۆ‌لای په‌روه‌ردگار تان و ملکه‌چی فه‌رمانی ئه‌وبن..

۱۱. جو‌ریکی تر (الاستعانة) یه که به‌واتای داواکردن له‌خودای گه‌وره دیت که کاروباری دین و دونیات بۆ جیبه‌جی بکات، خودای گه‌وره‌ش فه‌رموویه‌تی: ﴿إِيَّاكَ تَعْبُدُونَ يَا كُفَّارًا﴾ [الفاتحة: ۵] واتا: ئه‌ی خودای گه‌وره ته‌نها تۆ ده‌په‌رستم و ته‌نها داوای یارمه‌تی و کۆمه‌کی دین و دونیا له‌تۆ ده‌که‌م.... پی‌نغه‌مه‌ریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌و وه‌صیه‌ته‌ی که بۆ این عباسی کرد (خودای لى رازی بی‌ت) فه‌رمووی: «إذا استعنت فاستعن بالله»^(۱) واتا: ئه‌گه‌ر داوای یارمه‌تی و کۆمه‌کت کرد ته‌نها له‌خودای گه‌وره‌ی داوا بکه....

۱۲. یه‌کیکی تر له‌په‌رسته‌کان (الاستعاذة) یه به‌مانای داوای په‌نادان و پاراستن له‌شیتیکی خراب و به‌د، خودای گه‌وره‌ش له‌م باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ [الفلق: ۱، ۲] واتا: ئه‌ی محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلی: په‌نا ده‌گرم به‌و په‌روه‌ردگاره‌ی که به‌ره‌به‌یان پینش ده‌هینیت * له‌شه‌ر و خراپه‌ی هه‌رچی که دروستی کردووه، هه‌رشتی خراپه‌ی لیبووه‌شیه‌ته‌وه * ..... هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ [الناس: ۱-۴] واتا: ئه‌ی محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلی: په‌نا ده‌گرم به‌ په‌روه‌ردگاری خه‌لکی * به‌پادشای خه‌لکی * به‌ په‌رستراوی خه‌لک * له‌شه‌ر و خراپه‌ی ئه‌وه‌ی که وه‌سوه‌سه و خه‌ته‌ره و خه‌یال ده‌خاته دله‌وه که * له‌و شتانه‌ی که وه‌سوه‌سه

(۱) سوننه‌ی تیرموذی (۲۵۱۶)، وه‌ موسه‌دی ئه‌مه‌د (۱ / ۳۰۷)، تیرموذی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی به‌

فرپێ ده داته ناو سینه و دل و دەر و وونی خه لکیه وه * له جنۆکه و ئینسان نه وانهی شهیتان سیفه تن *.

١٣. (الاستغاثة) جوړیکی تری پهرستننه که به واتای: داوای یارمه تی و کومه ک دیت له کاتی نارپه حتی و ته نگانه دا که خودای گه وره به هاناته وه بیت، خودای گه ورهش له م باره به وه فه رموویه تی: ﴿إِذْ لَسْتَعِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ [الأفعال: ٩] و اتا: یادی ئه و کاته بکه نه وه که له په روه ردگارتان ده پاران ه وه و داوای یارمه تیتان لی ده کرد، خوایش خیرا هات به هاناته وه....

١٤. (الذبح) سه ربړین: مه به ست پیتی دهرهیتانی گیان و پرشتنی خوینه به و شیوه تابه ته ی که خودای گه وره دهیه ویت، به مه بهستی نزیکبو و نه وه له خودا، وه ک فه رموویه تی: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الأنعام: ١٦٤] و اتا: بلئی: به راستی نویت و حه ج و (قوربانیی سه ربړینی نازه ل) و ژبان و مردنم گشت هه ر بو خودای په روه ردگاری جیهانه کانه.... له جیگایه کی تر دا ده فه رموویت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ [الکوثر: ٢] و اتا: جا نویت بکه بو په روه ردگارت، له سوپاسی ئه و هه موو چاکه دا، هه ر بو ئه و قوربانی سه ربکه، و اتا: وه ک قوره یش مه به، که حه یوانیان هه م بو خوداو، هه م بو بته کان سه ر ئه بری، نه خیر، ده شی تو ته نه ها بو خودای گه وره قوربانی بکه یت...

١٥. (النذر) جوړیکی تره له پهرستن، به مانای ئه وه دیت که که سیتک خوی مولزه م و پابه ند بکات به شتی که وه، یان خوی پابه ند بکات به طاعت و په رستنیکی خودای گه وره وه که واجب نییه له سه ری، خودای گه وره ده فه رموویت: ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّذَرِّ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ [الإنسان: ٧] و اتا: له دونیادا هه ر شتی نه زر بکه ن و بریاری له سه ر بدن له کاریکی چاکه،

وهفای پی ده کهن و پی هه ل ته سن، بی که م و کورتی وه له روژیک ته تر سن که زیانه که ی به هه موو شوینیکدا بلا و ده بیته وه، پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهر مووی: «من نذر أن يطبع الله فليطعه، ومن نذر أن يعصى الله فلا يعصه» و اتا: هه رکه سیک بریاریدا که ده بی گویرایه لی خودا بیته، ده بی جیبه جیی بکا، به لام که سی بریاریدا یاخی بیته له خوا، نابی قسه که ی جیبه جی بکات و یاخی بیته ..

ئه مانه ی که باس مانکرد چهنه جوریکن له په رستنی خودای گه وره که هه ر هه موویان ته نها مافی خودای گه وره یه و به هیج شیوه یه ک نابیته بدریته به که سیکی تر و بو که سیکی تر بکریته ...

په رستنه کانیش به و پییه ی که ئه ندامه کانیش له ش ته نجامی ده دن، ده بن به سی به شه وه:

به شی یه که م: په رستنه کانیش دل: وه ک خو شه ویستی و ترس و ئومید و تکا و گه رانه وه بو لای خودا و ترسیک که بنه ما که ی زانست و زانیاری بیته، له گه ل پشت به ستن به خودا و چهنه جوریکی تریش ...

به شی دووهم: په رستنه کانیش زمان: وه ک سو پاس کردن و الله اکبر کردن و سبحان الله کردن ئیستغفار و داوای لیخوش بوون و خویندنه وه ی قورئان نزا و پارانه وه وه ندیك شتی تریش ...

به شی سیپه م: په رستنی ئه ندامه کانیش تری له ش: وه ک نوێژ کردن و روژووگرتن و زه کاتدان و چه جکردن و خیر و صه ده قه کردن و جیهاد و تیکوشان له پیتاو خودادا ...

باسی سیههم

پاریزگاری پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له یه کخوایه رستی

پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زۆر سوور بووه له سههر پاراستن و یه کرپیزی و سههر به رزی ئومه ته که ی بو ئه وهی ئومه تیکی به هیزی یه کخوایه رست بیت و دوور بکه ویته وه له هه موو ئه و هو کار و وه سائیلانه ی که دژ به یه کخوایه رستیه و له گه ئیدا نایه ته وه، له م باره شه وه خودای گه وره هه موو به تی: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ يَا مُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [التوبة: ۱۲۸] و اتا: (ئه ی خه لکینه) سویند به خودا بیگو مان پیغه مبهری کتان بو ره وانه کر او ه که هه ر یه کیکه له خو تان، زۆر سه خته به لایه وه تووش بو و نتان به به لا و ناخوشی، زۆر به ته نگیشانه وه یه و په ر وشه له سه ر تان، زۆر دل سووزی ئیماندارانه و میهره بان و دل و قانه بو یان...

هه ر بو یه ئه و پیغه مبه ره ئازیزه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زۆر زۆر قه ده غه ی کردوو ه له وه ی که ئومه ته که ی بکه ویته ناو شیرک و هاوه ل بریار دانه وه بو خودا، و زۆر ئاگاداری کردوو نه ته وه و بو ی روونکردو نه ته وه و به شیوه ی تایبه ت و به شیوه ی گشتی تا وه کو ئاینی پاک ی ئیبراهیمی (عَلَيْهِ السَّلَام) بپاریزیت له هه موو خه وش و خالیکی کردرای و گوفتاری که له گه ئیاندایه کخوایه رستی هه لده وه شیننه وه یان که م ده که نه وه، ئه مه ش که ده یلین به لگه ی زۆری له سه ره له سو نه تی سه حیحه ی پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که به لگه ی ته واوی له سه ر ئومه ته که ی را گه یاند و هه موو شک و گومانیکی ره و انده وه و ه یچ بر و بیانوویه کی نه هیشت و ریگای راستی بو ئومه ته که ی رو شنکر ده وه...

لهم چند به شهی خواره و هدا بۆتان ئاشکرا ده بیټ که پیغه مبهری خودا
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا چ ئەندازه یه ک پاریزگاری له یه کخواپه رستی (توحید)
کردوو و له هه مان کاتیشدا ته واوی ئەو دهر گایانه ییشی داخستوو و که سه ر
ده کیشن بۆ بته پهرستی و گو مراییی و هاوهرل بریاردان بۆ خودا..

ته وهری یه که م: روقیه و نووشته ی شه رعی

أ. پیناسه ی (الرقية): بریتیه له خویندنی قورئان یان هه ندیک له دو عا و نزای
وارد بوو له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سه ردا که سیکی نه خوژش و ناساغدا
له گهل فویان تفیکی وشک به مه بهستی چاک بوونه وه شیفا بۆ هاتن...
ب. حوکمه که ی: دروسته ئه ویش به پیی چند به لگه یه ک له وان هیش:

عن عوف بن مالك (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: «كنا نرقي في الجاهلية فقلنا: يا رسول
الله كيف ترى في ذلك؟ فقال: اعرضوا علي رقاكم، لا بأس بالرق ما لم يكن
فيه شرك»^(١) و اتا: عه و فی کورپی مالیک (خودای لی رازی بیټ) ئه لیت: ئیمه
له سه رده می نه فامیدا روقیه مان ده کرد، و تمان پیی: ئە ی پیغه مبهری خودا! تو
ئهمه ت پیی چۆنه؟ ئه ویش له وه لامدا فه رمووی: روقیه کانتانم پیی نیشاندهن،
ئه گهر روقیه یه ک شیرک و هاوهرل بریاردانی تیدا نه بیټ بۆ خودا قهیدی ناکات....

هه روه ها وارد بووه: عن أنس بن مالك (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: «رخص رسول
الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) في الرقية من العين^(٢) والحمة^(٣) والنملة^(٤)» و اتا:

(١) سه حیحی موسلیم به فه رمووده ی ژماره (٢٢٠٠).

(٢) «العين» به چاوه بوونی چاوپیسیک، به لام به قه ده ری خوا.

(٣) «الحمة» واته: ژهر: مو له تی داوه به هه رکه سیکی که دوو چاری ژهه راوی بوون بوو، وه ک:
مارپیوه دان، یان دوویشک وشتی تر.

(٤) سه حیحی موسلیم به فه رمووده ی ژماره (٢١٩٦).

نه سى كورې مالیک (خودای لى رازى بیټ) ته لیت: پیغه مبهرى خودا (صلى الله عليه وسلم) ریگایدا که روقیه ی شهرعى بکریټ بو ټو که سه ی بهر چاو که وتوو له گه ل ټو که سه ی که ژهر داریک پیوه ی دایټ له گه ل ټو که سه ی که برینیک له لایه کی دهره تیت ....

هر له م باره یوه جابری كورې عبدالله (خودای لى رازى بیټ) ته گيرپټه وه که پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: «من استطاع أن ینفع أخاه فلیفعل»^(١) واتا: هر که س ته توانیت سوو دیک به برایه کی بگه یه نیت با ټه نجامی بدات ...

وعن عائشة (رضي الله عنها) قالت: «كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إذا اشتكى منا إنسان مسح بيمينه ثم قال: أذهب الباس رب الناس واشف أنت الشافي لا شفاء إلا شفاؤك شفاء لا يغادر سقما»^(٢) واتا: عائشه (خودای لى رازى بیټ) ته لیت: ټه گهر که سیک له ټیمه جینگایه کی ټیشی بکر دایه پیغه مبهرى خودا (صلى الله عليه وسلم) دهستی راستی ټه خسته سه ری و ټه یفه رموو: ټه ی په روه ردگاری هه موو خه لکی ټه م ټازاره لابه ره و شیفای بده چونکه تو شیفاده ریت، شيفا و چاره سه ر نییه شيفاو چاره سه ری تو نه نیت، شیفایه که هیچ نه خو شیه ک به جی ناهیلیت ..

ج. مهرجه کانى: بو ټو هس ټه م روقیه یه دروست بیټ ټه واسى مهرج پیویسته:

مهرجى یه که م: باوهرت نه بیټ که ټه و روقیه یه خو ی بو خو ی به بی خودای گه وره سوو دی ده بیټ، ټه گهر باوهر وایټ که ټه وه به بی خودای

(١) صه حیجی موسلیم به فهرمووده ی ژماره (٢١٩٩).

(٢) صه حیجی بوخاری به فهرمووده ی ژماره (٥٧٤٣)، وه صه حیجی موسلیم به فهرمووده ی ژماره (٢١٩١).

گەورە سوودى دەبىت ئەو كارىكى حەرامە، نەك ھەر ئەو ھەندە بەلكو شىركىشە، بۆيە دەبىت باوەرپت و ابىت، كە ئەو روقىيە ھۆكارىكە بەبى يارمەتى و ئىزنى خوداى گەورە ھىچ سوودىكى نىيە.

مەرجى دووھەم: نابىت ئەو روقىيە شىتىكى تىدا بىت پىچەوانەى شەرع بىت، وەك ئەو ھەندىك دوعا و نزاى تىدا بىت بۆلاى خوداى گەورە، يان داواى كۆمەكى و بەدەمە و چوونى تىدا بىت لە جنۆكەكان، ئەمانە و نموونەى ئەمانە حەرامن و بەلكو دەچنە خانەى شىرك و ھاوول بىر ياردانەو ھەبۆ خوداى گەورە.

مەرجى سىھەم: ئەبىت ئەو ھەندىك تىدا بىت و مەعلوم و ديار بىت، چونكە ئەگەر ھاتوو لە نموونەى ئەو (طلاسم) و شتە پر و پوچانە بىت ئەو ھەندىك نىيە و حەرامە (طلاسم): بە جۆرىك لەو خەت خەتەن و زەرب و تەقسىم و نووسىنە بى مانانە دەوترىت كە جادوو گەر و فالچىەكان دەينووسن و مرقۇشى ئاسايى لىيان تى ناگات).

ھەر و ھا پرسىار كرا لە ئىمام مالىك (رەحمەتى خوداى لى بىت): كە ئايا روقىيە بىكەين يان داواى بىكەين لە كەسىك بۆمان بىكرىت؟ ئەو ھىش لەو ھەلامدا وتى: ئەگەر بە وتەى خىر و چاك بىت ھىچ قەيدى ناكات....

د. روقىيەى ياساغ و نامە شەرع: ھەر روقىيە ھەك ئەو سى مەرجەى كە باسما نكرد تىدا نەبوو ئەو حەرام و ياساغە، وەك ئەو ھەندىك ئەو كەسەى روقىيە دەكات يان ئەو كەسەى روقىيەى بۆ دەكرىت بىر و ابىت ئەو روقىيە خۆى بۆخۆى سوود و قازانچ و كارىگەرى دەبىت، يان ھەندىك گوفتار و وشەى شىرىكى تىدا بىت، يان ھاوار و تەو ھەسولى كوفرى و بىدعە و ھاوشىو ھە ئەمانەى تىدا

بیټ، یان روقیہ کہ بہ گو فتار و وشہ گہ لیک بکریټ کہ لئی تیټنہ گہیت و نہ زانیت
چی ئەوتریټ، وەك (طلاسَم) و ھاوشیوہ کانی و ایټت....

تہوہرہی دووہم: نووشتہ کان (التَّمائم)

أ. التَّمائم: کۆی تمیمہیہ و اتا نووشتہ: بہو شتہ دەوتریټ کہ بہ گہردن و ملدا
دەکریټ و ھەلدەواسریټ لہ پەناگرتن بہ موت و موورو ئیسک و ھەندیك
شتی تر، بۆ بە دەستھینانی سوود و قازانج یان دوورخستنه و ھی زەرەر و زیان،
عەرہبہ کان لہ سەردەمی نہ فامیدا بہ بۆ چوونی بہ تالی خوټان ھەلیان دەواسی
بہ مندالہ کانیاندا بۆ ئەوہی لہ چاو و زیانہ کانی بیانپاریټت...

ب. حوکمہ کہی چییہ؟ بیگو مان حوکمی ئەم کارہ حەرام و یاساغہ لہ شہریعہ تی
ئیسلامدا، ئەک ھەر ئەو ھندہ بہ لکو جوریکہ لہ جورہ کانی شیرک و ھاوہل
برپاردان بۆ خودای گہورہ، چونکہ دلۆابہستہی تیدا یہ بہ غەیری خودا و (اللہ)
ئەوہش بزانیہ جگہ لہ خودای گہورہ (اللہ) ھیچ کہ سینک ناتوانیټ زەرەر و زیان
بگپرتتہوہ، ناتوانیټ داوای ئەوہ بکات کہ ئیش و زیانہ کانی لئی بہ دوور بیټ
بہ بی داواکردنی لای خودا (اللہ) و بہ ناو سیفہ تہ جوانہ کانی نہ بیټت...

عبد اللہ ی کوری مہ سعود (خودای لئی رازی بیټ) رپوایہ تی کردوہ
کہ ئە لئیټ: لہ پیغہ مہبری خودام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیست کہ فہرمووی:
«إن الرقى والتائم والتولة شرك»^(۱) و اتا: روقیہ (مہبہست پئی روقیہی
نامہ شروعہ) و لہ گہل نووشتہ و ئەوہی پئی دەوتریټ چہوری و شیرینی
نیوان ژن و پیاو ھەر ھەموو شیرک و ھاوہل برپاردانہ بۆ خودای گہورہ...

(۱) سونہنی ئەبی داود بہ فہرموودہی ژمارہ (۳۸۸۳)، و ہ موستەدرہکی ئەلحاکم (۴/۲۴۱) حاکم ئەم

فہرموودہیہ بہ فہرموودہیہکی صہیح داناوہ و ئیامی ذہہبیش ھاو رایہ تی.

وعن عبد الله بن عكيم (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مرفوعا: «من تعلق شيئا وكل إليه»^(۱) و اتا: هه ركه س دلی پابه ند بیټ به هه ر شتیكه وه ته وه ده سپیر ریت به ته و شته.

وعن عقبه بن عامر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مرفوعا: «من تعلق تمیمة فلا أثم الله له، ومن تعلق ودعة فلا ودع الله له»^(۲) و اتا: هه ركه س دلی به نوو شته یه كه وه پابه ند كرده وه ته ی خودایه بوی ته و او نه كه یټ، ته وه ی كه دلی به و دعه یه كه وه پابه ند كرده وه (ودعه مه به ست ته و شته سپیه یه كه وه ك مرواری وایه له ده ریا دهر ده هیتر یټ، عه ره به كان له سه رده می نه فامیدا به کاریان ده هیټا بو ته وه ی له زیانی چا و پیسی و جنو كه پاریزراو بن) ته ی خودایه مه به سته كه ی به جی نه هیټیت...

وعن عقبه بن عامر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أن رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «من علق تمیمة فقد أشرك» و اتا: هه ركه س نوو شته یه كه هه لبوا سیټ ته وه ها وه لی بو خودای گه و ره بر یار دا وه...

ته م ده قانه و ته وانه شی به م مانایه دین هه ر هه موویان خه لکی ئا گادار ده كه نه وه له دوور كه و ته وه له روقیه و نوو شته ی شیرکی كه زور به ی زوری روقیه و نوو شته كانی عه ره ب بوون له سه رده می نه فامیدا، هه ر بو یه له تاینی پیروزی ئیسلامدا قه ده غه ی لیکرا وه چونكه ها وه ل بر یار دان و دل په یوه سټبون ی تیدا یه به غه بری خودا وه....

(۱) موسنهدی نه حمده (۴/ ۳۱۰)، وه سوننه ی تیرموذی به فهرمووده ی ژماره (۲۰۷۲)، وه موسنهدی نه کی

ته لحاکم (۴/ ۲۴۱) حاکم ته م فرمووده یه به فهرمووده یه کی صه حیح دانا وه.

(۲) موسنهدی نه حمده (۴/ ۱۵۴)، وموسنهدی نه کی ته لحاکم (۴/ ۲۴۰)، حاکم ته م فرمووده یه به

صه حیح دانا وه و ئیامی ذهه بیهش ها ورا یه تی.

ج. ئایا ئە گەر ئەو شتە ی هەلڤه و اسریت کە مە بەست پێی نووشتە یان هەر شتیکی تره ئە گەر هاتوو بە ئایه تی قورئان کرابوو (مە بەست ئەو هیه ره مزى نهیئى و طه لاسمى تیدانه بوو) لە م مە سئە لە یه دا زانایان رای جیا وازیان هه یه، هه ندیکیان پێیان دروسته وهه ندیکی تریشیان پێیان دروست نییه و پێگری لێ ده کەن و ده لێن دروست نییه قورئانی پیرۆز هه لێوا سریت و بکریت به نووشتە بۆ چاک بوونه وه ی نه خو شى و شیفا بۆ هاتنى، ئە مە ش رایه کی دروست و سه وابه له بهر ئە م چوار هۆیه ی خواره وه:

۱. ده قه کانى سوننه ت به گشتى پێگریان له نووشتە (تمائى) کردوو وه هێچ به لگه یه کیش نییه بۆ تاییه ت تخیص کردنیان.

۲. بۆ پێگه گرتن له وه ی ئە م کاره سه ر نه کیشیت بۆ کارى خراب، چونکه پێگادان به مە سه ر ده کیشیت بۆ ئە وه ی نووشتە به غه یری قورئانیش بکریت.

۳. ئە گەر ئە م نووشتە یه ی که به قورئان کراوه، هه لێوا سرا به که سی نه خو شه وه ئە واهو کاریکه بۆ سووکایه تی و به که مگرتنى قورئان، چونکه ئە و که سه له گه ل خو ی ده بیاته حمام و سه رئاو و شوینی خو پاک کردنه وه و جینگای تر وه ک ئە م شوینانه...

۴. داواى شیفا کردن و چاره سه ر کردن به قورئان به شیوه یه کی دیاریکراو هاتوو، ئە ویش خویندنی قورئان و ئە و نزا و دو عایانه که له سوننه تدا هاتوون به سه ر که سی نه خو شدا، غه یری ئە مە له سنوور ده رچوونه... ته وه ره ی سته م: له ده ستر کردنی ئە لقه و په رۆ و ده زوو و شتی تریش.

أ. ئە لقه: به و پارچه زیره یان زیووه یان ئاسن یان مسه خره دیت، په رۆ و ده زوویش لای هه مو وان ناسراوه جا چی له خو رى بیت یان له لۆ که

و که تان، عه ره به کان له سه رده می نه فامیدا دلیان پایه ند ده کرد به مانه و نمو ونه ی نه مانه وه بو دوور خسته وه ی زهره ر و زیان یان بو سوود و قازانج پیگه یانندن و خو پاراستن له چاو پیسی، خودای گه وره بیش فهرموویه تی: ﴿قُلْ أَقْرَبُ بِكُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ [الزمر: ۳۸] و اتا: ئە ی موحه ممه د! بلی: ئا پیمان بلین ئەو بتانه که له باتی خودا ئە یانپه رستن، به تاییه ت دوای ئەوه که ده سه لات و توانای خوداتان بو دهر که وت، پیمان بلین ده سه لاتیان چۆن ده بینن؟ ئە گه ر خودا ویستی دوو چاری به لا و ناره حه تیه کم بکات، ئایا ئەو بتانه ئەتوانن ئەو به لاهه له سه ر لایه ن؟ یان ئە گه ر خودا ویستی سوو دیکم پیگه یه نی ت، ئایا ئەو بتانه ئەتوانن رایگرن و نه هیلن بمگاتی؟! ده سا بلی: من بو هه موو شتیگ ته نها خودا (الله) م به سه، چونکه زیان و قازانج هه ر به ده ست ئەوه، هه ر به ئەو پشت ئەستوورن، باوهر دارانی پشت ئەستوور، نه ک به ئەم و ئەو و به بته کان.

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾ [الإسراء: ۵۶] و اتا: ئە ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به بی باوهران بلی: ئاده ی هانا به رنه به رته وانه ی و له بری خودا (الله) ده تانپه رستن، ئایا زیان و به لایه کتان له سه ر لاده بن؟ دلنیابن که نه ده سه لاتی لاهردنی خو شیی و زیانیان هه یه لی تان، وه نه ده سه لاتی ئال و گوپی بارو دوخیان هه یه، و اتا: ته نها خودا (الله) یه ئەو کارانه ی لیدی ت..

عن عمران بن حصین (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) «أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى رَجُلًا فِي يَدِهِ حَلْقَةٌ مِنْ صَفَرٍ فَقَالَ: مَا هَذِهِ؟ قَالَ: مِنَ الْوَاهِنَةِ، فَقَالَ: انْزِعْهَا؛ فَإِنَّهَا لَا

تزیدک إلا وهنا، انبذها عنك، فإنك لو مت وهي عليك ما أفلحت أبدا»^(۱) واتا: پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەلقه یه کی له مس دروستکراوی له دهستی پیاویکدا بینی فهر مووی: ئەمه چیه؟ ئەویش وتی: ئەوه بۆ ئەوه یه ئەو تازاره ی که له ناو شان و قول و بالدایه نه یهیلئیت، پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پئی فهر موو: دایکه نه له دهستت چونکه ئاته مه هیچ شتیک زیاد ناکات ئەو نه خووشیه نه بیئت، چونکه ئەگەر ئەمه ت له دهستدا بیئت و بمریت ئەوه ههر گیز سهرفراز نابیئت و رزگارت نابیئت..

عن حذيفة بن اليمان (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) «أنه رأى رجلا في يده خيط من الحمى فقطعه وتلا قوله تعالى: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ [يوسف: ۱۰۶]»^(۲) واتا: خوده یفه ی کوری یه مان (خودای لئی رازی بیئت) پیاویکی بینی که دهزوویه کی کردبوویه دهستی وه بۆ له رزوتا، ئەویش دهزوویه که ی دهستی کابرای قرتاند و ئەم ئایه ته ی خوینده وه ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ [يوسف: ۱۰۶] واتا: جا زۆر به ی زۆری خه لکی باوه رپانهین به خودای تاك و ته نها، بئ ئەوه ی هاوه لئ بۆ بریار نه دن (بیگومان ئیمان و باوه رپ و هیچ نرخ ی نیه و خودای گه وره له و تاوانه خووش نابیئت)..

ج. حوکمی له دهستکردنی ئەلقه و په رۆ و دهزوو و ئەو شتانه: حوکمی له دهستکردنی ئەم جووره شتانه هه رامن، جا ئەو که سه ی ئەو شتانه له دهست ده کات و باوه رپ و ابیئت که ئەو شتانه خو یان کاریگه ریان ده بیئت (له سوود گه یان دن و زیان دوورخستنه وه) به بی خودای گه وره، ئەوا ئەو که سه

(۱) موسسه دی ئیهای ته حمه د (۴/ ۴۴۵)، بوجهیری وتوویه تی: سه نه ده کانی ئەم فهر مووده یه

سه نه دیککی حه سه نه، هه بیه میش ده لیت: پیاوه کانی ئەم فهر مووده یه مه تانه پیکراون..

(۲) ته فسیری ئیبن نه ب حاته م (۷/ ۲۲۰۷).

هاوهرل بریاردهری گه‌ورهیه له یه‌کخو‌اپه‌رستنی په‌روه‌ردگار یتیدا له (توحید الربوبیة) تدا، چونکه باوهری به‌خالتی و دروستکار و هه‌لسورپنه‌ریکی تر هه‌یه له‌گه‌ل خودا (الله) دا که خودای گه‌وره زور به‌رز و پیروز و بلند تره له‌وه‌ی موشریکه‌کان بۆی بریار ده‌دهن....

خو‌ئه‌گه‌ر باوهری و ابیت که‌فه‌رمان هه‌ر بۆ خودای گه‌وره‌یه، ئەم ئەلقه و په‌رۆ و ده‌زووانه‌یش ته‌نها هۆکارینکن و هیچ کاریگه‌ریه‌کیان نییه، ئەوانه‌ و که‌سه‌هاوهرل بریاردهری بچوو‌که، چونکه ئەو شتیکی کردوو‌ه به‌هۆکاری چاک بو‌ونه‌وه له‌شه‌ر عدا رینگا نه‌دراوه که هۆکار شیفا و چاک بو‌ونه‌وه بی‌ت، ودلی وابه‌سته به‌شتیکی تر کردوو‌ه، جا له‌به‌ر ئەوه کردنی وها کاریکیش رینگاخۆشکه‌ره بۆ شیرک و هاوهرل بریاردانی گه‌وره کاتیک که دلی پابه‌ند بی‌ت پیوه‌ی به‌ئومید و تکای به‌ده‌سته‌ینانی ناز و نیعمه‌ت و دوور خسته‌نه‌وه‌ی زه‌ره‌ر و زیان و به‌لا و نار‌ه‌حه‌تی...

ته‌وه‌ره‌ی چواره‌م: ته‌به‌رۆک کردن به‌دار و دره‌خت و به‌رد و هاوشپوه‌کانیان ته‌به‌رۆک: واتا: داواکردنی به‌ره‌که‌ت، داواکردنی به‌ره‌که‌تیش له‌دوو حاله‌ت به‌ده‌ر نییه:

۱. ته‌به‌رۆک به‌کار و فه‌رمانیکی شه‌رعی دیار، وه‌ک ته‌به‌رۆک به‌قورئانی پیروز، له‌م باره‌یه‌شه‌وه خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾ [الأنعام: ۹۲] واتا: ئەم قورئانه ئیمه‌نار دوو مانه‌ته‌خواره‌وه‌په‌رۆز و فه‌رپاره. له‌به‌ره‌که‌ت و پیروزیه‌کانی قورئان رینموونی و هیدایه‌تی دله‌کانه بۆ لای خودا و شیفای سینه و چاکسازکاری ده‌روونه‌کان و پاک‌که‌ره‌وه‌ی په‌وشت و به‌هاکانه، ئەمانه و چه‌ند شتی تریش..

۲. ته به پروك به كارىكى نامه شروع، وهك ته به پروك به دار و درهخت و بهرد و گۆر و ته پۆلكه و خۆل و گل و چهندان شتى ترى نامه شروع، كه هه ر هه موویان شیرك و هاوهل بریاردانه بۆ خودای گه وره بۆ (الله)..

عن أبي واقد الليثي قال: «خرجنا مع رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إلى حنين ونحن حدثاء عهد بكفر، وللمشركين سدرة^(۱) يعكفون عندها وينوطون بها أسلحتهم، يقال لها ذات أنواط، فمررنا بسدرة، فقلنا: يا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) اجعل لنا ذات أنواط كما لهم ذات أنواط، فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) الله أكبر، إنها السنن، قلمت والذي نفسي بيده كما قالت بنو إسرائيل لموسى: ﴿اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ [الأعراف: ۱۳۸]، لتركين سنن من كان قبلكم»^(۲) واتا: ئەبو واقدی له پشی (خودای لى رازى بیى) ئەلیت: له گەل پیغه مبهرى خودا (صلى الله عليه وسلم) ده رچووین بۆ غزوهى حونهین، لهو کاته دا ئیمه تازه موسلمان بووبوین و وازمان له بى باوه رى هینابوو، موشریکه کان درهختیكى سدریان هه بوو چه که کانی خوئیانیان پیداهه لده واسى و پیمان دهوت (ذات أنواط) ئیمهش به لای درهختیكى سدردا رابوو ردىن و وتمان: ئەى پیغه مبهرى خودا: تۆیش (ذات أنواط) بۆ ئیمه دابنى وهك ئەوان چۆن (ذات أنواط) یان ههیه - واتا وهك درهخته کهى ئەوان - پیغه مبهرى خوداش (صلى الله عليه وسلم) فه رمووی: (الله أكبر) ئەمه هه ر لهو قسهیه ده چیت که هۆزه کهى به نو ئیسرائیل داوایان له موسا کردو وتیان: ﴿اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ [الأعراف: ۱۳۸] واتا:

(۱) سیدره: درهختیكى درکداره.

(۲) سونهنى تیرمودى به فه رمووده ی ژماره (۲۱۸۰).

کاتینک بهنو ئیسرائیل دواي ئه وهی خودای گه وره پزگاری کردن له دهستی
 فیرعه ون و دهست و دایه ره که ی له و بهری ده ریا که وه خه لکیکیان بینی
 خه ریکی بت په رستن بوون ئه وان هیشی له گه ل موسا پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)
 بوون وتیان: ئه ی موسا تۆیش خواجه کمان بو دابنی ههروهك چۆن ئه مانه
 چهنده خواجه کیان هه یه، مووساش وتی: به راستی ئا ئه مانه گه لیکی
 نه فام و نه زانن، ئه مجا له کو تاییه وه پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ها وه لانی
 فه رموو: به راستی ئیوه ش شوین پی ئه وان هی پیش خۆتان هه لده گرن
 (چۆن ئه وان داوای بتیکیان له موسا کرد ئیوه ش داوای دره ختیکی وهك
 دره ختی بی باوهره کان ده که ن که پیروزی بکه ن).

ئهم فه رموو ده یه به لگه یه له سه ر ئه وه ی ئه و که سانه ی که باوهریان
 وایه که دار و به رد و دره خت و گوپ و نمونه ی ئه مانه پیروز و موباره کن
 و به ره که ت ده خه نه شته وه و به دیاریه وه داده نیشن و قوربانی و ئازه لیان بو
 سه رده برن شیرك و هاوه ل بریار دانه بو خودا، هه ر له بهر ئه وه یه پیغه مبه ری
 خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پی فه رموون: ئه وه ی ئیوه داوای ده که ن وهك داوای
 بهنو ئیسرائیل و جوله که کان وایه کاتینک وتیان به موسا: تۆیش خواجه کمان
 بو دابنی ههروهك ئه مانه چهنده خواجه کیان هه یه، ئه وان داوای ئه وه یان کرد
 که پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دره ختیکی سدریان بو دابنی بو ئه وه ی
 ته بهر وکی پیوه بکه ن ههروهك چۆن موشریکه کان ته بهر وکیان به و داره وه
 (ذات انواط) هوه ده کرد، بهنو ئیسرائیلیش داوای خواجه کی وهك خواکانی
 ئه وانیان ده کرد، هه ردوو داوا که ش دژ و پیچه وان هی یه کخواجه رستین،
 له بهر ئه وه ی ته بهر وک به دره خته وه جوړیکه له شیرك و هاوه ل بریاردان

بۆ خودای گەورە، دانانی خودا و پەرستراویکی تر جگە لە (الله) شیرک و هاوێلدانانیکی روون و ئاشکرایە...

لەوێش کە لە فەرموودە کە دا هاتوو: «لترکین سنن من کان قبلکم»^(۱) بە راستی ئیوێش شوین پێی ئەوانە ی پێش خۆتان هەلده گرن، ئاماژە یە بۆ ئەوێ جۆریک لەم کارانە لەناو ئوممەتە کە ییدا روودە دەن، پیغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەمە ی فەرمووێ تاوێ کو پێگریان لی بکات و ئاگاداریان بکاتەوێ...

(۱) تیرموذی - الفتن - (۲۱۸۰)، وە موسنەدی ئەحمەد (۲۱۸/۵).

ته‌وه‌ری پینجه‌م: قه‌ده‌غه‌کردن و پرینگری له‌و شتانه‌ی که په‌یوه‌ندی به‌گۆرپه‌وه‌هه‌یه.

له‌سه‌ره‌تای ئاینی پیرۆزی ئیسلامه‌وه‌پرینگری ده‌کرا له‌ زیاره‌ت و سه‌ردانی گۆرپ و گۆرستان، چونکه له‌سه‌رده‌می نه‌فامیه‌وه‌نزیك بوون، ئەمه‌ش له‌پیناو پارێزگاری کردن له‌یه‌کخواپه‌رستی و پله‌وپایه‌که‌ی، به‌لام دواتر که باوهر له‌دلی خه‌لکیدادامه‌زرا و چه‌سپاو و به‌جوانی باوهرپیان و هرگرت، و به‌لگه‌کانی یه‌کخواپه‌رستی روون بوونه‌وه‌و شوبه‌هه‌و گومانه‌کانی شیرک و هاوه‌لدانان بو خه‌لکی ده‌رکه‌وتن ئەوسا ئیتر رینگا درا زیاره‌ت و سه‌ردانی گۆرپ و گۆرستان بکریت که ئامانجه‌کانی دیارکرا و مه‌به‌سته‌کان لێی ئاشکرا کران...

له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا به‌جوانی ئەم مه‌سه‌ئه‌له‌یه‌ روون کرا و ته‌وه: عن بریده بن الحصبیب (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «نهيتكم عن زيارة القبور فزوروها»^(۱) واتا: پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: پیشر قه‌ده‌غه‌و یاساغم کرد لیئان که سه‌ردانی گۆرپ بکه‌ن، ئیستا ئیتر سه‌ردانی بکه‌ن..

وعن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: قال النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «زوروا القبور فإنها تذكروا الموت»^(۲) واتا: پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: سه‌ردانی گۆرپه‌کان بکه‌ن چونکه مردن و هبیر ده‌هیننه‌وه.

وعن أبي سعيد الخدري (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إني نهيتكم عن زيارة القبور فزوروها فإن فيها عبرة»^(۳) واتا: پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

(۱) سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۹۷۷).

(۲) سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۹۷۵).

(۳) موسنهدی ئەحمەد (۳/۳۸)، وە موسنهدره‌کی ئەلحاکم (۱/۵۳۱).

فهرموويه تي: بيگومان من ريگري و قهدهغه م کردن له سهردانی گوره کان،
تير سهردانیان بکه ن چونکه نامورگاری و پهنده وهرگر تنی تیدایه.

وعن أنس بن مالك (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كنت نهيتكم عن زيارة القبور إلا فزوروها؛ فإنها ترق القلب وتدمع العين وتذكر الآخرة، ولا تقولوا هجرا»^(۱) واتا: پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموويه تي: من پیشت رینگر و قهدهغه م کردن له سهردانی گوره کان. ئیستا تیر سهردانیان بکه ن، چونکه دل نهر م ده کات و فرمیسک له چاره کان دینیت و دوارپوریش وه بیر ده هی نیسته وه، ئیوه ش هیچ شتیکی ناشه رعی مه لین ..

وعن بريدة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: «كان رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يعلمهم إذا خرجوا إلى المقابر فكان قائلهم يقول: السلام عليكم أهل الديار من المؤمنين والمسلمين، وإنا إن شاء الله بكم للاحقون، أسأل الله لنا ولكم العافية»^(۲) واتا: بوره یده (خودای لی رازی بیّت) ئه لیت: پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاوه له کانی فیّر ده کرده ر کاتیک بچو و نایه بو گورستان ده یانوت: سه لامتان لی بیّت ئه ی خه لکه باوه ردار و موسلمانه که ی ئه م شاره، ئیمه ش ئه گهر خودای گه و ره ویستی له سهر بیّت ده گه ین پیتان، داوای لیخوش بوون بو خومان و ئیوه ش ده که ین.

ئه م فهرموودانه و هاوشیوه کانیان به لگه ن له سهر ئه وه ی مه شروعیه تی سهردانی کردنی گوره کان دوا ی ئه و ریگری کردنه هات له زیاره ت کردنیان، ئه مه ش له بهر دوو هوکاری گه و ره و دوو مه بهستی به نرخ بوو:

(۱) موسته دره کی نه لحاکم (۱/۵۳۲).

(۲) صه حیچی موسلیم به فهرمووده ی ژماره (۹۷۵).

یه کهم: به‌مه به‌ستی زوهد و دونیا نه‌ویستی و بیر خستنه‌وه‌ی دوارپوژ و مردن و به‌لا و موصیبه‌ت، وه ئاموژگاری و هرگرتن له‌و که‌سانه‌ی له‌ناو گوڤه‌کاندان ته‌مه‌ش باوهری که‌سه‌کان پئی زیاد ده‌کات و یه‌قین پئی به‌هیز ده‌بیٚت، و په‌یوه‌ندیان به‌خودای گه‌وره‌وه‌پته‌وه‌ده‌بیٚت، له‌هه‌مان کاتیشدا پشته‌ه‌ل‌کردن و غه‌فله‌ت و بی‌ئاگابیش له‌دلی که‌سه‌کاندا ناهیلٚت.

دووهم: چاکه و ئیحسان‌کردن له‌گه‌ل مردوو‌ه‌کاندا، به‌دوعا و نزا بو‌کردن و په‌رحمه‌ت بو‌ناردن و داوای لی‌خوش بوون و عه‌فو کردن بو‌یان لای خودای گه‌وره.

ئه‌مه‌ته‌وه‌یه که به‌لگه‌ی له‌سه‌ره، هه‌ر که‌س‌یش ئیدعا و پاگه‌نده‌ی شتیکی تر ده‌کات ته‌وه‌ داوای به‌لگه‌ی لی‌ ده‌کریت.

سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوداش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قه‌ده‌غه و یاساگی له‌هه‌ندیك کار کردوو‌ه که په‌یوه‌ستن به‌گوڤ و زیاره‌تکردن و سه‌ردانیان، له‌پیناو پاراستنی یه‌کخواپه‌رستی و پاریزگاری له‌پله‌وپایه‌که‌ی، هه‌ر بو‌یه واجبه له‌سه‌ره‌موو موسلمانیک فیریان بیٚت بو‌ته‌وه‌ی له‌شتی پروپووج و گو‌مراپی پاریزراو بیٚت، له‌وانه‌یش:

۱. رینگریکردن له‌وتنی قسه‌ی ناشه‌رعی له‌کاتی سه‌ردانی گوڤه‌کان:

پیشتر با‌سمان‌کرد که پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: «ولا تقولوا هجرًا»^(۱) وانا: هیچ شتیکی ناشه‌رعی مه‌لین... مه‌به‌ستیش له‌(الهجر) هه‌موو کاریکه که شه‌رع قه‌ده‌غه و یاساگی کردیٚت، له‌پیشی هه‌موو ته‌مانه‌یشه‌وه

(۱) ئه‌له‌سائی - الجنائز - (۲۰۳۳)، ئه‌بو داود - الأشریة - (۳۶۹۸)، موسنه‌دی ئه‌حمه‌د (۵/ ۳۵۵).

شیرک و هاو هل بریار دانه بو خودا ته ویش به داوا و نزا و هانا و هاوار بردن بو که سانی مردوو، یان داوای یارمه تی و سه لامه تی له ش ساغیان لی بکریت، هم مو و نه مانه شیرک و هاو هل بریار دانی ته و او و صه ریحه بو په روه دگار، له پیغه مبه ری خودا شه وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثابت بو وه به چه ندان فەر مو و ده رینگری کردوو له م جوړه کارانه و نه فرینشی کردوو له بکه ره که ی، له سه حیچی موسلیمدا هاتوو ه: عن جندب بن عبد الله (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أنه قال: سمعت رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قبل أن يموت بخمس يقول: «ألا إن من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور أنبيائهم وصالحيهم مساجد، ألا فلا تتخذوا القبور مساجد إني أنهاكم عن ذلك»^(۱) و انا: جوندوبی کوری عبدالله (خودای لی رازی بیت) ته لیت له پیغه مبه رم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیست پیش پینج رُوژ له وه ی وه فات بکات فەر مو وی: ته وانه ی پیش ئیوه (له گا ور و جوله که و ئوممه تانی پیشوو) گوری پیغه مبه ران و پیاو چاکه کانیان کرد به مز گه وت و جینگای سوژده بردن، به لام ناگادار بن ئیوه گوړه کان مه که ن به مز گه وت و جینگای سوژده بردن، چونکه من رینگریم کردوو له وه ها کاریک ..

دوعا و بانگ کردنی مردوو ه کان و داوای پیوستی لیکر دنیان ولادانی هه ندیک له په رستنه کان بو ته وان شیرک و هاو هل بریار دانی گه وره یه بو خودا، به لام مانه وه لای گوړ و ئیعتکاف کردن لای و چاوه پروانی و گه ران به دوا ی ته وه ی دوعا و نزا لایان گیرا بییت، هه روه ها نو یژ کردن له و مز گه وتانه ی که گوړیان تیدایه هه ره مو ویان لـــه و بدعه و داهیتراوه زور خراپانه ن له دیندا داهیتراوون ...

(۱) سه حیچی موسلیم به فەر مو و ده ی ژماره (۵۳۲).

له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیم یشدا هاتوو: عن عائشة (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا): أنه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال في مرضه الذي لم يقم منه: «لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد»^(۱) وانا: عائشه‌ی دایکی باوه‌پاران (خودای لی رازی بیّت) ئە‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کاتی ئە‌و نه‌خۆشیه‌ی که ئیتر هه‌لته‌سایه‌وه (وه‌فاتی کرد) فه‌رمووی: نه‌فرینی خودا له‌جوله‌که و گاوره‌کان که گۆرپی پیغه‌مبه‌ره‌کانی خۆیان کرده مز‌گه‌وت و جیگای سوژده‌بردن.

۲. سه‌ربرین و قوربانی کردن لای گۆره‌کان:

ئه‌گه‌ر هاتوو سه‌ربرین و قوربانی کردن بۆ نزیک بوونه‌وه‌بیّت له‌مردووی ناو گۆره‌کان بۆ ئە‌وه‌ی ئە‌و مردووانه‌ پیوستیه‌کیان بۆ جیبه‌جی بکه‌ن، ئە‌وه شیرک و هاوه‌ل بریاردانی گه‌وره‌یه بۆ خودای گه‌وره، خۆ ئە‌گه‌ر بۆ غه‌یری ئە‌مه‌بیّت ئە‌وه له‌و بیدعه‌مه‌تر سیدارانه‌یه که گه‌وره‌ترین هۆکاری شیرک و هاوه‌ل بریاردانه، پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌م باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: «لا‌عقر فی‌الإسلام»^(۲) وانا: ئا‌ه‌ل سه‌ربرین له‌سه‌ر گۆر نییه له‌ئیسلامدا، عبدالرزاق ئە‌لئیت: (كانوا يعقرون عند القبر بقرة أو شاة)^(۳) وانا: له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا موشریکه‌کان که ئە‌چوونه‌سه‌ر گۆر مانگایه‌ک یان مه‌رپکیان سه‌رده‌بری.

۳. ۴. ۵. ۶. ۷. به‌رزکردنه‌وه‌ی گۆره‌کان زیاد له‌و گلله‌ی که لێی هاتوه‌ته‌ده‌روه، و گه‌جکاری کردنی، و نووسین له‌سه‌ری، و خانوو و بینا دروستکردن له‌سه‌ری، و دانیشتن له‌سه‌ری:

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۱۳۳۰)، وه‌سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۵۳۱).

(۲) ئە‌بو داود - الجناز - (۳۲۲۲)، موسنه‌دی ته‌همه‌د (۱۹۷/۳).

(۳) ئە‌بو داود - الجناز - (۳۲۲۲)، موسنه‌دی ته‌همه‌د (۱۹۷/۳).

هه موو ئه مانه له بیدعه و داهینراوه کانی جوله که و گاوره کانه که تییدا ماونه ته وه، که له گه وره ترین جوړه کانی ذریعه و ریخوش کاردنه بو شیرک و هاوهل برپاردان بو خودای گه وره، عن جابر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: «نهى رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أن يجصص القبر، وأن يقعد عليه، وأن يبنى عليه، وأن يزداد عليه، أو يكتب عليه»^(۱) وانا: پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریگری کرد له وهی گور گه چکاری بگریت، و دابنیشی له سه ری، و خانوو و بینای له سه ر بگریت، و ریگری کرد له وهی گور زیاد له و گلله ی لیبی دهرده هیتریت بخریته سه ری، یان له سه ری بنووسریت.

۸. نویتز کردن پووبه پرووی گور یان لای گور:

عن أبي مرثد الغنوي قال: سمعت رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: «لا تصلوا إلى القبور، ولا تجلسوا عليها»^(۲) وانا: ئه بی مورثدی غه نه وی (خودای لى رازی بیت) ئه لیت: گویم له پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو ئه یفه رموو: پووبه پرووی گوره کان نویتز مه که ن، و دامه نیشن له سه ریشیان.

وعن أبي سعيد الخدري (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «الأرض كلها مسجد، إلا المقبرة والحمام»^(۳) وانا: پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: زه وی هه موو مز گه وته جگه له گورستان و حمام و سه رئاو نه بیت.

(۱) سه حیجی موسلیم به فه رمووده ی ژماره (۹۷۰)، و سونه نی ئه بی داود به فه رمووده ی ژماره (۳۲۲۵)، و (۳۲۲۶)، و موسته دره کی ئه لحاکم (۱/۵۲۵).

(۲) سه حیجی موسلیم به فه رمووده ی ژماره (۹۷۲).

(۳) سونه نی ئه بی داود به فه رمووده ی ژماره (۴۹۲)، و سونه نی تیرموذی به فه رمووده ی ژماره (۳۱۷)، ئه لحاکم ئه م فه رمووده ی به فه رمووده یه کی سه حیج داناره، و ئیامی ذهه بیهش هاو رایه تی.

۹. خانوو و بینا دروستکردن له سهر گور:

ئهمهش له بیدعه و گومرپایه کانی جوله که و گاوره کانه، فهرمووده که ی عایشه له وهو پیش که باسکرا که پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: «لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد»^(۱) و اتا: نه فرینی خودا له جوله که و گاوره کان که گورپی پیغه مبهه کانی خو بیان کرده مزگهوت و جیگای سوژده بردن.

۱۰. بکریت به شوینی کۆبوونه وه و جهژن گیران:

ئهمهش یه کینکی تره لهو بیدعه و داهینراوانه ی که ریگری صهریحی لیکراوه، ئه ویش له بهر گه و ره ی زیان و خراپه کانیه تی، عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لا تتخذوا قبوري عيدا»^(۲) ولا تجعلوا بيوتكم قبورا، وحيثما كنتم فصلوا علي، فإن صلاتكم تبلغني»^(۳) و اتا: گورپه که ی من مه که ن به عید واته به شوینی جهژن، و ماله کانتان مه که ن به گور، له ههر کوییه ک بوون صه لا واتم له سهر بدن، چونکه بیگومان صه لا واته کانتان ده گات به من.

(۱) بوخاری - الجنائز - (۱۳۲۴)، موسلیم - المساجد ومواضع الصلاة - (۵۳۱)، ته لئه سائی - المساجد - (۷۰۳)، موسنه دی ئه حمده (۱۴۶/۶)، داره می - الصلاة - (۱۴۰۳).

(۲) له زمانی عه ره بیدا (عید) به وه ده و تریت که بگه ریته وه و دووباره بیته وه وه ک جهژنی روژوو و شکاندن ی ره مزان و جهژنی قوربان، جا مرو فیش کاتیگ هه موو روژنیک له بهر ئه وه ی سلاویک له پیغه مبهه ی خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) برواته سهر گورپه که ی ئه وه وه ک ئه وه وایه که کردیستی به جهژن و شوینی کۆبوونه وه، له بهر ئه وه پیغه مبهه ی خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریگری کردوو له وه ها کارنیک، له گه ل ئه وه دا فهرمانی کردوو به موسلمان که صلوات و سه لامی بو بنیزن له ههر کوییه ک بن، چونکه فریشته کان ئه گه رین صه لا و ات و سه لامه کان ئه گه یه نن به پیغه مبهه، ئه مهش له ئاسانی ئه م دینه وه یه، چونکه هه موو موسلمانیک ناتوانیت بگاته مه دینه.

(۳) سونه نی ئه بی داود به فهرمووده ی ژماره (۲۰۴۲)، وه موسنه دی ئه حمده (۳۶۷/۲).

۱۱. کۆل و خۆپێچانه وه بۆ لای گۆره کان:

ئه مهش کارێکه و رێگری و قه دهغه ی لیکراوه، چونکه به کێکه له هۆکاره کانی شیرک و هاوهل بریاردان بۆ خودای گه وره، عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «لا تشد الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: المسجد الحرام، ومسجد الرسول (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ومسجد الأقصى»^(۱) و اتا: کۆل و بارتان مه پێچنه وه بۆ سێ جێگا نه بێت: بۆ مزگه وتی حه رام و بۆ مزگه وتی پێغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و بۆ مزگه وتی ئه قضا نه بێت.

ته وه ره ی شه شه م: ته وه سول

أ. پێناسه که ی: (التوسل) له زمانی عه ره بیدا له وشه ی (الوسيلة) وه وه رگیراوه، (الوسيلة والوصيلة) به مانای هۆکار و په یوه سترکردن دیت که هه ردوو مانا که له یه که وه نزیکن، (التوسل) و اتا: گه یشتن به مه به ست وه وه لدان بۆ جێبه جێکردن و ته حقیق کردنی ئه وه مه به سته.

له شه ر عیشدا به و اتای: گه شتن به ره زامه ندی خودای گه وره و به هه شت دیت، به کارێک که شه رع رێگای پیداوه و دوور که و تنه وه له وه یشی که قه دهغه ی لیکردوه.

ب. مانای (الوسيلة) له قورئانی پیرۆزدا:

وشه ی (الوسيلة) له دوو شوێن له قورئانی پیرۆزدا هاتوه:

۱. خودای گه وره ته فهر موویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجْهَهُ وَافِ سَبِيلَهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [المائدة: ۳۵] و اتا: ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه له خودا بترسن و پارێزکار بن، له رێگه ی هه موو

(۱) سه حیحی بوخاری به فهر مووده ی ژماره (۱۱۸۹)، وه سه حیحی موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۱۳۹۷).

هۆکار و کرده و هیه کی چاک و (شهر عیه وه) هه ول بدن په زامه نندی ته و زاته به ده ست بهیتن، هه میسه هه ول و کوشش و جهاد و خه بات بکه ن له پیناوی ریپاز و بهرنامه ی ته و زاته دا، بو ته وه ی سه رفراز بن (له هه ردوو جیهاندا).

۲. ههروه ها فهرموویه تی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْدُورًا﴾ [الإسراء: ۵۷] و اتا: ئانه وان هه ی که ته وان هانا و هاواریان لی ده که ن، کامیان له خودا نزیکتره؟! له کاتیکدا که ته وان خو یان هاوار له خوا ده که ن و داوای نزیک بوونه وه له پهروه ردگاریان ده خوازن و چاوه پروانی په حمه تی ده که ن، له سزا و توله شی ده ترسن، به راستی سزای پهروه ردگارت مه ترسی لیکراوه.

مه به ست له (الوسيلة) له هه ردوو ئایه ته که دا به مانای: نزیک بوونه وه له خودای گه وره (الله) هاتوو به هه موو کار و کرده وه په ک که ته و زاته خو ی پی رازیه، حافظ ابن کثیریش له ته فسیری ئایه تی په که مدا له عبدالله ی کورپی عه باسه وه (خودایان لی رازی بیت) نقلی کردوو که مانای (الوسيلة) به نزیک بوونه وه له خودا هاتوو، هه هه مانا له هه ره په که له موجهاید و ابي وائل و حه سه نی به صبری و عبدالله بن کثیر والسیدی و ابن زید و چه ند که سیکی تره وه نه قل کراوه^(۱).

به نسبت ئایه تی دووه میسه وه، عبدالله ی کورپی مه سعود هاوه لی به ریزی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هوی دابه زینی ته م ئایه ته ی روونکرده ته وه که مانا که ی ته و او روښن ده کاته وه و ده لیت: ته م ئایه ته

(۱) ته فسیری تبیین که تیر (۲/۵۰).

لەسەر كەسێكى عەرەب دا بەزى كە كاتى خۆى بە كێك لە جنۆكە كانیان دەپەرست، ئەووە بوو دواتر جنۆكە كان موسلمان بوون، بەلام ئەو كەسانەى كە ئەوانیان دەپەرست هەستیان بە مە نە كرد^(۱).

ئەمەش بە صەریحى ئەووە پێشان دەدات كە وشەى (الوسيلة) بە مانای نزیك بوونەووە دیت لەخوداوە بەهەموو كاروكردهووەیهكى چاك و خوای پەرستیهكى بەرز و بلند، هەر لەبەر ئەمەش خودای گەورە فەرموویەتى: ﴿يَتَّعُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾ [الإسراء: ۵۷] واتا: داواى ئەووە دەكەن بەهۆیهووە لەخودا (الله) نزیك ببێهەووە و پرەزامەندى ئەو بەدەست بهێنن بەكاروكردهووەى چاك كە لەئەوان نزیك دەكاتەووە.

ج. جۆرەكانى (التوسل) هۆكارى لەخودا (الله) نزیك بوونەووە.

تەوەسول دەكریت بەدوو بەشەووە: تەوەسولى مەشروع و تەوەسولى مەمنوع.

۱. تەوەسولى مەشروع: مەبەست پێى خۆنزیك كردنەووەیه لەخودای گەورە (الله) بەهۆكارى خۆنزیك كردنەووە و پرینگای سەحیحى مەشروع، بۆشارەزابوون لەمەش پێویست بە گەرانهووە دەكات بۆ قورئان و سوننەت و شارەزابوون لەووەى لەم بارەیهووە لەو دوو سەرچاوەدا هاتوووە، ئەووەى قورئان و سوننەت بەلگەن لەسەر ئەووەى كە وەسیلە و هۆكارىكى مەشروع و دروستن ئەووە وەسلەى مەشروعە، غەیری ئەمەش تەوەسول و هۆكارى مەمنوع و نامەشروعە.

لەژێر تەوەسولى مەشروع دا سێ جۆر جینگایان دەبێتەووە:

یەكەم: تەوەسول و خۆنزیك كردنەووە لەخودای گەورە (الله) بەناویك

(۱) صەحیحى بوخارى بەفەرموودەى ژمارە (۴۷۱۴) وەصەحیحى موسلیم بەفەرموودەى ژمارە (۳۰۳۰).

له ناوه پیرۆزه کانی یان به صیفه تیک له صیفاته جوان و بلنده کانی خوئی، وهك ئەوهی موسلمانیک له کاتی دوعا و نزیادا بلی: (ئهی خودایه داوات لی ده کهم که تو خواوهنی ههردوو ناوی (الرحمن) و (الرحیم) یت که له ش ساغم کهیت، یان بلی: بهو رحم و بهخشندهییه فراوانه ی که هه موو شتیکی گرتوه ته وه لیم خووش بیت و رهحمم پی بکهیت، یان نموونه ی تری له م شیوه داوا یانه).

به لگه ی مه شروعیه تی ئەم جوړه ته وه سوله ش ئەوه ی که خودای گه و ره ده فهرمو ویت: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۸۰] و اتا: هه ر بۆ خودایه جووانترین و چاکترینی ناوه کان، جا ئیوه ش به و ناوانه بانگ و هاواری لی بکه ن.

دووهم: ته وه سول و خوونزیک کردنه وه له خودای گه و ره (الله) به و کارو کرده وه چاکانه ی که به نده کان ده یکه ن، وهك ئەوه ی بلی: ئەهی خودای گه و ره به وه ی باوهرم پیته، و به خووشه ویستم بۆ تو، و به شوین که و تنم به دوای پیغه مبه ره که تدا داوات لی ده کهم لیم خووش به، یان بلی: ئەهی خودایه من به خووشه ویستی و باوهرم بۆ پیغه مبه ره که ت محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوات لی ده کهم که ده رووم لی بکه یته وه، یان ئەو که سه ی که داوا له خوا ده کات ئەو کرده وه چاکانه باس بکات که له بهر خاتر و په زامه ندی خودای گه و ره ئەنجامی داون و بیکات به هوکاری ته وه سول و نزیک بوونه وه له خودا، هه ره كه چۆن له چیرۆکی سی که سی ناو ئەشکه و ته که دا هاتوو ه که دواتر باسیان لیوه ده که ین.

به لگه له سه ر مه شروعیه تی ئەمه ش ئەو ئایه ته یه که خودای گه و ره

ده فەر موویت: ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا آمَنًا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [آل عمران: ۱۶] واتا: له خودا ترسان: ده لاین ئه ی په روه ردگار مان به راستی ئیمه بر و امان هیتا ده ی خو ش به له گونا هه کانمان وه بمان پاریزه له سزای ئاگری دۆزه خ، هه روه ها ده فەر موویت: ﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ [آل عمران: ۵۳] واتا: ئه ی په روه ردگار مان ئیمه باوه رمان هیئا به وه ی که نار دوو ته ته خواره وه، و په پره وه ی پیغه مبه ره که ی تو مان کرد ده ی خودایه ناومان له ریزی شاهیده کانی (که یاندنی بهر نامه که تدا) تو مار مان بکه.

هه ر له م باره یه وه چیره کوی ئه و سی که سه ی ناو ئه شکه و ته که یه که عبد الله ی کوری عومهر (خودایان لی رازی بیئت) ئه گیر یته وه و ئه لیت: له پیغه مبه ری خودام (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیست که فەر مووی: «بینما ثلاثة نفر ممن كان قبلكم يمشون إذ أصابهم مطر، فأووا إلى غار فانطبق عليهم، فقال بعضهم لبعض: إنه والله يا هؤلاء لا ينجيكم إلا الصدق، فليدع كل رجل منكم بما يعلم أنه قد صدق فيه، فقال واحد منهم: اللهم إن كنت تعلم أنه كان لي أجير عمل لي على فرق من أرز فذهب وتركه، وأني عمدت إلى ذلك الفرق فزرعته، فصار من أمره أنني اشتريت منه بقرا، وأنه أتاني يطلب أجره، فقلت له: اعمد إلى تلك البقر فسقها، فقال لي: إنما لي عندك فرق من أرز، فقلت له: اعمد إلى تلك البقر، فإنها من الفرق، فساقها، فإن كنت تعلم أنني فعلت ذلك من خشيتك ففرج عنا، فانساخت^(۱) عنهم الصخرة، فقال الآخر: اللهم إن كنت تعلم أنه كان لي أبوان شيخان كبيران، وكنت آتيهما كل ليلة بلين غنم لي، فأبطأت عليهما ليلة، فجئت وقد رقدا، وأهلي

(۱) که میکی تر کرایه وه، به لأم نه یانترانی بچنه دهر وه، هه روه که له فەر مووده که ی سالمدا هاتروه.

وعیالی يتضاغون من الجوع، فکنت لا أسقيهم حتى يشرب أبوي، فکرت أن أوقفهما، وکرت أن أدعهما فيستکنا لشربتهما، فلم أزل أنتظر حتى طلع الفجر، فإن کنت تعلم أنني فعلت ذلك من خشيتك ففرج عنا، فانساخت عنهم الصخرة حتى نظروا إلى السماء، فقال الآخر: اللهم إن کنت تعلم أنه کانت لي ابنة عم من أحب الناس إلي، واني راودتها عن نفسها فأبیت إلا أن آتياها بمائة دينار، فطلبتها حتى قدرت، فأتيتها بها فدفعتها إليها فأمكننتني من نفسها، فلما قعدت بين رجلها فقالت: اتق الله ولا تفض الخاتم إلا بحقه، فکمت وترکت المائة دينار، فإن کنت تعلم أنني فعلت ذلك من خشيتك ففرج عنا، ففرج الله عنهم فخرجوا»^(۱).

واتا: له ئوممه تانی پيش ئیوه سى كهس بهر پيگادا ده رۆشتن و باران لى داگردن، بۆيه په نايان برده ئه شكه وتيك و له پر (به بهر ديك) ده رگای ئه شكه و ته كه يان لى داخرا، بۆيه هه نديكيان به هه نديكى تريان وت: والله هيچ رزگار تان ناكات راستگوى (باوهر نه بيت) جا هه ركهس له ئیوه به كار يكي راست كه ته زانيت (له بهر ره زامه ندى خودا كرديتى) داوا له خودای گه وره بكات، يه كيكيان وتى: ئه ي خودايه تو ته زانيت كه من كر يكار يكم هه بوو كارى بو ته كردم به پيوانه يه كه چه لئوك دوايى رۆشت و پيوانه چه لئوكه كه ي جيهيشت، منيش چووم ئه و پيوانه چه لئوكه م چاند و دواتر به پاره ي داهاتى ئه و پيوانه چه لئوكه مانگايه كم كرى، پاشان كابراي كر يكار هاته وه و داواي كر يكه ي كرد، منيش پيم وت: برۆ ئه و مانگايه ببه، كر يكاره كه ش له وه لامدا وتى: من پيوانه يه كه چه لئوكه م لاي تويه، پيم وته وه: برۆ ئه و مانگايه ببه ئه وه بهر وبومى ئه و پيوانه چه لئوكه ي تويه و كابرايش مانگا كه ي دايه بهر

(۱) صه حیحی بوخاری به فهرموده ی ژماره (۳۴۶۵).

خۆی و بردی، ئەهی خودایه تۆ ئەزانیت ئە گەر من ئەم کارەم تەنها له بهر ترس و رەزامەندی تۆ کردوه دەر وومان لێ بکەرەوه، لەم کاتەدا بەردە که کهمیەک جوولا، بەلام نەیاتوانی بیته دەرەوه له ئەشکەوتە که، کهسیکی تریان وتی: ئەهی خودایه تۆ ئەزانی من دایک و باوکیکی پیرم ههیه، و هه موو شهویک شیری مەرەکانم بۆ دههینان، بەلام شهویک سستیم کرد له هاتنه وه و که هاتمه وه بینم خهوتوون و مناله کانی خۆیشم له برسا دهگریان، بەلام من نهدا به منداله کانم هه تا وه کو باوکم و دایکم نه یاخوار ده وه، منیش له م کاتەدا حەزم نه کرد دایکم و باوکم به خه بهر بهینمه وه، و حه زیشم نه کرد که وازیان لێ بهینم، چونکه ئەو شیرە خوار دنی ئیوارە ی ئەوان بوون ئە گەر نه یاخوار دایه لاواز ده بوون، بۆیه هه تا وه کو سپیده ی به یانی چاوه روانم کرد تا ههستان له خه و ئەهی خودایه ئە گەر من ئەمەم له بهر رەزامەندی تۆ کردوه دەر وومان لێ بکەرەوه، بۆیه بەردە که کهمیکی تر جوولا و سهیریکی ئاسمانیان کرد، یه کیکی تریان وتی: ئەهی خودایه تۆ دهزانی که من کچیکی ئاموزام هه بوو له هه موو کهس زیاتر خۆشم دهویست، من داوام لیکرد که خۆیم ته سلیم بکات ئەویش رازی نه بوو، ئیلا سەد دیناری بدهمی، منیش چووم په یدام کردیان داوام کرد و هینام و دام پینی و ئەویش خۆمی ته سلیم کرد، جا کاتیک له نیوان ههردوو لنگی دانیشتم، کچه که پینی وتم: له خودا بترسه ئەو مۆره یان ئەو موستیله یه مه که وه به هه قی خۆی نه بیئت (واته به حه لالی) نه بیئت منیش هه ستام و سەد دیناره که شم واز لیهینا، ئەهی خودایه خۆت دهزانیت ئە گەر ئەمەم له بهر رەزامەندی تۆ کردوه دەر ووی خیرمان لێ بکەرەوه، خودای گه ورهش دەر ووی لێ کردنه وه و هاتنه دەر وه له ئەشکەوتە که.

سپههم: ته وه سول به نزا و دوغای پیاو چاکیک (زیندوو بیّت) که ئومید بکریت نزا و دوغای لای خودای گه وره گیرا بیّت، وه که ته وهی موسلمانیک بچیت بۆ لای که سینک که به خواناس و چاکه کار و پاریزکار له گویرایه لیه کانی خودای گه وره ی بزانیّت و داوای ته وهی لی بکات که نزا و دوغای خیری بۆ بکات بۆ ته وهی خودای گه وره دهرووی خیری لی بکاته وه و کاری بۆ ئاسان بکات.

به لگه ش له سهر مه شورعیه تی ئه مه له ئیسلامدا، ته وه یه که ها وه له بهریزه کان ته پرۆشتن بۆ لای پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نزا و دوغای گشتی و تاییه تیان بۆ بکات.

عن أنس بن مالك (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أن رجلا دخل يوم الجمعة من باب كان وجاه المنبر ورسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قائم يخطب، فاستقبل رسول (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قائما فقال: يا رسول الله هلكت المواشي وانقطعت السبل، فادع الله يغيثنا، قال: فرفع رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يديه فقال: اللَّهُمَّ اسقنا، اللَّهُمَّ اسقنا، قال أنس: ولا والله ما نرى في السماء من سحب ولا قزعة^(۱) ولا شيئا، وما بيننا وبين سلع من بيت ولا دار، قال: فطلعت من ورائه سحابة مثل الترس، فلما توسطت السماء انتشرت، ثم أمطرت، قال: والله ما رأينا الشمس ستا، ثم دخل رجل من ذلك الباب في الجمعة المقبلة - ورسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قائم يخطب - فاستقبله قائما فقال: يا رسول الله، هلكت الأموال، وانقطعت السبل، فادع الله يمسكها، قال: فرفع رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يديه ثم قال: اللَّهُمَّ حولينا ولا علينا، اللَّهُمَّ على الآكام والجبال والظراب ومنابت الشجر، قال: فانقطعت،

(۱) مه بهست بیی چه ند به له هه وره یکی له یه که جو دا به.

وخرجنا نمشي في الشمس. قال شريك: فسألت أنسا: أهو الرجل الأول؟ قال: لا أدري^(۱).

واتا: ئەنەسی کۆری مالیک (خودای لى رازى بىت) ئەگىر پىتەو هە
کە پیاویک رۆژى هەینی لەدەر گایە کەو هاتە ناو مزگەوت کە رۆوی
لە مینبەرە کە بوو، لەو کاتەدا پیغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتاری دەدا،
پیاو هەستایە سەرپى رۆوبە رۆوی پیغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتى:
ئەى پیغەمبەرى خودا (لەبى بارانیدا) هەرچى مەر و مالات هەیه
تیاچوو و هەموو رینگایە کیشمان لى براوه (واتە هیچ چارێکمان نەماوه)،
داوا لەخودا (الله) بکە بارانمان بۆ بیاریت، پیغەمبەرىش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
هەردوو دەستی بەرز کردەو و فەرمووی: ئەى خودایە بارانمان بۆ
بیاریت، ئەى خودایە بارانمان بۆ بیاریت، ئەى خودایە بارانمان بۆ بیاریت،
ئەنەس ئەلیت: واللہى لەو کاتەدا هیچ هەور و هەلا و پارچە هەور و هیچ
شیتیکمان بەدى نەدە کرد لە ئاسماندا (واتا: ئاسمان سایە قەى سامال بوو)
لەنیوان ئیمە و کیوى سەلەمشدا (کە کیویکی نزیك مەدینەیه) هیچ خانو و
مالیک نەبوو هەتا چاو برى دە کرد هەور نەبوو، بەلام وورده وورده پارچە
هەوریک لەپشتى ئەو کیو هەو هیندەى قەلغانیک دەبوو بەدەر کەوت، جا ئەو
پارچە هەورە کە گەشتە ناوەرەستى ئاسمان بلاو بویەو و پاشان دەستى
کرد بە باران بارین، سویند بەخودا (الله) شەش رۆژ خۆرمان نەبینى، پاشان
بۆ هەینی داها توو پیاویک لەهەمان دەرگاوه هاتە ژوورەو و لەو کاتەدا
پیغەمبەرى خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتاری دەدا، ئەو کابرایە هەستایە سەرپى

(۱) صەحیحى بوخارى بەفەرموودەى ژمارە (۱۰۱۳)، وە صەحیحى موسلىم بەفەرموودەى ژمارە (۸۹۷).

ړووبه ړووی پیغه مبه و تی: ئه ی پیغه مبه ری خودا: (واتا: له بهر لافاو توفان) هه رچی مالمان هه بوو تیا چوو ړینگاگان پچران، داوا له خودای گه ووره بکه بیگریته وه، پیغه مبه ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ردوو دهستی بهر زکرده وه و فهر مووی: ئه ی خودایه ئه م بارانه له ده ورو بهر مان بیاریته و به سهر خو مان و مال و خانووه کانماندا نه بیت، ئه ی خودایه به سهر شاخ و گردو لکه و دو ل و بنی دار و درهخت و زهوی و زاره کاندا بیاریته، ئه نه س ئه لیت: بارانه که خو شی کرد و چووینه دهره وه به بهر هه تاودا دهر ویشتین... شهریک ده لیت پر سیارم کرد له ئه نه س ئه و پیاوه هه ر ئه و پیاوه بوو که یه که مجار هات؟ له وه لا مذا ئه نه س و تی: نازانم.

وفي الصحيحين أن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لما ذكر أن في أمته سبعين ألفا يدخلون الجنة بغير حساب ولا عذاب وقال: «هم الذين لا يسترقون ولا يكتون ولا يتطيرون وعلى ربهم يتوكلون قام عكاشة بن محصن فقال: يا رسول الله ادع الله أن يجعلني منهم، فقال: (أنت منهم)»^(۱) واتا: پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه وه ی باس کرد که حه فتا هه زار به بی لیپر سینه وه و سزادان له ئوممه ته که ی ده چنه به هه شته وه، وه فهر مووی: «ئه وانه (ئه و که سانه ن ئه گهر نه خو ش که و تن) ناچنه لای که سیک و پی بلین (ړوقیه و دو عامان به سهر دا بخوینه) وه چاره سهر به داخ کردن ناکه ن و رهش بین نین و پشت به خودای گه و ره ده به ستن» عه کاشه هه ستایه سهر پی و و تی: ئه ی پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دو عام بو بکه من یه کیک بم له وانه، پیغه مبه ریش فهر مووی: «تو له و که سانه ی».

(۱) صه حیحی بوخاری به فهر مووده ی ژماره (۵۷۰۵)، وه صه حیحی موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۲۱۸).

هەر له م باره یه وه پیغه مبهەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: باسی ئوه یسی قهره نی کردوو و فەر موویه تی: «فاسألوه أن يستغفر لكم» و اتا: داوای لی بکه ن که داوای لی خوْش بوونتان بۆ بکات لای خودای گه وره».

ئهم جوْره یش له ته وه سول و داوا لی کردنه بۆ دوعا بۆ کردن ده بیئت ته و که سه ی تو داوای لی ده که یت زیندوو بیئت و له ژیاندا ماییت، چونکه ته گهر مرد بوو دروست نیه داوای هیچ شتیکی لی بکریت، چونکه مردوو ناتوانیت هیچ کاریک بکات.

۲. ته وه سولی مه منوع و نادر وست: ته وه سول و خوْزیک کردنه وه یه له خودا، که له شه ریه تی ئیسلامدا نه سه لماوه و به لگه ی له سه ر نییه که وه سیله یه بۆ خوْزیک کردنه وه له خودا، ئه مه ش چه ند جوْریکن، هه ندیکیان له هه ندیکی تریان تر سناک و مه تر سیدار ترن، له وانه یش:

یه که م: ته وه سول و خوْزیک کردنه وه له خودای گه وره به داوا کردن له که سانی مردوو یان غایب و ئاماده نه بوو، که هانا و هاواریان بۆ بیریت و داوای پیویستی و ده روو لی کردنه وه یان لی بکریت و نموونه ی تری له م جوْره یه، ئه مه شیرک و هاوه ل بریار دانی گه وره یه و خاوه نه که ی له ئوممه ت و میلله تی ئیسلام وه ده رده خات.

دووهم: ته وه سول و خوْزیک کردنه وه له خودا به ئه نجامدانی عیاده ت و په رستن له سه ر گوْر و مه زاره کان و له وی داوا له خودا بکریت، یان بته ویت به وه خوْت له خودا نزیک بکه یته وه بچیت بینا و خانو و له سه ر یان دروست بکه یت، یان بته وی به دانانی په رده و چرا داگیر ساندن له سه ر ئه و گوْرانه خوْت له خودا نزیک بکه یته وه، ئه مه ش شیرک و هاوه ل بریار دانی

بچوکه و له گه‌ل ته‌واوی و که‌مالی یه‌کخواپه‌رستیدا یه‌کناگریتته‌وه، چونکه سه‌رده‌کیشیت بو شیرک و هاوه‌ل بریاردانی گه‌وره.

سپههم: ته‌وه‌سول و خو‌نزیک کردنه‌وه له‌خودا به‌پله‌وپایه و مه‌کانه‌تی پیغه‌مبه‌ران و پیاو‌چاکان لای خودا (الله)، ته‌مه‌ش کاریکی حه‌رام و نادروست و بگره‌یه‌کینکه له‌بیدعه و داهینراوه‌کان له‌دیندا، له‌به‌ر ته‌وه ته‌وه‌سولیکه که خودای گه‌وره داینه‌ناوه و ریڼگی پی نه‌داوه، خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿اللَّهُ أَزَلَّ لَكُمْ﴾ [یونس: ۵۹] و اتا: تایا خودای گه‌وره ئیزن و ریڼگی ته‌مه‌ی داوون؟ چونکه پله‌وپایه و جیگا و مه‌کانه‌تی پیاو‌چاکان لای خودای گه‌وره هه‌ر بو خو‌بان سوودی لی ده‌بینن، هه‌روه‌ک خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ [النجم: ۳۹] و اتا: وه بیگومان ئاده‌میزاد جگه له کوشش و هه‌ولی خو‌ی خاوه‌نی هیچی تر نی یه.

له‌به‌ر ته‌وه‌ته‌م جو‌ره ته‌وه‌سول و خو‌نزیک کردنه‌وه یه لای خودا له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هاوه‌له به‌ریزه‌کانیدا نه‌بووه، چه‌ندان که‌سیش له‌زانا‌یان له‌سه‌ر قه‌ده‌غه‌کردن و حه‌رام بوونی ته‌م جو‌ره قسه‌یان کردووه.

ئه‌بو حه‌نیفه (په‌حمه‌تی خودای لی بیت) له‌م باره‌یه‌وه ده‌لیت: «که‌راهه‌تی هه‌یه (که‌راهه‌تی حه‌رامی) که‌که‌سی نزاکار بلتی: ته‌ی خودایه به‌هه‌قی پله‌وپایه و مه‌کانه‌تی فلان که‌س یان به‌هه‌قی پیاو‌چاکان و پیغه‌مبه‌ره‌کانت یان به‌هه‌قی مه‌ککه‌ی پیروژ یان به‌هه‌قی مه‌شعه‌ر الحرام داوات لی ده‌که‌م».

د. هه‌ندیک گومان و شوبه‌هات که له‌باره‌ی ته‌وه‌سوله‌وه هاتوون: نه‌یارانی ته‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت هه‌ندیک گومان و دژه‌رایان

له باره ی ته وه سوله وه هیتا وه، چونکه لهو ریگایه وه ده یانه ویت بیرو بو چوونه هه له کانی خو یانی پی راست بکه نه وه، وه بو ئه وه یشی واله خه لکی موسلمان ی نه خو ینده وار تی بگه یه نن ته وه ی ته وانی له سه ره راست و دروسته نه ک (ئه هلی سوننه ت وجه ماعه ت)، ئه و گومان و شوبو هاتا نه یش له دو وشت به ده ر نین:

یه که م: یان ته وه یه ته وه ی ده یکه ن به به لگه بو بیرو بو چوونه کانی خو یان کۆمه لیک فهرمووده ی لاواز و هه لبه ستراون، ئه مه ش به وه به تال ده بیته وه که ئاگاداری ئه وه بین که ئه م فهرموودانه سه حیح نین و له پیغه مبه ره وه ثابت نه بو وه، له وانه یش:

۱. فهرمووده ی: «توسلوا بجاهی فان جاهی عند الله عظیم» و اتا: ته وه سول بکه ن و خو تان له خودا نزیك بکه نه وه به پله و پایه ی من، چونکه پله و پایه ی من لای خودا (الله) زۆر گه وره یه، یان «إذا سألتم الله فاسألوه بجاهی فان جاهی عند الله عظیم» و اتا: هه ر کاتیک داواتان کرد و پارانه وه له خودا ته وه به پله و پایه ی من لینی بیارینه وه، له بهر ته وه ی پله و پایه ی من لای خودای گه وره زۆر مه زنه، هه موو ئه مانه فهرمووده ی باتل و پر و پوو چن و هیچ که سیك له زانایان ریوایه تیان نه کرده، و له هیچ کتیب و په رتو کتیک ی فهرمووده شدا نه هاتوون.

۲. فهرمووده ی: «إذا أعتیکم الأمور فعلیکم بأهل القبور» و اتا: ئه گه ر کار یکتان لی گیر بوو ته وه وه سه یه تتان بو ده که م که له خاوه نی گۆره کان بیارینه وه، یان «فاستغیثوا بأهل القبور» و اتا: به خاوه نی گۆره کان هانا و هاواری خو تان بکه ن، ئه مانه درۆ و ده له سه ن و زانایان کۆده نگن که هه لبه ستر اوون به ده م پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

۳. فەر مووده ی: «لو أحسن أحدكم ظنة بحجر لنفعه» و اتا: ته گهر ههر که سیڼک له ئیوه گومانی چاکی به بهر دیکیش برد ته وه سوودی بوی ده بیټ، ته وهش فەر مووده یه کی به تال و پروپوچه و زور دژ به ئاینی پیروزی ئیسلام و هه ندیک له موشریک و هاو هل بریار دهران بو خودای گه ووره دایانناوه.

۴. یان فەر مووده ی: لما اقترب آدم الخطیئة قال: یا رب أسألك بحق محمد لما غفرت لي، فقال الله: «یا آدم وكيف عرفت محمداً ولم أخلقه؟! قال: یا رب لأنك لما خلقتني بيدك، ونفخت في من روحك، رفعت رأسي، فرأيت على قوائم العرش مكتوباً لا إله إلا الله محمد رسول الله، فعلمت أنك لم تضيف إلى اسمك إلا أحب الخلق إليك، فقال: غفرت لك ولولا محمد ما خلقتك»^(۱) و اتا: کاتیک ئاده م هه له که ی کرد وتی: ئه ی پهروه ردگار به هه قی محمد داوات لی ده که م لیم خوش بیت، خودای گه ووره (الله) یش فەر مووی: ئه ی ئاده م تو له کوئی محمد ده ناسیت له کاتیکدا من هیشتا محمدم دروست نه کردووه؟! ئاده م وتی: ئه ی پهروه ردگار کاتیک تو به هه ردوو دهستی خوټ منت دروست کرد و له روټ حی خوټ فوت به بهری مندا کرد، سه رم بهرز کرده وه له سه ر قه واله کانی عهرش نوو سرا بوو (لا إله إلا الله محمد رسول الله) بویه زانیم که تو هیچ ناویک ناخه یته پال ناوی خوټ خوشه ویسترین که س نه بیټ لای تو، خودای گه وورهش فەر مووی: ته وه لیټ خوش بووم، خوټ ته گهر محمد نه بوایه ته وه تویشم دروست نه ده کرد.

ئهم فەر مووده یه فەر مووده یه کی به تال و پروپوچه و هیچ بنه مایه کی نییه، نموونه ی ئهم فەر مووده یهش ئهم فەر مووده باتله ی تریش هاتوووه:

(۱) زنجیره ی فەر مووده لاواز و هه لبه ستراوه کانی شیخ ئه لبانی (۸۸/۱) فەر مووده ی ژماره: (۲۵).

«لولاك ما خلقت الافلاك» و اتا: ئەي محمد ئە گەر تو نه بويتايه من گەر دوون و هه موو دونيام دروست نه ده كرد.

نمونهي ئەم فەر مووده درۆ و ده له سه و رپوايه ته جيا جيا و هه لپه ستر او انه دروست نيه بۆ موسلمان لايان لي بکاته وه، چ جاي ئە وهي به لگه يان پي بهيتته وه و پشتيان پي به ستيت.

دووهم: کۆمه لیک فەر مووده ي صه حیح و ثابت بوو له پيغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لام ئەو که سانه به هه له ليبي تي ده گن و له مانا و مه به سته راست و دروسته که ي خوي لاي ده ده ن، له و فەر موو دانه يش:

۱. أن عمر بن الخطاب (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كان إذا قحطوا استسقى بالعباس بن عبد المطلب، فقال: «اللَّهُمَّ إنا كنا نتوسل إليك بنينا فتسقينا، وإنا نتوسل إليك بعم نبينا فاسقنا، قال: فيسقون»^(۱) و اتا: عومه ري کور ي خه تاب (خوداي لي رازي بيت) رپوايه تي کرد وه: که خه لکی هه رکاتيک و شکه سالي رپوي تي بکردنايه داوايان له عه باسي کور ي عبدالمطلب ده کرد که دو عايان بۆ بکات که خوداي گه وره بارانيان بۆ بباري نيت، عومهر فەر مووي: ئەي خوداي گه وره بيگومان تيمه پيشووتر داوامان له پيغه مبه ري خودا ده کرد و ته وه سولمان به و ئە کرد که داواي بارانبارينمان بۆ بکات، ئيستاش ئەي خودايه داوا له مامي پيغه مبه ره که مان ده که ين و ته وه سول به و ده که ين که بارانمان بۆ بباري نيت، عومهر ده فەر مووي ت: داوايان کرد (واتا له مامي پيغه مبه ره که دو عا و نزيان بۆ بکات که خوداي گه وره بارانيان بۆ بباري نيت).

(۱) صه حیح ي بوخاري به فەر مووده ي ژماره (۱۰۱۰).

هه‌ندیك و له‌م رپوایه‌ته تیگه‌شتوون كه عومهر (خودای لی رازی بیټ) ته‌وه‌سولی به پله‌وپایه و مه‌كانه‌تی عه‌باس لای خودای گه‌وره كردووه (خودای لی رازی بیټ)، وه مه‌به‌ست له‌و و ته‌یه‌ی كه ده‌لیت: «كنا نتوسل إلیك بنینا» مه‌به‌ست له پله‌وپایه و (جاهی) ی پیغه‌مبه‌ره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه بارانمان بۆ ببارینیت به‌هۆیه‌وه، و مه‌به‌ست له «وانا نتوسل إلیك بعم نبینا»^(۱) له پله‌وپایه و مه‌كانه‌تی ئه‌وه لای خودای گه‌وره.

بیگومان ئه‌مه تیگه‌یشتنیکى هه‌له و لیکدانه‌وه‌یه‌کی دووره بۆ ئه‌م فه‌رمووده‌یه ده‌گریټ، چونکه سیاقی ده‌قه‌که نه له‌دوور و نه له‌نزیک به‌لگه نیه له‌سه‌ر ئه‌و جووره لیکدانه‌وه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌ها کاریك داب و نه‌ریټیک نه‌بووه لای هاوه‌له‌كان كه ته‌وه‌سول بکه‌ن لای خودای گه‌وره به‌ذات و پله‌وپایه و مه‌كانه‌تی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به‌پنجه‌وانه‌وه‌ئه‌وان ته‌وه‌سولیان لای خودای گه‌وره به‌دوعا و نزای پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌کرد کاتیك كه له‌ژياندا بوو، هه‌وره‌ك له‌مانا و واتای رپوایه‌ته‌که‌ی پیشووه‌وه‌ه‌رده‌گریټ، وه عومهریش (خودای لی رازی بیټ) مه‌به‌ستی له‌م و ته‌یه «انا نتوسل بعم نبینا» به‌پله‌وپایه و مه‌كانه‌تی عه‌باسی مامی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌بووه، به‌لکو مه‌به‌ستی دوعا و نزای ئه‌و بووه، چونکه ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له‌ته‌وه‌سوله‌که ته‌وه‌سول و خو‌نزیک کردنه‌وه بیټ له‌خوداوه‌به‌پله‌وپایه و مه‌كانه‌ت، ئه‌وا عومهر وازی له‌پله‌وپایه و مه‌كانه‌تی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌ده‌هیئا و ته‌وه‌سولی به‌عه‌باس نه‌ده‌کرد (خودایان لی رازی بیټ) نه‌ك هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌لکو ئه‌و کاته هاوه‌له

(۱) صحیحی بوخاری - الجمعة - (۹۶۴).

به پریزه کانیس ده یانوت: چۆن ئیمه تهوه سول به عه باس بکهین و واز له تهوه سول کردن به پیغه مبهروه بهینین له کاتی کدا پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باشترین و به پریزترین مه خلوقی خودایه، له کاتی کدا هیچ کهس له وان و تهیه کی له م شیوه یه نه و تهوه، چونکه زانیویانه کاتی ک پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ژیاندا بووه تهوه سولیان به دوعا و نزا ی تهوه کردووه، له پاش وهفاتی تهویش تهوه سولیان به نزا و دوعای غهیری تهوه کردووه (که عه باسی مامیه تی) ههر بویه چاک زانیویانه مه شروع و پریگا پیدرا و له ثاینی پیرۆزی ئیسلامدا تهوه سول کردنه به نزا و دوعای کهسی نزاکاره وه لای خودای گهوره نه ک ذاتی کهسه که خوی.

به مهش پروون بوویه وه که فهرمووده که هیچ به لگه یه کی تیدا نابینر یته وه که به لگه بیته له سهه تهوه سول و خو نزی ککر دنه وه لای خودای گهوره به (ذات) ی کهسه کان یان پله و پایه و مه کاته تیان.

۲. حدیث عثمان بن حنیف: «أن رجلاً ضریب البصر أتى النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فقال: ادع الله أن يعافيني، قال: إن شئت دعوت وإن شئت صبرت فهو خير لك، قال: فادعه، قال: فأمره أن يتوضأ فيحسن وضوءه ويدعو بهذا الدعاء: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَيَّ فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِتَقْضِيَ لِي اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِيَّ»^(۱) به یهه قی ته لیت سه نه دی ته فهرمووده سه حیحه.

واتا: پیاویکی کویر هاته خزمهت پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و وتی: نزا و دوعام بو بکه لای خودای گهوره که شیفام بدات و چاکم

(۱) سونهنی تیرموذی به فهرمووده ی ژماره (۳۵۷۸)، وه موسنه دی شههد (۱۳۸/۴).

بکاته‌وه، پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: ئە‌گەر بته‌وێت ئارام ده‌گریت و ئە‌وه‌یش بۆ تو باشتره‌، وه‌ ئە‌گەر بیشته‌وێت دو‌عات بۆ ده‌که‌م، ئە‌ویش وتی: دو‌عام بۆ بکه‌، پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمانی پینکرد که ده‌ستنوێژ بگریت و به‌م دو‌عایه‌ نزا بکات لای خودای گه‌وره‌: ئە‌ی خودای گه‌وره‌ (الله) من داوات لی ده‌که‌م و رووت تی ده‌که‌م به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌م مو‌حه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری ره‌حه‌مه‌ت، ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د من بیگو‌مان به‌ تو رووم کرده‌ په‌روه‌ر دگارم بۆ به‌جیه‌ینانی پئویسته‌یه‌که‌م، ئە‌ی خودایه‌ بیکه‌ به‌ شه‌فاعه‌تکاری من.

له‌م فه‌رمووده‌یه‌ واتی‌گه‌شتوون که دروسته‌ ته‌وه‌سول و خو‌نزی‌ک‌کردنه‌وه‌ لای خودای گه‌وره‌ به‌ پله‌ و پایه‌ و (جاهی) پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یان پله‌و‌پایه‌ی هه‌ر پیاو‌چاکینکی تر، له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌دا فه‌رمووده‌که‌ هه‌ج شتیکی تیدا نییه‌ که به‌ لگه‌ بی‌ت له‌سه‌ر ئە‌مه‌، چونکه‌ پیاوه‌ کویره‌ که داوای له‌ پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد که دو‌عای بۆ بکات که خودای گه‌وره‌ چاوه‌کانی بۆ بگێرێته‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ ده‌بینین پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێی فه‌رموو: «ئە‌گەر بته‌وێت ده‌توانی ئارام بگریت، وه‌ ئە‌گەر بیشته‌وێت دو‌عات بۆ ده‌که‌م» پیاوه‌ کویره‌ که‌ش پێی وت: که دو‌عای بۆ بکات، ئە‌مانه‌ و چه‌ند ئە‌لفاظیکی تر که له‌ فه‌رمووده‌که‌دا هاتوون به‌تاشکرا باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که ئە‌مه‌ ته‌وه‌سوله‌ به‌ نزا و دو‌عای پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌ک به‌ پله‌ و پایه‌ و (ذات) ی ئە‌و، له‌به‌ر ئە‌وه‌ زانایان ئە‌م فه‌رمووده‌یان له‌ مو‌ع‌جزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و دو‌عا و ن‌زای گیرابوو‌ه‌کانیدا باس کردوو‌ه‌، به‌ به‌ره‌که‌تی دو‌عا و ن‌زاکه‌ی پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ ئە‌و پیاوه‌ کویره‌

خودای گه وره چاوه کانی بۆ گێراییه وه، ههر له بهر ته مهیش ئیمامی به یهه قی ته م فه رمووده یه ی له به لگه کانی پیغه مبه رایه تیدا باسکر دووه^(۱).

به لام ئیستا و له پاش وه فات و مردنی دروست نیه برۆیت ته م داوا یه له پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکه یت، چونکه پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پاش وه فات ی ناتوانیت دو عا و نزا بۆ هیچ که سیک بکات، ته ویش به به لگه ی ته م فه رمووده یه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خو ی فه رموویه تی: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ أَوْ عِلْمٌ يَنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ»^(۲). و اتا: هه ر کاتیک مرؤف مرد ئیتر کار و کرده ی ده پچریت و کو تاییان پی دیت، به سی شت نه بیئت: سه ده قه و خیر یکی نه بر او ه ی جاری، یان زانست و زانیاریه که سه وودی هه بو و بیئت، یان مندالیکی صالح و چاکی هه بو و بیئت و دو عای خیری بۆ بکات.

ته وه ره ی سه وه ته م: زیاده رۆیی (الغلو)

أ. پیناسه که ی: (الغلو) زیاده رۆیی له زمانه وانیدا به مانای ده رچوون له سنوور دیت، وه که ته وه ی زیاده رۆیی بکریت له سو پاس کردنی که سیک یان زیاده رۆیی بکریت له خراب باسکر دنی زیاد له وه ی که شایسته یه تی. له شه ر عیشدا: به مانای ده رچوون له وه سنووره دیت که خودای گه وره دایناوه بۆ به نده کانی جا چی له بیرو باوه ر یان له په رستندا بیئت.

ب. حو کمه که ی: حه رامه، ته مه یش به به لگه ی ته وه ده قانه ی که به لگه ن له سه ر رینگری و تاگا دار کردنه وه و ترساندن له م مه سه له یه، ته ویش به

(۱) ده لائیل ته لنبو ه ی ئیمامی به یهه قی (۱۶۷/۶).

(۲) سه حیحی مرسلیم به فه رمووده ی ژماره (۱۶۳۱).

پروونکردنه وهی سه ره نجامی خراپی زیاده پړویی بو خواونه که هی له نزیك ترین کات یان له داهاتو ودا، خودای گه وره فهر موویه تی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ [المائدة: ۷۷] واتا: ئە هی خواوهن کتیبه کان زیاده پړه وی مه کهن له ئاینه که تاندا، جگه له حهق و راستی هیچی تر له باره ی خوداوه (الله) مه لئین.

هه ووره ها ده فهر موویت: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ [النساء: ۱۷۱] واتا: ئە هی موحه ممه د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلئی: ئە هی خواوهنانی کتیب زیاده پړه وی مه کهن له ئاینه که تاندا به زیاده پړه وی نابه جی و له سنووری حهق و راستی دهر مه چن، شوینی ئاره زووی ئەو که سانه مه کهون که بیگومان پیشان گو مپرا بوون و زور که سیشیان گو مپرا کردو ئەوانیش له و ریگه و ریپازه راسته لایاندا.

عن ابن عباس رضي الله عنهما: أن رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «إياكم والغلو، فإنما هلك من كان قبلكم بالغلو في الدين»^(۱) واتا: پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهر موویت: ئاممان وریای زیاده پړه وی بن، چونکه ئەوهی گه لانی پیش ئیوهی له ناویرد زیاده پړه ویان بوو له دیندا.

عن ابن مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قال: قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هلك المتنطعون»^(۲) واتا: پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موویه تی: ئەوانه ی زیاده پړه ویان کرد تیاچوون.

(۱) موسسه دی ئیامی ئەحمه د (۳۴۷/۱)، و موسسه دره کی ئەلحاکم (۶۳۸/۱)، ئیامی ئەحمه د ریوایه تی کردوو، و حاکم به صه حیجی داناوه و ئیامی ذهه بيش ها وراپه له گه لیدا.

(۲) صه حیجی موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۲۶۷۰).

عن عمر بن الخطاب (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ»^(۱) واتا: پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: زیاده پړویی له مندا مه کهن وهک ئەو زیاده پړویی که گاوره کان کردیان له عیسای کورپی مه ریه مدا (کاتیک و تیان: عیسا کورپی خودایه، پاک و بیگهردی بۆ ئەو زاته) من تهنه به ندهی خودا (الله) و پیغه مبهری ئەوم.

مه به ستیش له م فەر مووده یه ئەو یه: مه دح و په نای من مه کهن و زیاده پړویی تیدا مه کهن، ههروهک گاوره کان زیاده پړویان کرد له عیسای کورپی مه ریه مدا و ئیدعای په روهرد گاریه تی و په رستنیان بۆ ده کرد، به لکو من به ندهی خودام، هه ر به و وه صفه بيش وه صفم بکهن که په روهرد گارم منی پئی وه صف کردوو، بلین: به ندهی خودا و پیغه مبهری خودا، پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گو مپایی نه ویستوو ه بۆ ئوممه ته که ی، ئاگاداری کردوو نه ته وه که نه کهن سه ریچی فەرمانه کانی بکهن یان ههستن به ئە نجامدانی ئەو شتانهی که قه دهغه و ریگری لی کردوون، به لام هه ندیک که س سه ریچی که گه رهی ئە مه یان کرد و زیاده پړویان له پیغه مبهردا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد، و ئەو هیان بۆ بریاردا که گاوره کان بۆ عیسای کورپی مه ریه میان بریاردا یان نزیک له و کاره ی ئەوان، وهک ئەو هی داوای لیخو شبوون لای پیغه مبهر ده کهن، یان داوای لی ده کهن دهروویان لی بکاته وه، یان شیفای نه خو شیه کانیان بدات و ئەمانه و نموونه ی ئەم کارانه که هه ق و مافی خودا (الله) ن و تهنه تابه تن به ئەو وه و هه یچ شه ریک و هاوه لیکی نییه له م کارانه دا، هه مو و ئەوانه ی باسکران زیاده پړویی و (غلو) ن له ئایندا.

(۱) صه حیجی بوخاری به فەر مووده ی ژماره (۳۴۴۵).

باسی چواره م

هاوهل بریاردان بو خودای گه وره، و بی باوهری و جوره کانی

ئهمه ش چه ند به شیک له خو ده گریت:

گومان له وه دانییه که سوود و قازانجیکی گه وره ی هه یه که مروفی موسلمان شاره زای هاوهل بریاردان و بی باوهری و هوکار و وه سائل و جوره کانیان بیئت و بیان ناسیت، ئهمه ش بو ئه وه ی خو ی پاریزیت له شهر و خراپه یان و رزگاری بیئت له ئافاتیان، خودای گه وره زوری پیخوشه که تو ریازی هه ق و راستی بناسیت بو ئه وه ی شوینی بکه ویت و خوشت بویت، به هه مان شیوه پیشی خو شه که کویره ریگاکانی ناهه ق و باتل بناسیت بو ئه وه ی خو تی لی پاریزیت و رقت لی بیته وه، ههروه که موسلمان داواکراوه لی که ریگای چاکه و خیر بناسیت بو ئه وه ی جیه جیه بکات، به هه مان شیوه داوایشی لیکراوه که ریگای خراپه بناسیت بو ئه وه ی ئاگادار بیئت ولی دروو بکه ویته وه، هه ر له م باره یه شه وه له سه حیجی بوخاری و موسلیمدا هاتوو ه که حوزه یفه ی که ری یه مان (خودای لی رازی بیئت) ئه لیت: «کان الناس یسألون رسول الله عن الخیر وکنت أسأله عن الشر مخافة أن یدرکنی»^(۱) وانا: خه لکی پرسیاریان له پیغه مبه ری خودا (صلى الله عليه وسلم) ده کرد دهر باره ی چاکه، منیش پرسیارم لی ده کرد دهر باره ی خراپه له ترسی ئه وه ی نه وه که تیی بکه وم.

عومه ری کوری خه تایش (خودای لی رازی بیئت) ده فهرمو ویت «إنما

(۱) سه حیجی بوخاری به فهرمو وده ی ژماره (۷۰۸۴)، وه سه حیجی موسلیم به فهرمو وده ی ژماره (۱۸۴۷).

تنقض عری الإسلام عروة عروة إذا نشأ في الإسلام من لا يعرف الجاهلية» وانا: ههلقه کانی ئاینی پیروزی ئیسلام ههلقه له دوای ههلقه له بهریه که ده ترازین، کاتیک ئه گهر ئه وهی له سهردهمی ئیسلامدا پینگهشت بیت و هیچ ده باره ی سهردهمی نه فامی نه زانییت.

قورئانی پیروزی پرپهتی له و ئایه تانه ی که هاوهل بریاردان و بی باوهری پروون ده که نه وه و خه لکی لی ئاگادار ده کاته وه له ترسی ئه وهی نه که ونه ناویه وه، ئه مهش به لگه یه له سه ر پاشه رۆزی خرابی ئه م دوو خراپه گه وره یه، نه که هه ر ئه وه نده به لکو ئه مهش یه کیکه له هه ره مه به سته گه وره کانی قورئانی پیروز و سووننه تی پاک ی پیغه مه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هه روه که خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصُّلُ الْأَكْبَابِ وَالْأَكْبَابِ وَالْأَكْبَابِ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ [الأنعام: ۵۵] وانا: هه ر به و شیوه یه که باسکرا به دریزی (به لگه و نیشانه کان) پروون ده که یه وه تا به جوانی و ئاشکرا، حه ق پروون بیته وه و ریبازی تا و انبار و خوانه ناسان ده ربه که ویت و بناسریت.

ئه وه یشی له مه و دو باسیان لیوه ده که یه چه ند به شیکی گرنگن که په یه وندیان به م بابه ته وه هه یه ..

ته وه ره ی یه که م: هاوهل بریاردان بو خودای گه وره:

أ. پیناسه که ی: شرک له زمانه وانیدا به مانای: یه کسان بوون له نیوان دوو شتدا دیت.

له شه رعیشدا به دوو مانا دیت: مانایه کی تایبه ت و مانایه کی گشتی.

۱. مانا گشتیه که: یه کسان کردنی غه پیری خودا له گه ل خودای گه وره (الله)

له وهی که تایبه تمه ندی ئه وه، ئه مهش سی جووری له ژیردا جیگا ده بیته وه:

یه کهم: هاوهل برپاردان له په‌روه‌ردگاریه‌تیدا (الشرك في الربوبية):
 ئەمەش یه‌کسانکردنی غه‌یری خودا له‌گه‌ل خودای گه‌وره (الله) له‌وه‌ی که
 تاییه‌تمه‌ندی په‌روه‌ردگاریه‌تیه، یان دانه‌پالی شتی‌ک ئەم تاییه‌تمه‌ندیانه‌ی
 خودای گه‌وره‌بو‌لای غه‌یری خودا، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی باوه‌رت و ابیت غه‌یری خودا
 خالقه‌یان ر‌ۆزیده‌ره‌یان شتی‌ک ده‌هینتته‌بوون، یان ده‌مرینت یان زیندوو
 ده‌کاته‌وه، یان باوه‌رت و ابیت که غه‌یری خودا هه‌لسورپنه‌ر و به‌ریوه‌به‌ری
 ئەم گه‌ردوونه‌یه.

خودای گه‌وره‌فه‌رموویه‌تی: ﴿هَلْ مِنْ خَلْقِ عِندَ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَنْ تَوْفَكُونَ﴾ [فاطر: ۳] و اتا: ئایا بیجگه‌له‌خودا دروستکه‌ریکی‌تر
 هه‌یه که ر‌ۆزیتان بدات له‌ئاسمان و زه‌ویدا هه‌یچ په‌رستراویک نییه‌بیجگه‌
 له‌خودا ده‌ی چ‌ۆن واپ‌وو و ه‌رده‌گه‌رن.

دووه‌م: هاوهل برپاردان بو‌خودای گه‌وره (الله) له‌ناو‌سیفه‌ته
 جوان و ر‌ازاوه‌کانیدا (الشرك في الأسماء والصفات) ئەمەش یه‌کسانکردنی
 غه‌یری خودایه‌له‌گه‌ل خودای گه‌وره‌به‌شتی‌ک له‌وانه، خودای گه‌وره
 ده‌فه‌رموویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ۱۱] و اتا: هه‌یچ
 شتی‌ک نه‌له‌وینته‌ی ئەو (خودا) یه، نه‌له‌زاتیدا، نه‌له‌سیفاتیدا، نه‌له‌کرداریدا،
 بو‌خ‌ۆی ته‌نیایه‌و، له‌هه‌موو شتی‌ک، بی‌نیازه‌و، هه‌موو شتی‌کیش نیازه‌نده
 به‌و، بیسه‌ری بینا، به‌ئاگایه‌به‌وته‌ی به‌نده‌کانی، بی‌تایه‌به‌کارو‌کرداریان.

سێهه‌م: هاوهل برپاردان بو‌خودای گه‌وره‌له‌په‌رستنیدا (الشرك في
 الألوهية): ئەمەش به‌واتای یه‌کسانکردنی غه‌یری خودا له‌گه‌ل خودای
 گه‌وره (الله) دیت له‌وه‌ی که تاییه‌تمه‌ندی په‌رستنی ئەو ذاته‌یه، وه‌ک‌نوێژ

کردن و پرۆژووگرتن و دوعا و نزا و پارانهوه و هانا و هاوار بۆ بردن ئاژه ل بۆ سهر برپین و نه زر بۆ کردن و نموونه ی زۆر پهرستنی تری وهك ئەمانه .

خودای گه ورهش فهرموویه تی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۱۶۵] واتا: وه كه ساینکی واهن له خه لکی كه هاوبهشی زۆر بۆ خودا پهیدا ده کهن و خویشیان دهوین وهك خو شه ویستی (ئیمانداران بۆ) خودای گه وره (الله).

۲. مانا تاییه تیه که: ئەوهیه که هاوبه شیك بۆ خودای گه وره (الله) دابنیت و هاواری لی بکهیت وهك چۆن هاواریش ده که یته خودای گه وره، یان داوای شه فاعه تی لی بکهیت و تکا و ئومیدت پیتی بیت وهك ئەوهی چۆن داوایش له خودای گه وره ده کهیت و تکا و ئومیدت پیه تی، یان غهیری خودات وهك خودای گه وره خوش بوویت، ههر ئەمهش دیته بیری مروف کاتیک که باس له وشه ی (شرك) ده کریت له قورئان و سوننه تدا.

ب. به لگه کان له سهر خراپه باسکردنی هاوهل بریاردان بۆ خودای گه وره له گه ل پروونکردنه وهی مه ترسیه کانی:

ئهو ده لالاتانه ی که له دهقه کانه وه وه رده گیرین چهند شیوهیه کن که باس له خراپه باسکردنی هاوهل بریاردان بۆ خودای گه وره ده کهن و له هه مان کاتدا خه لکی لی ئاگادار ده که نه وه له مه ترسیه کانی و پاشه پرۆژی خراپی موشریکین له دنیا و دوا پرۆژدا:

۱. خودای گه وره رایگه یاندووه که شیرك و هاوهل بریاردان بۆ خودای گه وره ئەو تاوان و گونا ههیه که خودای گه وره هه رگیز لپی خوش نابیت به ته وبه کردن نه بیت لپی پیش مردن، وهك فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ

يُشْرِكُ بِهِمْ وَيَعْفُرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴿﴾ [النساء: ۴۸] وانا: بیگومان ههر گیز خودا له دانانی هاوبه‌ش بۆی نابووړیټ و خووش نابیت، به لام غهیری هاوبه‌ش بریاردان له ههموو گوناھیک خووش ده‌بیت بۆ ههر که سیك که خووی بیه‌ویټ.

۲. خودای گه‌وره وه‌صفی هاوہل بریاردانی به خراپترینی سته‌مه‌کان وه‌صف کردووہ، وه‌ك فہر موویہ‌تی: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ [لقمان: ۱۳] وانا: هاوبه‌ش دانان بۆ خودا سته‌میکی زۆر گه‌وره‌یہ.

۳. باسی ئه‌وه‌ی کردووہ که هاوہل بریاردان بۆ خودای گه‌وره ههموو کار و کرده‌وه چاکه‌کان ده‌سپرتتووہ، وه‌ك فہر موویہ‌تی: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [الزمر: ۶۵] وانا: هاوبه‌ش بۆ خودا دابینیی به‌راستی کرده‌وه ت هه‌لده‌وه‌شیتتووہ و بیگومان له زه‌ره‌مه‌ندانیش ده‌بیت.

۴. خودای گه‌وره وه‌صفی هاوہل بریاردان واده‌کات که هاوہ‌لگه‌ران به‌که‌م سه‌یری خودا ده‌که‌ن و غهیری خودای گه‌وره یه‌کسان ده‌که‌ن له‌گه‌ل خودادا، وه‌ك فہر موویہ‌تی: ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾ * تالله ان کتانی صلل مبین * اذ نسویک یرب العالمین ﴿﴾ [الشعراء: ۹۶-۹۸] وانا: بتپه‌رستان: به‌بته‌کان و په‌رستراوه‌کانیان ده‌لین: به‌رق و کینه‌وه، له‌کاتیکدا که‌ناژاوه و کیشه‌ده‌گیرن له‌دۆزه‌خدا * سویند به‌خودا به‌راستی ئیمه‌له‌گومراییه‌کی ناشکرادا ده‌ژریان * کاتیک که‌تیوه‌مان ده‌برده‌ریزی په‌روهردگاری جیهانیانه‌وه و یه‌کسانمان ده‌کردن له‌گه‌لیدا *.

۵. خودای گه‌وره باسی ئه‌وه‌ی کردووہ که ههر که سیك له‌سه‌رهاوہل بریاردان بمړیت ئه‌وه به‌هه‌میشه‌یی له‌ئاگری دۆزه‌خدا ده‌مییتتووہ، وه‌ك فہر موویہ‌تی:

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾
 [المائدة: ۷۲] واتا: ئەو هی شەریک و هاوبەش بۆ خودا بریار بدات،
 ئەو بە بیگومان خودا بە هەشتی لە سەر حەرامکردوو و شوین و جیگا و
 سەرەنجامی ئاگرە، ئەوسا ئەو سەتەمکارانە هیچ جوۆرە پشتیوانیکیان نییە
 (کەس ناتوانیت فریایان بکەوێت).

غەیری ئەم بە لگانەش بە لگە زۆرن لە قورئانی پیرۆزدا کە باس لە خراپی
 و مەترسی و گەورە ی تاوانی شیرک و هاوێل بریاردان دەکەن بۆ خودای
 گەورە (الله).

ج. هۆکاری کەوتنە ناو هاوێل بریاردانان: بنەما و هۆکاری کەوتنە ناو هاوێل
 بریاردانان بۆ خودای گەورە زیادەپۆیی و (غلو) کردنە لە پیاوچاکە مەزنەکاندا،
 وە سنوور بەزاندنە لەوە صەف و زیادە پێدا هەڵدان و مەدح و سەنایان،
 خودای گەورە فەرموویەتی: ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَئُودَ
 وَيَعُوقَ وَشَسْرًا * وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾ [نوح: ۲۳-۲۴] واتا: وتیان:
 خەلکینە نە کەن واز لە خودا کانتان بەیئن!! نە کەن واز لە (ودو سواع و یەعوق
 و نەسر) بەیئن * بیگومان ئەوانە زۆر کەسیان گومرا کرد، پەر وەردگارا، ئەم
 سەتەمکارانە تەنھا گومرایی نەبیئت هیچی تریان بۆ زیاد مەکە *.

(ودو سواع و یەعوق و نەسر) ئەمانە ناوی پیاوچاکەکانی گەلی نوح
 بوون، جا کاتیک مردن و وەفاتیان کرد، هەستان لە سەر شیۆهی خۆیان
 پەیکەریان بۆ تاشین، و بە ناوی خۆیانە وە ناویانان، بە مەبستی ئەو هی بە گەورە
 رایان بگرن و هەمیشە یادیان بکەن وە و باسی فەزلوچاکەیان بکەن، تا کار
 گەشتە ئەو هی گەلە کە ی نوح دەستیان کرد بە پەرستنی ئەم پەیکەر و بتانە.

ئەو ەپیشی بە لگە یە لە سەر ئەم مەسئەلە یە، ئەم ریبوایە تە ی عبداللە ی کورپی عەباسە (خودایان لی رازی بیّت) کە دە لیّت: «صارت الأوثان التي كانت في قوم نوح في العرب بعد، أما ود فكانت لكلب بدومة الجندل، وأما سواع فكانت لهذيل، وأما يغوث فكانت لمراد، ثم لبني غطيف بالجوف عند سبأ، وأما يعوق فكانت لهمدان، وأما نسر فكانت لحمير لآل ذي الكلاع، أسماء رجال صالحين من قوم نوح، فلما هلكوا أوحى الشيطان إلى قومهم أن انصبوا إلى مجالسهم التي كانوا يجلسون أنصابا وسموها بأسمائهم ففعلوا فلم تعبد حتى إذا هلك أولئك ونسخ ونسخ العلم^(۱) العلم^(۲) عبثت»^(۲) و اتا: بتپەرستی لە ناو عەرەبدا دوا ی ئەو ە داها ت کە لە ناو گە لی نوحدا پە ییدا بوو، (ود) ه ی هۆزی دەومە الجندل بوو، وە (سواع) ه ی هۆزی هودە یل بوو، و (یغو ت) یش ه ی بە نی غە طیف بوو لە جو ف پاشان بوو بە ه ی هۆزی سە بە ء، بە لام (یعوق) ه ی هۆزی هەمدان بوو، وە (نەسر) یش ه ی هۆزی حومە یر بوو لە بنە مالە ی (ذی الکلاع) ئەمانە هەمووی ناوی پیاو چاکەکانی گە لی نوح بوون، کاتیک مردن و تیاچوون شەیتان هات بو لای گە لە کە یان و پیی و تن: کە یەکی پە ییکەر یکیان بو بتاشن ولە جیگای کۆر و کۆبوونەو ەکانیاندا دا یینین و ناوی ئەوانیان لیینین، گە لە کە ی نوحیش ئەمە یان کرد، بە لام نە یانپەرستن جا کاتیک ئەو خە لکە مردن و تیاچوون و شیو ە ی ئەو بتانە لە ناو خە لکیدا ناسران، دوا یی ئەم پە ییکەر و بتانە پەرستران.

روی ابن جریر الطبری عن محمد بن قیس عند قوله تعالى: وقالوا لا تدرن آلهتک الآیة، قال: «کانوا قوما صالحین من بنی آدم، وکان لهم أتباع یقتدون هم،

(۱) مەبەست یی ئەو عیلم و زانستە یە کە تاییەت بوو بەو وینە و پە ییکەرانیە.

(۲) صەحیحی بوخاری بە فەرموودە ی ژمارە (۴۹۲۰).

فلما ماتوا قال أصحابهم الذين كانوا يقتدون بهم: لو صورناهم كان أشوق لنا إلى العبادة إذا ذكرناهم، فصوروهم، فلما ماتوا وجاء آخرون دب إليهم إبليس فقال: إنما كانوا يعبدونهم وبهم يسقون المطر، فعبدوهم^(۱) وانا: ابن جریری طه به ریش ریوایه تی کردووه له محمدی کوری قه یسه وه له باره ی ئه و ئایه ته ی که ده فەر موویت: ﴿وَقَالُوا لَا تَدْرِنَا آلِهَتَكُم﴾ ئایه ته که، ده ئیت: ئه مانه گه لیککی خو اناسی نه وه کانی ئاده م بوون، که شوینکه وته یان هه بوو به شوین ئه واندا ده رۆشتن، جا کاتیک که مردن شوینکه وته کانیان هاتن وتیان: ئه گەر وینه یان بکیشین و یادیان بکه ینه وه زیاتر شه وق و زه وقی په رستنی خو امان بو په یدا ده بیټ، بویه هه ستان وینه و په یکه ریان بو تاشین، جا کاتیک ئه م خه لکه و شوینکه وته کانیان مردن، شه یان هات بو لایان و پی وتن: پیشینه ی ئیوه ئه م په یکه ر و بتانه یان ده په رستن و داوای بارانیان پی ده کردن، بویه ئه وانیش هه ستان ده ستیان کرد به په رستنی ئه و بتانه.

ئهمه ش وای لیکردن دوو خراپه ی گه وره به یه که وه کۆبکه نه وه:

یه که م: مانه وه به لای گۆره کانیانه وه.

دووهم: کیشانی وینه یان و تاشینی په یکه ر بو یان و دانانیان له شوینی

کۆر و کۆبوونه وه کانیاندا.

به مەش بویه که مجار بته پرستی له میژووی مرۆفایه تیدا په یدا بوو، ئه م دوو خراپه گه وره یه شی ئه وانه پی هه ستان گه وره ترین هۆکاری شیرک و هاوه ل بریاردانن بو خودای گه وره له هه موو چه رخ و سه رده م وکات و شوینیکدا.

(۱) ته فسیری ئه لظه به ری (۲۵۴/۱۲).

د. جۆره کانی هاوہل برپاردان بۆ خودای گہورہ (اللہ).

شیرک و هاوہل برپاردان بۆ خودای گہورہ دەبیٹ بە دوو بە شەوہ:
گہورہ و بچووک:

یہ کہم هاوہل برپاردانی گہورہ: هاوہل برپاردانہ بۆ خودای گہورہ
و پەرستنیہ تی وەک پەرستنی خودای گہورہ، ئەمەش مرؤف لە بازنە ی
ئیسلام و ئیمان دەباتە دەرەوہ و ھەموو کارو کردەوہ یشی پوچ و بەتال
دەکاتەوہ و دەیانسپرتەوہ، و خاوەنە کەیشی ئەگەر بەو باوهر و کارو کردەوہ
بمریت بەھەتاهەتایی لە ئاگری دۆزەخدا دەمینیتەوہ کہ، نە مردنی تیدایە ونە
سزایشی لەسەر سووک دەکریت.

جۆره کانی شیرک و هاوہل برپاردانی گہورہ

هاوہل برپاردانی گہورہ دەکریت بە چوار بە شەوہ:

۱. هاوہل برپاردانی دوعا و نزا (شرك الدعوة): چونکہ دوعا و نزا کردن
گہورەترین و مەزنترین پەرستنە، نەک ھەر ئەو ھندە بە لکو ناوہر پۆکی
پەرستنیشە، ھەر وەک پینغەمبەری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویە تی:
«الدعاء هو العبادة»^(۱)، ئیمامی أحمد تیرموذی رپواہی تیان کردوہ،
تیرموذی ئەلیت: ئەم فەر موودە یە فەر موودە یە کی حەسەن و صەحیحە^(۲)
واتا: دوعا و نزا و پارانەوہ، ئەوہ پەرستنە.

خودای گہورە یش دەفەر موویت: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ [غانر: ۶۰] و اتا: وە

(۱) تیرموذی - تفسیر القرآن - (۲۹۶۹)، ئیبین ماچە - الدعاء - (۳۸۲۸).

(۲) موسندە دی ئەحمەد (۴/۲۶۷)، وە سونەنی تیرموذی بە فەر موودە ی ژمارە (۲۹۶۹).

په روهردگارتان فەرموو یه تی: لیم بیارینه وه وه لامتان ده ده مه وه، بیگومان نه وانه ی خو به گه وه ده زانن که بمپه رستن له مه وپاش به سه ر شو ری ده چنه دۆزه خه وه.

جاله بهر نه وه کاتیک سه لمیتر که دو عا و نزا و پارانه وه په رستن و عیباده ته وه هق و مافی خودای گه وه ره به، که واته دانی ته م هه قه به غه یری خودا شیرک و هاوه ل بریار دانه بو ذاتی الله، بو یه هه ر که س هاوار بو پیغه مبه ریک یان پادشابه یان پیاو چاکیک یان گو ر و دار و به ردیک یان هه ر دروستکراویکی تری خودا، نه وه نه وه که سه هاوه ل بریاده ر (مشرك) و بیا وه ره به خودا، هه ر وه ک خودای گه وه ره فەرموو یه تی: ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ [المؤمنون: ۱۱۷] و اتا: نه وه که سه ی خودایه کی تر بریار بدات و بیکاته شه ریکی خودا، له کاتیکدا که هیچ به لگه یه کی به ده سه وه نه یه، نه وه به راستی حساب و لیپر سینه وه ی لای په روهردگاریتی، بیگومان بی باوه رو خودا نه ناسان سه رفران نابن.

له وه به لگانه یشی که به لگن له سه ر نه وه ی که دو عا و نزا و پارانه وه په رستن و عیباده ته و پیدانی به هه ر که سیک ی تر شیرک و هاوه ل بریار دانه بو خودای گه وه ره، نه وه ئایه ته پیرو زه یه که ده فەرموو یت: ﴿فَإِذَا رَكُوبًا فِي الْفُلِّ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الْدِينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ [العنكبوت: ۶۵] و اتا: نه مجا کاتی نه وه (بی باوه رانه) سوار که شتی ده بن (و ترسان له نو قم بوون) ته نها هاوار له خودا ده که ن به دل سو زی و گه ردن که چی یه وه که چی کاتی خودا رزگاریان ده کات و ده گه نه و شکانی کتوپر نه وان هاو به ش بو خودا داده نین.

له م ئایه ته پیرو زه دا خودای گه وه ره باسی نه وه مان بو ده کات نه وه (مشرك)

انه له کاتی خوښی و ئاسایی و ناز و نيعمه تياندا هاو هل برپارده دن بۆ خودای گه وره، به لام له کاتی نارچه تی و نه هامة تياندا زور به دلسوژی و ئیخلاصه وه هانا و هاوار ده بن بۆ لای خودای گه وره، جا هاوار و تیاچوون بۆ ئه و که سانه ی که له کاتی خوښی و ناخوښی و ناز و نيعمه ت و نه هامة تیشدا هر هاو هل بۆ خودای گه وره برپارده دن.

۲. هاو هل برپاردان بۆ خودا له نيه ت و مه به ست و ويست و ئیراده دا: وهك
 ته وه ی نيه تی له کار و کرده وه یدا به ده سه ته ی نانی دنیا و ریا بازی و روپامایی
 و ناو و شوهره ت بی ت، ئیراده و مه به ستی کی وا که ويست و نيه تی ته وا و
 بۆ ئه مانه بی ت وهك ويست و ئیراده ی دوو رووه ته وا و گه وره کان،
 به جوړیك که نيه تیان ره زامه ندی خودا و به ده سه ته ی نانی خوښه ختی روژی
 دوایینه بی ت، ئه وه ته و که سانه مو شریکی گه وره ن، خودای گه وره یش
 فره مو ویه تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا لُتُوفَ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
 لَا يَبْخَسُونَ * أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَ بَطُلُ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ [هود: ۱۵-۱۶] واتا: هر که سیك ته نها ژيانی دنیا و
 رازاوه یی و (خوښگوزهرانی) یه که ی بویت، ئه وه پادا شتی هه ول و کوښشی
 ئه و جوړه که سانه ده ده ی نه وه له دنیا دا، ئه و انیش تییدا هیچیان لیکه م نا کریته وه
 * ئا ئه وانه ته وانه که له روژی دواییدا جگه له ناگری دوزه خ هیچی تریان
 بۆ نیه و ته وه ی که کر دیان له دنیا دا پو وچه ل بووه و بی نرخه، هه رو هه ها ئه و
 کار و کرده وه ی که ده یان کرد به تال و پو وچ و بو شه *.

ئه م جوړه له شیرك و هاو هل برپاردان بۆ خودای گه وره زور
 ورد و له هه مان کاتیشدا زور مه تر سیداره.

۳. هاو هل برپارदान له گوپړایه لئی و طاعه تکر دندا (شرك الطاعة): هه رکه سیک به گوپړی دروستکراویکی خودای گه وره بکات و طاعه تی ئه و بکات له حه لال کړدنی ئه وهی که خودای گه وره حه رامی کردو وه، یان گوپړایه لئی بکات له حه رامکړدنی ئه وهی که خودای گه وره حه لالی کردو وه، وه به دلی باوهری وایت ئه وهی که بویان حه لال و حه رام ده که ن دروسته بویان و مافی ئه وانه و له هه مان کاتیشدا دروسته بو ئه مانیش طاعه ت و گوپړایه لیان بکه ن له گه ل ئه وهیشدا بزانیت ئه م کاره پیچه وانه ی ثانی پیروزی ئیسلامه، ئه و ئه و که سانه باچاک بزانی ئه و که سانه یان کردو وه به خودا و په روه ردگاری و له جیگای خودای گه وره که ناوی (الله) یه دایاناون و هاو هل و شهریکی گه وره یشی بو خودای گه وره برپارداوه.

خودای گه وره ده فهر موویت: ﴿اتَّخَذُوا أَحْسَارَهُمْ وُزُهَاتِهِمْ آَزَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۗ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [التوبة: ۳۱] وانا: (گا ور و جوله که کان) زانا و عابیده کانیا ن کردو وه به په روه ردگار له جیاتی خودا هه روه ها مه سیحی کوری مه ریه میس (یان کردو وه به خودا) له کاتیکدا فه رمانیا ن پی نه دراوه بیجگه له وهی که یه ک خودا په رستن که هیچ په رستراویک نی یه بیجگه له ئه و پاک و بیجگه ردی بو ئه و (خودا) له وهی ده یکه نه هاو به شی.

ته فسیری ئه م ئایه ته پیروزه هیچ ئیشکالیکی تیدا نییه: که مه به ست پیی تا عه ت و گوپړایه لیه بو زانا و عابیده کانیا ن له گوناوه تاواندا، وانا: له گوپړینی حوکمی خودای گه وره دا، نه ک ته نها داواکردن بیت لیان، هه روه ک چون پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بو عده ی کوری حاته می

شیکردوه کاتیک عه‌دی پرسپاری لیکرد، عه‌دی وتی: ئیمه ئه‌وانمان نه‌ده‌په‌رست، پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه‌وه‌ی بۆ باسکرد که عیاده‌تی ئه‌وان ئه‌وه‌یه که گوپراه‌لیان بکریت له‌گونه و تاواندا، واتا: له‌گوپرینی حوکمی خودادا، و پئی فهرموو: «أليس يحرمون ما أحل الله فتحمونه ويحلون ما حرم الله فتحلون» قال: بلی. قال: «فتلك عبادتهم» تیمامی تیرموذی ریوایه‌تی کردوه به‌فهرمووده‌یه‌کی حه‌سه‌نی داناوه، ته‌به‌رانیش له (المعجم الكبير) ریوایه‌تی کردوه^(۱) واتا: ئایا ئه‌وه‌ی خودای گه‌وره حهرامی کردبوو ئه‌وان حه‌لالیان نه‌ده‌کرد، ئه‌مه‌ش حه‌لال‌کردنی ئه‌وانه، و ئایا ئه‌وه‌ی خودای گه‌وره حه‌لالی کردبوو ئه‌وانه حهرامیان نه‌ده‌کرد، ئه‌مه‌ش حه‌لال‌کردنی ئه‌وانه.

۴. هاوه‌ل دانانی خو‌شه‌ویستی (شرك المحبة): مه‌به‌ستی پئی خو‌شه‌ویستی په‌رستنه که مه‌زنی و به‌گه‌وره‌گرتن و ملکه‌چی و زه‌لیلی پیوست ده‌کات، که ناییت بۆ هیچ که‌سیک غه‌یری خودا ده‌رپه‌ریت که هیچ شه‌ریک و هاوه‌لیکی نییه، جا ههر کاتیک به‌نده ئه‌م خو‌شه‌ویستی بۆ که‌سیکی تر غه‌یری خودا ده‌رپه‌ری ئه‌وه هاوه‌لی گه‌وره‌ی بۆ خودای گه‌وره برپار داوه، به‌لگه‌یش له‌سه‌ر ئه‌مه ئه‌وه‌یه خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُجُونُهُمْ كَحَبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ [البقرة: ۱۶۵] واتا: که‌سانیک واهه‌ن له‌خه‌لگی که هاوبه‌شی زۆر بۆ خودا په‌یدا ده‌که‌ن و خو‌شیا‌نده‌وین وه‌ک خو‌شه‌ویستی (ئیمانداران بۆ) خودا به‌لام ئه‌وانه‌ی برپا‌یان هیتاوه خودایان زۆر زیاتر خو‌ش ده‌ویت.

(۱) سونه‌نی تیرموذی به‌فهرمووده‌ی ژماره (۳۰۹۵)، وه‌له‌م‌وعجم ئه‌لکه‌بیری طه‌به‌رانی (۹۲/۱۷).

دووہم: جۆری دووہم لہ جۆرہ کانی شیرک و ھاوہل برپاردان، ھاوہل برپاردانی بچوو کہ:

ہہ موو شتیک سہر بکیشیت بۆ ھاوہل برپاردانی گہورہ و ھۆکاری کہوتنہ ناو ھاوہل برپاردانی گہورہ بیٹ، یان لہدہقہ کانداہ ھاوہل برپاردان ھہ ژمار کراوہ بہ لام ناگاتہ سنووری ھاوہل برپاردانی گہورہ، ئەمەش لہ شیوہی کردوہ و گوفتاری زماندا خوئی دەنویئیت، و حوکمہ کەیشی وەک حوکمی گوناھہ گہورہ کان وایہ و لەسەر ویست و ئیرادہی خودا وەستاوہ (ئەگەر بیہوئیت لئی خوۆش دەبیٹ و ئەگەر نەیشیہوئیت لئی خوۆش ناییت).

لہ نمونونہی ئەم جۆرہش، ئەم چەند نمونونہی خواری وەن کەباسی دەکەین:

أ. روو پاماییہ کی کہم: بە لگەش لەسەر ئەمە ئەو فەر موودەہیہ کە ئیمام ئەحمەد و غەیری ئەویش رپوایەتی دەکەن لہ پیغەمبەرەوہ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کە فەر موویەتی: «إن أخوف ما أخاف عليكم الشرك الأصغر، قالوا: وما الشرك الأصغر يا رسول الله قال: الرياء، يقول الله تعالى يوم القيامة إذا جازى الناس بأعمالهم: اذهبوا إلى الذين كنتم تراؤن في الدنيا، فانظروا هل تجدون عندهم جزاء»^(۱) واتا: ئەوہی من زیاتر لہ ھەموو شتیک لئی دەترسم بۆ ئیوہ ھاوہل برپاردانی بچوو کہ، وتیان: ئەہی پیغەمبەری خودا ھاوہل برپاردانی

(۱) موسئەدی ئەحمەد (۵/ ۴۲۸)، مونئری ووتوبەتی: سەئەدی ئەم فەر موودەہیہ باشە، پەرتووکی (الترغیب والترہیب) (۱/ ۴۸)، ھەیتەمی دەلیت: پیاوانی ئەم فەر موودەہیہ پیاوانیکن مەر جەکانی پیاوانی صەحیحیان ئیدایە پەرتووکی: (مجمع) (۱/ ۱۰۲).

بچووك چيه؟ فهر مووى: رپا و رپو پامايى، خوداى گهوره لهر پورژى دو اييدا ده فهر موويت ههر كاتيك خه لكى داواى پاداشتى كارو كرده وه كانيان خو بيان ده كرد، پييان ده فهر موويت: برپون بولاي ته و كه سانهى كه رپو پاماييتان بو ده كردن له دونيادا سهير بكن بزانن تايا هيچ پاداشتيكيان لايه بو تان.

ب. وتنى: (ما شاء الله وشئت) و اتا: بلييت به كه سيك ته گهر خوداو و تو بتانه و يت، ته بوداود له سوننه نه كهى خويدا رپو ايه تى كردوو كه پيغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موويه تى: «الا تقولوا ما شاء الله وشاء فلان، ولكن قولوا ما شاء الله ثم شاء فلان»^(۱) و اتا: مه لين ته گهر خوداى گهوره و فلان كه س بيانه و يت، به لكو بلين ته گهر خوداى گهوره بيه و يت پاشان فلان كه سيش بيه و يت.

ج. وتنى ته م دهسته و اژه يه: (لولا الله ولولا الفلان) و اته: ته گهر خودا و فلان كه س نه بو ايه و اده بوو، يان بو تريت ته گهر قازه كه نه بو ايه دزه كه ده هاته سه رمان، ته مانه و نمونه ي ته م و تانه، ته بو حاتم له عبدالله ي كورى عه باسه وه رپو ايه تى كردوو كه له ته فسيري ته م نايه ته دا: فهر موويه تى: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۲۲] (انداد) بر يتيه له شيرك و هاوه ل بر ياردانى شاراوه كه له خشه ي قاچى ميرو له يه ك كه له سه ر به رديكى ره ش له شه ويكى تاريكدا ريبكات، وه ك ته وه ي بليت: ته ي فلان كه س خودا و ژياني تو و ژياني من، و اتا: خودا و تو ژياني متان پاراست، يان

(۱) سوننه تى ته ي داود به فهر مووده ي ژماره (۴۹۸۰)، نيامى ذه هبه ي له به رتووكى (مختصر البيهقي) دا

بو تریت: ئە گەر توو له سه گه که ی ئەم نه بوایه دز ئە هاته سه رمان، یان: ئە گەر قازه که نه بوایه له ماله که دا دز ده هاته سه رمان، یان که سیک بلیت: ئە گەر خودا و تو بتانه ویت، یان بو تریت: ئە گەر خودا و فلان کهس نه بوونایه، ابن عباس فهرمووی: فلان کهسی له گه لدا مه لین و له گه لدا دامه نین، هه موو ئە مانه شیرک و هاوهل بریار دانیان تیدا یه^(۱).

(۱) تەفسیری ئیبن ئەببە حاتەم (۶۲/۱).

جیاوازی له نیتوان هاوهل برپاردانی گه وره و هاوهل برپاردانی بچووک له نیتوان هاوهل برپاردانی گه وره و هاوهل برپاردانی بچووکدا کۆمه لیک جیاوازی هه یه. گرنگترینیان بریتین له:

۱. هاوهل برپاردانی گه وره خوا له خاوه نه که ی خوش نابیت ته گه ته و به ی لی نه کات، به لام هاوهل برپاردانی بچووک له ژیر ویستی خودای گه وره دایه (واته ته گه ر بیه ویت لی خوش ده بیت و ته گه ر نه یشیه ویت لی خوش نابیت).

۲. هاوهل برپاردانی گه وره سه رجه م کار و کرده وه و چاکه ی مرؤف ده سپرته وه، به لام هاوهل برپاردانی بچووک ته نها ته و کاره ته سپرته وه که تیکه لاوی بووه.

۳. هاوهل برپاردانی گه وره خاوه نه که ی له باز نه ی ئیسلام و موسلمانان ده باته دهره وه، به لام هاوهل برپاردانی بچووک خاوه نه که ی له ئیسلام ناباته دهره وه.

۴. هاوهل برپاردانی گه وره خاوه نه که ی به هه می شه یی له ئاگردا ده هیلتیه وه و له چوونه به هه شتی حه رام ده کات، به لام هاوهل برپاردانی بچووک وه ک سه رجه م تاوانه کانی تر وایه.

تهوره ی دووهم: بی باوهری (الکفر)

أ. پیناسه که ی: (الکفر) بی باوهری له زمانه وانیدا به واتای داپۆشین و شار دنه وه دیت.

له شه رعیشدا: به مانای دژی باوهر و ئیمان دیت، ته وه یش به واتای باوهر نه بوون به خودای گه وره (الله) و پیغه مبه ره که ی، جا چی ته گه ره به درۆ زانیینی له گه ل بیته یان له گه لیشیدا نه بیته، به لکو ئهم بی باوهر په له شک و گومانه وه بیته، یان پشت هه لکردن بیته له باوهر له حه سودی و پرژدی و خو به زلزانینه وه سه رچاوه ی گرتیته، یان شوینکه وتنی هه واو ئاره زوویه ک بیته که مرۆف له شوینکه وتنی په یامی پیغه مبه رایه تی لابادات.

۱. جو ره کانی بی باوهری (أنواع الکفر)

بی باوهری دوو جو ره: بی باوهری گه وره و بی باوهری بچووک
بی باوهری گه وره واده کات له خاوه نه که ی که به هه می شه یی له ئاگری
دۆزه خدا بمینیته وه، به لام بی باوهری بچووک خاوه نه که ی تووشی سزا
ده کات به بی مانه وه ی هه تا هه تای بی له ئاگری دۆزه خدا.

یه که م: بی باوهری گه وره (الکفر الاکبر)

ئه مه ش پینج جو ره:

۱. بی باوهری به درۆ زانیین (کفر التکذیب): ئه مه ش به واتای ته وه دیت که سیاک
پیغه مبه ران (عَلَيْهِ السَّلَام) به درۆ بزانیته، جا هه ره که سیاک به درۆ یان بزانیته له وه ی
که هیئاویانه چی به ئاشکرا بیته یان ئاشکرای نه کات ته وه بی باوهر بووه،
به لگه یش له سه ره ئه مه، خودای گه وره ده فهر موویته: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ [العنكبوت: ٦٨] واتا: كى له و كه سه سته مكار تره كه له سه ر خودا در و هه لبه سستی و هاو به ش و هاو هلى بو داده نى؟ يان باوهرى به و قورئانه هه قه نه بيت كاتى بوى هات؟ ئاخو بو بى بر و ايان له دوزه خدا جى نيه؟! واتا: جى هه يه له دوزه خدا بو يان.

۲. بى باوهرى مل نه دان خو به زلزانين (كفر الالباء والاستكبار): ئه مه ش به وه ده بيت كه بزانيت پينغه مبه ر راسته و ئه وه يشى هيتاويه تى له لايه ن خودا وه هاتو وه، به لام به هوى خو به زلزانين و عيناديه وه ملكه چ ناييت بو حوكمه كانى و گهر دن گير ناييت بو فه رمانه كانى، ئه مه ش به به لنگه ي ئه وه ي كه خودا ي گه و ره ده فه ر مو و يت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلٰسَ اَبٰى وَاَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ﴾ [البقرة: ٣٤] واتا: كاتيك به فرشته كانمان وت: سوژده به رن بو ئادهم (سوژده ي ريز و به فه رمانى خودا) سوژده يان برد، جگه ئيبليس نه بيت كه سه ر پيچى كردو خو ي به گه و ره زانى و خو ي خسته ريزى بى باوهرانه وه.

۳. بى باوهرى گومان (كفر الشك): ئه مه ش بر يتيه له گومان و دو و دلى و دلتيا نه بوون له راستى و راستگوى پينغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) وه پيشى ده و تر يت (كفر الظن) كه دژى يه كلايى و دلتيايى و يه قيينه.

به لنگه ش له سه ر ئه مه خودا ي گه و ره ده فه ر مو و يت: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا اَطْلُٓ اَنْ يَّبْدَهٗ هٰذِهِ اَبَدًا * وَمَا اَطْلُٓ السَّاعَةَ قٰٓئِمَةً وَاِنْ رُِٔدْتُ اِلَى رَبِّىْ لَاجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا * قَالَ لَهُ صٰٓحِبُهٗ وَهُوَ يُحٰٓوِرُهٗ وَاَكْفَرْتَ بِالَّذِى خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ نَفَخَ فِيْكَ مِنْ سُوْبِكَ رَجُلًا * لَئِكَ نَآ هُوَ اللّٰهُ رَبِّىْ وَاَلَا اَشْرِكُ بِرَبِّىْٓ اَحَدًا﴾ [الكهف: ٣٥-٣٨] واتا: چو و يه ناو باخه كه يه وه له كاتيكدا كه سته مكار بوو له خو ي وتى باوهر ناكه م هه ر گيز ئه م باخه م له ناو بچيت * باوهر پيش ناكه م روژرى دو ايبى بيت و روو بدات سو يند به خودا ئه گه ر

(پاش مردن) بمگیر نه وه بۆلای پهروهردگارم بیگومان باشت له م باخه م دهست ده که ویت * هاوړی (ئیمانداره) که ی پیتی وت له کاتیکدا که گفتو گوی له گه لدا ده کرد ئایا تو بئی باوه ریت به وزاته ی که توی له خاک دروست کرد ووه پاشان له دلۆپه ئاوێک پاشان کردویتی به پیاو * به لام من ههر (دهلیم) ئه و خودا پهروهردگارمه و هیچ که سیش ناکه م به هاو به شی پهروهردگارم *.

۴. بئی باوه رپی پشت هه لکردن و پروو وهر گیران (کفر الاعراض): مه به ستیش پشته لکردن و پروو وهر گیرانی ته و او له ئاین، به گوی و بیستن و دل و زانست و زانیاری پشت هه لیکات له وه ی که پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیناویه تی، به لگه ش له سه ر ئه مه خودای گه و ره فه رموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُتُوا مُعْضُوتٍ﴾ [الأحقاف: ۳] و اتا: ئه وان ه ی بر وایان نه هیناوه، پشت هه لده که ن و رو و وه ر ئه گیرن له وه ی پیتی تر سیتراون.

۵. بئی باوه رپی دوو پرووی (کفر النفاق): مه به ست پیتی دوو پرووی و نیفاقی بیرو باوه رپیه به وه ی باوه رپه که ی ئاشکرا بکات و بئی باوه رپی و کوفره که ی بشار یته وه، به لگه ش بۆ ئه مه خودای گه و ره ده فه رمو ویت: ﴿ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوا فَطِيْعٌ عَلٰٓى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾ [المنافقون: ۳] و اتا: ئه وه ی که و ترا له به ر ئه وه بوو که به راستی ئه وان باوه رپیان هینا و له پاشان بئی باوه ر بوون ئینجا مؤر نرا به سه ر دلیندا ئیتر ئه وان هیچ تی ناگه ن.

دوو پرووی و (نفاق) یش دوو جوړه:

۱. دوو پرووی بیرو باوه ر (نفاق اعتقاد): ئه مه ش بئی باوه رپیی گه و ره یه و خاوه نه که ی له باز نه ی ئیمان و ئومه تی ئیسلام ده با ته ده ره وه، ئه مه ش شه ش جوړه:

به دروژانینی پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، یان به دروژانینی هه نديک له وهی که هیناویه تی، یان رقی بوون له پیغه مبهەر، یان رقی بوون له هه نديک له وهی هیناویه تی، یان دلخۆش بیټ به نوشو سستی ئاینه که ی پیغه مبهەر، یان پیی ناخۆش بیټ که ئاینه که ی پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه ربکه ویت.

۲. دوو پروویی کرده وهی (نفاق عملي): ئەمەش بی باوهرپی بچوو که، خاوه نه که ی له باز نه ی ئیمان و ئومه ه تی ئیسلام ناباته دهر وه، به لام له گه ل ئه وه شدا تاوان و گونا هیکی گه وره یه، پیغه مبه ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی ئەمە ی کردو وه له فەر مووده یه کدا که فەر موویه تی: «أربع من کن فیہ کان منافقا خالصا، ومن کانت فیہ خصلة منهن کانت فیہ خصلة من النفاق حتی یدعها: إذا أؤتمن خان، وإذا حدث کذب، وإذا عاهد غدر، وإذا خاصم فجر»^(۱) و اتا: چوار شت هه یه له هه ر که سی کدا بیټ ئە وه دوو پروویه کی ته وا وه، وه هه ر که سیکیش ره وشتیکی له مانه تیدا بیټ ئە وا ره وشتیکی دوو پرووی تیدا یه هه تا ئە وه کاته ی وازی لی ده هیئت، کاتیک راسپار ده یه کی لا داده نریت خیانه تی لی ده کات، وه هه ر کاتیک قسه بکات دروژ ده کات، و کاتیکیش به لئینک بدات نایاته سه ر و غه دری لی ده کات، وه کاتیکیش ئە گه ر پکا به ریتی و کیشیه یه کیشی هه بیټ له سنووری شهرع دهر ده چیټ.

هه روه ها پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: «آية المنافق ثلاث: إذا حدث کذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان»^(۲) و اتا: نیشانه کانی دوو پروو سی شته: کاتیک قسه بکات دۆر ده کات، وه کاتیک به لئین بدات نایاته سه ر

(۱) سه حیحی بوخاری به فەر مووده ی ژماره (۳۴)، وه سه حیحی موسلیم به فەر مووده ی ژماره (۵۸).

(۲) سه حیحی بوخاری به فەر مووده ی ژماره (۳۳).

و سه رپیچی لی ده کات، و کاتیکیش نه مانه تیکی لا دابنریت خیانه تی لی ده کات.

دووم: بی باوهرپی بچووک (الکفر الأصغر): بریتیه لهو بی باوهرپی ه ی که خاوه نه که ی له باز نه ی تیمان و ثومه تی ئیسلام ناباته دهره وه و نه وه پیویست ناکات له سه ر خاوه نه که ی که به هه میشه یی له ئاگری دوزه خدا بمیینه وه به لام هه ره شه ی که وره ی له سه ره، نه مه ش بی باوهرپی و کوفری نیعمه ته، له گه ل سه ر جه م نه وه ده قانه ی شی که باس له کوفر و بی باوهرپی ده کات له گه ل نه وه شدا ناگاته کوفر و بی باوهرپی که وره، له و نمو و نانه ی ش:

خودای که وره ده فهر مو ویت: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَوْمًا كَانَتْ أُمَّةً مُّظْمِئَةً يَأْتِيهَا رِزْقُهُمْ غَدَائِنَ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ [النحل: ۱۱۴] و اتا: خودا نمو و نه ی هینا وه ته وه به (خه لکی) شاریک که هیمن و دلنیا بوون له هه موو شوینیکه وه رزق و رۆزی زوریان بو ده هات که چی به ران بهر چاکه و به ره کانی خودا بی باوهر و ناسوپاس و سپله بوون جا خودا به و هویه وه کردی به بهر (خه لکه که) یدا پۆشاک ی برسیتی و ترس له بهر نه و کرده وانه ی که ده یان کرد.

وه پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ی ش فهر مو ویه تی: «اثنان في الناس هما بهم كفر، الطعن في النسب والنياحة على الميت»^(۱) و اتا: دوو شت هه یه که کوفر و بی باوهرپی ه، تانه دان له نه سه بی که سیك، له گه ل شین و شه پۆر کردن به سه ر مردوودا.

(۱) صه حیچی موسلیم به فهر مو وده ی ژماره (۶۷).

هه‌روه‌ها پی‌نغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموو‌یه‌تی: «لا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض»^(۱). واتا: پاش من مه‌گه‌ر پینه‌وه‌بو بئی باوهری و بئی باوهر مه‌بنه‌وه، به‌وه‌ی هه‌ندی‌کتان بده‌ن له‌گه‌ردنی هه‌ندیکی تر تان.

هه‌موو ئه‌م نموونانه مه‌به‌ستیان له‌بئی باوهریه، به‌لام بئی باوهری گه‌وره‌نا، به‌شیوه‌یه‌که‌خاوه‌نه‌که‌یان له‌باز نه‌ی ئیمان و ئوممه‌تی ئیسلام ناباته‌ده‌ره‌وه.

به‌به‌لگه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌پیرۆزه‌ی که‌خودای گه‌وره‌ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنْ طَافَتَا مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَمْتًا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنَّ فَاتَهُ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ * إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَأْتُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [الحجرات: ۹-۱۰] واتا: ئه‌گه‌ر دوو کۆمه‌ل له‌ئیمانداران دژ به‌یه‌کتر جه‌نگیان کرد ئه‌وه له‌نیوانیاندا ئاشته‌وایی بکه‌ن ئینجا ئه‌گه‌ر کۆمه‌لیکیان ده‌ستدریژی کرد بۆ سه‌ر کۆمه‌لیکی تریان ئه‌وه ئیوه (موسولمانان) له‌گه‌ل ئه‌وه‌یان بجه‌نگن ده‌ست دریژی ده‌کات تا ده‌گه‌ر پته‌وه‌بو فه‌رمانی خودا (ملکه‌چی فه‌رمانی ده‌بیته‌) ئینجا ئه‌گه‌ر گه‌راپه‌وه‌ئوسا له‌نیوانیاندا ئاشته‌وایی بکه‌ن به‌دادگه‌رانه‌ و راست و دادپه‌روه‌ر بن (له‌نیوانیاندا) بیگومان خودا دادپه‌روه‌رانی خو‌شده‌وی * له‌راستیدا هه‌ر ئیمانداران برای به‌کن، که‌واته‌هه‌ر کاتیک له‌نیوان دوو براتاندا ناکۆکی په‌یدا بوو، ئیوه‌نیوانیان چاک بکه‌ن و ئاشتیان بکه‌نه‌وه، هه‌میشه‌له‌خودا بترسن و پارێزکار بن، بۆ ئه‌وه‌ی په‌حممان بئی بکریت *.

خودای گه‌وره‌به‌باوهردار ناوی هیناون له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌شه‌ر و شوهر و کوشتن له‌نیوانیانیشدا پروو بدات.

(۱) سه‌حیحی بوخاری په‌فه‌رموو‌ده‌ی ژماره‌(۱۲۱)، وه‌سه‌حیحی موسلیم په‌فه‌رموو‌ده‌ی ژماره‌(۶۵).

وه به به لگه یه کی تریش که خودای گه وره فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ۴۸]
 وانا: خودای گه وره له وه خوش ناییت که هاوه لی بۆ بریار بدرییت وه خوش
 دهییت له ههر شتیکی تر جگه له هاوه ل بریاردان بۆ ههر که سینک که خوی
 بیهویت، جا ههر که سینک هاوه ل بۆ خودای گه وره بریار بدات ته وه تاوان و
 گوناهیکی گه وره ی کردووه.

تهم نایه ته پیروزه به لگه یه له سههر ته وه ی ههر گونا و تاوانیکی تری
 جگه له شیرک و هاوه ل بریاردان که وتوه ته سههر ویست و ئیراده ی خودای
 گه وره ته گهر ویستی به ته ندازه ی تاوان و گونا هه که سزای ته دات، وه ته گهر
 ویستیشی له یه که م ساته وه لی خوش دهییت، شیرک و هاوه ل بریاردان بۆ
 خودای گه وره نهییت، که ههر گیز خودا لییان خوش ناییت ههر وه ک به بی پیچ
 و په نا له نایه ته که دا ها تو وه و خودای گه وره فهرموویه تی: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ
 فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [المائدة: ۷۲] وانا:
 به راستی ههر که س هاوبه ش بۆ خودا دابنی ته وه بیگومان خودا به هه شتی
 لی حهرام کردووه و جی و شوینی ناگر دهییت و بۆ ته و سته م کارانه هیچ
 یارمه تیده ریک نییه.

باسی پینجه‌م

بانگه‌شه‌ی زانینی غه‌یب و شته نادیاره‌کان و هاوشیوه‌کانی

غه‌یب: بریتیه له و شته‌ی که نادیار و په‌نهانه له عه‌قل و ژیری و به‌رچاو له‌هه‌موو کار و فه‌رمانیکی ئیستا و رابردوو و داهاتوو، بینگومان خودای گه‌وره‌ش (الله) ئه‌مه‌ی تایبه‌ت کردوو به زانست و زانیاری ذاتی خو‌یه‌وه.

خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ [النمل: ۶۵] واتا: ئه‌ی موحه‌مه‌د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پینان بلئی: جگه له خودا (الله) هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه هه‌یچیان ئاگادارینین له په‌نهان و شاراوه‌کان،.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [الكهف: ۲۶] واتا: ته‌نها بو خودایه زانینی نه‌یتی ئاسمانه‌کان و زه‌وی.

له‌جینگایه‌کی تر دا فه‌رموویه‌تی: ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ﴾ [الرعد: ۹] واتا: ئه‌و زاته زانای نه‌یتی و شاراوه‌کانه، هه‌روه‌ها زانای ئاشکرا و بینراوه‌کانیشه، زاتیکی زور گه‌وره‌و به‌شکو و بلند و پایه‌داره.

هیچ که‌سیک جگه له خودای گه‌وره (الله) غه‌یب نازانیت و ئاگاداری په‌نهان و شته شاراوه‌کان نییه، نه‌هیچ فریشته‌یه‌کی نزیك له په‌روه‌ردگار وه نه‌هیچ پیغه‌مبه‌ریکی نیردراویش چ‌جای که‌سانیک له‌وان خوارتر و که‌متر بن.

خودای گه‌وره له‌سه‌ر زاری نوح پیغه‌مبه‌روه (عَلَيْهِ السَّلَام) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ﴾ [هود: ۳۱] واتا: نوح (عَلَيْهِ السَّلَام) به

گه له که ی وت: من پیتان نالییم خه زینه کانی خودا لای منه و ناشلییم غه یب و شته په نهان و نادیاره کان ده زانم.

خودای گه و ره له باره ی هود (عَلَيْهِ السَّلَام) یشه وه فه رموو یه تی: ﴿قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِن لَّيُكْرِمُنَّكَ مَا آزَيْتَ بِهِ﴾ [الأحقاف: ۲۳] و اتا: هود به گه له که ی وت: پروودانی ته و سزایانه و زانینی کاته که ی به راستی ته نها هه ر لای خودا خو یه تی، من ته وه م له سه ره که ته وه ی من بو ی ره وانه کراوم پیتان رابگه یه نم.

خودای گه و ره به پیغه مبه ره که ی موحه مه د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموو ه: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ [الأنعام: ۵۰] و اتا: ته ی موحه مه د بلی: من پیتان نالییم که خه زینه کانی خودا لای منه و ناشلییم غه یب و شته په نهان و نادیاره کان ده زانم.

وه خودای گه و ره فه رموو یه تی: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَقْبُلُوا بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ * قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ [البقرة: ۳۱-۳۲] و اتا: خودا ناوی هه موو شتیکی فی ری ئاده م کرد له پاشان ته و شتانه ی نیشانی فری شته کاند او ه (خودا پی) فه رموو ن: ناوی ته مانه م پی بلین ته گه ر راست ده که ن، که ئیوه له ئاده می با شترن * هه موو وتیان: خوایه تو پاکیت له هه رچی هه له و که موو کورتیه ک که هه یه، ئیمه هیچ نازانین، مه گه ر ته وه ی که خو ت فی رت کرد بین به راستی هه ر تو زاناو دانایت *.

ته مجا خودای گه و ره هه ندیک له دروستکراوه کانی خو ی ئاگادار ده کات به هه ندیک له شته نادیار و په نهانه کان له ریگای وه حی و سرو شه وه،

هه‌روهك خودای به‌رز و بلند فەر موویه‌تی: ﴿عَلِمُوا الْغَيْبَ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا * إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يُسَلِّكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا * لِيَعْلَمَ أَن قَدَّ ابْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ [الجن: ۲۶-۲۸] وانا: هه‌ر خویابه زانا به نه‌ئینه‌کان وه که‌س ئا‌گادار ناکات به‌سه‌ر نه‌ئینی خۆیدا * مه‌گه‌ر بۆ پی‌غه‌مبه‌ریک خودا خۆی رازی بی‌ت (به‌وه‌ی له هه‌ندی‌ک نه‌ئینی ئا‌گاداری بکات)، ئه‌و کاته فریشته ده‌کاته پاسه‌وانی له به‌رو پشته‌وه (تا هیچ شتی‌ک نه‌توانی‌ت زه‌فه‌ری پی‌ به‌ری‌ت) * هه‌تا ئا‌گادار بی‌ت که به‌راستی پی‌غه‌مبه‌ران به‌ری‌کوپینکی په‌یامه‌کانی په‌وره‌دگاری خۆیانیان را‌گه‌یاندوو‌ه، وه خودا به‌هه‌موو شتی‌کیشیان ده‌زانی و به‌ئا‌گایه‌ وه‌یچ شتی‌کی لا‌بزر نابی‌ت، وه هه‌موو شتی‌کیشی به‌ورد ئه‌ژماردوو‌ه *.

ئه‌مه‌ش ئه‌ندازه‌یه‌ك له‌و شته‌ غه‌یب و په‌نه‌انه‌یه‌ که‌ خودای گه‌وره ئا‌گاداری هه‌ندی‌ک که‌سی ده‌کات جگه‌ له‌هه‌ندی‌کی تریان، به‌لام زانی‌نی غه‌یب و شته‌ په‌نه‌انه‌کان به‌شی‌وه‌یه‌کی ره‌ها و مو‌طله‌ق هیچ که‌سی‌ک جگه‌ له‌خودای گه‌وره (الله) نایزانی‌ت، چی که‌سی‌ک هه‌یه‌ بانگه‌شهی شتی‌کی له‌و شی‌وه‌یه‌ بکات له‌کاتی‌کدا ئه‌وه‌ تایبه‌ته‌ به‌ خودای گه‌وره‌وه‌!

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ پی‌ویسته‌ له‌سه‌ر هه‌موو مو‌سلمانی‌ک که‌ ئا‌گاداری ئه‌و ورده‌ده‌جال و درۆزانه‌ بی‌ت که‌ بانگه‌شهی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ غه‌یب ده‌زانن و ئا‌گاداری شته‌ په‌نه‌انه‌کانن و درۆ به‌ده‌م خودای گه‌وره‌وه‌ ده‌که‌ن، ئه‌وانه‌ی که‌ خۆیان گو‌مرا‌بوون و خه‌لکانی‌کی زۆریشیان له‌گه‌ل خۆیاندا گو‌مرا‌کردوو‌ه و له‌راسته‌ رینگا‌ لایاندا‌وه، نمونه‌ی ئه‌مانه‌یش وه‌ك جادوو‌گه‌ر و درۆزن و ئه‌ستیره‌گره‌وه‌کان و غه‌یری ئه‌وانی‌شن.

ئه وه عیسی پاش که میکی تر باسیان لیوه ده که بن نمونه ی کۆمه لیک له کار و پیشه ی ئه وانه یه که بانگه شه ی زانینی زانستی غه یب و شته په نهان و نادیاره کان ده که ن که خه لکی نه خوینه وار و نه زان ساده یان پی فریوو داوه و گو مریان کردوون و بیرو باوه پ و ئیمانیا ن خراب و فه ساد کردوو ه.

۱. جادوو (السحر): له زمانه وانیدا به مانای ئه و شته دیت که په نهان بیت و هو کاره که ی نه رم و له سه رخۆ بیت.

له زاراوه ی شه رعیشدا: به مانای مه به ست و نوشته و گریکان دیت که کاریگه ری ده بیت له سه ر دل و جهسته کان به جوړیک خه لک نه خو ش ده خات و ده یانکو ژیت و ژن و میرد له یه ک جودا ده کاته وه ئه مه ش به فه رمانی خودا نه بیت ناکریت، گو مان له وه دا نییه که ئه م کاره کوفر و بی باوه ریه، و جادوو گه ریش کافر و بی باوه ره به خودای گه وره و بهرز و بلند، له رۆژی دو اییشدا هیچ که لک و سوو دیکی پی ناگاو له به هره ی خودا بی به شه، خودای گه وره ش فه رمو و به تی: ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفُرًا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ إِلَّا بِالْهَرُونَ وَمَكْرُوتٍ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَقًّا يَقُولَانِ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۱۰۲] و اتا: جا جوله که کان (وازیان له کتبی خودا ته و رات هیئاو) شوینی ئه وه که وتن، که شه ی تانه کان ده یان خوینده وه ده رباره ی ده سه لاتی سوله یمان، (ئاشکرایه که) هه رگیز سوله یمان کافر نه بووه، به لکو شه ی تانه کان کافر بوون و خه لکیان فیری سیحر و جادو ده کرد،

ههروهها مهردومیان فیبری تهوه دهکرد که بو هاروت و ماروت دابهزی بوو (که دوو فریشته بوون) له بابل (مه به سستیسیان تیگه یاندنی خه لکی بوو له سیحر و جادوو). ته و انیش که سیان فیبری هیچ شتیگه نه ده کرد تا پیمان نه و تابه: ته م کارهی ئیمه بوو تا قی کردنه و هیه و خووت کافر مه که (که چی هه ندیک هه رکولیان نه داو) له و فریشتانه وه شتی و افیر ده بوون که ژن و میردی پی له یه ک جوو دا بکه ن، (هه ر چه نده) ته و جادوو گه رانه ناتوانن هیچ زیانیگ به که س بگه یه نن، مه گه ر ویستی خودای له سه ر بیته، ته و خه لکه سه ر گه ر دانه هه میشه فیبری شتیگه دهن که زیانیان لیده داو سوودی نییه بویان، بیگومان ده شزانن ته وه ی کالای وای کری بیته و شتی و افیر بیته له و دونیا هیچ به هه ریه کی ده ست ناکه ویت، (به راستی) ته و شته ی ته و ان خویان پی فروشتوو و که و تونه ته داو بیه وه شتیکی زور ناپه سه نده ته گه ر بزائن و تیگه ن (چونکه سیحر و جادو چه و اشه کاریه و کاریکی نادر وسته).

جووریکی تر له جادوو، فوکردنه به چه ند گریه کدا، خودای گه وره فه ر موو یه تی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ۱-۵] وانا: ته ی موحه ممه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلای: په ناده گرم به و دروستکه ره ی که به ره به بیان پیش ده هیئیت * له شه ر و خراپه ی هه رچی شتیگه که دروستی کردوو و (له جنوکه و ناده میزاد و مار و میرو) * وه له شه ر و خراپه و زیانی تاریکی شه و، که دادیت و هه موو شتیگه داده پوشی به ژیره وه و ترووسکایی لی ده بری و ده بیته شه وه زه نگ * وه له شه ری ته وانه ی فوو ده که ن به گریکاندا (واتا له شه ری جادوو گه ران) * وه له شه ری که سانی رژد و حه سوود کاتیگ که رژدی و حه سوودی ده بن *.

۲. ئەستیره گره وه: ئەمەش بریتیه له بەلگه هیتانه وه به ئەحوالی گهردوون پرووداوه کانی سه زهوی که هیشتا پروویان نه داوه، واته ئەم ئەستیره گره وانه سهیری شوین و جیگای ئەستیره کان ده کهن و ههوالی ههندیگ پروودا و گوپرانکاری ددهن به خه لکی که هیشتا پرووی نه داوه و تنها له زانست و عیلمی خودای گه وره دایه، عبداللهی کوری عه باس (خودایان لی پازی بیّت) ئە گپریته وه که پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: «من اقتبس علما من النجوم فقد اقتبس شعبة من السحر زاد ما زاد»^(۱) وانا: هه که سیگ زانستیگ له ئەستیره کانه وه فیڕ بیّت ئە وه بیگومان به شیککی له سیحر و جادو وەر گرتووه، زیاد له وهی که زیادی کردووه.

۳. هه لدانی بالنده و کیشانی خهت له سه زهوی: قوطني کوری قه بیصه له باوکیه وه گپراویه تیه وه که وتویه تی: له پیغه مبهیری خودام بیست (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمووی: «العیافة والطیرة والطرق من الجبت»^(۲) وانا: هه لدان و هه لفراندنی بالنده و کیشانی خهت له سه زهوی و ره شینی کردن له جولان و کاری بالنده کان هه هه مووی به شیکه له سیحر و جادوو، (العیافة) به مانای هه لدان و هه لفراندنی بالنده و گه شینی و رهش بینی به ناو و دهنگ و پرپه وه یان دیت، (الطرق) یش به واتای کیشانی خهت دیت له سه زهوی، یان به واتای هه لدانی به رد و بانگه شهی زانینی غهیب دیت.

۴. فالچیئی (الکهانة): بریتیه له بانگه شهی زانینی زانستی غهیب، ئەصلیش له کاره دا ئە وه یه که جنوکه کان له ریگای گوینگرتنیان له فریشته کان ههندیگ له ههوال ئە چپینن به گوئی ئەو فالچیانه دا.

(۱) سونهنی ئەبی داود به فهرموودهی ژماره (۳۹۰۵).

(۲) سونهنی ئەبی داود به فهرموودهی ژماره (۳۹۰۷)، و موسندهی ئەحمەد (۳/ ۴۷۷).

ئەبو ھورەیرە (خودای لی رازی بیٹ) لە پیغەمبەرەوہ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەگیریتەوہ کہ فەر مویتەتی: «من أتى كاهناً فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)»^(۱) و اتا: ھەر کە سیک بچیت بۆ لای فالچی و کاهنیک و ئەوہی دەلیت بە راستی بزانیٹ و بروای پی بکات، ئەوا بیگومان بی باوهر بووہ بەوہی کہ دابەزیوہ بۆ سەر محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

۵. نووسینی پیتەکانی (ئەبا جاد): ئەمەش بەوہی کہ ھەر پیتیک نرخیکی لە ژمارە بۆ دادەنریت و پاشان ئەمە جییەجی دەکریت بەسەر ناوی مرۆفەکان و کات و شوینەکاندا، پاشان لە ئەنجامی ئەم کارەدا حوکمی پی ئەدریت بەسەر خو شەختی یان بەدبەختی ئەو کەسە یان ئەو شوینە یان ئەو کاتەدا.

عبد اللہی کوری عباس (خودایان لی رازی بیٹ) لەبارە ی گەل و ھوزیکەوہ کہ خەریکی نووسینی (ئەبا جاد) ن و سەیری ئەستیرەکان دەکەن دەلیت: (ما أرى من فعل ذلك له عند الله من خلاق) عبدالرزاق لە موصەنەفدا رپوایەتی کردووە^(۲) و اتا: ئەو کەسانە کہ و ھا کاریک دەکەن نابینم کہ لای خودای گەورە هیچ کە لک و سوودیکیان پی بگات و لەبەھرە و پاداشتی خوداش بی بەش دەبن و پاشەر و ژیشیان خراپە دەبیٹ.

۶. خویندەنەوہی ناو لە پی دەست و فنجان: و نمونە ی ئەمانە کہ ھەندیک کەس لەو فنجان و لەپ خوینەوانە بانگەشە ی ئەوہی پی دەکەن کہ گوا یە

(۱) سونەنی ئەبی داود (۳۹۰۴)، و موسنەدی ئەھمەد (۴۲۹/۲)، موسنەدرەکی ئەلحاکم (۵۰/۱) ئەلحاکم و توتیتی: ئەم فەر موودە یە فەر موودە یەکی صەحیحە بە پیی مەر جەکانی ئیہامی بوخاری و ھە موسلیم، و ئیہامی زەھەبیش لەم حوکمەدا ھاو پرایەتی.

(۲) ئەلموصەنەفی عبدولرەزاق: (۲۶/۱۱).

ئەو هی له داها تۆ و دا پروو دەدات له مردن و ژیان و ههژاری و دهوڵه مهندی و تهندرۆستی و نهخۆشی و نموونهی ئەمانه ههر هه مووی دهزانن.

۷. ئاماده کردنی رۆحه کان: ئه رباب و خاوه نی ئەم درۆ و ده له سانه وای بلا و ده که نه وه که گوایه ده توانن گیانی مردوو هه کان ئاماده بکه ن و بیان هیننه وه و پرسیاری حال و هه وائی مردنیان لی بکه ن له خۆشی و شادی و سزاکانی ناو گۆر و هه ندیک شتی تریش، ئەمهش به شیکه له ده جالی و شه پتانی و شه عوه ذه و فریودانی خه لکی که مه به ستیان پینی تیکدانی بیرو باوه ر و ره وشتی خه لکیه، مه به ستیان شاردنه وه ی هه قیقه ته لای خه لکانی نه زان و نه خوینده وار و خواردنی مالی خه لکیه به ناهه ق و باتل و گه شتن به بانگه شه ی زانیی علمی غه یب و شته په نهان و نادیا ره کان.

۸. ره شینی (التطیر): بریتیه له ره شینی به فرینی بالنده کان به لای راستدا یان به لای چه پدا یان ره شینی به ته مومژی هه وا، ئەمهش ده ر گایه کی شیرک و هاوه ل بریار دانه بۆ خودای گه وره، هه موو ئەمانه له شه پتانه وه یه که ده یخاته دلی خه لکیه وه و به وه ده یانتر سینیت.

عیمرانی کوپی حوصه یین به فهرمو و ده یه کی مه رفوع رپوایه تی کردوو ه: «لیس منا من تطیر أو تطیر له، أو تکهن أو تکهن له، أو سحر أو سحر له، ومن أتى کاهنا فصدقه بما یقول فقد کفر بما أنزل علی محمد (صلی الله علیه وسلم)»^(۱) و اتا: له ئیمه نییه ئەو که سه ی بالنده هه لبدات بۆ زانیی

(۱) موسه دی ئەلبه زار (۵۲/۹) (۳۵۷۸)، هه یشه می له په رتووکی (مجمع الزوائد) دا له (۱۱۷/۵)

ووتویه تی: پیاوانی سه نه دی ئەم فهرمو و ده یه پیاوانیکن مه رجه کانی فهرمو و ده ی سه حیحیان تیدایه.

خوښبهختی و بهدبهختی، یان بالندهی بو هه لیدریت بو ته و مه بهسته (واتا ره شینی یان گه شینی پی بکریت) وه له ئیمه نییه ته و کهسه ی فال بگریته وه یان فال پی بگریته وه، وه ته و کهسه ی جادوو بکات یان جادووی بو بکریت، وه هه رکه سیک بچیته لای فالچیهک و پروای هه بیته به وه ی که ده یلیته ته وه پی باوهر بو وه به وه ی دابه زیوه بو محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

له خودای گه وره و پهروه ردگار داواکارین که بار و گوزهران و حالی موسلمانان باش بکات و زانست و زانیاری و تیگه شتینان له تاینی پیروزی ئیسلام پی به خشیت و په نایان بدات له فروفیلی تاوانباران و فریودانی شوینکه و تووانی شهیتان.

به شی سیهه م

یه کخوایپرستی له ناو و صیفه ته کاندا

ئه مه ش پیک دیت له ریخۆشکردنیک و سی باس:

ریخۆشکردن: باوهر به ناو و صیفه ته کان و کاریگه ری له سه ر موسلمان.

باسی یه که م: پیناسه و به لگه کانی.

یه که م: پیناسه که ی.

دووهم: مه نهه جی هه ق و راستی له دانپیدانان و سه لماندن

سیهه م: به لگه ی ئه م مه نهه جه.

باسی دووهم: نموونه ی ته طبیقی له سه ر دانپیدانان و سه لماندنی

ناو و صیفه ته کاندا له پروانگه ی قورئان و سوننه ته وه.

باسی سیهه م: بنه ما و قواعید له به شی ناو و صیفه ته کاندا.

ریخوشکردن باوهر به ناو و صیفه ته کان و کاریگه ری له سه ر ه و شت و هه ل سو که وتی موسلمان

باوهر بوون به ناو و صیفه ته جوانه کانی خودای گه وره کاریگه ری و شوینه واری گه وره ی هه یه له سه ر ده روونی موسلمان، شوینه واری گه وره یشی هه یه له سه ر موسلمان له جیبه جیکردنی په رستنه کانی په روه ردگاریدا، له و شوینه وار و کاریگه ریانه ش ته و مانا و واتا به رزانه یه که بنده کان له کاتی ته و په رستنه ی په یوه ندی به دلّه وه هه یه هه سستی پی ده که ن که بهر و بومه که ی بریتیه له پشت به ستن و ته وه کول به خودای گه وره و خودانه ده ست ته و ذاته پیروژه، و پاراستنی ئەندامه کانی له شی له گونا و تاوان و ته و ختورانه یشی دیت به دلیدا ته نانه ت وای لی ده کات کۆنترۆلی بیروئه ندپشه شی بکات به شیوه یه ک بیر کردنه و یشی ته نها ته و بیر کردنه وانه بیت که خودای گه وره پیان رازی و پیان خو شه، شتیگ ده بیستی که ته و پی خو ش بیت و ته ماشای دیمه نیکیش ته کات ته و پی رازی بیت، له گه ل ته و ه شدا ئو مید و تکای به خودای گه وره زوره و گو مانی چاک و باش به په روه ردگاری ده بات.

ته م واتا و مانایانه و غه یری ته مانه یش که په یوه ستن به باوهر به مانای ناو و صیفاته جوانه کانی خودای گه وره به ندایه تی دیار و په نهان به ره م ده هینیت به شیوه یه کی جیا له که سیکه وه بو که سیکی تر، ته مه ش فهزل و چاکه یه که خودای گه وره ده یبه خشیت به هه ر که سیگ که خوی بیه ویت و ئیراده بکات.

بو نمونه بیر کردنه وه و باوهر بوون به ناوی جوانی (الغفار) کاریگه ری گه وره ی ده بیت له خو شه و یستی بو خودای گه وره و نا ئو میدنه بوون له ره حمه تی

فراوانی، وه‌ناوی (شدید العقاب) کاریگه‌ری گه‌وره‌ی ده‌بیّت له‌ترسان له‌و
 ذاته پیرۆزه و به‌جۆرنیک به‌نده له‌خۆی رانابینیت و جورته‌تی ئه‌وه‌ناکات
 سنووره قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی بشکینیت، ئه‌مه و سه‌رجه‌م ناو صیغه‌ته‌جوانه‌کانی
 تری کاریگه‌ری خۆیان هه‌یه له‌سه‌ر دڵ و ده‌روونی موسلمان و پابه‌ندبوون
 به‌فه‌رمان و دوور که‌وته‌وه له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی و ئیستیقامه و دامه‌زراوی
 له‌سه‌ر شه‌رعه‌ته‌که‌ی، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده، به‌لکو ناو و صیغه‌ته‌جوانانه‌کانی
 خودای گه‌وره هه‌ر یه‌که‌یان به‌پیی ئه‌و مانا و واتایه‌ی که‌ لێوه‌ی وه‌رده‌گیریت،
 کاریگه‌ری گه‌وره‌ی ده‌بیّت له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی ئه‌و ذاته پیرۆزه که‌ بنه‌مای
 هه‌موو خۆشبه‌ختی و به‌ختیاریه‌کی موسلمان له‌ژیانی دویا و دواوژیشدا،
 هه‌روه‌ها‌کلیلی هه‌موو چاکه و خه‌یریکه و گه‌وره‌ترین یارمه‌تی ده‌ری به‌نده‌کانی
 خوایشه له‌سه‌ر به‌جی هینانی په‌رستنه‌کانی په‌روه‌ردگاریان به‌جوانترین شیوه،
 چونکه به‌ندایه‌تی و په‌رستنه‌دیار و به‌رچاوه‌کان به‌پیی ئه‌و خۆشه‌ویستیه‌ی
 له‌دلی به‌نده‌کاندا به‌بۆ خودای گه‌وره که‌م و زیاده‌کات و له‌سه‌ریان گران
 ده‌بیّت ئه‌گه‌ر ئه‌و خۆشه‌ویستیه به‌ئهنه‌دازه‌ی پێویست نه‌بیّت بۆ په‌روه‌ردگار.

ته‌واوکردنی کار و کرده‌وه‌کان و به‌جیهینانیان به‌شیوه‌یه‌کی جوان
 به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ خودای گه‌وره داوای کردووه به‌نده به‌راوه‌ی ئه‌و
 خۆشه‌ویستیه‌ی که‌ به‌نده‌کان هه‌یانه بۆ خودای گه‌وره، خۆشه‌ویستیش به‌نده
 به‌ناسین و شاره‌زا بوون له‌ناو و صیغه‌ته‌جوانه‌کانی خودای گه‌وره، هه‌ر بۆیه
 ده‌بینین که‌ چاکترین و گه‌وره‌ترین که‌سانیک که‌ به‌ندایه‌تی په‌روه‌ردگاریان
 به‌باشترین شیوه ئه‌نجام دا بیّت پیغه‌مبه‌ران بوون (عَلَيْهِمُ السَّلَام) چونکه
 له‌ته‌واوی خه‌لکی زیاتر خوايان ناسیووه و خۆشتریشیان ویستووه.

باسی یه کهم

پیناسه یی یه کخو اهرستی ناو و صیفه ته کانی خودای گه و ره و به لگه کانی

یه کهم: پیناسه که ی:

یه کخو اهرستی ناو و صیفه ته کان: بریتیه له جیگیر کردن و سه لماندنی
 ته وه ی که خودای گه و ره (الله) بو خوی جیگیر و سه لمینراو کردووه، وه
 جیگیر کردن و سه لماندنی ته وه ی که پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوی
 جیگیر و سه لمینراو کردووه، وه نه فی ته وه یش بکه یت و لئی لابه یت هر
 شتیک که خودای گه و ره له سهر خوی نه فی کردووه و لای بردووه، وه نه فی
 ته وه یشی بکه یت که پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه فی کردووه له هر چی
 ناو و صیفه تیک که هه یه، وه ئیقراری ته و ناو و صیفه تانه بکه یت به مانا و انا
 صه حیج و دروسته کانی به و مانایه ی که ده یگه یه نیّت، وه هه ست به شوینه وار
 و ناوهر پو که که ی بکه یت له سهر دروستکرا و مه خلوقاته کانی خودای گه و ره.

دووهم: مهنه جی هه ق و راستی له دانپیدانان و سه لماندن:

مهنه جی هه ق و راستی سه باره ت به ناو صیفه ته کانی خودای گه و ره
 له سهر ته وه راده وه ستی که باوهر ی ته و او و به راست زانینی بی گو مانه هه بیّت
 به و شیوه یه ی که خودای گه و ره خوی وه صفی کردووه و پیغه مبه ره که یشی
 (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هر به و شیوه یه وه صفی کردووه، به بی هیچ ته حریف و ته عطیل
 و ته کیف و ته مثیل کردنیک، با بزاین مانای ته م و تانه چین:

ته حریف: بریتیه له گورین و لادانی هر شتیک له شیوه راستیه که ی

خوی، ته مه ش دوو به شه:

۱. (تحریف لفظی) لادان و گۆرینی گوفتاری: ئەمەش بەو هی شتیک بۆ وشەیهك زیاد بکەیت یان لێی کەم بکەیتەو، یان حەرەکەیهك لەوشەیه کدا بگۆریت وەك گۆرینی وشە (استوی) و اتا: وەستاو و بۆ وشە (استوی) و اتا: دەسەلاتی هەیه بەسەریدا، لە ناو ئایەتە هی کە خودای گەورە دەفەر مووت: ﴿الرَّحْمٰنُ عَلٰی الْعَرْشِ اَسْتَوٰی﴾ [طه: ۵] و اتا: ئەو خودا بەخشنده و میهرەبانە لەسەر عەرش وەستاو (بەو شیو هی شیاوی بیټ ئیمە چۆنیەتیە کە هی نازانین) سە لە فی صالحی ئومەتی ئیسلام بەم شیو هی تەفسیریان کردوو و لێی تیگەشتوون بەبێ هیچ جوۆرە گۆرین و لادانیک لەو مانایە هی کە ئایەتە پیرۆزە کە دەیدات بە دەستەو.

خاوەنی مەنظومە هی نونیه ش ئەلئیت:

نون الیهود ولام جهمی هما فی وحي رب العرش زائدتان

و اتا: زیاده کردنی ئەو بیټی (نونه) ی کە جووله کە زیادیان کرد کاتیک خودای گەورە پێی فەر موون بلین (حطه) و اتا: بلین گوناوه کانمان لەسەر بسپرو و لیمان خوۆشبه، کە چی ئەوان هاتن پیتیکی نونیان بۆ وشە کە هی خودای گەورە زیاد کرد و بە گالته پیکردنەو و تیان (حنطه) و اتا گەنم و دانەوێله، بەهەمان شیو جههمیه کانیش هاتن پیتیکی (لام) یان بۆ و تە کە هی خودای گەورە زیاد کرد کاتیک خودای گەورە لە ئایەتە کە دا فەر مووی: ﴿الرَّحْمٰنُ عَلٰی الْعَرْشِ اَسْتَوٰی﴾ وشە (استوی) یان گۆرپی بۆ (استوی) شاعیر لە کو تایی بەیتە کە وە دەلئیت: ئەم دوو تە حریف و گۆرینه لەو وە حیهی کە خودای گەورە کردوو یەتی بۆ پیغه مبهەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زیادهیه.

۲. (تحریف معنوی) گۆرینی مانا: ئەمەش بە تەفسیر کردن و

لینکدانه وهی وشه یهک به ته فسیر و لینکدانه وه یهک که غه پری ئه و مه به ست و مانا په یه که خودای گه وره و پیغه مبه ره که ی مه به ستیانه، وهک ته فسیر کردن و لینکدانه وهی وشه ی (الید = ده ست) بۆ خودای گه وره به هیژ یان به ناز و نیعمه ت، ئه مه ته فسیر و لینکدانه وه یه کی باتل و ناردوسته که به هیچ شیوه یهک نه شهرع و نه زمانیش به لگه نین له سهر ئه م ته فسیره.

ته عطیل: بریتیه له نه فی کردن و باوهر نه بوون به صیفه ته کانی خودای گه وره (الله)، ههروهک ئه وهی باوهرت و ابیت که خودای گه وره به هیچ صیفه تیک و ه صف نا کریت.

جیاوازیس له نیوان (ته حریف) و (ته عطیل) دا ئه وه یه: ته حریف بریتیه له نه فی کردنی ئه و مانا و واتا دروست و سه حیحی که ده قه که دهیدات به دهسته و لیوهی وهرده گیریت و گۆرینی به مانا و اتایه کی نادروست، به لام ته عطیل بریتیه له نه فی کردنی مانا و واتا دروسته که به بی گۆرینی به مانا و اتایه کی تر.

ته کیف: بریتیه له دیاریکردنی چۆنیه تی صیفه ته که و ئه و هه یئه ته ی که له سه ریه تی، وهک ئه وهی هه ندیک له مونحه حریف گو مپراکان له م باره یه وه ده یکه ن، ئه وانیه که چۆنیه تی صیفه ته کانی خودای گه وره دیاریده که ن، له باره ی صیفه تی (الید: ده ست) ی خودای گه وره وه ده لین: ده ستی خودای گه وره ئاوا و ئاوا یه، وه چۆنیه تی (استواء) وه ستانی خودای گه وره له سهر عهرش به و شیوه یه و به و شیوه یه یه، هه مو و ئه مانه باتل و نادرستن چونکه چۆنیه تی صیفاتی خودای گه وره هیچ که سینک نایزائیت ذاتی هه ق ته عالی خوی نه بیت، به لام مه خلوق و دروستکراوه کانی خودای گه وره نه شاره زان پی و ئیدراک و هه ست به وه ناکه ن.

ته‌مشیل: بریتیه له لی‌کچواندن وه‌ک‌ئه‌وه‌ی که‌سیک بلی خودای گه‌وره بیستی هه‌یه وه‌ک‌ بیستی ئیمه، یان (وجه) و‌پووی خودای گه‌وره وه‌ک‌ رووی ئیمه وایه، پاک و بیگه‌ردی بۆ خودای گه‌وره (الله) له‌هه‌موو ئه‌مانه. مهنه‌جی هه‌قیش له‌باره‌ی ناو صیفه‌ته‌کانی خودای گه‌وره وه‌ له‌سه‌ر سی بنچینه و بنه‌ما ری‌کخراوه، هه‌ر که‌سیک جیبه‌جیان بکات و ئاگایان لی بی‌ت ئه‌وه بیگومان سه‌لامه‌ت ته‌بی‌ت له‌ لادان و گوم‌پ‌ا بوون له‌م مه‌سته‌له‌به‌دا، ئه‌وانیش بریتین له:

بنه‌مای یه‌که‌م: پاک و پیگه‌رد‌پ‌ا‌گر‌تنی خودای گه‌وره له‌وه‌ی صیفاته‌کانی له‌گه‌ل صیفاتی دروستکراو و مه‌خلوقاته‌کانیدا له‌یه‌ک‌ بکه‌ن و به‌یه‌ک‌ بشوبه‌ین. بنه‌مای دووه‌م: باوه‌ر بوون به‌و وه‌صفه‌ی که‌خودای گه‌وره خو‌ی پی وه‌صف کردووه و به‌وه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خودای گه‌وره‌ی پی وه‌صف کردووه به‌شیوه‌یه‌ک‌ که‌ شایسته‌ی به‌رزی و بلندی ئه‌و ذاته پیرۆزه بی‌ت.

بنه‌مای سیه‌ه‌م: برینی هه‌ر جو‌ره هه‌ول‌دان و ته‌ماعی‌ک‌ له‌ پیناو ده‌ر کردنی حه‌قیقه‌تی صیفاته‌کانی خوای گه‌وره و بالاده‌ست، چونکه ئیدراک کردن و گه‌یشتنی مه‌خلوق به‌مه‌ کارێکی موسته‌حیل و نه‌گونجاوه.

هه‌ر که‌سیک ئه‌م سی بنه‌مایه به‌ته‌واوی له‌خویدا جیبه‌جی بکات، ئه‌وه بیگومان باوه‌ر و ئیمانی واجبی جیبه‌جی و ته‌حقیق کردووه له‌باره‌ی ناو و صیفاته‌کانی خودای گه‌وره به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ پیشه‌وا‌یانی سه‌له‌فی ئه‌م ئومه‌ته بریاریان داوه بۆ خودای گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه.

سپه‌م: به‌لگه‌کانی ئەم مەنەه‌جە:

به‌لگه‌کان له قورئانی پیرۆز له‌سه‌ر برپاردانی ئەم مەنەه‌جە شاهیدی

ئەو‌ه‌ن:

به‌لگه‌کانی بنه‌مای یه‌که‌م: بریتیه له پاکراگرتنی په‌روه‌ردگاری

به‌رز و بلند له‌وه‌ی به‌مه‌خلوق و دروستکراوه‌کانی بچوینیت و بشوبه‌یتیت،

خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱]

واتا: هیچ شتیك نیه له‌وینە‌ی ئەو خودایه‌، نه له‌ذاتیایا، نه له‌سیفاتیایا، نه له‌کرداریایا،

ئەو‌یشە بیسه‌ری بینا، به‌تا‌گایه به‌وته‌ی به‌نده‌کانی، بینایه بۆ کاروکرداریان.

مانای ئایه‌ته‌که ئەو‌ه ده‌گه‌یه‌نیت که به‌هیچ شی‌ویه‌ك له هیچ پروویه‌که‌وه

هیچ جو‌ره له‌یه‌که‌چوون و شوبه‌اندنیک نیه له‌نیوان خالق که خودای گه‌وره‌یه

له‌گه‌ل مه‌خلوقه‌کانیدا، سه‌ره‌رای جینگیرکردنی هه‌ردوو صیفه‌تی بیستن و بینین

بۆ خودای گه‌وره، ئەمه‌ش ئاماژه‌یه بۆ ئەو‌ه ئه‌وه‌ی بۆ خودای گه‌وره ئیثبات

ده‌کریت له‌صیفه‌تی بیستن و بینین وه‌ك ئەو‌ه نیه که بۆ مه‌خلوقاته‌کانی

ئیثبات و جینگیر ده‌کریت له‌م دوو صیفه‌ته‌دا له‌گه‌ل ئەو‌ه‌ی ئەم دوو صیفه‌ته

بۆ زۆریك له‌مه‌خولقاته‌کانی پێ و ه‌صف ده‌کریت، ئەو‌ه‌ی له‌باره‌ی صیفه‌تی

بیستن و بینینه‌وه ده‌یلێن بۆ هه‌موو صیفه‌تا‌کنی تریش هه‌روایه، ئەم ئایه‌ته

ب‌خوینە‌وه که خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا

وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ [المجادلة: ۱] واتا: به‌راستی

خودا وته‌ی ئەو ژنه‌ی بیست که له‌باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه گه‌تو‌گو‌ی له‌گه‌ل

ئه‌کردی و سکا‌لای خو‌ی بۆ لای خودا ئه‌برد وه‌خوا گویی له‌وتوو‌یژی

هه‌ردوو‌کتان بوو به‌راستی خوا بیسه‌ری بینایه.

ئین کە ئیر له ته فسیری ئەم ئایه ته دا ئەوهی هیناوه کە ئیمامی بوخاری له بهرگی (۳۷۲/۱۳) له باره ی یه کخوایپرستیه وه ریوایه تی کردوه، هه وره ها ئیمام ئەحمه دیش له مه سنه ده که یدا بهرگی (۶/لاپه ره ۴۶) هیناویه تی که عایشه ی دایکی باوهر داران ته فهر موویت: «الحمد لله الذي وسع سمعه الأصوات لقد جاءت المجادلة إلى النبي (صلى الله عليه وسلم) تكلمه وأنا في ناحية البيت ما أسمع فأنزل الله عز وجل ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ [المجادلة: ۱].... إلى آخر الآية»^(۱) وانا: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خودایه ی که بیستنی فراوانه بۆ بیستنی دهنگه کان، ده مه قالیکه هات بۆ لای پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) مه به ست پئی خوله یه - وله گه لیدا قسه ی کرد منیش له لایه کی ماله که وه بووم هیچم نه بیست و گویم لئ نه بوو خودای گه وره ئەم ئایه ته ی له باره وه دابه زاند ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ تا کۆتایی ئایه ته که.

به لگه یه کی تریش، خودای گه وره ئەفه ر موویت: ﴿فَلَا تَضُرُّوهُ بِالْمَثَلِ﴾ [النحل: ۷۴] طه بهری له ته فسیری ئەم ئایه ته دا ئەلئیت: وینه بۆ خوا مه هیننه وه و هاوشیوه ی بۆ دامه نین، چونکه خودای گه وره وینه و هاوشیوه ی نییه^(۲).

هه روه ها فه ر موویه تی: ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ [مریم: ۶۵] عبدا لله ی کوری عه باس (خوایان لئ رازی بیت) له ته فسیری ئەم ئایه ته دا ئەلئیت: «ئایا وینه و هاوشیوه یه ک بۆ په روه ر دگار شک ده به یه ت؟» بیگومان وینه و هاوشیوه ی خودای گه وره نییه.

به لگه یه کی تریش له سه ر ئەم بنه مایه: ئەو ئایه ته پیروژه ی خودای

(۱) ته فسیری ئین کە ئیر (۸/ ۶۰).

(۲) ته فسیری ئەطه بهری (۷/ ۶۲۱).

گه‌وره د‌فه‌ر موو‌یت: ﴿وَلَوْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاق: ۴] طه‌به‌ری له‌ته‌فسیری ئەم‌ئایه‌ته‌دا ئە‌لیت: «خودای گه‌وره هاوشیوه و هاوتای نه‌بوو و نییه و هیچ شتیک وینه‌ی ئەو نییه».

به‌لگه‌یش له‌سه‌ر بنه‌مای دوو‌هم: بریتیه‌له‌باوهر بوون به‌وه‌ی که‌له‌قورئان و سوننه‌تداها‌توو‌ه‌له‌سه‌ر ناو و صیفا‌ته‌کانی خودای گه‌وره، ئەو ئایه‌ته‌پیرۆزه‌ی که‌ده‌فه‌ر موو‌یت: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵] و‌اتا: خودا ئەو خ‌وایه‌یه‌که‌هیچ په‌رستراو‌یک‌ی به‌ه‌ه‌ق نیه‌ی‌جگه‌له‌ئەو هه‌میشه‌زیندوو‌ی ته‌دبیر‌که‌ر و پ‌اگر (ی بوونه‌وه‌ر) ه‌نه‌وه‌ن‌وز ئە‌یگر‌ی و نه‌خه‌وه‌ه‌ر هی ئەوه‌ه‌ر چی له‌ئاسمانه‌کان و ه‌ه‌ر چی له‌زه‌وی دایه، ک‌ی یه‌ئەو که‌سه‌ی له‌و پ‌ۆزه‌دا بتوان‌ی تک‌ای له‌لا بکات مه‌گه‌ر به‌ر‌ی پ‌یدانی خ‌وی نه‌ب‌یت، ئاگاداره‌به‌ئەوه‌ی له‌به‌رده‌می (ئاده‌می) یه‌وه‌یه (له‌دونیا له‌به‌رده‌ستیاندایه) وه‌ئەوه‌ی له‌دواوه‌یه‌تی (له‌پ‌ۆزی دوا‌یدا ب‌ویان تاماده‌ک‌راوه) وه‌که‌س ئاگای نییه‌له‌هیچ شتیک له‌زانین و زانیاری ئەو (خودا) مه‌گه‌ر به‌وه‌ی که‌خ‌وی بیه‌و‌یت، کورسی یه‌که‌ی خودا هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی گرت‌وته‌وه‌وه‌پ‌ارێزگاری کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ب‌و‌خوا ئاسانه‌و (گران نییه) وه‌ه‌ه‌ر ئەوه‌بلند‌په‌له‌ی پایه‌گه‌وره.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌ر موو‌یت: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ۳] و‌اتا: هه‌ر ئەوه‌ (الله) یه‌که‌مه‌که‌هیچ شتیک له‌پ‌یشیه‌وه‌یه، دوا‌هه‌مینیش هه‌ر ئەوه‌که‌هیچ له‌دوا‌یه‌وه‌نییه، ئاشک‌رایه‌له‌ژوو‌ر ئەوه‌وه‌

ئاشکر تر نییه، و په نهان به هه قیقه تی دروستکراوه کانی ئه وه که له و په نهانتر نییه، هه ر ئه ویش زانایه به هه موو شتیک (له زه ره یه که وه تاوردتر) ئاگاداریه تی.

هه روه ها له جینگایه کی تر دا فه رموویه تی: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ * هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الحشر: ۲۲-۲۴] وانا: خودا هه ر ئه و ذاته یه بیجگه له ئه و هیچ په ستر او یکی به هه ق نییه، زانای هه موو نهینی و ئاشکر اکانه هه ر ئه وه به خشنده ی میهره بان * خودا ئه و ذاته یه بیجگه له و هیچ په ستر او یکی به هه ق نییه، پاشا و پاك و بیگه رد و ئاشتی دهر و دلنیا که ره و چاودیر و پاریزگار و زال و خاوه ن شکو و شایسته ی هه موو گه وره یی یه که پاک و بیگه ردی بو خودایه له و هاوبه شانیه که بو ی دائه نری * هه ر ئه وه خودا و به دیهینهر و داهینهر و وینه کیشه هه ر بو ئه وه هه موو ناویکی هه ره جوان و پاك و بیگه رد، هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی دایه ستایشی ئه و ده که ن وه هه ر ئه وه بالا دهستی کار به جی *.

به لگه له سونه تی پیغه مبه ریشدا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه و فه رمووده یه یه که ئه بو هورهیره (خودای لی رازی بیت) ده یگیر یته وه و موسلیمیش له صه حیحه که ی خویدا ریوایه تی کردووه: کان رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يأمرنا إذا أخذنا مضجعنا أن نقول: «اللَّهُمَّ رب السماوات ورب الأرض ورب العرش العظيم ربنا ورب كل شيء فالق الحب والنوى، ومنزل التوراة والإنجيل والفرقان أعوذ بك من شر كل دابة أنت آخذ بناصيتها. اللَّهُمَّ أنت الأول فليس قبلك شيء،

وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقض عنا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»^(۱) واتا: پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی پیکردین ههر کاتیک که روشتینه سهر جیگا بو خه و تن بلیین: ئەی خودایه پهروهر دگاری ئاسمانه کان، پهروهر دگاری زهوی و پهروهر دگاری عهرشی گه وره و بلنډ، ئەی پهروهر دگار مان پهروهر دگاری هه موو شتیک، ئەی دهر خهری هه موو دانه ویلّه و ناوکیک، ئەی دابه زینه ری تهورات و ئینجیل و فورقان (مه بهست پی قورئانه) په نات پیده گرم له شه ر و خراپه ی هه موو زینده وهریک که تو پیشه سهرت گرتیبت، ئەی خودایه تو یه که میت و هیچ شتیک پیش تو نییه، وه تو دوا هه مینیت و دوا ی تو هیچ شتیک نییه، تو ئاشکرایت له سهر و تو وه هیچ شتیک نییه، وه تو په نهانیت و له تو په نهان تر نییه، ئەی خودایه قهرزه کانمان بو بدهره وه و له هه ژاری بمانپاریزه و دهوله مندمانیکه لپی.

دهقه کان له م باره یه وه زورن و ناتوانین هه موویان باس بکه پین و بیخه ی نه

ر وو.

بنه مای سیهه میش: که بریتیه له وهی که هیچ جوړه هه ول و محاو له یه ک نه دریت بو ئە وهی دهر کی حه قیقه تی صیفاته کانی خودای گه وره ی ته عالا بکریت، چونکه ئیدراک کردن و گه یشتنی مه خلوق به مه کاریکی موسته حیل و نه گونجاوه، ثایهت و فهرمووده کانی خودای گه وره یش به لگن له سهر ئەم راستیه، وه ک ده فهرموویت: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ [طه: ۱۱۰] واتا: خودا ده زانی و ئاگاداره به هه موو ئەو شتانه ی له پیشیانه وه یه

(۱) صه حیجی مرسلیم به فهرمووده ی ژماره (۲۷۱۳).

(له قیامه تدا چاوه رپیانه) وه به هه موو ئه و شتانه (له پاشیانه وه په له دنیا دا کردوویانه) ئه و خه لکه هه رگیز ناتوانن ئاگاداری زانست و زانیاری بی سنووری ئه و ذاته بین.

هه ندیک له زانیان له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ئه لین: زانست و زانیاری مروقه کان ناتوانیت دهرک به په روه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی بکه ن و دهوری بدن و په ی پی بیهن، نه فی هه موو جوړه دهرک کردن و دهوره دان و په ی پی بردنیک ده کات له چونه تیه که ی.

هه روه هاله و به لگانهش له سه ر ئه م بنه مایه، خو دای گه و ره ده فه رموویت: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ [الأنعام: ۱۰۳] و اتا: چاوه کان په ی پی نابه ن و ناتوانن بیینن، به لام ئه و هیزی بیینن و چاوه کان ده بیینت.

هه ندیک له زانیان له باره ی ئه م ئایه ته وه و توپانه: «ئهمه به لگه په له سه ر ئه و په رپی ته و او ی گه و ره ی و بلندی په روه ردگار بیگومان ئه و له هه موو شتیک گه و ره تره، به راستی له بهر ئه و په رپی گه و ره ی ئه و ذاته هیچ شتیک ناتویت دهرکی بکات و په ی پی به ریت به شیوه یه ک ئیحاطه ی بکات، چونکه ئیدراک بریتیه له په ی پی بردن و ئیحاطه به و شته زیاد له بیینن، په روه ردگار له پورژی دوا پیدا ده بییریت، به لام ناتوانریت دهرکی پی بکریت وه ک ئه وه ی ده زانریت و هه یه، وه په ی به زانست و زانیاری ئه و نابریت» بویه پیویسته له سه ر مروقی ژیر و خاوه ن بیروعه قل که بزانت که ژیری مروق تا ئه ندازه یه ک ئه توانیت بگات به شته کان و دهرکیان بکات، له دوا ی ئه وه ئیتر ناتوانیت سنووری به زینیت، هه روه ک چو ن هیزی بیستن

ويىنىنى مرقۇقەكان تا ئەندازە يەك ئەتوانن بىيىنن و بىيىستن و لەدواي ئەۋە ئىتر دەستە پاچە دەبن لەدەرك كردن و بىيىستن و بىيىنى شتەكان، جا ھەركە سىك زۆر لەخۆي بىكات زىاد لە ئەندازەي ئەۋەي كە بەژىرى دەركى پى بىكات ۋەك بىر كوردنەۋە لە چۆنىەتى صىفاتەكانى خوداي گەورە ۋەك ئەۋكەسە وايە زۆر لەخۆي بىكات كە بەچاۋى ئەۋ دىۋوى دىۋارىك بىيىت، يان بىەۋىت دەنگىك لەجىنگايەكى زۆر دوورەۋە بىيىستى.

باسی دووهم

نموونه ی ته طبیقی له سه ر دانپیدانان

و سه لماندنی ناو و صیفه ته کاندای له پروانگه ی قورئان و سوننه ته وه.

قورئانی پیروژ و سوننه تی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له زۆر جیگا و به چه ند شیوه یه کی جیا جیا و به چه ند شیوازیك ناو و صیفه ته کانیا ن بۆ په روه ردگاری به عیزه ت و بالاده ست جیگر و سه لماندوه.

ناو و صیفه ته کانی خودای گه و ره ئه وانه ی له قورئان و سوننه تدا سه لمیتراره یه کجار زۆرن و کتیب و په رتووک و دانراوی زۆری له سه ر نووسراوه و زانایانی ش زۆریکیان لیتی ژمار دوو ه، ئیمه ش لیره دا هه ندیکیان وه ک نموونه نه ک هه ر ئه وه ونده بن باس ده که ی ن:

چه ند نموونه یه ک له ناوه کانی خودای گه و ره و به رز و بڵند:

الحي القيوم:

واتا: هه می شه زیندووه و ژیا نی ته و او و به رده و امی هه یه، سه ره تا و کۆتایی بۆ نییه، هه موو ژیا نیکی تر ئه و ده یبه خشی ت، و راگری خۆیه تی، پیوستی به خه لک نییه، وه راگری هه موو خه لکه له ئاسمان و زه وی و هه مووان پیوستیان به وه.

قورئانی پیروژ و سوننه تی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لگه ن له سه ر ئه م دوو ناوه، خودای گه و ره فه رموویه تی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ [البقرة: ۲۵۵] و اتا: خودا ئه و خوا یه یه که هه یچ په ر ستر او نیکی (به هه ق) نیه بیجگه له ئه و هه می شه زیندووی ته دبیر که ر و راگری بوونه وه ره.

له سوننه تی پیغه مبه ریش دا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته و فەر مو و ده یه به که نه سی کورپی مالیک (خودای لئی رازی بیټ) ته گپ یته وه و نه لیت: کنا مع النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) في حلقة ورجل قائم يصلي فلما ركع وسجد وتشهد ودعا فقال في دعائه: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ. فقال النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «لقد دعا باسم الله الأعظم الذي إذا دعي به أجاب وإذا سئل به أعطى»^(۱) و اتا: نه نه س (خودای لئی رازی بیټ) ته لیت: له کور و کور و نه وه یه کدا له گه ل پیغه مبه ردا بووین (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیاویک هه ستا نویر بکات جا کاتیک رکوع و سوژدهی برد و ته حیاتی خویند دوعای کرد و وتی: نه ی خودایه من داوات لئی ده که م و لیت ده پاریمه وه که هه رچی سوپاس و ستایشه بو تویه، هیچ په رستر او یکی به هه ق نیه جگه له ذاتی تو، نه ی به دپهینه ری ئاسمانه کان و زهوی نه ی خاوه ن ریز و حورمهت نه ی ته و که سه ی هه میشه زیندوویت ته دبیری هه مو و کاریک ده که یت و راگری بو و نه وه ریت، پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر مو وی: بیگومان به هه ره ناوه به رز و بلنده کانی خودای گه وره داوای کرد و پارایه وه ته گه ر پیی پاریتته وه گیرا ده بیټ، و نه گه ر داوای پی بکریت پیی ده به خشریت.

الحمید:

سوپاس ده کریت بو ناو صیفات و کاره کانی به نه پنی و به ئاشکرا، له خوښی و ناخوښیدا، هه ر ته وه شایانی شوکر و سوپاس و خاوه نی سیفه تی که ماله.

(۱) نه لحاکم به فەر مو و ده ی ژماره (۱۸۵۶) وه و وتویه تی: ته م فەر مو و ده یه فەر مو و ده یه کی صه حجه به

پیی مه رجه کانی ئیام موسلیم، ئیامی ده هه بیش هاو راپه تی.

ئەم ناو هەیش ئەم ئایە تە بە لگە یە لە سەری، خودای گە و رە دە فەر مو و یت:
 ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عِنْدَ حَمِيدٍ﴾ [البقرة: ۲۷۶] و اتا: بزائن بیگومان که خودای گە و رە
 (الله) زۆر دە و لگە نە دە و بی نیازه لە هە مو و شتیک و شایانی سوپاس و ستایشه.

له سوننه تیشدا ئەو فەر مو و دە یە ی که عبی کوری عوجره بە لگە یە
 لە سەر ئەم ناو هە پیروژه که دە گیریتە و و ئە لیت: في التشهد أن النبي
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) علمهم أن يقولوا: «اللَّهُمَّ صل على محمد وعلى آل محمد كما
 صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد»^(۱) و اتا: پیغه مبه‌ری
 خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فیری کردن له تە حیات و دوا ی شایه تومانی بلین: ئە ی
 خودای گە و رە سه لات و سه لام بنیره بو سەر محمد و ئالی محمد هه روه‌ک
 چون سه لات و سه لامت ناردوو ه بو سەر ئیبراهیم و ئالی ئیبراهیم،
 به‌راستی ئە ی خودایه تو سوپاسکرا و شایانی سوپاس و ستایشیت و
 زۆریش خوا هنی فه‌خر و به‌رزی و پله و پایه‌یت له ئاسمانه‌کان و زه‌و ویدا.

الرحمن والرحيم:

الرحمن: خودا زۆر به‌رهم و به‌به‌زه‌یه‌یه‌ بو هه‌مو و دروستکراوه‌کانی و ئەم
 ناوه‌ تایبه‌ ته‌ به‌ خودای گە و رە و و ناییت که‌س به‌ و ناوه‌ و ناو بنریت، به‌ لام
 ئە گەر (عبد) ی له‌ گە‌ل بیت ئە و هه‌ ده‌ بیت.

الرحيم: به‌به‌زه‌یه‌یه‌ له‌ گە‌ل باوه‌ر داران له‌ دنیا و دوا رۆژدا.

به‌ لگە‌ش لە سەر ئەم دوو ناوه‌، خودای گە و رە فەر مو و یه‌ تی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ * [الرحمن الرحيم] [الفاتحة: ۲-۳] و اتا: سوپاس و ستایش

(۱) سه‌حیحی بو‌خاری به‌ فەر مو و ده‌ ی ژماره‌ (۳۳۷۰)، و سه‌حیحی موس‌لیم به‌ فەر مو و ده‌ ی ژماره‌ (۴۰۶).

بۆ په‌روه‌دگاری جیهانیان * به‌خشنده‌ی میهره‌بان، کانگای په‌حمه‌ت و میهره‌بانیه په‌حمه‌تی له دنیا‌دا هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، به‌لام له قیامه‌تدا ته‌نها بۆ ئیماندارانه *.

سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌لگه‌یه له‌سه‌ر برپاردانی ئه‌م دوو ناوه بۆ خودای گه‌وره: أمر النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتبه یوم الحديبية عند كتابة الصلح بينه وبين المشركين أن يكتب (بسم الله الرحمن الرحيم)^(۱) واتا: پیغه‌مبه‌ری خودای (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌په‌ژۆری صلح و ناشته‌وای کردنی خوده‌بیه‌یه له‌گه‌ل موشریکه‌کاندا فه‌رمانی کرد به‌نووسه‌ره‌که‌ی که بنووسیت (بسم الله الرحمن الرحيم) به‌ناوی خودای به‌خشنده‌ی میهره‌بان.

الحلیم: زۆر له‌سه‌ر خۆیه له‌کاره‌کانیدا

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌م ناوه، خودای گه‌وره‌ئه‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ [فاطر: ۴۱] واتا: به‌راستی هه‌ر ئه‌وه هه‌میشه‌و به‌رده‌وام خۆگرو ئارامگرو لیخۆشبووه.

له‌سوننه‌تیشدا به‌لگه‌ ئه‌وه فه‌رمووده‌یه‌یه: عن ابن عباس (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) أن رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كان يقول عند الكرب: «لا إله إلا الله العظيم الحلیم»^(۲) واتا: عبدالله‌ی کورپی عه‌باس (خودایان لی‌پازی بی‌ت) ئه‌گه‌ر ته‌وه که پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌کاتی نار‌ه‌حه‌تی و ناخۆشیدا ئه‌یفه‌رموو: هه‌یچ په‌رستراویکی به‌هه‌ق و راست جگه له خودای گه‌وره (الله) نییه که زۆر به‌رز و بل‌ند و له‌سه‌رخۆیه.

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۲۷۳۱).

(۲) بوخاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۶۳۴۵)، وه سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۲۷۳۰).

له صیفته کانی خودای گه ورهش:

القدرة: هیز و دهسه لات:

ئهمهش صیفته تیکی ذاتیه بو خوای گه وره و به قورئان و سوننه ت ثابت و جینگیر بووه بو خوای گه وره، مانای (صیفته تی ذاتیه) ئه وهیه که صیفته تیکی جیانه بو وهیه له ذاتی خودای گه وره و پاک و بیگهرد و ملازیمی ئه وه ولی جیا نابیته وه، خودای گه وره فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [البقرة: ۲۰] و اتا خودای گه وره (الله) به سهر هه موو شتی کدا به دهسه لات و به توانایه.

له سوننه تیشدا: عن عثمان بن أبي العاص أنه شكأ إلى النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وجعاً يجده في جسده منذ أسلم فقال له رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ضع يدك على الذي تألم من جسدي، وقل: بسم الله ثلاثاً وقل، سبع مرات: أعوذ بعزة الله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر»^(۱). و اتا: عوسمانی کورپی ئه بی العاص هاته لای پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هاواری ئیش و نازاریکی ئه کرد، ئیش و نازاریک بوو له وه ته ی موسلمان بوو بوو پیوه ی ده نا لاند، پیغه مبهریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی فهرموو: ده ستت بخه ره سه ره ئه و جینگایه ی که نازاری هه یه له لاشه تدا و سی جار بلئی (بسم الله) به ناوی خودا (الله) و جهوت جاریش بلئی: په نا ده گرم به خودای گه وره و به هیز و به دهسه لات له خراپه و شه ری ئه وه ی هه ستی پی ده که م ولی ئه ترسم.

الحياة: خاوه ن ژبانه و هه ره ئه ویش ژبان ئه به خشی به هه موو زینده وهریک

ئهم صیفته تهش له صیفته ته ذاتیه کانی خودای گه وره یه، و له ناوی پیروزی (الحي) وهر گیراوه، پیشتتر باسی به لگه کانی ئهم ناوه مان کرد.

(۱) موسلیم به فهرمووده ی ژماره (۲۲۰۲).

العلم: خاوه‌ن زانست و زانیاری:

صیغه‌تیکی ذاتی خودای گه‌وره‌یه، ئەم صیغه‌ته به‌قورئان و سوننه‌ت جیگیر و ثابت بووه، خودای گه‌وره‌یه فەر موویه‌تی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ﴾ [البقرة: ۲۵۵] واتا: هیچ کام له دروستکراوانی زانست و زانیاری ته‌واویان نیه ده‌ریاره‌ی زانیاری و زانسته‌کانی نه‌و.

له‌سوننه‌تیشدا: عن جابر بن عبد الله أن النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كان يعلمهم أن يقولوا في الاستخارة: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ»^(۱).

واتا: جابری کورپی عبدالله (خودای لی‌رازی بیست) ئە گێڕیته‌وه که پیغه‌مبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فی‌ری ئە‌وه‌ی ئە‌کردن له‌کاتی دا‌وای ئیستخاره‌دا (مه‌به‌ست پی‌ ئە‌وه‌یه که‌سیک ئە‌گەر دو‌ودل بیست له‌کردنی کاریک یان ئیشیک که‌ نه‌زانی‌ت کامیان ئە‌نجام بدات) ئە‌م دو‌عا‌یه بلین: ئە‌ی خودایه‌ من دا‌وات لی‌ ده‌که‌م به‌زانست و زانیاریت و دا‌وات لی‌ ده‌که‌م که‌به‌هێز و توانای خۆت هێزم پی‌ به‌خشیت و دل‌م بخه‌یت به‌لایه‌کیاندا و کاریکیانم بو‌دیاری بکه‌یت.

الإرادة: ویست و ئیراده:

ئە‌م صیغه‌ته صیغه‌تیکی فی‌علی و کرداری خودای گه‌وره‌یه و به‌قورئان و سوننه‌ت سه‌لمیتر‌اوه‌ بو‌ خودای گه‌وره‌، صیفات‌ی فی‌علی و کرداریش به‌نده به‌ ویست و قودره‌ت و مه‌شیئه‌تی خودای گه‌وره‌وه، ئە‌گەر ویستی ئە‌نجامی ئە‌دات و ئە‌گەر نه‌یشیوو‌یست نایکات، خودای گه‌وره‌ ده‌فەر موویت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ [الأنعام: ۱۲۵] واتا: جا‌ه‌هر که‌سیک خوا‌ بیه‌ویت

(۱) بو‌خاری به‌فەر مو‌وده‌ی ژماره (۶۳۸۲).

رېنموونی بکات سینگی فراوان ده کات بو ئیسلام (و پروا هینان) وه ههر کهس خودا بیهویت گومرایی کات (له بهر نه شیاوی خوئی) سنگی زور تهنگ ده کات وهك ئه وهی (بیهوئی) بهرز بیته وه بهر وه ئاسمان.

له سوننه تیشدا: حدیث عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول: «إذا أراد الله بقوم عذاباً، أصاب العذاب من كان فيهم ثم بعثوا على أعمالهم»^(۱).

واتا: عبداللهی کورپی عومهر (خودایان لی رازی بیته) ئه لیت: له پیغه مبهری خودام (صلى الله عليه وسلم) بیست که ئه یه فهرموو: ئه گهر خودای گه وره بیهویت سزای گه لیک بدات، ئه و سزا تووشی ئه وانه ده کات که له ناویاندا، پاشانیش له سهر ئه و کارانه یان زیندوو ده کرینه وه.

العلو: بهرزی و بلندی:

ئهم صیفه ته صیفه تیکی ذاتیه و به قورئان و سوننه ت ثابت و جیگیر کراوه بو خودای گه وره، وهك ده فهرموویت: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ [الأعلى: ۱] واتا: بهرده وام ته سییحاتی پهروه ردگاری بهرز و بلندی خووت بکه و به پاکی ناوی ببهو، واتا: به پاکی له ههر که موکورپی و ناته و او بیه کی رابگره، پیشه و احمد ده لیت: په یامبهر (صلى الله عليه وسلم) ههر کات ئهم ئایه ته ی ئه خوینده وه ئه یه فهرموو: سبحان ربك الأعلى^(۲).

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قَوْلِهِمْ﴾ [النحل: ۵۰] واتا: فریشته کان له پهروه ردگاری خوئیان که به سه ریانه وه ده ترسن و ئه وه یشی که فهرمانیان پی ده کریت ئه نجامی ئه دن.

(۱) موسلم به فهرمووده ی ژماره (۹۲۸۷).

(۲) موسنده ی ئیپامی ئه حمده: (۱/۲۳۲).

له سوننه تیشدا به لگه ټهو فهر مووده به ی که پیشتر باسماں کرد که پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاوه له بهر پزه کانی فیړ کرد که له کاتی نووستندا بلین: «اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ»^(۱) واتا: ټه ی خودایه تو یه که میت و هیچ شتیک پیش تو نییه، وه تو دوا هه مینیت و دوا ی تو هیچ شتیک نییه، تو ناشکرایت له سه روو تو وه هیچ شتیک نییه، وه تو په نهانیت و له تو په نهانتر نییه، ټه ی خودایه قهرزه کانمان بو بدره وه و له هه ژاری بمان پاریزه و دهوله مه ندمان بکه لی.

الإستواء: وه ستان:

ټه م صیفه ته ش صیفه ټیک ی فعلی و کرداری خودای گه وره یه و به قورئان و سوننه ت بو خودای گه وره ثابت و جیگیر بو وه، وه که فهر موویه تی: ﴿الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اَسْتَوٰی﴾ [طه: ۵] واتا: ټه و خودا به خشنده یه چوویه سه ر عهرشی خو ی، به لی... مه به ست به م چوون و سه ر که و تنه یه بو سه ر عهرش، سه ر که و تنیکه شیاو ی زاتی بلندی ټه و بیت، به و شیوه یه که سه له فی صالح و پیشینانمان ته فسیریان کردو وه، بی هیچ شوبهانندن و لیکن دانه و یه که.

به لگه له سوننه تی پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له م باره یه وه: عن قتادة بن النعمان (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: سمعت رسول الله (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: «الما فرغ الله من خلقه استوى على عرشه»^(۲) واتا: قه تاده ی کوری نوعمان (خودای

(۱) موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۲۷۱۳).

(۲) نیامی ذهه بی له - العلو - دا به فهر مووده ی ژماره (۱۱۹) ربوایه تی کردو وه، وه و تو یه تی: گپره وه ی

ټه م فهر مووده یه هه موویان متبانه بیکراوون، ټه لخله لال له کتابی ټه لسوننه داربوایه تی کردو وه.

لِی رَازِی بَیْت) ئە‌لێت: له‌پێغه‌مبه‌ری خودام (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیست که ده‌یفه‌رموو: کاتێک خودای گه‌وره له‌ دروستکردنی دروستکراوه‌کانی بوویه‌وه له‌سه‌ر عه‌رشى خۆى وه‌ستا و قه‌رارى گرت.

مانای (الإستواء) یش له‌زمانى عه‌ره‌بدا به‌واتای: به‌رزى و بلندى و قه‌رارگرتن و به‌رزبوونه‌وه‌دێت، وه‌ستانی خودای گه‌وره‌ی به‌رز و بلندیش له‌سه‌ر عه‌رشه‌که‌ی وه‌ستانیکه‌ شایان و شایسته‌ی خۆى بیست، به‌بێ هیچ جووره‌ لێکدانه‌وه و شو‌به‌هاندنێک و هه‌موو جووره‌ پر‌سیارکردنیکیش له‌م باره‌یه‌وه وه‌ك ئیمامى مالیک و تویه‌تى: بیدعه‌یه.

الكلام: گو‌فتار و قسه‌کردن:

ئهم صیغه‌ته‌یش صیغه‌تێكى ذاتیه‌ به‌ ئیعتبارى جوور و نه‌وعى، وه‌ صیغه‌تێكى فیعلی و کرداریه‌ به‌ ئیعتبارى تاکه‌ تاکه‌ی گو‌فتار و قسه‌کردنى، خودای گه‌وره هه‌رکاتێک بیه‌وێت و چۆنیشی بویت قسه‌ ئە‌کات به‌ قسه‌کردنێک که‌ بیستریت، قورئان و سوننه‌تیش به‌ لگه‌ن له‌سه‌ر ئهم صیغه‌ته‌ بو‌ خودای گه‌وره، وه‌ك له‌ قورئاندا فه‌رموویه‌تى: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ۱۶۴] واتا: به‌راستی خودای گه‌وره خۆى له‌ گه‌ل موسادا گه‌توگۆى یه‌كسه‌رى و راسته‌ و خۆى ئە‌نجامداوه (مه‌به‌ست ئە‌وه‌یه‌ به‌بێ هیچ جووره‌ ناوبه‌ندگیریه‌ك، نه‌ك به‌ و واتایه‌ی که‌ موسی خودای بینییست).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تى: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ [الأعراف: ۱۴۳] واتا: جا کاتێک موسا هات بو‌ کات و شوینی دیاریکراومان، په‌روه‌ردگار و تووێژى له‌ گه‌لدا کرد و تى: ئە‌ی په‌روه‌ردگارم خۆتم نیشان بده‌ تا بتبینم.

له سوننه تیشدا هاتوو: حدیث ابي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «احتج آدم وموسى فقال له موسى: يا آدم أنت أبونا خيبتنا وأخرجتنا من الجنة. قال له آدم: يا موسى اصطفاك الله بكلامه وخط لك التوراة بيده...»^(۱) واتا: پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موویه تی: ئادهم و موسا (سه لامی خودایان لی بیّت) بوو به ده مه قالییان (مه به ست پیی گفتو گو یان کرد) موسا به ئاده می فهر موو: تو باو کمان بوویت و بی ئومیدت کردین وله به هشت و ده رتاین، ئاده میس پیی فهر موو: ئه ی موسی تو خودای گه وره بو گفتو گو کردن له گه ل خوی هه لیژاردیت و به دهستی خوی ته وراتی بو نووسیت.

زانایان له باره ی ئه م به یه ک گه یشتنه ی ئاده م و موسا رای جیا وازیان هه یه: قال أبو الحسن القاضي: التقت أرواحهما في السماء، فوق الحجاج بينهما، قال القاضي عياض: ويحتمل أنه على ظاهره، وأنهما اجتمعا بأشخاصهما، وقد ثبت في حديث الإسراء أن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اجتمع بالأنبياء، صلوات الله وسلامه عليهم أجمعين في السماوات، وفي بيت المقدس، وصى بهم. قال: فلا يبعد أن الله تعالى أحياهم كما جاء في الشهداء. قال: ويحتمل أن ذلك جرى في حياة موسى: سأل الله تعالى أن يريه آدم فحاجه.

واتا: ئه بو ئه لحه سه نه ی قاضی ئه لیت: روحه کانیان له ئاسمان به یه ک گه یشتوون و له وی ئه و گفتو گو یه روویداوه، قاضی عیاضی ئه لیت: پی ئه چیت هه ر به زاهیری رووی داییت، و به شه خصی کو بو و بینه وه، له فهر مووده که ی ئیسرا و میعرا جیشه وه ئیسات بو وه که پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

(۱) بوخاری به فهر مووده ی ژماره (۶۶۱۴)، وه سه حیجی موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۲۶۵۲).

له ئاسمان و له بیټ المقدیسیش له گه ل پیڅه مبه ران کۆبوویه وه و ئهوانی بینی (سه لامی خودا له سه ر گشتیان بیټ) و نوژی بو کردن، هه ر قاضی عیاض ئه لیټ: جا له بهر ئه مه دوور نییه که خودای گه وره زیندووی کردینه وه، وه پئی ئه چیت ئه مه هه ر له زه مانى موسا دا بو بیټ و داوای له خودای گه وره کرد بیټ که ئاده می پیشان بدات، پاشانیش ئه م گفغو گۆیه رووی دا بیټ.

الوجه: پروو:

ئه م صیغه ته یش صیفتیکی ذاتیی خودای گه وره یه و به قورئان و سوننه ت بو خودای گه وره ثابت بووه، وه كه فهر موویه تی: ﴿وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا آتِيعَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۲۷۲] و اتا: باوه رداران هیچ شتیک نابه خشن مه گه ر له بهر ره زامه ندی رووی ئه و نه بیټ.

وه فهر موویه تی: ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن: ۲۷] و اتا: هه موو که س له ناو ده چیت ته نه ا رووی په ره ر دگاری خاوه ن شکۆ و که ره مکه رت ده مینته وه.

له سنونه تیشدا: حدیث جابر بن عبد الله قال: لما نزلت: هذه الآية ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ﴾ [الأنعام: ۶۵] فقال النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «أعوذ بوجهك»^(۱). قال ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ﴾ [الأنعام: ۶۵] فقال النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هذا أيسر»^(۲).

واتا: جابری کورپی عبدالله خوای لسی رازی بیټ ئه لیټ: کاتیک ئه م ئایه ته دابه زی: ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ﴾ و اتا: ئه ی محمد بلی:

(۱) بوخاری- تفسیر القرآن-(۴۳۵۲)، تیرموزی- تفسیر القرآن-(۳۰۶۵)، موسنه دی ئه حه د(۳/۳۰۹).

(۲) بوخاری به فهر مووده ی ژماره (۷۴۰۶).

خودای گه‌وره به‌ده‌سه‌لا‌ته که له‌سه‌رووی سزاتان بو بنیریت، پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: په‌نا‌ئه‌گرم به‌رووت ئه‌ی خودایه، ئه‌مجا خودای گه‌وره فه‌رمووی: ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾ واتا: یان سزاتان له‌ژیر پی و له‌ژیر خو‌تانه‌وه بو بنیریت، دیسان پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: په‌نا‌ئه‌گرم به‌رووت ئه‌ی خودایه، ئه‌مجا خودای گه‌وره فه‌رمووی: ﴿أَوْ يَلْسَكُ شَيْعًا﴾ واتا: یان به‌رگی ته‌فره‌قه و له‌یه‌ك جوداییتان بکاته به‌ر و په‌رته‌وازه‌تان بکات، ئه‌مجا پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: ئه‌مه‌یان ئاسانتره.

الیدان: دوو ده‌ست:

ئهم صیفه‌ته صیفه‌تیکی ذاتیی خودای گه‌وره‌یه و خو‌ی خه‌به‌ری پیداه و به‌قورئان و سوننه‌ت ئی‌ثبات بووه، خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفْقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ [المائدة: ۶۴] واتا: نه‌خیر وانی یه به‌لکو هه‌ردوو ده‌ستی خودای گه‌وره هه‌میشه کراویه‌یه چو‌نی بیه‌و‌یت ده‌یه‌خشی‌ت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌و‌یت: ﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي﴾ [ص: ۷۵] واتا: خودا فه‌رمووی: ئه‌ری ئی‌بلیس! چی ریی له تو گرت کر‌نو‌وش به‌ری بو‌ئه‌وه‌ی که به‌دوو ده‌ستی خو‌م دروستم کردووه؟ ئایا خو‌ت لا گه‌وره بوو، یا له‌پله به‌رزان بو‌و‌یت؟ و سوژده‌ت به‌شیاوی خو‌ت نه‌زانی؟.

له‌سوننه‌تیشدا هاتووه: حدیث‌ی‌ی‌ موسی‌ الأشعري (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) الذي رواه مسلم عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «إن الله يبسط يده بالليل ليتوب مسيء النهار، ويبسط يده بالنهار ليتوب مسيء الليل حتى تطلع الشمس من مغربها»^(۱).

واتا: پیغه‌مبه‌ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه‌فه‌رمو‌و‌یت: خودای گه‌وره

(۱) موسیلم به‌فه‌رمو‌وده‌ی ژماره (۲۷۵۹).

الله) به شه و دهستی راده خات و دهیکاته وه بۆ ئه وهی گونا هباری رۆژ ته و به بکات و بگه رپته وه بۆ لای، وه به رۆژیش دهستی راده خات و دهیکاته وه بۆ ئه وهی گونا هباری شه و ته و به بکات و بگه رپته وه بۆ لای.

العینان: دوو چاو:

ئهم صیفه ته صیفه تیکی ذاتی خودای گه وره یه و خوئی خه به ری پیداو ه و به قورئان و سوننه ت ئیثبات بو وه، خودای گه وره فه رموو یه تی: ﴿وَأَضْمَعَ عَلَىٰ عَيْنَيْ﴾ [طه: ۳۹] و اتا: وه تا له پیش چاو خو شمدا گه وره بیت و په روه رده بکریت، هه روه ها فه رموو یه تی: ﴿وَأَضْمَعَ أَلْفَاكَ يَا عَيْنَانَا﴾ [هود: ۳۷] و اتا: ده بی له بهر چاو خو مانه وه و به پیی سروش و فه رمانی خو مان که شتیه ک دروست بکه یه ت

له سوننه تیشدا: حدیث عبد الله بن عمر رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا فِي الصَّحِيحِينَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرٍ وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَىٰ عَيْنَيْهِ، وَإِنَّ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ أَعْوَرَ الْعَيْنِ الْيَمْنَىٰ كَأَنَّ عَيْنَهُ عَنَبَةٌ طَاقِيَةٌ»^(۱) و اتا: عه بدو لای کورپی عومهر (خودایان لی رازی بیت) ئه گپ رپته وه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموو یه تی: بیگومان خودای گه وره لاتان شار او ه نییه، به راستی خودای گه وره یه کچاو نییه، پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له م کاته دا ئامازه ی بۆ هه ر دوو چاوی کرد، وه مه سیحی ده جالیش چاوی راستی نییه و یه کچاوه و چاوی ئه لئی ده نکه تریی ده ر پۆ قیوه.

القدم: قاچ:

ئهم صیفه ته صیفه تیکی ذاتی په روه ر دگاره و به چه ند فه رموو ده یه کی سه حیح ثابت بو وه، له و فه رموو دانه ییش: حدیث أبي هريرة في تحاجج الجنة

(۱) بو خاری به فه رموو ده ی ژماره (۷۴۰۷)، وه سه حیحی موسلیم به فه رموو ده ی ژماره (۲۹۳۳).

والنار وفيه: «... فأما النار فلا تمتلئ حتى يضع الله تبارك وتعالى رجله، تقول قط قط قط، فهناك تمتلئ ويزوي بعضها إلى بعض»^(۱). وفي بعض الروايات في الصحيحين «فيضع قدمه عليها»^(۲).

واتا: ئاگر پەرناکریت (واتا پەرناکریت له بی باوهر و گونا هباران) هه‌تاوه‌کو خودای گه‌وره‌قاچی ئەخاته‌سه‌ری و ئاگر ئە‌لئیت: به‌سه‌به‌سه‌ له‌وی پرده‌بیئت و هه‌ندیکی پیشانی هه‌ندیکی تری ئە‌دریت، له‌هه‌ندی ریوایه‌تی تری سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتووه: قاچی ئە‌خاته‌سه‌ر دۆزه‌خ...

ناو و صیفات‌ه‌کانی خودای گه‌وره‌که‌له‌قورئان و سوننه‌تدا هاتوون زۆرن و ناژمیردرین، ئە‌مه‌ش ته‌نها چه‌ند نمونه‌یه‌کن و واجبه‌له‌سه‌ر موسلمان که‌دانیان پێدا‌بنیئت و ثابتی بکات بۆ خودای گه‌وره‌وبه‌رز و بلند‌به‌شیۆه‌یه‌ک که‌شایان و شایسته‌ی که‌مال و جه‌لالی خودابن به‌و شیۆه‌یه‌ی که‌خودای گه‌وره‌بۆ‌خۆی بریار داوه‌له‌کتیبه‌پیرۆزه‌که‌یدا، چونکه‌ئه‌و‌ئه‌و‌زاناتره‌به‌خۆی تا‌دروستکراوه‌کانی، هه‌روه‌ها‌دان‌بنی‌به‌و‌ناو و صیغه‌تانه‌یشی که‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثابتی کردوون بۆ خودای گه‌وره‌، چونکه‌زاناترینی ناو‌دروستکراوه‌کانی خودای گه‌وره‌یه‌به‌په‌روه‌ردگاری وه‌ته‌واوترین و دل‌سۆزترین که‌سه‌بۆ‌ئامۆژگاری کردنی خه‌لکی و پاراوترین و په‌وانبێژترین که‌سه‌له‌ناو‌مه‌خلوقات‌ه‌کانی خودادا له‌رووی به‌یانکردن و ه‌دیسان‌خواناسترین و له‌خواترستین که‌سه‌، جا‌بۆیه‌موسلمان‌پێویسته

(۱) بوخاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره‌ (۴۸۵۰) و سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره‌ (۲۸۴۶).

(۲) بوخاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره‌ (۴۸۴۸، ۴۸۴۹) و سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره‌ (۲۸۴۸).

ئاگاداری‌ئه‌وه بیّت و هوشیار بیّت له‌وه‌ی صیفاته‌کانی خودای‌گه‌وره
 ته‌عطیل بکات یان بیچوئینی و ته‌شیهی بکات به‌صیفاتی دروستکراوه‌کانی
 خودای‌گه‌وره، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودای‌گه‌وره: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
 الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] واتا: هیچ شتیک نیه له‌وینه‌ی ئه‌و بکات، نه له‌ذاتیدا، نه
 له‌صیفاتییدا، نه له‌کردارییدا، بۆ خۆی ته‌نیایه‌و، له‌هموو شتیک بی‌نیازه و
 هموو شتیکیش نیازمه‌نده به‌و و هه‌ر ئه‌ویشه بیسه‌ری بینا، به‌ئاگایه به‌وته‌ی
 به‌نده‌کانی، بینایه به‌کاروکرداریان.

باسی سیههم

چهند بنه مایهك ده باره ی ناو و صیفاته کانی خوای گهوره

بنه مای یه کهم: (القول في الصفات كالقول في الذات) و اتا: قسه کردن له باره ی صیفاته کانی خودای گهوره وهك قسه کردن وایه له باره ی ذاتی خوداوه.

روونکردنه وه: خودای گهوره هاوتاو و هاوشیوه و وینه ی نیه له ذات و صیفات و کرداریدا، نه گهر خودای گهوره به بی خیلاف و جیاوازی ذاتیکی هه قیقی هه بییت و هیچ ذاتیکی تر هاوشیوه ی نه بییت ههروه ها نه و صیفاتانه یشی که به قورئان و سوننه ت بۆی ثابت بووه، هه ره موویان صیفاتی هه قیقین هاوشیوه و وینه یان نییه، قسه کردنیش له باره ی ذات و صیفاته کانه وه یهك شته و هیچ جیاوازیان نییه.

ئه مهش بنه ما و قاعیده یه کی گهوره و بهرز و به نرخه، مونا قه شه و گهتوگۆی ئه وانیه ی پی ده کریت که ئینکاری صیفاته کانی خودای گهوره ده کهن له گه ل ئه وه شدا ذات بۆ پهروه دگار ئیثبات ده کهن، ئیثبات و جیگیر کردنی ذاتیش بۆ خودای پهروه دگار کۆدهنگی ئومه تی ئیسلامی له سه ره.

ئه گهر یه کیك وتی: من صیفات بۆ خودای گهوره ئیثبات ناکه م، چونکه ئیثبات کردنی صیفات بۆ خودای گهوره شوبه اندن و یچوونی دروستکراوه کانیه تی.

پی ئه لئین: تو ذاتیکی هه قیقی بۆ خودای گهوره ئیثبات ده کهیت له گه ل

ته وه شدا ذاتیش بۆ مه خلوق و دروستکراوه کانی خودای گه وره ئیثبات ده کهیت، ئایا ته مه شو بهانندن و لیکچوانندن نیه به پئی قسه ی خۆت؟ جا ته گهر وتی: من ذات بۆ خودای گه وره ئیثبات و جیگیر ده کهم وه که ذاتی مه خلوق و دروستکراوه کانی خودا نییه و بۆ غه یری ته و نییه، پئی ته و تریت: ته م قسه یه ی خۆت بۆ صیفاتیش ههر وایه، ته گهر ذاتی خودای گه وره وه که ذاتی مه خلوقه کانی نه بیته ههر ته م قسه قسه یه کی راست و دروسته بۆ صیفاتی ذاتی ئیلاهی که هیچ صیفاتیک وه که صیفاتی ته و نییه، ته گهر وتی: چۆن صیفه تیک بۆ خودای گه وره ثابت و جیگیر ده کهیت که چۆنیه تیه که ی نازانم؟ پئی ته لئین: ههر وه که چۆن تۆ ذاتیکت بۆ خودای گه وره ثابت و جیگیر کردوه و چۆنیه تیه که ی نازانیت.

بنه مای دووهم: (القول فی بعض الصفات كالقول فی بعضها الآخر) و اتا: قسه کردن له باره ی هه ندیک له صیفاته کانی خودای گه وره وه که قسه کردن وایه له باره ی هه نده که ی تری.

رافه کردنی: قسه کردن له باره ی هه ندیک له صیفاته کانی خودای گه وره وه له پرووی ئیثباتکردن و نه فی کردن و رهد کردنه وه یه وه، وه که قسه کردن وایه له باره ی هه نده که ی تریه وه، ته م بنه ما و قاعیده یه موناقه شه و گفتوگۆی ته و که سانه ی پئی ده کریت که هه ندیک صیفات بۆ خودای گه وره ثابت و جیگیر ده کات، به لام ئینکاری هه ندیک صیفاتی تر ده کات، ته گهر که سیک هه ندیکی صیفات بۆ خودای گه وره ثابت ده کات وه که صیفاتی (الحیة) ژیان و (العلم) زانست (القدرة) و قودرته و توانا (السمع) و بیستن (البصر) بینین و هه ندیک صیفاتی تریش، باوه ری وایه هه مو و ته م صیفه تانه هه قیقین

کهچی مملانی صیفه تی (المحبة) خو شوستن (الرضا) و ره زامه ندی (الغضب) توورهبوون و چند صیفاتیکه تریش ده کات و ئیثبات و جیگیریان ناکات بو خودای گهوره، و لهبری ئەمه ئەلیت ئەم صیفه تانه (مجاز) هه قیقی نین بو خودای گهوره، لیره دا پی ئەلین: هیچ جیاوازی نییه له نیوان ئەو صیفه تانهی که تو ثابتی ئەکهیت بو خودای گهوره له گه ل ئەو صیفه تانهی که نه فیان ده کهیت، قسه کردن له باره ی یه کیکیانه وه وه ک قسه کردن وایه له باره ی ئەوانی تریشه وه، ئەگەر صیفاتی (ژیان و زانست و توانا و بیستن و بینین) بو خودای گهوره ثابت ده کهیت و نایانشوبهینیت به هه مان ئەو صیفه تانهی که بو مه خلوق و دروستکراوه کانی بریار دراوه، که واته له سهرت پیوسته صیفاته کانی (خو شوستن و ره زامه ندی و تووره بوون) یش بو خوای گهوره ثابت و جیگیر بکهیت ههروه ک چون خودای گهوره بو خوی بریار داوه، به بی چواندن و شوبهاندنی به مه خلوق و دروستکراوه کانی، ئەگەر وا نه بیته ئەوا ئەکهویته ناو ته ناقض و وتهی دژ به یه ک.

بنه مای سیه م: (الأسماء والصفات توقیفیة) و اتا: ناو و صیفاته کانی خودای گهوره ته وقیفین و به بی به لگه یه ک بریار نادرین.

شیکردنه وه: ناو صیفاته کانی خودای گهوره هه ره موویان ته وقیفین و هیچ مه جالیکی تیدا نییه بو عه قلی مرؤقه کان له و پرووه وه که ته فسیر ولیکدانه وهی بو بکه ن، هه ره بویه پیوسته له سه ریان بوه ستین وه ک ئەوهی له قورئان و سوننه تدا هاتوون و به هیچ شیوه یه ک ناییت لیان زیاد و که م بکریت، چونکه عه قل ناتوانیت ده رک به و ناو صیفاتانه بکات که شایانی خودای گهوره ن، جا بویه ده بیته له سه ریان بوه ستین وه ک ئەوهی

له‌ده‌قه‌کاندا هاتوو، خودای گه‌وره ده‌فه‌ر مووئت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ [الإسراء: ۳۶] واتا: وه شوین شتی مه‌که‌وه که زانیاریت ده‌ر باره‌ی نییه به‌پرستی گوی و چاو و دل هه‌موو ته‌وانه (خاوه‌نیان) پرسیار لیکراوه.

ئیمام و پیشه‌وایانی ئیسلام له‌سه‌ر ئەم مه‌نه‌جه بوون، ئیمام ئەحمەد (په‌حمه‌تی خودای لی بیئت) ئەلئیت: «خودای گه‌وره وه‌صف ناکرئت ته‌و شیوه‌یه نه‌بیئت که خودای گه‌وره خۆی وه‌صف کردوو، یان به‌و شیوه‌یه نه‌بیئت که پیغه‌مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خودای پی وه‌صف کردوو، نابیئت له‌سنووری قورئان و فه‌ر مووده ده‌ر بچئیت» هه‌ندیك له‌زانیانیش برپاری ته‌ویان داوه، زانیاری به‌شتیک هه‌تاوه‌کو بتوانرئت ته‌و شته وه‌صف بکرئت سی رینگای هه‌یه: به‌بینی ته‌و شته ده‌بیئت، یان هاوشیوه‌ی ته‌و شته‌ت بینیت، یان که‌سیک ته‌و شته بناسئت و وه‌صفی بکات، زانیاری و علیمی ئیمه‌ش به‌خودای گه‌وره و په‌روه‌ردگار و ناو و صیغه‌ته‌کانی ته‌نها له‌رینگای سیه‌مه‌دا ده‌بینئته‌وه، ته‌ویش ته‌وه‌یه که‌سیکی شاره‌زای ته‌و شته بوئت وه‌صف بکات، دیاره‌هیچ که‌سیکیش له‌خودای گه‌وره شاره‌زاتر نییه له‌ذاتی خودا (الله) وه‌پاشان که‌سیش شاره‌زاتر نییه له‌پیغه‌مبهره‌کانی ته‌وانه‌ی که وه‌حییان بو‌کراوه و خودای گه‌وره فی‌ری کردون، جا بو‌یه پیویسته‌رینگای وه‌حی بگیرئته‌به‌ر بو‌ناسینی ناو صیغه‌ته‌کانی خوای گه‌وره، چونکه‌ بیگومان ئیمه‌له‌دونیا‌دا خودای گه‌وره نابینن تا خو‌مان وه‌صفی بکه‌ین، و دیاره‌ خودای گه‌وره‌ش وینه و هاوشیوه‌ی نییه له‌دروس‌تکراوه‌کانیدا تا به‌وه‌صفی ته‌وان وه‌صفی خودای په‌روه‌ردگار بکه‌ین، پاک و بیگه‌ردی بو‌ خودای گه‌وره و میهره‌بان..

بنه مای چوارهم: (أسماء الله کلها حسنی) و اتا: ناوه کانی خودای گه وره ههر هه موویان زور جوانن و ریځکوپیکن.

ناوه کانی خودای گه وره ههر هه موویان زور جوانن، به شیوه یك له و پهری ریځکوپیکي جوانیدان، خودای گه وره یش فهر موویه تی: ﴿وَاللَّهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ [الأعراف: ۱۸۰] و اتا: ههر بو خودایه جوانترین و چاکترین ناوه کان، ئەمەش له بهر ئەوه به لگه یه له سهر جوانترین و چاکترین و پرشکووترین که سیك ئەویش خودای گه وره یه، له بهر ئەوه ی صیفاته کانی که مال و ته و او ی ههر هه موویان له خوادا ههن و به هیچ شیوه یه که له شیوه کان نه به گریمانە و نه به وادانان ناته و او ی له ناو و صیفاته کانیدا نیین.

نموونه ی ئەمەش: (الحي) ناویکه له ناوه کانی خودای گه وره که مانا و واتای ژبانی ته و او ی تیدایه بو ذاتی خودا به شیوه یه که کاتیک نه بو وه که خودا نه بو و بیټ یان کاتیک بیټ خودا له ناو بیټ، ژبانیکی ته و او ی واکه صیفاتی که مال و ته و او ی له زانست و توانا و بیستن و بینین و غهیری ئەمانه یش بو خودا پیویست ده کات، نموونه یه کی تر (العلیم) زور زانایه و زانستی له و پهری ته و او ویدایه، ناویکه له ناوه کانی خودای گه وره و زانست و زانیاری ته و او و کامل بو خودای په روهردگار پیویست ده کات، به شیوه یه که هیچ کاتیک نه بو وه خودا نه زانن بو و بیټ یان کاتیک بیټ خودا له بییری بچیته وه، وه که فهر موویه تی: ﴿عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى﴾ [طه: ۵۲] و اتا: موسا فهر مووی زانیاری ئەوه لای په روهردگار مه له پهراوینکدایه په روهردگارم هیچی لی و ن نابی و هیچی له بیر ناچیت.

زانیاری و زانستیکی فراوانی واکه به وورد و درشتی ئاگاداری هه موو

شتیکه، جا‌ئه‌گه‌ر چی‌ئو‌زانیا‌ریه‌په‌یوه‌ندی‌به‌کار و کرداری ذاتی خۆی یان مه‌خلوقه‌کانیه‌وه‌بیته، خودای گه‌وره‌له‌م‌باریه‌وه‌فه‌رموویه‌تی:

﴿بَعْلُكَ حَاطَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ [غافر: ۱۹] واتا: خودا ده‌زانی‌به‌خیانه‌تی چاوان و هه‌رچی‌دلان‌ده‌پشارنه‌وه.

جوانی‌ناوه‌کانی‌خودای‌گه‌وره‌ش‌به‌ئیعتیباری‌یه‌که‌به‌یه‌که‌ی‌ناوه‌کانی‌خودایه، وه‌به‌ئیعباری‌کو‌کردنه‌وه‌ی‌ناویک‌له‌گه‌ل‌ناویکی‌تردا، به‌م‌کو‌کردنه‌وه‌ی‌ناویک‌له‌گه‌ل‌ناویکی‌تری‌خودای‌گه‌وردا‌که‌مال و ته‌واوی‌له‌سه‌ر‌که‌مال و ته‌واوی‌بو‌ذاتی‌خودا‌برپار‌ده‌دریته.

نمونه‌ی‌ئه‌مه‌یش: (العزیز‌الحکیم) خودای‌گه‌وره‌زور‌جار‌له‌قورئانی‌پیرۆزدا‌له‌گه‌ل‌یه‌که‌هیتاونی‌و‌کۆی‌کردونه‌ته‌وه، هه‌ر‌یه‌که‌له‌م‌ناوانه‌یش‌ده‌لاله‌ت‌له‌که‌مالیکی‌تایبه‌تی‌ده‌که‌ن‌ومانایه‌که‌ده‌گه‌یه‌نن‌ئه‌ویش‌بریتیه‌له‌ده‌سه‌لات و عیززه‌ت‌له‌عه‌زیزه‌وه‌له‌گه‌ل‌حیکمه‌ت‌و‌دانا‌ی‌له‌حه‌کیمه‌وه، کو‌کردنه‌وه‌ی‌هه‌ردوو‌ناوه‌که‌یش‌به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ر‌که‌مال‌و‌ته‌واویه‌کی‌تریش‌ئه‌ویش‌بریتیه‌له‌عیززه‌ت‌بو‌خودای‌گه‌وره‌له‌گه‌ل‌حیکمه‌ت‌و‌دانا‌یی، عیززه‌ته‌که‌ی‌زولم‌و‌سته‌م‌ناگه‌یه‌نیته، هه‌روه‌که‌چۆن‌عیززه‌تی‌هه‌ندیک‌له‌دروستکراوه‌کانی‌زولم‌و‌سته‌م‌ئه‌گه‌ینیته، هه‌روه‌ها‌حوکم‌و‌حیکمه‌تی‌خودای‌گه‌وره‌وهیتانی‌له‌گه‌ل‌عیززه‌تی‌ته‌واو‌زور‌جیا‌وازه‌له‌حوکم‌و‌حیکمه‌تی‌دروستکراوه‌کانی‌که‌زه‌لیلی‌له‌خۆیان‌دائه‌مالن، ئه‌مه‌یش‌خودای‌گه‌وره‌زانا‌و‌شاره‌زاتره‌پیی.

له‌کۆتایی‌ئه‌م‌به‌شه‌وه‌ئاماژه‌به‌کۆمه‌لیک‌سوود‌و‌قازانج‌و‌به‌روبووم‌ئه‌که‌ین‌که‌موسلمان‌به‌جییه‌جییکردنی‌ئه‌م‌بنه‌ما‌به‌رز‌و‌پیرۆزه‌به‌ده‌ستیان

دههینیت ته‌ویش باوهر به‌خودای گه‌وره (الله) تاك و ته‌نهای بی شه‌ریك و بی هاو‌ه‌له له په‌روه‌ردگاریه‌تی و په‌رستن و ناو و صیفاته جوانه‌کانیدا، له‌و سوود و قازانج و به‌روبوومانه‌یش:

۱. به‌نده‌کان به‌م بنه‌ما به‌رز و پیروژه به‌خته‌وه‌ری و خو‌شبه‌ختی دونیا و دواړوژ به‌ده‌ست ده‌هینن، نه‌ك هه‌ر ته‌وه‌نده به‌لكو به‌خته‌وه‌ری دونیا و دواړوژ به‌نده به‌باوهره‌كه‌ی به‌خودای گه‌وره، به‌شی به‌نده له‌م به‌خته‌وه‌ریه به‌گویره‌ی باوهره‌كه‌یه‌تی به‌په‌روه‌ردگاری و باوهر به‌ناو و صیفات و خوداپه‌رستیه‌تیه‌کانی به‌تاك و ته‌نهای.

۲. باوهری به‌نده‌کان به‌په‌روه‌ردگاریان و به‌ناو و صیفاته‌کانی گه‌وره‌ترین هو‌کاری ترسن له‌خودای گه‌وره و گویره‌یه‌لی کردنی، هه‌رچه‌ند و به‌ته‌ندازه‌ی ته‌وه‌ی به‌نده‌کان زیاتر په‌روه‌ردگاریان ده‌ناسن به‌و ته‌ندازه‌یش له‌خودای گه‌وره نزیك ده‌بنه‌وه و لی‌ی ده‌ترسن و زیاتر به‌شوین به‌ندایه‌تی و په‌رسته‌نه‌کانیدا ده‌رؤن و زیاتریش له‌گونه‌ه و تاوان و سه‌ریچ‌ی په‌روه‌ردگاریان دوور ده‌كه‌ونه‌وه.

۳. به‌نده به‌م باوهره‌ی دل و ده‌رون نارامی به‌ده‌ست ده‌هینیت و خاطرانی رام ده‌بیټ و نه‌من و ناسایش و هیدایه‌ت له‌دونیا و دواړوژدا مسو‌گه‌ر ده‌كات، خودای گه‌وره‌یش فه‌رموویه‌تی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد: ۲۸] و اتا: ته‌وانه‌ی كه‌ بر‌ویان هی‌ناوه و دل‌یان نارام ده‌بیټ به‌یادی خودا‌ئاگادار بن كه‌ هه‌ر به‌یادی خودا‌دله‌كان نارام ده‌بن.

۴. به‌ده‌ست هی‌نانی ته‌جر و پاداشتی قیامه‌ت به‌نده به‌باوهر بوون به‌خودای گه‌وره و پراست و دروستی ته‌و باوهره‌وه، به‌به‌جیه‌نانی و جیه‌جیه‌کردنی

پښو یستیه کانی به نده کان پاداشتی دوارپوژ به ده ست ده هیښن، ده چنه به هه شتیکه وه پانتایی و فراوانیه که ی به نه ندازه ی پانتایی و فراوانی ناسمانه کان و زه و ییه، له و به هه شتانه دا نیعمه ت و خو شیه کی وای تیدایه به نده کان به چاوه کان نه یاینیویانه و به گوئکانیشیان نه یانبیستو وه و به خه یالیش نه هاتو وه به دلیندا، ههرو وه هاله سزای دۆزه خیش رزگاریان ده بیټ، له هه موو ته مانه ییش گه وره تر ته و ییه که ره زامه ندی خودای گه وره و سه رفرازی به ده ست ده هیښت که هه رگیز لپی زویر نابیت، و له زه ت و ه رده گریټ به بیښی رووی په وره دگاری له رپوژ دوا پیدا به بی ئه وه ی ئیتر له و رپوژ ه دا تووشی زه ره روزیان و به لا و موصیه ت بیټ.

۵. هه رباوهر به خودای گه وره به (الله) یه که کار و کرده وه کان راست ده کاته وه و وایان لی ده کات جیگای قبول بن لای په روهر دگار، ته گه ر باوهر به خودا نه بیټ کار و کرده وه کان هچیان سوود و قازانجیان نابیت و ده درین به دواوه و وهر ناگیرین له خاوه نه کانیا ن ته گه ر چی زور و جور او جوریش بن، خودای گه وره ییش فه رموویه تی: ﴿أَخَذَانِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ [المائدة: ۵] وانا: ئه وه ی بی باوهر بی به ئیمان و شه ریعه تی ئیسلام ته وه بیگومان کرده وه کانی هه لده وه شیه ته وه وه له رپوژی دواپی دایه کیکه له ره نج بیبه ران، ههرو وه هاده فه رموویت: ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَتْ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا﴾ [الإسراء: ۱۹] وانا: هه رکه سیش پاشه رپوژی لامه به ست بی و هه ولیشی بو بداو، له هه مان کاتیشدا بر وادار بیټ به خوداو به بهر نامه که ی خودا، هه ول و کووشی ئه مانه جیگه ی سوپاسه و، به چنه د بهر امه بریش پاداشی له سه ر و ه رده گرن.

۶. باوهرې صهیح و راست و دروست به خودای گه وره واده کات له خاوه نه که ی که پابه ندی هه ق و راستی بیټ و به عیلم و عه مه له وه شوینی بکه ویټ، هه وره ها به نده والی ده کات که هه میسه تاماده یی هه بیټ بو و هر گرتنی په ند و ناموژگاری به سوود و کاریگر، وه ئه م باوهره فیتره تی پاکی مروّف و نیه تی باش سه لامه ت ده کات، و هه میسه هیش ده ست پیشخه ری بکات له کاری خیر و چاکه و دوور که و تنه وه له کاری خراب و قه ده غه کراو، له گه ل ده ستگرتن به ئاداب و خو و ره و شتی جوان و شیرین.

۷. باوهر به خودای گه وره په ناگای بر وادارانه له هه موو خراپه و شهرو شوړ و ترس و بیم و دلته نگی و ئه من و ئاسایش و سه ریچی و گوپراهی و چهند شتیکی تریش که هه ره ده بیټ هه موو که سیك ئه م په ناگایه ی هه بیټ، له کاتی خو شه ویستی و دلخو شی په نای بو ده بن و شوکر و سوپاسی خودای له سه ره ده که ن و نیعمه ته کانی خودای گه وره له ره زامه ندی ئه ودا به کار ده هیئن، وه له کاتی ناخو شی و خراپه و دلته نگیدا په نا ده بن بو باوهر به خوا بوون و دل نه وایی خو یانی پی ده که ن و ئه جر و پاداشتی پی به ده ست ده هیئن لای په و ره دگاریان، وه له کاتی ترس و بیم و دلته نگیدا په نا بو بر وا به خودا بوون ده بن و دلین پی ئارام ده بیته وه و باوهره که یان پی زیاده کات و متمانه یان به په و ره دگاریان مه زنتر ده بیټ، وه له کاتی گوپراهی خودای گه وره و موه فق بوونیان له کاری خیر و چاکه دا هانای بو ده بن و شعور به نیعمه ته کانی ئه و ذاته بهرز و پیروزه ده که ن، و پی له سه ره ئه وه داده گرن که خودای گه وره ئه و نیعه تانه یان بو ته و او بکات، و داوای

بەردەوامی و ئەباتی لێ دەکەن و ئە پارێنەووە که پەر وەردگار موفقیان بکات بۆ وەرگرتیان، وە لە کاتی کە و تنە ناو تاوان و گوناھێکی شەو وە دیسان هانا بۆ بپروا بە خودا بۆون دەبەن و خیرا تەو بە دە کەن و هەول ئە دەن خۆیان لە شەر و خراپە ی پزگار بکەن، باوەردار لە هەموو کاتی کیدا، لە هەموو هاتن و چوون و جوڵە و سە کە ناتی کیدا هەمیشە پەنا بۆ خودای گەورە ی تاک و تەنها دەبەن.

۸. ناسینی ناو و صیڤاتەکانی خودای گەورە خۆشەویستی ئەو ذاتە پیرۆزە لە دلەکاندا دە چە سپینیت و پێویستی دە کات، چونکە ناو و صیڤاتەکانی خودای گەورە ی بالادەست لە هەموو روویە کەووە تەواون و دەروونی مروفیش و خولقاووە کە کەمال و فەزلی خۆش بوویت، جا ئە گەر خۆشەویستی خودا لە دلەکاندا جیگیر بوو و چەسپا ئەوا سەر جەم ئەندامەکانی لاشەیشی گوێراپەل دەبن بۆی و ئەو کاتە ئەو حیکمەتە گەورە یە ی خودا دیتە دی کە پەر وەردگار بە نەدەکانی لە پیناودا خولقاندووە، ئەویش بریتیه لە پەرستی خودای گەورە و پەر وەردگار بە تاک و تەنهایی.

۹. زانیاری بە ناو صیڤاتەکانی خودای گەورە هیزی یەقین و دلئیای ئەووە لای بە نەدەکان دروست دە کات کە خودای گەورە تاک و تەنهاییە لە بەرپووەردنی کاروباری دروستکراوە کانیدا و هیچ شەریک و هاو ئەئیککی نییە، ئەمەش راستی پشت و پەنا بە خودا بەستن و تەو کول بە خودای گەورە دە چە سپینی لە بە دەست هێنانی بەرژەو نەدیەکانی دین و دونیایدا، لەمەشدا سەرفرازی و سەرکەوتنی بە نەدەکانی خودا دەسەلمیت، بەووە ی هەر کە سیك پشت و پەنای خودا بیت هەر ئەویشی بە سە.

۱۰. ژماردنى ناو و صيفاته كانى خوداى گه وره و عليم پي بوونيان بنه ما و نه صالى عيلمه بهه موو مه علومياك، جا هه موو زانياريه كيش جگه له ذاتى خوداى گه وره يان دروستكراوى نهون يان فه رمانى نهون، نه مه ش يان زانياريه به وهى برپارى داوه و مرؤف ناتوانيت سه رپيچى بكات، يان زانياريه به وهى خوداى گه وره برپارى داوه و مرؤف سه رپشكه له كردن و نه كردنيان و اتا خوداى گه وره موخه يه رى كردووه له نيوانياندا، سه رچاوهى خهلق و فه رمانه كانيشى كه له ناوه جوانه كانيه وهن هه ردوو كيان په يوه ستن به و ناوانه وه په يوه ستيه كى به جوريك كه ليك جودا نابنه وه، جا هه ركه سيك توانى ناو و صيفاته كانى خوداى گه وره بژميريت نه وه توانيو ويه تى سه رجه م زانسته كان بژميريت، نه مه ش كاريكى مه حاله .

به م جوره ش هاتينه كو تايى نه م به شه و له خواى گه وره داواكارين كه خو و ره وشتمان به ناو و صيفاته جوانه كانى خو ي برازينيته وه ...

دہ‌وازی دووہم پایه‌کافی تری باوهر که پینج به‌شی له‌خو گرتووہ

به‌شی یه‌که‌م:

باوهر به فریشته‌کان

ئەمەش سیّ باس له‌خۆی دە‌گریّت

باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی فریشته و بنه‌مای دروستکردن و سیفات
وهه‌ندیك له‌تاییه‌تمه‌ندیه‌کافی.

باسی دووہم: پله‌وپایه‌ی باوهر به فریشته‌کان و چۆنیه‌تی و به‌لگه‌کان
له‌سه‌ری

باسی سیّه‌م: کار و ئەرکه‌کانیان

به‌شی دووہم:

باوهر به کتیب و نامه‌ئاسمانییه‌کان

ریخ‌خوشکردن: پیناسه‌ی وه‌حی له‌زمانه‌وانی و شهر‌عدا و روونکردنه‌وه‌ی
جوّره‌کافی

باسی یه‌که‌م: حوکمی باوهر به کتیبه‌کان و به‌لگه‌کافی

باسی دووہم: چۆنیه‌تی باوهره‌ینان به کتیبه‌کان

باسی سیّه‌م: ته‌ورات و ئینجیل و سه‌رجه‌م کتیب و په‌راوه‌ئاسمانییه‌کان
ده‌ستکاری کراوون و گوّردراون و قورئانیش سه‌لامه‌ته له‌وه‌ها کاریک

باسی چواره‌م: باوهر به قورئانی پیروّز و تاییه‌تمه‌ندیه‌کافی

به‌شی سیټهم

باوهر به پیغه‌مبه‌ران

باسی یه‌که‌م: حوکمی باوهر به پیغه‌مبه‌ران و به‌لگه‌کانی

باسی دووهم: پیناسه‌ی النبی و الرسول و جیاوازی له‌نیوانیاندا

باسی سیټهم: چۆنیه‌تی ئیمان و باوهر به پیغه‌مبه‌ران

باسی چوارهم: ئه‌وه‌ی له‌سه‌رمان پئویسته به‌رامبه‌ر به پیغه‌مبه‌ران

باسی پینجه‌م: پیغه‌مبه‌ره‌خاوه‌ن وره و عه‌زیمه‌ته به‌رزه‌کان

باسی شه‌شه‌م: تایه‌تمه‌ندیه‌کانی پیغه‌مبه‌رمان محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

و مافه‌کانی به‌سه‌ر ئوممه‌ته‌که‌یه‌وه، له‌گه‌ل روونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی بینینی
پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌خه‌ودا هه‌قه

باسی چه‌وته‌م: کۆتایی په‌یامبه‌رایه‌تی و روونکردنه‌وه‌ی، ئه‌وه‌ی که‌پاش

پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئیتر پیغه‌مبه‌ری تر نایه‌ت

باسی هه‌شته‌م: هه‌قیقه‌ت و به‌لگه‌ی شه‌ورپه‌ویکردن به پیغه‌مبه‌ر

(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

باسی نۆیه‌م: وته‌ی راست له‌سه‌ر ژیانی پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خودایان

لِی بَيْتِ

باسی ده‌یه‌م: مو‌عجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ران و جیاوازی له‌نیوان مو‌عجیزه‌ی

ئه‌وان و که‌راماتی ئه‌ولیا‌ندا

باسی یازده‌یه‌م: وه‌لی و ولایه‌ت له‌ئیسلامدا

بهشی چوارهم
باوهر بهرۆژی دوایی

باسی یه کهم: نیشانه کانی رۆژی دوایی و جوهره کانی (أشراط الساعة وأنواعها)
باسی دووهم: خووشی و سزا کانی ناو گۆر، سی دواکاری له خو گرتوو
باسی سیههم: باوهر بهزیندوو بوونهوه

بهشی پینجهم
باوهر به قهزا و قهدهر، ئەمەیش دوو لیکۆلینهوهی له خو گرتوو

باسی یه کهم: پیناسه ی قهزا و قهدهر، به لگه کانی ئیثبات بوونیان،
له گه ل ئەو جیاوازیه ی که له نیوانیاندا ههیه
باسی دووهم: پله و مه رته به کانی قهدهر

به شی یه کهم:
باوهر به فریشته کان

ئهمه ش سیّ باس له خوئی ده گریّت

باسی یه کهم: پیناسه ی فریشته و بنه مای دروستکردن و سیفات
وهه ندیک له تاییه تمه ندیه کانی.

باسی دووهم: پله و پایه ی باوهر به فریشته کان و چونیه تی و به لگه کان
له سه ری

باسی سیّه هم: کار و ئه رکه کانیاں

باسی یه کهم

پیناسه‌ی فریشته (الملائكة)

وبنه‌مای دروستکردن و سیفات و هه‌ندیك له تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی

پیناسه‌که‌یان:

الملائكة: کۆی (مَلَك) هه‌که له وشه‌ی (الألوك) واتا: په‌یام وهر‌گیراوه.

ئهم فریشتانه دروستکراوینکن له دروستکراوه‌کانی خودای گه‌وره که لاشه‌یه‌کی نوورانی ناسکیان هه‌یه توانای ئه‌وه‌یان هه‌یه، که خۆیان بگۆرن و شیوه‌ی خۆیان به‌شیوه‌یه‌کی جوان و ریزدار بخه‌نه سه‌ر وینه‌ی شتانی تر، هیز و ده‌سه‌لانیکی گه‌وره‌یان هه‌یه بۆرۆشتن و هاتن، ئهم فریشتانه ژماره‌یان زۆر زۆره و هه‌یچ که‌سیک جگه له خودای گه‌وره ژماره‌یان نازانیت، وه په‌روه‌ردگار هه‌لیبژاردوون بۆ به‌ندیایه‌تی به‌جیه‌ینانی فه‌رمانه‌کانی خۆی، به‌هه‌یچ شیوه‌یه‌ک بی فه‌رمانی و سه‌رپه‌چی خودای گه‌وره ناکه‌ن و ئه‌وه‌ی فه‌رمانیان پی ده‌کریت بی که‌موکورتی هه‌مووی جیه‌جی ده‌که‌ن.

فریشته‌کان له‌چی دروستکراون؟

نوور ئه‌و ماده‌یه‌یه که خودای گه‌وره فریشته‌کانی لی دروستکردووه، به‌لگه‌ش بۆ ئه‌مه ئهم فه‌رمووده‌یه: عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «خلقت الملائكة من نور. وخلق الجان من نار، وخلق آدم مما وصف لكم»^(۱) واتا: عایشه‌ی دایکی باوهر‌داران (خودای لی‌پازی بی‌ت) ئه‌گه‌ر پته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: فریشته‌کان

(۱) سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۲۹۹۶).

له نوور دروستکراون، وه جنۆکه کائیش له گپ و بلیسه‌ی ئاگر دروستکراون، وه ئاده‌میش له وه دروستکراوه که بۆتان باسکراوه - واتا له گل - .
سیفه‌ته‌کانی فریشته:

ده‌قه‌کانی قورئانی پیرۆز و سوننه‌تی پیغه‌مبهری خودا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
باسی سیفه‌ته‌کانی فریشته و هه‌قیقه‌تیان ده‌که‌ن، له وه ده‌قانه‌یش:

له‌قورئاندا به‌وه وه‌صفکراون که زۆر به‌هی‌زن و توند و تیژن، وه‌ک
ده‌فه‌رموویت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا هُمْ وَأَنْفُسُهُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا
مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ﴾ [التحریم: ۶] واتا: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوهرتان هیناوه
خۆتان و مال و مندالتان بیاریژن له‌ئاگریک که سووته‌مه‌نیه‌که‌ی لاشه‌ی
خه‌لک و به‌رده، ئاگریک کۆمه‌له‌ فریشته‌یه‌ک سه‌ره‌رشتی ده‌که‌ن زۆر توند
و تیژ و به‌هیژ و دل‌ره‌قن.

خودای گه‌وره‌میش له‌وه‌صفی جوهره‌ئیلدا ئه‌فه‌رموویت: ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ
الْقُوَى﴾ [النجم: ۵] واتا: جوهره‌ئیلی زۆر به‌توانا (پیغه‌مبهری) فیر کردوه.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ [التکویر: ۲۰] واتا:
جوهره‌ئیل خاوه‌نی هیز و ده‌سه‌لاته‌لای خاوه‌نی عه‌رش و فریشته‌یه‌کی پایه‌داره.

هه‌روه‌ها وا وه‌صفکراون که لاشه و جسمیکی گه‌وره‌یان هه‌یه، له
سه‌حیحی موسلیمدا هاتوو له‌فه‌رمووده‌یه‌کی عائیشه‌وه (خودای لی
پازی بی‌ت) که ئه‌لیت: سألت النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عن معنى قوله تعالى
﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ [التکویر: ۲۳] فقال: «إنما هو جبريل لم أره على صورته التي
خلق عليها غير هاتين المرتين رأيتُه منهبطًا من السماء سادا عظم خلقه ما بين

السماء إلى الأرض»^(۱) واتا: پرسپارم کرد له پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) در باره‌ی شه‌وی خودای گه‌وره ده‌فهر موویت: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ﴾ [التکویر: ۲۳] شه‌ویش له‌وه لامدا فهر مووی: شه‌وه جوهره‌ئیله که له‌سه‌ر شه‌و شیوه‌یه‌ی له‌سه‌ری دروستکراوه نه‌مبینی، جگه له‌دوو جار نه‌بی‌ت که بلاو بوویه‌وه به‌ئاسماندا و له‌گه‌وره‌یی خوی نیوان ئاسمان و زه‌وی گرتبووه‌وه.

ئیمامی شه‌حمه‌دیش له‌عبدالله‌ی کوری مه‌سعوده‌وه (خودای لی‌ رازی بی‌ت) ریوایه‌تی کردوه، شه‌ئلیت: «رأی رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جبریل فی صورته، وله ستمائة جناح، کل جناح منها قد سد الأفق یسقط من جناحه من التهاویل والدر والیاقوت ما الله به‌علیم»^(۲) واتا: پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جوهره‌ئیلی له‌سه‌ر شه‌وی خوی بینووه، که شه‌ش سه‌د بالی هه‌بووه، هه‌موو بالی‌کی ئاسوی ئاسمانی گرتبوو، که له‌باله‌کانیه‌وه دور و مرواری یاقوت شه‌که‌وته خواره‌وه، ئای خودای گه‌وره چند زانایه‌ پینی. حافظی ابن کثیر شه‌ئلیت: سه‌نه‌دی شه‌م فهر مووده‌یه سه‌نه‌دی‌کی باشه.

وروی أبو داود من حدیث جابر بن عبد الله رضي الله عنهما أن رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «أذن لي أن أحدث عن ملك من ملائكة الله من حملة العرش إن ما بين شحمة أذنه وعاتقه مسيرة سبعمائة عام»^(۳) واتا: پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر مووی: ریگام پیدرا که باسی یه‌کیک له‌و فریشتانه

(۱) سه‌حیحی موسلمیم به‌فهر مووده‌ی ژماره (۱۷۷).

(۲) موسنه‌دی شه‌حمه‌د: (۳۹۵/۱)، (۲۹۴/۶).

(۳) سونه‌نی شه‌بی داود: (۹۶/۵)، به‌فهر مووده‌ی ژماره (۴۷۲۷).

بکه‌م که عهرشیان هه‌لگرتوو، بیگومان نیوان نهرمه‌ی گوتی هه‌تا‌گه‌ردنی
حه‌وت سه‌د سال روژه رییه.

هه‌یته‌می له کتیبی (المجمع) دائه‌لئیت: پیاوانی سه‌نه‌دی ئەم فەر مووده‌یه
پیاوانیکی سه‌حیحن.

فریشته‌کان جیاوازیان هه‌یه له شیوه‌ی دروستکردن و توانایانه‌وه، چونکه
هه‌موویان له یه‌ك پله‌دانین، هه‌ی وایان هه‌یه دوو بالی هه‌یه، هه‌ی واشیان هه‌یه
سی بالی هه‌یه، هه‌ندیکی تریشیان چوار بالی هه‌یه، وه‌هه‌یشیانه‌که شه‌ش سه‌د
بالی هه‌یه، خودای گه‌وره له‌م باره‌یه وه‌ده‌فه‌رموویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةَ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعًا يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ [فاطر: ۱] وانا:
سوپاس و ستایش بو خودایه، که به‌دییه‌نه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه، فریشته‌کانی
کردوو به‌ فرستاده‌ی خووی که خاوه‌نی چه‌نده‌ها بالن، هه‌یانه‌ دوو، یان سی،
یان چوار باله، له دروستکردندا هه‌ر چی بویت زیادی ده‌کات.

یه‌کیکی تر له سیفاتی فریشته‌کان نه‌وه‌یه زور جوان و شوخ و شه‌نگن
له‌وپه‌ری پازاو‌ه‌یدان، خودای گه‌وره له‌باره‌ی جوهره‌ئیه‌وه‌ئه‌فه‌رموویت:
﴿عَلَّمَهُ سَدِيدَ الْقُوَىٰ * ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ﴾ [النجم: ۵، ۶] وانا: جوهره‌ئیلی زور به‌توانا
(پینغه‌مبه‌ر) ی فیر کردوو * خاوه‌ن مه‌تانه‌ت له ژیری و هو‌شدا، جاله‌سه‌ر ئه‌و
شیوه‌یه‌ی خوا دروستیکردوو زور به‌ریک و پیکی وه‌ستاو خووی نیشاندا *.

ابن عباس (خودایان لی پازی بیئت) ئەلئیت: مه‌به‌ست له (ذومرة)
ئه‌وه‌یه که رواله‌تیکی جوانی هه‌یه، قه‌تاده‌یش ئەلئیت: خاوه‌ن بالایه‌کی
به‌رزنی جوانه.

خودای گه وره له باره‌ی ئه و ئافره تانه‌ی شی کاتیک یوسف پیغه مبه‌ریان بینی
 (عَلَيْهِ السَّلَام) ده‌فهر موویت: ﴿فَلَمَّا زَايَنَهُ أَكْبَرْتَهُ وَوَقَعْتَنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا
 إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ [یوسف: ۳۱] واتا: ئینجا ههر که یوسف هات و دیتیان،
 به‌شتیکی گه وره و بئی وینه و دل‌پ‌فیتیان دانا، ئیتر چه‌په‌سان و مه‌ست و چه‌یران
 بوون، و چاویان تیپری و ئاگایان له‌خویان نه‌ماو، ده‌ستی خویانیان
 بری، و وتیان: پاک و خاوینی ههر بو خودا، (به‌لئی ئه و رسته‌ی (حاش
 لله) له‌کاتی شتی سه‌رسورپه‌ینه‌ردا له‌ناو عه‌ره‌باندا ده‌وتری) بیگومان ئه‌م
 لاوه ئاده‌میی نییه، که ئه‌وه‌نده جوانه، بیی و نه‌بی، ئه‌مه ههر فریشته‌یه‌کی
 قه‌شه‌نگ و خاوه‌ن ریزه.

ئه‌مه‌یان بو ئه‌وه و ت چونکه لای ته‌واوی خه‌لکی ئه‌وه جیگیر بووه که
 فریشته‌کان دروستکراو اینیکی زۆر جوانی خودای گه‌وره‌ن.

یه‌کیکی تر له سیفاتی فریشته‌کان ئه‌وه‌یه ئه‌م فریشته‌نه زۆر به‌ریز
 و چاکه‌کارن، ئه‌وه تانی خودای گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿يَأْتِي
 سَفَرًا * كَرِيمًا بَرَزًا﴾ [عبس: ۱۵، ۱۶] واتا: (ئه‌م قورئانه) به‌ده‌ستی فریشته
 نووسه‌ره‌کانه‌وه‌ن * که به‌ریزو پله به‌رز و فه‌رمانبه‌ردارن *
 ئه‌و ئاموژ گاریانه که په‌یامبه‌ران ته‌پکه‌ن - له‌نامه‌یه‌کی به‌رزی و بلندی
 پاک له‌هه‌ر ناته‌واوییه‌ک، وه له‌ده‌ست ئه‌و فریشته‌نه‌وه وه‌ری ده‌گرن که
 وه‌حیی و سروش دینن بو‌لایان.

هه‌روه‌ها له‌جیگایه‌کی تر دا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِن عَلَيْكُمْ لِحَفِظِينَ * كَرِيمًا
 كَتِيبِينَ﴾ [الانفطار: ۱۰، ۱۱] واتا: ده‌سته‌یه‌ک له فریشته‌ی چاودێر و پارێزهرتان
 له‌سه‌ر دانراوه، هه‌رچی بکه‌ن ئه‌ینووسن * ریزدار اینیکی نووسه‌رن *.

له‌سیفه‌ته‌کانی تری فریشته‌کان ئه‌وه‌یه: زۆر به‌شهرم و شکۆ و به‌حەیان، پیغه‌مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەر‌بارە‌ی عوسمانی کوری عەفان فەر‌موویە‌تی: «أَلَا أُسْتَحْيِ مِنْ رَجُلٍ تَسْتَحْيِي مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ»^(۱) واتا: ئایا من چۆن شهرم له‌پیاویک نه‌که‌م که فریشته‌کانیش شهرمی لی ده‌که‌ن.

یه‌کیکی دیکه‌ش له‌سیفاته‌کانیان ئه‌وه‌یه: خاوه‌ن زانست و زانیارین، خودای گه‌وره‌کاتیک له‌گه‌ل فریشته‌کان گه‌فتو‌گۆی کرد‌پیی فەر‌موون: ﴿قَالَ إِنِّي أَغْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۳۰] واتا: خودای گه‌وره‌فەر‌مووی بیگومان ئه‌وه‌ی من ئه‌یزانم ئیوه‌نایزان.

په‌روه‌ر‌دگار له‌م‌ئایه‌ته‌دا زانست و زانیاری بو‌فریشته‌کان جیگیر و ثابت کردووه، هه‌روه‌ها زانست و زانیاریشی بو‌ذاتی خوی جیگیر کردووه که فریشته‌کان نایزان و بی‌تاگان لی.

خودای گه‌وره‌له‌بارە‌ی جوهره‌ئیلیشه‌وه‌فەر‌موویە‌تی: ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾ [النجم: ۵] واتا: جوهره‌ئیلی زۆر به‌توانا (پیغه‌مبەر) ی فی‌ری کردووه، ئیمامی طه‌به‌ری له‌م‌بارە‌یه‌وه‌ئه‌لیت: جوهره‌ئیل (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئەم قورئانه‌ی فی‌ری موحه‌مه‌د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد، ئەم‌ه‌ش ئه‌وه‌ی لی وەر‌ده‌گیریت که جوهره‌ئیل خاوه‌نی زانست و زانیاریه.

ئهمه‌و‌چه‌ند‌سیفاتییکی تری گه‌وره‌و‌چه‌ند‌ره‌وشتیکی جوانتر که له‌قورئان و سوننه‌تدا بو‌فریشته‌کان بریار‌دراوه، که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر به‌رزی و بلندی په‌لوه‌پایه‌یان (سه‌لامی خودایان لی بیت)..

(۱) سه‌حیحی مرسلم به‌فەر‌مووده‌ی ژماره (۲۴۰۱).

تایبه‌تمه‌ندیه‌کانیان:

فریشته‌کان (سه‌لامی خودایان لى بىت) هه‌ندیك تایبه‌تمه‌ندی و سیفاتى خوڤان هه‌یه، که په‌روه‌ردگار تایبه‌تى کردووه به‌ئه‌وانه‌وه و نه‌یداوه به‌هیچ که‌سیکی تر له جنۆکه و مروفه‌کان و ته‌واوی دروستکراوه‌کانی تریش، له‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌یش:

جینگاو لانکه‌ی فریشته‌کان له ئاسمانه‌کاندايه، له‌و‌ییشه‌وه دائه‌به‌زن بۆ سه‌ر زه‌وی بۆ جیه‌جیگر دنی ئه‌و فه‌رمانانه‌ی که لایه‌ن خودای گه‌وره‌ پینان ده‌سپیریت بۆ جیه‌جیگر دنیان له‌ناو دروستکراوه‌کانیدا، خودای گه‌وره فه‌رموو‌یه‌تى: ﴿يُنزِلُ الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِ عَلِيٍّ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ [النحل: ۲] واتا: به‌فه‌رمانی خوڤی فریشته‌ی وه‌حی (جبریل) به‌سروش و وه‌حیه‌وه و به‌فه‌رمانی په‌یامبه‌ریه‌تى، ده‌نیرى بۆ سه‌ر هه‌ر که‌سیك له به‌نده‌کانی که خوڤی بیه‌وی و به‌شیاوی بزانیت.

وه فه‌رموو‌یه‌تى: ﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ [الزمر: ۷۵] واتا: ئه‌ی موحه‌مه‌ده‌بینی که فریشته‌کان به‌ده‌وری عه‌رشدا هه‌له‌یه‌یان داوه و سه‌رگه‌رمی ته‌سییحات و ذیکر و یاد و سوپاسی په‌روه‌ردگارن.

عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «يَتَعَاقَبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ، وَمَلَائِكَةٌ بِالنَّهَارِ، وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ وَصَلَاةِ الْعَصْرِ، ثُمَّ يَعْرِجُ الَّذِينَ بَاتُوا فِيكُمْ فَيَسْأَلُهُمُ اللَّهُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي؟ فَيَقُولُونَ: تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يَصَلُونَ، وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يَصَلُونَ»^(۱) واتا: پینغه‌مبه‌ر

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فه‌رمو‌ده‌ی ژماره (۵۵۵) وه‌سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمو‌ده‌ی ژماره (۶۳۲).

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموويه تی: هه‌ندیك له فریشته‌كان به‌شه‌و چاودیری و به‌دواداچوونی کاره‌کانی ئیوه ده‌که‌ن، وه هه‌ندیکی تریان به‌رۆژ ئه‌م کاره ده‌که‌ن، له نوێژی به‌یانی و عه‌سردا کۆده‌بنه‌وه، ئه‌مجا ئه‌وانه‌ی که به‌شه‌و مابوونه‌وه به‌رز ده‌بنه‌وه بو ئاسمان و خودای گه‌وره لێیان ده‌پرسیت که خۆی زیاتر له‌وان شاره‌زایه، ئایا به‌نده‌کانی متان چون به‌جیه‌شت؟ له‌وه‌لامدا ئه‌لین: به‌جیمان هیشتن خه‌ریکی نوێژکردن بوون، کاتیکیش رۆشتین بۆ لایان هه‌ر خه‌ریکی نوێژکردن بوون.

ده‌قه‌کان له‌م باره‌یه‌وه زۆرن و له‌م ده‌رفه‌ته‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌توانین بیخه‌ینه به‌رده‌ستی ئیوه‌ی به‌ریز چونکه کاریکی ئاسان نییه هه‌ر هه‌موویان باس بکه‌ین.

یه‌کیکی تر له‌تایبه‌تمه‌ندیه‌کانیان ئه‌وه‌یه که ئه‌م فریشتانه به (میینه) وه‌سف ناکرین، خودای گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه به‌ر په‌رچی بی باوهره‌کانی داوه‌ته‌وه کاتیک فریشته‌کانیان به‌میینه ناو ده‌برد، وه‌رموويه تی: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا أَشْهَدُ وَآخِلَقَهُمْ مَسْكُوبًا شَهِدْتُهُمْ وَنُحُوتُونَ﴾ [الزخرف: ۱۹] واتا: ئه‌و فریشتانه‌ی که به‌نده‌ی خودای به‌خشنده‌ن، بی باوهران به‌میینه‌یان داده‌نا، ئایا ئه‌وان به‌دیاری دروستکردنیانه‌وه بوون، بیگومان ئه‌و شایه‌تی یانه‌ی ده‌نوسریت و پرساریان لێ ده‌کریت.

وه‌رموويه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى﴾ [النجم: ۲۷] واتا: بیگومان ئه‌وانه‌ی باوهریان به‌پاشه‌رۆژ نیه و پێیان وایه زیندوو بوونه‌وه و لێر سینه‌وه‌یه، ناوی میینه له‌فریشته‌کان ده‌نین! واتا: ئه‌لین فریشته‌کچی خودان.

له تاییه تمه ندیه کانی تری فریشته کان ته وهی ئەم فریشتانه له هیچ شتی کدا سه ریچی خودای گهور ناکه ن، و به هیچ شیوهیه ک تاوان و گونا ناکه ن، به لکو خودای گهوره وای دروست کردون که هه میسه سه رگه رمی به ندایه تی و گوپراهی خوی بن، ههروه که له باره یانه وه فه رموویه تی: ﴿لَا يَصُونَ اللَّهُ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ [التحریم: ۶] و اتا: فریشته کان سه ریچی ئەو فه رمانانه ناکه ن که خودای گهوره فه رمانیان پی ده کات، وه ئەوه یشی فه رمانیان پی ده کات جیبه جی ده کهن.

ههروه ها فه رموویه تی: ﴿لَا يَسْفُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ﴾ [الأنبياء: ۲۷] و اتا: ئەو فریشتانه ته وهنده ره وشت به رزن هه رگیز نافه رمانی ناکه ن و قسه له قسه یدا ناکه ن و له گو فتار دا یشی ناکه ون، ئەوانه به فه رمانی ئەو ده جو لینه وه و فه رمانی ئەو جیبه جی ده کهن.

یه کیکی دیکه ش له تاییه تمه ندیه کانی فریشته کان ته وهی هه رگیز ماندوو نابن له په رستی خودای گهوره و تووشی وه ره سی نابه ن، خودای گهوره له م باره یه وه فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾ [الأنبياء: ۱۹، ۲۰] و اتا: ئەوانه ش که لای ئەون (واتا: فریشته) کان له په رستی ئەو دا خو به زلزان نین، و هه رگیز یش ماندوو نابن و، هه مووکات و ژبانیان هه ر بو خوا په رستییه * به رده وام به شه و و به رپوژ هه ر ته سیحات و پاکانه ئەکه ن و هیچ کات ده ست هه لئاگرن، به لکو هه رده م ته سیح ده کهن *.

له تاییه تیکی تر دئه فه رموویت: ﴿فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ [فصلت: ۲۸] و اتا: ئەمجا ئەگه ر ئەوان (ئهو بی

باوهرانە) لەخۇبايى بوون، كړنووش بهرن بۆ خوداى گهوره، بايزانن ئەو (فريشتهانە) ى كه لەنزيكى پهروهر دگار تەوہن، شەو و روژ ھەر تەسبيحاتى ئەو ئەكەن وە ھيچ كات لەكارى خۇيان ماندوو و وەرەز نابن.

ئەمانەى كه باسكران كۆمەللىك تايبەتمەندى فريشتهكان بوون كه خوداى گهوره تايبەتى كردوون بە ئەوانەو و نەيداون بە ھيچ يەككى تر لە جنۆكە و مرۆفەكان، ھەر چۆنىك بىت ئەبىت ئەو بەزائىن فريشتهكان جۆرە دروستكر اوئىكى ترى خوداى گهورەن، كه لە دروستكر دن و پىكھاتەيان زۆر جياوازن لە جنۆكە و ئادەمیزاد، ھەر وەك چۆن ھەريەك لە جنۆكە و ئادەمیزاد تايبەتمەندىتى خۇيان ھەيە و جياوازه لەوى تر، خوداى گهورەش زانا و شارەزاترە...

باسی دووهم

پله‌وپایه‌ی باوهرپوون به فریشته‌کان و چۆنیه‌تی و به‌لگه‌کانی

پله‌وپایه‌ی باوهرپوون پیین:

باوهرپوون به فریشته‌کان پایه‌یه‌که له پایه‌کانی باوهر له‌ئاینی پیروزی ئیسلامدا، ههر بۆیه باوهر به‌بی باوهرپوون به فریشته‌کان دانامه‌زریت، خودای گه‌وره له‌قورئانی پیروژدا ته‌ئکیدى له‌مه‌ کرده‌ته‌وه و پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سوننه‌تی سه‌حیحداهه‌واللی به‌مه‌ داوه.

خودای گه‌وره فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿ءَاَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ﴾ [البقرة: ۲۸۵] واتا: پیغه‌مبه‌ر بر‌وای هیئا به‌و نامه‌یه‌ی که بۆی نی‌رراوه له‌ په‌روه‌دگاری یه‌وه له‌گه‌ل بر‌واداراندا هه‌موو بر‌وایان هیئاوه به‌خودا و فریشته‌کانی و نامه‌کانی و په‌یامبه‌رانی... خودای گه‌وره هه‌واللی داوه که باوهرپوون به فریشته‌کان له‌گه‌ل ئه‌رکان و پایه‌کانی تری باوهر‌دا که نار‌دوو‌یه‌تی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و واجبی کردووه له‌سه‌ر خۆی و ئوممه‌ته‌که‌ی، و ئه‌وانیش گو‌ی‌پ‌رایه‌ل بوون بۆی.

له‌جی‌گایه‌کی تری قورئاندا ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿لَيْسَ الْبِرُّ اَنْ تُولُوْا وُجُوْكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَامَلَكَتْهُ وَاَلْتَمَسَتْهُ الْوَالِدِيْنَ﴾ [البقرة: ۱۷۷] واتا: کرداری چا‌ک و کاری باش ته‌نها بریتى نییه له‌روو‌کردنتان به‌ره‌و ر‌وژ‌ه‌ه‌ل‌ات و ر‌وژ‌ئاوا چونکه جوله‌که زور له‌سه‌ر گو‌رانی قیله دووان و پرو پاگه‌نده‌ی زوریان کرد، به‌ل‌کو کرداری چا‌ک و کاری باش بریتیه له‌وه‌ی که ئاده‌میزاد باوهر‌پى هیئا‌بیت به‌خودا و به‌ ر‌وژى دوا‌یی و به فریشته‌کان و به‌کتیبه‌کان و به پیغه‌مبه‌ران..

خودای گه‌وره باوهر بوون به‌م شیوه‌یه‌ی به‌لگه‌ی چاکه و کاری باش
داناوه، ئاشکرایه (البر) یش ناویکی گشتگیره به‌کارده‌هینریت بو هه‌مو و
کاریکی خیر، هه‌ر بویه‌ئهم شتانه‌ی که باسکراون بریتین له بنه‌ماکانی هه‌مو و
کاریکی خیر و باشه، و پایه‌کانی ئیمانیشن که سه‌رجه‌م به‌ش و لقه‌کانی
تریان لی ده‌بیته‌وه.

له‌هه‌مان کاتیشدا خودای گه‌وره له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌دا باسی ئه‌وه‌ی کردووه
که هه‌ر که‌س بی باوهر بیت به‌م بنه‌مایانه ئه‌وه بی باوهر بووه به‌خودای گه‌وره،
وه‌ک فەر مووبه‌تی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [النساء: ۱۳۶] وانا: هه‌ر که‌سیک باوهری نه‌بی به‌خودا و به‌فریشته‌کانی
و، به‌کتیبه‌کانی و به‌په‌یامبه‌ره‌کانی، و به‌روژی دوا‌یی، ئه‌وه له‌را‌ده به‌ده‌ر
له‌ریگه‌ی هه‌قه‌وه دووره و چاوهرپوانی هیدایه‌تی لیتا‌کری.... خودای
گه‌وره ئینکاری کردنی ئه‌م بنه‌مایانه‌ی به‌بی باوهری داناوه و وایش
وه‌صفی کردووه که یه‌ک‌جار گومر‌ابووه و له‌هه‌ق دوورکه‌وتوو‌ه‌ته‌وه،
ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی باوهر بوون به‌فریشته‌کان پایه‌یه‌کی گه‌وره‌یه
له‌پایه‌کانی باوهر له‌ئیسلامدا، وه‌هه‌ر که‌سیکیش وازی لی به‌یئت ئه‌وه له
ئومه‌تی ئیسلام چوو‌ه‌ته‌ده‌ره‌وه.

هه‌روه‌ها سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی
که با‌سمان‌کرد، ئه‌مه‌ش به‌ته‌واوی له‌فه‌ر مووده به‌ناوبانگه‌که‌ی جویره‌ئیلدا
به‌روونی دیاره، که ئیمامی موس‌لیم له‌سه‌حیحه‌که‌یدا له‌فه‌ر مووده‌یه‌کی
عومه‌ری کوری خه‌تابه‌وه (خودای لی رازی بیت) رپوایه‌تی کردووه و تیتیدا
هاتوو‌ه: «بینما نحن عند رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذات يوم إذ طلع علينا رجل

شديد بياض الثياب، شديد سواد الشعر، لا يرى عليه أثر السفر، ولا يعرفه منا أحد، حتى جلس إلى النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فأسند ركبتيه إلى ركبتيه، ووضع كفيه على فخذيه، وقال: يا محمد! أخبرني عن الإسلام؟ فقال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة وتصوم رمضان، وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلاً. قال: صدقت. قال: فعجبنا له، يسأله ويصدقه. قال: فأخبرني عن الإيمان؟ قال: أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسوله، واليوم الآخر. وتؤمن بالقدر خيره وشره. قال: صدقت. قال: فأخبرني عن الإحسان. قال: أن تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه يراك. قال: فأخبرني عن الساعة؟ قال ما المسؤول عنها بأعلم من السائل. قال: فأخبرني عن أماراتها؟ قال: أن تلد الأمة ربّتها. وأن ترى الحفاة العراة، العالة، رعاء الشاء، يتطاولون في البنيان. قال: ثم انطلق فلبثت ملياً ثم قال لي: يا عمر! أتدري من السائل؟ قلت: الله ورسوله أعلم. قال: فإنه جبريل، أتاكم يعلمكم دينكم^(۱) واتا: عومهرى كورپى خه تاب (خودای لى رازى بیټ) ته لیت: پروژیک تیمه لای پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووین، کاتینکمان زانی پیاوینک جلو بهرگ زور سپی، زور موو پرش لاماں دهر کهوت، که شوینه واری سه فهری پیوه دیار نه بوو، وه که سیش له تیمه نه یده ناسی، لای پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دانیشته و نه ژنوکانی لکاند به نه ژنوکانیه وه و ههردوو له بی دهسته کانیشی خسته سه رانه کانی و وتی: نهی موحه ممه د له باره ی ئیسلامه وه هه والتم بدهری؟ پیغه مبهریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ئیسلام ته وه به که شاهیدی بدهیت که هیچ خودایه کی به ههق شایانی په رستن نییه جگه له (الله) و موحه ممه دیش پیغه مبهری خودا (الله) یه، وه نویتز بکهیت وزه کات بدهیت و پروژووی مانگی

(۱) صه حیجی مورسلیم به فهرمووده ی ژماره (۸).

رهمه زان بگریت و حه جی مالی خودا ته گهر دهسه لاتت هه بوو ته نجامی بدهیت، ئەمجا (جوهره ئیل) فەر مووی: راست ده کهیت، عومەر ئە لیت: سەرمان سورما پر سیاری لی ده کات و پیشی ئە لیت راست ده کهیت، ئەمجا (جوهره ئیل) فەر مووی: له باره ی باوهر (ئیمان) هه هه والم بدره ی؟ پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر مووی: باوهر ته وهیه که باوهرت به خوای گه وره (الله) و به فریشته کان و کتیبه کانی و به پیغه مبه رانی و به روژی دوایی هه بیت، وه باوهرت به قه دهر به خیر و شه ری هه بیت، ئەمجا (جوهره ئیل) فەر مووی: راست ده کهیت، ئەمجا وتی: له باره ی ئیحسانه وه هه والم بدره ی؟ پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر مووی: ئیحسان ته وه ی که خودای گه وره (الله) به رستیت وه که ته وه ی ببینیت خو ته گهر ته وه نه بینیت ئە وه ته وه تو ده بینیت، ئەمجا فەر مووی: هه والم بدره ی له باره ی روژی دواییه وه؟ پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر مووی: ته وه که سه ی پر سیاری لیکراوه و اتا خو ی له که سه ی پر سیار که ر و اتا جوهره ئیل زانا و شاره زاتر نییه به مانای ته وه که هیچ له باره ی هانتی روژی دواییه وه نازانم، ئەمجا جوهره ئیل فەر مووی: له باره ی نیشانه کانی روژی دواییه وه هه والم بدره ی؟ پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر مووی: نیشانه کانی ته وهیه که که نیزه که گه وره که ی خو ی بوو، هه ره ها ته گهر رووت و پیخوا سه وه ژار و شوانی په زه کانت بینی شانازیان ده کرد به به رزی کو شکه کانیانه وه، ئەمجا عومەر ئە لیت: پاشان ته وه که سه رویشت و منیش ما وهیه که مامه وه، پاشان پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پی فەر مووم: ئە ی عومەر ئایا ئە زانیت ته وه که سه ی پر سیاری ده کرد کی بوو؟ منیش وتم: خودا و پیغه مبه ر که ی زانانترن، فەر مووی: ته وه جوهره ئیل بوو هات بۆ لاتان ئاینه که تان فیر بکات.

ئهم فەر مووده یه فەر مووده یه کی به نرخ و گه وره یه که بنه ماکانی ئاین

وهه موو پله‌کانی له‌خۆ گرتوو، ئەمه‌یش مهنه‌جی‌کی ده‌گمهن و ناوازه‌یه له‌بواری فێرکردنی ئەم ئاینه‌ پیرۆزه‌دا که له‌شیوه‌ی گفتوگو له‌نیوان به‌پێزترینی فریشته‌کانی خودای گه‌وره که جوهره‌ئێله له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که به‌پێزترین مرقفه‌ ڕوویداوه، جا بۆیه‌ پێویسته له‌سه‌ر موسلمانان زۆر گرنگی بده‌ن به‌م فهرمووده‌ به‌نرخ و گه‌وره‌یه، و مهنه‌جی فێربوون و فێرکردنی لیوه‌ وهر‌بگرن، هه‌روه‌ک چۆن سه‌له‌فی صالحی ئەم ئوممه‌ته (خودایان لی‌ ڕازی بیته) له‌سه‌ری بوون، ئەم فهرمووده‌یه ئه‌وه‌ی له‌خۆ گرتوو که باوهر بوون به‌فریشته‌کان پایه‌یه‌که له‌پایه‌ گه‌وره‌کانی باوهر و ئیمان که ئیمه‌ لی‌ره‌دا زیاتر ئەم فهرمووده‌یه‌مان بو ئەم مه‌به‌سته باسکردوو. .... خودای گه‌وره‌یش زانا و‌شاره‌زاتره.

چۆنیه‌تی باوهر بوون به‌فریشته‌کان:

باوهر بوون به‌فریشته‌کان چه‌ند فهرمان و کاریکی گرنگی له‌خۆ گرتوو که پێویسته له‌سه‌ر به‌نده‌کانی خودای گه‌وره جیه‌جیی بکه‌ن، تاوه‌کو باوهر به‌فریشته‌کانی دامه‌زرا و جیگر بیته:

۱. دان‌نان به‌بوونیان و به‌راست‌زانیان و باوهر بوون‌پێیان، هه‌روه‌ک چۆن ئەو ده‌قانه‌ی قورئان و سونه‌ت که پێشتر باس‌مان‌کرد به‌لگه‌ بوون له‌سه‌ری، که باوهر بوون به‌فریشته‌کان پایه‌یه‌که له‌پایه‌کانی باوهر، به‌شیوه‌یه‌ک که باوهر و ئیمان به‌بێ باوهر بوون به‌و فریشتانه‌ دانامه‌زریته و نایه‌ته‌دی.
۲. باوهر بوون به‌وه‌ی که فریشته‌کان دروست‌کراوانی‌کی زۆری خودان، به‌شیوه‌یه‌ک جگه‌ له‌خودای گه‌وره کهس نازانیته ژماره‌یان چه‌نده، هه‌روه‌ک ده‌قه‌کان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەم ڕاستیه، خودای گه‌وره فهرموویه‌تی:

﴿وَمَا يَعْزُبُ عَنْكَ الْآهَوُ﴾ [المذثر: ۳۱] و اتا: جگه له خودا خوئی که سی تر به ژماره ی له شکر و سوپای په روه ردگار نازانی که مه به ست پتی (فریشته کانه). به و مانایه ی که هیچ که س جگه له په روه ردگار نازانیت ژماره ی سه ربازه کانی خودای گه و ره له بهر زووریان که فریشته کانن چه نده، ئە مه ش و ته ی هه ندیک له زانایانی سه له فه.

له فه رمووده دریزه که ی ئیسراء داها تو وه که شه یخان (بوخاری و موسلیم) له فه رمووده په کی مالیکی کوری سه عصبه عه (خودای لی رازی بیت) ریوایه تیان کردو وه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: «..... ثم رفع لي البيت المعمور، فقلت: يا جبريل ما هذا؟ قال: هذا البيت المعمور. يدخله كل يوم سبعون ألف ملك، إذا خرجوا منه لم يعودوا فيه آخر ما عليهم»^(۱) و اتا: پاشان بیت المعمورم بۆ بهر زکرایه وه، وتم: ئە ی جو به ئیل ئە مه چیه؟ و تی: ئە مه بیت المعموره هه موو روژنیک چه فتا هه زار فریشته ده چه ناویه وه، هه ر کاتیکیش چوونه ده ره وه لی کۆتایان ناگه رینه وه ناویه وه.

له سه حیجی موسلیمدا ها تو وه عبداللهی کوری مه سعود (خودای لی رازی بیت) ریوایه تی کردو وه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: «يؤتى بجهنم يومئذ لها سبعون ألف زمام، مع كل زمام سبعون ألف ملك يجرونها»^(۲) و اتا: روژنی دوایی ناگری دوزه ده هینن که چه فتا هه زار په شوه ی پیوه یه، هه ر په شوه شی چه فتا هه زار فریشته رایده کیشیت.

(۱) سه حیجی بوخاری به فه رمووده ی ژماره (۳۲۰۷)، وه سه حیجی موسلیم به فه رمووده ی ژماره

(۱۶۴)، تم له فظه له فظی ئیامی موسلیمه.

(۲) سه حیجی موسلیم به فه رمووده ی ژماره (۲۸۴۲).

ئەو دوو فەر موودەى سەرەووە بەلگەن لەسەر زۆرى ژمارەى فریشتەکان، کاتیک (بیت المعمور) ھەموو رۆژیک ھەفتا ھەزار فریشتە بچیتەووە ناویەووە و پاشان لێى دەربچن و نەگەرینەووە ناویەووە و فریشتەى تری غەیری ئەوان بێن و دۆزەخیش لە رۆژى دوایدا ئەو ژمارە زۆرەى فریشتە بیهینن، ئایا غەیری ئەم فریشتانە کە راسپیراوان بە ئەنجامدانى کاروبارى تر ژمارەیان چەند زۆر بێت؟ مەگەر ھەر خودای گەورە خۆى بزانیت ژمارەیان چەندە!!

۳. داننان بە پلەوپایە و مەکانەت و ریز و حورمەت و شەرەفى گەورەیان لای پەرورەدگاربان، ھەر وەك خودای گەورە دەفەر موویت: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ * لَا يَشْفَعُونَ لَهُۥ اِلَّا الْقَوْلُ وَهُرِ بِاَمْرِ رَبِّعَمَلُونَ﴾ [الانبیاء: ۲۶، ۲۷] واتا: بپروایان وتیان: خودای بەخشنە فریشتەکانى کردوووە بە منال و کچی خۆى، نەخیر، ئەوانە منالى خودانین، بەلکو کۆمەلە بەندەى کى ریزدارى ئەون و، خودا خۆى ھەلى بژاردوون و، زۆرىش پاك و بێخەوشن * ھەرگیز ئەو فریشتانە قسەى خویان پێشى قسەى ئەو ناخەن، واتا: شتیک نالین لەگەڵ فەرماشتى خوادا دژی و نەگونجیت، و ھەر بەپێى فەرمانى ئەو کار ئەکەن *.

ھەر وەھا دەفەر موویت: ﴿يَاۤاَيُّهَا سَفَرٌ * كَرَامَةٌ﴾ [عبس: ۱۵، ۱۶] واتا: قورئان بە دەستى فریشتەى نوینەرى شارەزا گەبەرەون * کە بەریز و خواناس و ملکہج و فەرمانبەرداران * خودای گەورە بە بەریز و خواناس وەصفى کردوون لای خۆى، لەجیگایە کى تر دا دەفەر موویت: ﴿قَالِیْنَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُۥٓ بِاللَّیْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا یَسْءَمُونَ﴾ [فصلت: ۳۸] واتا: ئەو (فریشتانە) کە

لای په روهر دگارته وهن، شهوو روژ ههر ته سییحاتی ټه و ټه که ن، هیچ کات له کاری خوځیان ماندوو و وهره ز نابن. خودای گه وره وا وه صفی کردوون که لای خوځیین ټه مه ش پړزو حورمه ته بو ټه وان، له گه ل ټه وهی ټه وان مه قامی به ندایه تی خوځیان راده گرن به بی هیچ ماندوو بوونیک. هه روها په روهر دگار له زوړ جیگای قورئاندا سویندی پیخوار دوون، ټه مه ش دیسان شهرف و پړزه بو ټه وان، وهك فهر موویه تی: ﴿وَالصَّٰلِقَاتِ صَفًا * فَالزَّجْرَاتِ زَجْرًا * فَالَّتَالِيَاتِ ذِكْرًا﴾ [الصافات: ۱-۳] واتا: سویند به و فریشتانه ی زوړ به وردی له باره گای خودا په رستییدا ریز ده به ستن و مه لکه چ ده بن * ټینجا به و فریشتانه ی پالده نین به هه وره کانه وه بو ټه و جیگایه ی خودا ویستی له سهره بو باراندنی باران * به و فریشتانه ش ټایه ته کانی قورئان به سهر په یامبه ره کاند ټه خوځینه وه *.

وه ده فهر موویت: ﴿فَالْفُرْقَاتِ فَرْقًا * فَالْمَلِیْقَاتِ ذِكْرًا﴾ [المرسلات: ۴، ۵] واتا: سویند به و فریشتانه ی که حه ق و ناحق لیک جیاده که نه وه * ټینجا سویند به و (فریشتانه) ش په یامی (خودا به پیغه مبه ران) ده گه یه نن * ټه مه و چه ند نموونه و وینه ی زوړی تر له قورئانی پیر و زدا که پړز و شهرفی فریشته کان به شیوه ی جیا جیا و له جیگای جیا جیادا باس ده کات، که هیچ شاراوه نین لای ټه و که سانه ی بیر له له مانا و واتا به رزه کانی قورئان ده که نه وه، خودای گه وره زانا و شاره زاتره.

۴. باوهر بوون به وهی که هه ندیکیان له هه ندیکی تریان به پړترن لای خودای گه وره و یه کسان نین له فزل و پله و پایه یاندا، ټه مه ش ټایه ته کانی قورئانی پیر و ز به لگن له سهری، وهك خودای گه وره فهر موویه تی: ﴿اللَّهُ

يَصْطَلِي مِنْ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿[الحج: ۷۵] واتا: خودا به ویستی خوئی له ناو فریشته‌کاندا وهك جویره ئیل و له ناو خه لکیشدا فرستاده هه لده بژیریت، به راستی خودا بیسه رو بینایه.

ههروه ها فەر موویه تی: ﴿لَنْ يَسْتَكْفَرَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدَ اللَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُفْرَبُونَ﴾ [النساء: ۱۷۲] واتا: هه رگیز مه سیح - عیسا - (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لاری له وه نیه که به ندهی خودا بیت، ههروه ها فریشته نزیکه کانیش لاریان له وه نیه.

خودای گه وره لهو دوو ئایه تهی سه ره وه دا باسی ئه وهی کردوو ه که له ناو فریشته‌کاندا که سائیکیان هه ن هه لیژاردوو ن بو گه یاندنی په یامی خوئی به پیغه مبه رانی و که سائیکیشیان هه ن له خویره وه نزیکن، ئه مه ش به لگه یه له سه ر فه زئی ئه وان ه به سه ر غه یری خو یاندا، به ریزترین فریشته نزیکه کان ئه وان هه ن که عه رشی خودایان هه لگرتوو ه، وه به ریزترین فریشته نزیکه کانیش ئه و سی فریشته ن که له دو عاکه ی پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناویان هاتوو ه، که له ذیکری ئیفتیتاحی شه ونو یژیدا ناوی هینا ون و فەر موویه تی: «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائيلَ وَإِسْرَافيلَ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ»^(۱) واتا: ئه ی خودایه، په ره ر دگاری جویره ئیل و میکائیل و ئیسرافیل، خولقینه ری زه وی و ئاسمانه کان، زانا به هه موو شته نهیئی و ئاشکراکان...

به ریزترین فریشته ی ناو ئه و سی فریشته ییش جویره ئیله (عَلَيْهِ السَّلَامُ)

(۱) موسسه دی نیامی ئه حمده: (۱۵۶/۶)، وه ئه لنه سائی له سونه نه که ییدا: (۱۷۳/۳)، به فەر مووده ی ژماره (۱۶۲۵)، به هاو شیوه ی ئه وانیش موسلیم له سه حیحه که ییدا، به فەر مووده ی ژماره (۷۷۰)، وئین ماچه، به فەر مووده ی ژماره (۱۳۵۷) ریوایه تیان کردوو ه.

که خودای گه وره پراسپاردووه به وحی هیئان بو پیغه مبه ران، شهره ف و ریز و حورمه تی به شهره ف و ریزی کاره که یه وه یه تی، خودای گه وره له قورئانی پیروزدا به شیوه یه ک ناوی هیئاوه که به هیچ شیوه یه ک فریشته کانی تری به و شیوه ناو نه هیئاوه، به به ریزترین ناو ناوی ناوه، وه به جوانترین شیوه وه صفی کردووه، یه کیئک له و ناوانه به ناوی (الروح) وه ناوی بردووه، وه ک فهرموویه تی: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ [الشعراء: ۱۹۳] واتا: جویره ئیلی ئه مین قورئانی هیئاوه خواره وه، وه فهرموویه تی: ﴿نَزَلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ [القدر: ۴] واتا: له و شه و هدا فریشته و جیبریلش له ناویاندا دینه خواره وه، ئه م ناوه (الروح) هه ندیک جار له قورئاندا ئیضافه کراوه بو لای خودای گه وره به ئیضافه ی ته شریف، وه ک ده فهرموویت: ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ [مریم: ۱۷] واتا: ئیمه یش روچی خویمان (واتا جویره ئیل) ناردده لای مهربم، وه کو به شهریکی ته و او خووی پیشانیدا.

وه هه ندیک جاریش وشه ی (الروح) که مه به ست پی جویره ئیله وشه ی (قودس) ی دراو ته پال که به لگه یه له سه ر ریزی ئه م فریشته یه، وه ک خودای گه وره فهرموویه تی: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ﴾ [النحل: ۱۰۲] واتا: تو له وه لامیاندا بلی: (روح القدس) (جوبریل) — که له لای په روه ردگار ته وه به حقه و دادگه رانه دایبه زاندووه.

(القدوس) یش وه ک راسترین رای زانایانی ته فسیره مه به ست پی خودای گه وره یه.

ئه وه وشه ی له وه صفی جویره ئیلدا ها تو وه ئه وه یه خودای گه وره فهرموویه تی: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ * ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ * مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ﴾ [التکویر: ۱۹-۲۱] واتا:

بیگومان‌نم قورئانه قسه و وتهی نیردراویکی به‌ریزه که فریشته‌ی نیگا و سروشه. و اتا فهرمووده‌ی خودایه به‌هوی جبریله‌وه نیردراوه * خاوه‌نی هیژ و مه‌کانه‌ته، لای عهرشی (خودا) ش زور به‌ریژ و پایه به‌رزه * له‌ویش (له‌ئاسماندا) فهرمانره‌وا و قسه بیسراوه، ئەمین و ده‌ست پاکه له‌و سروشه‌دا ده‌یهینی، هیچ خیانه‌تی تیدا ناکات *.

وه فهرموویه‌تی: ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ * ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ﴾ [النجم: ۵، ۶] و اتا: جوهره‌ئیلی فریشته خاوه‌نی هیژ و توانای زور، قورئانی فی‌ر کردووه * ئە و جوهره‌ئیله‌ی که خاوه‌نی بیرو هوشیکی زور به‌هیژ و دیمه‌نیکی جوان بوو، ئینجا له‌سهر شیوه راسته‌قینه‌که‌ی خوی وه‌ستا *.

به‌ئیی خودای گه‌وره‌وا وه‌صفی کردووه که په‌یام‌به‌ریکه و بیگومان زوری‌ش به‌ریزه لای خوی، وه وه‌صفی کردووه که زور به‌هیژه و خاوه‌نی پله‌وپایه‌یه لای په‌روه‌دگاری پاکی و پیگه‌ردی، وه جوهره‌ئیل قسه بیستراوه له‌ناو فریشته‌کانی تر و ئەهلی ئاسمانه‌کاندا، وه زور ده‌ستپاک و ئەمانه‌ت پاریزه بوو و وحی و سروشی خودای گه‌وره، وه خاوه‌نی روواله‌تیکی زور جوانیشه.

۵. خو‌شویستن و پالپشتی و پشتگیری کردنیان و وشیاردانیش له‌دور‌منایه‌تی نه‌کردنیان، خودای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ [التوبة: ۷۱] و اتا: پیاوان و ئافره‌تانی باوهر‌دار هه‌ندیکیان یارمه‌تیده‌ر و خو‌شه‌ویستی هه‌ندیکی تریان فریشته‌کان ده‌چنه‌ناو مانا و واتای ئەم‌ئایه‌ته پیروزه‌وه، چونکه فریشته‌کانیش باوهر‌دارن و هه‌لده‌ستن به‌گویرایه‌ئیی په‌روه‌دگاریان هه‌روه‌ک خودای گه‌وره هه‌والی پیداوه ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ [التحریم: ۶] و اتا: نافه‌رمانی خودا ناکه‌ن

له هیچ شتی‌کدا که فه‌رمانیان پی بدات و ههرچی فه‌رمانیکیان پی بدریت ته‌نجامی ده‌دهن.

خودای گه‌وره هه‌والی ته‌وه‌ی داوه که فریشته‌کان پالپشت و پشتگیری پیغه‌مبه‌ران و باوهر‌داران ده‌که‌ن، و فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنْ تَطَهَّرْتَ عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجَبْرئیل وَصَلِیْهُ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ [التحریم: ۴] و اتا: ته‌گه‌ر پشتی یه‌کتر بگرن له دژی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (سه‌رکه‌وتوو نابن) چونکه بیگومان خودا پشتگیری ته‌وه‌و هه‌روه‌ها جویره‌ئیل و ئیمانداره‌چاکه‌کانیش... فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ [الأحزاب: ۴۳] و اتا: هه‌ر ته‌و زاته‌خوی (سه‌له‌وات) و ره‌حمه‌تی خوی‌تان هه‌میشه‌و به‌رده‌وام به‌سه‌ردا ده‌بارنیت، هه‌روه‌ها فریشته‌کانیشی (داوای لیخوشبونتان بو ده‌که‌ن) بو ته‌وه‌ی له‌تاریکستانه‌کان ده‌رتان بکات و رزگارتان بکات و بتانخاته‌ناو نوورو پرووناکی.

له‌جیگایه‌کی تریشدا فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الزَّيْتِ قَالَوَارَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ الْأَمْخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾ [فصلت: ۳۰] و اتا: به‌راستی ته‌وانه‌ی وتیان خودا په‌روه‌ردگارمانه‌و له‌پاشان راست (له‌سه‌ر ئایین) به‌رده‌وام بوون فریشته‌کان پۆل پۆل دینه‌لایان (کاتی مردن یان زیندوو بوونه‌وه) (پیان ده‌لین) که مه‌ترسن و خه‌فه‌ت مه‌خون.

به‌مه‌ش پالپشتی و پشتگیری خوشه‌ویستی فریشته‌کان واجب بوو له‌سه‌ر باوهر‌داران ته‌ویش له‌به‌ر پالپشتی و پشتگیری فریشته‌کان بو ته‌وان و سه‌رخستن و داوای لیخوش بوون بو کردنیان لای خودای گه‌وره، هه‌ر له‌به‌ر ته‌مه‌په‌روه‌ردگار باوهر‌دارانی ئاگادار کردو ته‌وه‌له‌دوژمنایه‌تی کردنی

فریشته‌کان و فەر موویه‌تی: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۹۸] واتا: ئەو كەسەى دوژمن بیټ
به خوداو فریشته‌کانی و پیغه‌مبەرە‌کانی، به‌تایبەت جوهره‌ئیل و میکائیل،
ئەو‌هه‌ با بزانیټ و دلتیا بیټ که خودای گه‌وره‌ دوژمنی کافر و بی باوهرانه‌.

لەم ئایەتەدا خودای گه‌وره‌ دوژمنایه‌تیکردنی فریشته‌کانی به
دوژمنایه‌تیکردن و ناپه‌زایی خو‌ی داناوه‌، ئەویش له‌بەر ئەو‌ه‌ی ئەوان
به‌فەرمان و حکمه‌تی ئەو‌ دهرچوون، هه‌رکە‌سیش دوژمنایه‌تیان بکات
ئەو‌ه‌ دوژمنایه‌تی خودای گه‌وره‌ی کردووه‌.

۶. باوهر بوون به‌و‌ه‌ی فریشته‌کان دروستکراو‌یکن له‌دروستکراوه‌کانی
خودای گه‌وره‌ و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک کاریان نییه‌ به‌ کاروباری دروستکردن
و به‌په‌یوه‌بردن و راپه‌راندنی کاره‌کانه‌وه‌، به‌لکو ئەوان سه‌ربازیکن
له‌سه‌ربازه‌کانی خودای گه‌وره‌ و به‌فەرمانی ئەو‌ کار ده‌کهن و په‌روه‌ردگار
خو‌ی هه‌موو فەرمانه‌کانی به‌ده‌سته‌ و هه‌یچ شه‌ریک و هاوه‌لیکی نییه‌
له‌مه‌دا، به‌هه‌مان شیوه‌ دروست نییه‌ په‌رستن یان به‌شیکی ئەنجام بدریټ
بو فریشته‌کان، به‌لکو پیویسته‌ عیاده‌ و په‌رستن ته‌نها و ته‌نها بو خالقی
فریشته‌کان و خالقی هه‌مووان بکریټ، که هه‌یچ شه‌ریک و هاوه‌لیکی
نییه‌ له‌ په‌روه‌ردگاریه‌تی و په‌رستندا و هاوشیوه‌ و وینه‌ی ئەویش نییه‌ له
ناو و صیفاته‌کانیدا، ئەمه‌ش خودای گه‌وره‌ به‌ جوانی روونی کردوه‌ ته‌وه‌
و فەر موویه‌تی: ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَوْلِيَاءَ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ عَدُوِّ
إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ۸۰] واتا: خودا فەرمانتان پی نادات که فریشته
و پیغه‌مبهران بکه‌ن به‌ په‌رستراوی خو‌تان چو‌ن فەرمانتان پی ده‌دات

بی پروا بن (کافر بن) دوای ته وهی که ئیوه برپا دار بوون؟ ههروه ها
 فهر موویه تی: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ ۗوَلَمْ يَكُنْ لَهُۥٓ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ۗ لَا يَسْبِقُونَهُۥٓ
 بِالْقَوْلِ ۗوَهُمْ بِآثَرِهِۦ يَعْمَلُونَ ۗ﴾ یَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ
 وَهُمْ مِنْ حَشِيَّتِهِۦ مُشْفِقُونَ ۗ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِيَّا إِلَهٌ مِنْ دُونِهِۦٓ فَلَا لَكَ بِجَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي
 الظَّٰلِمِينَ﴾ [الانبیاء: ۲۶-۲۹] واتا: (بی باوهران) وتیان خودای میهره بان مندالی
 بو خوی بریارداوه (که فریشته کانن) پاک و بیگه رده خودا (لهم شتانه)
 به لکوئه وانه (فریشته) به ندهی ریز گیراوی خودان * ئه و فریشتانه ئه و نده
 (ره و شت به رزن) هه رگیز (نافه رمانی ناکه ن و) قسه له قسه یدا ناکه ن و له
 گوفتاردا پیشی ناکه ن، ئه وانه به فهرمانی ئه و ده جولینه وه و فهرمانی ئه و
 جیه جی ده که ن * هه ر خودا ده زانیت ئه و خه لکه له رابر دوودا چیمان
 ئه نجامداوه و له داهاتو و شدا چی ئه نجام دده ن (دنیا و قیامت، رابر دوو
 و داهاتوو، بو ئه و زاته چو ونیه که)، فریشته کانیش تکا کار نابن ته نها بو ئه و
 که سانه نه بیت خودا پی رازییه و ئه و فریشتانه له ترسی ئه و زاته ناویرن هیچ
 سه ر پیچیه ک ئه نجام بدن * وه هه ر کام له وانه (فریشته کان) بلئی بیگومان
 منیش په ر ستر اوم جگه له خودا ئه و به (تاگری) دۆزه خ توله ی لی ده سه نین
 هه ر به و جوړه پاداشتی سته مکاران ده دینه وه (توله یان لی) ده که یته وه *.

خودای گه و ره فهرمانی نه کردوو به په ر ستنی فریشته کان، چو ن
 فهرمان ده کات به په ر ستنیان له کاتیکدا ئه مه بیباوه ر و کوفر یکی گه و ره یه
 به خودای گه و ره، پاشان بانگه شه و ده نگوی ئه وانیه به تال کردوه ته وه
 که واگومان ده بن که فریشته کان کچی خودان و بیگومان خویشی له مه
 به دوور گرتوه، له هه مان کاتدا ته وهی روون کردوه ته وه که فریشته کان
 به ندهی به ر پزی خوینی و به فهرمانی ئه و کار ده که ن و ترسی ئه و زاته

ناویرن هیچ سه‌رپیچیه‌ک ئه‌نجام بدهن، وه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک شه‌فاعه‌ت بۆ که‌س ناکه‌ن مه‌گه‌ر خودای گه‌وره‌ر پی‌گایان پی‌بدات و رازی بی‌ت که شه‌فاعه‌ت بۆ یه‌کخواپه‌رستان بکه‌ن، پاشان کۆتایی به‌وه‌هیناوه‌هه‌ر که‌س له‌وان ئیدعای خودایه‌تی بکات به‌توندرین سزای دۆزه‌خ سزایان ئه‌دات، به‌مه‌ش ئه‌وه‌ده‌رده‌که‌وی‌ت، که فریشته‌کان ملکه‌ج و فه‌رمانبه‌رداری په‌روه‌ر دگاریانن و هیچ هیژ و هه‌ولئیکیان غه‌یری هیژ و هه‌ولئیی خودا نییه‌.

۷. باوهرپوونی ورد به‌وانه‌ی که ناویان هاتووه‌له‌فریشته‌کان به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت که له‌قورئان و سوننه‌تدا هاتووه، وه‌ک جوهره‌ئیل و میکائیل و ئیسرافیل و مالک و هاروت و ماروت و رضوان و مونکیر و نه‌کیر و غه‌یری ئه‌مانه‌پیش که ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت ناویان هیناون، هه‌روه‌ها باوهر به‌وانه‌پیش که به‌شیوه‌ی وه‌صف و ه‌صفیان هاتووه، وه‌ک (رقیب، چاودیر) و (عتید، ئاماده)، یان به‌شیوه‌ی وه‌ضیفه‌ و کاره‌کانیان ناویان هاتووه، وه‌ک (ملک الموت، فریشته‌ی مردن) و (ملک الجبال، فریشته‌ی چیاکان)، یان ئه‌وه‌ی ده‌قه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ناوی کاره‌کانیان هیناون وه‌ک (حملة العرش، هه‌لگه‌رانی عه‌رش) و (الکرام الکاتبین، نووسه‌رانی به‌رپێژ) و (الموکلین بالخلق، راسپێردراو به‌کاروباری دروستکراوه‌کان) و (الموکلین بحفظ الخلق، راسپێردراو به‌پارپێزگاری کردنی دروستکراوه‌کان) و (الموکلین بحفظ الاجنة والارحام، راسپێردراو به‌پارپێزگاری کردنی کۆرپه‌له‌ و منالدانه‌کان) و (طواف البيت المعمور، ته‌وافکردنی به‌یتول مه‌عمور) و (ملائكة السياحين، فریشته گه‌شتیار و گه‌رۆکه‌کان) تا کۆتایی ئه‌وه‌ی که خودای گه‌وره‌ر و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌باره‌یان هه‌ه‌والیان پێیداوه‌.

بۆیه واجبه باوهره‌هینان به‌مه به باوهرپکی ورد و ته‌فصیل به‌و شیوه‌یه‌ی که له ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌تدا هاتوو له‌ناو و صیفات و کار و پیشه و هه‌والیان و به‌راست زانینی هه‌موو ئەمانه به‌و شیوه‌یه‌ی له‌مه‌ودوا که به‌وردی پروونی ده‌که‌ینه‌وه به‌یارمه‌تی و ویستی خودای گه‌وره.

ئهمه کۆمه‌لێک ورده‌کاری بوو که واجبه به‌م شیوه‌یه باوهر به‌فریشته به‌ریزه‌کان به‌هینریت که ده‌قه شه‌رعییه‌کان به‌لگه‌ن له‌سه‌ریان، خودای گه‌وره و په‌روه‌ردگار زانا و شاره‌زاتره..

باسی سیههم کار و فرمانی فریشته‌کان

فریشته‌کان سه‌ربازیکن له‌سه‌ربازه‌کانی خودای گه‌وره و به‌رز و بلّند، که زوریک له‌کار و فه‌رمانه گه‌وره و پیروزه‌کانی پی سپاردوون، له‌هه‌مان کاتیشدا قودرته و توانایه‌کی زوری پیداون بو جیبه‌جیکردنیان به‌جوانرتین و چاکترین شیوه، ته‌وانیش و اتا فریشته‌کان به پیی ته‌و کارانه‌یان که پییان سپیراوه خودای گه‌وره ئاماده‌ی کردوون، و کاره‌کانی به‌چهند به‌شیک پی سپاردوون:

هه‌ندیکیانی بو وه‌حی و س‌روش هیتان راسپاردووه له‌لایهن خودای گه‌وره‌وه بو پیغه‌مبه‌ره‌کانی (سه‌لات و سلامی خویان لی بیّت) ته‌ویش جوهره‌ئيله (عَلَيْهِ السَّلَام) له‌م باره‌یه‌شه‌وه خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿نَزَّلَ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينُ * عَلَيَّ قَلِيكَ لَتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ * بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ [الشعراء: ۱۹۳-۱۹۵] و اتا: جوهره‌ئیلی ده‌ستپاک و ته‌مین هیتایه‌ خوارئ * بو سه‌ردلی تو، تا بیته‌یه‌کی له‌ترسینه‌ران و خه‌لکی پی بترسینی * به‌زمانی عه‌ره‌بی روون و ئاشکرا، یاخود به‌زمانیکی پاراو و شیرین و روون *.

له‌پیشتریش باسمانکرد که جوهره‌ئیل باشتین و چاکترین و به‌رپزترین فریشته‌یه لای خودای گه‌وره، چونکه په‌روهردگار به‌به‌ئیز و ته‌مانه‌ت پاریز له‌گه‌یاندنی کاره‌که‌یدا وه‌صفی کردووه.

پیغه‌مبه‌ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جوهره‌ئیلی ته‌نها دوو جار له‌سه‌ر ته‌و شیوه‌یه‌ی خوئی که له‌سه‌ری دروستکراوه بینوه، به‌لام له‌کاته‌کانی تردا

له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاویک ته‌هات بۆ لای، جار یکیان له لای ئاسۆی رۆژ‌هه‌ لات‌ه‌وه بینویه‌تی، وه‌ك فەر موویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ﴾ [التکویر: ۲۳] واتا: بیگومان موحه‌مه‌د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فریشته‌ی وه‌حی واتا: جوهره‌ئیلی بینویه له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی له‌ئاسۆی پروون و نمایاندا، واتا: له‌و جینگایه‌ خۆر هه‌ل‌دیت... وه‌ جاری دووه‌میش له‌ شه‌وی ئیسرا ئندا له‌ ئاسماندا بینی، وه‌ك خودای گه‌وره‌ هه‌والی پیداه‌وه‌ و فەر موویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ * عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ * عِنْدَ هَاجِنَةِ الْمَأْوَىٰ﴾ [النجم: ۱۳-۱۵] واتا: سویند به‌خودا بیگومان جار یکی تریش له‌داب‌ه‌زینیکی تر دا (پینغه‌مبه‌ر) جوهره‌ئیلی بینووه‌ (له‌کاتی شه‌وره‌ویدا) * له‌کاتی‌کدا له‌لای (سدره‌ المنتهی) دا بوو * که‌ لای ئه‌وه‌ وه‌یه‌ به‌هه‌شتی نیشته‌جی بوون *.

له‌سه‌حیحی موسلمیدا هاتووه‌ له‌وه‌ فەر مووده‌یه‌ی که‌ عایشه‌ی دایکی باوهر داران (خودای لی رازی بی‌ت) پرسیا‌ری له‌ پینغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد له‌ته‌فسیری ئه‌وه‌ دوو‌ ئایه‌تی پیشوو، ئه‌ویش له‌وه‌ لامدا فەر مووی: «إنما هو جبریل لم أره‌ علی صورته‌ الستی خُلق علیها غیر هاتین المرتین. رأیته‌ منهبطاً من السماء ساداً عِظْمُ خَلْقِهِ ما بین السماء إلی الأرض»^(۱) واتا: ئه‌وه‌ مه‌به‌ست پیی جوهره‌ئيله‌ دوو‌ جار نه‌بی‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ شیوه‌یه‌ی خۆی که‌ له‌سه‌ری دروستکراوه‌ نه‌میییوه‌، بینیم له‌ گه‌وره‌ پیدای نیوان ئاسمان و زه‌وی داگیر کردبوو.

هه‌ندیکی تر له‌فریشته‌کان خودای گه‌وره‌ رای سپاردوون به‌کاروباری باران و، ئه‌ویش میکائیله‌ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، ناوه‌که‌یشی له‌قورئانی پیرۆزدا هاتووه‌، و خودای گه‌وره‌ له‌بار هیه‌وه‌ فەر موویه‌تی: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ

(۱) سه‌حیحی موسلم به‌فەر مووده‌ی ژماره‌ (۱۷۷).

وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿البقرة: ۹۸﴾ واتا: هەر که سێک دوژمنی خواو فریشته‌کانی خوداو پیغه‌مبه‌رانی و جوهره‌ئیل و میکائیل بیٔ (ئه‌وه بی بر‌وایه) وه بیگومان خواش دوژمنی بی بر‌وایانه.

ئه‌م فریشته‌خواه‌نی پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رز و بلنډ لای په‌روه‌ردگار، هەر بۆیه خودای گه‌وره له گه‌ل جوهره‌ئیلدا لی‌ره‌دا ناوی هیناوه، له گه‌ل ئه‌وه‌ی که هه‌ردووکیان فریشته‌ن که چی له‌به‌ر شه‌ره‌ف و پرێزیان خودای گه‌وره به‌جیا باسی کردوون، ئه‌مه‌یش له‌زمانی عه‌ربیدا پی ده‌وتریت (عطف‌الخاص علی‌العام) له سوننه‌تیشدا وه‌ك له‌پیشتر باسمان کرد له‌نزا و پارانه‌وه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کاتی ده‌ستکردن به‌شه‌و نوێژدا خویندویه‌تی و فه‌رموویه‌تی: «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائيلَ وَإِسْرَافيلَ»^(۱) واتا: ئه‌ی خودایه په‌روه‌ردگاری جوهره‌ئیل و میکائیل و ئیسرافیل، خولقی‌نه‌ری زه‌وی و ئاسمانه‌کان، زانا به‌هه‌موو شته‌ نه‌ینی و ئاشکراکان...

هەر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه زانایان ئه‌لین ئه‌م سێ فریشته‌یه باشت‌ترین و به‌پرێزترینی ناو فریشته‌کانن.

وه‌هه‌ندیکی تر له فریشته‌کان خودای گه‌وره‌رای سپاردوون به‌ فووکردن به‌ صور (که‌ره‌نا و شه‌پووردا) ئه‌ویش ئیسرافیله (عَلَيْهِ السَّلَام) که سێهه‌م فریشته‌ی به‌رێز و خاوه‌ن فه‌زله لای خودای گه‌وره وه‌ك له‌پیشتر باسمانکردن، وه‌یه‌کیکیشه له‌و فریشتانه‌ی که عه‌رشی خودای گه‌وره‌ی

(۱) موسسه‌دی ئیهای ته‌حه‌د: (۱۵۶/۶)، وئله‌سه‌اتی له سوننه‌که‌یدا: (۲۱۳/۳)، به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۱۶۲۵)، به‌هاوشیوه‌ی ئه‌وانیش ئیهای موسلیم له سه‌حیحه‌که‌یدا به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۷۷۰)، وئین ماچه به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۱۳۵۷) رب‌وایه‌تیان کردووه.

هه لگرتووه، مه به ستیش له (صور) شاخیکی گه وره یه که فووی پیداه کات (وهك شاخی ئاژهل) ئیمامی ئه حمده له مه سنه ده که یدا له عبدالله ی کورپی عه مری کورپی عاصه وه (خودای لی رازی بیټ) ریوایه تی کردووه: «جاء أعرابي إلى النبي فقال: ما الصور؟ فقال: قرن ينفخ فيه»^(۱) هه رووه ها حاکم ئه م فهرمووده یه ریوایه ت کردووه به صه حیحی داناوه و ئیمامی ذه هه بیش هاو راپه له گه لیدا.

واتا: عه مروتی: عه ره بیکی ده شته کی هاته بۆلای پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و لپی پرسسی: صور چیه؟ ئه ویش له وه لامدا فهرمووی: صور ئه و شته یه که فووی پیداه کريت.

ئیمامی ئه حمده و تیرموذی له فهرمووده یه کی سه عیدی خودریه وه (خودای لی رازی بیټ) ریوایه تیان کردووه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: «كيف أنعم وقد التقم صاحب القرن القرن وحنى جبهته وأصغى سمعه ينظر متى يؤمر، قال المسلمون: يا رسول الله فما نقول؟ قال: قولوا حسبنا الله ونعم الوكيل على الله توكلنا»^(۲) تیرموذی ئه لیت: ئه م فهرمووده یه فهرمووده یه کی حه سه نه و غه یری ئه ویش له زانایان به صه حیحیان داناوه.

واتا: چۆن دلخۆش بم له کاتی کدا که خاوه نی شاخه که (مه به ست پیی ئیسرافیله) ناوچه وانى دانه واندووه و گوئی هه لخشتووه و چاوه پروانی ئه وه ده کات فهرمانی پی بکريت، ئه مجا موسلمانان و تیان: ئه ی پیغه مبه ری

(۱) موسنده ی ئیمامی ئه حمده: ۱۶۲/۲، ۱۹۲.

(۲) موسنده ی ئیمامی ئه حمده: (۷/۳)، وه سونه نی تیرموذی (۴/۶۲۰)، به فهرمووده ی ژماره

(۲۴۳۱)، وه (۵/۳۷۲-۳۷۳)، به فهرمووده ی ژماره (۳۲۴۳).

خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئیمه چی بلّیین؟ ئەویش فەر مووی: بلّیین: خودای گه‌وره‌مان به‌سه که پشتیوانمان بیّت و هەر ئەویش باشتترین پشتیوانه، پشتمان به‌خودای گه‌وره به‌ست.

ئیسرافیل سیّ جار فوو ده‌کات به‌و که‌ره‌نادا: فوو ی ترس و بیم و فوو ی تیاچوون و مردن و کوّتایی هاتنی ژیان و فوو ی زیندوو بوونه‌وه، خودای گه‌وره‌یش فەر موویه‌تی: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ [النمل: ۸۷] واتا: یادی پوژنیک بکه فوو ده‌کریت به _ که‌ره‌نادا _ دا، هەر که‌س له ئاسمانه‌کان و هەر که‌س له زه‌ویدا هه‌یه، ترس و بیمکی زۆر دایده‌گریت، جگه‌له‌وانه‌ی که‌ ویستی خودا وایه ترس و بیمیان نه‌بیّت.. ئەمه‌ش فوو ی ترس و بیمه، دوو فوو‌ه‌که‌ی تریش ئەم‌ئایه‌ته‌به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ری: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَبَقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ تُوْفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِيهَا يُنظَرُونَ﴾ [الزمر: ۶۸] واتا: کاتی فوو‌کرا به‌که‌ره‌نادا یه‌کسه‌ر هه‌موو ئەوانه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان ده‌مرن مه‌گه‌ر که‌سانی خودا بیه‌وی (نه‌مرن) پاشان جاریکی تر فوو ده‌کریت به‌که‌ره‌نادا جاله‌پر هه‌موو پراست ده‌بنه‌وه‌چاوه‌روان ده‌که‌ن.

هه‌ندیکی تر له‌فریشته‌کان خودای گه‌وره‌رایسپاردوون به‌گیان کیشان، ئەویش فریشته‌ی گیان کیشان (ملك الموت) ه‌خودای گه‌وره‌له‌باره‌یه‌وه‌ فەر موویه‌تی: ﴿قُلْ تَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي نُكِّلَ بِكُمْ إِلَيَّ لَئِنْ رَأَيْتُمْ تُرْجَعُونَ﴾ [السجدة: ۱۱] واتا: ئەه‌ی موحه‌مه‌د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلّی فریشته‌ی گیان کیشان که‌گیان کیشانی ئیوه‌ی پی سپیرووه‌ده‌تان مرینئ له‌پاشان بو‌لای په‌روه‌ردگارتان ده‌گه‌ر پترینه‌وه.

فریشته‌ی گیان کیشانیس هه‌ندیك له‌فریشته‌کانی تر هاوکارینی، به‌پیی چاکی و خراپی که‌سه‌کان‌ئه‌و فریشتانه‌ دین بۆ لایان، جا‌ئه‌و که‌سه‌ی که‌ گیانی ده‌کیشن‌ئه‌ گهر که‌سیکی چاک بوو‌ئه‌و فریشته‌کان له‌سه‌ر جوانترین شیوه‌ دین بۆ لایان، خو‌ئه‌ گهر که‌سیکی خراب بوو‌ئه‌و له‌سه‌ر ناشیرین ترین شیوه‌ دین بۆ لای بۆ گیان کیشانی، خودای گه‌وره‌یش فەر موویه‌تی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ﴾ [الأنعام: ۶۱] واتا: جا کاتیک و هختی مردنی به‌کیکتان هات، فریشته‌کانمان گیانی ده‌کیشن، خو‌له‌جیبه‌جی کردنی فەرمانه‌کانی خودادا، هه‌ر گیز سستی و که‌مته‌رخه‌می ناکهن.

هه‌ندیکی تریش له‌فریشته‌کان خودای گه‌وره‌ی سپاردوون به‌کاروباری شاخ و چیاکانه‌وه، که‌ به‌ فریشته‌ی چیاکان ناسراوه، ئەمه‌یش له‌و فەر موودیه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌ر چوو بۆ طائف له‌سه‌ره‌تای پیغه‌مبه‌ر ایه‌تیه‌وه بۆ بانگه‌واکردنیان که‌چی‌ئه‌وان وه‌لامی بانگه‌وازه‌که‌یانی نه‌دایه‌وه، له‌م فەر موودیه‌دا پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه‌تی: «إِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظْلَمْتَنِي، فَنظَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جَبْرَيْلُ، فَنَادَانِي فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَمَا رَدُوا عَلَيْكَ، وَقَدْ بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْكَ مَلِكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ، فَنَادَانِي مَلِكُ الْجِبَالِ. فَسَلَّمَ عَلَيَّ ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ. فَقَالَ: ذَلِكَ فِيمَا شِئْتَ، إِنَّ شِئْتَ أَنْ أَطْبِقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ. فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَلْ أَرْجُو أَنْ يَخْرُجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»^(۱) واتا: له‌کاتیکدا که‌ هه‌وریک سیبه‌ری بۆ‌ئه‌کردم، سه‌رنجمدا جوهره‌ئيلم تیدا بینی و بانگی کردم و فەر مووی: بیگو مان خودای گه‌وره‌ قسه‌ و ته‌ی گه‌له‌که‌ی بیستی که‌ چیاان

(۱) سه‌حیحی بوخاری، به‌فەر موودیه‌ی ژماره‌ (۳۲۳۱)، وه‌ سه‌حیحی موسلیم به‌فەر موودیه‌ی ژماره‌

پئی وتی و چون وه لامیان دایته وه، جا خودای گه وره فریشته‌ی چیاکانی نارد بولات بوئه وهی چی فهرمانی پینده کهیت که به سه‌ریان بهیئیت جیبه جینی بکات، نه مجا فریشته‌ی چیاکان بانگی کردم و سه‌لامی لیکردم و پاشان فهرمووی: ئه‌ی موحه‌ممه دچیت ده‌وئیت؟ ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وئیت ئه‌و دوو شاخه‌یان به‌سه‌ردا دانه‌دهم، پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (نه‌خیر) به‌لکو تو می‌دم وایه خودای گه‌وره له‌نه‌وه و وه‌چه‌ی ئه‌مانه که‌سانیک ده‌ریکات خودا (الله) به‌تاک و نه‌نهایی به‌رستن و هیچ شتیک نه‌که‌نه شه‌ریک و هاوهل بوئی.

هه‌ندیکی تریش له‌و فریشتانه خودای گه‌وره رایسپاردوون به‌کاروباری ره‌حمه‌وه، ئه‌ویش ئه‌و فهرمووده به‌لگه‌یه له‌سه‌ری که‌ته‌نه‌سی کوری مالیک (خودای لی‌رازی بیئت) ریوایه‌تی کردووه، وکه پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فهرموئیت: «إِنَّ اللَّهَ (عَزَّجَلَّ) وَكَلَّ مَلَكًا يَقُولُ: يَا رَبِّ! نَظْفَةَ. يَا رَبِّ! عِلْقَةَ. يَا رَبِّ! مَضْغَةَ. فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَقْضِيَ خَلْقَهُ، قَالَ: أَذْكَرُ أَمْ أُنْثَى؟ شَقِي أَمْ سَعِيدٌ؟ فَمَا الرِّزْقُ وَالْأَجَلُ؟ فَيَكْتُبُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ»^(۱) واتا: خودای گه‌وره فریشته‌یه‌ک راده‌سپی‌ریت، ئه‌ویش ئه‌لیت: ئه‌ی په‌روه‌ردگار! دلۆبیتک ئاوه، ئه‌ی په‌روه‌ردگار! پارچه‌یه خوینی مه‌یووه، ئه‌ی په‌روه‌ردگار! پارچه‌یه گوشته، جا کاتیک خودای گه‌وره ویستی دروستی بکات، نه‌مجا فریشته‌که ئه‌لیته‌وه به‌خودای گه‌وره: ئایا نیر بیئت یان می؟ ئایا به‌خته‌وره بیئت یان چاره‌ره‌ش؟ ئایا ته‌جه‌ل و پرزق و رپوزی کامه‌یه؟ هه‌مووی ئه‌مانه‌ی له‌سکی دایکیدا بوئه‌نووسیت.

وه هه‌ندیکی تر له‌و فریشتانه خودای گه‌وره رای سپاردوون به‌هه‌لگرتنی عهرش، له‌م باره‌یه‌شه‌وه فهرموویه‌تی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ﴾

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فهرمووده‌ی ژماره (۳۱۸)، وه سه‌حیحی موسلیم به‌فهرمووده‌ی ژماره (۲۶۴۶).

يُسَيِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا ﴿۷﴾ [غافر: ۷] و اتا: ئەو فریشتانە ی
 عەرشی خودا ھەلدە گرن و ئەوانە ی کە بە دەوری ئەودان، ھەردەم سوپاس
 و پاکی و خاوینی پەروردگاریان ئەلین و لەھەر ناتەواوی و کەموکورییە ک
 دوور رای دەگرن، ئیمان و باوهری زۆر بەھێژ و دامەزراویان پینەتی، داوای
 لیخۆشبوونیش دەکەن بۆ ئەوانە ی کە باوهریان ھیناوە... وە فەرموویەتی:
 ﴿وَيُحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾ [الحاقة: ۱۷] و اتا: لەو روژەدا ھەشت فریشتە
 عەرشی پەروردگاری تۆ بە بان سەریانەو ھەل دەگرن.

ھەندیک لەزانیان ئەلین: ئەوانە ی کە بە دەوری عەرشدان کۆمەلیک
 فریشتەن کە پینان دەوتریت (الکروبیون) ئەوانە لە گەل فریشتە ھەلگرەکانی
 عەرشدان کە بەرێزترینی فریشتەکانن^(۱).

ھەندیکی تر لەو فریشتانە راسپێردراون کە دەرگاوان و خەزنداری
 بەھەشت بن، خودای گەورە فەرموویەتی: ﴿وَسِبِقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ
 زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ وَهَبُوا نَسُوا حَتَّىٰ هُوَ فِي سُلُوفٍ﴾ [الزمر: ۷۳] و اتا: ئەوانە ی کە پارێزکار و بەندە ی ملکہ چی پەروردگاریان
 بوون، دەستە دەستە و پۆل پۆل بەوپەری ریزەو بەرپی دەکرین بەرەو
 بەھەشت، ھەتا کاتی کە دەگەنە ئەوی دەروازەکانی لەروویاندا کراو
 و لەسەر پشتم، فریشتەکانی بەرپرس و سەرپەرشتیاریان بەھەشت زۆر
 بەگەرمی و رووخۆشیەو پینشوازییان لی دەکەن و دەلین: درود و سلاوتان
 لیبیت، ئیوہ پاک و خاویتن، کەواتە فەرموون بچنە ناو بەھەشتەو، ھاوپی
 لەگەل ژیانە ھەمیشەیی و نەبراو ھەدا.

(۱) تەفسیری ئیبن کەئیر (۷/ ۱۲۰).

له جیگایه کی تر دا ده فەر مووئت: ﴿جَتُّكَ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ [الرعد: ۲۳] و اتا: ئەویش چەند باخ و بەهەشتیکەو، بەئاسوودەیی دەچنە ناویەو و بەهەمیشەیش هەر لەوئ دەبن، و هەر و باوو باپیران و ژنان و مندالانیشیان، ئەوانەیان کاری چاک و پەسەندیان کردووە، لەبەر رێژنان لەمانە بەقەدر و بەحورمەتەو پیکەو دەچنە ئەو بەهەشتانەو.

بەشیکێ تریان راسپێرداون کە دەرگاوان و سەرپەرشتیاری دۆزەخ بن (خودا پەنامان بدات لێ) ئەوانیش پێیان دەوتری (الزبانية) کە لێر سارووەکانیان نۆز دە فریشتەیه، خودای گەورە لەم بارەیهو دەفەر مووئت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ﴾ [غافر: ۴۹] و اتا: ئەوانەیی لە ئاگری دۆزەخ دان بە دەرگاوانەکانی دۆزەخ دەلێن داوا لە پەر وەر دگارتان بکەن تەنھایە ک رۆژ سزایمان لەسەر سووک بکات.

دەفەر مووئت: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُمْ * سَدَّعُ الزَّبَانِيَةَ﴾ [العلق: ۱۷، ۱۸] و اتا: ئینجا وازی لێهێنە، با هاوێ و هاو بیرو باوهرانی بانگ بکات و (کۆیان بکاتەو بو دزایەتی ئیمانداران) * ئیمەش فریشتەکانی کار بە دەستی دۆزەخی بو بانگ دەکەین (تا تۆلەیی لێ بسین و لە دۆزەخ توندی بکەن) *

و لە جیگایه کی تر دا فەر موویەتی: ﴿عَلَيْهَا سَعَةُ عَشْرٍ * وَمَجَعْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَجَعْنَا عَذَابَهُمْ إِلَّا قِتَّةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ [المدثر: ۳۰، ۳۱] و اتا: نۆز دە فریشتە سەرپەرشتی دۆزەخ دەکەن * هەر فریشتەمان کردووە بە کار بە دەستی دۆزەخ و ژمارەیی ئەو فریشتانەمان نەگێراو مەگەر بو تاقیکردنەوئ ئەوانەیی کە بی باوهران *

وہ دہ فہر موویت: ﴿وَتَادُوا بِنَمَائِكُمْ لِيَقْضِيَ عَلَيْكُمْ نَارُكَ قَالِ إِنَّكُمْ مَكْرُوهُونَ﴾ [الزخرف: ۷۷]
 واتا: وہ ہاوار دہ کەن ئەہی مالیک (سەر پەرشتیاری دۆزەخ) با پەر وەر دگارت
 بمان مریئیت (تارزگاربین) (ئەویش) دەلی بیگو مان ئیوہ دە میننە وە.

لە سوننە تیشدا ناوی مالیک ہاتووہ کە سەر پەرشتیاری و دەرگاوانی
 دۆزەخە و پیغە مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بینیوہ تی، لە صەحیحی بوخاریدا
 ہاتووہ لە فہر موودە یە کدا کە سەمورە ی کورپی جوندوب (خودای لی
 رازی بی) ریوایە تی کردووہ لە پیغە مبەری خوداوہ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کە
 فہر موویہ تی: «رأيت الليلة رجلين أتياني فقالا: الذي يوقد النار مالك خازن
 النار، وأنا جبريل، وهذا ميكائيل»^(۱) واتا: شەوێک دوو پیاوم بینی کە ہاتن
 بۆلام وتیان: ئەوہی ئاگری دۆزەخ ہەلە گیسئیت مالکە، دەرگاوانی
 ئاگری دۆزەخ، من جوہرە ئیلم و ئەمەیش میکائیلە.

دەستە یە کی تریش لە فریشتە کان سەردانکەر ان و زائیرانی (بیت
 المعمور) ن، کە ہەموو رۆژێک حەفتا ہزار فریشتە ئەچیتە ناو (بیت
 المعمور) ہوہ کە جاریکی تر ناگەرینەوہ بۆ ناوی، وەک لە سوننە تی صەحیح
 و فہر موودە کە ی مالیکی کورپی صەعصەدا (خودای لی رازی بی) ہاتووہ
 کە پیغە مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہر موویہ تی: «..... ثم رفع لي البيت المعمور،
 فقلت: يا جبريل! ما هذا؟ قال: هذا البيت المعمور. يدخله كل يوم سبعون ألف
 ملك، إذا خرجوا منه لم يعودوا فيه آخر ما عليهم»^(۲) واتا: پاشان بیت المعمور م

(۱) صەحیحی بوخاری بە فہر موودە ی ژمارە (۳۲۳۶).

(۲) صەحیحی بوخاری بە فہر موودە ی ژمارە (۳۲۰۷)، وە صەحیحی موسلیم بە فہر موودە ی ژمارە

بۆ بهر زکرایه وه، وتم: ئە ی جوهره ئیل ئە مه چیه؟ وتی: ئە مه بیت المعموره و هه موو رپوژیک هه فتا هه زار فریشته ده چنه ناویه وه، هه رکاتیکیش چوونه ده ره وه لئی کۆتایان ناگه رینه وه ناویه وه.

به شیکی تر له فریشته کان کاریان گه ران و ئاماده بوونی ئە و کۆرو کۆبوونه وانه به که یادی خودای گه وه ی تیدا ده کریت، بوخاری و موسلیم رپوایه تیان کردووه له فهرمووده به کی ئە بو هورهیره وه (خودای لی رازی بیت) ئە ویش له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرموویه تی: «إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً يَطُوقُونَ فِي الطَّرِيقِ يَلْتَمِسُونَ أَهْلَ الذِّكْرِ فَإِذَا وَجَدُوا قَوْمًا يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَنَادَوْا هَلِمُوا إِلَيْنَا حَاجَتِكُمْ قَالَ فَيُحْفَنُهُمْ بِأَجْنَحَتِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا»^(۱) و اتا: خودای گه وه کۆمه لیک له فریشته ی هه به که به جاده و بان و رینگاکاندا ده سورینه وه و ده گه رین به شوین که سائیک که یادی خودای گه وه بکه ن، جا کاتیک که دهسته و کۆمه لیکیان بینی که خه ریکی یادی خودای گه وه رن، بانگ ده که ن و ده لئین: و هرن بۆلای پیوستیه کانتان، ئە مجا پیغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: به باله کانیان دایان ده پۆشن هه تا ده گاته ئاسمان.

زانایان ئە لئین: ئە م فریشتانه زیاد له و فریشتانه ن که پاریزگاری باوهر داران ده که ن و له فریشتانه ییش که کاروباری دروستکاره و کانی خودای گه وه رپیکده خه ن.

دیسان له سوننه تدا جینگیر بووه که ئە و فریشتانه سه لامی ئومه ته ی ئیسلام ده گه یه نن به پیغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه ک ئیمامی ئە حمه د و نه سائی

(۱) سه حیحی بوخاری به فهرمووده ی ژماره (۶۴۰۸)، وه سه حیحی موسلیم به فهرمووده ی ژماره

(۲۶۸۹) له فظه که ی له فظی بوخاریه.

بہ سہ نہ دیکھی صہ حیج لہ عبداللہ ی کوری مہ سعودہ وہ (خودای لئی رازی بیٹ) ریوایہ تیان کردو وہ کہ ئە لیت: پیغہ مہبری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہر موویہ تی: «إِنَّ لِلَّهِ (عَزَّوَجَلَّ) مَلَائِكَةَ سِيَاحِينَ فِي الْأَرْضِ يَبْلُغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلَامِ»^(۱) واتا: خودای گہ ورہ کۆمہ لیک فریشتہ ی ہن کہ دہ گہ رین بہ سہر زہویدا سہ لامی ٹوممہ تہ کہ مم پی دہ گہ یہ نن.

دہ ستہ یہ کی تر لہ فریشتہ کان کاریان نووسین و ژماردنی کار و کردہ وہ ی دروستکراوہ کانی خودایہ کہ بہ (الکرام الکاتبون) ناسراون، لہ م بارہ یہ شہ وہ خودای گہ ورہ فہر موویہ تی: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ * كَرَامًا كَاتِبِينَ * يَكْتُبُونَ مَا تَعْمَلُونَ﴾ [الانفطار: ۱۰-۱۲] واتا: بیگومان چہ ند چاودیریکتان بہ سہرہ وہ یہ * کہ بہ ریز و نووسہرن * ہہرچی بکہن دہیزانن *.

لہ جیگاہیہ کی تردا لہ بارہ ی ئەم فریشتانہ وہ دہ فہر موویت: ﴿إِذْ تَلَقَى الْمُنَافِقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ * مَا يَلْفُظُونَ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ [ن: ۱۷، ۱۸] واتا: کاتی کہ دوو فریشتہ کہ کردہ وہ کانی تو مار دہ کن لہ لای راست و چہ پیہ وہ چاودیرن و دانیشتون، واتا: یہ کیکیان لہ لای راستہ وہ دانیشتون وہ ئەویشیان لہ لای چہ پیہ وہ * ہہر و تہ یہ ک لہ دہمی دہرچی چاودیریکی بہ سہرہ وہ یہ و دہینوسیت *.

موجاہید لہ تہ فسری ئەم ئایہ تہ پیروزہ دا ئە لیت: فریشتہ یہ ک لای راستیہ وہ یہ و دانہ یہ کی تریش لای چہ پیہ وہ، ئەوہ ی لای راستی کردہ وہ خیر و باشہ کان دہنوسیت، ئەوہ ی لای چہ پیشی کردہ وہ خراپہ کانی دہنوسیت.

(۱) موسنہ دی نیامی تہ حمد: (۱/۴۵۲)، وہ سونہ نی تیرمودی: (۳/۴۳)، بہ فہر موودہ ی ژمارہ

(۱۲۸۲)، لہ فظہ کہ ی لہ فظی موسنہ دی نیام تہ حمدہ.

هه‌ندیکی تریش له فریشته‌کان کاریان ئه‌و تاقیگردنه‌وه و پرسیار لیکردنانه‌یه که له به‌نده‌کانی خودا ده‌کرین له گۆردا، ئه‌وانیش (مونکیر و نه‌کیر) ن‌چهند فەر مووده‌یه‌کی صه‌حیحش به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له‌یه، بوخاری و موسلیم له‌فەر مووده‌یه‌کی ئه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه (خودای لی‌ رازی بی‌ت) ریوایه‌تیان کردووه که پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فەر موویت: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وَضَعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابَهُ، وَإِنَّهُ لِيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ أَتَاهُ مَلَكَانِ، فَيَقْعَدَانِهِ فَيَقُولَانِ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ لِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَيَقُولُ أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ فَيُقَالُ لَهُ: انْظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ قَدْ أَبْدَلَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ فَيَرَاهُمَا جَمِيعًا»^(۱) واتا: به‌نده کاتیک خرایه ناو گۆره‌که‌یه‌وه و خزم و که‌سوکاره‌کی دایانپۆشی و پشتیان هه‌ل‌کرد، ئه‌م مردووه خشه‌ی نه‌عه‌ل‌کانیان ده‌بیستی، پاشان دوو فریشته دین بۆلای و دانه‌نیشین (ئه‌م دانیشتنه‌یش مه‌گه‌ر خودا خۆی بزانی‌ت چۆنه) و پپی ئه‌لین: ده‌باره‌ی ئه‌و پیاوه (محمد) چی ئه‌لیت؟ باوهر‌دار له‌وه‌لا میاندا ئه‌لیت: شاهیدی ئه‌ده‌م که ئه‌و عه‌بدی خودا و پیغه‌مبه‌ریه‌تی، ئه‌مجا پپی ئه‌وتریت: ده‌ی سه‌ری جیگاکه‌ت بکه له‌ئاگر‌دا که خودای گه‌وره بۆی گۆرپویت به جیگایه‌ک له‌به‌هشتدا، ئه‌مجا هه‌موویان ده‌بینن.

تیرموذی و ابن‌حبان له‌ئه‌بوهوره‌یره‌وه (خودای لی‌ رازی بی‌ت) ریوایه‌تیان کردووه که گیراویه‌تیه‌وه پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه‌تی: «إِذَا قَبِرَ الْمَيِّتُ أَوْ قَالَ أَحَدُكُمْ - أَتَاهُ مَلَكَانِ أَسْوَدَانِ أَزْرَقَانِ يُقَالُ لِأَحَدِهِمَا الْمُنْكَرُ

(۱) صه‌حیحی بوخاری به‌فەر مووده‌ی ژماره (۱۳۷۴)، وه صه‌حیحی موسلیم به‌فەر مووده‌ی ژماره

(۲۸۷۰)، له‌فظه‌که‌ی له‌فظی بوخاریه.

والآخر النكير فيقولان: ما كنت تقول في هذا الرجل»^(۱) تير مودى ته لئيت: ئەم فەر موودە يە فەر موودە يە کى حەسە نە.

واتا: کاتیک کە سیک یان یە کیک له ئیو دە خریتە ناو گۆر دوو فریشتە ی رەشى شین دین بۆلای بە یە کیکیان ئەوتریت (مونکیر) و بەو هی تریان (نە کیر) ئەم دوو فریشتە پرساری لی دە کەن و ئە لئین: دە بارە ی ئەو پیاو چى ته لئيت؟ .... فەر موودە کە تاکۆتایى ...

ئەو فریشتانە و کارو فەرمانیان کە باسما ن کردن و ئاماژە مان پێدان بە ناو بانگترین ئەو فریشتانە ن کە دە قە کانی قورئان و سووننەت ناویان هیتا و ن و باسى کار و فەرمانیانى کردوو، کە پێویستە لە سەر مرقوف باوهریان پێی بهیئت و بەراستیان بزانیت و هک ئەو هی له دە قە کاندایا هاتوو. .... خودای گەورە ییش لە هەمووان زانا و شارەزاترە.

سوود و بەر بوومی باوهر بە فریشتە کان:

باوهر بە فریشتە کان سوود و بەر بوومی گەورە ی هە یە لە سەر دل و دەرونی مرقوفی باوهر دار، لە وانە ییش:

۱. شارەزا بوون لە گەورە یی دەسە لات و بی کە موکورتی خالق و دروستکاریان کە (الله) یە.

۲. شوکر و سوپاسی خودای گەورە کردن لە سەر رحە م و بەزە یی و نەرم و نیانی و چاودیری بۆ بە نده کانی، بەو هی کە پەر وەرد گار ئەو فریشتانە ی پاسپاردوو بە هە لئسوراندی کاروباری ئەوان و پاراستن و نوسینی

(۱) سوننه تى تيرمودى: (۳/ ۳۸۵)، بە فەر موودە ی ژمارە (۱۰۷۳)، وە ئین حە بان: (۷/ ۳۸۶)،

بە فەر موودە ی ژمارە (۳۱۱۷)، لە فظە کە ی لە فظی تيرمودیه.

کار و کرده‌وه‌یان و زۆر شتی تریش که هەر هه‌موویان بۆ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی
مرۆڤن له‌دوونیا و دوا‌رۆژدا.

۳. خۆشویستنی فریشته‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خودای گه‌وره‌هیدایه‌تی
داون و پێگای پیشان داوون بۆ به‌ندیه‌تیکردنی خۆی به‌جوانترین
شیوه، و سه‌رخستن و یارمه‌تیدانی باوه‌رداران و داوای لیخۆشبوون بۆ
کردنیان لای خودای گه‌وره‌.

به شی دووهم:
 باوهر به کتیب و نامه ئاسمانییه کان

ریخوشکردن: پیناسه ی وه حی له زمانه وانى و شهر عدا ورو وونکردنه وه ی
 جوړه کانی

باسی یه کهم: حوکمی باوهر به کتیبه کان و به لگه کانی

باسی دووهم: چوښه تی باوهر هیئان به کتیبه کان

باسی سیههم: ته ورات و ئینجیل و سه رجه م کتیب و په راوه ئاسمانییه کان
 دهستکاری کراوون و گوړدراون و قورئانیش سه لامه ته له وه ها کاریک

باسی چوارهم: باوهر به قورئانی پیروز و تاییه تمه ندیه کانی

ریخو شکردن

پیناسه‌ی وه‌حی له زمانه‌وانی و شهر عدا و روونکردنه‌وه‌ی جوره‌کانی

پیناسه‌ی وه‌حی له زمانه‌وانیدا

وه‌حی له زماندا: به‌مانای راگه‌یاندنی خیرای په‌نهان دیت.

هه‌روه‌ها وه‌حی به‌مانای ئاماژه، و نووسین، و په‌یام، و ئیله‌هام دیت، وه هه‌رشتیک که بیخوینیته‌وه به‌سه‌ر که‌سیکی تر دا هه‌تاوه‌کو فی‌رده‌بی‌ت ئه‌وه وه‌حیه هه‌رچونیک بی‌ت، ئه‌مه‌ش تایبته نیه به پیغه‌مبه‌رانه‌وه، به‌مانای ئه‌وه‌ش نایه‌ت که له لایه‌ن خودای گه‌وره‌وه‌یه.

وه‌حی به‌مانا زمانه‌وانیه‌که‌ی ئه‌م مانانه‌ی خواره‌وه ده‌گریته‌وه:

۱. ئیله‌هامی فیطری بۆ مروفت، وه‌ک ئه‌و وه‌حیه‌ی که بۆ دایکی موسا کرا، له‌م باره‌یه‌وه خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّيهِ أَنْ اأَرْضِعِيهِ﴾ [القصص: ۷] واتا: به‌دایکی موسامان راگه‌یاند (خستمانه‌ دلّی) که شیر بده به موسا.

۲. ئیله‌هامی غه‌ریزه‌یی بۆ ئاژه‌لان، وه‌ک ئه‌و وه‌حیه‌ی کراوه بۆ هه‌نگ، خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا﴾ [النحل: ۶۸] واتا: په‌روه‌ردگارت سه‌رووش (ئیله‌هامی) کرد بۆ هه‌نگ که له چیاکاندا خانوو (بۆ خووت) ساز بده.

۳. ئاماژه‌ی خیرا به‌شیوه‌ی هیما و ئیشاره‌ت، وه‌ک ئاماژه‌ی و ئیشاره‌ته‌که‌ی زه‌که‌ریا پیغه‌مبه‌ر بۆ گه‌له‌که‌ی، خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَخِرُوا بِكُمْ وَعَشِيًّا﴾ [مریم: ۱۱] واتا: ئه‌وسا دوای

دلئیبوون زه‌که‌ریا له پهرستگا‌که‌ی هاته‌ده‌ره‌وه‌ بو‌ ناو‌قه‌ومه‌که‌ی و ئاماژه‌ی بو‌کردن‌که‌له‌ به‌رام‌به‌ر‌ناز و نبعمه‌ت و به‌خششه‌کانی خواوه‌به‌یانیان و ئیواران ته‌سییحات و ستایش بکه‌ن.

۴. وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان و پازاندن‌ه‌وه‌ خراپه‌ و تاوان له‌ دل و ده‌روونی شو‌ینکه‌وتوو‌انیدا، خودای گه‌وره‌ده‌فه‌رمو‌ویت: ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرَبِّهِمْ لَكَاؤِبٌ ۖ إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمْ لِجَدُّوكُمْ﴾ [الأنعام: ۱۲۱] واتا: بشزانن‌که‌ شه‌یاتینه‌کان هه‌میشه‌شتی پڕ‌وپو‌وج ته‌خه‌نه‌ دلئ دۆسته‌کانیا‌نه‌وه‌و، دنه‌یان ده‌ده‌ن، بو‌ئه‌وه‌ موجداده‌له‌ و ده‌مه‌قالیتان له‌گه‌ل بکه‌ن و کیشه‌ و گرفتتان بو‌بنینه‌وه‌.

۵. ئه‌وه‌ی خودای گه‌وره‌له‌فه‌رمانه‌کانی ئه‌بخو‌یینه‌ته‌وه‌ به‌سه‌ر فریشته‌کاندا و فه‌رمانیان پیده‌کات که‌ئه‌نجامی بده‌ن، خودای گه‌وره‌ده‌فه‌رمو‌ویت: ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ [الأنفال: ۱۲] واتا: ئه‌ی محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یادی ئه‌وه‌ بکه‌ره‌وه‌ کاتیک په‌روه‌ردگارت وه‌حی و نیگای ده‌کرد بو‌فریشته‌کان که: به‌راستی من له‌گه‌لتانم، که‌ه‌وابوو ئیوه‌ش دلئ ئیمانداران پابه‌ندو دامه‌زرا و بکه‌ن.

پیناسه‌ی شه‌رعی وه‌حی:

بریتیه‌له‌ راگه‌یاندنی خودای گه‌وره‌بو‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانی به‌وه‌ی که‌ ده‌یه‌ویت پیمان را‌بگه‌یینت له‌ شه‌رع‌یان له‌ کتیب و په‌رتوو‌کیک به‌هۆی فریشته‌ی وه‌حی (جو‌به‌ئیل) یان به‌بی یارمه‌تی ئه‌ویش.

جو‌ره‌کانی وه‌حی:

بو‌وه‌رگرتنی وه‌حی له‌خودای گه‌وره‌وه‌ چه‌ند رپ‌گایه‌که‌هه‌یه‌که‌ په‌روه‌ردگار خو‌ی له‌سوره‌تی (الشوری) دا‌روونی کردونه‌ته‌وه‌، وه‌که‌

فهر موویه تی: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ [الشوری: ۵۱] واتا: هیچ کس بوی نیه (له دونیادا) خودای گه وره و توویژی راسته و خوئی له گه لدا بکات، مه گهر له ریگهی وه حی و نیگاوه، یان له پشتی پهرده وه، وهک موسا، یان نیردر اوینکی وهک فریشته - جوهره ئیل - دهنیریت که به گویره ی فه رمان و مؤلته تی خودا چی پی سپیردراوه ده یگه یه نییت، به راستی ته و ذاته خواهی کی بلند و دانا و کار به جییه.

خودای گه وره له م ئایه ته پیروزه دارایگه یاندوووه که و وتویژ و نیگای له گه ل مروفا بیه سی پله یه:

پله ی یه گه م: به تنها نیگا (وه حی) کردن، ته ویش به خسته دلی ته و شته ی که خودای گه وره ده یه ویت بۆ که سه ی که وه حی که ی بۆ ده کریت، به شیوه یه که ته و که سه هیچ گومانی له وه دا نامییت ته وه ی وه حی بۆکراوه له لایه ن خودا وه یه، ته ویش به به لگهی ته وه ی که خودای گه وره فهر موویه تی: ﴿إِلَّا وَحْيًا﴾ [الشوری: ۵۱] نمونه ی ته مه ییش ته و فهر مووده یه یه که عبدالله ی کوری مه سعود (خودای لی رازی بیت) ده گیریت ته وه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موویه تی: «إِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ نَفَثَ فِي رُوحِي لَنْ نَمُوتَ نَفْسَ حَتَّى تَسْتَكْمَلَ رِزْقَهَا فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمَلُوا فِي الطَّلَبِ»^(۱) واتا: رۆحی پیروژ (مه به ست پیی جوهره ئیله) خسته یه دلمه وه که هیچ که سیک نامریت هه تا وه کو رزق و رۆزیه که ی خوئی ته و او نه کات، جا له خودا بترسن و به شیوه یه کی جوان بگه رین به دوای رزق و رۆزیتاندا.

ته م فهر مووده یه ابن حبان له صه حیحه که ی خویدا ریوایه تی کردوووه، وه

(۱) ئین ماجه - التجارات - (۲۱۴۴).

حاکم‌پیش له موسته دره که که پیداو به فەر مو و ده‌یه کی صه‌حیحی داناوه، وه ئیمامی
 دهه‌بیش هاو پرایه له گه‌لیدا، وه ابن‌ماجه‌ش له سونه‌نه که پیداو پریوایه‌تی کردووه،
 غه‌یری ئه‌مانه‌ش زانایانی تریش ئه‌م فەر مو و ده‌یه‌یان ریوایه‌ت کردووه^(۱).

هه‌ندیك له زانایانیش ئه‌م به‌شه‌ی نیگیان خسته‌وه ته‌ریزی خه‌وی
 پیغه‌مبه‌رانه‌وه، وهك خه‌وه‌که‌ی ئیبراهیم (عَلَيْهِ السَّلَام) که خودای گه‌وره
 له‌باریه‌وه فەر مو و یه‌تی: ﴿قَالَ يَبْنَئُ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ﴾ [الصافات: ۱۰۴]
 واتا: ئیبراهیم وتی به‌ئیسماعیلی کوری: ئه‌ی کوری خو‌شه‌ویستم من
 ئه‌میینی له‌خه‌ونمدا که تو سه‌رده‌برم.

هه‌روه‌ها وهك ئه‌و خه‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه‌ره‌تای
 پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌وه ده‌ییینین، هه‌روهك بوخاری و موسلیم له فەر مو و ده‌یه‌کی
 عائیشه‌وه (خودای لی‌رازی بی‌ت) ده‌گیر نه‌وه که فەر مو و یه‌تی: «أول ما بدئ
 به رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) من الوحي الرؤيا الصالحة في النوم فكان لا يرى
 رؤيا إلا جاءت مثل فلق الصبح»^(۲) واتا: یه‌که‌م شتیک له‌وه‌حی بو پیغه‌مبه‌ر
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌ستی پیکرا بریتی بوو له بیینی خه‌وی راست له‌کاتی
 خه‌ودا، هیچ خه‌ویکی نه‌ده‌بیینی ئیلا وهك سپیئده‌ی به‌یان ته‌هاتنه‌دی.

پله‌ی دووه‌م: وتوێژکردن له‌پشتی په‌رده‌وه به‌راسته‌وه خو، به‌بی هیچ
 هو‌کاریك، وهك بو هه‌ندیك له پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) ثابت و جیگری بووه،

(۱) مه‌وارد ته‌لضمان (۱۰۸۴، ۱۰۸۵)، و موسته‌دره‌کی له‌حاکم (۴/۲)، و سونه‌نی ئیبن‌ماجه
 (۲۱۴۴)، وه ئیبن‌ئه‌بب‌ی ته‌لدونیا له - القناعه - دا، وه ئه‌لبه‌یه‌قی له - شعب‌الایمان - دا، وه
 ئه‌لبه‌غه‌وی (۱۴/ ۳۰۴) به‌فەر مو و ده‌ی ژماره (۴۱۱۲).

(۲) بوخاری - بدء الوحي - (۴)، وه موسلیم - الايمان - (۱۶۰)، وه تیرموذی - المناقب - (۳۶۳۲)،
 وه موسته‌دی ته‌حه‌د (۶/ ۲۳۳).

وهك قسه و وتویژ کردنی خودای گه وره له گه ل موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) دا، كه له زیاتر له جیگایه ك له قورئانی پیر و زدا ئه مه ی باسکر دووه، وهك ده فهر موویت:

﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْوِيمًا﴾ [النساء: ۱۶۴] واتا: خودای میهره بان بو خوی راسته و خو قسه ی له گه ل موسادا کردووه، وه فهر موویه تی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ [الأعراف: ۱۴۳] واتا: جا کاتیک موسا هات بز کات و شوینی دیاریکراومان و په روه ردگاریشی گفتوگوی راسته و خوی له گه لدا ئه نجامدا.

هه روه ها وهك و تویژ کردنی خودای گه وره له گه ل ئادهم (عَلَيْهِ السَّلَام) دا، له م باره یه وه فهر موویه تی: ﴿فَتَلَقَّ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ وَكَلَّمَهُ﴾ [البقرة: ۳۷] واتا: پاشان ئادهم له لایه ن په روه ردگاریه وه چهنه د وشه و نزایه کی و هر گرت، هه روه ها وهك و تویژ کردنی خودای گه وره له گه ل پیغه مبه ری خو ماندا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له شه وی ئیسرا ئدا، وهك ئه وه ی ثابت و جیگر بووه له سوننه تی سه حیحداء، به لگه یه ش له سه ر ئه م پله یه ی وه حی له قورئانی پیر و زدا، ئه وه ی خودای گه وره فهر موویه تی: ﴿أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ﴾ [الشوری: ۵۱] واتا: یان له پشت په رده وه.

پله ی سییه م: وه حی و نیگا کردن به هوی فریشته وه، به لگه ش له سه ر ئه مه ئه وه یه كه خوای گه وره ده فهر موویت: ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآيَاتِهِ مَا يَشَاءُ﴾ [الشوری: ۵۱] واتا: یان نیژ دراویکی وهك فریشته _ جوهره ئیل _ ده نیریت كه به گویره ی فهران و مؤله تی خوا چی پی سپر دراوه ده یگه یه نیّت.

ئه مه ش وهك دابه زینی جوهره ئیل (عَلَيْهِ السَّلَام) به و وه حی وه كه خودای گه وره نار دویه تی بو لای گشت پیغه مبه ران.

قورئانی پیرۆزیش ههر هه مووی له رپنگای ئەم جۆره له وه حیوه خودای گهوره قسهی پینکر دووه و جوهره ئلیش له خودای گهورهی بیستوووه و پاشان ئەویش گه یاندویه تی به پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وهك ده فەر مووئیت: ﴿وَأَنزَلْنَا لِتَنْزِيلِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * نَزَّلَ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينُ * عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ [الشعراء: ۱۹۲-۱۹۴] و اتا: و به راستی ئەم (قورئان) هه دابه زینراوی په روهر دگاری جیهانیانه * جوهره ئیلی ئەمین هینایه خواره وه * بۆ سهردلی تۆ بۆ ئەوهی له ترسینه ران بیت *.

وه ده فەر مووئیت: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ [النحل: ۱۰۲] و اتا: بلی جوهره ئیل دایبه زاندوه له لایه ن په روهر دگارتوه به راستی.

هینان و گه یاندنی وه حییش بۆ پیغه مبهیری خویمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له لایه ن جوهره ئیل (عَلَيْهِ السَّلَام) هه وه به چهند شیوهیهك بووه:

۱. ئەوه بووه كه پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جوهره ئیلی له سههر ئەو شیوهیهی كه خودای گهوره دروستی کردوووه بینیه (واتا له سههر شیوهی راسته قینهی خوئی) ئەمهش تهنها دووجار رویداوه ههروهك له جینگای تایبه تی خوئی باسی لیوه ده کهین.

۲. یان وه حی و نیگای بۆ هاتوووه له سههر شیوهی دهنگی زهنگیک که پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لی تیگه یشتوووه که چی ده لیت.

۳. یان جوهره ئیل له سههر شیوهی پیاویك ئەهاته لای پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و قسهی له گه لدا ده کرد، ههروهك له وه فەر موودیهی که هاتوووه باس له وه ده کات که جوهره ئیل له شیوهی پیاویکدا هات بۆ لای پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پر سیاری پله کانی ئاین و باوهری لیکرد.

پیغه‌مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی له‌م دوو حاله‌ته‌ی کۆتایی کردوو له وه‌لامی پرسیارێکدا که حارثی کورپی ه‌شام لیبی کرد وتی: ئە‌ی پیغه‌مبەری خودا چۆن وه‌حیت بۆ دیت؟ پیغه‌مبەریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: «یا رسول الله کیف یأتیک الوحي؟ فقال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أحياناً یأتیني مثل صلصلة الجرس، وهو أشده علي، فيفصم عني وقد وعيت عنه ما قال. وأحياناً يتمثل لي الملك رجلاً فيكلمني فأعي ما يقول»^(۱) واتا: هه‌ندیك جار وه‌ك ده‌نگی زه‌نگیك نیگام بۆ دیت كه ئه‌وه له‌سه‌رم زۆر گران و قورستره‌ و بۆم ئاشکرا ده‌بیئت و لیبی تیده‌گه‌م كه چی ده‌لیت، وه‌ هه‌ندیك جاریش فریشته‌ی نیگا له‌شیوه‌ی پیاویکدا دیت بۆلام و قسه‌م له‌گه‌لدا ده‌کات و به‌چاکی تیده‌گه‌م له‌وه‌ی كه وتویه‌تی.

مه‌به‌ست له‌وشه‌ی (فصم) واتا: ئاشکرا و روون ده‌بیئته‌وه.

(۱) بوخاری - بدء الوحي - (۲)، وه‌ موسلیم - الفضائل - (۲۳۳)، وه‌ تیرموذی - المناقب -

(۳۶۳)، وه‌ ئە‌له‌سائی - الافتتاح - (۹۳۴)، وه‌ موسه‌دی ئە‌حه‌د (۶/۲۵۷)، وه‌ مالیک له -

النداء للصلاة - (۴۷۴) دا.

باسی یه کهم

حوکمی باوهر به کتیبه کان و به لنگه کانی

پیناسهی کتیبه کان:

کتیبه کان کۆی کتیبین، و کتاب چا وگی (کَتَبَ، يَكْتُبُ، كِتَابًا) زمانی عه ره بیه، پاشان (مَكْتُوبٌ و كِتَابٌ) به وه وه ناو نراون له بنه مادا ناوون بۆ لاپه ره له گه ل نه وهی که تییدا نووسراوه، وهك خودای گه وره فهر موویه تی: ﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ [النساء: ۱۰۳] واتا: ئهی محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خاوه نانی کتیب داوای ئه وه ت لیده که ن که له ئاسمانه وه کتیبیکان بۆ دابه زینیت.

کتابا: لیره دا به مانای پهراویك دیت که شتی تییدا نووسرا بیئت.

مه به ستیش له (کُتِبَ) له مبابه ته ی ئیمه دا: ئه و کتیب و پهراوانه یه که پیک هاتو وه له گوفتار و وتاری خودای گه وره که وه حی و سروشی کردو وه بۆ پیغه مبه ره کانی (سه لامی خویان لی بیئت) جاچی وهك ته ورات به نووسراوی نارد بیستی، یان وهك قورئانی پیرۆز له پینگای وه حییه وه جوهره ئیل به ده می خویند بیستی وه بۆ پیغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پاشان وهك ههر کتیبیکی تر نووسرا بیسته وه.

حوکمی باوهره ینان به کتیبه کان:

باوهره ینان به هه موو ئه و کتیبانه ی که خودای گه وره ناردو بینتیه خواره وه بۆ پیغه مبه ره کانی روکنیکی گه وره به له روکنه کانی باوهر و بنه مایه کی گه وره ی بنه ماکانی دینیشه، باوهر وهر ناگیریت و جیه جی نابیئت به بی باوهره ینان به م کتیبانه، ئه مه ش دهقه کانی قورئان و سوننه ت به لنگه ن له سه ری:

به لگه کان له قورئانی پیروز: خودای گه وره ئه فه ره موویت:
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالَّذِي أَنْزَلَ
 مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾
 [النساء: ۱۳۶] واتا: ئه ی که سانیک که باوهر تان هیناوه به رده وام بن له سه ر
 باوهر به خوداو پیغه مبه ره که ی و به و قورئانه ی نار دو ویه تیه خواره وه، بو
 فروستاده که ی وه به و کتیبانه ش که پیشتر نار دو ویه تیه خواره وه، وه هر
 که سیك بی باوهر بیت به خوداو به فریشته کانی و به کتیبه کانی و پیغه مبه ره کانی
 و روژی دوا یی ئه وه به راستی گو مر ابو وه به ئه و په ری گو مرایی.

خودای گه وره له م ئایه ته پیروزه دا فه رمانی کردو وه به بنده باوهر داره کانی
 که به ته و او ته ی بچنه ناو هه مو و باوهر و به ش و ئه ر کانه کانی وه، فه رمانی کردو وه
 به باوهر هینان به خودای گه وره (الله) و به پیغه مبه ره که ی محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 وه باوهر هینان به و کتیبه شی که هاتره ته خواره وه بو ی که قورئانی پیروزه، وه به
 سه ر جه م ئه و کتیبانه شی که پیشو و تر هاتو و نه ته خواره وه: وه ک ته ورات، و
 ئینجیل، و زه بور، وه له کو تایی ئایه ته که شه وه ئه وه ی رو و نکر دو ته وه هه ر که س
 باوهر ی نه بیت به رو کتیک له رو کنه کانی ئیمان ئه وه به گو مراییه کی ته و او گو مر ا
 بو وه، و یاخی بو وه و ده ر چو وه له ریگای راست، گو مانیشی تیدا نییه که یه کیک
 له رو کنه کانی ئیمان، باوهر هینانه به کتیبه کانی خودای گه وره.

له جیگایه کی تر دا خودای گه وره فه ره مو ویه تی: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ
 قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾
 [البقرة: ۱۷۷] واتا: کرداری چاک و کاری باش ته نها بریتی نیه له رو و کردنتان
 به ره و روژ هه لات و روژ ناوا (چونکه جوله که زور له سه ر گو رانی قبيله

دووان و پروپاگهندهی زوریان کرد، به لکو کرداری چاک و کاری باش بریتیه له وهی که ئاده میزاد باوهری هیناییت به خوداو به روژی دواپی و به فریشته کان و به کتیبه کان و به پیغه مبه ران..

خودای گه وره له م ئایه ته پیروژه دا ئه وهی پروونکر دوه ته وه که حه قیقه تی کاری راست و دروست بریتیه له: باوهر هینان به و روکنانهی که باسی کردوو، له گه ل کارکردن به ره و شتی کاری خیر و چاکه ی ئه و کاره باشانه ی که له ئایه ته که دا هاتوو، یه کیکیش له و روکنانه ی که باسی کردوو به باوهر هینانه (به کتیبه کانی خودای گه وره).

(ابن کثیر) ئه لیت: مه به ست له (کتاب) له م ئایه ته پیروژه دا سه رجه م ئه و کتیبه یه که دابه زیوون بو سه ر پیغه مبه ران، هه تا په ره دگار ئایه ته که ی کو تایی هیناوه به پیروژترین و به ریزترینان که قورئانی پیروژه، بالاده سته به سه ر گشت کتیبه کانی پیش خویدا^(۱).

له پیناو جیهه حیکردنی باوهر هینانیش به سه رجه م کتیبه کان، خودای گه وره فه رمانی کردوو به به نده باوهر داره کانی بانگی ته هلی کتاب (له جوله که و گاوره کان) بکه ن پینان بلین: ﴿قُلُواْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ اِلٰى اٰزْرَعِهِمْ وَاَسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَاَلَسَّبٰطِ وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوْتِيَ النَّبِيُّنَ مِنْ رَّبِّهِمْ لَا نَفَرُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ﴾ [البقرة: ۱۳۶] واتا: ئه ی باوهر داران بلین برومان هینا به خوداو به و قورئانه ی که بو خو مان نیردراوه ته خواره وه، وه به و نامه یه ی که نیردراوه بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه حق و یه عقوب و کوره کانی یه عقوب، و به وهی که دراوه به موسا و عیسا، وه به وهی که

(۱) ته فسیری ئین که ئیر ۱/ ۲۹۷.

دراوه به هه‌موو پیغه‌مبه‌ران له لایه‌ن په‌روه‌دگار یانه‌وه، جیاوازی ناکه‌ین له نیوان هیچ کامیکیاندا و ئیمه‌ فه‌رمانبه‌رداری خوداین.

ناوه‌رۆکی ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ باس له‌وه‌ ده‌کات که باوه‌رداران باوه‌ریان هه‌یه‌ به‌وه‌ی هاتوو‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆیان به‌هۆی پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و باوه‌رپیشان هه‌یه‌ به‌و کتیب و په‌راوانه‌یشی دابه‌زیوو‌ه‌ بۆ گشت ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که ناویان هاتوو‌ه‌ له‌ئایه‌ته‌که‌دا، وه‌ ئه‌وه‌یشی که هاتوو‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ران به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی، و باوه‌رداران هیچ جیاوازی ناکه‌ن له‌نیوان پیغه‌مبه‌راندا که باوه‌ریان به‌هه‌ندیکیان هه‌بی‌ت و به‌هه‌ندیکی تریشان نه‌یانیت، به‌لکو به‌بی جیاوازی باوه‌ری ته‌واویان هه‌یه‌ به‌سه‌ر جه‌م پیغه‌مبه‌ران و ئه‌و کتیبانه‌یشی که هاتوو‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆیان.

ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆزیش له‌م باره‌یه‌وه‌ زۆرن و به‌وه‌نده‌ کو‌تایی پی‌ ده‌هینین.

به‌لگه‌کانیش له‌ سوونه‌ت که باس له‌ واجبی باوه‌ره‌یتان به‌ سه‌ر جه‌م کتیب و په‌راوه‌ ئاسمانیه‌کان ده‌که‌ن زۆرن، باوه‌ره‌یتان پێیان رو‌کنیکی گه‌وره‌یه‌ له‌ رو‌کنه‌کانی ئیمان، ئه‌وه‌یشی به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌مه‌ فه‌رموو‌ده‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی جو‌بره‌ئیله‌ که هات بۆ لای پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پرسیا‌ری رو‌کنه‌کانی ئیمانی لیکرد، پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌وه‌لامیدا باسی: باوه‌ره‌یتان به‌سه‌ر جه‌م کتیبه‌کانی کرد له‌گه‌ل باوه‌ره‌یتان به‌ رو‌کنه‌کانی تری ئیمان، که پێشتر به‌وردی باسی ئه‌و فه‌رموو‌ده‌یه‌مان کرد و پێویست ناکات جارێکی تر لیوه‌ی بدوین.

به‌مه‌ش ئه‌وه‌ رو‌ون بو‌ویه‌وه‌ که باوه‌ره‌یتان به‌سه‌ر جه‌م کتیبه‌کان

واجبن له‌سه‌ر باوهرداران، وه باوهر به‌وه‌ش که هه‌موویان له‌لایه‌ن خودای گه‌وره‌وه به‌هه‌ق و بو هیدایه‌ت دانی مرۆقه‌کان و رینگارووناک کردنه‌وه‌یان دابه‌زیوون بو سه‌ر پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خودایان لی بیټ)، وه هه‌رکه‌س به‌درۆیان بزانیټ (پیش ده‌ستکاری کردنیان) یان ئینکاری شتیکیان بکات شه‌وه‌ی باوهر بووه به‌خودای گه‌وره و له‌ئاین ده‌رچوووه.

سوود و به‌روبوومی باوهر به‌کتیبه‌کان:

باوهر به‌کتیبه‌کان کاریگه‌ری گه‌وره‌یان هه‌یه له‌سه‌ر باوهردار، له‌وانه‌یش:

۱. شوکر و سوپاسی خودای گه‌وره کردن له‌سه‌ر ئەو لوتف و په‌حم و میهره‌بانیه‌ی که کردوویه‌تی له‌گه‌ل دروستکاروه‌کانی و گرنگی پیدانیان، به‌وه‌ی ئەو کتیب و په‌راوانه‌ی بو دابه‌زاندوووه تاوه‌کو رپیشاندهریان بیټ و ئیرشادیان بکات بو خیر و چاکه‌ی دونیا و دوارپوژیان.

۲. ده‌رکه‌وتنی حیکمه‌تی خودای گه‌وره و میهره‌بان، به‌وه‌ی په‌روه‌ردگار له‌م کتیبه‌نه‌دا بو هه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک ئەوه‌ی پپووستی کردبیټ بویان له‌شه‌ریعه‌ت و به‌رنامه‌ی ژیان له‌کاتی خۆیدا بو‌ی ناردوون، وه کو‌تا کتیبه‌شیان قورئانی پیروز بوو که شایانی هه‌موو دروستکاروه‌کانیه‌تی له‌هه‌موو چه‌رخ و سه‌رده‌م و جیگایه‌کدا هه‌تا روژی دوا‌یی.

۳. سه‌لماندن و جیگیرکردنی صیفه‌تی که لام بو خودای گه‌وره، وه باوهر به‌وه‌یش که که لام و گوفتاری ئەو له‌که‌لام و گوفتاری دروستکاروه‌کانی ناکات، وه سه‌رجه‌م دروستکاروه‌کانیش ده‌سته‌وه‌ستانن له‌هیتانی شیوه‌یه‌ک له‌م قورئان و که‌لامی خودای گه‌وره‌یه.

باسی دووهم

چۆنیه تی باوهر هیتان به کتیبه کان

باوهر بوون به کتیبه کانی خودای گه و ره چهند لایه نیکی جیا جیا ده گر پته وه، که ده قه کانی قورئان و سوننهت به لگه ن له سهر و اجیبوونی باوهر پی، ئه ویش له پینا و ته حقیق بوونی ئه م روکنه گه و ره یه، که روکنیکه له روکنه کانی ئیمان، ئه وانیش بریتین له:

۱. به راست زانینی بیگومان به دل به وه ی که ئه و کتیبانه له لایه ن خودای گه و ره وه دابه زیوون، وه که لامی په روه ردگارمانن و قسه ی هیچ که سیکی تر نیه، وه باوهر بوون به وه ی ئه و کتیبانه خودای گه و ره به هه قیقه ت قسه ی پیکر دوون هه رکاتیک و یستبیتی به و شیوه یه که ئیراده ی کردبیت، خودای گه و ره ش فه رمو و یه تی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ * نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ * مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْقُرْآنَ إِنَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ [آل عمران: ۲-۴] و اتا: خودا زاتیکه جگه ئه و هیچ خودایه کی تر نی یه شایه نی په رستن بیت و ئه و هه میشه زیندووه و راگر و سه ره رشتیاری هه مو و دروستکراوه کانیه تی * ئه م (قورئان) ه ی ورده ورده و که م به هق و راست و دروست، دابه زاندو ته سه ر تو، پشتگیری ئه و هه مو و نامه و کتیبه پیشووانه ی خو به تی، و اتا: ددان به و کتیبانه شدا ده نیت، که پیش له خو بیوون، له پیش ئه م قورئانه ی شه وه (ته ورات و ئینجیل) ی دابه زاند * بو پرتوینی خه لکانی سه رده می خو یان، پاش ئه وانیش ئه م (قورئان) ه ی دابه زاند، بو جیا که ره وه ی راستی و ناراستی، هه ق و باتل، ئه و که سانه ی که به به لگه و نیشانه کانی خودا بر وایان نیه و

کافرن له کاتیکیدا هه مووش پر به دەم هاواری بوونی خودا و تاك و ته نیایی خودا ده کهن، به راستیی له دواوژدا سزایه کی زور قورس و گرانیان بو هه یه، خو دپاره که خواش زور بالاده ست و به توانایه، تۆله سینهره له بی باوهران، به ههر شیوه یه که خوئی بیه ویت.

خودای گه و ره رایگه یاند که خوئی ئه و کتیبانه ی دابه زاندوو ه که له ئایه ته پیروژه که دا باس کراوون، ئه وانیش: ته ورات و ئینجیل و قورئان بوون، ئه مه ش به لگه یه له سه ر ئه وه ی له و کتیبانه دا هاتوون خوئی قسه ی پیکردوون، و که لامی هیچ که سیکی تر نین، له ناوهر پۆکی ئایته که شه وه ئه وه ده خوینریته وه که ههر که سیك بی باوهر بیت به ئایه ت و نیشانه کانی خودا ئه وه په ره و ردگار هه ره شه ی لیکردوو ه به سزای سه ختی دۆزه خ.

خودای گه و ره له باره ی ته وراته وه فه رموویه تی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ [المائدة: ۴۴] و اتا: به راستیی ئیمه کاتیکی ته وراتمان نارده خواره وه ریتموویی تیادا بوو (بو هه موو خیر و چاکه یه ک)، نور و پرووناکیش بوو (له ناو تاریکاییه کاندا).

خودای گه و ره پروونی کرده ته وه که خوئی ته وراتی نارده ته وه خواره وه که نور و پرووناکی و پینمایی تیدا بوو، خودای گه و ره له جیگایه کی تر و له باسی حال وه وه والی جو له که کاندا باسی ئه وه ده کات که ته ورات که لام و گوفتاری خوئی ته ی، وه که فه رموویه تی: ﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرُفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾ [البقرة: ۷۵] و اتا: جا ئایا به ته مان (ئهی موسو لمانینه) که (جووله که) بر وای بێن به ئایینه که تان له کاتیکی دا که ده سه ته یه ک له وان فه رمووده ی خویان ئه بیست (له ته ورات)

که چی له پاش تیگه یشتنی دستکاریان ده کرد، له کاتی کدا ئەوان دهشیانزانی که کاریکی نارەواپه ...

ئەو گوفتارە ی که ئەوان بیستیان که لامی خودای گەورە بوو، بە لام پاشان دستکاریان کرد و گۆرییان، ئەمەش وتە و راو بوچوونی هەریه ک له (سدي) و (ابن زید) و کۆمەلێک له زانایانی تەفسیره.

له بارە ی ئینجیلیشه وه خودای گەورە فەر موویە تی: ﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ [السائدة: ٤٧] و اتا: دەبا شوینکە وتووانی ئینجیل به ورینمووی و ئامۆژگاریانە هەلسوکهوت بکەن که خودا له ئینجیلدا دایه زاندوه (گرنگترینان شوینکە وتنی ئاینی ئیسلام و پیغمبەری ئیسلامه).

واتا: حوکم کردن به فرمانه کانی خودای گەورە و درووکهوتنه وه له قەدەغە و یاساگراوه کانی که هەموو که لام و گوفتاری خودان.

له بارە ی قورئانی پیرۆزیشه وه فەر موویە تی: ﴿الرَّكْبُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ وَتُرُفُصِلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ﴾ [هود: ١] و اتا: ئەم جوۆره پیتانەش هەر له وپیتانەن که ئەم قورئانە یان لپییکهاتوو ه، دەسا ئە گەر دەتوان ئیوهش وینە ی بهین، ئەم قورئانە - که له لایەن خواوه نیردراوه - کتیبیکه گشت ئایه ته کانی ریکوپینکن دەستکاری ناکرین، له پاشان هەر له لایەن خودایه کی کاردروستی ئاگاداره وه نه ک له لایەن ئەو په یامبەر وه - وه ک ئەوان دەلین - به جوانی حەلال و حەرمانه کانی شیکراونه ته وه.

دیسان خودای گەورە به پیغمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەر موویت: ﴿وَإِنَّكَ لَتَلَقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾ [النمل: ٦] و اتا: بیگومان تو ئە ی موحه ممه د!

﴿صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ﴾ هەر له لایه ن خودایه کی کار به جی و دان او زاناوه ته م قورئانه ت پیده گات.

وه فه رموویه تی: ﴿فَلَنْ نَزْلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ﴾ [النحل: ۱۰۲] و اتا: بلی جو بر هئیل دایبه زاندوه له لایه ن په روه ر دگار ته وه به راستی تائه وانهی باوهر بیان هیتاوه دامه زراویان بکات و ریتموونی و موردهش بیت بو موسلمانان.

دیسان ده فه رموویت: ﴿وَإِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ فَاكِهَةً مُبْتَلًى﴾ [التوبة: ۶] و اتا: ته گهر یه کیك له و موشریکانه په نای پنهیتایت، په نای بده؛ دالده ی بده، هه تا به باشی فه رمایشتی خودا ده بیسی و لیلی حالی ده بی، و اتا: قورئانی بو ده خوینیت و لیلی تیده گات.

له م نایه ته پیروزه دا خودای گه و ره فه رمانی کردووه که گوئیستی قورئان بن که به راستی و به بی هیچ گومانیک گوفتار و که لامی خودایه.

۲. باوهر به وه ی ته و کتیب و په راوه ئاسمانیانه بانگه وازی خه لکیان کردووه بو به ندایه تی و په رستنی خودای گه و ره به تآک و ته نهایی، و رینمایی و نوور و روښنایی و دره هیتانیا ن له تاریکی و گومرایی، خودای گه و ره فه رموویه تی: ﴿مَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ [آل عمران: ۷۹] و اتا: بو هیچ مروفتیک ره و انییه که خودا کتیب و نامه ی داییتی و فیری ورده کاری و له کارزانی کردبی و پله ی په یامبه ریتی بی داییت (وه کو عیسا) پاشان به خه لکی بلیت: و هرن له باتی خودا بینه به نده ی من و، من په رستن، هه رگیز ته وه رووی نه داوه و ناییت.

پهروهر دگار پروونی کردوه تهوه که به هیچ شیوه یه ک رهوا نییه بۆ هیچ که سیك که خودای گه و ره کتیبی بۆ ناردییت و فیری حکمهت و دانایی کردییت و کردییتی به پیغه مبه ر پاشان فرمان بکات به خه لکی که بیکه ن به خودا و به ندایه تی بۆ بکه ن، چونکه کتیبه کانی خودای گه و ره همیشه فرمانیان به وه کردوه که به دلسوژی و به وپه ری ئیخلاصه وه به ندایه تی بۆ خودای تاك و ته نها بکه ن.

ئه مجا خوای گه و ره پروونی کردوه ته وه که کتیبه کانی هه موویان هه ق و راستی و رینمایان هیناوه بۆ خه لکی، وه ک فهر موویه تی: ﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ * مِنْ قَبْلُ هَدَى النَّاسَ﴾ [آل عمران: ۳، ۴] و اتا: ئه م (قورئان) هه ی ورده ورده وه، که م که م به هه ق و راست و دروست، دابه زاندو ته سه ر تو، پشتگیری ئه وه موو نامه و کتیبه پیشووانه ی خویه تی، و اتا: دان به و کتیبانه شدا ده نیت، که پیش له خوئیون، له پیش ئه م قورئانه ی شه وه (ته ورات و ئینجیل) ی دابه زاند * بۆ رینویتی خه لکانی سه رده می خویان، پاش ئه وانیش ئه م (قورئان) هه ی دابه زاند، بۆ جیا که ره وه ی راستی و ناراستی، هه ق و باتل.

فهر موویه تی: ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ [البقرة: ۲۱۳] و اتا: له سه ره تا وه هه موو خه لک یه ک ده سته و یه ک به ره بوون، گشت له سه ر ئاینیکی پاک و راست و دروست بوون، به بی یه کتر نه ئه ژیان، ئه بو هاوکاری یه کترین بکر دایه، که چی ورده ورده له ئه نجامدا جیاوازی و ناکوکی که وته نیوانیانه وه و لیکنتران، ئینجا خودا په یامبه رانی نارد موژده ده ربن (به پاداشت، بۆ ئه وانیه ان بر وایان

هه یه) ترسینه ریش بن (بو ئه وانه یان، جیاوازی و ناکوکی ده کهن) وه کتیبه و نامه ی هه ق و راستیسی له گه ل ناردن..

فه رموو به تی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ [المائدة: ۴۴] واتا: به راستی ئیمه کاتیک ته ووراتمان نارده خواره وه رینمووی تیادا بوو (بو هه موو خیر و چاکه یه ک)، نوور و پرووناکیش بوو (له ناو تاریکایی یه کاندا)... وه ده فه رموویت: ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾ [المائدة: ۴۶] واتا: (ئینجیل) یشمان دابه عیسا که رینمایی و پرووناکیی تیدا بوو، و ته صدیقی (ته وورات) یشی ده کرد، بو خوداناسان و خو پاریزان رینماو ئاموژگاری بوو، واتا: پاش ئه وانه ئیتر هه قبوو له خراپه و خراپه کاری سل بکه نه وه.

له جیگایه کی تر دا فه رموو به تی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾ [البقرة: ۱۸۵] واتا: مانگی ره مه زان، ئه و مانگه یه که قورئانی تیدا نیر دراو ته خواری، واتا: له ره مه زاندا (ده ست به ناردنی کراوه) رینمایی مه ردوم ده کات بو گشت کاریکی چاک، و چه ندین به لگه و نیشانه ی زور روونی تیدایه بو شماره زای رپی هه ق و، جیا کردنه وه ی راست و ناراست... ئه مانه و چه ندان ئایه تی پیروزی تر که هه ره موویان باس له وه ده کهن که کتیبه کانی خودای گه و ره هه موویان هه ق و راستی و رینماییان له لایه ن خودا وه بو خه لکی هیئاوه..

۳. باوهر و ئیمان به وه ی کتیبه کانی خوای گه و ره هه ندیکیان هه ندیکی تریان به راست ده زانن و ته صدیقی ئه و هیان کردو وه که تییاندا ها توون، به شیوه یه ک هیچ دژیه ک و پیچه وانه یه ک نییه له نیوانیاندا، هه ره وه ک خودای گه و ره فه رموو به تی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا

﴿عَلَيْهِ﴾ [المائدة: ۴۸] وَا: ئیمه قورئانمان هاوری له گهل هه موو
حه قیقهت و راستیه کدا بو تو دابه زاندووه، راستی و دروستی کتیبه کانی
پیش خویشی دیاری ده کات و چاودیره به سه ره موویاندا.

له باره ی ئینجیلیشه وه فهر موویه تی: ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ [المائدة: ۴۶] وَا: ئینجیلیشمان دابه (عیسا) که
رینمایی و پروناکیی تیدابوو، و ته سدیقی (تهورات) یشی ده کرد.

واجبه به م شیویه باوهرمان به کتیبه کانی خودای گه و ره هه بیته که
هر هه موویان ئه وی دیکه به راست ده زانیت و هیچ جووره دژیه کی
و پیچه وانیه کیش له نیوانیاندا نییه و نابینریت، ئه مهش گه و ره ترین
تایبه تمه ندی کتیبه کانی خودای گه و ره یه که جیا یان ده کاته وه له کتیبی
دروستکراوه کانی، که لام و گوفتاری په و ره دگار جیا ده کاته وه له که لام
و گوفتاری مه خلوقه کانی، چونکه کتیبی دروستکراوه کانی دوو چاری
دژیه کی و که موکورتی ده بنه وه، وه ک خودای گه و ره فهر موویه تی: ﴿وَلَوْ
كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [النساء: ۸۲] وَا: خوئه گه
ئه م قورئانه له غه یری خوا بو وایه، بیگومان شیواوی و دژایه تییه کی زوریان
- له پرووی ره وان بیژی و خوشخوانیی و ماناو مه به سته وه - تیا به دی ئه کرد،
به لام چونکه فهر مووده ی خودایه، ده بینی له هه موو که موکورتی و ناته واوی
و دژایه تیه ک دووره.

۴. باوهر و ئیمان به و کتیب و پهراوانه ی که خودای گه و ره به تایبه تی ناوی
بردوون، و به راست زانین و ته صدیق کر دنیان، وه ک ئه وه ی خودای گه و ره
و پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه والیان پنداوه و پینان راگه یان دووین،

ئەو کتیبانه‌یش بریتین له:

أ) تهورات: ئەو کتیبەیه که خودای گهوره نار دویە تیه خوارەو و بۆ پیغە مبه‌ر موسی (سه‌لامی خودای لی بیټ)، وه‌ک فەر موویە تی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ﴾ [القصص: ۴۳] واتا: سویند به خودا ئیمه‌ ته‌وراتمان به‌خشی به‌ موسا، دوا‌ی ئەو‌هی که‌ قه‌ومه‌ پیشووه‌ کانمان له‌ ناو‌برد، (چونکه‌ یاخی بوون) تا بیټه‌ هۆی به‌ر چاو‌روونی وه‌یدایه‌ت و رینمووی و ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی بۆ خه‌لکی، بۆ ئەو‌هی یاداو‌ه‌ری وه‌ریگرن و تیفکرن.

له‌و فەر مووده‌ درێژه‌ی که‌ به‌ فەر مووده‌ی شه‌فاعه‌ت ناسراوه‌، که‌ بوخاری و موسلیم ریوایه‌ تیان کردووه‌، له‌ فەر مووده‌یه‌ کی مه‌رفوعی ئەنه‌سی کوری مالیک خودای لی رازی بیټ که‌ تییدا هاتووه‌: «... فیأتون إبراهیم فیقول: لست هُنَاکَم وِیذکر خطیئته‌ التي أصابها ولکن اتوا موسی عبداً آتاه‌ الله‌ التوراة وکلمه‌ تکلیما^(۱) واتا: پاشان دین بۆ لای ئبراهیم (سه‌لامی خودای لی بیټ) ئەو‌یش ئە‌لیت: من شایسته‌ی ئەو‌ه نیم باسی هه‌له‌ که‌ی خۆی ئە‌کات که‌ کردویە تی، و ئە‌مجا ئە‌لیت بۆ لای موسا (سه‌لامی خودای لی بیټ) به‌نده‌ی په‌روه‌ردگار که‌ خودای گهوره‌ ته‌وراتی پی به‌خشیوه‌ و خۆی راسته‌ و خۆ گه‌توگۆی له‌ گه‌لدا کردووه‌.

ئاشکرایه‌ که‌ خودای گهوره‌ ته‌وراتی داوه‌ به‌ موسا که‌ له‌ سه‌ر چه‌ند له‌وح و پارچه‌ پیستیئک نووسرا بوویه‌وه‌، له‌ باره‌ی ئە‌مه‌ شه‌وه‌ فەر موویە تی:

(۱) بوخاری - التوحید - (۶۹۷۵)، وه‌ موسلیم - الإیمان - (۱۹۳)، وه‌ ئیبن ماجه‌ - الزهد -

(۴۳۱۲)، وه‌ موسنه‌دی ئە‌مه‌د (۱۱۶/۳)، وه‌ داره‌می - المقدمه‌ - (۵۲).

﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ [الأعراف: ۱۴۵]
 واتا: له و پارچه (له ووح) - انه دا له هه موو با به تیكمان بو تو مار کردبوو،
 ناموژگاری تیرو ته و او (بو هه موو چالاکیه کانی ژیان)، هه روه هاروون
 کردنه وه بو هه موو شتیك و هه موو با به تیك... عبداللهی کوری عه باس
 (خودای لی رازی بیټ) ته لیټ: مه بهستی ته و لوح و ته ختانه یه که ته و راتی
 تیدا نو و سرا بو یه وه.

هه روه ها له و فهر موو ده یه ی که ئاده م و موسا (سه لامی خودایان لی
 بیټ) به لگه بویه که ده هیئنه وه و گفتو گو ده که ن، ته بو هورهیره (خودای لی
 رازی بیټ) ته گیر یته وه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موو یه تی: «... قال
 له آدم: يا موسى اصطفاك الله بكلامه وخط لك التوراة بيده»^(۱).

واتا: ئاده م به موسای و ت: ته ی موسا خودای گه و ره تو ی هه لبرارد و وه
 به وه ی خو ی راسته و خو قسه ی له گه ل کرد و ویت و ته و راتی به دهستی
 خو ی بو نو و سیویته وه «وه له یه کیك له ریوایه ته کاندا به م له فزه هاتو وه -
 و کتب لك التوراة بيده - خودای گه و ره خو ی به دهستی خو ی ته و راتی
 بو ت نو و سیوه».

بیگومان ته و رات بهرز و پیرو زترین کتیبی به نو ئیسرا ئیله که در یژه ی
 شه ریعت و ته حکامه کانی تیدایه که خودای گه و ره نار دیه خواره وه بو موسا
 (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، وه سه رجه م پیغه مبه رانی به نو ئیسرا ئیلش که له پاش موسا هاتو و ن

(۱) بوخاری - القدر - (۶۲۴۰)، وه موسلیم - القدر - (۲۶۵۲)، وه تیر موذی - القدر - (۲۱۳۴)،

وه نه بو داود - السنه (۴۷۰۱)، وه ئیین ماجه - المقدمه - (۸۰)، وه موسنه دی ته حمه د (۲/۲۴۸)،

وه مالیک - الجامع - (۱۶۶۰).

سه رجه میان کاریان به تهورات کردووه، وهك خودای گه ووره فهر موویه تی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءً﴾ [المائدة: ۴۴] واتا: ئیمه تهوراتمان نارده خواری، بی شك بو هه موو خیر و چاکه بهك، و رینمایی و رووناکیی تیدایه، هه موو ئه و پیغه مبه رانهی (بهنی ئیسرائیل) که - بهر فهران و ملکه چی بریاری خوابوون - هه ر به و تهوراته داوهریی موساییه کاریان ده کرد، واتا: ئیستا جووله که له ریی راست لاینداوه، هه روه ها زانا خوداناسه کاریان و زانا شهرع ناسه کانیشیان، حوکمیان ده کرد به وهی داوایان لی کرابوو بیپاریژن، که ئه ویش کتیبی خودا (تهوراته).

یگومان خودای گه ووره له قورئانی پیروژدا پیی راگه یاندووین که جووله که پاش موسا ههستان به ده ستکاری کردن و ته حریف و گورپینی تهورات، وهك له مه ودا بهوردی باسی لیوه ده که یین..

ب) ئینجیل: ئه و کتیبه یه که خودای گه ووره نار دویه تیه خواروه وه بو سه ر عیسای کوری مهربه م (سه لامی خودایان لی بیئت) وهك په روه ردگاری بالاده ست فهر موویه تی: ﴿وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ صَدَقًا لَمَّا بَيَّنَّ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لَمَّا بَيَّنَّ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ [المائدة: ۴۶] واتا: به دوای پیغه مبه ره کانی (بهنی ئیسرائیل) دا عیسای کوری مهربه میشمان نارد، که باوهری به و تهوراته هه بوو، پیش خوی هاتبوو، وه (ئینجیل) یشمان پیدا که رینمایی و رووناکیی تیدابوو، و ته سدیقی (تهورات) یشی ده کرد، بو خوداناسان و خو پاریزان رینما و ئاموژگاری بوو، واتا: پاش ئه وانه ئیتر هه قبوو له خراپه و خراپه کاری سل بکه نه وه.

بینگومان خودای گه وره ئینجیلی دابه زاند بو عیسا (سه لامی خودای لی بیّت) که ته وراتی پیغه مبه ر موسا (سه لامی خودای لی بیّت) به راست بزانیّت و هاوړا بیّت له گه لیدا، ههروه که له ئایه ته پیروزه که دا هاتووه.

هه ندیک له زانایان ته لئین: ئینجیل پیچیه وانه ی حوکمه کانی ته وراتی نه کردووه له چه ند حوکمیکی که مدا نه بیّت، ههروه که خودای گه وره هه والی پیداوین که عیسا ی مه سیح (سه لامی خودای لی بیّت) به به نو ئیسرا ئیلی وت: ﴿وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ [آل عمران: ۵۰] واتا: هاتووم بو ئه وهی هه ندیک له و شتانه ی له سه رتان حه رام کراوه (به فه رمانی خودا) حه لالی بکه م بو تان.

ههروه ها خودای گه وره له قورئانی پیروژدا پیسی راگه یاندوین که ته ورات و ئینجیل به ده قه کانی خو یان موژده یان داوه به هاتنی پیغه مبه ر ئسلام محمد المصطفی (صلى الله عليه وسلم) وه که فه رمو ویه تی: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ﴾ [الأعراف: ۱۷۵] واتا: ئه وانه ی شوین ئه و پیغه مبه ره نه خوینده واره ده که ون، (مه به ست به - ئوممی - که سیکه هیچ شتیکی نه خویندی و نه نو سیبی! نه که خودا نه خواسته مانای نه زانین و جه هل بیّت)، ئه و پیغه مبه ره ی که ناو و سیفه ته کانی له ته وراتی (جوله که کان) و له ئینجیلی (گاوره کان) لای خو یان نو و سراوه و ده ستیان ده که وئی، واتا: زوړ به چاکی ده یناسن.

بینگومان ئه و ته حریف و گور انکاری و ده ست تیخسته ی که دو و چاری ته ورات بوو، به هه مان شیوه دو و چاری ئینجیلیش بو و یه وه، وه که له مه و دو و باسی لیوه ده که یین به یار مه تی خودای گه وره.

ج) زه‌بور: ئەو پەراو و کتیبە‌یە کە خودای گەورە ناردیە خوارەووە بۆ داود (سەلامی خودای لی بیئت)، وەك خودای گەورە فەرموویەتی: ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زُكُورًا﴾ [النساء: ۱۶۳] واتا: زه‌بوریشمان بەخشی بە (داود) (سەلامی خودای لی بیئت).

قەتادە لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا ئەللیت: ئیمە لەم بارە‌یەو قسەمان دەکرد کە زه‌بور بریتی بوو لە دو‌عا و نزایەك کە خودای گەورە داودی فیر کردبوو کە تیندا سوپاس گوزاری خودا و بەرزپراگرتنی پەروەردگاری لەخۆ گرتبوو، نە باسی حەلال و حەرامی تینداوو، نە باسی فەرز و حدودە شەرعیەکان..

د) پەراو‌ه‌کانی ئیبراهیم و موسا: خودای گەورە لەدوو شوینی قورئاندا باسی ئەمە‌ی کردوو، شوینی یە‌کەم لەسورەتی (النجم) دا کە فەرموویەتی: ﴿أَمْ لَمْ يُبَيِّنْ لِمَنْ فِي صُحُفٍ مُّوسَىٰ * وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ * أَلَمْ تَرَ وَازِرَةً وَّرِزْقًا آخِرًا * وَأَنْ لِّسَ لِلْإِنْسَانِ إِذَا مَسَعَىٰ﴾ [النجم: ۳۶-۳۹] واتا: یان ئایا هەو‌الی پینە‌دراو‌ه‌بەو‌ی کە لە پەراوی موسادابە * وە بەو‌ی کە لە پەراوی ئیبراهیم دابە ئەو ئیبراهیم‌ی کە پەیمان‌ی خۆی بەچاک‌ی بەجی هینا * لەو پەراوانە‌دا هاتوو‌ه‌ کە هیچ تاوانبارێک گونا‌هی تاوانبارێکی تر هە‌لناگری * وە بیگومان ئادەمی جگە لە کۆششی خۆی خاوە‌نی هیچی تر نییە *.

وە جینگای دوو‌ه‌میش کە باسی پەراو‌ه‌کانی ئیبراهیم و موسای تیندا کراو‌ه، سورەتی الاعلی‌یە، وەك خودای گەورە فەرموویەتی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ * وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ * بَلْ نُؤَمِّرُونَ الْحَبْوَةَ الدُّنْيَا * وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ * إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ * صُحُفٍ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ﴾ [الأعلى: ۱۴-۱۹] واتا: بەراستی سەرفراز بوو

ئەوی که خۆی پاک پراگرت و دەروونی خۆی پاک کردەوه * وەناوی
 پەروردگاری خۆی دەبات و کەوتە نوێژ کردن و پارانەوه * کهچی ئیوه
 ژیانی دنیا هەل دەبژین * لە کاتی کدا ژیانی دواوژ باشتر و پایه دارتره *
 بیگومان ئەمە ی (که باس کرا) لە نامە ی پیشووەکاندا یه * نامەکانی ئیبراهیم
 و موسا *.

خودای گەوره هەوالی داوه بەهەندیك لەو حوکمانە ی که لەو دوو
 پەرپاوه داها تون که خودای گەوره وەحی کرد بو هەردوو پیغەمبەرە که ی
 ئیبراهیم و موسا (سەلامی خوا یان لی بیّت)، زانیاری لەمە زیاتریش هەر
 لای خودای گەوره یه و ئەو زانایه پیی.

ه) قورئانی بەرز و پیروز: ئەو کتیبە یه که خودای گەوره نار دوو یه تیه خوارەوه
 بو پیغەمبەری ئیسلام محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که کتیب و پەرپاوه کانی پیش
 خۆی بەراست داناوه و چاودێر و پارێزەر و شاهیدیشه بەسەریانەوه، ئەم
 قورئانە کۆتا کتیبی خودای گەوره یه که دابەز بیّت و پیروزترین و تەواوترینی
 کتیبەکانی خودایه و سەرپەرەوه و ناسخی هەموو کتیبەکانی پیش خۆیەتی،
 بیگومان بانگەوازی قورئانی پیروز گشتگیره و بو هەموو گروھی
 ئادەمیزاد و جنۆکه کانه، وەك فەرموویەتی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ﴾ [المائدة: ٤٨] واتا: ئیمە
 قورئانمان هاوپی له گەل هەموو حەقیقەت و راستیە کدا بو تو دابەزاندوو،
 راستی و دروستی کتیبەکانی پیش خۆیشی دیاری دەکات و چاودێر و پارێزەر
 و شاهیدیشه بەسەریانەوه...

مەبەست لە وشە ی ﴿وَمُهَيْمِنًا﴾ ئەو یه: که قورئانی پیروز حاکم و شاهیده

به سهر کتیب و په راوه کانی پیش خوږه وه، وه دیسان خودای گه وره
 ته فهر مو ویت: ﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ لَأُنذِرَكُمْ بِهِ
 وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ﴾ [الأنعام: ۱۹] واتا: ئه ی موحه ممه د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلای:
 شاهیدانی کی له هه موو شایه تیدانیک گه وره تره (له سهر پیغه مبه ریتی من) بلای:
 خودا (الله) که له هه موو شایه تیک گه وره تر و به ناگاتره له نیوانماندا شاهیده
 بو راستیی من، بویه ئه م قورئانه شم وه حی بو کراوه، که ئیوه وه هر که سیکی
 تریش دهنگی ئه م قورئانه ی ده گاتی، بی بتر سینم و ناگادار که مه وه.

ده فهر مو ویت: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ [الفرقان: ۱]
 واتا: گه وره و پیروژه ئه و زاته ی که فورقان (قورئان) ی بو سهر بهنده ی
 خوږی نار دوته خواره وه تا تر سینهر بی بو هه موو جیهانیان.

بینگومان قورئانی پیروژ چهند ناویکی زوری هه یه،
 دیارترین و ناوبانگترینان بریتین له: (قورئان) و (فورقان) و (کتاب)
 و (تنزیل) و (ذکر) و چهندانی تریش.

خوږشه ویستان واجبه له سهر باوهر داران که باوهری ته و او یان
 هه بیته به و کتیب و په راوانه ی که ده قه کانی قورئانی پیروژ و سوننه تی
 پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسیان لیوه کردن، باوهر به وانه ی که ناویان
 هاتووه له گه ل باوهر به و هیشی که هاتووه ته خواره وه تیاندان له چیرۆک و
 هه و ال و باس و خواسته کانیان.

۵. باوهری ته و او و جازم به وه ی هه موو ئه و کتیب و په راوه ئاسمانیانه ی
 دابه زیوون بو سه رجه م پیغه مبه ران خودای گه وره حوکه م کانی سپیوونه ته وه
 و نه سخی کردوونه ته وه به قورئانی پیروژ، وه به هیچ شیوه یه که دروست

نییه بۆ هیچ که سیك له جنۆکه و مروّقه کان و خواوهرن پهراوه ئاسمانیه کان و غهیری ئەوانیش به بی ئەوهی له قورئانی پیرۆز هاتوو به نندایه تی خودای گه و ره بکه ن، یان حوکم به غهیری ئەوه بکه ن که له قورئاندا هاتوو، به لگه ش له سه ره ئەمه له قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا زۆرن، وهك خودای گه و ره فه رموویه تی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ [الفرقان: ۱] و اتا: گه و ره و پیرۆزه ئەو زاته ی که فورقان (قورئان) ی بۆ سه ره بنده ی خو ی نار دۆته خوا ره وه تا تر سینهر بی بۆ هه موو جیهانیان.

هه ره ها فه رموویه تی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ * يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ﴾ [المائدة: ۱۵: ۱۶] و اتا: ئەه ی خواوهرن کتیبه کان: دلنیا بن که پیغه مبه ری ئیمه بۆ ئیوه ش هاتوو و تازۆر به ی ئەو شتانه ی که لای ئیوه روون و ئاشکرانین و ده یشار نه وه، له کتیبی (تهورات و ئینجیلدا) بۆتان روون و ئاشکرا بکات، هه ره ها له زۆر ینک له و شتانه ی که شار دوتانه ته وه چاوپۆشی ده کات، چونکه به راستی له لایه ن خواوه رووناکیه کی ئاشکراتان بۆ هاتوو (که محمدي پیغه مبه رمانه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاوړی له گه ل کتیبیکی روونکه ره وه دا (که قورئانه) * بیگومان خودای په ره ر دگار به قورئان رینمایي ئەوه که سه ده کات بۆ هه موو رینگا و ریبازی هیمنی و ئاشتی ده که و نه شوین ره زامه ندی و خو شنوودی ئەو، به فه رمانی خو ی له گشت رینگه تاریکه کانی شیرك و کوفر ده ریان دینێ بۆ رووناکی ئیمان، و بۆ ریبازو رپی راست رینماییان ئەکات *.

هه ره ها خواوهره فه رمانی کردوو به پیغه مبه ره که ی

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له نیوان ته‌هلی کتابدا حوکم به‌وه بکات که له قورئاندا هه‌یه و فه‌رموویه‌تی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾ [المائدة: ۴۸] واتا: ده‌سا تۆش له نیوان گشت خه‌لکاندا، ته‌نانه‌ت جووله‌که و گاوره‌کانیش هه‌ر به‌پیی ته‌و به‌رنامه‌یه کاربکه‌و بریاربده، که خودا نار دوویه‌تیه خواره‌وه، وله‌وه‌ق و راستییه له خوداوه بو‌ت هاتوو له‌مه‌ده‌وه مه‌که‌وه شوینی هه‌واو ئاره‌زوویان... دیسان فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأِنْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاتَّخَذْتُمْ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ﴾ [المائدة: ۴۹] واتا: ده‌بی‌ت هه‌ر به‌و به‌رنامه له‌ناو جووله‌که و گاور و خه‌لکانی تریشدا، حوکم و بریار بده‌یت، خودا نار دوویه‌تیه خواره‌وه، نابیی شوینی هه‌واو ئاره‌زووی ته‌وانه بکه‌وی و چه‌واشه‌ت بکه‌ن، وریا به‌لییان و هۆشیاریه له‌وه‌ی بت ترازین له هه‌ندی له‌وه‌ی خودا نار دوویه‌تیه خواره‌وه بو‌ت، (ئیین عه‌باس) ده‌لی: تا‌قمی له‌زانیانی یه‌هوود وه‌ک (ئیین سو‌ریا، که‌عب، شاس) خر بو‌ونه‌وه‌و و تیان: با بچینه لای مو‌حه‌مه‌د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به‌لکو بتوانین له‌خشته‌ی به‌رین و فریوی بده‌ین، چونکه خو‌ئه‌ویش هه‌ر وه‌ک ئی‌مه‌ئاده‌مییه، بچین پیی بلین که: له‌فلا‌نه مه‌سه‌له‌دا پشتگیری له‌ئیمه‌بکه، ته‌وسا ئیمه‌یش له‌هه‌ندی شتدا په‌رپه‌وی له‌تۆ‌ده‌که‌ین، دیاره‌ خو‌یشت چاک ده‌زانی که: ته‌گه‌ر ئیمه شوینت که‌وین، هۆزه‌کانی تریش چاومان لی‌ده‌که‌ن، به‌لی هه‌ستان و چوونه لایی و، مه‌به‌سته‌کانیان لا درکان، به‌لام ته‌و به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک به‌گوئی نه‌کردن و، نه‌یان‌توانی له‌رپی راست بی‌ترازین، ئینجا ته‌م ئایه‌ته‌هاته‌ خواره‌وه...

له‌سونه‌تیشدا ته‌وه‌ی به‌لگه‌بی‌ت له‌سه‌ر ته‌م مه‌سه‌له‌یه‌ته‌و فه‌رمووده‌یه‌یه که جابری کوری عبدالله (خودایان لی‌رازی بی‌ت) ریوایه‌تی کردووه: «أَنْ

عمر بن الخطاب (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أتى النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بكتاب أصابه من بعض أهل الكتاب فقرأه على النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فغضب وقال: أمتهوكون فيها يا ابن الخطاب والذي نفسي بيده لقد جئتكم بها بيضاء نقية، لا تسألوهم عن شيء فيخبروكم بحق فتكذبوا به، أو يباطل فتصدقوا، والذي نفسي بيده، لو أن موسى كان حيا، ما وسعه إلا أن يتبعني^(۱) ئيمامى نه حمهد و به زار و به يهه قى ريوايه تيان كردووه، و جگه له وانيش كه سانى تروش ريوايه تيان كردووه، به هه موو رپنگا كانيه وه فهر مووده يه كى حه سه نه^(۲) و اتا: عومهرى كورى خه تاب (خوداى لى رازى بيت) پارچه يه ك ته وراتى به ده سه ته وه بوو كه لاي جوله كه كان ده ستى كه و تبوو، هات بولاى پينغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و خوينديه وه بوى، پينغه مبه ريش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تووره بوو، فهر مووى: نهى كورى خه تاب نايا گومانان هه يه له وهى كه من هيتاومه؟ سويند به وهى گيانى منى به ده سه شه ريعهت و بهر نامه يه كى پاك و بيگه ردم بو هيتا وون، پرسياريان لى نه كه ن له بارهى شتيكه وه نه وانيش به هه ق و راستى وه لامتان بده نه وه و ئيوه يش به درويان بزانش، يان به ناهه ق و باتل وه لامتان بده نه وه و ئيوه يش به راستيان بزانش، سويند به وهى گيانى منى به ده سه ته نه گهر موسا زيندوو بوايه، رپنگاى پى نه ده درا به وه نه بيت كه شوين من بكه و يت ...

ئهمه ي كه باسمان كرد و ئاماژه مان پيدا به شيويه كى گشتى باوهر و ئيمان بوون به سه رجه م كتيبه كانى خوداى گه و ره، به ويستى خوداى گه و ره له به شي داهاتو و تدا به وردى باس له باوهر و ئيمان ده كه ين به قورئانى پيروز.

(۱) موسسه دى نه حمهد (۳/ ۳۸۷)، وه داره مى - المقدمه - (۴۳۵).

(۲) موسسه دى نه حمهد: (۳/ ۳۸۷)، وه - كشف الأستار - ۱۳۴، وه - شعب الإيمان - ي به يه قى: (۱۷۷).

باسی سیههم

تهورات و ئینجیل و سه‌رجه‌م کتیب و په‌راوه ئاسمانییه‌کان
ده‌ستکاری کراوون و گۆردراون و قورئانیش سه‌لامه‌ته له‌وه‌ها کاریک

ده‌ستکاری کردن و گۆرینی که لامی خودای گه‌وره له‌لایه‌ن خاوه‌ن
کتیبه‌کانه‌وه: خودای گه‌وره له‌قورئانی پیرۆزدا هه‌والی به‌وه داوه که خاوه‌ن
کتیبه‌کان (جوله‌که و گاواره‌کان) ده‌ستکاری کتیبه‌کانی خودای گه‌وره‌یان
کردوو و گۆریویان.

خودای گه‌وره له‌م‌باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۱۷۵] واتا:
ئایا ئیوه (ئه‌ی ئیمانداران) به‌ته‌مان و هیواتان وایه که جوله‌که ئیمان و باوهر
به‌ئینن به‌ئاینه‌که‌ی ئیوه، له‌کاتی‌کدا بی‌گومان ده‌سته‌یه‌که له‌شاره‌زاکانیان
گوفتاری خودایان ده‌بیست له‌(ته‌ورات) دا، پاشان ده‌ستکاریان ده‌کردوای
ئه‌وه‌ی که تیی گه‌یشتبوون و ده‌یانزانی راستیه‌که‌ی کامه‌یه... فه‌رموویه‌تی:
﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ [النساء: ۴۶] واتا: هه‌ندی‌ک له
جووله‌که‌کان فه‌رمووده‌کانی خودا ده‌گۆرن و له‌شوین و مه‌به‌ستی خوی
لای ده‌ده‌ن.

هه‌روه‌ها له‌باره‌ی گاواره‌کانیشه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِبُ
أَحَدَنَا مِثْلَهُمْ فَاسْمُوا حَظًا مَّا دُكِّرُوا بِهِ ۗ فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ * يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ
جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْلَمُونَ
عَن كَثِيرٍ﴾ [المائدة: ۱۴، ۱۵] واتا: په‌یمانمان له‌وانه‌ش و هه‌رگرت و تیان:

ئیمه گاورین، بو ئه وه یارمه تیده ری ئاینی خودابن، که چی ئه و برپارو
 ئاموز گاریه کرابوون زوریکیان له بیر کرد، ئه مجا ئیمه پیش تارپوژی دوایی
 دوژمنایه تی و رکه به رایه تیمان له نیوانیاندا به رپا کردن، پاشان خودا
 ئاگاداریان ئه کات له و کارانه ی ئه یانکرد * ئه ی خوا وه نامه کان! به راستیی
 په یام بهرمان موحه مه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاته لاتان، زوری له وه ی که ئیوه
 له نامه که تاندا ده تانشارده وه ئه و ده ریده خات بو تان، وه له زوریکیشی بی
 ده نگ ئه بی و چاوپوشی ئه کات *.

ئهم ئایه تانه به لگن له سه ر ئه وه ی جوله که و گاوره کان هه ستاون
 به ده ستکاری کردن و گورینی که لام و گوفتاری خودای گه وره له و کتیانه ی
 که بو یان دابه زی بو، هه ندیک جار به زیاد کردن وه ه ندیک جاریش به که م
 کردنه وه لئی.

به لگه ی ئه وه پیش که هه ستاون به زیاد کردنی که لام و گوفتاری خودای
 گه وره، ئهم ئایه ته یه که خودا ده فهر موویت: ﴿قَوْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ
 بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا قَوْلَ اللَّهِ لِيَشْرُوا بِهِ نَسًا قَلِيلًا قَوْلٌ لَهُمْ مَّا كَتَبْتَ أَيْدِيَهُمْ
 وَقَوْلٌ لَهُمْ مَّا يَكْسِبُونَ﴾ [البقرة: ۷۹] و اتا: وه یل و سزای سه خت، بو ئه وان ه یه
 که به ده ستی خو یان ته ورات ده نو و سنه وه، و پاشان ده لئین: ئهمه له لای
 خوا وه هاتو وه، له بهر ئه وه که به نرخ و به هایه کی که م بیفرۆشن و، که میک
 له مالتی دنیای بی به ده ست بین! (بو خاری) له (ئیین عه باسه) وه ئه لئی:
 ئهم ئایه ته سه باره ت به زانا که له یو و چه کان یان هات، ئه وان ه یان که که ره
 عه وامه کان یان چه و اشه و سه ر لیشی و او ده کرد، چونکه به ئاره زووی خو یان
 ده ستکاری (ته ورات) یان ده کردو، به وه ش نه خوینده وار و بو ره پیا وه کان یان

فریو دده‌او دده‌ستکه و تیکي ماددیشیان بۆ خویان به‌ده‌ست ده‌هینا! جا قورئان له‌بهر گه‌وره‌یی ئه‌و تاوانه‌یان دووباره هه‌رپه‌شیه‌یان لیده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رمووی: هاوارو سزای سه‌خت بۆ ئه‌و ده‌ست و قۆلپه‌رانه‌ی که ته‌ورائیان گۆری و به‌ده‌ستی خویان نووسییانه‌وه، ساهاوار له‌وان چ که‌سابه‌تیکي حه‌رام و دزیویان به‌ده‌ست ده‌هینن؟.

جا ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ن بۆ مان دهرده‌که‌وێت ئه‌و جوله‌که و گاورانه به‌ده‌ستی خویان شتیان دنوسیه‌وه و پاشان تیکه‌لاوی که‌لامی خودایان ده‌کرد و به‌خه‌لکانی شوینکه‌وو توی خویانیان ده‌وت ئه‌مه‌یش که‌لامی خودایه، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ستاوون به‌زیادکردنی کتیبه‌کانی خودای گه‌وره.

به‌لگه‌ی که‌م کردن و لابردنی که‌لام و گوفتاری خوايش، ئه‌م ئایه‌ته‌یه که ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ [المائدة: ۱۵] واتا: ئه‌ی خاوه‌ن نامه‌کان! به‌راستی پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان موحه‌مه‌د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاته‌لاتان، زۆری له‌وه‌ی که ئیوه له‌نامه‌که‌تاندا ده‌تانشاردوه‌وه ئه‌و دهریده‌خات بۆتان (واته نه‌ینی پیسی و گهنده‌لیتان هه‌لده‌مالییت).

دیسان فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ لِيَجْزِيَ اللَّهُ فِرَاطِيْسَ بُدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا﴾ [الأنعام: ۹۱] واتا: پێیان بلی: باشه! ئه‌و نامه‌ی (ته‌ورات) ه‌ی موساهینای ک‌ی دایبه‌زانده‌؟ که‌بوویه‌ رووناکی و رینمایی بۆ مه‌ردم، که‌چی ئیوه به‌ش به‌ش و پارچه‌پارچه‌ی ده‌که‌ن و ئه‌وه‌ی به‌دلئان بی‌نیشانی خه‌لکی ده‌ده‌ن و زۆریشی ده‌شارنه‌وه.

خودای گہورہ لہم دوو ٹایہ تہ دا باسی ٹہوہی بو کر دووین کہ
جولہ کہ و گاورہ کان ہہ ستاون بہ شار دنہ وہی ٹہوہی کہ خودای گہورہ
بوئی نار دبوون لہ تہ ورات و ٹینجیل، بہ مہش دہر کہوت ٹہوان ہہ ستاون بہ
کہ مکرن و لابردنی ٹہوہی بہ دلّیان نہ بووہ و لہ بہر ژوہندی خوئیان نہ بووہ،
بہ لام خودای گہورہ ٹہم نہینہی ٹاشکر اکردن بہ ٹایہ تہ کانی قورٹانی پیروژ.
بہ لگہ کانی گوپین و دہستکاری کردنی تہ ورات و ٹینجیل:

ٹہوہی کہ باسما نکر دو ناماژ ہمان پیندا بہ شیوہیہ کی گشتی ٹہو دہستکاری کردن
و گوپین و تہ حریفہ بوو کہ ٹہہلی کتاب (جولہ کہ) و (گاورہ کان) کر دوویانہ
لہ کہ لام و گو فٹار و کتبیبہ کانی خودای گہورہ دا، بہ لام ٹہوہی ٹیستا باسی
دہ کہین دہستکاری کردن و گوپین و تہ حریفہ کردنی تہ ورات و ٹینجیلہ لہ لایہن
جولہ کہ و گاورہ کانہ وہ.

بہ لگہی دہستکاری کردن و گوپین و تہ حریفہ کردنی تہ ورات، خودای
گہورہ ٹہ فہر موویت: ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ، مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ
جَعَلُونَهُ قُرْآنًا مِّنْ دُونِهَا وَتُحْفُونَ كَثِيرًا وَعُلَمُوا مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَسْرًا وَلَا آيَاتٍ كُرَّةً قُلْ اللَّهُ تَزَدَّ رُحْمًا فِي
خَوَاصِّهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ [الأنعام: ۹۱] وانا: پینان بلی: باشہ! ٹہو نامہی (تہ ورات)
ہی موسا ہینای کی دایہ زاندا؟ کہ بوویہ رووناکیبی و رینمایبی بو مہردم،
کہ چی ٹیوہ بہش بہش و پارچہ پارچہی دہ کہن و ٹہوہی بہ دلّتان بیت نیشانی
خہ لکی دہدہن و زوریشی دہ شار نہوہ، باشہ ٹہ گہر خودا ہیچ نامہیہ کی
نہ نار دووہ! ٹہو ہہو الآنہ کہ لہم قورٹانہ دا بہ ٹیوہ راگہ نہرا کہ نہ خوٹان و،
نہ باو باپیر انتان دہ تانزانین کی فیتری کردن؟ ٹیتر وازیان لی بیتنہ باہر بہ قسہی
نابہ جیبی خوئیانہ وہ سہر قالبن و گالتہو مہسخرہ بکہن، ٹہوسا چاک دہ زانن.

له‌ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌دا زانایان و توویانه: جو له‌که‌کان ئەو ته‌وراته‌ی که بو موسا (سه‌لامی خودای لی بیّت) هاتبوو پارچه‌پارچه و په‌ره‌په‌ریان کرد، بو‌ته‌وه‌ی ئەوه که ده‌یانه‌وێت له‌ته‌حریف و ده‌ستکاریکردن به‌هه‌وه‌سی خۆیان ئەنجامی بدن و ئەو صیفه‌تانه‌ی پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له‌ته‌وراتدا هاتوو به‌یشارنه‌وه و باسی نه‌که‌ن.

هه‌روه‌ها خودای گه‌وره ئەفه‌ر مووێت: ﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ جَنَرُوا نَفْسَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوا﴾ [البقرة: ۷۵] وانا: ئاخو ئیوه (ئه‌ی ئیمانداران)! به‌ته‌مان جووله‌که‌کان بر وابه‌یتن و ئایینی ئیوه قبول بکه‌ن؟ خو ده‌سته‌یه‌کیشیان فه‌رموده‌و قسه‌ی خویان بیست، له‌پاشان دوا‌ی تیگه‌یشتن لی، هه‌لسان و اتاو مانا که‌یان گوێری، ده‌شیانزانی لایان داوه‌و کاریکی هه‌له‌یان کردوو، به‌لام له‌به‌ر عینادی و سه‌رپه‌چییان، کو‌یان نه‌کرده‌وه‌و ده‌سته‌به‌ردار نه‌بوون، که‌ه‌بوو هه‌ر گیز ئیوه به‌ته‌مای ئیمانی ئەوانه‌مه‌بن.

(السدي) له‌ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌دا ئەلێت: مه‌به‌ست له‌ته‌حریفکردن له‌م ئایه‌ته‌دا ته‌حریف و ده‌ستکاریکردنی ته‌وراته‌له‌لایه‌ن جو له‌که‌کانه‌وه، (ابن زید) یس ئەلێت: مه‌به‌ست پێی ته‌حریف و ده‌ستکاریکردن و گوێپینی ئەو ته‌وراته‌بوو که دابه‌زی بو‌یان، ئەویش به‌وه‌ی حه‌لاله‌کانیان حه‌رام ده‌کردو حه‌رامه‌کانیان حه‌لال ده‌کرد، و هه‌قیان ده‌کرد به‌ناهه‌ق و ناهه‌قیان ده‌کرد به‌هه‌ق.

به‌لگه‌ی ته‌حریف و ده‌ستکاریکردن و گوێپینی ئینجیل: خودای گه‌وره ئەفه‌ر مووێت: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ * يَتَأَهَّلُ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا

وَمَا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْلَمُونَ كَثِيرًا ﴿المائدة: ۱۴-۱۵﴾ واتا:
 بهیمانمان له وانهش وهرگره وتیان: ئیمه گاورین، بوئه وه یارمه تیده ری
 ئاینی خودابن، کهچی ئه و برپیار و ئاموژگاریه کرابوون زورنکیان له بیر کرد،
 ئه مجا ئیمه یش تارپوژی دوایی دوژمنایه تی و رکه به رایه تیمان له نیوانیاندا
 بهرپاکردن، پاشان خودا ئاگاداریان ئه کات له و کارانه ی ئه یانکرد *
 ئه ی خاوه ننامه کان! به راستیی په یامبه رمان موحه ممه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 هاته لاتان، زووری له وه ی که ئیوه له نامه که تاندا ده تانشارده وه ئه و دهریده خات
 بو تان، له زورنکیشی بی دهنگ ئه بی و چاوپووشی ئه کات *.

هه ندیک له پیشه وایانی ته فسیر له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ئه لئین: له م ئایه ته دا
 خودای گه وره ئه وه پروون ده کاته وه که گاوره کان هه ستاون به گوپین و
 ته حریف کردن و لادانی ئینجیل له ماناکه ی خو ی، و به م کاره یان درویان به ده م
 خودای گه وره وه کردو وه، له گه ل ئه وه شدا په روه ردگار له زورنیک له کاره
 خراپه کانیشیان بیده نگ بو وه، که هیچ سوودیک نییه له پروونکردنه وه یاندا^(۱).

ئه م ئایه تانه به لگه بوون له سه ر ته حریف کردن و گوپین و ده ستکاری
 کردنی ته ورات و ئینجیل، هه ر له بهر ئه وه یه زانایان یه کران له سه ر ئه وه ی
 که ته ورات و ئینجیل ده ستیان تیخراوه و گوپردراون و ته حریف کراون.
 به لگه کانی سه لامه ت بوونی قورئانی پیرو ز له ده ستکاری
 کردن و گوپین:

قورئانی پیرو ز سه لامه ته له و ده ستکاری کردن و گوپین و ته حریف
 کردنه ی که هاتو وه به سه ر ته ورات و ئینجیلدا، و خودای گه وره پاراستوویه تی

(۱) ته فسیری ئیین که ئیر: (۳/ ۶۳).

و به‌لئیشی داوه که تاروژی دوایی بیپاریزیت له ده‌ستکاریکردن و ته‌حریف و گورپین، وه‌ک فه‌رموو به‌تی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ [الحجر: ۹] و اتا: ئیمه ئهم قورئانه‌مان دابه‌زاندوووه و بیگومان ههر ئیمه‌یش ده‌بیپاریزین.

ئیمامی طه‌به‌ری له‌ته‌فسیری ئهم ئایه‌ته‌دا ئە‌لئیت: خودای گه‌وره به‌لئینی داوه و ئە‌فه‌رمووئیت: ئیمه ئهم قورئانه ده‌بیپاریزین له‌وه‌ی شتیکی بو زیاد بکریت و تیدا نه‌ئیت، یان شتیکی لی‌کهم بکریت و تیدا هاتیت، له‌حوکه‌مه‌کان و سنووره‌کان و فه‌رائیزه‌کان^(۱).

هه‌روه‌ک چۆن خودای گه‌وره له‌زۆر جینگای تری قورئاندا رایگه‌یاندوووه که ئە‌ه‌حکامه‌کانی قورئان زۆر ته‌واون و هه‌موو شتیکیان روون کردوه‌ته‌وه و پاک و بیگه‌ردن له‌هه‌موو ناهه‌ق و بات‌لئیک، وه‌ک فه‌رموو به‌تی: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ [فصلت: ۴۲] و اتا: ئهم قورئانه هیه‌چ ناحه‌قی و نادروستی و ناته‌واویه‌ک رووی تی‌ناکات له‌هیه‌چ کاتیکیدا و له‌هیه‌چ لایه‌که‌وه په‌وانه‌کراو و نیردرای زاتیکه که خاوه‌نی حیکمه‌ت و داناییه و شایانی سوپاس و ستایشه.

فه‌رموو به‌تی: ﴿الرَّكِنُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ وَأُوذُفُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ [هود: ۱] و اتا: ئهم جووره پیتانه‌ش ههر له‌و پیتانه‌ن که ئهم قورئانه‌یان لئیبیکه‌اتوووه، ده‌سه‌ئه‌گه‌ر ده‌توانن ئی‌وه‌ش وینه‌ی به‌ئین، ئهم قورئانه له‌لایه‌ن خواوه نیردراوه کتیبیکه گشت ئایه‌ته‌کانی ریک و پینکن ده‌ستکاری نا‌کرین، له‌پاشان ههر له‌لایه‌ن خوایه‌کی کاردروستی ئاگاداره‌وه به‌جوانی حه‌لال و حه‌رامه‌کانی شیبیکراونه‌ته‌وه.

(۱) ته‌فسیری ئیبن جهریر: (۷ / ۱۴).

ده فەر موویت: ﴿لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ * [إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ] ﴿[القيامة: ۱۷، ۱۶] و اتا: زمانت به قورئان خویندن مه جوو لئینه، و اتا: په له مه که بو له بهر کردنی * بهراستی (وهك به لئیمان داوه) بیگومان له سهر ئیمه یه کوو کردنه وهی له سنگتدا و خویندنه وهی.

ئهم ئایه تانه به لگن له سهر که مالی پاریزراوی قورئانی پیروز به له فظ و به مانا ههر له و پرۆزه هی هاتوته خواره وه، هه تائه و پرۆزه هی خودای گه وره مؤلته تئدات به بهرز کردنه وهی بۆلای خوئی، به سه لیمی و ته وای له هه موو دهستکاری کردن و گورینیک ماوه ته وه، چونکه خودای گه وره که فاله تی ئه وهی کردووه که قورئانی پیروز فیتری پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکات و له سنگیدا کوئی بکاته وه و مانا و مه به سه کانی بۆ روون بکاته وه له ژبانی خویدا، پاش وه فاتیشی په روه رگار پیاوانیکی دادگهر و عادلای له هه موو چه رخ و سه رده میکدا ئاماده کردووه بۆ ئه وهی له سنگی خوئی و دیتری په رتوو که کاندای بیپاریزن، ههر بۆیه به کاملی و ته وای و سه لیمی و دوور له هه موو دهستیوهر دانیک ماوه ته وه، گرنگی ئهم قورئانه له وه شدایه که به درئیایی ئهم چهند سه ده یه گه وره و بچووک له ته وای شوینه جیا جیاکانی دونیا ئهم قورئانه ده خویننه وه پرۆزه پرۆزه ماناکانی نوئی ئه بنه وه و ته ری و پاراویان پیوه دیاره وهك ئه و پرۆزه گارانه ی که دابه زیوه بۆ پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

زانایانیش ئاماژه یان به خالیکی گرنگ کردووه سه باره ت به وهی ئایا بۆچی ته ورات و ئینجیل ته حریف و گورپین تیئاندا روویداوه و له قورئانی پیروزدا ئه وه رووی نه داوه، ئه بو عه مری دانی ئه گیر پتته وه له ئه بی الحسن ی مونتابه وه که وتویه تی: رۆژیک له خزمه ت قاضی ابی الاسحاق ئیسماعیلی

کورپی ئیسحاقدا بووم، پیان ووت: ئایا بۆچی ته حریف و گۆرپین و دهستکاری کردن بۆ ئه هلی ته ورات دهستی داوه، به لام بۆ ئه هلی قورئان ئه وه دهستی نه داوه؟ قاضی له وه لامیاندا وتی: خودای گه و ره له باره ی ئه هلی ته وراته وه فهرموویه تی: ﴿يَمَا اسْتَحْفُظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ [المائدة: ۴۴] و اتا: ئه وانه ش که پاریزگاری ته وراتیان پی سپیردرا بوو (مه به ست پیی جوله که کانه) پاش نه وه ی یه که م که نه هیلن تیکه ل و پیکه ل بکریت و دهستکاری و گۆرانکاری بگاتی... خودای گه و ره پاراستنی ته وراتی خسته ئه ستوی جوله که کانه وه، بۆیه ته حریف و دهستکاری کردنی تیدا روویدا وه، به لام له باره ی قورئانه وه فهرموویه تی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ [الحجر: ۹] و اتا: ئیمه ئه م قورئانه مان دابه زاندو وه و بیگومان ههر ئیمه یش ده پاریزین.

ههر بۆیه خودای گه و ره پاراستنی قورئانی خسته ته سه ر خوی، ئه مجا حه سه ن ئه لیت: روژتم بۆ لای ئه بو عبداللهی مه حاملی و ئه م به سه رهاته م بۆ گێرایه وه، ئه ویش وتی: «به پاراستی و ته ی له مه جوانتر و شیواترم گوی لی نه بو وه».

باسی چوارهم

باوهر به قورئانی پیروز و تایه تمه ندیه کانی

پیناسه قورئان و فهرمووده‌ی قودسی و فهرمووده‌ی پیغهمبر و جیاوازی

نیوانیان

قورئانی پیروز: که لامی خودای گهوره‌یه و له و ذاته وه دهرکه وتوه به گوتاری خوی به بی زاینی چۆنیه تیه که ی، وه به وه حی ناردویه تیه خواره وه بوسهر پیغهمبره که ی وه باوهر دارانیش به هق باوهر پان پیهتاوه و به راستیان زانیوه و دلنیابون له وه ی که که لام و گوفتاری خودای گهوره‌یه به هه قیقهت، جوهرئیل (سه لامی خودای لی بیت) له خودای گهوره‌ی بیستوه و پاشان به له فظ و مانای خوی وه دایه زاندوه بو کوتا پیغهمبر محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به شیوه‌یه کی متواتر که به لگه‌ی دلنیایی ده گه‌یه نیت نه قل کراوه و له مه صحه فه کاندانوسراونه ته وه و پاریزراوه له هه موو گورین و ده ستکاری کردتیک^(۱).

فهرمووده‌ی قودسی: نه و فهرمووده‌یه که پیغهمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به له فظ و به مانا له خودای گهوره وه گپراویه تیه وه، وه به (ناحادی) یان به (متواتری) نه قل کراوه و گواستراوه ته وه بو ئیمه، به لام ناگاته متواتری قورئانی پیروز^(۲).

(۱) عقیده‌ی ثلظه حاویه: (۱/ ۱۷۲) وه (مباحث فی علوم القرآن) ممتع ثلغه طان، لاپره: ۲۱،

وه (قواعد التحدیث) ی جهماله دین ثلغاسمی: لاپره ۶۵.

(۲) تماشای کتیبی (قواعد التحدیث) جهماله دین ثلغاسمی: لاپره (۶۵) بکه.

نمونه‌ی فەر مووده‌ی قودسیش ئەم فەر مووده‌یه‌یه: عن أبي ذر الغفاري عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فيما يرويه عن ربه عز وجل أنه قال: «يا عبادي، إني حرمت الظلم على نفسي وجعلته بينكم محرما فلا تظالموا»^(۱) وانا: ئەبو ذەری غەفاری (خودای لی رازی بێت) ئە گێرێتەو ئە پێغه‌مبەرەو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەویش لەخودای گەورەو (عزوجل) وە گێراوێتەو ئە فەر مووێتەو: ئەو بە‌نده‌کانم من زولم و ستمم لەسەر خۆم حەرام کردووە، لەنیوان ئێوێه‌یشدا حەرامم کردووە، جابۆیە ئێوێه‌یش لەنیوێه‌ کدا ستم لەیە‌کتری مە‌کەن.

فەر مووده‌ی پێغه‌مبەر: ئەو فەر مووده‌یه‌یه‌ که دەدرێتە پال پێغه‌مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە گوفتار و کردار و ئەو‌ه‌یشی لای ئەودا کرابێت یان وترا بێت و پشتگیری کرابێت یان بێدەنگ بووبیت لێی، لەگەڵ ئەو وە‌صفە‌یشی که دەدرێتە پال پێغه‌مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)^(۲).

جیاوازی لە‌نیوان قورئانی پێرۆز و فەر مووده‌ی قودسی و فەر مووده‌ی پێغه‌مبەر:

قورئانی پێرۆز: بە‌خوێندنە‌و‌ه‌ی م‌ر‌و‌ف عیادە‌تی خودا دە‌کات، خە‌ڵکی دە‌سته‌وسانە‌ لە‌ه‌یتانی شی‌و‌ه‌ی ئەو تار‌پ‌ۆ‌زی دوایش دە‌م‌کو‌تی خە‌ڵکی دە‌کات لە‌م بارە‌یه‌و‌ه‌، حەرامە‌ بۆ‌ که‌سی بێدە‌ست نوێژ دە‌ستی لێ‌ب‌دات، وە‌ خوێندنە‌و‌ه‌یشی بۆ‌ که‌سیک لە‌شی گران بێت، وە‌ حەرامە‌ گێرانە‌و‌ه‌ی بە‌مانا بە‌لە‌فضلی خۆی نە‌بێت، وە‌ قورئان دیاری کراوە‌ که‌ لە‌نوێژدا بخوێنرێت، وە‌ ئەو که‌سه‌شی که‌ ئە‌ی‌خوێنێتە‌و‌ه‌ حە‌سه‌نە‌ی دە‌ست دە‌کە‌وێت، هە‌موو

(۱) موسلیم - البر والصله والاداب - (۲۵۷۷).

(۲) (مصطلح الحديث) شیخ ثین عوئەیمین لاپەرە (۷)، وە (قواعد التحديث) جەمالە‌دین ئە‌لقاسمی: لاپەرە (۶۱-۶۲).

حه سه نه یه کیش لای خودای گه وره به ده قاته، ئه مهیش جیاواز له فهر مووده ی قودسی و فهر مووده ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ئه وان به و شیوه یه نین.

جیاوازی له فهر مووده ی قودسی و فهر مووده ی پیغه مبه ر:

فهر مووده ی قودسی که لام و گوفتاری خودای گه وره یه به له فظ و مانا که یه وه، به پیچه وانیه فهر مووده ی پیغه مبه ر وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که به له فظ و مانا که یه وه که لام و گوفتاری پیغه مبه ر، فهر مووده ی قودسی چاکتر و به فه زلتره له فهر مووده ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه مهش ئه گه رپته وه بو فه زلی که لام و گوفتاری خودای گه وره به سه ر که لام و گوفتاری مه خلوقاته وه^(۱).

تایبه تمه ندیه کانی باوهر به قورئانی پیروز:

باوهر به کتیبه کانی خودای گه وره رو کتیبکی گه وره یه له رو کنه کانی ئیمان، وه ک پیشتر باسمان لیوه کرد، وه کاتیک قورئانی پیروز سه ره وه و ناسخی سه ر جه م کتیب و پهراوه ئاسمانییه کانی تره و چاودیر و پاریزه و شاهیدیشه به سه ریانه وه، وه هه ر که سیش له جنوکه و ئاده میزاد پاش هاتنی پیغه مبه ر مان محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و دابه زینی بوی بیخوینیته وه ئه جر و پاداشتی له سه ر و ه ده گریت، بیگومان قورئانیک ئه مه صیفاتی بیت، باوهر و ئیمان پتی تایبه تمه ندی خویشی هه یه که پیوسته سه ره رای ئه وه ی باسکران له چوار چیوه ی باوهر به کتیب و پهراوه کانی تر دا چه ند تایبه تمه ندیه کی خویشی هه یه ده بیت مروقی باوهر دار ره چاو و جیبه جیبان بکات، ئه وانیش بریتین له:

۱. باوهر به وه ی بانگه وازی قورئانی پیروز بانگه وازیکی گشتگیره و شه ر یعه ته که شی شه ر یعه تیکی هه مه لایه ن و شامله بو سه ر جه م جنوکه

(۱) ته ماشای کتیبی (قواعد التحذیر) - جه ماله دین ئه لفاسمی: لا په ره (۶۵-۶۶) بکه.

و ئاده‌میزاد، به‌شیوه‌یه‌ک هیچ باوهر پیکتی تریان لیوهر ناگیریت لای خودای گه‌وره ئه‌وه نه‌بیئت که باوهر به‌م قورئانه بهیئن و په‌رستنی خودای گه‌وره‌ش له‌سه‌ر ئه‌و شه‌ریعت و به‌رنامه‌یه بکه‌ن که قورئانی پیروژ هیتاویه‌تی، وه‌ک خودای گه‌وره ئه‌فه‌رموویت: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ [الفرقان: ۱] واتا: به‌رز و پیروژ و پاک و بلند ئه‌و زاته‌ی که قورئانی دابه‌زاندووه تا بیته جیاکه‌ره‌وه‌ی راست و ناراست، بۆ سه‌ر به‌نده‌ی خو‌ی محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا بیته هو‌شیار که‌ره‌وه و بیدار که‌ره‌وه‌ی دانیشتوانی جیهان.. وه خودای گه‌وره له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ریشه‌وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ﴾ [الأنعام: ۱۱۹] واتا: ئه‌م قورئانه‌شم وه‌حی بو‌کراوه، که ئیوه‌ه هه‌ر که‌سیکی تریش ده‌نگی ئه‌م قورئانه‌ی ده‌گاتی، پی بتر سینم و، ئاگاداری که‌مه‌وه، وه له‌باره‌ی هه‌والی جنۆ که‌کانیشه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا * يَهْدِي إِلَى الْارْتِدَاءِ قَامَتَابِهِ﴾ [الجن: ۱، ۲] واتا: (جنۆ که‌کان) وتیان: به‌راستی ئیمه قورئانیکی سه‌ر سوپه‌ینه‌رمان بیست * رینموونی ده‌کات بو‌رپی راست ئیمه‌ش باوهر پیکرد وه هه‌رگیز که‌س ناکه‌ین به‌هاویه‌شی په‌روه‌ردگارمان له‌په‌رستندا *.

۲. باوهر به‌وه‌ی که قورئانی پیروژ سه‌ر جه‌م کتیب و په‌راوه ئاسمانیه‌کانی تری پیش خو‌ی سرپوه‌ته‌وه و نه‌سخی کردوونه‌ته‌وه، بۆ هیچ که‌سیک له‌ئه‌هلی کتاب (جوله‌که و گاوره‌کان) و غه‌یری ئه‌وانیش دروست نییه جگه له‌وه‌ی که باوهری پی بهیئن و به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستیان به‌وه‌به‌که‌ن، چونکه لای خودای گه‌وره هیچ ئاین و شه‌ریعتیک وه‌ر ناگیریت ئه‌و ئاین

و شهریه ته نه بیټ که قورئان هیئاویه تی، چه لال و چه رامیش هه ره ته ویه له قورئاندا چه لال و چه رام کراوه، له م باره یه وه خودای گه وره فهر موویه تی:

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ [آل عمران: ۸۵] و اتا: هه ره که سی بیجگه له بهر نامه و شهریه ته ئیسلام هه ردینیک بو خوئی هه لبرئیری و بیکا به بهر نامه ی خوئی هه رگیز لیبوهر ناگیریت، و له دوار و ژیشدا له پیزی زیانمه دانه.. وه فهر موویه تی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبْنَاكَ اللَّهُ﴾ [النساء: ۱۰۵] و اتا: ئیمه ئهم قورئانه مان بو تو ناردوو هه که بیگومان هه مووی راست و هه قه، ساتویش به م قورئانه هه رو هه خوداری بی نیشان داویت دادپهروهرانه داوهری خه لکی بکه.

پیشتریش له و فهر مووده یه ی جابری کوری عبدالله (خودای لی رازی بیټ) ریوایه تی کردبوو، باسی ته و هه مان کرد، که عومهری کوری خه تاب کاتیک هات بولای پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پارچه یه که ته وراتی به دهسته وه بوو، پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تووره بوو فهر مووی: «والذي نفسي بيده لو أن موسى كان حيًا ما وسعه إلا أن يتبعني»^(۱) و اتا: سویند به وه ی گیانی منی به دهسته ته گه ر موسازیندوو بووایه هیچ شتیکی تری بو نه بوو ته وه نه بیټ شوین من بکه ویت.

سه ماحه ت و لیبوره یی ته و شهریه ته ی که قورئانی پیروژ هیئاویه تی له گه ل ئاسانکاریه ی که پیی ده ناسریته وه، به پیچه وانه ی شهریه ته تی کتیب و پهراوه ئاسمانیه کان ی تره وه که به هوئی خرابی شوینکه و تووان و دهمه قالیبیان له گه ل پیغه مبهه ره کانیا نندا خودای گه وره له سه ری گران و قورس کردبوون، وه که خودای گه وره ته فهر موویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي

(۱) موسته دی شه محمد (۳/۳۸۷)، وه داره می - المقدمة - (۴۳۵).

يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَجُلٌّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
عَلَيْهِمْ ﴿[الأعراف: ۱۵۷] واتا: ئیماندارى کامل ته وانهن ده که ونه شوینی ته و
په یامدار و هه والدهرى خودایه، که نه خویندهیه، مه بهست به (ئومی)
که سیکه هیچ شتیکی نه خویندی و نه نووسی! که و ابو و که سیکی
وهك موحه ممه د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له گه ل ته وهیشدا نه یخویندوو ته و په ر
پله ی په یامبه رایه تی تیا به دی ده کری، ته مه مه بهسته له وشه ی (الأمی)،
نهك خودا نه خواسته مانای ته زانین و جهل بیټ، ته و پیغه مبه ره ی که
ناو و صیغه ته کانی له ته ورات و له ئینجیلدا نووسراوه و لای خویمان
دهستیان ده که وئ، واتا: زور به چاکى دهیناسن، فه رمانیان به چاکه
پیده کات، و له شتی خراب و ناپه سه ند رییان لیده گریټ، و هه موو شتیکی
پاک و خاوینیان، بوچه لال ده کات، و هه موو شتیکی پیس و زیانبه خشیان
لی یاساغ ته کات، و بارو ته کلیفی قورس و کوټ و زنجیری له سه ریان
شه ته کدر ابو و لایده بات، مه بهست لابر دنی ته و شتانه یه که له شه ریه ته که ی
خویاندا له سه ر شانیان قورس و گران بوون.

۳. قورئانی پیروز تاکه کتیبه خودای گه وره یه له نیو هه موو کتیبه کانی تریدا که
خوی که فالهت و گرنتی ته وه ی داوه که به له فظ و مانا بیپاریزیت له هه موو جوړه
گورن و دهستکاریکردنیك که بیټ به سه ر له فظ و مانایدا، خودای گه وره ش
له م باره یه وه فه رموویه تی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ [الحجر: ۹] واتا:
ئیمه ته م قورئانه مان دابه زاندوو و بیگومان هه ر ئیمه یش ده بیپاریزین.

وه فه رموویه تی: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾

[فصلت: ۴۲] و اتا: ئەم قورئانه هیچ ناحهقی و نادروستی و ناتەواویە ک پرووی تی ناکات له هیچ کاتیگدا و له هیچ لایه که وه رهوانه کراو و نیر دراوی زاتیکه که خاوهنی حکمهت و داناییه و شایانی سوپاس و ستایشه.

خودای گه و ره بۆمان روونده کاته وه که به چ شیوه یه که ئەم قورئانه ده پارێزیت، یه کێک له شیوه کانی پاراستنی قورئان ئەم شیوه یه که خودای گه و ره ده فەرموویت: ﴿إِن عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۖ فَإِذَا قُرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۖ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا آيَاتَهُ﴾ [القيامة: ۱۷-۱۹] و اتا: به راستی کۆ کردنه وه و له بهر کردنی قورئان و ئیسپاتی خویندنه وهی له سه ر زمانت له سه ر ئیمه یه * جا کاتی ئیمه له ریگه ی (جوهریل) ه وه بۆت ده خویننه وه تو شوین خویندنه وه که ی ئەو بکه وه و دوای ئەو بیلێ و په پیره ی له و بکه * له پاش خویندنه وه و له بهر کردنی، رو نکرده وهی مانا که بشی هه ر له سه ر ئیمه یه *.

(ئین کثیر) له ته فسیری ئەم ئایه ته ی دوایدا ده لیت: پاش پاراستنی له سنگندا و خویندنه وهی، مانا و مه به سه ته کانی بۆت روون ده که ی نه وه، و ئیلهامی ده که ی بۆت وه که ئەوه ی خو مان و شه ریعه ته که مان مه به سه مانه و ده مانه ویت.

خودای گه و ره و په ره و ردگاریش هه ر له سه ر ده می پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا ئەم پرۆ زانا و پیاوانیکی خواناس و له خو بر او ی بۆ ئاماده کردو وه له پینا و پاراستنی مانا و مه به سه ته کانی به و شیوه یه که خوی خودای گه و ره و یستویه تی، به وینه یه که هیچ مه جال و بواریک نه ما وه بۆ خزمه تکردنی قورئانی پیرو ز نه یانگرتیته بهر، له هه مو و بواره و زانسته کاندای هه ستا و نه دانان و نووسینی سه دان و هه زاران کتیب و په رتو وکی دوور

دریژ، هه ندیکیان له بورای ته فسیری قورئاندا نووسیویانه، وه هه ندیکیان له بواری وینه و په سم و چۆنیه تی خویندنه وهی قورئاندا کتیبی نووسیوه، وه هه ندیکی تریان له (محکم و متشابه) نووسیویانه، وه دهسته یه کی تریان له باره ی جیگای دابه زینی ئایه ته کانی قورئانه وه نووسیویه تی که ئایا له مه ککه یان له مه دینه دابه زیوون، وه هه شیانه بووه له چۆنیه تی وهر گرتن و ئیستنباطی حوکه کان له قورئان نووسیویانه، وه زانایانیکیش له بواره کانی ناسخ و مه نسخ و هوکاری دابه زینی ئایه ته کان و ئه و نموونانه ی که خودای گه وره باسی کردوون له گه ل هه ندیکی تر له بواری ئیعجازی قورئان و ئه و له فظه غه ربیانه ی که له قورئاندا هاتوون کتیبیان داناوه، و دهسته یه کی تریش له بواری چۆنیه تی ئیعراب و شیکردنه وه ی و شه کانی قورئان نووسیویانه، ئه مانه و چه ند بواری تر که مه جالی ئه و مه مان نییه باس له هه موو ئه و زانستانه بکه ین له سه ر قوئان نو سراوون، که سه ر جه میان به شدار بوون له پاراستنی قورئانی پیروژدا که خودای گه وره خو ی ئه م پیاوانه ی تاماده کردووه بو پاراستنی قورئان و خزمه تکردنی ئاینه که ی تاوه کو پاریزرا و بیته له هه موو ده ست تیخستن و گوړپین و نه حریفیک، وه بو ئه وه یشی ماناکانی قورئان به زیندووی و گوړوتین و کاریگه ری ده مینیتته وه وه ک ئه و پوژه ی که هاتو ته خواره وه.

۴. قورئانی پیروژ زوړ بواری ئیعجازی له خو ی گرتووه که کتیب و په راوه ئاسمانیه کانی تریش به شدار بوون له گه لیدا، به کو ی هه موویان ئه و معجزه گه وره و به لگه خوا بییه که په روه ردگار (عزوجل) هه تا هه تایه و تاروژی دوایی پالپستی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شو پنکه و توانی پیکر دووه، وه ک

بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کر دووه له فهر موددهیه کی ته بوهورهیره (خودای لی رازی بیته) که پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موویه تی: «ما من الأنبياء نبي إلا أعطى من الآيات ما مثله آمن عليه البشر، وإنما كان الذي أوتيته وحياً أوحاه الله إليّ فأرجو أن أكون أكثرهم تابعاً يوم القيامة»^(۱) واتا: هیچ پیغه مبهریک نییه له پیغه مبهران ئیلا خودای گه وره چهند نیشانه و موعجیزهیه کی پیداون که نمورنه ی ئه وانه له توانا و قودهر تی ئاده میزاددا نییه، بۆ ئه وهی به چاوی خوئیان بیان بینن و باوهریان پی بکن، موعجیزه ی منیش خوئی له و وحیه داده بینتیته وه که بۆم هاتوو (واته موعجیزه ی منیش قورئانه) منیش ئومید و تکام وایه لای خودای گه وره که شوینکه و تووانم له شوینکه و تووانی هه موویان زیاتر بیته.

یه کیك له موعجیزه کانی قورئانی پیرۆزیش خوئی له جوانی دانان و ره وانبیزی و فه صاحه تیدا ده بینتیته وه، که خودای گه وره ده مکوتی گروھی ئاده میزاد و جنۆکه ی پیکر دووه که هه رگیز بتوانن نمورنه و شیوه ی ئه و قورئانه یان هه ندیکی بهینن ئه ویش به سی شیوه و سی پله ده مکوتی کردوون: سه ره تا ده مکوتی ئه وه ی کردن که بتوانن نمورنه یه کی وه ک قورئان بهینن، بۆیه نه یانتوانی و دهسته وه سان بوون، وه ک خودای گه وره ده فهر موویته: ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ بِكُلِّ لَيْلٍ يُؤْمِنُونَ * فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ [الطور: ۳۳، ۳۴] واتا: یان خو ئه لئین: (محمد) ئه و قورئانه ی له سه ر خودا هه لبه ستوو ه؟! * جابا قسه یه کی وینه ی ئه و قورئانه بینن، ئه گه ر راستیان ده کرد له و ته یاندا که ئه یانوت موحه ممه د خوئی ئه م قورئانه ی هه لبه ستوو ه*.

خودای گه وره له جیگایه کی تر دا دهسته و سانی ئه و بی باوهرانه ی

(۱) سه حیحی بوخاری به فهر مودده ی ژماره (۴۹۸۱)، وه سه حیحی موسلیم به فهر مودده ی ژماره (۱۵۲).

سه لماندووه و فهر موویه تی: ﴿قُلْ لَیْنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَأْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَّلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا﴾ [الإسراء: ۸۸] و اتا: بلئی: ته گهر
 هه موو مروؤف و جینییه ره وانبیژو بیر تیژو و وریا و زیره که کان کوبینه وه،
 بو ته وهی وینهی ئەم قورئانه بهینن، هه رگیز ناتوانن وینهی ته و بهینن،
 ته گهر چی هه ندیکیان پالپشت و هاوکاری هه ندیکیان بن بو ته نجامدانی
 ته و کاره.

پاشان خودای گه و ره ده مکو تی ته وه یان ده کات که بتوانن ده سوره تی
 وه ک سوره ته کانی قورئان بهینن، ته وه شیان نه توانی، وه ک خودای گه و ره
 ته فهر موویت: ﴿اَمْ یَقُوْلُوْنَ اَفْتَرٰنَهٗ قُلْ فَاْتُوْا بِعِشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهٖ مُّفْتَرٰتٍ وَّادْعُوْا مَنْ اَسْتَطَعْتُمْ
 مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ [هود: ۱۳] و اتا: یان (ته و بی باوهرانه) ده لئین:
 موحه ممه د (صَلِّ اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) خوئی ته م قورئانهی هه لبه ستوو وه داویه ته پالی
 خودا، پییان بلئی: جا ته گهر ئیوه ته و قورئانه به درؤ و هه لبه سراو ده زانن،
 ده سا فهر موون ئیوه س ده سووره تی هه لبه سته - وه ک خوئان ده لئین - وه کو
 ته و بهینن که له هه موو روویه که وه وه کو ته و و ابن. به لئی.. پاش به رامبه ر
 وه ستانیان و «ته حه ددا» کردنیان به هیئانی ده سووره ت وه کو ته و، ته و ساش
 ده سته و سان وه ستانیان و په ککه و تنیان؛ فهر مووی: ده ته گهر ته وه شتان
 پیناکری؛ ده فهر موون ته نها په ک سووره ت بهینن، راست ته که ن ده لئین ته م
 قورئانه درؤ و هه لبه ستراوه.

پاشان له جاری سیه مه دا ده مکو تی بی باوهرانی کردن به وهی بتوانن که
 ته نها سوره تیکیش وه ک سوره ته کانی قورئان بهینن، و فهر مووی: ﴿اَمْ یَقُوْلُوْنَ
 اَفْتَرٰنَهٗ قُلْ فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهٖ وَّادْعُوْا مَنْ اَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ [یونس: ۳۸] و اتا: یان

(ئەو بى باوهرانە) دەلین: (موحه مەد) (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خۆى ھەلبەستوو ھە سەر خودا!! تۆش بلئى: دەسا ئەگەر واىە كە ئیو ھەیلین، فەر موون تەنیا سوورەتیک و ھەك ئەو بئین، كە لە ھەموو روویەكەو ھەو لەو بچیت، بیجگە لە خودا، ھەر كەسێك ئەتوانن ھاواری بۆ بەرن و داوای یارمەتى لى بکەن بۆ ئەو كارە، ئەگەر راست ئەكەن ئەلین: تۆ خۆت ھەلبەستوو ھە سەر خودا.

بەمەش ئیعیجازى قورئانى پیرۆز لەو پەرى شیو ھە و جوانترین وینەیدا ثابت و جیگیر بوو و تەئکیدیشى لەسەر كراو ھەو، كاتیک بى باوهران دەستەوسان بوون لە ھینانى تەنھا سوورەتیکش و ھەك سوورەتەكانى قورئانى پیرۆز كە كورتترین سوورەتیشیان بریتى ھە لە سى ئایەت.

۵. خودای گەورە لە قورئانى پیرۆز دا ھەموو ئەو شتانەى كە خەلكى پىوستیانە لەكاروبارى دین و دونیا و ژيان و دواپۆزىيان بۆيانى روونكر دونه تەو ھە، و ھەك فەر موویەتى: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ [النحل: ۸۹] و اتا: ئەم قورئانە شمان بۆ نار دیتە خوارەو ھە ئەى پىغەمبەر! (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا ھەموو شتیک روون بكاتەو ھە، ھیداىەت بەخس و ڕەحمەتەو مزگىنیشە بۆ موسولمانان.

و ھە فەر موویەتى: ﴿مَاقْرَئَانًا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ [الأنعام: ۳۸] و اتا: ئیمە لەم قورئانەدا یان لە لوح المحفوظ دا ھىچ شتیکمان فەر امۆش نە کردوو ھە.

عبداللەھى كورپى مەسعود (خودای لى رازى بیٹ) لەم بارە ھەو ئەلئیت: خودای گەورە لە قورئاندا ھەموو زانستىكى دابەزاندوو ھە، و ھەموو شتیکیش لە قورئاندا روونكر او ھەو ھە.

۶. خودای گەورە قورئانى ئاسان کردوو ھە بۆ كەسانیک كە یادی خودا دەكەن

و بیر له‌مانا و مه‌به‌سته‌کانی ده‌که‌نه‌وه، ئە‌مه‌ش گه‌وره‌ترین تایه‌تمه‌ندی قورئانی پیروژه، وه‌ک فەرموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ لِذِكْرِهِمْ لِمَنْ مَّا ذَكَرُوا﴾ [القمر: ۱۷] و‌اتا: سو‌پ‌ند به‌خودا بی‌گومان ئی‌مه قورئانمان ئاسان کردووه بو‌ ئاموژگاریی و په‌ندگرتن، جا‌ئایا که‌سیک هه‌یه‌ده‌رکی حه‌قیقه‌ت و راستی بکات و په‌ندی وه‌رگرتییت؟.

خودای گه‌وره فەرموویه‌تی: ﴿كُنْتُ أَنْزِلُهُ إِلَيْكَ مُبْرَأًا لَكَ تَبَرُّؤًا إِلَيْهِمْ وَلَيْسَ تَذَكُّرُ أَوْلِيَاءِ الْأَلْيَابِ﴾ [ص: ۲۹] و‌اتا: ئە‌م قورئانه کتییکی پیروژه ناردوو‌مانه‌ته‌ خواره‌وه بو‌تۆ، بو‌ئوه‌ی خاوه‌ن بیرو هۆشه‌کان په‌ند و ئاموژگاری لی‌ وه‌ر‌بگرن و تی‌فکرن له‌مانا و مه‌به‌سته‌کانی.

مو‌جاهید له‌ته‌فسیری ئە‌م ئایه‌ته‌دا ئە‌لیت: خو‌پ‌ندنه‌وه‌ی‌مان ئاسان کردووه، (الس‌دی) یش ئە‌لیت: خو‌پ‌ندنه‌وه‌ی‌مان له‌سه‌ر زمانه‌کان ئاسان‌کردووه... ابن‌عباس یش (خودای لی‌ رازی بی‌ت) ئە‌لیت: ئە‌گه‌ر به‌هاتایه‌ خودای گه‌وره ئە‌م قورئانه‌ی له‌سه‌ر زمانی ئاده‌میزاد ئاسان نه‌کردایه، ئە‌وا هیچ دروستکراویکی خودانه‌یده‌توانی که‌لامی خودا بخو‌پ‌نیته‌وه^(۱).

طه‌به‌ری و‌غه‌یری ئه‌و‌یش له‌ پ‌یشه‌وایانی ته‌فسیر و‌تویانه: ئاسانی قورئانی پیروژ ئاسانی له‌فظه‌کانیه‌تی بو‌ خو‌پ‌ندنه‌وه‌ و ئاسانی مانا‌کانیه‌تی بو‌ تی‌فک‌رین و بیر‌کردنه‌وه‌ و په‌ند وه‌رگرتن ده‌گریتته‌وه، ئە‌مه‌یش هه‌روایه‌ که‌ تی‌بینی کراوه‌ و بینراوه‌.

۷. بی‌گومان قورئانی پیروژ پ‌وخته‌ی ر‌پ‌نمای‌ی و بنه‌مای شه‌ریعه‌ته‌کانی پ‌یغه‌مبه‌رانی پ‌یشووی له‌خو‌گرتووه، وه‌ک خودای

(۱) ته‌فسیری ئیبن‌که‌ثیر: (۸ / ۴۵۳).

گه وره فهرموويه تي: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ [المائدة: ۴۸] واتا: ئيمه قورئانمان هاوري له گه ل هه موو حه فيقهت و راستيه كدا بو تو دابه زان دووه، راستي و دروستي كتيبه كاني پيش خويشي ديارى ده كات و چاودير و پاريزهر و شاهيديشه به سه ريانه وه.

هه روه ها فهرموويه تي: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ [الشورى: ۱۳] واتا: هه ر ئه و دين و ثاينه ي به نوح و ئيبراهيم و موسا و عيسا مان سپارد، كر دمانه دين و ثاين بو ئيوه ش ئه ي ئوممه تي ئيسلام! واته: پيغه مبه ران هه موو يه ك ئامانج و يه ك مه به ستيان بو وه، يه ك دين و يه ك بيروباوهر پان بو وه، ئه گه رچي هه نديك جياوازيان هه بو ويئت له شه ريعة ت و بهر نامه ياندا، كه په رته وازه و كو مه ل كو مه ل مه بن تييدا، واتا: ده بي هه موو به ريك و پيكي ريبازي ئه و ثاينه راگرن و ده ست له يه كتاپه رستبي قايم كه ن و ده ستى لي به ر نه دن، و كيشه و ناكوكي و جياوازيان تييدا نه بي.

۸. قورئاني پيرو ز چيروك و به سه ره اتى پيغه مبه ران و ئوممه ته كاني پيشووي به وردى و زور ريكوييكي له خو گرتو وه، به شيويه ك كه هيج كتيبيكي پيش خوي به ويته ي قورئان نه بو وه له م بواره پيشدا، وه ك فهرموويه تي: ﴿وَلَا تَقْصُصْ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَنْثُرُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ [هود: ۱۲۰] واتا: ئه ي محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه موو ئه وانه شت بو ده گيرپينه وه له چيروك و هه والي پيغه مبه راندا هاتو وه، بو ئه وه ي كه دلتي توي بي دابمه زرينين و دلتيات بكه ين له راستي ثاينه كه ت.

وه ديسان فهرموويه تي: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى نَقَّصْنَاهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِبًا وَحَصِيدًا﴾

[هود: ۱۰۰] واتا: ئەو هی که باسکرا هه ندیک بوو له هه والی خه لکی ئەو شارو شارو چکانه، بۆت ده گێرینه وه، هه ندیک له و شارو دێهاتانه ماون و هه ندیکی تری به ته واوی و یران بوون.

له جیگایه کی تریشدا خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾ [طه: ۹۹] واتا: ئابو و شیوه هه وال و داستانی گه لانی پیشینت - یه ک له دوای یه ک - بۆ باس ده که یین، دلنیا به ئیمه له لایه ن خو مانه وه قورئانمان پێ به خشیوویت که یاده وه ری بیت له هه مو و روویه که وه.

۹. قورئانی پیروژ کۆتا کتیبی خودای گه وره یه، شاهیدیش له سه ر ئەم راستیه، ئەو یه خودای گه وره ده فه رموویت: ﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ * مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْقُرْآنَ﴾ [آل عمران: ۳، ۴] واتا: ئەم (قورئان) ه ی ورده ورده و، که م که م، به هه ق و راست و دروست، دابه زاندۆته سه رتۆ، پشتگیری ئەو هه مو و نامه و کتیبه پیشووانه ی خو یه تی، واتا: دان به و کتیبانه شدا ده نیّت، به ر له خو یبوون، و له پیش ئەم قورئانه ی شه وه (ته ورات و ئینجیل) ی دابه زاند * بۆ رینوینی خه لکانی سه رده می خو یان، پاش ئەوانیش ئەم (قورئان) ه ی دابه زاند، بۆ جیا که ره وه ی راستیی و ناراستیی، هه ق و باتل له یه کتری *.

وه خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ [المائدة: ۴۸] واتا: ئیمه قورئانمان ها وری له گه ل هه مو و حه قیقه ت و راستیه کدا بۆتۆ دابه زاندو وه، راستی و دروستی کتیبه کانی پیش خو یشی دیاری ده کات و چاودیر و پارێزه ر و شاهیدیشه

به سه ریانه وه.

ئهمهش هه ندىك بوو له تايبه تمه ندىه كانى قورئانى پيرۆز و جيا كه ره وهى
له كتيبه ئاسمانيه كانى تر، كه باوهر به و قورئانه جيگير و دامه زرا و نايبت
هه تا به شيوهى عيلمى و عه مه لى باوهر پيش به و كتيبانه نه هينرېت، خوداى
گه وره پيش له هه مووان زانا و شاره زاتره...

به‌شی سیهه‌م باوهر به پیغه‌مبه‌ران

باسی یه‌که‌م: حوکمی باوهر به پیغه‌مبه‌ران و به‌لگه‌کانی
 باسی دووهم: پیناسه‌ی (النبي) و (الرسول) و جیاوازی له‌نیوانیاندا
 باسی سیهه‌م: چو‌نیه‌تی ئیمان و باوهر به پیغه‌مبه‌ران
 باسی چوارهم: ئه‌وه‌ی له‌سه‌رمان پیویسته به‌رامبه‌ر به پیغه‌مبه‌ران
 باسی پینجه‌م: پیغه‌مبه‌ره‌خاوه‌ن وره و عه‌زیمه‌ته‌به‌رزه‌کان
 باسی شه‌شهم: تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی پیغه‌مبه‌رمان محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 و مافه‌کانی به‌سه‌ر ئوممه‌ته‌که‌یه‌وه، له‌گه‌ل روونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی بینینی
 پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌خه‌ودا هه‌قه
 باسی حه‌وته‌م: کو‌تایی په‌یامبه‌رایه‌تی و روونکردنه‌وه‌ی، ئه‌وه‌ی که‌پاش
 پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئیتر پیغه‌مبه‌ری تر نایه‌ت
 باسی هه‌شته‌م: هه‌قیقه‌ت و به‌لگه‌ی شه‌ورپه‌ویکردن به پیغه‌مبه‌ر
 (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 باسی نۆیه‌م: وته‌ی راست له‌سه‌ر ژیانی پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خودایان
 لى بىت)
 باسی ده‌یه‌م: موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ران و جیاوازی له‌نیوان موعجیزه‌ی
 ئه‌وان و که‌راماتی ئه‌ولیا‌ندا
 باسی یازده‌یه‌م: وه‌لی و ولایه‌ت له‌ئیسلامدا

باسی یه کهم

حوکمی باوهر به پیغمبران و به لگه کانی

باوهر به پیغمبرانی خودای گه وره واجییکه له واجباتی ثم دینه و روکنیکی گه وره یه له نهر کانه کانی ئیمان، دهقه کانی قورئانی پیروز و سوننه تی پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لگه له سهر ئه مه:

خودای گه وره ئه فر موویت: ﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ ءَاٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ لَا نُنْفِرُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهٖ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا﴾ [البقرة: ۲۸۵] و اتا: پیغمبر و ئیمانداران باوهر پان هه یه به وهی له لایه ن پهر و ردگار یانه وه هاتوته خواره وه، هه موویان باوهر پان هه یه به خوداو فریشته کانی و کتیه کانی و پیغمبره کانی (ده لئین) هیچ جوهره جیاوازیه ک ناکه ن له نیوان هیچ پیغمبری له پیغمبره کانی خودا (له باوهر دا)، هه ره ها وتیان: گوئرایه ل و ملکه چین (بو به دیهینه رمان) پهر و ردگارا لیخوشبوونی تومان دهویت و سهرئه نجام هه ر بو لای تو یه گه رانه وه.

خودای گه وره باسی ئه وهی کردو وه که باوهر هیتان به پیغمبران له کوئی ئه وانیه که پیغمبر و برواداران باوهر پان پی هیتا وه، روکنیکه له روکنه کانی ئیمان، وه ئه وه شی روونکر دوه ته وه له باوهر هیتان به پیغمبراندا هیچ جیاوازیه ک ناکه ن له نیواناندا، باوهر پان به هه ندیکیان هه بیت و به هه ندیکی تریان نه بیت، به لکو به بی جیاوازی باوهر پان به هه ر هه موویان هه یه.

خودای گه وره له کتیبه پیروزه که یداحو کمی ئەو که سه ی روونکر دوه ته وه که باوهری نییه به پیغه مبه ران، و فەر موویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا * أُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا﴾ [النساء: ۱۵۰، ۱۵۱] و اتا: بیگومان ئەوانه ی باوهر به خوداو پیغه مبه ران ناهیتن، و دهشیانه وی له نیوان خوداو پیغه مبه ره کانیدا فەرق و جیاوازی دانین، و ده لاین: ئیمه باوهر به هه ندیکیان ده که ین، و به هه ندیکیشیان باوهر ناکه ین، و دهشیانه وی له نیوانه دا ریگه یه ک بوخویان دیاری بکه ن * بی دوودلی، ئەمانه کافرو خودا نه ناسن، چونکه ئەو داوایه یان ناپه سه نده، وه بر و ا بوون به خودا، به گشت فەرمان و بریاره کانیشی ده بی، ئەگینا ئەو داوایه، داخوازیه کی بیهو و دهو بی ناوهر و که، وه ئیمه سزایه کی ئا بر و و به رمان بو ئەو خوانه ناس و کافرانه، ناماده کردو وه *.

ئەو که سانه ی که پیغه مبه ران به در و ده زانن یان جیاوازی ده که ن له نیوانیاندا، باوهر به هه ندیکیان ده که ن و بی باوهر پشش به هه ندیکی تریان، خودای گه وره به بی باوهر و کافری ناو بر دوون، پاشان ئەوه ویشی روونکر دوه ته وه که ئەوانه کافر و بی باوهری ته واون و هیچ گومان نییه له بی باوهر یاندا.

له به ر امبه ر ئەمه شدا ئەوه ی روونکر دوه ته وه که چ شتیک پیویسته له سه ر باوهر داران جیبه جیی بکه ن، و فەر موویه تی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [النساء: ۱۵۲] و اتا: ئەوانه ش که باوهر یان هه یه به خوداو به پیغه مبه ره کانی وله ناوایانیشدا هیچ فەرق و جیاوازیه ک ناکه ن، ئەوانه له دو ار و ژردا خودا پاداشی شیای

خویانیان ده داتی، و خواش گونا پۆشه، له تاوان و گونا هه کانیان ده بووری، میهره بان و دلوقانه.

خودای گه وره به جوړیک و ه صفی کردوون که باوهر پان هه به خودا و به هه موو پیغه مبهره کانی به بی جیاوازی له نیوانیاندا، باوهر پان به هه ندیکی هه بیته و به هه ندیکی تریشیان بی باوهر بن، نه خیر به لکو باوهر پان وایه که هه هه موویان پیغه مبهری خودان و له لایه ن ئه وه وه نیراوان که تر سینهر و مورده ده ربن بو ئاده میزاد.

دهقه کانی سوننه تیش به هه مان شیوه ی دهقه کانی قورئانی پیروز باوهر به پیغه مبهرانی به روکنیک له روکنه کانی ئیمان داناوه، فهرمووده به ناوبانگه که ی جوهره ئیل دیارترین به لگه یه له م مهسه له یه دا، کاتیک جوهره ئیل پرساری له پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد که هه والی پی بدات له بهاره ی ئیمانوه ته ویش له وه لامیدا فهرمووی: «أَنْ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ»^(۱) وانا: باوهر ئه وه یه باوهر پت هه بیته به خودای گه وره و به فریشه کانی و به کتیبه کانی و به پیغه مبهرانی و به رۆژی دوایی و به قهدهر خیر و شهری.

له م فهرمووده یه دا پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی ئه وه ی کردووه که باوهر به سه رجه م پیغه مبهران روکنیکه له روکنه کانی ئیمان که و اجبه له سه ر موسلمان باوهری پینان هه بیته و جیبه جیان بکات.

له دوعا و نزایه کی پیغه مبهریشدا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له شه و نوێژدا

(۱) موسلیم - الإیمان - (۸)، وه تیرموذی الإیمان (۲۶۱۰)، وه ئه لئه سائی - الإیمان و شرانعه - (۴۹۹۰)، وه ئه بو داود - السنه - (۴۶۹۵)، وه ئیبن ماجه - المقدمه - (۶۳)، وه موسنهدی ئه حمده (۵۲/۱).

دهیخویند فەر موویه تی: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قِيَمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ»^(۱) و اتا: ئە ی خودایه سوپاس و ستایش بو تو، هەر تو نووری ئاسمانه کان و زهویت، وه سوپاس و ستایش بو تو، هەر تو راگری ئاسمانه کان و زهویت، وه سوپاس و ستایش بو تو، هەر تو پەروەردگاری ئاسمانه کان و زهوی و ئەویشی له نیوانیاندایه، تو حەق و راستیت، پەیمان و بەئینە کانت حەق و راستن، گوفتار و وتە کانت حەق و راستن، گەشتن بە تو حەق و راستە، بە هەشت و دۆزەخ حەق و راستن، پیغەمبەران حەق و راستن، روژی دوایی و قیامەت حەق و راستە.... شاهیدی دانی پیغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهووی پیغەمبەران حەق و راستن و خویندنی وها دوعا و نزایه ک له شه و نوژدا، و باسکردنی له چوار چیهوی بنه ما و ئەصله گەوره کانی ئیمان به لگه گرنگی و پله و پایه ی باوهر به پیغەمبەران ئە گەیه نییت، چونکه وه ک باوهر به خودای گەوره و به بوونی دۆزەخ و به هەشت و هاتنی روژی دوایی له بنه ما و روکنه ئەساسیه کانی ئیمانن لای ئەهلی ئیسلام.

بەمەش باوهر به پیغەمبەران (سه لامی خویان لی بیّت) واجب بوو، وه روکنیکی گەوره و کۆله که یه کی بتهوی ئەم دینه یه، وه یه کی که له گەوره ترین تایبه تمه ندیه کانی ئیمان و باوهر، وه هەر که سیکیش پیغەمبەران یان هەر یه کیکیشیان به درۆ بزانیت ئەوه بی باوهر بووه به خودای گەوره به بی

(۱) صەحیحی بوخاری به فەر مووده ی ژماره (۷۴۹۹).

باوهر به کی صهریح و بی پیچ و پهنا، چونکه ئینکاری یه کیك له روکنه گه وره کانی ئیمانی کردووه.

بهروبووم و سوودی باوهر به پیغه مبهران (سهلامی خودایان لی بیت):
 باوهر به پیغه مبهران کاریگه ری گرنگی خوئی ههیه و شوینهواری
 گه وره ش به جی ده هیلتیت له سه ر دل و دهروون و رهوشت و ئاکاری
 مرؤفی باوهر دار، له وانه ش:

۱. ههستکردن به و رهحه ته گه وره یه ی که خودای گه وره کردوویه تی
 له گه ل بهنده کانیدا، به وه ی ئه و پیغه مبهران ه ی بو ناردوون تاوه کو
 رینیشانده ریان بیت بو هیدایه ت و هرگرتن گه یاندنی دینه که ی خودا پیمان.
 ۲. شوکر و سوپاسی خودا کردن له سه ر گه وره یی ئه و نیعمه ته ی که پیی
 به خشیوون.

۳. خو شه ویستی و ریزگرتنی سه رجه م پیغه مبهران (سهلامی خوایان لی
 بیت) و وه صف و په نا کردنیان به شیوه یه ک که شایسته ی ئه وان بیت، چونکه
 ئه وان پیغه مبهری خودا و هه لئزاردی ناو بهنده راسته قینه کانی، چونکه
 هه ر ئه وان بوون که هه ستاون به گه یاندنی ئاینه پیروژه که ی خودای گه وره
 به باشترین شیوه و له و پیناوه شدا به رگه ی هه موو نارچه تی و ناخوشیه کانی
 گرتووه و ئارامیان گرتووه له به رامبه ر هه موو ئه زیه ت و ئازاردانی کدا.

باسی دووهم

پیناسه‌ی (النبي) و (الرسول) و جیاوازی له‌نیوانیاندا

النبي له‌زمانه‌وانییدا: له‌ وشه‌ی (النبا) — هوه‌ داتا‌شراوه‌ که به‌واتای خه‌به‌ر و هه‌والئیکی گه‌وره‌ی به‌سوود دیت، خودای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ * عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ﴾ [النبا: ۱، ۲] واتا: ئه‌و خه‌لکه‌ ده‌باره‌ی چی له‌یه‌ کتر ده‌پرسن؟ * ده‌باره‌ی هه‌واله‌ زور گه‌وره‌ و گرنگه‌ که ئه‌پرسن؟ که هاتنی روژی دوایه‌ *.

پینغه‌مبه‌ریش به‌ (النبي) ناو‌ده‌بریت چونکه‌ پینغه‌مبه‌ر هه‌وال‌ده‌دات و هه‌وال‌ دینیت له‌لای خودای گه‌وره‌وه‌، له‌هه‌مان کاتدا هه‌وال‌ده‌ر و هه‌وال‌پیدراویشه‌. ده‌وتریت: (النبي) له‌ وشه‌ی (النبأ) داتا‌شراوه‌، که مانای شتیکی به‌رز دیت.

به‌پیی ئه‌م مانایه‌ی دواپی پینغه‌مبه‌ر به‌ (النبي) ناو‌نراوه‌، له‌به‌ر به‌رزی پله‌وپایه‌ی له‌هه‌موو خه‌لکانی تر، خودای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿وَرَفَعَهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ [مریم: ۵۷] واتا: بویه‌ ریزی زورمان له‌ (پینغه‌مبه‌ر ئیدریس) گرت و پایه‌دار و به‌رز و بلندمان کرد له‌ جیگه‌ و ریگه‌ی تایبه‌تدا.

(الرسول) له‌زمانه‌وانییدا: له‌ وشه‌ی (الإرسال) داتا‌شراوه‌، که مانای ناردن و ئاراسته‌کردن دیت، خودای گه‌وره‌ له‌باره‌ی شارنی سه‌به‌ئه‌وه‌ فهرموویه‌تی: ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ قَنَاظِرَةٌ بِمَيرِجِ الْمَرْسُولِ﴾ [النمل: ۳۵] واتا: جا به‌پراستی من دیارییه‌کی به‌نرخ و گه‌وره‌یان بو‌ده‌نیرم ئینجا چاوه‌روان ده‌که‌م که نیردراوه‌کان به‌چییه‌وه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌.

زانايان له پيڼاسه ي هه ر يه ك له (النبي) و (الرسول) له شه ر عدا چه ند
رايه كي جياوازيان هه يه، كه راسترينيان ته مه يه:

(النبي): ته و كه سه يه كه خوداي گه و ره وه حي بؤ نار دو وه كه كاري
پيڼكات و فهرمانيشي به باوه ږداران پيڼكات.

(الرسول): ته و كه سه يه كه خوداي گه و ره وه حي بؤ نار دو وه،
و ره وانه يشي كردو وه بؤ لاي ته و كه سه يه كه سه ر پيڼچي فهرمانه كاني خودا
ده كات، بؤ ته وه ي په يام ي خوداي گه و ره ي پي بگه يه نيټ.
جياوازي له نيوان ته م دوو ده سته واژه دا:

(النبي) ته و كه سه يه كه خوداي گه و ره فهرمان و قه ده غه كراوه كاني
خوي پي راگه ياندو وه بؤ ته وه ي له گه ل باوه ږداراندا و توپيژي پيڼكات و
فهرمانيشيان به وه پيڼكات، به لام و توپيژ له گه ل بي باوه ږاندا ناكات و بؤ
لاي ته وان نه نير دراوه.

به لام (الرسول) ته و كه سه يه كه خوداي گه و ره ره وانه ي كردو وه بؤ
لاي باوه ږداران و بي باوه ږانيش بؤ ته وه ي ته وه ي كه خوداي گه و ره بوي
نار دو وه پيڼان رابگه يه نيټ و بانگيان بكات بؤ په رستني خوداي گه و ره
به تاك و تنه ايي.

مه رجيش نيه كه (الرسول) به رنامه و شه ريعة تيكي نوږي پيڼيت، چونه كه
يوسف پيڼغمبه ر له سه ر ثاين و شه ريعة ته كه ي ئيبراهيم بوو (سه لام ي
خوايان لي بيت)، هه روه ها داود و سوله يمان (سه لام ي خوايان لي بيت)
هه ر دوو كيان له سه ر يه ك شه ريعة تي ته ورات بوون و په سوليش بوون،

خودای گه وره یش فەر موویه تی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ نُوحٌ مِّن قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن نَّبَعَكَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ [غافر: ۳۴]
 واتا: سویند به خوا به راستی کاتی خوئی یوسف به لگه و نیشانه ی زوری
 بو هیتان تا ریبازی خواناسی بگر نه بهر، که چی به رده و ام له گو ماندا بوون،
 بهر امبه ره و بهر نامه و ثاینه ی که بوئی هینابوون، هه تائه و کاته ی وه فاتی
 کرد، نه و سا و تتان: ئیتر ته و او هه رگیز خوا دوا ی نه م پیغه مبهری تر نانی ری ت.

وه فەر موویه تی: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَاللَّيْحَانِ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
 وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُكْرًا * وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ
 اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ۱۶۳، ۱۶۴] واتا: به راستی ئیمه نیگامان بو کرد وی
 وه ک چو ن نیگامان کرد بو نوح و بو پیغه مبهره کانی پاش نه و نیگامان
 کرد بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و نه وه کانی یه عقوب
 وه عیسا و ئیوب و یونس و هاروون و سوله یمان وه زه بوریشمان به خشی
 به داوود * وه پیغه مبهره انیک بیگومان به سه رهاته کانیانمان گیرا وه ته وه
 بو ت له مه و پیش وه پیغه مبهره انیک به سه رهاته کانیانمان نه گیرا وه ته وه
 بو ت، به راستی خودای گه وره خوئی له گه ل موسا دا گفتو گو ی یه کسه ری
 و راسته و خوئی نه نجامدا وه *.

هه ندیک جار (النبي) یش له قورئاندا به (الرسول) هاتو وه، وه ک خودای
 گه وره فەر موویه تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّيَ الْاَلْقَى الشَّيْطَانُ
 فِي أَمْنِيَّتِهِ﴾ [الحج: ۵۲] واتا: ئه ی محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیش تو هیج
 (رسول) و (نهی) یه کمان ره وانه نه کرد وه ئاواتی نه خواستی ت به باوهر

هینانی قه‌ومه‌که‌ی، به‌لام کاتیک ئاواتی خواستوو شه‌یتان ئه‌وه‌ی به‌فرسه‌ت زانیوو، شتی نابهجیی تیکه‌ل به‌ئاواته‌که‌ی کردوو.

له‌م ئایته‌ پیروژه‌دا خودای گه‌وره‌ باسی ئه‌وه‌ی کردوو که (نه‌بی) و (په‌سول) یشی ناردوو به‌ خه‌لکی، روونکردنه‌وه‌ی ئه‌مه‌یش ئاوايه ئه‌گه‌ر خودای گه‌وره‌ فه‌رمانی کرد به‌ نه‌بیه‌کی که بانگی باوه‌ردران بکات بو‌لای بانگه‌وازه‌که‌ی، ئه‌وا ئه‌و پیغممبه‌ره‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ بو‌یان نی‌ردراوه‌، به‌لام به‌ ناردنیکی سنووردار، به‌لام ناردنی ره‌ها و مطلق ئه‌وه‌یه‌ که خودای گه‌وره‌ ئه‌و پیغممبه‌ره‌ بو‌ سه‌رجه‌م خه‌لکی به‌ باوه‌ردار و بی باوه‌ریشه‌وه‌ بنی‌ریت.

باسی سیهه‌م

چۆنیه‌تی ئیمان و باوهر به پیغه‌مبه‌ران

ئیمان به پیغه‌مبه‌ران بریتیه له باوهر به‌وانه‌ی که خودای گه‌وره له قورئانی پیروز و پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سوننه‌تی خویدا به‌شیوه‌ی گشتی و ورد و درشت باسیان کردوون و هه‌والیان پێداوون.

باوهر به پیغه‌مبه‌ران به‌شیوه‌یه‌کی گشتی:

بریتیه له باوهری ته‌واو و جازم به‌وه‌ی که خودای گه‌وره له هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک پیغه‌مبه‌ریکی ناردوووه که بانگیان بکات بۆ په‌رستی خودای گه‌وره به‌تاک و ته‌نهایی و به‌هیچ شیوه‌یه‌کیش هاوه‌لتی بۆ بریار نه‌ده‌ن و باوهرپیشیان نه‌بی‌ت به‌وه‌ی که جگه له خودا (الله) ده‌په‌رستری‌ت، وه‌ک فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: ۳۶] واتا: سویند به خودا له‌ناو هه‌موو گه‌ل و ئومه‌تیکدا پیغه‌مبه‌ریکمان ناردوووه، (بۆ ته‌وه‌ی بانگه‌وازیان بکه‌ن) که ته‌نها خودا په‌رستن و دوورکه‌ونه‌وه له (په‌رستی) هه‌موو په‌رستراویکی تر جگه خودا.

وه باوهر بوون به‌وه‌ی که ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه (سه‌لامی خویان لی بی‌ت) سه‌رجه‌میان راستگۆ و چاکه‌کار و ژیر و به‌رپێز و خواناس و ده‌ستپاک و ری‌نیشاندهرن، وه‌ک خودای گه‌وره له‌م باره‌یان‌ه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ [یس: ۵۲] واتا: ئائه‌مه به‌لینی خودای میه‌ره‌بان‌ه و پیغه‌مبه‌رانیش له هه‌والدانی ئه‌و رۆژه راستیان کردوووه... خودای گه‌وره له جی‌گایه‌کی تر دا پاش ته‌وه‌ی باسی ژماره و ده‌سته‌یه‌کی زۆر

له پیغهمبه‌ران ئەکات ئەفهرمووئیت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِمْ وَذُرِّيَّهِمْ وَأَخْوَانِهِمْ وَأَجْتَنَّبْتَهُمْ
وَهَدَيْتَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ * ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهٖ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ [الأنعام: ۸۷: ۸۸]
واتا: و له ناو باو و باپیران و نه وه کانیان و بر اکانیاندا کۆمه لیککی زۆرمان لی
رینماییی کردن، و هه ندیکیانمان هه لێژاردن بۆ پیغهمبه‌ریتی و، شاره‌زای
ریتی راست و دروستمان کردن * ئا ئەمه‌یه هیدایه‌ت و رینموویی خودایی
که هیدایه‌ت و رینموویی هه‌ر که سیککی پیده‌دات له‌ به‌نده‌کانی (که شایسته
بیٔ) *.

وه باوهر بوون به‌وه‌ی که ئەم پیغهمبه‌رانه هه‌ر هه‌موویان له‌سه‌ر هه‌قیکی
ئاشکرا و رینماییی و ریگایه‌کی روونکراوه‌ن، که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه به
به‌لگه و نیشانه‌ی روون و ئاشکراوه‌ نیراوان بۆ لای گه‌له‌کانیان، خودای
گه‌وره له‌سه‌ر زمانی خه‌لکی به‌هه‌شته‌وه ده‌فهرمووئیت: ﴿لَقَدْ جَاءَتْكَ رُسُلٌ
رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ [الأعراف: ۴۳] واتا: خه‌لکی به‌هه‌شت ده‌لین: پیغهمبه‌رانی
په‌روه‌ردگارمان به‌هه‌ق و به‌راستی هاتن.

وه ده‌فهرمووئیت: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ
لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ [الحديد: ۲۵] واتا: سویند به‌خودا به‌راستی ئیمه
پیغهمبه‌رانی خۆمانمان ناردووه به‌ به‌لگه‌وه موعجیزه‌ی روونه‌وه، وه کتیبی
(ئاسمانی) و ته‌رازووی دادمان له‌گه‌لا ناردن بۆ ئەوه‌ی خه‌لکی به‌دادگه‌ری
ره‌فتار بکه‌ن (له‌ناو خۆیاندا).

وه باوهر به‌وه‌ی که ئەساس و بنه‌مای بانگه‌وازی گشت پیغهمبه‌ران یه‌ک
بانگه‌وازه، ئەویش بانگه‌وازه بۆ یه‌که‌خواپه‌رستی و دوور که‌وتنه‌وه له‌په‌رستنی
هه‌ر شتیکی تر که جگه‌له‌خودا ئەپه‌رسترت، به‌لام شه‌ریعه‌ته‌کانیان جیاوازی

تیدا بووه، وهك خودای گه ووره ئه فهر موویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء: ۲۵] واتا: ئیمه پیش تو هیچ پیغه مبه ریکمان رنه کردووه، که وه حیمان بو نه نار دبیّت به وهی که: بیگومان هیچ خودایه ک نیه جگه له من و ده بیّت ههر من بپهستن، وه له هه مان کاتدا فهر موویه تی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾ [المائدة: ۴۸] واتا: بو ههر گهل و ئوممه تیک له ئیوه یاسا و شریعه تیکمان دانا بوو.

باوهر به وهی ئه و پیغه مبه رانه ئه وهی له سه ریان بووه له بانگه واز و دینکه یان به روون و ئاشکرایه گه یاندویانه، به مهش به لگه ی ته و او یان له سه ر خه لکی جیگیر کردووه، وهك فهر موویه تی: ﴿لَعَلَّكُمْ أَنْ تَقْبَلُوا مِنْ سَلَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ [الجن: ۲۸] واتا: بو ئه وهی بزانی و ئاگادار بیّت که به راستی پیغه مبه ران به ریک و پیکه په یامه کانی په و ره دگاری خو یانیان راگه یاندووه، به و شیوه یه ی که بو یان سر و شتکرا وه بی زیادو که م، به مانایه کی تر خودای په و ره دگار چا و دیری په یامه رانی خو ی ده کات، به فریشته تا به ئاسانی په یامه که یان بگه یه نن... وه له باره ی برینی بیانووی خه لکیشه وه به بانگه وازی پیغه مبه ران فهر موویه تی: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِيَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ [النساء: ۱۶۵] واتا: گشتیان پیغه مبه ری مژده دهر و تر سینهر بوون، تا دوا ی ئه و پیغه مبه رانه هیچ به لگه و بیانوونیک بو ئه و خه لکه یه نه مینی له لای خودا، ئه گه ر لار و لاسار بوون.

وه واجبه باوهر به وهی که پیغه مبه ران هه موویان ئاده میزاد و دروستکراوی خودان، به هیچ شیوه یه ک تایبه تمه ندیه کانی خواهه تی و په و ره دگاریه تیان نییه له هیچ شتیکدا، وه باوهر به وهی سه رجه میان به نده

و عهدی خودا بوون په روهردگار به په یامه که ی خوی ریزی لیتا وون، وه که خوی فهرموویه تی: ﴿قَالَ لَهُمُ رَسُولُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ [ابراهیم: ۱۱] و اتا: پیغمبران یان پیمان و تن: نیمه ته نها به شهریکین وه کوئیوه و هیچی تر، به لام خودا ویستی هه ر که سیکي بییت له بهنده کانی خوی منه ت ده خاته سهریان و (هه لیانده بژیری بو گه یاندنی په یامه پیروزه که ی).... وه فهرموویه تی: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ [هود: ۳۱] و اتا: من پیمان نالیم خه زینه کانی خودا لای منه و ناشلیم غه یب ده زانم و ناگاداری شته نادیاره کانم، وه نالیم من فریشته م... هه روه ها فهرموویه تی: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾ [الأنعام: ۵۰] و اتا: نه ی موحه ممه د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیمان بلای: من پیمان نالیم خه زینه کانی خودا لای منه شتی غه یب و نه پینیش نازانم، وه پیمان نالیم بیگومان من فریشته م، شوینی هیچ ناکه وم ته وه نه بی وه حی و سرووش و نیگا کراوه بوم.

وه باوهر به وه ی که نه و پیغمبرانه له لایه ن خودای گه وره یارمه تی ده درین و سه رده خرین، وه پاشه رپوژ و سه ره نجامیش هه ر بو ته وانه، خودای گه وره یش فهرموویه تی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَآيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾ [غافر: ۵۱] و اتا: بیگومان نیمه یارمه تی په یامه رانمان و ته وانه ش بروایان هیئاوه ته ده ین، وه له ژیان دونه اشدا به سه ر دوژ منانیاندا سهریان ته خه ین، و له ورپوژه یش که شاهیده کان شاهیدی له سه ریه کتری ته ده ن (واته له روژی دوایشدا سهریان ده خه ین).

وه باوهر به وه یش که هه ندیک له پیغمبران فهزل و ریزیان زیاتره

له هه‌ندیکی تریان، وهك خودای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ﴾ [البقرة: ۲۵۳] واتا: ئەو پیغه‌مبهرانه‌ی (باسکران) ریزی هه‌ندیکیانمان داوه به‌سه‌ر هاندیکی تریاندا، هه‌یانه خودای گه‌وره خوی گف‌تو‌گۆی (یه‌کسه‌ری) له‌گه‌لدا کردووه (وه‌ک موسا) و پله‌و‌پایه‌ی هه‌ندیکیانی به‌رز کردۆته‌وه به‌چه‌نده‌ها پله‌ وه‌ک محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

وه واجبه باوهر به‌گشت ئەوانه‌ی که له‌قورئان و سوننه‌تدا له‌ باره‌ی پیغه‌مبهرانه‌وه هاتوون به‌شیوه‌یه‌کی گشتی به‌ باوهر و ئیمانیکی هه‌مه‌لا‌یه‌نه‌وه.

به‌لام باوهر به‌ پیغه‌مبهران به‌شیوه‌یه‌کی وردتر ئەوه‌یه:

باوهر به‌وانه‌ی که خودای گه‌وره له‌قورئانی پیرۆزدا ناوی هیتاوون و پیغه‌مبهریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌فهرمووده‌کانی خۆیدا باسی کردوون، به‌ باوهریکی ورد و موفه‌سه‌لتی هه‌روه‌ک ئەوه‌ی ده‌قه‌کان باسی ناو و هه‌وال و فەزڵ و تاییه‌تمه‌ندیه‌کانیانی کردووه.

ئەوانه‌شیان له‌قورئان و سوننه‌تدا ناویان هاتووه ژماره‌یان بیست و پینج پیغه‌مبهره، له‌م تاییه‌ته‌ پیرۆزانه‌ی خواره‌وه‌دا ناوی هه‌ژده‌یان هاتووه، وه‌ک خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ * وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ * وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ * وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ [الأنعام: ۸۳-۸۶] واتا: ئەو وتووێژو لیکۆلینه‌وانه به‌لگه و نیشانه‌ی ئیمه‌بوو، کاتی‌ک به‌خشیمانن به‌ ئیبراهیم

له سهر گه له که ی و زال بوو به سهر یاندا، قسه و بیرو باوهری به سهر قه و مه که یدا
 سهر که وت، جا هر که سیک بمانه ویت و (خویشی شایسته) بیت چنده ها
 پله و پایه ی به ر زده که ینه وه، به راستی په ر و رد گاری تو دانا و کار به جییه و زانایه
 به هه موو شتیک * وه ئیسحاقمان به خشی به (ئیراهیم) و (له ئیسحاق)
 یش یه عقوبمان پی به خشی، رینموونیی هه موویانمان کرد وه له وه و پیش
 رینموونیی نوو حیثمان کرد وه نه وه کانی نوح داوود و سوله یمان و ته یوب
 و یوسف و موسا و هاروونمان (رینموونیی) کرد تا به و چه شنه پاداشتی چاکه
 کاران ده دینه وه * زه که ریایه حیوا و عیسا و ئیلیاسیثمان شاره زا و رینما کرد و
 بوون په پیغمبر، بویه ده فهر مووی: هه مووشیان له پیباو خاسانی خوابوون *
 ئیسماعیل و ته لیه سه ع و یونس و لوط یش هه روه ها هه مووشیانمان زیاتر
 له گشت خه لکی سهرزه ویی ریز و قه در لیتان *.

وه باسی ته وانی دیکه شیان له چهند جیگایه کی تری قورئاندا هاتوون، وه ك
 فهر موویه تی: ﴿وَالۡیَٰٓعَادِ اٰخَاۡهُمۡ هُوۡدًا﴾ [الأعراف: ۶۵] و اتا: هودی برایشیانمان
 کرده پیغمبر و نار دمانه لای گه لی عاد... وه فهر موویه تی: ﴿وَالۡسُّمُوۡدِ اٰخَاۡهُمۡ
 صٰلِحًا﴾ [الأعراف: ۷۳] و اتا: صالحی برایشیانمان کرده پیغمبر و
 نار دمانه لای گه لی ته مود... وه فهر موویه تی: ﴿وَالۡیَٰٓمَدِیۡنِ اٰخَاۡهُمۡ شُعَیۡبًا﴾
 [الأعراف: ۸۵] و اتا: وه بو گه لی مه دینه نیش شو عه یی برایشیانمان نارد و
 کردمان به پیغمبر بویان.. وه فهر موویه تی: ﴿اِنَّ اللّٰهَ اَصۡطَفٰیۤ اٰدَمَ وَاٰدَمَ وَاٰدَمَ وَاٰدَمَ﴾
 [آل عمران: ۳۳] و اتا: بیگومان خودا ئاده م و نوحی هه لبرارد و کردونی
 به پیغمبر و ریزی داوون به سهر هه موو خه لکید، وه ده فهر موویت:
 ﴿وَاِسۡمٰعِیۡلَ وَاِدْرِیۡسَ وَاٰلَکَافِیۡمِۗمۡ کُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِیۡنَ﴾ [الانبیاء: ۸۵] و اتا: ئه ی محمد

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی (ئیسماعیلی کورپی ئیبراهیم و ئیدریسی کورپی شیت و ذولکیفیل) یش بکه که ههریه‌کینکیان له‌ده‌سته‌ی خو‌راگران و ئارامگران بوون به‌رامبه‌ر به‌و به‌لا و تاقیکردنه‌وانه‌ی تووشیان بوو، وه‌فه‌رموویه‌تی:

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ [الفتح: ۲۹] وانا: موحه‌مه‌د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ره‌وانه‌ کراو و په‌یامبه‌ری خودایه، ئه‌و که‌سانه‌ش له‌گه‌ل ئه‌ون و شوینی ئه‌و که‌و توون له‌به‌رامبه‌ر بی‌برواکاندا ئازا و به‌هیز و تووندن، له‌ناو خو‌شیاندا میهره‌بان و به‌سۆز و دل‌نهرمن.

واجبه‌ باوهر بوون به‌و پیغه‌مبه‌ر و نی‌راوانه‌ی خودا به‌باوهرپیکتی ورد و موفه‌سه‌لی، و دان نان به‌پیغه‌مبه‌ریتی و په‌یامی گشتیان به‌و شیوه‌یه‌ی که له‌قورئان و سوننه‌تدا باسکراووون.

هه‌روه‌ها واجبه‌ باوهر به‌صیحه‌ت و راستی و دروستی ئه‌و ده‌قانه‌ بکریت که باس له‌فه‌زل و تاییه‌تمه‌ندی و حال و هه‌والی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ ده‌کات، وه‌ک باوهر به‌وه‌ی که خودای گه‌وره‌ ئیبراهیم و محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ی کردووه به‌خه‌لیل و خو‌شه‌ویستی خو‌ی، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ [النساء: ۱۲۵] وانا: خودا ئیبراهیمی کردوته خو‌شه‌ویستی خو‌ی ری‌زداری کردووه...، وه‌ پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا»^(۱) وانا: خودای گه‌وره هه‌لییژاردووم و کردومی به‌خو‌شه‌ویست و ری‌زداری خو‌ی، وه‌ک چۆن ئیبراهیمی کردووه به‌خو‌شه‌ویست و ری‌زداری خو‌ی.

(حُلَّة) یان (خه‌لیلی) به‌رزترین په‌لوه‌پایه‌ی خو‌شه‌ویستی خودایه

(۱) سه‌حیحی مرسلیم به‌فه‌رموده‌ی ژماره (۵۳۲).

برپاری داوه بو ئیبراهیم (سهلامی خودای لی بیت) له گه‌ل پیغمبهری ئیسلام محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

هه‌روه‌ها وه‌ك ئه‌وه‌ی كه خودای گه‌وره خۆی راسته‌خۆ و تووێژ و قسه‌ی له‌گه‌ل موسادا كرده‌وه، خودای گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ۱۶۴] واتا: خوای میهره‌بان بو خۆی راسته‌وخۆ قسه‌ی له‌گه‌ل موسادا كرده‌وه.

هه‌روه‌ها رامه‌یێان و موسه‌خه‌ر كرده‌نی چیا و بالنده‌كان بو داود (سهلامی خودای لی بیت) كه له‌گه‌ل ئه‌ودا ته‌سبیحات و ذیكرو و یادی خوایان ده‌كرد، وه‌ك خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحَنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ [الانبیاء: ۷۹] واتا: كیوه‌كان و بالنده‌نكانشیمان ملكه‌چ و رام كرد، كه هه‌موان له‌گه‌ل داوودا یه‌كه‌وه ته‌سبیحاتی خوا بکه‌ن، (داود به‌ ئاوازو ده‌نگه‌ خۆشه‌كه‌ی خۆی ته‌سبیحاتی ئه‌خوێند و گشت بوونه‌وه‌ریش له‌گه‌لیدا ئه‌یانوته‌وه، جا ئیتر چۆن و به‌چ شیویه‌ك؟ ئیمه‌ هه‌موو ملكه‌چی ئه‌و شتانه‌ین كه له‌قورئاندا هاتوون) زۆر به‌توانا و به‌كاریش بووین بو ئه‌نجامدانی ئه‌و كاره‌.

وه‌ نه‌رمكردنی ئاسن بو داود (سهلامی خودای لی بیت) وه‌ك فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِمَّا قَضَىٰ بَدَلًا لِّجِبَالِ أَوِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّالَ الْحَدِيدَ﴾ [سبأ: ۱۰] واتا: ئیمه‌ ریزنك و بایه‌خێکی زۆرمان به‌خشیوه‌ به‌ داود (فه‌رمانمان داوه‌ كه): ئه‌ی كیوه‌كان و بالنده‌كان (ته‌سبیحات و سرودی ستایشی) له‌گه‌لدا بلێنه‌وه، هه‌روه‌ها ئاسنیشمان بو نه‌رم كرده‌وه وه‌كو (معجزة) یه‌ك تا پیداویستیه‌كانی به‌ ئاسانی لی دروست بكات... وه‌باوهر به‌وه‌ی كه خودای

گه و ره هه وای بۆ سوله یمان رامهیناوه و مه سه خه ری کردووه که به فهرمانی
 نه و بیت و بچیت، وه جنۆ که کانیشی بۆ رامهیناوه که له بهرده ستیدا بوون
 به ههر شیوه یه که فهرمانی بیکردوون بۆیان جیهه جی کردووه، وه که خودای
 گه و ره له م باره یه وه فهرموویه تی: ﴿وَأَسْأَلُ مِنَ الرَّيْحِ عُدُوَهَا شَهْرًا وَرَوْحَهَا شَهْرًا وَأَسْأَلُ
 لَهُ عَيْنَ الْفِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ [سبأ: ۱۲] و اتا: بۆ سوله یمانیش
 هه و امان خسته ژیر فهرمانیه وه، به یانیان یه که مانگه ری دهر و یشته و ئیواران
 یه که مانگه ری ده هاته وه، کانی مسیشمان بۆ توانده وه، له جنۆ که کانیش
 هه ندیکمان بۆ راهینا که له بهرده ستیدا کار بکه ن به مۆله تی پهروه دگاری.

ههروه ها باوهر به وه ی که سوله یمان زمانی بالنده کانی زانیوه، وه که خودای
 گه و ره فهرموویه تی: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنَاطِقَ الظِّمْرِ وَأَوْتِينَا
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ [النمل: ۱۶] و اتا: سوله یمان بووه میراتگری داوود (له پیغه مبه ری تی
 و پاشایه تی و زانیاری دا) (سوله یمان) وتی ئه ی خه لکینه فی ری زمانی
 بالنده کان کراوین وه له هه موو شتی کمان پی دراوه.

ههروه ها واجبه ئیمان و باوهرهینان به شیوه یه کی ورد و درشت
 به چیرۆکی ئه و پیغه مبه رانه ی که له قورئانی پیرۆزدا باسی خو یان و گه له کانیان
 هاتووه، وه باوهر به و نا کۆکی و دژایه تیه ش که له نیوانیاندا روویداوه، له گه ل
 دلنیا بوون له سه رکه وتنی خودای گه و ره بۆ پیغه مبه ره کانی، وه که چیرۆک
 و به سه رهاتی موسا له گه ل فیرعه و نندا، وه چیرۆک و به سه رهاتی ئیبراهیم
 له گه ل گه له کهیدا، وه چیرۆک و به سه رهاتی هه ریبه که له نوح و هود و صالح
 و شوعه یب و لوط له گه ل هۆز و گه له کانیان، وه ئه و چیرۆک و به سه رهاته ی
 که خودای گه و ره بۆی گێراوینه ته وه دهر باه ری یوسف و براکانی له گه ل

خه لکی میصردا، و چیرۆك و به سه رهاتی یونس له گه ل گه له کهیدا، تا کۆتا چیرۆك و به سه رهات که خودای گه وره له قورئانی پیروژدا دهر باره‌ی پیغمبه‌ران (سه لامی خوایان لی بیّت) بۆی گیرا وینه ته وه، وه باوهر به ته وه پشی که له سوننه تی پیغمبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا هاتوو، به باوهر پیکتی ورد و موفه سه لی به گویره‌ی ته وه‌ی له ده‌قه کاندایا هاتوون.

به مه‌ش باوهر و ئیمان به هه‌ردوو به شه‌که‌ی (گشتی و ورد و درشته وه) ته حقیق ده بیّت، خودای گه وره‌ش زانا و شاره‌زاتره ..

باسی چواره‌م

ئه‌وه‌ی له‌سه‌رمان پیوسته به‌رامبه‌ر به‌پیغه‌مبه‌ران

پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لی بیت) هه‌ق و مافی زۆر گه‌وره‌یان هه‌یه به‌سه‌ر ئوممه‌تی ئیسلامه‌وه، ئه‌وه‌هه‌ق و مافانه‌ی که‌خودای گه‌وره ناردوو یه‌تیه خواره‌وه له‌قورئانی پیرۆز بۆیانی بریارداوه له‌وه‌پله‌وپایه و شه‌ره‌ف و مه‌نزیه‌ته‌ی که‌هه‌یانه، شه‌ره‌ف و مه‌نزیه‌ته‌ی ئه‌وانیش به‌گرنگی کاره‌کانیانه‌وه‌یه که‌خودای گه‌وره هه‌لییژاردوون بۆ گه‌یاندنی ئه‌وه‌وه‌حی و سه‌روه‌ی که‌پیداوون، ئه‌وه‌هه‌ق و مافانه‌یش بریتین له:

۱. باوهر بوون به‌گشت پیغه‌مبه‌ران و ئه‌وه‌پیشی که‌هیناویانه، وه‌باوهر بوون به‌وه‌ی که‌له‌لایه‌ن خودای گه‌وره‌وه هاتوون، و راسپی‌راون به‌گه‌یاندنی ئه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ر دگاریان فه‌رمانی پیکردوون، وه‌جیاوازی نه‌کردن له‌نیوانیاندا، خودای گه‌وره فه‌رموو یه‌تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ [النساء: ۶۴] واتا: هه‌چ پیغه‌مبه‌ر یکه‌مان په‌وانه نه‌کردوو ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ نه‌بیت، گوێپه‌یه‌لی بکریت به‌فه‌رمانی خودای گه‌وره.. وه‌فه‌رموو یه‌تی: ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾ [المائدة: ۹۲] واتا: ئه‌ی باوهر داران گوێپه‌یه‌لی خودا بکه‌ن وه‌گوێپه‌یه‌لی پیغه‌مبه‌ریش بکه‌ن، و وریابن و ئاگادار بن (نه‌که‌ن سه‌ره‌پیچی له‌فه‌رمان و رینموویه‌کانیان بکه‌ن) جا ته‌گه‌ر پشت هه‌لکه‌ن و یاخی بین ئه‌وه‌ بزانه‌ن به‌راستی کاری پیغه‌مبه‌ری ئیمه‌ ته‌نها پاره‌گه‌یاندنی ئاشکرا و پرونی په‌یامه‌که‌یه.

وهديسان فهرموويه تي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا * أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ [النساء: ۱۵۰، ۱۵۱] واتا: بيگومان نه وانه ي باوهر به خوداو پیغمبهران ناهيئن و ده يانه ويټ جياوازي بکهن له نيوان خوداو پیغمبهره کانيدا (گوايه باوهر پريان به خودا هه يه به لام باوهر پريان به پیغمبهران نيه)، (ياخود) ده ليين: باوهر ده هيئين به هه نديک له پیغمبهران و باوهر به هه نديکيان ناهيئين و ده يانه ويټ له و نيوانه دا ريگه و بهر نامه يه ک بو خويان به ده ست بهيئن * ئا نه وانه به راستي بي باوهر ي ته واون *.

له بهر نه وه و اجبه باوهر هيټان به پیغمبهران و به راست زانينيان له وه ي که هيټاويانه له په يام و پیغمبهر ايه تي، نه مه ش ناوهر وک و ناوهر وکي باوهر به وان.

وه نه وه عيشي پيويسته بز انريټ که دروست نيه بو هيچ که سيک له جنو که و ئاده ميزاد پاش هاتني پیغمبهر ي ئيسلام شوين شهر يعه ت و بهر نامه ي هيچ پیغمبهر يکي تر بکه ويټ جگه له محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چونکه نه م پیغمبهره بو هه مو و خه لکي هاتو و به هه مو و چين و تو يژه جيا جيا کانيه وه، شهر يعه ته که ي سر ره وه و ناسخي شهر يعه تي هه مو و پیغمبهره کاني تره، هيچ ئاينيك دروست نيه شويئي بکه ويټ نه و ئاينه ي نه و نه بيت، خوداي گه وره يش له م باره يه وه فهرموويه تي: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران: ۸۵] واتا: هه ر که سي ييجگه له بهر نامه و شهر يعه تي ئيسلام هه ر دينيك بو خوي هه لبريري و بيکا به بهر نامه ي خوي هه ر گيز ليوهر ناگير دريت، و له دوار و ژيشدا له ريزي خه سار و مه ندانه. وه له جيگايه کي

تردا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [سبأ: ۲۸] وانا: ئیمه هه‌ر بۆیه تۆمان نارد ئه‌ی موچه‌مه‌مه‌دا! (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که بۆ ته‌واوی خه‌لکانی جیهان، بیته موژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی بئی ئاگان و نازانن، وه‌ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ [الأعراف: ۱۵۸] وانا: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلئی: ئه‌ی خه‌لکینه، چاک بزنانن که من په‌یامبه‌ر و نیردرای خودام بۆلای سه‌رجه‌م ئیوه.

۲. پشتگیری و خو‌شه‌ویستی هه‌ر هه‌موویان، وه‌هۆشیاربوون له‌رق لی نه‌بوون و دزایه‌تی نه‌کردنیان.

خودای گه‌وره‌فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ [المائدة: ۵۶] وانا: هه‌ر که سیکیش دۆستایه‌تی له‌گه‌ل خوداو په‌یامبه‌ری خوداو ته‌وانه‌بکات که بر وایان هیئاوه، بیگومان هه‌ر کۆمه‌لی خودا زال و سه‌رکه‌وتوون، وه‌ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ [التوبة: ۷۱] وانا: پیاوان و ژنانی باوهردار هه‌موو دۆست و خو‌شه‌ویست و یارمه‌تیده‌ری یه‌کن له‌گشت خو‌شیی و ناخۆشیه‌کدا.

خودای گه‌وره‌له‌ئایه‌تی دووه‌مدا وه‌صفی باوهردارانی وا کردووه‌که هه‌موویان پالپشت و دۆستی یه‌کترن، بیگومان پیغه‌مبه‌رانیش (سه‌لامی خویان لی بیّت) داخلی ته‌م ئایه‌ته‌ده‌بن، چونکه ته‌وان کاملترین باوهرپیان هه‌یه، جا بۆیه خو‌شه‌ویستی ته‌وان و پشتگیری کردنیان گه‌وره‌تره‌له‌پالپشتی و خو‌شه‌ویستی نیوان باوهرداران، ته‌ویش له‌به‌ر ته‌و به‌رزی پله‌وپایه‌یه‌ی که خودای گه‌وره‌بۆی بریارداون له‌ناو مه‌خلو‌قته‌کانی خویدا، وه‌له‌به‌ر

به‌رزی و به‌هیزی باوهره‌کریان، هر له‌به‌ر ته‌مه خودای گه‌وره خه‌لکی هوشیار کرده‌توه له‌دوژمنایه‌تی نه‌کردنیان، بویه دوژمنایه‌تی کردنی پیغمبرانی خستوه‌ته ریزی دوژمنایه‌تی کردنی خودا و فریشته‌کانه‌وه، وه له‌کو‌تایشدا سزای هم‌موویان پیکه‌وه باس کرده‌وه، له‌م باره‌یه‌شه‌وه خودای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۹۸] واتا: ته‌وه که‌سه‌ی دوژمن بی‌ت به‌خودا و فریشته‌کانی و پیغمبره‌کانی، به‌تایه‌ت جوهره‌ئیل و میکائیل، ته‌وه با بزائیت و دلنیا بی‌ت که‌ خودای گه‌وره دوژمنی کافر و بی‌باوهرانه.

۳. باوهر به‌وه‌ی که‌سه‌رجه‌م پیغمبران (سه‌لامی خویان لی بی‌ت) چاکتر و باشترن له‌ته‌واوی خه‌لکی، وه هیچ که‌سیک ناگاته پله‌وپایه‌ی پیغمبران هرچند خواناس و چاکه‌خو‌ازیش بی‌ت، چونکه په‌یامبریتی و په‌یامی پیغمبران هه‌ل‌بزارده‌ی ویستی خوی گه‌وره‌یه و که‌س به‌ه‌ه‌ول و تیکوشانی خوی ناگاته ته‌وه پله‌وپایه و شهره‌فه، هه‌روه‌کی خودای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ [الحج: ۷۵] واتا: هر خودا به‌ویستی خوی له‌فریشته‌کان و له‌خه‌لکیش په‌یامبر هه‌ل‌ده‌بژیریت، به‌راستی خودا بیسه‌ر و بینایه (چاک ده‌زائیت کی هه‌ل‌ده‌بژیریت بو گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی)، هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ﴾ [الأنعام: ۸۳] واتا: ته‌وه (به‌لگانه) به‌لگه‌ی ئیمه‌بوون که‌دابوومان به‌ئیراهیم له‌به‌رانبه‌ر گه‌له‌که‌یه‌وه هه‌ر که‌سیک بمانه‌ویت پله و پایه‌ی به‌رز ده‌که‌ینه‌وه... به‌م شیوه‌یه کاتیک خودای گه‌وره له‌چهند تابه‌تیکدا باسی کو‌مه‌لک له‌پیغمبران ده‌کات

ئه مجا له کو تاییه وه ده فهر موویت: ﴿وَكَأَلَّا فَضْلَنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ [الأنعام: ۸۶] واتا: هه ریه که له وانیشمان ریزدار کرد به سهر هه موو خه لکیدا.... پیشتریش وله لیکۆلینه وه یه که م له م به شه دا ئه م مه سه له یه مان باسکردوو ه.

فهر مووده کانی پیغه مبه ریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لگن له سهر ئه وه ی که پله و پایه ی پیغه مبه ران هه چ که سیك له دروستکراوه کانی خودا پی ناگات، بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوو له فهر مووده یه کی ئه بوهوره یه وه (خودای لی رازی بیّت) که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موویه تی:

«لا ينبغي لعبد أن يقول: أنا خير من يونس بن متى»^(۱) واتا: دروست نییه بو به نده یه ک بلّی: من له یونسی کوری مه تا باشترم، وه له فهر مووده یکی تر دا بوخاری ریوایه تی کردوو ه، هاتوو ه: «من قال أنا خير من يونس بن متى فقد كذب»^(۲) واتا: هه رکه س وتی: من له یونسی کوری مه تا باشترم ئه وه بیگومان درۆی کردوو ه.... هه ندیک له رافه که رانی فهر مووده ئه لّین: ئه م فهر مووده یه سه ر کۆنه یه بو ئه و که سه نه زانانه ی که وا گومان ببات و بیه ویت له نرخ و پله و پایه ی یونس که م بکاته وه له بهر ئه و چیرۆکه ی که له قورئاندا له باره ی ئه وه وه هاتوو ه «وه زانایان روونیان کردوه ته وه که» ئه وه ی به سه ر یونس پیغه مبه ر دا هاتوو ه به ئه ندازه ی توّز قالیکیش له پیغه مبه ر یه تی ئه و که م ناکاته وه، خودای گه وره به تاییه تی باسی یونسی کردوو ه (سه لامی خودای لی بیّت) کاتیک که چیرۆکه که ی له قورئاندا هیتاوه، وه ک

(۱) بوخاری - أحاديث الأنبياء - (۳۲۱۵)، وه موسلیم - الفضائل - (۲۳۷۷)، وه ئه بو داود - السنة - (۴۶۶۹)، وه موسنه دی ئه حمه د (۳۴۲/۱).

(۲) بوخاری - تفسير القرآن - (۴۳۲۸)، وه موسلیم - الفضائل - (۲۳۷۳)، وه موسنه دی ئه حمه د (۴۶۸/۲).

فهرموویه تی ﴿وَذَا التُّورِ إِذْ ذَهَبَ مُغَضَّبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ * فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَجَعَلْنَاهُ مِنَ الْغُرَّةِ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الأنبياء: ۸۷، ۸۸] واتا: یادی (ذو النون) یش بکهره وه (که یونس پیغهمبه‌ره) کاتیک به تورهمیه وه رویشت، گومانی و ابو که هرگیز دنیای لی تنگ ناکه ینه وه (به لام به پیچه وانهی گومانه که یه وه خودا خستیه ناو سکی نه هه‌نگه وه) جا له‌ناو تاریکایه کاندا، (تاریکایی شهو و ده‌ریا و ناوسکی نه هه‌نگه که‌دا) هاوار و نرای لی به‌رز بو وه و تی: په‌روه‌ردگارا هیچ خودایه ک نیه جگه له بو، پاکي و بیگه‌ردی هر بو تویه، به‌راستی من له سه‌تمکاران بووم (کاتیک به بی فرمانی تو قه‌ومه که‌م به‌جیه‌یشت) * ئیمه‌ش نزا و هاواری ئه‌ومان گیرکرد و له‌و غم و خه‌فه‌ته رزگارمان کرد هر و اش ئیمانداران رزگار ده‌که‌ین *.

وه له‌ئایه‌تیکی تر دا فهرموویه تی: ﴿وَإِنْ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ [الصافات: ۱۳۹] واته: وه به‌راستی یونس (پیغهمبه‌رنک بوو) له پیغهمبه‌ران.

۴. باوهر به‌وه‌ی که پیغهمبه‌ران هه‌ندیکیان فه‌زلیان هه‌یه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تر له پیغهمبه‌راندا، وه هرهموویان له‌یه‌ک پله‌دانین به‌لکو خودای گه‌وره فه‌زلی هه‌ندیکیان داوه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تر دا، وه‌ک فهرموویه تی: ﴿تِلْكَ الْأَرْسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ [البقرة: ۲۵۳] واتا: ئه‌و پیغهمبه‌رانه‌ی که باسکران فه‌زلی هه‌ندیکیان داوه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تر یاندا، هی وایانه هه‌یه که خودای گه‌وره خوئی قسه‌ی له‌گه‌ل کردووه، وه هه‌ندیکیشیانی چه‌ند پله به‌رز کردووه ته‌وه.

طه‌به‌ری له‌ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا ئه‌لیت: «خودای گه‌وره له‌م ئایه‌ته‌دا

ئه فەر موویت: ئەمانه پیڤه مبه ره کانی منن، ریزی هه ندیکیانم داوه به سه ره هه ندیکیی تریاندا، قسم له گه ل هه ندیکیان کردوو، وهك موسا (سه لامی خودای له سه ره بیته)، وه پله و پایه ی هه ندیکیانم به سه ره هه ندیکیی تریاندا به کهرامهت و مهزله تی بهرز کرده وه ته وه «پیدانی ئه و پله و پایه تایبه ته ی که خودای گه و ره دیاری کردوو وه بو هه ره که یان به پیتی ئه و کو مه له ده قه ی له قورئان و سوننه تدا هاتوو ه مافیکه به سه ره هه موو ئوممه ته ی ئیسلامه وه.

۵. سه لام و سه لا واتدان له سه ریان، خودای گه و ره فهرمانی کردوو ه به خه لکی که سه لام و سه لا وات بدهن له سه ره پیڤه مبه ران، وه پهروه ردگار هه والی به وه داوه که وه صف و په نای پیڤه مبه ران له سه ره زمانیان بیته له پاش خویان ئوممه ته ی ئیسلام سه لامیان بو بنیرن، خودای گه و ره له باره ی نوحه وه (سه لامی خودای لی بیته) فهر موویه ته ی: ﴿وَتَرْكَا عَلَيْنَا فِي الْآخِرِينَ * سَلَّمَ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾ [الصافات: ۷۸، ۷۹] واتا: له گه لانی تری داهاتوویشدا سه ناو ناوبانگی چاکمان بو هیشته وه تاروژی قیامهت * سلاو له سه ره نوح له لایه ن سه رجه م ئیماندارانه وه له هه موو کات و شوینی کدا * وه له باره ی ئیبراهیمیشه وه فهر موویه ته ی: ﴿وَتَرْكَا عَلَيْنَا فِي الْآخِرِينَ * سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ [الصافات: ۱۰۸، ۱۰۹] واتا: له گه لانی تری داهاتوویشدا سه ناو ناوبانگی چاکمان بو هیشته وه تاروژی قیامهت * سلاو و درودی نه براوه بو سه ره ئیبراهیم *.

وه خودای گه و ره له باره ی موسا و هارونه وه فهر موویه ته ی: ﴿وَتَرْكَا عَلَيْنَا فِي الْآخِرِينَ * سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ [الصافات: ۱۱۹، ۱۲۰] واتا: له گه لانی تری داهاتوویشدا سه ناو ناوبانگی چاکمان بو هیشته وه تاروژی

قیامت * سلاو و درود و ریز له سهر موسا و هاروون (له لایه ن
پهروه ردگاری مهزن و به ریزه وه) *.

خودای گه وره له باره ی هه موو پیغمبرانیش ه وه فهر موو یه تی: ﴿وَسَلِّمْ
عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾ [الصافات: ۱۸۱] و اتا: سلاو درودیش له سهر هه موو پیغمبران
و سهر جه م فرستاده کانی خودا.

ابن کثیر نه لیت: «که خودای گه وره ده فهر موو یت: ﴿سَلِّمْ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾
[الصافات: ۷۹] و اتا: ته فسیری نه وه ده کات که وه صف و په نای جوانی بو
ده می نیت ه وه به وه ی هه موو خه لک ده سته و تا قمیک سه لامی بو ده نیرن «ئیما می
نه وه ویش کو ده نگی زانایانی باسکر دو وه له باره ی دروستی سه لاوات دان
له سهر هه موو پیغمبران و سوونه تی نه و کاره، وه تو یه تی: «أَجْمَعُوا عَلَى
الصلاة على نبينا محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وكذلك أجمع من يعتد به على جوازها
على سائر الانبياء والملائكة استقلالاً وأما غير الانبياء فالجمهور على أنه لا يصلي
عليهم ابتداء» و اتا: زانایان کو ده نگن له سهر سه لاوات دان له سهر پیغمبران
محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هه روه ها کو ده نگن له سهر سه لاوات دانیش له سهر
هه موو پیغمبرانی تر و فریشته کانیش به سهر به خو یی، به لام جگه له
پیغمبران زورینه ی زانایان له سهر نه وه ن که سه لاواتیان له سهر نادر یت.

ئه مه ی باسما نکر د کو مه لیک هه ق و مافی پیغمبران بو و له سهر ئه م
ئوممه ته، که ده قه کانی قورئان و سونتهت به لگه بوون له سهر ی و زانایانیش
دانیان پیدانا وه ... خودای گه وره ش زانا و شاره زاتره.

باسی پینجه م

پیغمبهره خاوهن وره و عهزیمه ته بهرزه کان

أولو العزم: ئەو پیغمبهرانهن که خاوهن وره و عهزیمه ت و خۆراگری بوون، خودای گه وره ئەفه ره موویت: ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ [الأحقاف: ۳۵] واتا: جا ئارامت ببی و خۆراگر به ئەی موحه ممه د! (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ره وه کو په یامبهره خاوهن وره و عهزمه کان خۆیانان راگرت له بهر دهم ئەو هه موو ئەزیه ت و ئەشکه نجه دانه دا.

زانایان رایان جیا وازه له باره ی پیغمبهره خاوهن وره و عهزیمه ته کانه وه، هه ندیک و تو یانه: مه به ست لیان هه موو پیغمبهرانه، وه وشه ی (مین) که له ئایه ته که دا ها تو وه: ﴿مِنَ الرُّسُلِ﴾ مه به ست پبی (به یانی جنسه) نه ک بو (تبعیض) هه ندیک له پیغمبهران بیت، ابن زید و تو یه تی: «مه به ست پبی هه موو پیغمبهرانه، هه ره موویان خاوهن وره و عهزیمه ت و خۆراگر بوون، خودای گه وره هیچ پیغمبهریکی نه نار دو وه جگه له وه ی خاوهن وره و عهزیمه ت و رای خۆیان و ژیری و عه قلیکی کامل و ته واو بوون».

وه هه ندیکی تر و تو یانه: ئەو پیغمبهره خاوهن وره و عهزیمه ت و خۆراگرانه پینج پیغمبهرن، ئەوانیش نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا و محمدن (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ابن عباسیش ده لیت: پیغمبهره خاوهن وره و عهزیمه ت و خۆراگره کان: محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا بوون «ئه مه ش رای هه ره یه ک له مو جاهد و عه طاء و خۆراسانیه، وه زۆرێک له زانیانی دو اینیش هه ره ئەم رایه یان په سه ند کر دو وه.

خودای گه‌وره‌ئه و پینج پیغمبه‌ره‌ی له‌دووو جینگای قورئانی پیروژدا به‌یه‌که‌وه باسکر دووه، زانایانی رای دووه‌میش ئهم دوو ئایه‌ته‌یان کردووه به‌به‌لگه بو‌راکه‌یان، به‌که‌میان سوره‌تی ئه‌حزابه، خودای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَ مِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۗ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا﴾ [الأحزاب: ۷] و اتا: ئه‌ی موحه‌مه‌د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیریان بخه‌روه‌ه کاتی که په‌یمانمان وهرگرت له پیغمبه‌ران هه‌روه‌ها له توو نووح و ئیبراهیم و موسا و عیسا‌ی کوپی مه‌ریه‌م وه له هه‌موویان په‌یمانی به‌هیز و پته‌ومان وهرگرت.

جینگای دووه‌میش سوره‌تی شورا‌یه، خودای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ [الشوری: ۱۳] و اتا: هه‌ر ئه‌و دین و ئایینه‌ی به‌ (نووح و ئیبراهیم و موسا و عیسا) مان سپارد، کردمانه‌ دین و ئایین بو‌ ئیوه‌ش (ئه‌ی ئوممه‌تی ئیسلام!) و اتا: پیغمبه‌ران هه‌موو یه‌که‌ ئامانج و یه‌که‌ مه‌به‌ستیان بووه، یه‌که‌ دین و یه‌که‌ بیروباوهریان بووه، ئه‌گه‌رچی هیندی‌ک جیاوازیان هه‌بووی له‌شهریعت و به‌رنامه‌یاندا.

هه‌ندی‌ک له‌پراڤه‌که‌رانی قورئانی پیروژ و توویانه: کاتی‌ک خودای گه‌وره‌ به‌تایبه‌ت ئهم پینج پیغمبه‌ره‌ی باسکر دووه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی شه‌ره‌ف و فه‌زل و ریژی زیاتریان هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئهم پیغمبه‌رانه‌ خاوه‌ن شه‌ریعتی ناویانگی خو‌یان بوون، وه له‌پیغمبه‌ره‌ خاوه‌ن و ره‌ وعه‌زیمه‌ت خو‌راگه‌کان بوون.

ئه‌و پینج پیغمبه‌ره‌ ئه‌فه‌ه‌لت‌ترین و به‌رپ‌ز‌ترین پیغمبه‌رانی خوادن

و هه‌لبێژێراوی ناو نه‌وه‌کانی ئاده‌من، ته‌بوو هوره‌یره (خودای لی‌ رازی بی‌ت) فه‌رموو یه‌تی: «خيار ولد آدم خمسة نوح و ابراهيم وعيسى وموسى ومحمد (صلى الله عليه وسلم) وخيرهم محمد (صلى الله عليه وسلم) وصلى الله وسلم عليهم أجمعين»^(۱) و اتا: باشترین و هه‌لبێژێردراوی ناو نه‌وه‌کانی ئاده‌من پیتجن، نوح و ئیبراهیم و عیسا و موسا و محمد (صلى الله عليه وسلم) و باشترینی ته‌مانه‌یش موحه‌مه‌ده (صلى الله عليه وسلم) سه‌لات و سه‌لامی خودای گه‌وره له‌سه‌ر هه‌موویان بی‌ت.

وه باشترینی ناو ته‌م پیتج پیغه‌مبه‌ره‌یش محمد (صلى الله عليه وسلم) وه‌ك له‌ سه‌حیحی بو‌خاریدا هاتوووه، ته‌بو هوره‌یره (خودای لی‌ رازی بی‌ت) رپوایه‌تی کردوووه، که پیغه‌مبه‌ر (صلى الله عليه وسلم) فه‌رموو یه‌تی: «أنا سيد ولد آدم يوم القيامة وأول من ينشق عنه القبر وأول شافع وأول مشفع»^(۲) و اتا: من گه‌وره و سه‌یدی نه‌وه‌کانی ئاده‌من له‌ر‌وژی دواییدا، وه‌یه‌که‌م که‌سی‌کم که‌ گۆری بو‌ له‌ت ده‌کریت و (دیته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ گۆره‌که‌ی) وه‌یه‌که‌م که‌سی‌کم که‌ شه‌فاعه‌ت ده‌کات و زو‌ریش شه‌فاعه‌ت ده‌کات.

(۱) به‌زار ته‌خریجی کردوووه له‌: (کشف الأستار) (۳ / ۱۱۴) هه‌یشه‌می له‌: (المجمع) (۲۵/۸) وه‌ ووتویه‌تی پیاوانی ته‌م فه‌رموو ده‌ی پیاوانیکی سه‌حیحن، وه‌ ته‌لحاکم رپوایه‌تی کردوووه و ووتویه‌تی سه‌نه‌ده‌کی سه‌نه‌دیکی سه‌حیحیه، و ئیهمی ده‌هه‌بیش هاوایه‌تی، وه‌ موسته‌ده‌که‌ی ته‌لحاکم: (۲/ ۵۴۶).

(۲) موسلیم - الفضائل - (۲۲۷۸)، وه‌ موسته‌دی ته‌حه‌د (۲/ ۵۴۰).

باسی شه شه م

تایبه تمه ندیه کانی پیغمبرمان محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و مافه کانی به سهر نوممه ته که په وه، له گهل روونکردنه وهی نه وهی بینینی پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خه ودا هه قه

یه که م: تایبه تمه ندیه کانی پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). خودای گوره پیغمبره ی نازیمانی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تایبه تمه ند کردو و به کومه له تایبه تمه ندی و مه ناقیقکی زوره وه، که فزلی پیداوه به سهر هه موو پیغمبرانی تر و ته و او ی خه لکانی رووی سهر زه وی، هه ندیک له و تایبه تمه ندیانه یش بریتین له:

۱. گشتگیری په یامه که ی که بو هه موو جیهان نیردر او ه به جنو که وئاده میز اده وه، به شیوه یه ک دروست نییه بویان شوین هیچ په یام و شهر یه تیکی تر بکه ون غه یری په یام و شهر یه ته که ی نه و، و هک خودای گوره فهر موو یه تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ [سبأ: ۲۸] و انا: ئیمه بویه تومان نارد نه ی موحه ممه د! (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که بو ته و او ی خه لکانی جیهان، بیته مورده دهر و تر سینهر، و ه فهر موو یه تی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ [الفرقان: ۱] و انا: به رز و پیروز و پاک و بلند هه و زاته ی که قورثانی دابه زاندو و ه تا بیته جیا که ره وهی راست و ناراست، بو سهر به نده ی خو ی محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا بیته هوشیار که ره وه و بیدار که ره وه ی دانیشتوانی جیهان له هه موو سهر ده می کدا، ابن عباس (خودایان لی رازی بیث) نه لیت: مه به ست له (العالمین) جنو که و ئاده میز اده.

وه نه بو هوره یره (خودای لی رازی بیث) نه گیریته وه که پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موو یه تی: «فضلت علی الأنبياء بست: أعطيت جوامع

الکلم، ونصرت بالرعب، وأحلت لي الغنائم، وجعلت لي الأرض طهوراً ومسجداً، وأرسلت إلى الخلق كافة، وختم بي النبيون»^(۱) واتا: فهزلّم دراوه به سهر پیغه مبه رانی تر دا به شه ش شت: خودای گه وره نه وهی پنداوم که کومه لیک مانا و واتای زور به چند وشه یه کی که م ده برپرم، وه ترسی منی خستوه ته دلّی دوژمنه کانم به وهش خودای گه وره سهری خستوم، وه غه نیمه م بو حه لال کراره، وه هه موو زه ویم بو کراره به پاکوکره و مزگه وت، وه نیر دراوم بو هه موو خه لکی، وه به من کو تایی هیئرا به پیغه مبه رایه تی.

ثیمامی موسلیم له صه حیحه که یدا، ته خریجی کردووه له نه بو هوره یروه (خودای لی رازی بیّت) ریوایه تی کردووه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: «والذي نفس محمد بيده لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي ولا نصراني، ثم يموت ولم يؤمن بالذي أرسلت به إلا كان من أصحاب النار»^(۲) واتا: سویند به وهی گیانی موحه مه دی به دهسته هه ر که سیک هه والی منی بیستبیت له م ئومه ته جو له که بیّت یان گاور، و پاشان بمریت و باوهر نه هیئیت به وهی منی بو نیراره، نه وه ده بیته هاوه لی دوژه خ.

۲. کو تاهینره به پیغه مبه رایه تی (خاتم الانبیاء) هه هه وه ک ده قه کانی قورئان و سوننه ت به لگن له سهر ئه مه، خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ [الأحزاب: ۴۰] واتا: موحه مه د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باوکی هیچ پیاو یکتان نییه، به لکو ئه و په یامبه ری خوایه و دوا هه مینی په یامبه رانه.

(۱) موسلیم - المساجد ومواضع الصلاة - (۵۲۳)، وه موسنه دی نه حه د (۴۱۲ / ۲).

(۲) موسلیم - الإيمان - (۱۵۳)، وه موسنه دی نه حه د (۳۵۰ / ۲).

بوخاری و مسلم له فهرمووده‌یه‌کی ته‌بوهوره‌یره‌وه (خودای لی رازی بیټ) گپړاویانه‌ته‌وه که پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: «إن مثلي ومثل الأنبياء من قبلي كمثل رجل بنى بيتًا فأحسنه وأجمله، إلا موضع لبنة من زاوية، فجعل الناس يطوفون به ويعجبون له ويقولون: هلا وضعت هذه اللبنة؟ قال: فأنا اللبنة وأنا خاتم النبيين»^(۱) واتا: نمونه‌ی من و نمونه‌ی پیغه مبه‌ران وه‌ک نمونه‌ی ته‌و پیاوه وایه که خانوویه‌کی دروست کردیټ زور به جوانی و ریځوپیځی به لآم تاقه خشتیځی که م بیټ، خه لکیش بین به‌دهوری ته‌م خانووه جوانه‌دا بسورینه‌وه و سه‌ریان له جوانیه‌کی سور بمینیت و نه‌لین: نای ته‌گر ته‌و تاقه خشته‌یشیان دابنایه‌چهنده جوان ده‌بوو؟ ته‌مجا پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: من ته‌و تاقه خشته‌م و من کو‌تا پیغه مبه‌رم.

له‌به‌ر ته‌م ده‌قانه وچه‌ندان ده‌قی تریش، زانایانی نوممه‌تی ئیسلام له‌کون و نویدا کو‌ده‌نگ بوون له‌سه‌ر ته‌م بیروباوهره، هه‌روه‌ها کو‌ده‌نگیش بوون له‌سه‌ر ته‌وه‌ی هه‌ر که‌سیک بانگه‌شه‌ی پیغه مبه‌رایه‌تی بکات بی‌اوه‌ر ده‌بیټ، و واجبه‌ بیش‌کوژریټ ته‌گر سوور بیټ له‌سه‌ر بانگه‌شه‌که‌ی، نالوسی (ره‌حمه‌تی خوای لی بیټ) ده‌لیټ: «قورثانی پیروز باسی ته‌وه‌ی کردووه که موحه‌مه‌د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کو‌تا پیغه مبه‌ره، و سونه‌تی پیغه مبه‌ریش یه‌کلای کردووه‌ته‌وه، و نوممه‌تی ئیسلامیش کو‌ده‌نگه له‌سه‌ری، وه‌ه‌ر که‌سیش به‌پیچه‌وانه‌ی ته‌مه‌وه بانگه‌شه‌ بکات، بی باوهر ده‌بیټ و ته‌گر سووریش بیټ له‌سه‌ر بانگه‌شه‌که‌ی ته‌وه ده‌کوژریټ.

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فهرمووده‌ی ژماره (۳۵۳۵)، وه‌سه‌حیحی موسلم به‌فهرمووده‌ی ژماره

(۲۲۸۶) له‌فظه‌که‌ش له‌فظی بوخاریه.

۳. خودای په‌روه‌ردگار به‌گه‌وره‌ترین موعجیزه پالپستی کردووه و نیشانه زور مه‌زنه‌کشی ئاشکرا کردووه که قورئانی پیروژه، گوفتار و وته‌ی خودای گه‌وره پاریزراوه له‌هه‌موو ده‌ستکاری و گۆرپنییک، وه‌هه‌ر ده‌یشمی‌نیسته‌وه له‌ناو ئوممه‌تدا تا‌ئه‌و کاته‌ی که به‌مۆلّت و ئیزنی خودای گه‌وره به‌رز ده‌کریته‌وه بۆلای خو‌ی، خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ لَیْنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَیْ اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَآ یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ ؕ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظٰهِیْرًا﴾ [الإسراء: ۸۸] واتا: ئه‌ی (موحه‌ممه‌د) (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلی سوتند به‌خودا ئه‌گه‌ر ئاده‌می و جنۆکه‌ش هه‌موو کۆبنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی وینه‌ی ئه‌م قورئانه بینن ناتوانن وینه‌ی ئه‌و بینن هه‌رچه‌نده پشتیوانی یه‌کتیش بن.

وه‌ دیسان فه‌رموویه‌تی: ﴿اَوَلَمْ یَكْفِیْهِمْ اَنْ اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ الْكِتٰبَ یُتْلٰ عَلَیْهِمْ اِنْ فِیْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةٌ وَّذِکْرٌ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ﴾ [العنکبوت: ۵۱] واتا: ئایا به‌س نیه بۆیان که به‌راستی ئیمه قورئانمان دابه‌زاندووه بۆت و به‌سه‌ریاندا ده‌خوینریته‌وه، بیگومان ئا‌له‌و قورئانه‌دا ره‌حمه‌ت و یاده‌وه‌ری ئاشکرا هه‌یه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که ئیمان ده‌هینن.

له‌هه‌ردوو سه‌حه‌حه‌که‌شدا هاتوو له‌فه‌رمووده‌یه‌کی ئه‌بوهوره‌یره‌وه (خودای لی‌رازی بی‌ت) ده‌گیریته‌وه که پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: «ما من الأنبياء نبي إلا أعطي من الآيات ما مثله آمن عليه البشر، وإنما كان الذي أوتيته وحيا أوحاه الله إلي، فأرجو أن أكون أكثرهم تابعا يوم القيامة»^(۱) واتا: هیچ پیغه‌مبه‌رێک نیه له‌پیغه‌مبه‌ران ئیلا خودای گه‌وره چه‌ند نیشانه و موعجیزه‌یه‌کی پێداون که نموونه‌ی ئه‌وانه له‌توانا و قودره‌تی

(۱) بوخاری - فضائل القرآن - (۴۶۹۶)، وه‌ موسلیم - الإیمان - (۱۵۲)، وه‌ موسنه‌دی ئه‌حمه‌د

ثاده میزاددا نیه، بۆ ئه وهی به چاوی خویمان بیان بینن و باوهریان پی بکن، موعجیزه‌ی منیش خووی له و وه حیه‌دا ده‌بینته وه که بۆم هاتوو (واتا موعجیزه‌ی منیش قورئانه) منیش ئومید و تکام وایه لای خودای گه‌وره که شوینکه و توانم له شوینکه و توانی هه‌موویان زیاتر بیت.

۴. ئوممه‌ته که‌ی پیغه مبهرا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باشترین و خه‌یرترین ئوممه‌ت و زۆرتین خه‌لکی به‌هه‌شتن، خودای گه‌وره‌ فەر موویه‌تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰] و اتا: ئیوه چاکترین ئوممه‌ت و کۆمه‌لن، هیتراونه‌ته ئەم سه‌ر زه‌وییه بۆ که‌ک گه‌یاندن به‌مه‌ردم و رینمایی کردنیان، بۆیه فەرمان به‌چاکه‌ ده‌ده‌ن و، ری له‌کاری خراپه‌و شیرک ده‌گرن و باوهریشتان به‌خودا هیه.

موعاویه‌ی کوری حیده‌ی قوشه‌یری (خودای لی رازی بیت) ته‌گه‌رپه‌ته وه که گویی له پیغه مبهرا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو له‌باره‌ی ئەم ئایه‌ته وه: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰] فەر موویه‌تی: «إنکم تتمون سبعین أمة أنتم خیرها وأکرما علی الله»^(۱) و اتا: بیگومان ئیوه حه‌فتاهه‌مین ئوممه‌تن و ئیوه باشترین و به‌رێزترینان لای خودای گه‌وره.

له‌سه‌حیحی بوخاری موسلیمدا ریوایه‌تکراوه له‌ عبدالله‌ی کوری مه‌سه‌وده‌وه (خودای لی رازی بیت) ته‌لایت له‌گه‌ل پیغه مبهرا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا بووین فەر مووی: «أترضون أن تكونوا ربع أهل الجنة. قلنا: نعم. قال: أترضون أن تكونوا ثلث أهل الجنة. قلنا نعم. قال: أترضون أن

(۱) موسسه‌دی ئیامی نه‌حه‌د: (۴/ ۴۴۷)، وه‌تیر موذی: (۵/ ۲۲۶)، به‌فەر مووده‌ی ژماره (۳۰۰۱) وه‌وتویه‌تی

فەر مووده‌ی که‌سه‌نه، وئه‌لخاکم‌پش به‌فەر مووده‌یه‌کی سه‌حیحی داناوه‌و ئیامی ده‌هه‌بیش هاو‌پرایه‌تی.

تكونوا شطر أهل الجنة. قلنا: نعم. قال: والذي نفس محمد بيده إنني لأرجو أن تكونوا نصف أهل الجنة وذلك أن الجنة لا يدخلها إلا نفس مسلمة وما أنتم في أهل الشرك إلا كالشعرة البيضاء في جلد الثور الأسود، أو كالشعرة السوداء في جلد الثور الأحمر»^(۱) واتا: ئايا رازی ده بن که چواریه کی ئه هلی به هشت بن، وتمان: به لئی، فهر مووی: ئايا رازی ده بن که سییه کی ئه هلی به هشت بن، وتمان به لئی، فهر مووی: ئايا رازی ده بن نیوهی ئه هلی به هشت بن، وتمان: به لئی، فهر مووی: سویند به و که سهی گیانی محمدی به دهسته من ئومید ده که م که نیوهی ئه هلی به هشت بن، چونکه ئه وهی موسلمان نه بیئت ناچیته به هشته وه، وه ئیوهیش به به راورد کردن له گه ل هاوه ل بریارده راندا بو خودای گه وره وهك تاله مویه کی سپی وان به سهر پیستی گایه کی ره شه وه یان وهك تاله مویه کی رهش وان به سهر پیستی گایه کی سووره وه.

۵. باوهر به وهی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گه وره ی نه وه کانی ئاده مه له رپوژی دوا پیدا، ئه بوهورهیره (خودای لئی رازی بیئت) ئه گپریتته وه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موویه تی: «أنا سيد ولد آدم يوم القيامة وأول من ينشق عنه القبر وأول شافع وأول مشفع»^(۲) واتا: من گه وره و سهیدی نه وه کانی ئاده مبه ر له رپوژی دوا پیدا، وه یه که م که سییکم که گوری بو له ت ده کریت و (دیته ده ره وه له گورپه که ی) وه یه که م که سییکم که شه فاعه ت ده کات و زوړریش شه فاعه ت ده کات.

۶. پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خاوه نی شه فاعه تی گه وره یه، ئه ویش کاتیک که

(۱) سه حیحی بوخاری به فهر مووده ی ژماره (۶۵۲۸)، وه سه حیحی موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۲۲۱).

(۲) موسلیم - الفضائل - (۲۲۷۸)، وه موسنهدی ئه جه د (۲/۵۴۰).

شہ فاعلت دهکات بُوْئو خه لکه ی که راوه ستا وون و چاوه پرتی مو حاسه به و قه زاوه تی خودای گه وره ده کهن، دوا ی ئه وه ی که ده چنه لای هه مو و پیغمبران و ده ست ده نین به روویانه وه، به لام باشترین و شایسته ترین پیغمبر محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیت به ده میانه وه و به و (المقام المحمود) هی که خوای گه وره پئی به خشویه شه فاعه تی گه وره ده کات، وه ک له م ثایه ته دا تاماژهی پیکرا وه، وه ک فهر مو ویه تی: ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ [الإسراء: ۷۹] و اتا: به و ئومیده ی که خودای گه وره بتکات به شه فاعه تکاری خه لکی له رپوژی دوا ییدا، بُوْئو وه ی خودای گه وره میهره بان ی و ره حمیان پئی بکات له و حاله ی که تیدان.

کۆمه لیک له ها وه له به ریزه کان و تابعینیش ته فسیری (المقام المحمود) یان به شه فاعه تی گه وره کردو وه، له وانه یش هه ر یه ک له حوده یفه ی کوری یه مان و سه لمان و ئه نه س و ئه بوهوره یه و ابن مه سعود جابری کوری عبدالله و ابن عباس و مواهد و قه تاده ئه م ته فسیره یان کردو وه، قه تاده ئه لیت: «زانایان پیمان وایه که (المقام المحمود) ئه و شه فاعه ته گه وره یه یه که پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له رپوژی دوا ییدا ده یکات، سوننه تیش ته ئکید له مه ده کاته وه و به لگه یه له سه ر ئه وه ی که شه فاعه تی.

پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بُوْئو خه لکی راوه ستاوی گوره پانی مه حشه ر ئه و (المقام المحمود) یه که باس مان کرد، هه ر وه ک له فهر مو وده دریزه که ی شه فاعه تدا هاتو وه، که بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردو وه، له و فهر مو وده یه ی که ئه بوهوره یه (خودای لی رازی بیست) گیزاویه تیه وه، که خه لکی ده چنه لای ئاده م ئه ویش ره دیان ده کاته وه و عوذریان بُوْئو

دینیتته‌وه، پاشان ده‌چنه لای ههریه‌ک له نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا و، ههر هه‌موویان عوذر دیننه‌وه، تا‌ئه و جیگایه‌ی که پیغه‌مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموویت: «فَيَأْتُونَنِي فَأَنْطَلِقُ، فَأَسْتَأْذِنُ عَلَىٰ رَبِّي فَيُؤْذِنُ لِي عَلَيْهِ، فَإِذَا رَأَيْتَ رَبِّي وَقَعْتَ لَهُ سَاجِدًا فَيَدْعُنِي مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَدْعُنِي، ثُمَّ يُقَالُ لِي: ارْفَعْ مُحَمَّدًا، قُلْ يَسْمَعُ، وَسَلِّ تَعَطَّهُ، وَاشْفَعْ تَشْفَعُ فَأَحْمَدُ رَبِّي بِمُحَمَّدٍ عَلِمْنِيهَا ثُمَّ أَشْفَعُ»^(۱) واتا: پاشان خه‌لکی دین بۆ لای من و منیش ده‌رۆم و مؤلّه‌ت له خودای گه‌وره و هره‌گرم و مؤلّه‌تم ده‌دریت، جا که خودای گه‌وره ده‌بینم سوژده‌ی بۆ ده‌بهم و پاشان بانگم لی ده‌کریت تا‌ئه و کاته‌ی که خودای گه‌وره ویستی له‌سه‌ر ده‌بیت، دواتر پیم ده‌وتریت: به‌رز به‌روه‌ه‌ی محمد «بلی گویت لی ده‌گیریت، داوا بکه پیته ده‌دریت، شه‌فاعه‌تیش بکه شه‌فاعه‌ت لی و هره‌گیریت، ئەمجا به‌و سوپاس و ستایشه‌ی که خودای گه‌وره فی‌ری کردووم سوپاسی خوا ده‌که‌م و پاشان شه‌فاعه‌ت ده‌که‌م...

۷. باوهر به‌وه‌ی که پیغه‌مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خاوه‌نی به‌یداخ و لیوای حه‌مده‌ئه‌و به‌یداخ و لیوایه‌ی که هه‌لگرتنی تایبه‌ته به‌محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ له‌رۆژی دوایدا، وه خه‌لکیش هه‌مووی شوین‌ئه‌و ده‌که‌ون و له‌ژیر‌ئه‌و به‌یداخه‌دا ده‌بن که تایبه‌ت به‌وه‌وه، چونکه‌ئه‌و به‌و سوپاس و حه‌مده سوپاسی خودای گه‌وره‌ی کردووه که هیچ که‌سیک پیش‌ئه‌و نه‌یکردووه، ئەمه‌ش هه‌ندیک له‌زانا‌یان باسیان کردووه، سوننه‌تیش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەم تایبه‌تمه‌ندیه‌ پر فه‌زله‌ گه‌وره‌یه‌ی پیغه‌مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەبو سه‌عیدی خودری (خودای لی رازی بیته) ئەگیریتته‌وه که پیغه‌مبهر

(۱) بوخاری - التوحید - (۶۹۷۵)، وه موسلیم - الإیمان - (۱۹۳)، وه ئیبن ماجه - الزهد -

(۴۳۱۲)، وه موسنهدی ئەحمده (۱۱۶/۳)، وه داره‌می - المقدمه - (۵۲).

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: «أنا سيد ولد آدم يوم القيامة، ويدي لواء الحمد ولا فخر، وما من نبي يومئذ آدم فمن سواه، إلا تحت لوائي، وأنا أول من تنشق عنه الأرض ولا فخر»^(۱) واتا: من گه‌وره و سه‌رداری نه‌وه‌کانی ئاده‌م له‌رۆژی دوا‌ییدا، وه به‌یдахی چه‌مدم به‌ده‌سته‌وه‌یه به‌فه‌خر نه‌بیّت، وه له‌و رۆژهدا هه‌موو پیغهمبه‌ران ئاده‌م و غه‌یری ئه‌ویش هه‌ر هه‌موویان له‌ژیر به‌یдах و لیواکه‌ی مندانی، وه منیش به‌فه‌خر نه‌بیّت یه‌که‌م که‌سیکم که‌زه‌ویم بۆ له‌ت ده‌کریت (دیمه‌ده‌ره‌وه‌له‌گۆر).

۸. باوهر به‌وه‌ی که‌پیغهمبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خاوه‌نی (الوسيلة) یه‌ئه‌ویش ئه‌وه‌ده‌ره‌جه‌و پله‌به‌رزه‌یه‌که‌خودای گه‌وره‌پیی‌ده‌دات له‌به‌هه‌شتدا، ئه‌مه‌ش تایبه‌ته‌به‌تاکه‌عه‌بدیکی خوداوه‌که‌پیغهمبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌که‌به‌رزترین و بلندترین پله‌کانی به‌هه‌شته، عبدالله‌ی کوری عه‌مری کوری عاص (خودایان لی‌رازی بیّت) ده‌گه‌یته‌وه‌له‌پیغهمبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ی بیستوو که‌ده‌یفه‌رموو: «إذا سمعتم المؤذن فقولوا مثل ما يقول ثم صلوا علي، فإنه من صلي علي صلاة صلى عليه الله بها عشرا، ثم سلوا الله لي الوسيلة، فإنها منزلة في الجنة لا تنبغي إلا لعبد من عباد الله، وأرجو أن أكون أنا هو فمن سأل لي الوسيلة حلت له الشفاعة»^(۲) واتا: ئه‌گه‌ر گویتان له‌بانگده‌ر بوو ئه‌وا ئه‌و چی ده‌لیت ئیوه‌ش وه‌ک بیلایته‌وه، پاشان سه‌لاوات بده‌ن له‌سه‌رم، چونکه‌هه‌ر که‌سیک سه‌لاواتیک له‌سه‌ر من بدات خودای گه‌وره‌ده‌جار

(۱) تیرموذی ته‌خریجی کردوو و ووتیه‌تی: ئەم فەر مووده‌ فەر مووده‌یه‌کی حسن و سه‌حیحه، سونه‌نی

تیرموذی (۵/۵۸۷) به‌فەر مووده‌ی ژماره‌ (۳۶۱۵)، وه‌موسنه‌دی ئیامی ئه‌حه‌د: (۲/۳).

(۲) موسلیم - الصلاة - (۳۸۴)، وه‌تیرموذی - المناقب - (۳۶۱۴)، وه‌ئه‌له‌سائی - الأذان - (۶۷۸)،

وه‌ئهبو داود - الصلاة - (۵۲۳)، وه‌موسنه‌دی ئه‌حه‌د (۱۶۸/۲).

صه لاوات له سهر ټه و ده دات، ټه مجا لای خودای گه و ره داوای (الوسيلة) م بو بکن، ټه و په و پایه په که له به هه شتدا نادریت به هیچ که س به بنده په ک له بنده کانی خودا نه بیټ، منیش ټو میدم وایه ټه و بنده په من بم که ټه و په په یه ده دریت، هه رکه سیک داوای (الوسيلة) م بو بکات شه فاعه تی منی بو ده سته بهر ده بیټ.

ټه مانه و چندان تایبه تمه ندی تر که تایبه ته به پیغه مبهری خوداوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که به لگن له سهر به رزی په و پایه ی خو شه ویستمان محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دنیا و دواړو ژدا.

دووم: مافه کانی پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سهر ټو ممه ته که په وه زور زورن و پیشر هه ندیکیانمان باسکردن له چوار چپوهی ټه و ماف و ټه رکانه ی که به سهر ټو و مه تی ئیسلامه وه په له بهر امبه ر پیغه مبه راندا (سه لامی خودایان لی بیټ) به لام ټه وه ی لیړه داسی ده که یین هه ندیک له و مافه تایبه تانه ی پیغه مبهری خودایه که به سهر ټو ممه ته که په وه په یه تی، که بریتین له:

۱. باوهر پکی وردو موفه صل به پیغه مبه رایه تی و په یامه که ی، وه باوهر په وه ی که ټه و په یامه ی ټه و هیئاویه تی سپره وه و ناسخی سهر جه م په یامه کانی پیش خو په تی، ټه مه ش به وه ده بیټ که به راستی بزانت له وه ی که هه والی پیداوه و ته صدیقی بکه یټ، وه گوپرایه لی بکه یټ له وه ی فهرمانی پیکردووه وه دووریش بکه ویته وه له وه ی که قه ده غه و یاساغی کردووه، وه به هیچ شیوه په ک خودا په رستی نه کریت به و شیوه په نه بیټ که شهر عیه ته که ی ټه و هیئاویه تی، ده قه کانی و قورئان و سوننه تیش به لگن له سهر ټه مه ی که ده یلیین،

وهك خودای گهوره فهرموویه تی: ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾ [التغابن: ۸] واتا: جا ئیدی باوهر بینن به خوداو پیغمبره که ی، وه به و نوورو رووناکیه ی بزمان دابه زاندوته خواره وه، وه ده فهرموویت: ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ [الأعراف: ۱۵۸] واته: جا که و ابو و باوهر ی پته و بهینن به و خودایه و به پیغمبره که ی، که هه و الدهر یکی نه خوینده واره، (تاهیج که س نه لیت پیاویکی خوینده واره بووه و خوی قورثانی داناوه) ته و پیغمبره ی که خوی باوهر ده هیئت به خوداو به فهرمووده کانی، ئیوه ش شوینی بکه ون، بو ته وه ی ئیوه ریتمووی و هر گرن، ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [الحشر: ۷].

عبداللهی کوری عومهر (خودایان لی رازی بیئت) ده گپریته وه که پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: «أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله، وأن محمدا رسول الله، ويقيموا الصلاة، ويؤتوا الزكاة، فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله» واتا: فهرمانم پیکراوه بجه نغم له گهل خه لکیدا هه تاوه کو شاهیدی ده دن که هیچ په رستر او یکی به هه ق نیه جگه له (الله) و شاهیدی بدن که محمد پیغمبری خودایه، وه نویژه کانیان بکه ن و زه کات بدن، ته گهر هاتوو ته مه یان کرد ته و خوین و مالیان پاریزرا و ده بیئت به حه قیک له حه قه کانی ئیسلام نه بیئت، و ته و کاته ش لیپر سینه و هیان له سهر خودای گهوره ده بیئت.

۲. واجبه باوهرت به وه هه بیئت که پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) په یامه که ی گه یاندوو، و ته و ته مانه ته ی که پیی سپی در ابو و وهك خوی ته دای کرد

وه به جیبی هیئا، و ئاموژگاری ئومه ته که ی به جوانترین شیوه کرد، وه ته وه ی خیری ئومه ته که ی تیدا بوو بیت پی نیشانداون و خه لکی بو هانداوه، وه ته وه ی شی خراپه و شهر بوو بیت ریگری ئومه ته که ی کردووه و ترساندونی لئی، خودای گه وره یش فرموو به تی: ﴿الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: ۳] و اتا: ته مړو ټاین و بهرنامه که تانم به کو تایی گه یاندو ناز و نيعمه تی خو م بو ته و او کردن و رازیم به وه ی که ئیسلام بیته بهرنامه و دین و ټایتان... له سوننه تیشدا هاتووه، و عن أبي الدرداء عن النبي (صلى الله عليه وسلم) أنه قال: «وايم الله لقد تركتكم على مثل البيضاء، ليلها ونهارها سواء»^(۱) و اتا: سویند به خوای گه وره به (الله) ئیوه له سهر نموونه ی شتیکی سپی به جیه تیشتووه، که شه و روژی وه ک یه ک وان.. هاوه له بهر پزه کانیشی له گه وره ترین کوړ و کو بوونه و هدا شاهیدی ته وه یان بو داوه که به ته و او ی په یامه که ی گه یاندووه، له و روژه ی که و تاره زور ره و انیژه که ی بو دان له حه جی مالئا و اییدا، له و و تاره دا بو ی پروونکردنه وه که چیان له سهر واجبه و چیشیان له سهر حه رام و قه ده غه یه، وه پاشان وه صیه تی بو کردن به وه ی ده ست بگرن به قورئان و کتیبی خوداوه، تا گه یشته ته و جیگایه ی فرمووی بیان: «..... وأنتم تسألون عني فما أنتم قائلون». قالوا: نشهد أنك قد بلغت وأدیت ونصحت. فقال بإصبعه السبابة يرفعها إلى السماء وينكتها إلى الناس: «اللَّهُمَّ اشهد اللهم اشهد ثلاث مرات»^(۲) و اتا: ئیوه له من ته پرسن، ئایا ئیوه چی ته لئین؟ ته و انیش و تیان: شاهیدی ته وه ده ده یین که دینه که ت گه یاند و به جیت هیئا و ئاموژگاریت

(۱) سوننه نی تبین ماجه (المقدمه): (۱/ ۴) به فرمووده ی ژماره (۵).

(۲) موسلیم به فرمووده ی ژماره (۱۲۱۸).

کردین، ئەمجا پیغمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به پهنجهی شه هاده تی بهر زکرده وه بو ئاسمان و ئامازهی پی ده کردن بو خه لکه که ده یفه رموو: خواجه دهی تو شاهید به، خواجه تو شاهید به، سی جار وتیه وه.

ئەبو ذەریش (خودای لی رازی بیّت) ده لیّت: «لقد تركنا محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وما يحرك طائر جناحيه في السماء إلا أذكرنا منه علماً»^(۱) واتا: پیغمبەری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به شیوهیه ک جی هیشتین، ئەگەر بالئندهیه ک له ئاسمان بالی بجولینیت، ئەوهیشی بو باس کردوین و زانیاری پینداوین له بارهیه وه.. ئەمانه و چەندان نموونهی تریش که له سه فهلی ئەم ئوممه ته وه بو مان باسکراوه له م بارهیه وه.

۳. خوشویستنی پیغمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به شیوهیه ک که خوشویستنی ئەو پیش بخهیت به سه ر خوشه ویستی خۆت و سه ر جه م دروستکراوه کانی تر دا، خوشویستنی پیغمبهران (سه لامی خویان لی بیّت) هه ر چەنده واجبه، به لام خوشویستنی پیغمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تابه تمه ندی زیاتری خوی هیه، له بهر ئەوه واجبه خوشه ویستی ئەو پیش بخریت به سه ر خوشه ویستی سه ر جه م خه لکی و کور و باوک و دایک و هه موو خزمان و دوستان، به لکو پیش بخریت به سه ر خوشه ویستی نه فسی خویشت، خودای گه ورهیش فه رموویه تی: ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ آبَاءُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرْتَصُّوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَأَلَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ [التوبة: ۲۴] واتا: ئەهی موحه ممه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلی:

(۱) موسه دی شه مه د: (۱۵۳/۵).

ته گهر باو کانتان و کورپانتان و بریانتان و هاوسه رانتان و خزم و عهشره تان و مال و دارایی یهك (به زه حمهت) په پیداتان کردووه و بازرگانیهك که ده ترسن بره وی نه بی (بی بازار بی) و خانوو بهر یهك که پی رازین خو شه ویست تره لاتان له خوداو پیغه مبه ره که ی و تیکو شان له ریگه که پیدا ته وه چاوهر پروان بکه ن هه تا خوا فهران (توله) ی خو ی دینی (بوتان) خودای په روه ردگار پش هیدایهت و رینمووی قهومی یاخی و له سنوور دهر چوو نادات.

خودای گهره خو شه ویستی بو پیغه مبه ره که ی خسته ته پال خو شه ویستی خو یه وه، وه هه ره شه ی ته وه ی کردووه له و که سانه ی که خو شه ویستی مال و سامان و خیزان و مناله کانیا ن پیش ده خه ن به سهر خو شه ویستی خودا و پیغه مبه ره که یدا، به م هه ره شه یه که فهران موویه تی: ﴿فَتَرَاصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَأَلَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ [التوبة: ۲۴]، له هه ردو و صه حیخی بوخاری و موسلیمیشدا هاتووه، له و فهران مووده یه ی که نه نه سی کوری مالیک خودای لی رازی بیت ریوا یه تی کردووه، و ده لیت: پیغه مبه ره (صلى الله عليه وسلم) فهران موویه تی: «لا يؤمن أحدكم حتى أكون أحب إليه من والده وولده والناس أجمعين»^(۱) و اتا: باوهری هیچ که س له ئیوه ته و او نیه هه تا وه کو منی له دایک و باوکی و مناله کانی و هه موو خه لکی خوشتر نه ویت ... دیسان له سوننه تدا هاتووه، آن عمر (رضي الله عنه) أنه قال للنبي (صلى الله عليه وسلم) يا رسول الله أنت أحب إلي من كل شيء إلا من نفسي. فقال النبي (صلى الله عليه وسلم) «لا والذي نفسي بيده حتى أكون أحب إليك من نفسك»^(۲) فقال له عمر: فإنه الآن

(۱) صه حیخی بوخاری به فهران مووده ی ژماره (۱۵)، وه صه حیخی موسلیم به فهران مووده ی ژماره (۴۴).

(۲) بوخاری - الأیمان والنذور - (۶۲۵۷)، وه موسنده ی نه حمه د (۲۹۳/۵).

والله لأنت أحب إلي من نفسي. فقال النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «الآن يا عمر»^(۱) واتا: عومهری کورپی خه تاب (خودای لی رازی بیٹ) نه گپرتته وه که وتی به پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهی پیغمبری خودا تو له هه موو شتیک لام خو شه ویستریت له خو م نه بیٹ، پیغمبریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پی پی فهر موو: نه خیر، سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته، باوهرت ته واو نیبه هه تا وه کو منت له خویشت خو شتر نه ویت، نه مجا عومهر پی وت: بینگومان والله ی تا ئیستا تو م له خویشم خو شتر نه ویت، نه مجا پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پی پی فهر موو یه وه: تا ئیستا باوهره که ت ته واوه نهی عومهر.

۴. به گه و ره راگرتن و ریژ و ئی احترام گرتنی پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نه مهیش یه کینکی تره له و ماف و هه قانه ی پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که خودای گه و ره له کتیه پیروزه که یدا واجبی کردو وه له سهر موسلمانان، وه ک فهر موو یه تی: ﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَزَّوهُ وَتُقِرُّوهُ﴾ [الفتح: ۹] واتا: تا ئیوه به خواو به په یامبرانی باوهر بهینن، و کومه کی بکن، واتا: کومه کی له ئاییه نه که ی بکن، و به مه زنی بگرن، واتا: به ریزداری دابنن... وه فهر موو یه تی: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ وَ أُؤْتِيكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [الأعراف: ۱۵۷] واتا: ته و که سانه ی که باوهریان به و (پیغمبره) هینا بیٹ و ریژ و قه دریان بو داناییت یارمه تیان دابیٹ و پشتیوانیان لی کردیٹ و په پره وی ته و نور هیان کردیٹ که قورئانه که له گه لیدا نیروا وه ته خوار وه، ههر ته وانه سهر فراز و رزگاران.

ابن عباس (خودای لی رازی بیٹ) نه لیٹ: «تعزروه، واتا: به بلند

(۱) بوخاری به فهر مووده ی ژماره (۶۶۳۲).

بگیریت، وه توقروه، واته: به‌عه‌ظه‌مه‌ت و گه‌وره بگیریت «قه‌تاده‌پش
 ته‌لیت: «تعزروه، واتا: پشتگیری بکریت و سه‌ربخریت، توقروه، واتا:
 خودای گه‌وره فهرمانی کردووه به‌سه‌ید و گه‌وره دابنریت، هه‌روه‌ها
 خودای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾
 [الحجرات: ۱] واتا: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوهر تان هی‌ناوه پیشی خوداو
 پیغه‌مبه‌ری خودا مه‌که‌ون له‌بریار و پیشنیاردا، وه ده‌فهرموویت:
 ﴿لَا تَجْعَلُوا دَعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَكُمْ بَعْضًا﴾ [النور: ۶۳] واتا: ئه‌ی
 موسلمانه‌کان! بانگ کردن له‌په‌یامبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه‌ک بانگ‌کردن
 له‌خوتان دامه‌نن یا خود به‌ناوی خوویه‌وه بانگی لی مه‌که‌ن، وه‌ک ئیوه
 له‌یه‌کتر بانگ ته‌که‌ن، به‌لکو به‌و بلین: (یا رسول الله، یانبی الله).

موجاهید له‌م باره‌یه‌وه ته‌لیت: «خودای گه‌وره فهرمانی پیکردوون
 که به‌له‌سه‌ر خوویی و نه‌رم و نیانیه‌وه بلین: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، هه‌ر گیز
 به‌ئه‌ی محمد و تووره‌یی بانگی لی نه‌که‌ن» گومانیشی تیدا نییه‌هاوه‌له
 به‌ریزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جوانترین نموونه‌ن له‌ریزگرتن
 و به‌گه‌وره‌گرتنی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا، ئوسامه‌ی کوری شه‌ریک
 ته‌لیت: «أتیت النبی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وأصحابه حوله كأنما علی رؤوسهم
 الطیر» واتا: چوومه‌ته‌لای پیغه‌مبه‌ر خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وهاوه‌له
 به‌ریزه‌کانی وه‌ک ته‌وه و ابووه که‌بالنده به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه نیشته‌بیته‌وه
 که‌سیان له‌به‌ر ریز و ئیحرمامی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌ده‌جولانه‌وه.

به‌گه‌وره‌گرتن و ریزگرتنی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌روه‌ک چوون
 له‌ژیانیدا واجبه به‌هه‌مان شیوه له‌پاش مردنیشی هه‌ر واجبه، قاضی عیاض

ئه‌لئیت: «بزانه ریزگرتن و به‌گه‌وره‌گرتن پیغهمبه‌ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پاش مردنی پیویست و واجبه هه‌روه‌ك چون له‌كاتی ژیانیدا واجب بووه، ئه‌مه‌یش له‌كاتی ناوه‌یتان و باسکردنی فهرمووده و ژیانیدا، وه‌له‌كاتی بیستنی ناو و ژیان نامهی، وه‌ریزگرتن له‌ئال و به‌یت و خزمان وهاوه‌لانی باوهر‌داری».

۵. سه‌لاوات و سه‌لام دانی زۆر له‌سه‌ر پیغهمبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هه‌روه‌ك خودای گه‌وره‌فهرمانی پینکردوووه‌ و فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [الأحزاب: ۵۶] واتا: به‌راستی خواو فریشته‌کانی دروود و سه‌له‌وات له‌سه‌ر پیغهمبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌ده‌ن، خودا به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوی ئه‌رژئی به‌سه‌ریا، فریشته‌کانیش داوای پایه‌به‌رزی و لیبوردنی بۆ ده‌که‌ن، ده‌سا ئیوه‌ش ئه‌ی ئه‌وانه‌ی برواتان هیتاوه! دروود و سه‌له‌واتی له‌سه‌ر بده‌ن، وه‌سه‌لامی لیبکه‌ن... موبه‌ره‌د ئه‌لئیت: «ئه‌صلی سه‌لام کردن مانای به‌زه‌یی پیدا هاتنه‌وه‌یه، ئه‌گه‌ر سه‌لاواتدان له‌لایه‌ن خودای گه‌وره‌بیت ئه‌وه‌ره‌حم و به‌زه‌یی پیدا هاتنه‌وه‌یه، وه‌ئه‌گه‌ر له‌لایه‌ن فریشته‌وه‌ بیت ئه‌وه‌نه‌رم و نیانی و داوای ره‌حم و به‌زه‌یی خودای گه‌وره‌یه بۆ پیغهمبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)».

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أنه قال: «من صلى علي صلاة صلى الله عليه بها عشرا»^(۱) واته: پیغهمبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: هه‌رکه‌سینک سه‌لاواتینک له‌سه‌ر من بدات، ئه‌وه‌خوای گه‌وره‌ده‌جار سه‌لاواتی له‌سه‌ر ده‌دات، وه‌رپوایه‌ت کراوه:

(۱) موسلم به‌فهرمووده‌ی ژماره (۳۸۴).

عن علي (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «البخيل الذي من ذكرت عنده فلم يصل علي»^(۱) وَاَتَا: يَبْغُه مَبْهَر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَهَر مَوِيه تِي: رِزْد و بَه خِيَل تَه و كَه سَه يَه كَه نَاوِي مَن لَابْرِيْت و صَه لَأَوَاتِم لَه سَهَر نَه دَات.

صه لات و سه لام دان له سهه پيغه مبهه ران ههروهك له پيشتر باسما نكر د ته گه رچی له هه قی ته واندا کاریکی مه شروعه، به لام له هه قی پيغه مبهری خو ماندا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گه وره ترين مافه به سهه ر نوممه ته كه يه وه، و واجبيشه كه ناوی هيترا صه لاواتی له سهه بدریت، لیره ش بویه باسما ن كرده وه بوزياتر دلئایی تاوه كه وه موو لایهك بزائیت يه كيکی تر له مافی پيغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سهه ر نوممه ته كه يه وه صه لاوات دانه له سهه ری، زور نيکیش له زانایان باسی ته وه یان كرده وه كه صه لاواتدان له سهه ر پيغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) واجبه، وه هه نديکی تريان كوده نگی زانایان يان نه قل كرده وه له م باره يه وه، قاضی عیاض ته لیت: بزانه كه صه لاواتدان له سهه ر پيغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به كوی باس فه رزه، چونكه خودای گه وره فه رماني پيكر دووه، وه تاييه ت نيهه به كاتینکی دیاری كرا وه وه، زانایان يیش ته م فه رمانه ی خودای گه وره یان به واجب ليك داته وه و كوده نگیش له سهه ری.

۶. دان نان به هه موو ته و پله و پایه و مه نزیله ت و مه كانه ته به رزه وه صف و په نا زور و تاييه تمه نديه بی و ينانه ی كه له سهه رتای ته م باسه وه ئاماره مان پيدا، و چه ندان ده قی تر له قورئان و سوننت باسیان ليوه كرده وه، باوهر به هه موو ته مانه و باس كردن و بلاو كرده وه ی له ناو خه لكدا،

(۱) تیرموزی (۵/۵۵۱) به فه رموده ی ژماره (۳۵۴۶) وه ووتويه تی فه رموده يه کی حه سه ن

په روره دره کردنی مندالان و فیکردن و راهینانیان له سهر خو شه ویستی و شوینکه وتی سوننه ته کانی و بهر زراگرتنی له دله کانداهه قینکی پیغمبره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سهر نوممه ته که یه وه.

۷. دوور که وتنه وه له هه مو و زیاده رۆیه که له هه قی پیغمبره خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هوشداری دانی خه لکیش پی، چونکه زیاده رۆیی کردن له هه ق پیغمبره خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته زیهت و نازاری ده دات، چونکه خودای گه وره فرمانی کردو وه به پیغمبره خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که به نوممه ته که یه رابگه یه نیت و بیان بلی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَوْكِبِ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: ۱۱۰] و اتا: بیان بلی ته ی پیغمبره! (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) منیش ته نها هه ر مرفو قیکم وه که ئیوه، وه حیم بو دیت که بلیم به راستی بیگومان خودای ئیوه خواهی کی تاک و ته نه یه، جا ته وه ی ده یه ویت به دیداری په روره دگاری شاد بییت، به خو شنودیه وه با کار و کرده وه ی چاک و دروست ته انجام بدات و به هیچ شیوه یه که له په رستندا هیچ که سیک نه کاته هاو هل و شهریک بوی، وه ده فه رمو ویت: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِن أَتَيْتُمُ الْآمَاتُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ [الأنعام: ۵۰] و اتا: بیان بلی: خو من به ئیوه نالیم کلیداری گه نجینه کانی خودام، تاهه رچیم لی بخوازن بتوانم جیه جیی بکه م، ناشلیم غه یب و شته نادیاره کان ده زانم، هه تا تاگاداری هه مو و شتی بکم، ناشلیم من فریشته م، به لکو هه ر ئاده میم، په یه وه ی هه ر له وه وحی و نیگایه ش ده که م که خودا بوم ده نی ریت.

خودای گه وره فرمانی کردو وه به پیغمبره که یه که لای نوممه ته که یه

دان به‌وه‌دا بنیت که له لایهن خودای گه‌وره‌وه ره‌وانه‌کراوه و پله‌وپایه‌ی خودایه و په‌روه‌ردگاریه‌تی نییه لای خودا، وه پیمان رابگه‌یه‌نیت که ته‌و فریشته نییه و ته‌نهما شوین ته‌و وه‌حی و سروشه ته‌که‌ویت که بوی دیت له لایهن په‌روه‌ردگاریه‌وه.

به‌هه‌مان شیوه پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خویشی ئوممه‌ته‌که‌ی ئاگادار کردوه‌ته‌وه که زیاده‌رۆی نه‌که‌ن له‌هه‌قی ته‌و و مه‌دح و په‌نایدا، ته‌ویش به‌به‌لگه‌ی ئهم فه‌رمووده‌یه که له‌سه‌حیحی بوخاریدا هاتووه، عمر بن الخطاب (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أنه قال: «لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم فإنما أنا عبده، فقولوا: عبد الله ورسوله»^(۱) وانا: پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموویت: «زیاده‌رۆی مه‌که‌ن له‌پیدا‌هه‌ل‌دانم هه‌روه‌ک نه‌صرانیه‌کان زیاده‌رۆیان کرد له‌هه‌قی عیسای کورپی مه‌ریه‌مدا، من ته‌نهما به‌نده‌ی خودام، ئیوه بلین: به‌نده و پیغه‌مبه‌ری خودا».

مه‌به‌ست له وشه‌ی (الاطراء) مه‌دح و پیا‌هه‌ل‌دانی نابه‌جی و زیاده‌رۆیه له‌مه‌دح و په‌نای ته‌ودا، هه‌روه‌ک ابن الاثیر باسی کردووه... عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: جاء رجل إلى النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فراجعه في بعض الكلام فقال: ما شاء الله وشئت! فقال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «أجعلتني لله ندًا بل ما شاء الله وحده»^(۲) وانا: پیاوێک هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هه‌ندی‌ک پرسیاری لیکرد، له و ته‌کانیدا وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوواد ته‌گه‌ر تو و خودای گه‌وره‌بتانه‌ویت، پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیتی فه‌رموو:

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۳۴۴۵)، وه موسنه‌دی ته‌حه‌د: (۲۳/۱).

(۲) موسنه‌دی ته‌حه‌د (۲۱۴/۱)، وه ئیبن ماجه له ته‌لسونه‌ندا به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۲۱۱۷).

ثایا ده مکهیت به شهریک و هاوه لی خودا؟ ته نهها بلی: ته گهر خودای گه وره بیه ویت.

پیغمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هوشداری داوه له وهی که زیاده رویی له هه قیدا بکریت و له پله و پایه یه کدا دابنریت زیاد له پله و پایه ی خوی بیت و بخریته ریزی ته و پله و پایه ی که تایه ته به په روه ردگاری بالاده سته وه، ته مهش تاگادار کردنه وه یه که و تاماره یه بو ته وهی که باوهر دران هیچ زیاده روییه که نه کهن له هه قی پیغمبهره که یاندا و دوور بکه ونه وه له هه مو و شیوه و جووری زیاده روییه کان که ده کریت له هه قی پیغمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

وینه ی ته و زیاده روییانه پیش که ده گاته راده ی شیرک و هاوه ل بو خوا بریاردان، ته وه یه که داوا و نزاو پارانه له پیغمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکهیت، وه ته وهی که سیک بلیت: ته ی پیغمبهری خودا فلان شت و فلان شتم بو بکهیت، ته مهش دوعا و نزاو پارانه وه یه، نزاو پارانه وهیش دروست نیه له غهیری خودا بکریت، جووریکی تر له زیاده رویی له هه قی پیغمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته وه یه که گیانداریکی بو سه ربیریت یان نه ذری بو بکریت یان به ده وری گوره کهیدا ته و اف بکریت و بسوریتته وه، یان رووبه رووی گوره که ی دوعا و نزاو نویتز یان هر عیاده تیکی تر بکریت، هه مو و ته مانه حهرام و یاساغ و قه ده غه کراوون چونکه عیادهت و په رستن، په رستن و عیاده تیش بو غهیری خودای گه وره (جل جلاله) دروست نییه، چونکه فهرمو و یه تی: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الأنعام: ۱۶۲، ۱۶۳) و اتا: بلی: به راستی نویتز و حج و قوربانیی و ژیان و مردنم، گشت هه مو و ته مانه هر بو خودای په روه ردگاری جیهانیانه

* که هیچ هاوه‌لیکی نییه، ههر به‌وه‌ش فەرمانم پیدراوه، ده‌بی ههر بو‌خوا بژیم و بمرم، دیاره که‌یه که‌م که‌سیشم له‌ریزی موسلمانانی ئەم ئومه‌ته‌دا.

۸. یه‌کیکی تر له‌هه‌ق و مافه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خو‌شه‌ویستی هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی و ئەهل و به‌یت و خیزانه‌کانیه‌تی، پشتیوان و پشتگیری هه‌موویانه‌ به‌شیوه‌یه‌ک له‌ریز و پله‌وپایه و مه‌کانه‌تی هیچ که‌سیکیان که‌م نه‌کریته‌وه، جنیو و تانه و ته‌شه‌ر له‌که‌سیان به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌دریت، چونکه‌ خودای گه‌وره‌ واجبی کردووه‌ له‌سه‌ر ئەم ئومه‌ته‌ که‌ هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ریان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خو‌شبویت و پشتیوان و پشتگیریان بن، وه‌فیریشی کردوین له‌پاش مردنیان داوای لی‌خوش بوونیان بو‌بکه‌ین و داوا‌بکه‌ین که‌ هیچ بو‌غز و کینه‌یه‌ک له‌دل‌ماندا دروست نه‌بی‌ت بو‌یان، خودای گه‌وره‌ پاش ئەوه‌ی باسی یاریده‌ده‌ر و کۆچهریه‌کان ده‌کات له‌قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [الحشر: ۱۰] و‌اتا: ئەوانه‌ش له‌داوای ئەوانه‌وه‌ هاتوون، و‌اتا: پاش کۆچکه‌ران و یارمه‌تیده‌رانه‌وه‌ هاتوون، ده‌لین: ئەی په‌روه‌ردگار که‌مان! له‌ئیمه‌و له‌و برایانه‌مان پيش ئیمه‌ باوه‌ریان هیناوه‌ خو‌شبه‌ه، و هیچ بو‌غز و قینیک مه‌خه‌ ده‌لمانه‌وه‌ به‌رامبه‌ر به‌وه‌که‌سانه‌ باوه‌ریان هیناوه، په‌روه‌ردگارا تو به‌راستی به‌سو‌ز و به‌خشنده‌ و میه‌ره‌بانیت... خودای گه‌وره‌ له‌هه‌قی ئەهل و به‌یت و خزمانی پیغه‌مبه‌ردا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویت: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ [الشوری: ۲۳] له‌ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌دا هاتووه: ئەی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلێ: به‌وانه‌ی شوینت که‌وتوون له‌باوه‌رداران من داوای هیچ پاداشتیکتان لی‌ ناکه‌م له‌وه‌ی که‌ هیناومه، ئەوه‌ نه‌بی‌ت خزمایه‌تی متان خو‌شبویت..

ثیمام موسلیم یش له صه حیحه که یدارپوایه تی کردوو و هاتوو: عن زید بن أرقم (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أن رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قام خطيباً في الناس فقال «أما بعد ألا أيها الناس. فإنما أنا بشر يوشك أن يأتي رسول ربي فأجيب وأنا تارك فيكم ثقلين: أولهما كتاب فيه الهدى والنور، فخذوا بكتاب الله واستمسكوا به»^(۱) فحث على كتاب الله ورغب فيه ثم قال: «وأهل بيتي أذكركم الله في أهل بيتي. أذكركم الله في أهل بيتي، أذكركم الله في أهل بيتي»^(۲) وانا: پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ستایه سه‌ر مینه‌ره‌ه‌ی بو و تاردان و فه‌ر مووی: پاشان ئه‌ی خه‌ل‌کینه، بیگو مان من مرؤفیکم له‌وه ده‌ترسم که نی‌ردراوی په‌روه‌ر دگارم بی‌ت و منیش وه‌لامی بده‌مه‌وه، من دوو شتی گرانم بو به‌جی هیلاون یه‌که‌میان: قورئانی پی‌رۆزه که هیدایه‌ت و نوور و رؤشناییه، کتیبه‌که‌ی خودای گه‌وره بگرن و چاک چاک ده‌ستی پی‌وه بگرن. پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هانی هاوه‌له‌کانی دا که ده‌ست بگرن به‌قورئانی پی‌رۆزه‌وه، پاشان فه‌ر مووی: «ئه‌هل و به‌یتیم، له‌به‌ر خاتری خودای گه‌وره ئه‌هل و به‌یتیمان بیر ده‌خه‌مه‌وه، له‌به‌ر خاتری خودای گه‌وره ئه‌هل و به‌یتیمان بیر ده‌خه‌مه‌وه، له‌به‌ر خاتری خودای گه‌وره ئه‌هل و به‌یتیمان بیر ده‌خه‌مه‌وه».

پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمانی کردوو به‌چاکه کردن له‌گه‌ل ئه‌هل و به‌یتیدا، وه‌له‌به‌ر نزیک‌ی و خزمایه‌تیان له‌گه‌ل پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا ری‌ز و قه‌در یان بگیری‌ت، هه‌روه‌ک چون پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه‌صیه‌تی کردوو که له‌گه‌ل هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانیدا به‌باشی هه‌لو یست

(۱) موسلیم - فضائل الصحابة - (۲۴۰۸)، وه‌ موسنه‌دی نه‌حمد (۴/۳۶۷)، وه‌ داره‌می - فضائل القرآن - (۳۳۱۶).

(۲) صه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۲۴۰۸).

بنوینین و ریگری کردوو له جوین و قسه پی و تن و که مکر دنه وه له ریژر و قه دریان، له سووننه‌تدا هاتوو: عن أبي سعيد الخدري (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «لا تسبوا أصحابي فلو أن أحدكم أنفق مثل أحد ذهبًا ما بلغ مد أحدهم ولا نصيفه»^(۱) واته: جنیو و قسه مه‌لین به هاوه له کانم، ته‌گه‌ر هه‌ر که سی‌ک له‌تیو به‌ئه‌ندازه‌ی کیوی ئو خود زی‌ر بیه‌خشیت له‌پیناو خودادا ناگاته به‌ مشتیک یان نیو مشت له‌وان.

یه‌کی‌کیش له‌بنه‌ما و بنچینه‌کانی ته‌هلی سووننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ته‌وه‌یه که هه‌موویان کۆده‌نگ و یه‌کران له‌سه‌ر خو‌شه‌ویستی هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و خو‌شه‌ویستی ته‌هل و به‌یت و خیزانه‌ به‌ریزه‌کانی، وه‌هه‌ر که سی‌کیش تانه و ته‌شه‌ریان لی‌ بدات نیشانه‌ی دل‌پسی و دل‌ نه‌خو‌شی و گو‌م‌رایی ته‌و که سه‌یه، ته‌بو زه‌رعه ده‌ل‌یت: «هه‌ر کاتیک هه‌ر که سی‌کت بینی که تانه و ته‌شه‌ر ته‌دات له‌هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته‌وه چاک بزانه ته‌و که سه‌ بی‌ دینه» تیمامی ته‌حمه‌دیش ده‌ل‌یت: «هه‌ر که سی‌کت بینی که به‌خراب باسی هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ی ده‌کرد، ته‌وه گو‌مانت هه‌بی‌ت له‌موسلمانیه‌تی ته‌و که سه».

ته‌مه‌ی باسما‌ن‌کرد به‌شیوه‌یه‌کی کورت کۆمه‌ل‌یک هه‌ق و مافی پی‌غه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو به‌سه‌ر ئوممه‌ته‌که‌یه‌وه، داوا‌کارین له‌خودای گه‌وره و میه‌ره‌بان که رینو‌مایی تیمه و بریایان و خوش‌کانمان بکات بو‌به‌جیه‌پینانی.

(۱) سه‌حیحی بو‌خاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۳۶۷۳)، وه‌ سه‌حیحی موس‌لیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره

(۲۵۴۱)، له‌فظه‌که‌ی له‌فظی بو‌خاریه.

سیئهم: روونکردنه وهی ئه وهی بینینی پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خه ودا ههقه:

فه رمووده کانی پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لگه یه له سه ر ئیمکانیه تی بینینی پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خه ودا، وه هه ر که سیئک له خه ودا ئه و بینیت ئه وه به راستی بینویه تی.

عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: قال النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «من رآني في المنام فقد رآني، فإن الشيطان لا يتمثل بي»^(۱) واتا: هه ر که سیئک من بینیت له خه ودا ئه وه منی به راستی بینویه، چونکه شهیتان ناتوانیت خوئی بخاته شیوهی منه وه، وه له فه رمووده یه کی تریش که بوخاری و موسلیم ریواهی تیان کردوه هاتوو: عن أبي هريرة عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «من رآني في المنام فسيراني في اليقظة، ولا يتمثل الشيطان بي»^(۲) واتا: پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموویت: هه ر که سیئک من بینیت له خه ودا ئه وه وه که ئه وه وایه به هوشیاری منی بینیت، چونکه شهیتان خوئی ناخاته شیوهی منه وه... بوخاری ده لیت ابن سیرین وتویه تی: «ئه گه ر هاتوو له سه ر شیوهی خوئی بینی». وه هه ر له م باره یه وه ریواهی ت کراوه، عن جابر بن عبد الله عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أنه قال: «من رآني في النوم فقد رآني فإنه لا ينبغي للشيطان أن يتشبه بي»^(۳) واتا: پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: هه ر که سیئک له خه ودا من بینیت ئه وه بیگومان به راستی منی بینویه، چونکه بو شهیتان نییه خوئی بخاته سه ر شیوهی من.

(۱) سه حیجی موسلیم به فه رمووده ی ژماره (۲۲۶۶).

(۲) سه حیجی بوخاری به فه رمووده ی ژماره (۶۹۹۳)، وه سه حیجی موسلیم به فه رمووده ی ژماره (۲۲۶۶).

(۳) موسلیم به فه رمووده ی ژماره (۲۲۶۸).

ئەم فەر موودانە ھەموویان بە لگەن لە سەر راستی بینینی پینغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە خەودا، و ھەر کەسیک لە سەر شیوہی خۆی پینغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بینیت ئەو خەو نە کە ی راستە، چونکە شەیتان ناتوانیت شیوہی خۆی بخاتە سەر شیوہی پینغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھو، و ھ پینوێستە ئاگاداری ئەو ھ بینینی پینغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە خەودا دەبیت لە سەر ئەو شیوہ راستیە بیت کە زانایان باسیان کردو ھ، چونکە ئە گەر بەو شیوہیە نە بیت ئەو ھ ئەو بینینە راست نییە، ھەر لە بەر ئەمە یە ابن سیرین دە لیت: «ئە گەر ھاتوو لە سەر شیوہی حەقیقی خۆی بینی» ھەر و ھ پینشتریش ئامار ھەمان پیندا کە بوخاری لە صەحیحە کەیدا باسی کردو ھ، ھەر بۆ یە ئیمامی بوخاری لە شەر حی ئەو فەر موودە دا بۆ چوونە کە ی ابن سیرینی نە قل کردو ھ.

ئەو ھیشی زیاتر پینتگیری ئەم بۆ چوونە دە کات ئەو ریوایە تە یە کە حاکم لە رینگای عاصم ی کوری کولەببەو ھ ریوایە تی کردو ھ، کە دە لیت باو کم بۆ ی گیراومە تەو ھ، دە لیت: و تم بە عبداللە ی کوری عەباس کە پینغەمبەر م (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە خەودا بینو ھ، ئەویش وتی ئادە ی چۆن بینو تە بۆ م و ھ صف بکە، ئە لیت: و تم شیوہی و ھ کە حەسەنی کوری عەلی و ابوو، ابن عباس پینی و ت: بینگومان پینغەمبەر م (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بینینی شیوہی دە چوویەو ھ سەر شیوہی ئەو {ابن حجر ئە لیت سە نە دی ئەم ریوایە تە سە نە دینکی باشە}.

ئە یوب ئە لیت: «محممدی کوری سیرین ھەر کاتیک پیاویک خەو ویککی بۆ بگیرایە تەو ھ و بیوتایە پینغەمبەر م (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە خەودا بینو ھ، پینی ئەو ت: ئادە ی ئەو کە سە ی بینو تە بۆ م و ھ صف بکە، ئە گەر بە شیوہیە ک و ھ صفی بکر دایە کە کە نە ی دە ناسی، ئەو کاتە پینی دەووت: تۆ ئەو ت

نه بینوه» {ابن حجر لة فتح الباریء دا هیناویه تی و ده لیت: سه نه ده که ی سه نه دیک ی باشه}.

وه له باره ی ئه و فهرمو و ده یه ی پیغه مبه ریشه وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمو و یه تی: «من رأني في المنام فسیراني في اليقظة»^(۱) و اتا: پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمو و یه تی: هه ر که سیئک له خه و دا بمینیئت ئه وه به هوشیاریش ده مینیئت... زانایان له ته فسیری بینین به هوشیاری له م فهرمو و ده یه دا سی رای جیا وازی مه شهوریان هه به:

یه که م: ئه وه له چوار چینه ی له یه کچوون و هاوشیوه بو و ندایه، ئه وه یش زیاتر به لگه یه له سه ر ئه م بو چوونه ئه و ریوایه ته ی موسلیمه که ئه بوهوره یه (خودای لی رازی بیئت) ده گیر پته وه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمو و یه تی: «فكأنما رأني في اليقظة» و اتا: وهك ئه وه وایه به خه به ر بیئت و بینی بیتمی.

دووهم: ئه م تاییه ته به خه لکی باوهر داری سه رده می خو ی پیش ئه وه ی بینییستی، و اتا ئه گه ر پیش ئه وه خه و ی پیوه بینییست ئه و ا دواتر به راستی بینویه تی.

سیه م: ئه م بینینه بو رۆژی دوا ییه، و اتا ئه و که سه ی که له خه و دا بینییستی تاییه تمه ندیه کی زیاتری هه یه به سه ر ئه و که سه ی که له خه و دا نه ی بینیه، خودای گه و ره زاناتره.

(۱) بوخاری - التعبير - (۶۵۹۲)، وه موسلیم - الرؤیا - (۲۲۶۶)، وه تیرمودی - الرؤیا - (۲۲۸۰)،

وه ئین ماجه - تعبير الرؤیا - (۳۹۰۱)، وه موسنه دی ئه حمده (۲/۲۳۲).

باسی جهوتهم

کوئایی په یامبه راهتی و روونکردنه وهی

ئوه وهی که پاش پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئیتر پیغه مبهه ری تر نایهت

پیشتر و له کاتی قسه کردن له تایبه تمه ندیه کانی پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاماژه مان بهم مهسه له یه دا و زوریک له به لگه کانیشمان خسته پروو، باسی ئه وه شمان کرد که محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کوئا پیغه مبهه و پاش ئه و ئیتر پیغه مبهه ریکی دیکه نایهت، له م لیکو لینه وه یشدا که قسه له سه ر کوئای هاتنی په یامه که ی خودای گه و ره ده که یین بو مرو قایه تی لایه نیکی تری گرنگی ئه م بابه ته یه، چونکه ئه م بیرو باوهره کاریگه ری گرنگی هه یه له سه ر ئاین و دینی موسلمانان، سوود و بهر و بوومیکی ئیجگار زوریشی هه یه له ژیاناندا، لیره دا ئیمه ئاماژه به هه ندیک له و سوود و بهر و بوومانه ده که یین:

۱. بهر قه رار بوونی ته شریع و که مال و ته و او بوونی ئاینی پیروزی ئیسلام ده گه یه نیئت لای ئه م ئوممه ته، و کاریگه ری دانان له سه ر ژیانی تاکه کانی، هه ر بویه ده بینین خودای گه و ره منته ئه کات به سه ر ئوممه تی ئیسلامدا که دینه که یانی بو کامل و ته و او کردوون، وهک فهر موویه تی: ﴿الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: ۳] و اتا: ئه مرو ئاین و بهر نامه که تانم به کوئایی گه یانند و ناز و نیعمه تی خووم بو ته و او کردن و رازیم به وهی که ئیسلام بیته بهر نامه و دین و ئاین تان.

ئه م ئایه ته پیروزه پیش چهند مانگیك له وه فاتی پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دابه زیوه کاتیك له جه جی مالئاوایی بوو، ئه ویش دوا ی ئه وهی که خودای گه و ره بهر نامه و شه ریعه ته که ی بو ته و او کرد، بویه کاتیك ئه م ئایه ته دابه زی

جوله که کان زور حه سوودیان به موسلمانان برد، وهك نه وهی بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوه: أن رجلا من اليهود جاء إلى عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فقال: «آية في كتابكم تقرؤها لو نزلت علينا معشر يهود لاتخذنا ذلك اليوم عيدا» قال وأي آية؟ قال: ﴿الْيَوْمَ كَمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ [المائدة: ۳] ^(۱) واتا: پیاویک له جوله که کان هاته لای عومهری کورپی خه تاب (خودای لی رازی بیت) وپی و ت: نایه تیک له کتیبه که تاندا که ئیوه دهی خویننه وه، نه گهر دابه زبایه بو سهر ئیمه ی جوله که، نه وه نه و پرژهی که نه و نایه ته ی تیدا دابه زی ده مانکرد به جه ژن و خووشی و شادی، عومهر فهر مووی: کام نایه ت؟ کابرای جوله که وتی: ﴿الْيَوْمَ كَمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾.

پیغه مبهرا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یش ئه م هه فیه ته ی به وینا کردنیکی زور جوان روونکردوه ته وه، کاتیک که په یامی پیغه مبهرا کانی تری به خانویه کی جوانی ته و او نه کراو وینا کرد، که نه نها خشتیکی مابیت، کاتیک خودای گه وره نه وه ی ره وانه کرد و کردی به کۆتا پیغه مبهرا نه و خانوه جوانه ته و او بوو، پیغه مبهرا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جینگای نه و خشته ی گرتنه وه، نه مه ش به لگه یه کی روون و ئاشکرایه که خودای گه وره به یه کجاری دینه که ی خووی ته و او کرد و هیچ پیویست به زیاد کردن ناکات بو ته و او کردنی ئه م دینه به تایه تی و به په یامی پیغه مبهرا نه به گشتی، چونکه خودای گه وره به ره وانه کردنی محمد المصطفی کۆشکه گرنگه که ی پیغه مبهرا نی ته و او کرد، وهر جور زیاد کردنی کیش ده ردیته وه به سهر خواونه که پیدا و لی قبول ناکریت، له لیکۆلینه وه ی پیشوتریشدا دهقی نه و فهر مووده یه مان هینا که باس له ته و او کردنی کۆشکی پیغه مبهرا نه و ئاینی هه موویانی کرد.

(۱) سه حیجی بوخاری به فهر مووده ی ژماره (۴۵)، وه سه حیجی موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۳۰۱۷).

۲. متمانہ دروست بوون لای ئوممہ تی ئیسلام بہ وہی ٹاینہ کہہ یان قابیلی نہ سخ و سرپنہ وہ نیبہ و پاش پیغہ مبرہ کہہ یان محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئیتر پیغہ مبرہ ریکی تر نایہت «مانای مؤری پیغہ مبرہ اہ تی و کۆتایی ہاتنی بہ پیغہ مبرہ اہ تی محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، ئەوہ دەگہ یہ نیت ئیتر جاریکی تر پیغہ مبرہ نایہت و لہ پاش شہریعہ تہ کہی ئەو خودای گہورہ شہریعہ تیکی تر نائیتریت، دابہ زینی پیغہ مبرہ عیسا ش (سہ لامی خودای لی بیٹ) ہیچ پیچہ وانہی ئەم مہ سئہ لہ یہ نیہ کہ ئیمہ باسی دە کہین، چونکہ کاتیک پیغہ مبرہ عیسا (سہ لامی خوای لی بیٹ) دادہ بہ زیت پەرستن و عیبادہ تہ کانی بہ گویرہی شہریعہ تہ کہی محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دە بیٹ، نہک بہ گویرہی ئەو شہریعہ تہی کہ خوی ہینا بووی، لہ بہر ئەوہی شہریعہ تہ کہی خوی نہ سخ بوو تہ وہ و دروست نیبہ بہ ہیچ جوریک خواہ پەرستی و عیبادہت ئەنجام بدریت بہ غیری تہ عالیمہ کانی شہریعہ تی ئیسلام بہ گشت ئوصول و فروغیہ وہ.

۳. بہ بی بیر کردنہ وہ و تیرمان دلئیابیت لہ درۆزنی ہەر کہ سیک پاش پیغہ مبرہی خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بانگہ شہی پیغہ مبرہ اہ تی بکات، ئەمەش لہ دیارترین سوود و بہر و بومہ کانی باوہر بوونہ بہ کۆتایی ہاتنی پیغہ مبرہ اہ تی، کہ دلئیابی دە بہ خشیت بہ ئوممہ تی ئیسلام بہ وہی ہەر کہ سیک لہ دە جالہ درۆزنہ کان بانگہ شہی پیغہ مبرہ اہ تی کرد بہ درۆی بزائن و باوہری پی نہ کہن، ہەر بۆیہ دە بینین پیغہ مبرہی خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ہۆشداری داوہ بہ وہی لہ ئوممہ تہ کہیدا سی کہسی دە جال و دۆرزن دین بانگہ شہی پیغہ مبرہ اہ تی دە کہن، وہ ئوممہ تہ کہی ئاگادار کردو تہ وہ کہ پاش خوی ئیتر پیغہ مبرہی تر نایہت و کہس باوہریان پی نہ کات و شوئیان

نه که ویت، ههروه که له و فهرمووده یه‌دا که نه‌وبان (خودای لی رازی بیت) له فهرمووده یه‌کدا گیراویه تیه‌وه که باس له فتنه و خراپه‌کاری ده‌کات له‌ناو ئوممه‌تی ئیسلامدا که‌روو ده‌ده‌ن، و پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه‌تی: «.... وانه سیکون فی امتی ثلاثون کذابون کلهم یزعم أنه نبی وأنا خاتم النبیین لا نبی بعدی»^(۱) واتا: بیگو مان له‌مه‌وه پاش له‌ناو ئوممه‌ته که‌مدا سی که‌سی درۆزن دین هه‌ر هه‌موویان و اگومان ده‌بن که پیغه مبه‌رن، من کو تا پیغه مبه‌رم و پاش من ئیتر پیغه مبه‌ر نایه‌ت.

۴. ده‌ر که‌وتنی فه‌زلی کار به‌ده‌ستان و زانایانی ئەم ئوممه‌ته‌یه، به‌وه‌ی خودای گه‌وره‌سیاسه‌ت و به‌رپوه‌به‌ردنی خه‌لکی داوه‌ته‌ده‌ستیان، به‌پێچه‌وانه‌ی به‌نوئیسرا ئیله‌وه که‌سیاسه‌ت و به‌رپوه‌به‌ردنی دینه‌که‌یانی ته‌نها دابووه‌ده‌ست پیغه مبه‌ره‌کانیان، وه‌ک ریوایه‌ت کراوه: عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «كانت بنو إسرائيل تسوسهم الأنبياء كلما هلك نبی خلفه نبی، وانه لا نبی بعدی، وستكون خلفاء تكثروا قالوا: فما تأمرنا؟ قال: «فوا ببيعة الأول فالأول وأعطوهم حقهم فإن الله سائلهم عما استرعاهم»^(۲) واتا: پیغه مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه‌تی: به‌نوئیسرا ئیل پیغه مبه‌ره‌کانیان سیاسه‌ت و دینیان بو به‌رپوه‌به‌ردن، هه‌ر کاتیك پیغه مبه‌ریکیان وه‌فاتی بکردایه پیغه مبه‌ریکی تر جیگاکه‌ی ده‌گرتوه‌وه، به‌لام له‌پاش من پیغه مبه‌ر نایه‌ت، وه‌له‌مه‌وه‌دوا جیشینه‌کان زور ده‌بن، وتیان: ئەی پیغه مبه‌ری خودا فه‌رمانمان به‌چی پی ده‌که‌یت؟ فه‌رمووی: به‌وه‌فابن له‌گه‌ل‌ئو جیشینه‌ی

(۱) سونه‌نی تیرمودی (۴/ ۴۹۹) وه‌ده‌لێت: ئەم فه‌رمووده‌یه فه‌رمووده‌یه‌کی حه‌سه‌ن و سه‌حیحه، وه‌ سونه‌نی ئەبی داود (۴/ ۳۲۹) به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۴۳۳۳ - ۴۳۳۴).

(۲) سه‌حیخی بو‌خاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۳۴۵۵)، وه‌سه‌حیخی موس‌لیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۱۸۴۲).

که په که م جار به یعه تی دده نئی ته مجا ته وهی دواى ئه وه، و ههر یه که بیان ماف و هه قی خوځانی بده نئی، خودای گه ورهش له وان ده پر سیته وه له وهی که له ژیر ده ستیاندا بوون.

پله و پایه ی جینشینه کان له ئوممه تی ئیسلامدا هه مان ئه و پله و پایه یه که پیغه مبه ره کانى به نوئیسرا ئیل هه یان بووه، له پرووی به پړیوه بردنی کاروباری وولات و سه ر کردایه تی کردنی خه لکه وه نه ک له پرووی ریز و پله و پایه یان لای خودای گه وره له فهر مووده یه کیشدا که ریوا یه تکراره هاتووه: عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «إن الله يبعث لهذه الأمة على رأس كل مائة سنة من يجدد لها دينها»^(۱) واتا: بیگو مان خودای گه وره له سه ر هه موو سه د سالی کدا موجه دید و نو یکه ره وه یه ک ده نیریت بو ئوممه تی ئیسلام که تاینه که یان بو نوى بکاته وه.

گومانى تیدا نییه واقیعی حالى ئوممه تی ئیسلامیش شاهیدی ئه مه دهدات، که به رده وام کاروباری ئه م تاینه به و خه لیفه و زانایانه پاریزرا و ده بیته که کاروباری روژانه ی خه لک به شه ریعه تی ئیسلام به پړیوه ده بن، وه به رده وام هه رکات و ههر سه رده میک ته عالیمی ئه م دینه توشی ته مو مژ و لیلیه ک بو بیته خودای گه وره به دریزایی چه رخ و سه ده کانى رابردوو زانایانی نو یخواز و نو یکاری بو نار دووه تاهه موو ده ستکاری و ته حریف ولیکنده وه یه کی که سانى نه زان و نار ه وای له سه ر لابه ن، به بوونى ئه م زانایانه و به فه زلی خودای گه وره تاینی ئیسلام له و روژهی هاتووه تائه م

(۱) ئه بو داود (۳۱۳/۴) به فهر مووده ی ژماره (۴۲۹۱)، وه موسته دره کی ته لحاکم (۴/ ۵۲۲) وه

ته لحاکم ئه م فهر مووده ی به فهر مووده یه کی سه حیح داناوه و ئیامى ده هه بیس ها و پایه تی.

سهردهمهی تیدا دهژین پارێزراوه و تهر و پاراوه وهك ئه و رۆژهیه كه خودای گهوره ناردوو یه تی بو پیغمبره كه ی محمد المصطفی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

به ههر حال باوهر بوون به مۆری پیغمبرایه تی و کۆتایی هاتنی رساله ی پیغمبران به هاتنی محمدی کوری عبد الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاریگهریه ی گهوره ی ههیه له دیندا، که له دیارترین تایبه تمه ندیه کانی ئه م ئوممه ته یه، ئه ویش ده بیّت به هۆی به هیز بوونی باوهر به ئاینه که پان و راستی دلنیا یی و جیگیر بوونی له دل و دهروونیان تائه و کاته ی فه رمانی خودای گهوره دیت و دونیا کۆتایی بی دیت.

باسی هه شته م

هه قیقه ت و به لگه ی شه وره ویکردن به پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

پیناسه ی (الاسراء) له زمانه وانى وشه رعدا:

وشه ی (الاسراء) له زمانه وانیدا: له وشه ی (السري) وه رگیراوه واتا: رپوشتن به شه و یان زورینه ی شه و، وه وتراوه رپوشتن به درپژایی هه موو شه و.

ده وتریت: سریت: واتا به شه و رپوشتن، یان وتراوه: أسريت، واتا: شه و رپویم پیکراوه، هه سانیش (خودای لی رازی بیّت) وتویه تی: أسرت إلیک ولم تکن تسری واتا: به شه و هاتم بولات به لام تو له شوینی خوت نه جو لایت.

وشه ی (الاسراء) له شه ر عیشیدا: مه به ست پی شه و ره وی پیغه مبه ری خودایه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مزگه وتی حه رامه وه له شاری مه ککه بو مزگه وتی ته قصای (بیت المقدس) له ئیلیا و گه رانه وه ی هه ر به و شه وه. هه قیقه تی شه وره وه ی پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له گه ل به لگه کانى: شه وره وه ی یه کیکه له به لگه زور گه وره کان، که خودای گه وره پیش کو چکردنی بو شاری مه دینه پالپشتی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ی پیکرد، به و شیویه ی که شه وره وه ی پیکرد له مزگه وتی حه رامه وه بو مزگه وتی ته قصی به سواری ولاخیک که پی ده لین (بوراق) به هاورپییه تی جو بره ئیل (سه لامی خودای لی بیّت) تا گه شته (بیت المقدس) ته مجا ئه و (بوراق) ه ی به ست به هه لقه یه کی ده رگای مزگه وته که وه، پاشان پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رپوشته

ناو مزگه و ته كه وه، و بوو به ئيمام و نوپژى به كومه لى كرد بو پيغمبران (سه لامى خويان لى بيت)، پاشان جوهره ئيل قايتك شهراب و قايتك شيرى بو هينا، پيغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شيركه ي هه لئزارد، جوهره ئيليش پي فهرموو: رېنموونى كراى بو ئه و فيطره ته پاكه ي كه خوداى گه و ره مرقفى له سهر دروستكر دووه، دهقه كانى قورئانى پيروز و فهرمووده كانيش به لگه ن له سهر رووداوى شه و ره وى:

خوداى گه و ره فهرموو به تى: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ السَّمَاءِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الإسراء: 1] و اتا: پاكه و خاوينه له هه رشتيكي ناپه سه ندو خراب، ئه و خوايه ي كه شه و ره وى به به نده ي خوى (موحه مه د) (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كرد له به شيكى زور كه مى شه و يكداء، له مزگه وتى (حرام) هوه له مه كه كه دا بو مزگه وتى ئه قصى له (بيت المقدس) ي فه له ستيندا، ئه و مزگه وتى ئيمه ده و رو به ريمان پيروز و پيتدار كرد به جوهره ها نيعمه ت و ميوه و ميوه جات و، كرديشمانه باره گاي په يامبران، تا هه نديك نيشانه و به لگه و ده سه لاتدارى و توانايى خو مانى نيشان بده ين، به راستى ئه و زاته بيسهر و بينايه .

به لگه ش له سوننه تى پيغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): عن أنس بن مالك عن ثابت البناني عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «أتيت بالبراق وهو دابة أبيض طويل فوق الحمار ودون البغل يضع حافره عند منتهى طرفه» قال: فركبته حتى أتيت بيت المقدس. قال: فربطته بالحلقة التي يربط به الأنبياء، قال: ثم دخلت المسجد فصليت فيه ركعتين، ثم خرجت فجاءني جبريل عليه السلام بإناء من خمر وإناء

من لبن فاخترت اللبن. فقال جبریل (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اخترت الفطرة^(۱) وانا: پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته فهر موویت: بورا قیگیان بو هینام و لاخیکی سپی بوو بالا بهرز بوو له گویدر یژ گه وره تر و له هیستریش بچوو کتر بوو، که ده رپویشت هه تا چاو بری بگردایه ته مجا سمه کانی داده نا، ده فهر موویت سواری بووم هه تا گه شتمه بیت المقدس، ته فهر موویت ته مجا و لاخه که م بهست به وهه لقه یه وه که پیغه مبهران پیوه یان ده بهست، ته فهر موویت: پاشان چوومه ناو مزگه و ته وه و دوو رکات نویژم تیدا کرد، ته مجا چوومه ده ره وه، و جویره ئیل هات بۆلام قاپیک شه راب و قاپیک شیر ی پی بوو، منیش شیره که م هه لبرارد، جویره ئیل فهر مووی: تو فیطره ت هه لبرارد. ته مجا به شه که ی تری فهر مووده که ی له گه ل بهرز بوونه وه ی بۆ ئاسمان باسکرد.

ئهم فهر مووده یه و چه ندان فهر مووده ی تریش به لگه ن له سه ر بهرز بوونه وه ی پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ ئاسمان، هه ندیگیان له سه حیجی بوخاری و موسلیمدا هاتوون، وه هه ندیگی تریشی له سونه نه کاندا هاتوون، ئهم روودا وه ش کۆمه لیکی زۆر له هاوه له بهر یزه کان که ده گه نه سی هاوه ل له پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه ریوا یه تیان کردووه، دوا ی ته وانیش کۆمه لیکی زۆر له ریوا یه تکارانی سونه ت و پیشه وایانی ئیسلام له هاوه له کانه وه گپراویانه ته وه و نقلیان کردووه.

زانایانی سه له ف و خه له ف یه کرا و کۆده نگن له سه ر راستی و دروستی و شه وره وی پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قاضی عیاضیش له (الشفاء) و سه فارینی له (لوامع الانوار) دا کۆده نگی زانایانیان باسکردووه له سه ر

(۱) سه حیجی موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۱۶۲).

شهورهوی پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، گومان له وپشدا نییه که شهورهوی پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به رُوح و لاشه‌ی بووه، به‌خه‌بهر بووه و له‌خه‌ودا نه‌بووه، ئەمه‌ئەو‌یه‌که‌ده‌قه‌سه‌حیحه‌کان‌به‌لگن‌له‌سه‌ری‌و‌گشت‌هاوه‌ل و پیشه‌وایانی ئەهلی سوننه‌ت و لیکۆله‌ره‌وه‌کانی ئەهلی زانست باوهریان پیی بووه.

ابن العز الحنفي له‌باسی شهورهوی پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا‌ئه‌لیت: له‌سه‌ر‌رای‌دروست‌پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌لاشه‌شه‌ورهوی‌پیکراوه و به‌خه‌به‌ریش‌بووه، له‌مزگه‌وتی‌حه‌رامه‌وه‌بو‌مزگه‌وتی‌ئه‌قصی‌... قاضی عیاضیش‌ئیقراری‌ئه‌وه‌ده‌کات: که‌رای‌زۆرینه‌ی‌ئه‌هلی‌عیلم‌له‌هاوه‌له‌به‌ر‌پزه‌کان‌ئه‌ویه‌که‌پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌لاشه‌ی‌شه‌ورهوی‌پیکراوه و به‌خه‌به‌ریش‌بووه و له‌کاتی‌خه‌ودا‌نه‌بووه، و ده‌لیت: زۆرینه‌ی‌سه‌له‌ف‌و‌موسلمانان‌له‌سه‌ر‌ئه‌وه‌ن‌که‌شه‌ورهوی‌پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌لاشه‌بووه و له‌کاتی‌خه‌به‌ریشیدا‌بووه، ئەمه‌ش‌پاست‌وه‌ه‌قه، ئەمه‌رای‌هه‌ریه‌ک‌له‌ابن‌عباس‌و‌جابر، و‌أنس، و‌حذیفة، و‌عمر، و‌أبي‌هريرة، و‌مالك‌بن‌صعصعة، و‌أبي‌حبة‌البدري، و‌ابن‌مسعود، و‌الضحاک، و‌سعید‌بن‌جبیر، و‌قتادة، و‌ابن‌المسبب، و‌ابن‌شهاب، و‌ابن‌زید، و‌الحسن، و‌إبراهیم، و‌مسروق، و‌مجاهد، و‌عکرمة، و‌ابن‌جریج، و‌هو‌دلیل‌قول‌عائشة، و‌هو‌قول‌الطبري‌و‌ابن‌حنبل، و‌کۆمه‌لیکی‌زۆر‌له‌موسلمانان، و‌ه‌رای‌زۆرینه‌ی‌زانایان‌و‌فه‌رموده‌ناسان‌و‌پاڤه‌کارانی‌قورئانیشه.

یه‌کیک‌له‌لیکۆله‌ره‌وان‌و‌موحه‌قیقه‌ناوداره‌کانش‌په‌خنه‌له‌و‌که‌سانه‌ده‌گریت‌واگومانیان‌بردووه‌که‌شه‌ورهوی‌دوو‌جار‌بووه، و‌ده‌لیت:

پراى راست و دروست كه پيشه و ايان گواستويانه ته وه بو مان ته وه به كه شه وره وى به كجار بو وه له مه كه وه پاش بوون به پيغه مبه ريتى بو وه، ئاى چهنده جييشه، بو ته و كه سانهى گومانيان بردو وه كه شه وره وى چهنده جاريك پروويدا وه، باشه چون بو يان ده چيته سهر كه واى بو بچن له هه موو جاريكيشدا په نجا نويزى له سهر فهرز كرا بيت، و دواتر هاتوو چوى بو وه له نيوان په روه ردگارى و موسادا، تا ژمارهى نويزه كانى بو بكات به پينج نويز، و پاشان خوداى گه وره پي ده فهر موويت: فهرزه كانم ته واو كردن و له سهر به نده كانم سووك كردن، ته مجا له دوو هم جاردا جاريكى تر گه رايته وه بو په نجا نويز، دواتر ده نويز ده نويز له سهرى لابردين.

به رزبوونه وى پيغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هه قيقه ته كهى:

له ده قه كان و وتهى زاناياندا هه ركاتيك قسه له سهر شه وره وى پيغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كرا بيت شان به شانى ته ويش قسه له سهر به رزبوونه وه كهى كرا وه، بويه زور جيگاي خويه تى ليره دا پيناسه ي به رزبوونه وه ويش بكه ين و له سهرى بدويين.

معراج: مه به ست پي ته و هو كار هيه كه پي به رز بو وه ته وه، ته وه ش له جيگاي په يزه بو وه، به لام ئيمه شيوه كهى نازانين، وه مه به ست له ميعراج به ره هاى له شه رعدا: به رزبوونه وى پيغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ها ورپيه تى جو بره ئيل (سه لامى خوداى لى بيت) له بيت المقدسه وه بو ئاسمانى دونيا و پاشان بو هه موو ئاسمانه كان تا ئاسمانى حه و ته م، و ته مجا بينينى پيغه مبه ران و سه لام ليكر دنيا و پيشوازى كردنى ته وانيش بو پيغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ئاسمانه كان هه ره يه كه له پله و مه قامى خويدا،

دوای به‌رزبوویه‌وه بو (سدره المنتهی)^(۱) و له‌ویدا جوهره‌ئیلی له‌سه‌ر ئه‌و شیوازه‌ی که خودا دروستی کردووه بینی، ههر له‌و شه‌وه‌دا خودای گه‌وره پیئج نوپژه‌کانی له‌سه‌ر فهرزکرد، و له‌گه‌لئیشیدا قسه‌ی کرد، له‌کو‌تایشیدا دابه‌زیه‌وه بو سه‌ر زه‌وی، پرای راست و دروستیش ئه‌وه‌یه که به‌رزبوونه‌وه بو ئاسمان ههره‌مان شه‌وی شه‌وره‌ویه‌که بووه.

ده‌قه‌کانی قورئانی پیروز و سوننه‌تیش به‌لگه‌ن له‌سه‌ر به‌رزبوونه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به‌لگه‌ی له‌قورئاندا: له‌چه‌ند ئایه‌تیکه‌ی به‌رز و پیروز باسی هه‌ندیك له‌و شتانه‌کراره که له‌و شه‌وه‌داروویانداوه، وه‌ك خودای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿أَقْرَبُ وَهُوَ عَلَىٰ مَا رَأَىٰ * وَقَدَرَهُ أَهْ نَزَلَهُ الْآخِرَىٰ * عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ * عِنْدَ حَاجَةِ الْمَأْوَىٰ * إِذِغَشَى السِّدْرَةَ مَا يَعْنَىٰ * مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَعَىٰ * لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ [النجم: ۱۲-۱۸] واتا: جانیار راسته؟ ئیوه موجداه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌ن له‌سه‌ر شتیک که ئه‌و دلنیا‌یه له‌دیتنی * سو‌ئند به‌خودا بیگو‌مان جارنکی تر جوهره‌ئیلی بینوه * جاری دووه‌میش له‌لای (سدره المنتهی) دا، که (سیدره‌ش) له‌ئاسمانی حه‌وته‌مدایه‌و نزیکه‌ی عهرشه‌و دره‌ختیکه‌ی پرگه‌لا و سیبه‌ر خه‌ست و چر و پره * که لای ئه‌وه‌ویه به‌هه‌شتی نیشته‌جی بوون * له‌و شه‌وه‌دا به‌فهرمانی خودای گه‌وره شتیک ئه‌و دره‌خته‌ی داپوشی که هیچ که‌سیك جگه‌ له‌خودای گه‌وره وه‌صفی نازانیت * پیغه‌مبه‌ر چاوی له‌سه‌ر ئه‌وه‌لا نه‌ده‌برد که ده‌بینی، ته‌جاوزیشی نه‌کرد له‌وه‌ی بوی دیاریکرا بو، به‌لکو ههر ته‌ماشای ئه‌وه‌ی ده‌کرد * بیگو‌مان پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌و شه‌وه‌دا له‌به‌لگه‌ و نیشانه‌ و مو‌عجیزه‌ گه‌وره‌کانی په‌روهر دگاری بینوو، به‌چاوی سه‌ری، به‌هه‌موو هه‌ستی.

(۱) سدره‌المنتهی: دره‌ختیکه‌ی پرگه‌لا و سیبه‌ر خه‌ست و چر و پره، له‌ئاسمانی حه‌وته‌مدایه‌و نزیکه‌ی عهرشه.

خودای گه وره له م چوار چپوهی ئەم ئایه ته گه وره و پیرۆزانه دا باسی
 ئەو موعجیزه گه وره یه ی کردوو ه که ریزی پینا له پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 له شهوی بهرزبوونه و هدا، له بینینی جوره ئیل (سهلامی خودای لی بیت)
 لای (سدره المنتهی) ئەو دره خته پر له گه لا سیبهر چروپره ی له ئاسمانی
 حه و ته مدایه، دوا ی ئەو ه کهس ناتوانیت له وه زیاتر بهرز بیته وه، ئەو ه پیش
 بینێ که به فه رمانی خودا شتیک ئەو دره خته ی داپۆشی زۆر سه رسورپه ی نه
 بووه، عه بدالله ی کور ی عه باس و مه سروق ده لێن: ئەو ه ی ئەو دره خته ی
 داپۆشی فه رشیک بوو له زێر.

زیاتر له فه رموو ده یه کیش به دریزی باسی بهرزبوونه وه ی پیغه مبهەر
 (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یان کردوو ه بو ئاسمان، له وه فه رموو دانه یش ئەو
 فه رموو ده یه ی ئەنه سی کور ی مالیکه که له باسی شه وره ویدا باسما ن لێوه
 کرد، ئەو ه یشی په یوه ندی به بهرزبوونه وه وه ه یه پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 فه رموو یه تی: «ثم عرج بنا إلى السماء فاستفتح جبريل. فقيل: من أنت؟ قال:
 جبريل. قيل: ومن معك؟ قال: محمد. قيل: وقد بعث إليه؟ قال: قد بعث إليه.
 ففتح لنا فإذا أنا بأدم فرحب بي ودعا لي بخير»^(۱) ثم ذكر عروجه إلى السماوات
 وملاقاته الأنبياء إلى أن قال: «ثم ذهب بي إلى سدره المنتهى وإذا ورقها كأذان
 الفيلة، إذا ثمارها كالقلال. قال: فلما غشيها من الله ما غشيها تغيرت. فما أحد
 من خلق الله يستطيع أن ينعتها من حسنها. فأوحى إليّ ما أوحى. ففرض عليّ
 خمسين صلاة في كل يوم وليلة، فنزلت إلى موسى (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فقال: ما
 فرض ربك عليّ أمتك؟ قلت: خمسين صلاة. قال: ارجع إلى ربك فأسأله التخفيف

(۱) بوخاری - بدء الخلق - (۳۰۳۵)، وه موسليم - الايمان - (۱۶۲)، وه له نه سانی - الصلاة -

فإن أمتك لا يطيقون ذلك، فإني قد بلوت بني إسرائيل وخبرتهم. قال: فرجعت إلى ربي. فقلت: يا رب خفف على أمتي. فحط عني خمسا. فرجعت إلى موسى. فقلت: حط عني خمسا. قال: إن أمتك لا يطيقون ذلك فارجع إلى ربك فاسأله التخفيف. قال: فلم أزل أرجع بين ربي تبارك وتعالى وبين موسى عليه السلام حتى قال: يا محمد. إنهن خمس صلوات كل يوم وليلة لكل صلاة عشر فذلك خمسون صلاة^(۱) واتا: ئەمجا بەرز کرابنەوہ بو ئاسمان، جو بره ئیل داوا ی کرد بکریتتەوہ، وترا: تو کیتت؟ فەر مووی: جو بره ئیلیم، وترا: ئەوہ ی لە گەل تو یه کییه؟ فەر مووی: محمده، وترا: ئایا وەحی بو ره وانە کرا؟ فەر مووی: بە لئی وەحی بو ره وانە کرا، ئەمجا بو یان کردینەوہ، گە شتم بە ئادەم پیشوازی لیکردم و نزای خیری بو کردم، (دواتر باسی بەرز بوونەوہ ی خو ی دەکات بو ئاسمانە کان و گەیشتی بە پیغه مبهران) تا ئەو شوینە ی دە فەر موویت: پاشان بردمیان بۆ لای (سدرۃ المنتهی) درەختیکە گە لا کانی بە ئەندازە ی گوئی فیله کان دە بیئت، بەر بوومە کە شی بە ئەندازە ی گۆزە یه ک دە بیئت، فەر مووی: جا کاتیک بە فەرمانی خودا شتیک ئەو درەختە ی داپوشی چۆن داپوشینیک کە رەنگی بە یه کجار گۆرا، هیچ کە سینک لە دروستکراوہ کانی خودا لە جوانیدا ناتوانیت وە صفی بکات، دواتر خودای گەورە وەحی و سروش ی بو کردم بەوہ ی کە کردی، ئەمجا لە شەو و روژیکدا خودای گەورە پەنجانویژی لە سەر فەرز کردم، دوا یی دابەزیم بۆ لای موسا (سەلامی خودای لی بیئت) پیی فەر مووم: پەر وەردگارت چی فەرز کرد لە سەر ئوممە تە کەت؟ وتم: پەنجانویژ، فەر مووی: بگەر پیرە وە بۆ لای

(۱) بوخاری - بدء الخلق - (۳۰۳۵)، وە موسلیم - الإیمان - (۱۶۲)، وە ئەلنەسائی - الصلاة -

پهروهردگارت و داوای لی بکه که بۆت سووک بکات ئوممه ته که ت
 توانای ته وه یان نییه، چونکه من له گه ل به نوئیسرا ئیلدا ته زمونم هه یه
 و تاقیم کردنه وه، گه پرامه وه بۆلای پهروهردگارم، وتم ته ی پهروهردگارم
 له سه ر ئوممه ته که می سووک بکه، خودای گه و ره پینج نوژی ل ابرد، ته مجا
 گه پرامه وه بۆلای موسا و پیم وت پینج نوژی ل ابرد، موسا فه رمووی:
 بگه رپه وه بۆلای پهروهردگارت و داوای لی بکه که بۆت سووک بکات
 ئوممه ته که ت توانای ته وه یان نییه، پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموویت:
 به رده وام بووم له هاتوو چۆ له نیوان پهروهردگاری به رز و بلندم و موسا دا
 (سه لامی خودای لی بیت) هه تا فه رمووی: ته ی محمد ته وانه پینج نوژن
 خودای گه و ره له سه ری فه رز کردوون له شه و و روژیکدا، هه موو نوژی تیک
 خیر و پا داشتی ده نوژی هه یه ته وه ش ده کاته په نجا نوژه که...» موسلیم
 ریوایه تی کردووه، به هه مان شیوه هه وائی رووداوی به رزبو و نه وه ی
 پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نزیک له مانا و واتاکانی فه رمووده یه هه ریه ک
 له مالکی کوپی سه عصه عه و ته بوذر و ابن عباس ریوایه تیان کردووه و له
 سه حیجی بوخاری و موسلیم و غه یری ته و دوو سه حیجه شدا هاتوون.
ئاگادار کردنه وه یه ک:

رووداوی شه وره و ی و بلند بو و نه وه یه کیکه له نیشانه و مو عجیزه
 گه و ره کان که خودای گه و ره ریزی پی لی ناوه له پیغه مبه ره که ی
 (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بۆیه واجبه له سه ر موسلمان باوهری ته و اوی
 به هه ردووکیان هه بیته، که دوو تایبه تمه ندی مه زنن خودای گه و ره له نیوان
 هه موو پیغه مبه ره کاندا تایبه تی کردووه پیغه مبه ری ئیسلامه وه، له گه ل
 ته وه شدا دروست نییه بۆ موسلمان به بۆنه ی شه وره و ی به رزبو و نه وه

ئاھەنگ بگيريت، ھەروەك چۆن دروست نىيە نوپۇتاي تايىت بىكات بەم رووداۋەو، ۋەك ئەوھى ھەندىك خەلكى عەوام و نەخویندەوار دەبەكەن، چونكە ئەمە كارىكى بىدعە و داھىتراۋە لەدیندا و پیغمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نەيكر دوو و كەسپىش لەسە لەفەى صالحى ئەم ئوممەتە ئەنجامى نەداۋە و ئەوھى لەئەھلى عەلىم ئەوان بەپیشرەوى خویمان دەزانن دانیان پیدانەناۋە.

زانایانى ئەھلى سوننەتیش ئەوھیان روون كردهتەو، كە نوپۇزى شەوى بىست و ھەوت لە مانگی رەجەب و ھاوشیۆەكانى «ھەر ھەمووى بىدعە و داھىتراۋون لەدینى خوادا، ۋە كارىكى نامەشروعیشە بەپراى زۆربەى پيشەوایانى ئىسلام، كەسەك نەزان و جاھلیش نەبیت كارىكى لەو شیۆەپە داناھىنیت» پیغمبەریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتى: «من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد»^(۱) واتا: ھەر كەسەك كارىك لەم فەرمانەى ئیمەدا داھىنیت و لەم دینەدا نەبیت ئەوھ لى وەرناگيريت و دەدریتەو بەسەرىدا.

(۱) صەحیحى مۇسلىم بەفەرمودەى ژمارە (۲۶۹۷).

باسی تویه م

وتهی راست له سهه رژیانی پیغه مبهه ران (سه لامي خودایان لی بیت)

دهقه کان به لگهن له سهه مردن و وهفاتی گشت پیغه مبهه ران (سه لامي خویان لی بیت) جگه عیسا نه بیئت (سه لامي خودای له سهه ر بیئت) که به دهقی قورئان و سوننه ت باسی ئه وه کراوه که نه مردووه و جاریک ناشمریت، به لکو خودای گه وره به زیندوویی به رزی کردوه ته وه، وه که له مه و دووا باسی لیوه ده که یه ن.

ئه وه به لگانه یش که باس له مردنی پیغه مبهه ران ده که ن، خودای گه وره فه رموو یه تی: ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ﴾ [البقرة: ۱۳۳] واتا: ئاخو ئیوه (ئه ی جوله که و گاوره کان) له سهه ره مه رگی یه عقوو بدها، ئاماده بوون تابزانن له وه کاته دا چی گوت به کوره کانی؟ وه فه رموو یه تی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ [غافر: ۳۴] واته: سویند به خودا به راستی کاتی خوی یوسف به لگه و نیشانه ی زوری بو هینان تا ریبازی خواناسی بگر نه بهر، که چی به رده وام له گو ماندا بوون، به رام بهر ئه وه به رنامه و ئاینه ی که بو ی هینا بوون، هه تا ئه وه کاته ی وهفاتی کرد، ئه وسه و تتان: ئیتر ته و او هه رگیز خودا دوای ئه م پیغه مبهه ری تر نانیریت، وه خودای گه وره له باره ی وهفاتی سولیمان وه ده فه رموو یه تی: ﴿فَلَمَّا فَصَّيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ﴾ [سبأ: ۱۴] واتا: ئه مچا پاش ئه وه هه موو ده سه لاته کاتی بریاری مردنمان بو داو مراندمان، هیهچ شتیک جنوکه ی ئاگادار نه کرد به مردنی (سوله یمان) مؤرانه نه بیئت که دارده سه ته که ی ده خوارد، خودای

گه‌وره له‌گه‌ل پیغمبه‌هر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌دویت وده‌فه‌رموویت پیی: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ [الزمر: ۳۰] واتا: ئە‌ی موحه‌مه‌د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌راستی تو ده‌میری و ئە‌وانیش ده‌مرن.

هه‌ندیك له‌ راهه‌کارانی قورثانی پیروز ده‌لین: خودای گه‌وره مردنی پیغمبه‌ری (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) را‌گه‌یاند، له‌هه‌مانکاتدا مردنی هه‌موو خه‌لکی به‌گشتی و هاوه‌له‌کانیشی را‌گه‌یاند، ئە‌مه‌ش ئا‌گادار کردنه‌وه‌یه‌ک بوو بوو هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کان که پیغمبه‌هر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌مریت.

هه‌روه‌ها خودای گه‌وره هه‌والی داوه‌به‌مردنی هه‌موو که‌سیک و فه‌رموو یه‌تی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ [آل عمران: ۱۸۵] واتا: هه‌موو که‌سیک بی‌جیاوازیی تامی مردن ده‌چیژیت.

ئە‌م ئایه‌تانه‌هه‌موو به‌لگه‌ن له‌سه‌ر وه‌فاتکردنی پیغمبه‌ران، وه‌ ئە‌وانیش وه‌ک هه‌موو که‌سیکی دیکه‌ده‌مرن و ده‌بی‌ت مردن بجیژن، جگه‌له‌عیسا نه‌بی‌ت (سه‌لامی خودای لی‌بی‌ت) که خودای گه‌وره به‌رزی کرده‌ته‌وه‌بوو لای خووی، وه‌ک فه‌رموو یه‌تی: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ [آل عمران: ۵۵] واتا: ئە‌ی عیسا! به‌راستی من ده‌ته‌مه‌وه‌بوو لای خووم، هه‌تا روژی ئە‌تگه‌یه‌نمه‌کاتی دیاریکراوی ئاسایی بوو ژیانته‌ده‌می‌نی، ئە‌وسا ئە‌تمرینم، واتا: ئیستا به‌ر له‌هاتنی کو‌تایی ژیانته‌ناهیلم ئە‌وانه‌بتکوژن و بمریت، وه‌سه‌رت ده‌خه‌م بوو ئاسمان بوو لای خووم، وه‌له‌به‌دکاری ئە‌وانه‌که‌باوه‌ریان نه‌هیناوه‌پاکت ده‌که‌مه‌وه، واتا: رزگارته‌ده‌بی و نا‌هیلم زیانته‌پینگه‌یه‌نن.

ئەم ئایەتە بە لگە بە لەسەر ئەوێ که خودای گەورە عیسای بەرزکردووە تەو بە لاشە و بەرپۆحوە بۆ لای خۆی بۆ ئاسمان، و ئەو نەمردوو، و ئەو وەفاتیشتی که لە ئایەتە کە دا باسکراوہ که فەر موویەتی: ﴿مُتَوَفِّكَ﴾ لە تەفسیرە کەیدا هاتووہ کە مەبەست پێی بەرزکردنەو یە بۆ لای خۆی، ئەمەش رای ابن جریر الطبری یە، و زۆر بەی موفەسیرینیش رایان وایە ئەو وەفاتی کە لە ئایەتە کە دا هاتووہ، مەبەست پێی خەوہ، بە بە لگە ئەوێ خودای گەورە لە چەند جیگای تردا خەوی بە وەفاتی ناو بردوو، وە کە فەر موویەتی: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾ [الزمر: ۴۲] و اتا: خودا ئەو خوا یە کە بە شەو دەتانهوینیت، لێرەدا و شەوی (يَتَوَفَّنَا) بە مانای خەو لیکەوتن هاتووہ.

بەمەش سەلما کە عیسا (سەلامی خودای لی بیٹ) ئیستا زیندووہ لە ئاسمانە و نەمردوو، لە هەمان کاتدا خودای گەورە باسی ئەو هەمان بۆ دەکات پێش هاتنی قیامت خودای گەورە ئەویش دەمرینیت، وە کە فەر موویەتی: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِمْ وَوَعْدُ الْقَيِّمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ [النساء: ۱۵۹] و اتا: کاتی عیسا لە ئاسمان دیتە خواری، گشت خاوەن کتیبەکان بەر لە مەرگی عیسا برۆی پێدین، وە لەرۆژی دواییدا دەبیٹ بە شاهی بە سەریانەوہ. ئەم مردنە لەم ئایەتە دا باسکراوہ، مەبەست لێی مردنی عیسا یە (سەلامی خودای لی بیٹ) لە کۆتایی زەماندا، دوا ئەوێ لە ئاسمانەوہ دیتە خواری و خاچ دەشکینیت و بەراز دەکوژیت و جزیە و سەرانیە دادەنیت، هەر وە کە لەم بارە یەوہ فەر موودە گە لیک لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیم و غیری ئەوانیشدا هاتووہ، کە هەموویان بە لگەن لەسەر ئەوێ کە عیسا لە کۆتایی زەماندا لە ئاسمانەوہ دیتە خواریەوہ.

وه دهوتریت گوايه له‌ناو پیغمبه‌راندا ئیدریسیش نه‌مردییت، چونکه هندیك له‌زانیان باسی ته‌وه‌یان کردوو‌ه که نه‌مردوو‌ه، به‌لکو خودای گه‌وره به‌رزی کردۆته‌وه بۆ‌لای خووی وه‌ك چون عیسا‌یشی به‌رزکردۆته‌وه (سه‌لامی خویان لی بیټ) بۆ‌ئهم مه‌سه‌له‌یه‌ش به‌لگه‌ به‌م ئایه‌ته ده‌هیننه‌وه که خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِذْ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا * وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ [مریم: ۵۶، ۵۷] واتا: باسی ئیدریس بکه له‌قورئاندا بیگومان پیغمبه‌ریکی راستگو بوو * ناومان به‌رزکردۆته‌وه له‌ناو خه‌لکیدا و پله‌وپایه‌شی له‌ناو نزیکانی خوادا.

موجاهدی له‌ته‌فسیری ئهم ئایه‌تانه‌دا ده‌لیت: ئیدریس پیغمبه‌ر نه‌مردوو‌ه و به‌رزکراوه‌ته‌وه هه‌روه‌ك عیسا چون به‌رزکرایه‌وه، عبدالله‌ی کورپی عه‌باسییش ده‌لیت: به‌رزکرایه‌وه بۆ‌ئاسمان و له‌وی مرد، هندیکی تر ده‌لین: به‌رزکراوه‌ته‌وه بۆ‌ئاسمانی چوارهم و ئیتر خودای گه‌وره‌زاناو شاره‌زاتره، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له‌و جیا‌وازیه‌یه که که‌وتوو‌ته نیوان زانیان له‌باره‌ی مردنی ئیدریسه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌بیټ دلنیا بین له‌وه‌ی ئه‌گه‌ر نه‌شمردیټ ئه‌وه ده‌بیټ هه‌ر بمریت، چونکه ئایه‌ته‌که گشتگیره و حوکم به‌سه‌ر هه‌موو که‌سیکدا ده‌دات، وه‌ك فه‌رموویه‌تی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ [آل عمران: ۱۸۵] واتا: هه‌موو که‌سیک بی جیا‌وازیی تامی مردن ده‌چیژیت.

جگه له‌عیسا و ئیدریس (سه‌لامی خویان لی بیټ) هیچ که‌سیک له‌و زانیانه‌ی که‌راکانیان جیگای قبوله‌لای ئوممه‌تی ئیسلام نه‌یانوتوه که هیچ پیغمبه‌ریکی تر له‌ژیاندا ماوه و نه‌مردوو‌ه، چونکه هه‌موو ئه‌و ده‌قانه‌ی پیشتر باسمانکردن به‌لگه‌ن له‌سه‌ر مردنی پیغمبه‌ران، به‌لام

ئه وهی له هه ندیك له ده قه كاندا هاتوو ه كه ميك ئيشكالی دروست كردوو ه لای هه ندیك له خه لكی، وهك ئه و فه رموو ده ی له باسی به رزبو ونه وه ی پیغه مبه ردا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ ئاسمان ئامازه مان پیدان، كه له و به رزبو ونه وه یه دا هه ندیك له پیغه مبه رانی بینوه و قسه ی له گه لدا كردوون، ئه و فه رموو ده یه ی بوخاری و موسلیم له ئه نه سه وه (خودای لی رازی بیئت) گێر او یانه ته وه، كه تییدا هاتوو ه، «ثم عرج بنا إلى السماء فاستفتح جبريل فقيل: من أنت؟ قال جبريل. قيل: ومن معك؟ قال: محمد. قيل: وقد بعث إليه.. قال: قد بعث إليه، ففتح لنا. فإذا أنا بآدم، فرحب بي ودعا لي بخير، ثم عرج بنا إلى السماء الثانية فاستفتح جبريل عليه السلام فقيل: من أنت؟ قال جبريل. قيل: ومن معك؟ قال: محمد. قيل: وقد بعث إليه. قال: قد بعث إليه، ففتح لنا. فإذا أنا بابني الخالة عيسى بن مريم ويحيى بن زكريا صلوات الله عليهما. فرحبا بي ودعوا لي بخير»^(۱) واتا: ئه مجا به رزكراينه وه بۆ ئاسمان، جو به ئیل داوای كرد بکریته وه، وترا: تۆ کئییت؟ فه رموو ی: جو به ئیل، وترا: ئه وه ی له گه ل تۆیه کئییه؟ فه رموو ی: محمده، وترا: ئایا وه حی بۆ ره وانه کرا؟ فه رموو ی: به لئی وه حی بۆ ره وانه کرا، ئه مجا بۆیان کردینه وه، گه شتم به ئاده م پیشوازی لیکردم و نزای خیری بۆ کردم، ئه مجا به رزکراينه وه بۆ ئاسمانی دووهم، جو به ئیل داوای كرد بکریته وه، وترا: تۆ کئییت؟ فه رموو ی: جو به ئیل، وترا: ئه وه ی له گه ل تۆیه کئییه؟ فه رموو ی: محمده، وترا: ئایا وه حی بۆ ره وانه کرا؟ فه رموو ی: به لئی وه حی بۆ ره وانه کرا، ئه مجا بۆیان کردینه وه، گه شتم به هه ردوو کورپی پوره که، عیسای کورپی مه ریم و یه حیای کورپی

(۱) سه حیخی بوخاری به ژماره ۳۵۷۰، و موسلیم به ژماره ۱۶۲.

زه که ریا (صهلات و سه لامی خویان لی بیت) به خیره اتیان کردم و نزای خیریان بو کردم.

تا کۆتایی فهرمووده که که باسی بینینی یوسف ده کات له ئاسمانی سیههم که خودای گهوره نیوهی جوانی دونیای پیداره، نه مجا باسی بینینی ئیدریس ده کات له ئاسمانی چوارهم، و هارون له ئاسمانی پینجهم، و موسا له ئاسمانی شه شههم، و ئیبراهیم له ئاسمانی حه و ته م که پالی دابوو به (بیت المعمور) ه وه، هه موویان پیشوازیان لیکرد و نزای خیریان بو کرد.

هه و ره ها وه كه شه وهش له فهرمووده یه کی عبداللهی كوری عه باس دا ها تو وه، و بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوو، که پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: «رأيت ليلة أُسري بي موسى رجلا آدم طوالا كأنه من رجال شنوءة، ورأيت عيسى رجلا مربوعا مربوع الخلق إلى الحمرة والبياض سبط الرأس»^(۱) و اتا: شه وهی که شه و ره ویان پیکردم موسام بیننی پیاویکی ته سمهری بالآ بهرز بووه، وهك پیاوانی قه بیلهی (شنوءه) که پیاوه کانیاں بالآ بهرز و که له گه تن، وه عیسام بیننی پیاویکی چوار شانهی لاشه مام ناوه ند بووه نه زۆر درێژ بووه نه کورتیش بووه نه زۆر قه له و بووه نه لاوازیش، رهنگی سوور و سپی بووه، قژی بهردابوو یه وه.

هه ندیك له خه لکی لهم فهرموودانه و هاوشیوهی ته م فهرموودانه واینگه یشتوون که پیغه مبهه ران نه مردوون، به لگهش بهم فهرموودانه دیننه وه که ناماژه مان پیدایه، به لام ههق و راستی ته وه یه که پیغه مبهه ران ههه هه موویان مردوون ته وانه یان نه بیت که له ده قه کانی قورئان و سوننه تدا

(۱) سه حیجی بوخاری به ژماره ۳۲۳۹، و موسلیم به ژماره ۱۶۵.

هاتوون، وهك عيسا (سه لامي خودای لی بیّت) یان وهك ئیدریس پیغه مبه ر که هه ندیک له زانایان وای بو ده چن، به لام غهیری ئەم دوو پیغه مبه ره هه موو ده قه کان به لگه ی ته واون له سه ر مردنیان و هیچ گومانیکیش نییه له م مه سه له یه دا، وهك پیشر به لگه کانمان خسته روو، به لام به نسه بت ئەوهی له م فهرموو دانه دا هاتوون، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له شهوی به رزبوونه وه که یدا بو ئاسمان پیغه مبه رانی بینووه هه ر هه موویان هه ق و راستن و هیچ دژیه کی و پیچه وانه یه کیش نایینریت له نیوان ئەو ده قانه ی که باس له مردنیان ده که ن له گه ل ئەو فهرموو دانه ی که باسی له بینینیان ده کات له و شه وهدا، چونکه ئەوهی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له و شه وهدا بینویه تی رۆحی پیغه مبه ره کان بووه که له سه ر شیوهی لاشه کانیا ن بینونی، به لام لاشه کانی خو بان له ناو گۆره کانیا ندا یه، ئەوانه یان نه بیّت که ده قه کانی قورئان و سوننه ت باس له به رزکردنه وه یان ده که ن وهك عيسا، ئەمه ش رای پیشه وایانی لیکو له ره وهی ئەهلی سوننه ته له م مه سه له یه دا.

یه کیك له پیشه وازوور زاناکان له لیکو لینه وهی ئەم مه سه له یه دا ده لیّت: «له شهوی به رزبوونه وه دا که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیغه مبه رانی بینووه، کاتیک ئاده می بینووه له ئاسمانی دونیا، و یه حیا و عيسا له ئاسمانی دووهم، و یوسف له ئاسمانی سیههم، و ئیدریس له چوارهم، و هاوورن له پینجهم، و موسا له شه شههم، و ئیبراهیم له حه وته م، ئەمه بینینی رۆحه کانیا ن بووه که هاتوونه ته سه ر وینه ی لاشه کانیا ن، هه ندیک له خه لکی ئەلین: پیده چیت هه مان ئەو لاشانه بوو بیّت که له گۆره کانیا ندا به خاک سپی دراوون، ئەمه هیچ نییه، به لام عيسا به رۆح و لاشه که یه وه به رزکرا وه ته وه بو ئاسمان،

به هه مان شیوه دهوتریت بۆ ئیدریسیش، به لام ئیبراهیم و موسا و غهیری
 ئەوانیش له گۆره کانیاندا به خاک سپێردراون و شاراونتهوه.

لیره داده بیته باسی مه سهئه له یه کی تریش بکهین، ئەویش ئەوهیه ههروهک
 چۆن خودای گهوره ریزی له پیغه مبهران ناوه رۆحه کانیانی بهرز کردوه تهوه
 بۆ ئاسمان و شاد و بههرمهندن به نیعمه تی خودای پهروهردگار، به هه مان
 شیوه هه رامیشی کردوو له سهه خاک که لاشه یان بخوات و بیانرزیته،
 ههروهک له فهرمووده یه کدا که ئەوسى کورپی ئەوس (خوای لی رازی
 بیته) ریوایه تی کردوو که پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: «إن من
 أفضل أيامكم يوم الجمعة، فأكثروا علي من الصلاة فيه، فإن صلاتكم معروضة
 علي» فقالوا: يا رسول الله، وكيف تعرض صلاتنا عليك وقد أرمت؟ قال: يقول:
 بليت، قال: «إن الله عزَّ وجلَّ حرم على الأرض أجساد الأنبياء»^(۱) واتا: باشتترین
 رۆژه کانتان رۆژی هه یه، له ورۆژه دا زور سه لا واتم له سهه بدن، چونکه
 سه لا واته کانتانم بۆ نیشان ده دریت، وتیان: ئەه پیغه مبهه ری خودا چۆن
 سه لا واته کانتانم پیشانت ده دریت له کاتی کدا تو له ناو خاکدا رزیوویت؟
 فهرمووی: ئەوتریت که رزیوویت، ئەمجا فهرمووی: خودای گهوره هه رامی
 کردوو له سهه زهوی که لاشه ی پیغه مبهه ران برزیته.

به مهش ئەوهی هه ق بوو له م مه سهئه له گرنگه دا روون بوویه وه، که
 پیویست ده کات له سهه مرۆفی موسلمان باوه ری پیی بیته، خودای
 گهورهش زاناته.

(۱) نهحه ده له موسته دریوایه تی کردوو: ۴ / ۸ و أبو داود له سونه نه که یدا / ۱ / ۴۴۳ به ژماره ۱۰۴۷ و الدارمی

له سونه نه که یدا / ۱ / ۳۰۷ به ژماره ۱۵۸۰، ئیهامی نه وهی و توویه تی ئیسناده که ی سهه حهجه.

باسی ده‌یهم

موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ران و جیاوازی
له‌نیوان موعجیزه‌ی ئەوان و که‌راماتی ئەولیا ئادا

پیناسه‌ی موعجیزه:

(المعجزة): له وشه‌ی (العجز) هه‌وه وهر‌گیراوه، که مه‌به‌ست پئی بی ده‌سه‌لاتی و نه‌توانینه.

له‌فه‌ره‌نگه‌کانی زمانیشدا هاتوو: مه‌به‌ست له موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەوه‌یه که نه‌یاره‌کانی پئی ده‌مکوت کردوو له‌وه‌ی که بتوانن وه‌ک ئەو بکه‌ن، ئەو پیتی هائه‌ش له‌کو‌تاییه‌وه که هاتووو بو زیاتر موباله‌غه‌یه.

موعجیزه‌یش له‌زاراوه‌ی شه‌ر عدا: مه‌به‌ست له‌و کار و فه‌رمانانه‌یه که به‌ده‌ر له‌توانای سروشتی مرو‌قن، و له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌راندا رووده‌ده‌ن بو ئەوه‌ی به‌لگه‌بن له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌یان، و هیچ که‌س نه‌یتوانیوه له‌و کارانه‌دا دژایه‌تیان بکات.

کاتیک ده‌لین (له‌ده‌ره‌وه‌ی توانای سروشتی مرو‌قن) به‌مه‌ش هه‌موو ئەو کار و فه‌رمانانه‌ی که پیغه‌مبه‌ران کردویانن و له‌ده‌ره‌وه‌ی توانای سروشتی مرو‌قه‌وه نه‌بوون به موعجیزه دانانریت، وه کاتیکیش ده‌لین: (له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌راندا روو ده‌ده‌ن) ئەوه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی پیاوانی خواناسدا رووده‌ده‌ن و له‌ده‌ره‌وه‌ی توانای سروشتی مرو‌قن به موعجیزه دانانریت، به‌لکو پئی ده‌وتریت که‌راماتی ئەولیا، به‌ده‌ره‌جه‌ی یه‌که‌م

همه‌موو ئه‌و شتانه‌پیشی که جادوو‌گه‌ران و فالچی و کاهینه‌کان پی‌ه‌لده‌سن، به‌مو‌عجیزه دانان‌ریت چونکه ئه‌و کارانه له خراپترین مه‌خلوقه‌کانی خوداوه‌ده‌رده‌چن، وه‌که ده‌لین: (بو‌ئه‌وه‌ی به‌لگه‌بن له‌سه‌ر راستی پیغمبه‌رایه‌تیه‌که‌یان و هیچ‌که‌س نه‌یتوانیوه‌له‌و کارانه‌دا دژایه‌تیا‌ن بکات) همه‌موو ئه‌و بانگه‌شه و دیعیایانه‌ی که له‌جادو‌گه‌ر وه‌والده‌ره در‌وژنه‌کانه‌وه‌ده‌رده‌چیت که سه‌لامه‌ت ناییت له‌دژایه‌تیکردن، به‌لکو‌نموونه‌ی ئه‌و جادو‌گه‌رانه‌ئه‌توانن دژایه‌تی هه‌ندیکی تریان بکه‌ن، ئه‌مه‌ش به‌مو‌عجیزه دانان‌ریت، چونکه هه‌ر هه‌موویان له‌چوار‌چیه‌ی جادوو‌فر‌وفیلدان.

چهند نموونه‌یه‌ک له‌مو‌عجیزه‌ی پیغمبه‌ران:

مو‌عجیزه‌ی پیغمبه‌ران زۆرن:

یه‌کیک له‌مو‌عجیزه‌کانی صالح پیغمبه‌ر (سه‌لامی خودای لی‌بیت) ئه‌وه‌بوو کاتیک گه‌ل و هۆزه‌که‌ی داویان لیکرد له‌و به‌رده‌ی که بۆی دیاری ده‌که‌ن و شتریکی مینه‌ده‌ر به‌نیت، پاشان وه‌صفی ئه‌و و شتره‌شیان بۆ کرد که چون بیت، ئه‌ویش داوای له‌په‌روه‌ردگاری کرد که ئه‌وه‌یان بۆ بکات، ئه‌وه‌بوو خودای گه‌وره‌ش فه‌رماتی کرد به‌و به‌رده‌که و شتریکی گه‌وره و سه‌رسورپه‌نه‌ریان بۆ ده‌ر به‌نیت به‌و شیوه‌یه‌ی که داویانکردبوو، وه‌ک له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنْ شِئُوا أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَكْفُومُ أَعْيُدُوا لِلَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا يُسُوءَ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [الأعراف: ۷۳] واتا: بۆ‌گه‌لی سه‌مودیش صالحی براییانمان نارد فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م خودا به‌ته‌نها بپه‌رستن جگه‌له‌و په‌رستر او‌یکی تری به‌هه‌قتان بۆ‌نییه، بیگومان مو‌عجیزه‌یه‌کی

روونتان له پهر و وردگار تانه وه بۆ هاتو وه ته مه و شتری خودایه که مو عجیزه یه که بۆ ئیوه جالیگه پرین با بخوا و بله وهری له زهوی خوادا و نازاری مه‌دهن و دهستی بۆ مه‌به‌ن به خراپه (ته‌گهر و ابکه‌ن) تووشی سزایه‌کی سه‌خت و به‌نازار ده‌بن.

له مو عجیزه‌کانی ئیبراهیمیش (سه‌لامی خودای لی بیّت) ته‌وه بو و ته‌وه ناگره‌ی که گه‌له‌که‌ی بۆیان داگیر ساند بۆ ته‌وه‌ی سزای پی‌بدن و له‌ناوی به‌رن خودای گه‌وره‌ ناگره‌که‌ی بۆ سارد کردنه‌وه و سه‌لامه‌تی کرد له‌سه‌ری، وه‌ک فەر موویه‌تی: ﴿قَالُوا احْرِقُوهُ وَاَنْصُرُوْا الهَتَكَوْا اِنْ كُنْتُمْ فَعْلَمِیْنَ * قُلْنَا اِنَّا نُرَاكُوْنِیْ بَرْدًا وَاَسْلَمًا عَلٰی اِبْرٰهیمِ * وَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاٰخِیْرِیْنَ﴾ [الانبیاء: ۶۸-۷۰] و اتا: هه‌ندیك (له‌بت په‌رستان) و تیان (ئیبراهیم) چاك بسووتین و خواكانتان (بته‌كانتان) سه‌ربخه‌ن، ته‌گهر ئیوه‌ته‌وه‌کاره‌ده‌که‌ن * (کاتیک ئیبراهیمان خسته‌ناو ناگره‌که‌وه) و تمان ته‌ی ناگره‌که‌سارد به‌روه‌وه‌و بی‌زیان به‌له‌سه‌ر ئیبراهیم * ته‌وان و یستیان پیلان بگێرن له‌ئیبراهیم (به‌سووتان و له‌ناو بردنی) به‌لام ئیمه‌ته‌وانمان کرده‌زه‌ره‌مه‌ندترین و (دۆراوترین) که‌س.

له مو عجیزه‌کانی موساش (سه‌لامی خودای لی بیّت) ته‌وه‌گۆچانه‌بوو به‌ده‌سته‌یه‌وه‌کاتیک فرپی ده‌دا ده‌بوو به‌ته‌ژدیهایه‌کی گه‌وره، وه‌ک خودای گه‌وره‌ فەر موویه‌تی: ﴿وَمَا تَلٰکَ بِیْمِیْنِکَ یٰمُوسٰی * قَالَ هٰی عَصٰی اَنْ تُوکِّوْا عَلَیْهَا وَاَهْسُ بِهَا عَلٰی عَنَمِیْ وَاِیْ فِیْهَا مَعٰرِبٌ اٰخْرٰی * قَالَ اَلْقٰهَا یٰمُوسٰی * فَاَلْقٰهَا فَاِذَا هِیَ حَبِیَّةٌ تَسْعٰی * قَالَ خُذْهَا وَاَلْخَفْ سَعِیْدَهَا سِیْرَتَهَا الْاُولٰٓئِیْ﴾ [طه: ۱۷-۲۱] و اتا: خوا فەر مووی ته‌ی موسا ته‌وه‌چییه‌به‌ده‌ستی رسته‌وه‌ * موسا فەر مووی ته‌وه‌گۆچانه‌که‌مه‌خۆم ده‌ده‌م به‌سه‌ریدا (کاتی رویشتن) و گه‌لای دره‌ختی پی‌ده‌وه‌رینم بۆ مه‌ره‌کانم وه‌چهند کار و پیویستی تری پی‌ده‌که‌م * خودا فەر مووی ته‌ی

(موسا) گوچانه که ت فری بده * جا ئه ویش فرییدا، ده سته جی گوچانه که بووه به ماریک به خیرایی دهر ویشت موسا تر سا * خودا فهر مووی: بیگره و مه تر سه، وه ک ئه وسای خوئی لیده که ینه وه.

وه له مو عجیزه کانی تری موسا، ئه وه بوو دهستی ده خسته باخه لی کراسه که یه وه، که دهستی دهر ده هیئا وه ک مانگ دهره وشایه وه به بی ئه وه ی زیانی هه بی ت بوئی، وه ک خودای گه وره ده فهر موویت: ﴿وَأَضْمَمَ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِّنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةٌ أُخْرَى﴾ [طه: ۲۴] واتا: ده ستت بخه باخه لته وه، ئه وسا به بی ئازار دیته دهری، سپی و بی عیب و بی نه خووشی وه ک به فری لیها تو وه و دهره وشیتته وه، واتا: نه تووشی به له کی بووه، نه هیچ شتیکی تر، به لکو هه ر وه ک چرایه ک بو ت هه لگیر سابی وایه، ئه وه ویش بیجگه له گوچانه که ت موجیزه یه کی تره.

له مو عجیزه کانی عیسا ش (سه لامی خودای لی بی ت) ئه وه بوو که له قور شیوه ی بالنده ی دروستده کرد پاشان که فووی پیداده کرد به فهرمانی خودا ده بوو به بالنده ی راستی و ده فری، که ده ستیشی ده هیئا به سه ر چاوی کویر و که سی تووش بوو به به له کی به فهرمانی خودای گه وره چاک ده بوو نه وه، وه بانگی له مردوو ده کرد له ناو گوهره کانیاندا به فهرمانی خودا زیندوو ده بوو نه وه، له م باره یه شه وه خودای گه وره فهر موویه تی: ﴿وَإِذْ نَخَّأْتُ مِنَ الْطَلِّينَ كَهَيْئَةِ الطَّلِيرِ بِإِذْنِي فَتَنَفَّخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَّ بِإِذْنِي﴾ [المائدة: ۱۱۰] واتا: به فهرمان و یارمه تی من شیوه ی په له وه ریکت له قور دهنه خشانده و ساز ده کرد، به فهرمان و ده سه لاتی من ده بوو به بالنده یه ک و ده فری، دیسان وه هه ر به ئیزن و فهرمانی من کویری

زگماک و به له کت چاک نه کرده وه، هه ربه کومه ک و ئیزنی من بوو توانیت مردوو له گور دهر بهیټی و زیندووی بکه یته وه.

له مو عجیزه کانی پیغه مبه ری خویشمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قورئانی پیرۆزه، گه وره ترین مو عجیزه یه له ناو هه موو مو عجیزه ی پیغه مبه راندا، خودای گه وره ده فهر موو یت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [البقرة: ۲۳] و اتا: نه گه ر سه باره ت به و قورئانه ی ئیمه نار دو و مانه ته سه ر به نده ی خو مان موحه ممه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئیوه دوو دل و به گومانن، ده ی هه ول بدن هیچ نه بی بچو و کترین سووره تیک وه که نه و بینن، وه له جیگایه کی تر دا ده فهر موو یت: ﴿قُلْ لَنْ أَجْتَمِعَ الْإِنْسَ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ [الإسراء: ۸۸] و اتا: نه ی موحه ممه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلی سویند به خودا نه گه ر ئاده می و جنوکه هه موو کو بینه وه بو نه وه ی وینه ی نه م قورئانه بینن ناتوان وینه ی نه و بینن هه رچه نده پشتیوانی یه کتریش بن.

وه یه کیکی تر له مو عجیزه کانی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له تکر دنی مانگ بوو، کاتیک خه لکی مه ککه داوایان لیگرد نیشانه یه کیان پیشان بدا، نه وه بوو به ته نها ئامازه کردن بو مانگ، مانگ له ت بوو، نه م روو داو هه ش خه لکی مه ککه و جگه له نه و انیش خه لکیکی تریش بینان، وه که له باره یه وه خودای گه وره فهر موو یه تی: ﴿أَفَرَأَيْتِ السَّاعَةَ وَالنَّشْأَةَ الْقَمْرُ * وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ﴾ [القمر: ۱-۲] و اتا: روژی قیامت نزیک بوته وه و مانگیش له ت بوو، * وه نه گه ر بی بروایان مو عجیزه یه که بینن پشت هه لده که ن وه ده لئین نه مه جادوویه کی به رده وامه و موحه ممه د لیان ده کات.

و به کیکی تر له مو عجیزه کانی پیغهمبه‌ری پیشه‌وامان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شه‌وره‌وی و بلندبو‌ونه‌وی بوو بۆ ئاسمان، وهك خودای گه‌وره له‌باره‌یه‌وه ده‌فر موویت: ﴿سُجِنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾ [الإسراء: ۱] و اتا: پاکی و بیگه‌ردی و ستایش بۆ ئه‌و زاته‌ی که شه‌وره‌وی کرد له به‌شیکی که می شه‌ودا به‌بهنده‌ی خو‌ی محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مزگه‌وتی (حرام، که‌عبه‌ی پیروژه‌وه) بۆ مزگه‌وتی (الاقصى) له (بیت المقدس) ئه‌و مزگه‌وته‌ی ئیمه‌ده‌ورو به‌ریمان پیروژو پیتدار کرد به‌جو‌ره‌ها نیعمه‌ت و میوه‌و میوه‌جات و، کردیشمانه‌باره‌گای په‌یامبه‌ران، تا‌ه‌ندی له نیشانه‌کانی ده‌سه‌لات و توانایی خو‌مانی بی‌نیشان بده‌ین له‌و شه‌وره‌ویه‌دا، به‌راستی ئه‌و زاته‌ی بیسه‌رو بینایه‌.

مو‌عجیزه‌ی پیغهمبه‌ران زۆر زۆرن، به‌تایبه‌تی مو‌عجیزه‌کانی پیغهمبه‌ری خو‌مان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که خودای گه‌وره به‌گه‌لیک مو‌عجیزه‌و به‌لگه‌ و نیشانه‌ی گه‌وره‌پشتگیری کرد، به‌شیویه‌ک ئه‌م مو‌عجیزانه‌ی پیغهمبه‌رمان به‌ه‌چ که‌سیکی تر له پیغهمبه‌رانی پیش خو‌ی نه‌دراوه، ئه‌مه‌ش که باس‌مان کرد و ئاماژه‌مان پیتا‌ته‌ن‌ها بۆ نمو‌ونه‌هینانه‌وه‌بوو، چونکه‌ئه‌گه‌ر بمانه‌ویت باس له‌هه‌موو مو‌عجیزه‌ی پیغهمبه‌ران بکه‌ین چه‌ندان کتیب و نووسراوی ده‌ویت تاب‌توانین باس له‌وورده‌کاری هه‌موویان بکه‌ین.

پیناسه‌ی که‌رامه‌ت:

(الكرامة) مه‌به‌ست لیتی ئه‌و کار و فه‌رمانه‌یه‌که‌ به‌ده‌ره‌له‌ توانای مرؤف و له‌سه‌ر ده‌ستی به‌نده‌یه‌ک له‌بهنده‌خو‌اناس و بیروباوهر پ‌راست و کار دروسته‌کانی غه‌یری پیغهمبه‌راندا روو ده‌دات.

کاتیڤ ده لئین (کارو فەرمانیڤکی به دهر له توانای مرقفه) هه موو ئه و کارو فەرمانانه ی که شتیڤکی ئاسایین و له توانای مرقفدان ناچنه ناو پیناسه ی که رامة ته وه.

کاتیڤکیش ده لئین: (له سه ر دهستی غه یری پیغه مبه راندا روو ده دات) هه موو ئه و کارو فەرمانانه ی که به دهرن له توانای مرقف و له سه ر دهستی پیغه مبه راندا روو ده دهن ناچنه ناو ئه م پیناسه یه وه، چونکه ئه مه ی دواتر پیی ده و تریت موعجیزه.

کاتیڤ ده لئین (له سه ر دهستی که سیڤکی خواناسدا روو ده دات) هه موو ئه و کاره ناسرو شتیانه ی که له سه ر دهستی جادو گهر و فالچی و کاهنه کاندا روو ده دهن ناچنه چوار چیوه ی که رامة ته وه.

که راماتی خواناسان و ئه ولیا کانیش زورن، هه ندیکیان ثابت و جیڤگیر بوون بو خواناسانی ئوممه ته پیشوو ه کان، وه ک ئه وه ی خودای گه وره بو مه ریه می دایکی عیسا ی کرد سه لامی خویان لی بیت وه ک فهر موویه تی: ﴿كَمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْزُجُ آبًا لَكَ هَذَا قَالَ هُوَ مِنْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ [آل عمران: ۳۷] واتا: ههر کاتیڤک زه که ریا (سه لامی خودای لی بیت) ده چوو بو سه ردانی مه ریه م له شوینی خواپه رستیه که یدا ده بیینی رزق و روژی و ناز و نیعمه تی جوړاو جوړی لایه، زه که ریا: وتی ئه ی مه ریه م ئه م هه موو رزق و روژی هت له کوئی بوو؟! مه ریه م له وه لا میدا وتی: ئه وه له لایه ن خواوه یه، ئه و بوم ده نیړیت.

وه یه کیڤکی تر له که راماتی ئوممه تانی پیشوو رووداوی هاوه لانی ئه شکه وت بوو، که خودای گه وره زیاتر له سی سه د سال خه وی لی خستن

به بی‌ئوهی برسیان بیٚت و لاشه کانیشیان تیڭ بجیٚت، پاشان خودای گه‌وره به‌فهرمان و ئیزنی خوئی خه‌به‌ری کردنه‌وه له‌وه‌وه قول و دوورودریژه.

نمونه‌ی کهراماتی ئەم ئوممه‌تیش ئوممه‌تی ئیسلام: ئەوه‌ی که زانیان باسیان لیکردوه و جیگر و ثابت بووه، کهرامه‌تی آسیدی کورپی خضیر بوو (خودای لی‌رزای بیٚت) که یه‌کیکه له‌هاوه‌له به‌ریژه‌کان، کاتیڭ سوره‌تی که هفی ده‌خویند له‌ئاسمانه‌وه سیبه‌ریڭ هاته خواره‌وه وه‌ک زینی وولاخ، که بریتی بوون له‌فریشته‌کان ده‌هاتنه خواره‌وه بو‌گویی‌گرتن له‌خویندنی قورئانه‌که‌ی.

یان گپ‌داروه‌ته‌وه‌یش که فریشته‌کان سه‌لامیان کردوه له‌عیمرانی کورپی حوصه‌ین (خودای لی‌رازی بیٚت) ئەمه‌یش هه‌ریه‌کیڭ بووه له‌هاوه‌له به‌ریژه‌کانی پیغمبره‌ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

ئوه‌یش ثابت بووه که سه‌لمانی فارسی و ئەبو‌ده‌رداء (خوایان لی‌رزای بیٚت) کاتیڭ له‌ده‌فریڭدا چیشتیان ده‌خوارد، ده‌فر و چیشته‌که‌یش یاد و ذیگر و ته‌سبیحاتی خوایان ده‌کرد.

وه‌خوبه‌یی کورپی عه‌دی (خودای لی‌رازی بیٚت) کاتیڭ دیل بوو لای قور‌ه‌یشیه‌کانی شاری مه‌ککه، خودای گه‌وره شه‌ره‌فمه‌ندی کرد به‌وه‌ی تری‌ی بو‌ده‌هات بو‌ناو زیندانه‌که‌ی له‌کاتیڭدا له‌وه‌ره‌زه‌دا له‌شاری مه‌ککه‌دا ده‌نکه تریه‌کیش نه‌بوو.

عه‌لای حه‌ضره‌میش (خودای لی‌رازی بیٚت) به‌خوئی و سوپاکه‌یه‌وه به‌سه‌ر ده‌ریادا په‌رپه‌وه به‌بی‌ئوه‌ی که زینی یه‌کیڭ له‌سواره‌کانیشی ته‌ر

بیټ، ټه بو موسلیمی خه ولانیس (ره حمه تی خودای لی بیټ) به دیل
گیرا له لایه ن ټه سوهدی عه نه سییه وه که بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی ده کرد،
ټه سوهد هه ستا به سزادانی ټه بو موسلیمی خه ولانی و پیی وت: ټایا
شاهیدی ټه دهیت که من پیغه مبه ری خوام؟ له وه لامدا وتی: من نایستم،
پیی وت: ټه ی شاهیدی ټه دهیت که محمد پیغه مبه ری خودایه؟ له وه لامیدا
وتی: به لی، ټه مجا فرمانی کرد بیخه نه ناو ټاگره وه، کاتیک فریایان دایه
ناو ټاگره که وه بینیان ټه بو موسلیم خه ولانی له ناو ټاگره که دا نوټر ده کات و
ټاگره که ی سارد بوویه وه و سه لامه ت و بی زیان بوو له سه ری، ټه مانه و
چه ندان نموونه ی تر که له کتیبه کانی میژوودا به سه نه دی راست و دروست
بو مان گیر دراوه ته وه.

جیاوازی نیوان موعجیزه و کهرامه ت:

جیاوازی نیوان موعجیزه و کهرامه ت، موعجیزه ده بیټ له گه ل
بانگه شه ی پیغه مبه رایه تیدا بیټ، به پیچه وانه ی کهرامه ته وه وه خاوه نه که ی
بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی ناکات، به لکو ټه و کهرامه ته یشی که پروویدا وه
بو ی به هو ی شوین پیته لگرتن و شوینکه وتن و ئیستقامه ی بووه له سه ر
ټه و شه ریه ته ی که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هینا وه یه تی، که واته موعجیزه
بو پیغه مبه ران ده بیټ کهرامه تیش بو ټه ولیا کانی خودا، به لام هه ردوو کیان
له یه ک خالدا کو ده بنه وه که موعجیزه و کهرامه تیش فرمان و کار یکن به ده ر
له عورف و عاده تی سروشتی خه لکی.

هه ندیک له پیشه وای زانایانیش وای بوچوون: له راستیدا کهراماتی
ټه ولیا ده چیه ناو موعجیزه ی پیغه مبه رانه وه، له بهر ټه وه ی کهرامات

له‌سەر ده‌ستی یه‌کێک له‌خو‌اناسه‌کاندا روو ده‌دات ئه‌ویش به‌شوین که‌وتن و شوین پێهه‌لگرتنی پیغمبه‌ر ده‌بی‌ت، که‌واته‌ هه‌موو که‌رامه‌تی خو‌اناسیک موعجیزه‌ی پیغمبه‌ره‌که‌یه‌تی، که‌ له‌سەر شه‌ریعه‌ته‌که‌ی ئه‌و خو‌اپه‌رستی و عیاده‌تی کردووه‌.

به‌مه‌ش روون بوویه‌وه‌ ناوه‌یتانی موعجیزه‌ به‌ کاره‌ به‌ده‌ر له‌عاده‌ت و عورفه‌کانی مرۆف بو‌ پیغمبه‌ران، وه‌ ناوه‌یتانی که‌رامه‌ت به‌کاره‌ به‌ده‌ر له‌عاده‌ت و عورفه‌کانی مرۆف بو‌ خو‌اناسان، دوو ده‌سته‌واژهن که‌ له‌قورئان و سوننه‌تدا نه‌هاتوون، به‌لکو‌ زانایان پاشتر ئه‌م ناوانه‌یان لی‌ ناوون، هه‌رچه‌ند له‌رووی مه‌به‌ست و مانایانه‌وه‌ هه‌ردووکیان له‌ژێر رۆشنایی کۆمه‌لیک ده‌قی راست و دروستدا ناویان لی‌راوه‌.

حوکمی باوهرپوون به‌ موعجیزه‌ و که‌رامات:

باوهرپوون به‌ موعجیزه‌ی پیغمبه‌ران و که‌راماتی خو‌اناسان بنه‌مایه‌که‌ له‌بنه‌ماکانی باوهرپویمان، که‌ ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت به‌لگه‌ن له‌سه‌ری، و اقیعی حال و بینراویش له‌سەر ئه‌وه‌یه‌ که‌ مرۆفی موسلمان واجبه‌ له‌سه‌ری باوهری به‌راست و دروستیان هه‌بی‌ت، چونکه‌ ره‌دکردنه‌وه‌ و به‌درۆزانیان، و ئینکاری کردن و باوهرپی نه‌کردنی شتی‌ک لی‌یان سه‌رگه‌ردانیه‌کی گه‌وره‌ و تیهه‌لچوونه‌ له‌گه‌ل واقعی‌شدا، هه‌روه‌ک پێشه‌واپانی ئیسلام و زانایانی ئه‌م دینه‌ باوهریان وابوو.

باسی یازدهیم

وهلی و ولایهت له ئیسلامدا

پیناسه ی وهلی و ولایهت:

(الولاية) پیچه وانهای دوزمنایه تیه، نه صلی ولایهش: خوښه ویستی و نزیکیه، نه صلی دوزمنایه تیش رق و کینه و دووریه له یه کتر.

ولایهش له زار او هی شهر عدا: بریتیه له نزیکی له خودای گوره نه ویش به گوپرایه لی کردن و فرمانبرداری نه و.

(الولي) له شهر عدا: به و کهسه ده لئین که دوو وه صف و ناگاری به رزی تیدا کوبو و بیته وه، نه وانیش: ئیمان و ته قوا، خودای گوره هیش فهر موویه تی: ﴿الْآيَاتِ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَأَخَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ [یونس: ۶۲، ۶۳] و اتا: ناگادار بن بیگومان دوستانی خودا ترسیان له سه رنیه و خه فه تیش ناخون * نه وانهای باوهریان هی ناوه، وه هه میسه خویان ده پاریزن و له خوا ده ترسن.

فه زلی خواناسان و دوستانی خوا هندیکیان به سه ر هندیکی تر یاندا: نه گهر وهلی و دوستانی خودا بریتی بن له و که سانه ی که باوهر دار و به ته قوا بن، نه و باه گوپره ی باوهر و ته قوا ی کهسه کان خوښه ویستیان بو خودا ده بیته و هیته دهش خودا نه وانی خوښ ده ویت، بویه هه ر کهس باوهره که ی چه ندیک ته و او تر و ته قوا که ی چه ندیک زیاتر بیت، نه وانه و کهسه له خوا ی گوره نزیکتره، له بهر نه وه خه لکی له م مه سته له یه دا یه ک جور نیین، به لکو کامه یان زیاتر باوهر دار و به ته قوا تر بیت نه و هیان زیاتر خوښه ویستی خودایه و له په روه ر دگاریه وه زیاتر نزیکه.

چاکترین خواناسان و خو شه ویستانی خودا پیغمبره کانیه تی، وه چاکترین پیغمبره کانیسی ئه وانن که په یامیان بو هاتوو و واجب کراوه له سه ریشیان که بیگه یه نن به خه لکی به باوهر دار و بی باوهر پیش، وه چاکترین که سانی ناو ئه مانه ییش پیغمبره خاوه ن ووره و خو راگره کانن (أولو العزم) هکان، که بریتین له نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا و محمد (صه لات و سه لامی خودا له گشتیان بیّت)، وه چاکترین که سی ناو ئه م پینج پیغمبره ییش، پیغمبره ری ئیسلامه محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه که له مه و پیش ئاماره مان پیدا و باسمان کرد، ئه مجا ئیبراهیمه (سه لامی خودای لی بیّت) له دوای ئه ویش زانایان بو چوونیان جیاوازه له دیاری کردنی چاکترینیاندان.

به شه کانی خو شه ویستانی خودا (أقسام أولياء الله):

خو شه ویستانی خودا دوو به شن:

به شی یه که م: پیشکه و تووه نزیکه کان (سابقون مقربون)

به شی دووهم: هاوه لانی لای راستی مام ناوه ند (أصحاب یمین مقتصدون).

خودای گه و ره له چه ند ئایه تیک له قورئانی پیر و زدا باسی کردوون، وه که
 فه رموویه تی: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ * لَيْسَ لَوْعَتِهَا كاذِبَةٌ * خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ * إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا *
 * وَوُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا * فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا * وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً * فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ *
 * وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ * وَالسَّيِّدُونَ لِّلسَّيِّدُونَ * أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ * فِي جَنَّتِ
 النَّعِيمِ﴾ [الواقعة: ۱-۱۲] وانا: کاتیک که روودای گه و ره ی (قیامت) روویدا
 * له روودانیدا هیچ دروو گومانیک نییه * نرم که ره وه ی (که سانیکه و)
 به رزکردنه وه یه بو که سانیکه تر * کاتیک که زه وی هیترا یه جولان به

جولانیکی توند * کیوه کانیس وردوخاش دهبن (تهخت و ساف دهبن، بهرزیه کان، نشیوه کان پر ده کهن) * دهبنه ته پوتوزیکی پهرش و بلاو (زهویان پی تهخت و ریگ ده کریت) * ته و کاته تیوه دهبنه سی دهسته وه * ټینجا هاوه لانی لای راست، چین هاوه لانی لای راست، وانا: تو چووزانیت له چ حالیکه خوښدان؟ * وه هاوه لانی لای چهپ، چین هاوه لانی لای چهپ، وانا: تو چووزانیت چه نده به دبه ختن؟ * پیشکه وتوو هکان، ته وانه ی پیشکه وتن به خهیرات له دنیا دا، هه میشه پیشه ننگ بوون بو به دهسته ټینانی رهامندی خوا، وانا: له هه موو کاریکی چاکدا سه ر قافله بوون * تا ته وانه نزدیک کراوه ی پهروه دگاریانن * له باخه کانی به هه شتی پر له نازو نیعمه تدا.

خودای گه وره له م ټایه تانه دا سی جور له خه لکی باس کردوو ه، جور ټیکیان له ناگری دوزه خدان، دوو جوری تریان له به هه شتدان، ته وانیس هاوه لانی لای راست و پیشکه تووان و نزیکانی لای خودای گه وره ن، هه ووه ها خودای گه وره له کوتایی ته م سوره ته وه جاریکی تر باسی کردوون، وه ک فهرموویه تی: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ * فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ * وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ * فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ [الواقعة: ۸۸-۹۱] وانا: ټینجا ته گه ر ته و (که سه ی له گیانه لایه) له نزیک کراوان بی له خودا * ته وه ټیتر خوشی و کامه رانی و ئاسووده یی به هه شتی پر له ناز و نیعمه ت چاوه رییه تی * وه ته گه ر له هاوه لانی دهستی راست بیت * ته وه له لایه ن دهسته ی راستانه وه سلاوت پیشکه ش ده کریت.

پیغه مبه ریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له فهرمووده به ناوبانگه که ی ته ولیاندا

باسی کاری هه ریهك له م دوو به شهی کردوو، که تهویش فهرموودهیه کی قودسییه، پیغه مبهرا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خودای گهوره وه دهیگی پرتته وه، که فهرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيَا فَقَدْ آذَنَنِي بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقْرَبُ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتَ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أَحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتَهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَيَصْرَهُ الَّذِي يَبْصُرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِذَنَّهُ»^(۱) واته: خودای گهوره ته فهرموویت: هه رکه سیك دوژمنایه تی خو شه و یستیکی من بکات، ته وه بیگومان منیش شه ری له گه لدا راده گه یه نم، وه به نده که م به هیچ شتیك زیاتر له منه وه نزیك نایته وه وهك ته وهی به ته نجامدانی فهرزه کانی له منه وه نزیك ده بیته وه، به رده وام به نده که م به کردنی نوژه سوننه ته کان له منه وه نزیك ده بیته وه هه تا خو شم دهویت، جا که خو شیشم ویست ته وه ده بم به و گوییه کی پی ده بیستیت، وه به و چاوهی که پی ده بیستیت، وه به و ده سته کی درژی ده کات، وه به و قاچه کی پی ده پروات، واتا (ده پیاریزم له بیستن و بینین و روشتنی خراب و یارمه تیده ری ده بم) خو ته گهر داوام لی بکات پی ده ده م، وه ته گهر په نایشم پی بگریت په نای ده ده م.

چا که کاران هاوه لانی لای راستن، ته وانن که له خودا نزیك ده بنه وه به ته نجامدانی فهرزه کان، ته وهی خودای گهوره واجبی کردوو له سهریان ته نجامی ده دن، وه ته وهیشی له سهری حه رام کردوون وازی لیده هیتن، وه زور له خو یان ناکه ن له ته نجامدانی سوننه ته کاند، وه وازیش ناهیین

(۱) سه حیجی بوخاری به فهرموودهی ژماره (۶۵۰۲).

له و شتانه ی که خودای گه وره بۆیانی حه لال کردوون و موباحن، به لام پیشکه تووه نزیکه کان له خواداوه، له خودای گه وره خۆیان نزیك ده که نه وه به نه جامدانی سوننه ته کان پاش کردنی فهرزه کان، هه موو واجب و سوننه ته کان ده که ن، له حه رام و مه کرو هه کانیش خۆیان به دوور ده گرن، جا به پیی توانایان کاتیک له خودای گه وره خۆیان نزیك کرده وه به و کارانه ی خودا خووشی ده ویت، خودای گه وره ییش ئەوانی به خووشویستیکی ته و او خووشده ویت، وه ده شیان پاریزیت له کردنی تاوان و گوناوه، وه داوا و نزا کانیشیان و هه رده گریت و دیت به ده میانه وه، هه روه ک له فهرمووده که دا خودای گه وره فهرموویه تی: «وما یزال عبدی یتقرب إلی بالنوافل حتی أحبه...» تا کۆتایی فهرمووده که.

خووشه ویستان و ئەولیاکانی خودا پۆشاک و هه یئه تیکی تایبه تیان نییه: وه که ئەوه ی لای زانایان و لیکۆ له ره وانی ئەهلی سوننه ت ئیقرار کراوه، خووشه ویستان و ئەولیاکانی خودا، شیواز و رواله ت و هه یئه تیکی تایبه تیان نییه تا وه کو پیی جیا بکرینه وه له که سانی تر.

هه ندیک له و زانایانه ی که له بواری ئەولیا و خووشه ویستانی خودا و که سه زاهد و دونیا نه ویسته کان شتیان نووسیوه، و توبانه: «ئەولیا و خووشه ویستانی خودا شتیکیان نییه له شته موباحه کان تا وه کو به رواله ت له خه لکانی تر جیا بکرینه وه پیی، هه روه ها به له بهر کردنی پۆشاکیک ئەگه ر موباح بیته به غه یری خۆیان جیا ناکرینه وه، یان له شیوه ی پرچ برین یان کورتر دسه وه ی یان نینۆ که کانی ئەگه ر موباح بن، هه روه ک و تراوه، چه ند که سی راستگۆ هه ن له ناو قوبه دان، یان چه ند که سی بی دین هه ن

له‌ناو عابادان، به‌لكو له‌ناو ئوممه‌تی محمد دا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌هه‌موو جۆره‌كان بوونیان هه‌یه، ئه‌گه‌ر ئه‌هلی بیدعه و خراپه‌کاری نه‌بی‌ت، له‌ناو ئه‌هلی قورئاندا هه‌ن، له‌ناو ئه‌هلی عیلم و زانستخوازاندا هه‌ن، هه‌روه‌ها له‌ناو ئه‌هلی جیهاد و مه‌یدانی رووبه‌روو بوونه‌وه و هه‌لگرتنی شمشیر هه‌ن، به‌هه‌مان شیوه له‌ناو ئه‌هلی بازرگان و پیشه‌سازی و کشتوکالیشدا هه‌ن، و اتا ده‌کریت که سیك وه‌لی و خو‌شه‌ویستی خودا بی‌ت له‌هه‌مان کاتدا زانا یان مو‌جاهیدیان بازرگان و پیشه‌ساز و جووتیاریش بی‌ت، وه‌لی خودا به‌وه‌ نییه ته‌رکی دونیا بکات و تیکه‌لاوی خه‌لك و ازلی به‌ی‌ت و خو‌ی بخاته کونجی مزگه‌وتیکه‌وه، و ئه‌وه‌ی خودای گه‌وره‌هه‌لائی کردووه له‌نیعمه‌ته‌کانی دونیا له‌سه‌ر خو‌ی حه‌رام بکات، نه‌خیر به‌لكو وه‌ك و تمان وه‌لی و خو‌شه‌ویستی خودا ئه‌وه‌ که سه‌یه که ئه‌وه‌ی خودای گه‌وره‌هه‌رمانی پیکردووه به‌پیی توانای خو‌ی ئه‌نجامیان بدات، و ئه‌وه‌یش فه‌ده‌غه و حه‌رامی کردووه له‌سه‌ری له‌به‌ر ره‌زامه‌ندی خودای گه‌وره‌هه‌زلی به‌ی‌ت..

پووچی و به‌تالی ئه‌و زیاده‌رۆبیه‌ی که هه‌ندیك که‌س باوهریان پییه‌تی:

وه‌لی و خو‌شه‌ویسته‌کانی خودای گه‌وره‌هه‌معصوم نین، تاوه‌کو دوور بن له‌هه‌له و تاوان، وه‌ غه‌یب نازانن و ئاگاداری شته نادیاره‌کانن نین، وه‌ ده‌سه‌لات و توانای ته‌سه‌رپوف کردنیان نیه له‌ دروستکراوه‌کانی خودا و دابه‌شکردنی رزق و رۆزیدا، وه‌ به‌هیچ شیوه‌یه‌ك دین و باوهره‌که‌یان ریگیان نادت داوا له‌خه‌لك بکه‌ن به‌گه‌وره‌یان بزنانن، یان داوای مال و سامانی دونیا یان لی بکه‌ن، هه‌ر که‌سیك ئاوا بی‌ت ئه‌وه‌ وه‌لی و خو‌شه‌ویستی خودا نییه، به‌لكو که‌سیکی درۆزن و فرۆیلچی و فیلبازه، وه‌لی و خو‌شه‌ویستی شه‌یتانه نه‌ك خودای گه‌وره‌هه‌.

به‌شی چواره‌م باوهر به‌پوژی دوايي

ئەم به‌شه سێ باسی له‌خۆ گرتوو:

باسی یه‌که‌م: نیشانه‌کانی پوژی دوايي و جوهره‌کانی (أشراط الساعة وأنواعها)

باسی دووهم: خوښی و سزاکانی ناو گۆر، سێ دواکاری له‌خۆ گرتوو

ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م: باوهر به‌ خوښی و سزاکانی ناو گۆر و به‌لگه‌کانی.

ته‌وه‌ره‌ی دووهم: خوښی و سزاکانی ناو گۆر له‌سه‌ر لاشه‌ و پوڤه‌ش.

ته‌وه‌ره‌ی سێهه‌م: باوهر به‌هه‌ردوو فریشته‌ی (مونکر) و (نکیر).

باسی سێهه‌م: باوهر به‌زیندوو بوونه‌وه

ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م: مانای زیندوو بوونه‌وه و هه‌قیقه‌ته‌که‌ی.

ته‌وه‌ره‌ی دووهم: به‌لگه‌کانی زیندوو بوونه‌وه له‌قورئان و سوننه‌ت و ژیری.

ته‌وه‌ره‌ی سێهه‌م: کۆبوونه‌وه (الحشر).

ته‌وه‌ره‌ی چواره‌م: جهوز، صیفته‌ و به‌لگه‌کانی.

ته‌وه‌ره‌ی پێنجه‌م: ته‌رازوو، صیفته‌ و به‌لگه‌کانی.

ته‌وه‌ره‌ی شه‌شه‌م: شه‌فاعه‌ت، پیناسه‌که‌ی، جوهر و به‌لگه‌کانی.

ته‌وه‌ره‌ی هه‌هه‌هه‌م: پردی صراط، صیفته‌ و به‌لگه‌کانی.

ته‌وه‌ره‌ی هه‌شته‌م: به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، صیفته‌ته‌کانیان، چۆنیه‌تی باوهر

پێ بوون و به‌لگه‌کانیان.

باسی یه کهم
 نیشانه کانی رږژي دوايي و جوړه کانی
 (أشراط الساعة وأنواعها)

پیناسه ی نیشانه کانی رږژي دوايي:

(الاشراط) کوی وشه ی (شرط)ه، مه به ست پی نیشانه یه، و تراوه،
 نیشانه ی شتيك مه به ست پی سهره تا که یه تی.

له (لسان العرب) یشدا هاتووه: به هر دوو مانا که ی سهره وه هاتووه،
 چونکه نیشانه ی هر شتيك سهره تا که یه تی.

مه به ست له وشه ی (الساعة): به به شيك يان چه ند به شيك له کات ده و تريت،
 وه بو ليکدانه وه ی رږژي قيامه تيش به کار هاتووه، وهك خودای گه وره
 فهرموويه تی: ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ [الزخرف: ۸۵] و اتا: هر خودای گه وره زانايه
 به رږژي قيامه ت که که ی دیت، وشه ی (الساعة) يش به ناو بانگترین ناوه له ناو
 ناوه کانی رږژي قيامه تدا، به گویره ی ئه وه ی له ده فقه شهر عيه کان و سهر زمانی
 خه لکيدا هاتووه، رږژي دواييش به م ناو مه وه (الساعة) ناو نراوه له بهر ئه وه ی
 له ناکاودا دیت و خه لکی له پر له و کاته داسه ريان پييدا هه لده ته قی.

مه به ست له أشراط الساعة يش ئه و نیشانه و دياردانه یه که پيش هاتنی
 روو ده دهن، خودای گه وره يش له م باره یه وه فهرموويه تی: ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا
 السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ [محمد: ۱۸] و اتا: ده ی ثایا ئه و (ناپاک) انه
 چاوه پروانی چی ده کن جگه له قيامه ت که کو تو پر یه خه یان بگریت،
 چونکه بیگو مان هندی له نیشانه کانی هاتو ته دی.

نیشانه کانی روژی دواپی سی به شن:

نیشانه و دیارده کانی روژی دواپی ده کرین به سی به شه وه:

به شی یه که م: نیشانه دووره کان: ئه و نیشانانه یه که ده رکه وتون و روویانداوه.

له و نیشانه یه: هاتنی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ه، وهك ته وهی بوخاری و موسلیم له فهر مووده یه کی نه نه سی کوری مالیکه وه (خوی لی رزای بیته) ریوایه تیان کردوو ته ویش له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهر موویه تی: «بعثت أنا والساعة كهاتين، وضم السبابة والوسطى»^(۱) واتا: من و روژی دواپی وهك ئەم دووانه واین، هه ردوو په نجهی شاهیدی و ناوه راستی خسته پال یهك. (واتا به ئەندازهی نزیککی ئەم دوو په نجهی هاتنی من و روژی دواپی له یه که وه نزیکن).

یه کیکی تر له نیشانه دووره کان: بریتیه له له تبوونی مانگ ههروهك خودای گه وره هه والی پیداو، فهر موویه تی: ﴿أَقْرَبَ السَّاعَةُ وَأَشَقَّ الْقَمَرُ﴾ [القمر: ۱] واتا: روژی قیامت نزیک بوته وه و مانگیش له ت بوو.

یه کیکی تر له نیشانه دووره کان: ده چوونی ناگریکه له خاکی حیجازه وه، به شیوه یهك گه ردنی وشتره کان له بوصرای شامه وه رووناك ده کاته وه، وهك بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوو، له فهر مووده یه کی ته بوهوریره وه (خودای لی رزای بیته) ته ویش له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهر موویه تی: «لا تقوم الساعة حتى تخرج نار من أرض الحجاز تضيء أعناق الإبل

(۱) سه حیخی بوخاری به فهر مووده ی ژماره (۶۵۰۴)، وه سه حیخی موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۲۹۵۱).

بيصرى»^(۱) واتا: پۆژى دوايي نايەت هەتاو هەكو ئاگرىك لەخاكي حيجازەو هەرنەچيەت وگەردنى وشترەكان لە بوصرارووناك نەكاتەو هە.

ئەم ئاگرەيش وەك پيغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هەوالى پيدا بوو، لە سەرەتاي مانگى (جمادى الآخرة) ى سالى شەش سەد و پەنجا و چواری كۆچى، لە پۆژەهەلاتى شارى مەدينەى پيغەمبەرەو هە (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەرچوو، بەهۆى ئەمەيشەو هە چەند دۆل و شيوىكى مەدينە پربوون لە ئاگر، و خەلكى زۆر ترسيان لى نىشت، هەر لەم كاتەدا خەلكى شام و شارى بوصرابەهۆى رووناكى ئەم ئاگرەو هە گەردنى وشترەكانيان بينى، هەر وەك ئەو هى پيغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هەوالى پيدا بوو.

بەشى دوو هەم: نيشانە مام ناوهندەكان:

ئەو نيشانانەيە كە هەنديكيان دەر كەوتون و روويانداو هە، لە گەل ئەو هيشدا هيشتا تەواو نەبوون و كۆتاييان پى نەهاتوو هە، بەلكو بەردەوام زياد دەكەن و زۆر زۆر ريشن.

لەوانەيش: كەنيزەك گەورەكەى خووى لى دەبيت، بەو مانايە ئەو مندالەى كە لەو كەنيزەكە لەدايك دەبيت، ئەبيت بە سەيد و گەورەى، وە كەسانى رووت و پى پەتى و شوانى پەز دەبن بەخاوەنى كۆشكى بەرز بەرز و پيشبركى پى دەكەن لە گەل يەكتر و شانازى و فەخرى پيوە دەكەن، هەر وەك لە فەرموودە بەناوبانگە كەى چوبرە ئيلدا هاتوو هە، كە پيشتر و لەبەشى يەكەمى ئەم كتيبه باسمانكرد، كە تييدا هاتوو هە: «... قال فأخبرني عن الساعة؟ قال: ما المسئول عنها بأعلم من السائل. قال: فأخبرني عن أماراتها،

(۱) بوخارى - الفتن - (۲۷۰۱)، وە موسليم - الفتن وأشراط الساعة - (۲۹۰۲).

قال: أن تلد الأمة ربتها، وأن ترى الحفاة العراة العالة رعاء الشاء يتطاولون في
البنیان»^(۱) واتا: جو بره ئیل به پیغه مبهری (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موو: هه وائلم
بدهری له باره ی هاتنی روژی دوا ییه وه، ئه ویش فهر مووی: ئه و که سه ی که
پر سیاری لی ده که یت شاره زا و زانتر نییه له و که سه ی که پر سیار ده کات،
جو بره ئیل فهر مووی: هه وائلم بدهری له باره ی نیشانه کانیه وه، پیغه مبه ریش
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر مووی: که نیزه ک گه وره که ی خوی لی ده بیټ، (به و
مانایه ئه و مندالهی که له و که نیزه که له دایک ده بیټ، ئه بیټ به سه ید و
گه وره ی دایکه که ی)، وه که سانی روت و پی پته ی و شوانی په زه کان ده بن
به خاوه نی کوڅکی به رز به رز و پیشبر کچی پی ده که ن له گه ل یه کتر و شانازی
و فه خری پیوه ده که ن..

یه کچی تر له نیشانه کانی ده رکه وتنی کوومه لیک که سی درؤز نه که
ژماره یان سی که س ده بیټ هه ر هه موویان بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی
ده که ن، هه روه ک ئه بوهوره یره (خودای لی رازی بیټ) ئه گپر یته وه که
پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهر موویټ: «لا تقوم الساعة حتى یبعث دجالون
کذابون قریبا من ثلاثین کلهم یزعم أنه رسول الله»^(۲) واتا: روژی دوا یی
نایه ت هه تا وه کو کوومه لیک ده جال که سی دؤرزن ده رنه که ون نزیکه ی سی
که سیټک ده بن هه ر هه موویان بانگه شه ی ئه وه ده که ن که پیغه مبه رن.

له سونه نی ئه بو دواد و تیر مودی له فهر موو ده یه کی په و بانه وه ریوایه تیان
کردو وه، ئه ویش له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهر موویه تی: «وانه

(۱) صه حیحی موسلم به فهر موو ده ی ژماره (۸).

(۲) بوخاری به فهر موو ده ی ژماره (۳۶۰۹).

سيكون في امتي ثلاثون كذابون كلهم يزعم انه نبي، وأنا خاتم النبيين لا نبي بعدي»^(۱) واتا: له مه وودوا له ئوممه ته كه ي مندا سى كه سى دروزن دين هه ره موويان بانگه شه ي ئه وه ده كه ن كه پيغه مبه ر بن، ئه وه يش بزنانن من كو تا پيغه مبه رم و پاش من ئيتر پيغه مبه ر نايه ت.

يه كيكي ديكه له نيشانه مامناوه نده كان: بريته له كه م بوونه وه ي ورده ورده ي ئاوي رووباري فورات و ده ركه وتني شاخيكي ئالتونينه، كه خه لكي له سه ر ئه و ئالتونه ده بيت به شهريان و ده جهنگن له سه ري، له م باره يه شه وه ئه بوهوره يره (خوداي لي رازي بيت) له پيغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووده يه كه ده گيرتته وه كه فه رموويه تي: «لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات عن جبل من ذهب يقتتل الناس عليه، فيقتل من كل مائة تسعة تسعون ويقول كل رجل منهم لعلي أكون أنا الذي أنجو»^(۲) واتا: روژي دوايي نايه ت هه تا وه كو رووباري فورات ورده ورده كه م ده بيتته وه و شاخيكي ئالتوني تيدا ده رده كه ويت، خه لكي له سه ر ئه و ئالتونه ده بيت به شهريان و ده جهنگن له سه ري، له هه موو سه د كه سيك كه ده چن بو ئه و ئالتونه نه وه دونويان يه كتري له سه ر ده كوژن، هه ركه سيكيش كه ده چيت بو ئه وي ده لي به لكو ئه و كه سه ي رزگاري ده بيت من بم.

به لام ئه وه ونده هه يه ئه م نيشانه تايستا نه ها تو وه ته دي.

(۱) سونه ني ئه بي داود به فه رمووده ي ژماره (۴۲۵۲)، وه سونه ني تيرموذي به فه رمووده ي ژماره

(۲۲۱۹) وه تيرموذي ووتويه تي: ئه م فه رمووده يه فه رمووده يه كي حه سه ن و سه حيه.

(۲) موسليم في سه حيه ي به فه رمووده ي ژماره (۲۸۹۴) وه بوخاري به فه رمووده ي ژماره (۷۱۱۹) وه

موسنده ي ئه حه د (۲/۲۶۱).

به شی سیههه: نیشانه گه وره کانی روژی دوایی:

ئه و نیشانانان که ته گهر دهر که وتن خیرا به دوایاندا روژی دوایی دیت،
 ئه وانیش ده نیشانان و هیشتا هیچیان دهر نه که وتوون، ئیمامی موسلیم
 له صه حیحه که یدا ریوایه تی کردووه، له فهر مووده یه کی حوذه یفه ی کوری
 ئوسه یده وه که وتویه تی: «اطلع النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) علينا ونحن نتذاكر،
 فقال: ما تذاكرون؟ قالوا: نذكر الساعة. قال: إنها لن تقوم حتى تروا قبلها عشر
 آيات: فذكر الدخان والدجال، والدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى
 ابن مريم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وبأجوج ومأجوج، وثلاثة خسوف: خسف بالمشرق
 وخسف بالمغرب وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك نار تخرج من اليمن تطرد
 الناس إلى محشرهم»^(۱) وانا: پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لامان دهر که وت
 له کاتی که دایمه سه رگه رمی باس و خواست بووین، پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 پی فهر مووین: ئه وه باس و خواستی چی ئه که ن؟ وتمان: باس و خواست له
 روژی دوایی ئه که یین، ئه ویش فهر مووی: روژی دوایی نایه ت هه تا وه کو
 پیش هاتنی ده نیشانه ده بینن، ئه مجا باسی دوو که ل، و ده جال، و ئازه له که،
 و هه له هاتنی روژ له روژ ئاواوه، و دابه زینی عیسی کوری مه ریه م (سه لامی
 خودای لی بیت)، و یه ئجوج و مه ئجوج، و سی روچوون، روچوونیک
 له روژ هه لاته وه، و روچوونیک له روژ ئاواوه، و روچوونیک له دوورگی
 عه ره به وه، وه کوئا نیشانه پیش له مانه ئاگریکه له یه مه نه وه دهر ده چیت،
 خه لکی به ره و جیگای کو بوونه وه یان دهر ده کرین.

له هه ندیك فهر مووده ی تر دا باسی مه هدی یان کردووه، له گه ل

(۱) صه حیعی موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۲۹۰۱).

رپووخانی که عبه، و به رزبونو نه وهی قورئان له زه وی، له مه و دوا باسی ته و
 فهرموودانه ده که یین که له م باره یه وه هاتوون.

ئه وه یش زۆر به ی لیکۆ له ره وانی ته هلی عیلمی له سه ره ئه وه یه ته و
 ده نیشانه گه و ره یه ی رۆژی دوايي، برتین له سی نیشانه له گه ل ته و
 نیشانانه ی که له فهرمووده که ی حوذه یفه ی کورپی ئوسه ییدا باسکراوه،
 جگه له ته و نیشانه ی که باس له سی رۆچوونه که ده کات، هه رچه ند ته م
 سی رۆچوونه ی زه وی بیگومان له نیشانه گه و ره کانی رۆژی دوايين،
 وه ک له فهرمووده که دا هاتوون، به لام له پیش ده نیشانه گه و ره که دا
 رووده دن، ئه وه یشی ته و او به لگه یه له سه ر ته مه مه سه ئه له یه، ریوايه تیکی
 تری حوذه یفه ی کورپی ئوسه ییده که موسلیم ته خریجی کردووه و ته و
 سی رۆچونه ی پیش خستوو به سه ر نیشانه کانی تر دا، وه ک پیغه مبه ر
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموويه تی: «إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَكُونُ حَتَّى تَكُونَ عَشْرَ
 آيَاتٍ خَسْفٌ بِالشَّرْقِ وَخَسْفٌ بِالمَغْرِبِ وَخَسْفٌ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَالدَّخَانُ
 وَالدَّجَالُ.....»^(۱) و اتا: رۆژی دوايي نایه ت، هه تا وه کو ده نیشانه هه یه
 نه یه نه دی، رۆچوونیک له رۆژه لآت و رۆچوونیک له رۆژئاوا وه،
 و رۆچوونیک له دوورگه ی عه ره به وه، له گه ل دووکه ل، و ده جال...
 هه تا کو تایی فهرمووده که هه موو نیشانه کانی تر باس ده کات، قورگبیش
 ده لیت: یه که م نیشانه یه ک به پیی ته م ریوايه ته هه رسی رۆچوونه که یه
 که رووده دن، که هه ندیکیان له سه رده می پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا
 روویان داوه، هه روه ک (ابن وهب) باسی کردووه.

(۱) سه حیجی موسلیم به فهرمووده ی ژماره (۲۹۰۱).

به یارمه تی خودای گه وره به وردی باس له و (ده) نیشانه یه ده که یین که پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له فهر مووده که دا باسی لیوه کردوون:

نیشانه یی یه که م: هاتن و دهر چوونی مه هدی: ئەم مه هدی که سیکه له ئەهل و بهیتی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و له نه وهی چه سه نی کورپی عه لیه (خوایان لی رزای بیټ)، کاتیک دیت که دونیا پر ده بیټ له زولم و سته م له هه موو لایه که وه، به لام ئەو دیت و سه رجه م ئەو زولم و سته مانه ناهیلایت و دونیا پر ده کات له ئاسو و دهیی و عه دل و دادپه روه ری، ناوی خووی و باوکی وه ک ناوی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و باوکیه تی، وه ک ئەوه ی أبو داود و تیرومو ذی له فهر مووده یه کی عبدالله ی کورپی مه سعود (خودای لی راز بیټ) ه وه ریوایه تیان کردو وه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهر موو یټ: «لا تذهب الدنيا حتى يملك العرب رجل من أهل بيتي يواطئ اسمه اسمي واسم أبيه اسم أبي، يملأ الأرض عدلاً وقسطاً كما ملئت جوراً وظلماً»^(۱) و اتا: دونیا کو تایی نایه ت، هه تا وه کو عه ره ب ده بنه خاوه نی پیاویک له ئەهل و بهیتی من، ناوی وه ک ناوی من وابه، و ناوی باوکیشی وه ک ناوی باوکم وابه، سه رزه وی پر ده کات له عه دل و دادپه روه ری، پاش ئەوه ی که پر بو وه له زولم و سته م.

نیشانه یی دو وه م: دهر که وتنی مه سیحی ده جال: ئەم ده جاله پیاویکه له نه وه ی ئاده مه و له کو تایی دونیا دا دهر ده که ویټ، خه لکیکی زور تووشی خراپه و خراپه کاری ده بن به هو ی ئەوه و هه لیان ده خه له تینیت و له سه ر

(۱) سوننه نی ئەبی داود (۴/۳۰۶) به فهر مووده ی ژماره (۴۲۸۲) وه سوننه نی تیرمو ذی (۴/۵۰۵) به فهر مووده ی

ژماره (۲۲۳۰) وه تیرمو ذی و تو یه تی: ئەم فهر مووده یه فهر مووده یه کی چه سه ن و سه حیچه.

رېنگای رَاسْت لایان ده دات، خودای گه وړه هه نديك شتی له راده بهر دهری توانای مرقفی ده داتی و له سهر ده سستی پرووده دات، ئەم ده جاله بانگه شهی په وهر دگار په تی ده کات، به لام ئەم بانگه شه پر وپو وچه ی باوهر داران پتی هه لئاخه له تین، شایانی باسه ده چیت هه موو کون و قوشبنيکی دونه مه ککه و مه دینه نه بیت، به هه شت و دۆزه خي له گه ل خوی پینه، دۆزه خه که ی به هه شته و به هه شته که یشی دۆزه خه، ئەمه ی که باس مانکرد فەر مووده سه حیحه کان به لگن له سهری، ئەویش ئەو فەر مووده یه ی عبدالله ی کوری عه مری کوری عاصه (خودایان لی رازی بیت) له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئە گير پته وه و تیمامی موسليم له سه حیحه که یدا رپوايه تی کردووه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەر موویت: «يُخْرِجُ الدَّجَالَ فِي أُمَّتِي فِيمَكْتُ أَرْبَعِينَ لَا أُدْرِي أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَوْ أَرْبَعِينَ شَهْرًا أَوْ أَرْبَعِينَ عَامًا فَيُبْعَثُ اللَّهُ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ كَأَنَّهُ عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودٍ فَيَطْلُبُهُ فَيُهْلِكُهُ..... الْحَدِيثُ»^(۱) و اتا: له ناو نوممه ته که مدا ده جال دهر دهره که ویت، و چل ده مینیت هه وه، نازانم چل رۆزه یان چل مانگه یان چل ساله، خودای گه وړه عيسای کوری مریه م ده نیریت، وهك عروه ی کوری مه سعود وایه، کاره کانی به تال ده کاته وه و پاشانیش له ناوی ده بات.

له سه حیحی بوخاری و موسليميشدا هاتووه، که عبدالله ی کوری عومهر (خوایان لی رزای بیت) ئە لیت: «قام رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي النَّاسِ فَأَتَنِي عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ ذَكَرَ الدَّجَالَ فَقَالَ: إِنِّي أَنْذَرْتُكُمْ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أَنْذَرَهُ قَوْمَهُ لَقَدْ أَنْذَرَهُ نُوْحٌ قَوْمَهُ وَلَكِنْ سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ

(۱) سه حیحی موسليم به فەر مووده ی ژماره (۲۹۴۰).

لقومه تعلمون أنه أعور، وأن الله ليس بأعور»^(۱) واتا: پیغه‌مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ناو خه‌لکدا هه‌ستایه‌وه به‌و شیوه‌یه شایسته بی‌ت سوپاس و ستایشی خودای گه‌وره‌ی کرد، پاشان باسی ده‌جالی کرد، فهرمووی: من له‌ده‌جال ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه ده‌تانت‌رسیتم لئی، وه هیچ پیغه‌مبهریک نه‌هاتوو ه‌ئیلا گه‌له‌که‌ی ئاگادار کردوه‌ته‌وه له‌مه‌ترسی ده‌جال، نوح گه‌له‌که‌ی له‌مه‌ترسی ده‌جال ئاگادار کرده‌وه، به‌لام من شتیکنان بی‌ ده‌لیم که‌هیچ پیغه‌مبهریک نه‌یوتوو به‌گه‌له‌که‌ی، ئایا ده‌زانن که‌ ده‌جال یه‌کچاوه، وه خودای گه‌وره یه‌کچاوه نییه (پیغه‌مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته‌مه‌ی بویه فهرموو، چونکه ده‌جال بانگه‌شهی خویه‌تی ده‌کات وه‌ک ئاماره‌مان پیندا، بۆ ته‌وه‌هیشی که‌س بروای پی‌ نه‌کات که‌ خودایه، فهرمووی ته‌وه‌ی کچاوی هه‌یه و خودای گه‌وره یه‌کچاوه نییه).

نیشانه‌ی سیه‌م: دابه‌زینی عیسی‌ای کورپی مه‌ریم (سه‌لامی خوی لئی بی‌ت) له‌تاسمانه‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی، فهرمان‌په‌واییه‌کی دادپه‌روه‌رانه‌ ده‌کات و خاچ تیکوپینک ده‌شکی‌تیت، و به‌راز ده‌کوژیت، و ده‌جالیش له‌ناو ده‌بات، هه‌روه‌ک ده‌قه‌کانی قورئان و سونته‌ت باسیان له‌مه‌ کردوو، به‌نسبه‌ت قورئانه‌وه خودای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَإِنَّهُ لَعَلُّ اللَّسَاعَةِ﴾ [الزخرف: ۶۱] واتا: دابه‌زینی عیسا بۆ سه‌ر زه‌وی له‌تاسمانه‌وه نیشانه‌یه‌که بۆ زانینی هاتتی روژی دوا‌یی.

زۆربه‌ی رافه‌کارانی قورئان ته‌م ئایه‌ته‌ ده‌که‌ن به‌به‌لگه‌ له‌سه‌ر دابه‌زینی

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فهرمووده‌ی ژماره (۳۰۵۷)، وه سه‌حیحی موسلیم به‌فهرمووده‌ی ژماره

(۱۶۹) له‌فظه‌که‌ش له‌فظی بوخاریه .

عیسا (سه لامي خودای لی بیت) بو سهر زهوی، وهك ته وهی له ابن عباسه وه نه قل کراوه، ئیمامی ته حمده له مه سنه ده که یدا له ابن عباسه وه (خودایان لی رازی بیت) ریوایه تی کردووه، که له ته فسیری ئهم ئایه ته دا فهر موویه تی: «مه به ست لی دابه زین و دهر که وتی عیسای کوری مه ریهمه پیش هاتنی رژی دوايي»^(۱) جگه له مه پیش کو مه لیک فهر مووده ی صه حیج باسیان له دابه زینی عیسای کوری مه ریهم سه لامي خویان لی بیت له ئاسمانه وه بو سهر زهوی کردووه، له صه حیجی بو خاری و موسلیمدا ریوایه ت کراوه، که ته بوهوره یره خودای لی رازی بیت ته گیر یته وه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موویه تی: «والذي نفسي بيده ليوشكن أن ينزل فيكم ابن مريم حكماً عدلاً فيكسر الصليب ويقتل الخنزير، ويضع الجزية ويفيض المال حتى لا يقبله أحد، حتى تكون السجدة الواحدة خيراً من الدنيا وما فيها»^(۲) واتا: سویتد بیت به و که سه ی گیانی منی به ده سه ته، زور نزیکه کوره که ی مه ریهم له ناو تاندا دابه زیت، و حوکم به عدل و داد په روه ری بکات، و خاچ تیکویک ده شکینیت، و به راز ده کوژیت، و جزیه و سه رانه یش له سهر ته هلی کتاب داده نیت، و مال و سامانیک زوریش بلا و ده کاته وه، به شیوه یه ك ته وه نده مال و سامان زور ده بیت ده یدن به هه ر که سیك نایانه ویت و وه ری ناگریت، له و رژی ده دا سوژده بر دینک بو خودای گه وره له هه موو دونیا و ته وه یشی له دونیا دا هیه باشتر و خیر تره.

نیشانه ی چوارهم: دهر که وتن و دهر چوونی یه ئجوج و مه ئجوج، ته مانه یش

(۱) موسنده ی ئیمامی ته حمده: (۳۱۸/۱).

(۲) صه حیجی بو خاری به فهر مووده ی ژماره (۲۲۲۲)، وه صه حیجی موسلیم به فهر مووده ی ژماره

(۱۵۵) له فظه که ش له فظی موسلیمه.

خه لکینکی زوروز به نندن، و ده لاین له نه وهی (یافت) ی کوری نوحن (سه لامی خودای لی بیت) ده قه کانی و قورئان و سوننه تیش به لگه ن له سهر دهر چوون و دهر که وتنی ئەم کۆمه له یه، وهك خودای گه وره له قورئاندا فهر موویه تی:

﴿حَقَّ إِذَا فَتَحَتْ يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ * وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ [الأنبياء: ۹۶: ۹۷] وانا: هه تا ته و کاته ی بهر به سته که ی (ذو القرنین) له سهر دوو تیره ی یاجوج و ماجوج ده کریته وه (که ئەمه ش یه کیکه له نیشانه کانی نزیک بوونه وهی کۆتایی دنیا) و ئەوانه ئەو کاته له هه موو کون و که لینی که وه به لیشاو په یدا دهن و زور دهن * وه (هاتنی قیامهت) و به لینی راست نزیک بوته وه، جا له ناکاودا چاوی ئەوانه ی بی بروا بوون ئەبله ق و زه ق ده بیت.

له سوونه تیشدا بوخاری و موسلیم ئەم فهر موو ده یه یان ریوایه تکر دوو: عن زینب بنت جحش رضي الله عنها أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) دخل عليها يوماً فزاعاً يقول: «لا إله إلا الله ويل للعرب من شر قد اقترب فتح من ردم يأجوج ومأجوج مثل هذه» وخلق بأصبعه الإبهام والتي تليها^(۱) وانا: زه یه بی کچی جه حش (خودای لی پرزای بیت) ده گیریته وه که پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) رورژیکیان چوو یه ژووره وه بۆلای به ترسیکه وه فهر مووی: لا إله إلا الله، وای بۆ عه رهب له و شهر و خراپه یه ی که نزیک بووه ته وه، له ورپنگره ی که له بهر دهم به ئجوج و مه ئجوج جدا بوو هیته ی ئائمه ی لی کرایه وه، له و کاته دا به په نجه گه وره ی به رانه ی له گه ل په نجه که ی تری دوایی هه لقه یه کی دروست کرد..... فهر موو ده که.

نیشانه ی پینجهم: روخاندنی که عبه و بردنی هه رچی خشلی هه یه، له سهر

(۱) صه حیجی بوخاری به فهر موو ده ی ژماره (۳۳۴۶)، وه صه حیجی موسلیم به فهر موو ده ی ژماره (۲۸۸۰).

دهستی (ذي السويقتين)^(۱) له حبه شه، ههروهك فهرمووده‌ی صه‌حیح باسی کردووه، بوخاری و موسلیم له فهرمووده‌یه کی ئه‌بوهوره‌یره‌وه (خودای لی رازی بیت) ربوایه‌تیاں کردووه، که پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: «يخرب الكعبة ذو السويقتين من الحبشة»^(۲) واتا: ذو السويقتين که خه‌لکی حبه‌شه‌یه که عبه‌ده‌رو و خینیت، ئیما می ئه‌حمه‌دیش له‌مه‌سنه‌ده‌که‌ی خویدا، به‌سه‌نه‌دیکی صه‌حیح له‌ عبدالله‌ی کوری عه‌مه‌روه (خوای لی رازی بیت) ربوایه‌تی کردووه، که له‌پیغه‌مبه‌ری (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیستووه، که فهرموویه‌تی: «يخرب الكعبة ذو السويقتين من الحبشة، ويسلبها حليها ويجردھا من كسوتها، ولكأني أنظر إليه أصيلع أفيدع يضرب عليها بمسحاته ومعولة»^(۳) واتا: ذو السويقتين که خه‌لکی حبه‌شه‌یه که عبه‌ده‌رو و خینیت، هه‌رچی خشل و زیروزیویشی هه‌یه‌ده‌بیات، په‌رده‌که‌یشی لی‌داده‌مالیت، وه‌ك ئه‌وه‌وایه‌ئا ئیستا سه‌یری بکه‌م، که‌چه‌لیکی بچکۆله‌ی گۆجی ده‌ست لاره، به‌زه‌نگن و پاچه‌که‌ی به‌رده‌بیته‌که‌عه‌و ده‌پرو و خینیت.

نیشانه‌ی شه‌شه‌م: دوو‌که‌ل، بلا‌و‌بوونه‌وه‌ی دوو‌که‌لیکی گه‌وره‌یه له‌ئاسماندا، که‌هه‌موو خه‌لکی ده‌گریته‌وه و دایانده‌پۆشیت، له‌م باره‌یه‌شه‌وه، قورئانی پیرۆز فهرموویه‌تی: ﴿فَأَرْقَبَ يَوْمَئِذٍ السَّمَاءَ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ * يَعْنِي النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [الدخان: ۱۰، ۱۱] واتا: چاوه‌رپی رپۆزیک بکه‌که دوو‌که‌لیکی ئاشکرا به‌ری ئاسمان ده‌گریته. * هه‌موو خه‌لکی داده‌گریته، بویه‌به‌ترسه‌وه‌ده‌لین: ئه‌مه‌سزاو ئازاریکی به‌ژانه.

(۱) واته: دوو‌قاچی باریکی هه‌یه، یان قول باریکیکه.

(۲) صه‌حیحی بوخاری به‌فهرمووده‌ی ژماره (۱۵۹۱)، وه‌صه‌حیحی موسلیم به‌فهرمووده‌ی ژماره (۲۹۰۹).

(۳) موسته‌دی ئیما می ئه‌حمه‌د: (۲/ ۲۲۰).

ئوه ویشی له سوننه تدا به لگه بیت له سهر ئه م نیشانه یه ی رۆژی دوایی،
 ئه و فهرمووده یه ی حوذه یفه ی کوری ئوسه ید (خودای لی رازی بیت) که
 پیشتر باسمان کرد، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: «إن الساعة
 لا تكون حتى تكون عشر آيات خسف بالمشرق وخسف بالمغرب وخسف
 في جزيرة العرب والدخان والدجال، والدابة...»^(۱) واتا: رۆژی دوایی نایه ت،
 هه تاوه ده نیشانه هه یه نه یه نه دی، رۆچوونیک له رۆژه لآت و رۆچوونیک
 له رۆژئاواوه، و رۆچوونیک له دوورگه ی عهره به وه، له گه ل دووکه ل، و
 ده جال، و ئازه ل، و... هه تاکوژنای فهرمووده که هه موو نیشانه کانی تر باس
 ده کات.

نیشانه ی حه وته م: به رزکردنه وه ی قورئان له زهویه وه بو ئاسمان،
 به شیویه که هیچ نایه تیکه ی له سهر دیرپی کتیبه کان و ناو سینگی ئه و
 که سانه ش قورئانیان له بهر بووه نامینیت و به رز ده کریته وه، ابن ماجه
 و حاکم له فهرمووده یه کی حوذه یفه وه ریوایه تیان کردووه، که پیغه مبه ر
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموویت: «یدرس الإسلام كما یدرس وشي الثوب حتى
 لا یدری ما صیام ولا صلاة ولا نسك، و لیسری علی کتاب الله عزوجل فی لیلة
 فلا یبقی فی الأرض منه آیه»^(۲) واتا: ورده ورده ئیسلام که م ده کات و کال
 ده بیته وه، وه ک جلوبه رگ چۆن رهنگ و نه خشی سه ری کال ده بیته وه
 نامینیت، هه تاوه کو وای لی دیت که نازانریت رۆژو و ئویژ و حه ج چیه،

(۱) صه حیجی موسلیم به فهرمووده ی ژماره (۲۹۰۱).

(۲) سونه نی ئین ماجه (۲/۱۳۴۴)، به فهرمووده ی ژماره (۴۰۴۹)، و موسته دره کی ئه لحاکم
 (۴/۴۷۳) وه ئه لحاکم ده لیت: ئه م فهرمووده یه فهرمووده یه کی صه حیجه به مه رجه کانی موسلیم،

لەشەویکدا کتیبەکە ی خودا (قورئانی پیرۆز) بەرز دەبیته وە بۆ ئاسمان بەشیوەیەك سەر زەوی یەك ئایەتی تیدا نامینیت.

نیشانە ی هەشتەم: هەلھاتنی خۆر لە خۆرئاواوە، دەقەکانی قورئان و سوننەتیش بەلگەن لەسەر روودانی ئەم نیشانە یە، وەك خودای گەورە فەر موویە تی: ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَوَ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ [الأنعام: ۱۵۸] و اتا: ئەو رۆژە کە هەندیکێ نیشانەکانی پەر وەردگارت دین و سەر هەلئەدەن، ئیتر هەر کەسێك بەر لەو بەر باوهری نەهینای و، ئەو رۆژە باوهر بهینێ، هیچ قازانجیکێ لیناکات، یان بیهوی لەو ماوهریەدا چاکە یەك بە دەست بهینێ، هەمدیسان بیسوود دەبیت، کە و ابو بەر لەو رۆژە باوهر بهین و، کاریکی باشیش وە دەست بخەن بۆ خۆتان.

کۆمەلێك لە پرافەکاران و موفەسیرەکان دەلین: مەبەست لە: ﴿بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ هەلھاتنی خۆر لە خۆرئاواوە، طەبەریش پاش ئەو ی رای زانایان باس دەکات لە تەفسیری ئایەتە کە دا، دەلین: بەهێزترین را و بۆچوون لەم باریه و ئەو رایه یە کە پیغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی کردووه، ئەویش ئەو یە کە فەر موویە تی: کاتیک کە خۆر لە خۆرئاواوە هەلئیدت.

بوخاری و مسلمیش لە فەر موودە یەکی ئەبوهوریرە وە (خودای لی رازی بیت) رپوایە تیان کردووه، کە پیغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویە تی: «لا تقوم الساعة حتى تطلع الشمس من مغربها فإذا طلعت فرأها الناس آمنوا أجمعون فذاك حين لا ينفع نفسًا إيمانها لم تكن آمنت من قبل أو كسبت في إيمانها خيرًا»^(۱) و اتا: رۆژی دوابی نایەت هەتاو هەکو خۆر ئاخۆرئاواوە هەلئە یەت،

(۱) صەحیحی بوخاری بە فەر موودە ی ژمارە (۴۶۳۶)، وە صەحیحی موسلیم بە فەر موودە ی ژمارە (۱۵۷).

جا کاتیک له خورئاواوه هه‌لهات، و خه‌لکی به‌چاوی خویان بینیان، هه‌موویان باوهرده‌هینن، به‌لام‌ئه‌و روژه‌دا ئیتر باوهر له‌که‌سیک وهرناگیریت که پیشتر باوهری نه‌هیناییت، یان خیری له‌باوهرکه‌ی نه‌بینییت.

نیشانه‌ی توپه‌م: دهرچوونی ئاژه‌له‌که‌یان گیانداره‌که: ئەم ئاژه‌له‌پیش گیاندار و دروستکراویکی گه‌وره‌یه، ده‌لین گوایه: شه‌ست بال درێژه، و زۆرزل و تووکنیشه، و تراویشه که له‌شیوه‌یدا زۆر جیاوازه له‌گیاندارانی تر له‌چه‌ند ئاژه‌لیکی تر ده‌کات، قورئان و سوننه‌تیش به‌لگه‌ن له‌سه‌ر دهرچوون و دهرکه‌وتنی ئەم نیشانه‌گه‌وره‌یه‌ی پیش هاتنی روژی دوایی، خودای گه‌وره‌پیش له‌م باره‌یه‌وه‌ فهرموویه‌تی: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ [النمل: ۸۲] واتا: کاتیک بریاری به‌ریابوونی (قیامه‌ت درا، یاخود نزیک بووه)، زینده‌وه‌ریک له‌زه‌وی دهرده‌هینن بویان که قسه‌یان بو‌ده‌کات که: به‌راستی زۆربه‌ی خه‌لکی باوهریان به‌تایه‌ت و فهرمانه‌کانی ئیمه‌نه‌بووه.

ئیمامی موسلیم له‌ئه‌به‌هوره‌په‌روه‌ه (خودای لی‌رازی بی‌ت) ریوایه‌تی کردووه، که پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: «ثلاث إذا خرجن لا ينفع نفساً إيمانها لم تكن آمنت من قبل أو كسبت في إيمانها خيراً، طلوع الشمس من مغربها والدجال ودابة الأرض»^(۱) واتا: سی نیشانه‌هه‌ن ئە‌گه‌ر دهرکه‌وتن، ئە‌وه‌که‌سه‌ی له‌وه‌وپیش باوهری نه‌هیناییت یان خیری له‌باوهرکه‌ی نه‌بینییت، باوهره‌په‌نانه‌که‌ی له‌و روژه‌دا سوودی ناییت بوی، هه‌لهاتنی خور له‌خورئاواوه، هاتنی ده‌جال و گیانداره‌که‌ی زه‌وی.

(۱) سه‌حیحی موسلیم به‌فهرمووده‌ی ژماره (۱۵۸).

ئيمامي ته حمده له نه بو ئومامه وه (خوای لى رازى بيت) ته خريجى کردووه، كه پيغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) فهر موويه تى: «تخرج الدابة فتسم الناس على خراطيمهم ثم يغمرون فيكم حتى يشترى الرجل البعير فيقول ممن اشتريته فيقول: من أحد المخطئين»^(۱) واتا: گيانداره كه ي دهر ده چييت، خه لكى به لوتياندا ده ناسر يته وه، (موسلمانان به نيشانه يه ك و بى باوهر ي به نيشانه يه ك له روومه تياندا) نه مجا له ناوتاندا زور دهن، تاواي لى دييت كه سيك و شتر يك ده كر يت، پي ده لين: له كييت كر پوه؟ نه لييت: له يه كييك لهو لووت در يزانه. هه يته مى و غه يري نه ويش له فهر مووده ناسان سه نه دى ته م فهر مووده يان به سه نديكى سه حيج دانا وه.

نيشانه ي ده يه م: دهر چوونى ئاگر يكى گه و ره، كه له عه ده نه وه دهر ده چييت خه لكى به رى ده كه ون بو شو ينى كو بو ونه وه يان، نه مهش كو تا نيشانه يه له نيشانه گه و ره كان، سو ننه تيش به لگه يه له سه ر رو ودانى ته م نيشانه يه، هه رو وه ك لهو فهر مووده يه ي كه حو ذه يفه ي كور ي ئوسه يد (خو دا ي لى رازى بيت) ريو ايه تى کردو وه، و پيش تريش ئاماژه مان پيدا، كه پيغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) فهر موويه تى: «وأخر ذلك نار تخرج من اليمن تطرد الناس إلى محشرهم»^(۲) واتا: كو تا نيشانه يش ئاگر يكه له يه مه نه وه دهر ده چييت و خه لكى ده كه ونه رى بو شو ينى كو بو ونه وه يان.

ته م نيشانانه ي كه باس مان كردن گه و ره ترين نيشانه كانى رۆزى دوايين، جا نه گه ر هاتنه دى نه وا قيامت هه لده سييت به ئيزن و مؤله تى

(۱) موسنه دى نه حمده: (۲۶۸/۵).

(۲) سه حيجى موسليم به فهر مووده ي ژماره (۲۹۰۱).

خودای گه وره، وه باس له وه یش کراوه ئه م نیشانانه وهك دهنگه موروی ملوانکه یهك چۆن له هۆنینه وهیدا یهك به دواى یه كدا دین، ئه گهر (په تی ئه و ملوانکه یه پچرا) یه کیکیان به ربوویه وه ئه وانه وانی تریش به دوایدا دین، ئه م نیشانه یش وهك ئه و دهنگه موروانه به دواى یه كدا دین، طه به رانی له کتیبی (الواسط) داریوایه تی کردوو له ئه بوهوره یه وه (خودای لی رازی بیته) که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: «خروج الآيات بعضها على إثر بعض، يتتابعن كما تتابع الخرز في النظام»^(۱) واتا: ده رکه وتن و ده ر چوونی نیشانه (گه وره کانى روژی دواى) یهك له دواى یهك دین، وهك چۆن موروی ملوانه که یهك له هۆنینه وهیدا به دواى یه كدا دین.

(۱) (المعجم الوسيط: ۵ / ۱۴۸)، به فهرموده ی ژماره (۴۲۸۳).

باسی دووهم خوشی و سزاکانی ناو گور

سی دواکاری له خوگر تووه

لیکولینه ووه و دراسه کردنی ئەم مه سئه له یهش له سی ته وهره پیک دیت:

ته وهره یه کهم: باوهر به خوشی و سزاکانی ناو گور و به لگه کانی:

باوهر به خوشی و خوشگوزهرانی کهسانی باوهر دار له ناو گور، و سزا و ناخوشی بو ئەو کهسانه یان که شایسته ی ئەمەن له گونا هباران و سه رینچی کهران و کهسانی خراب، یه کیکه له بنه ماکانی ئیمان و باوهر، که ده قه کانی قورئان و سووننهت به لگه ن له سه ری.

ئەو به لگانه ی که له قورئانی پیرۆزدا هاتوون له سه ر خوش و خوشگوزهرانی ناو گور، زورن ئیمه تنه نا ئاماژه به هه ندیکیان ده که بن، خودای گه وره له م باره یه ووه فه رموو یه تی: ﴿يَشِيتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ [ابراهیم: ۲۷] و اتا: جا ئەوانه که باوهر یان به خوداو به گشت بریاره کانی خودا هیناوه، به هوی ئەم وشه جیگر و نه گور او ه ی (لا إله إلا الله) وه خودا پینگه یان قایم و ثابت ده کات، له ژیانی دنیا و له دوار و ژیشدا.

ئەم نایه ته به لگه یه له سه ر جیگر و ثابت کردنی باوهر داران له کاتی پرسیار لیکردنیان له ناو گوردا، وه سه ر جه م ئەو خوشیا نه شیان بو جیگر ده کات که به دوا ی ئەو پرسیار نه دا دین، بوخاری له به رانی کوری عازبه ووه (خودایان لی رازی بیست) رپوایه تی کردووه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

فه‌رموویه‌تی: «إِذَا أَقْعَدَ الْمُؤْمِنُ فِي قَبْرِهِ أَتَىٰ ثُمَّ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿يَشِيتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾»^(۱) وانا: کاتیک که باوهر دار دادنه‌نیشتریت له‌ناو گۆرپه‌که‌یدا وه‌ده‌هیتریت، پاشان که شاهیدی دا که هیچ خودایه‌کی به‌هه‌ق نییه‌جگه‌له‌ (الله) و شاهیدیشی دا که محمد پیغه‌مبهری خودایه، ئەمەش مانای ئەو و ئایه‌ته‌ی خودای گه‌وره‌یه‌ که ده‌فه‌رموویت: ﴿يَشِيتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر سزای ناو گۆر، ئەم ئایه‌ته‌یه‌ پیرۆزه‌یه‌ که خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَكَافٍ بِالْقَوْلِ إِذْ لَوْ أَنَّهُ لَمَّا عَذَبَ بِالشَّاكِرِينَ وَالْمُكْفِرِينَ لَمَّا عَذَبَ بِالشَّاكِرِينَ وَالْمُكْفِرِينَ﴾ [غافر: ۴۵، ۴۶] وانا: سزای سه‌خت هات و دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ونی گرت‌ه‌وه * ئاگری دۆزه‌خ به‌یانان و ئیواران نیشانیان ده‌دریت، یاخود پیا‌ی‌اندا ده‌چیزتریت، له‌ (جیهانی به‌رزه‌خدا) رۆژی قیامه‌تیش فه‌رمان ده‌دریت: ئاده‌ی تاقم و ده‌سته‌ی فیرعه‌ون بخه‌نه‌ ناو ئیش و ئازاری زۆر ناخۆشه‌وه.

قورطبی له‌م باریه‌وه ده‌لێت: جمهوری زانایان رایان وایه‌ که ئەم پێشانانی ئاگره‌ به‌فیرعه‌ون و ده‌ست و دایره‌که‌ی له‌ناو گۆرپه‌دایه، که به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر بوونی سزای ناو گۆرپه‌ و جیگیرکردنی، ابن کثیریش ئەلێت: ئەم ئایه‌ته‌ بنه‌مایه‌کی گه‌وره‌یه‌ به‌ده‌ست ئەه‌لی سوننه‌ته‌وه‌ که ده‌یکه‌ن به‌به‌لگه‌ له‌سه‌ر بوونی سزای ناو گۆر.

هه‌روه‌ها ئەم ئایه‌ته‌یش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر بوونی سزای ناو گۆر، که خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿سَنُعَذِّبُهُمْ مُّزْتَجِينَ لَمَّا يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فه‌رموده‌ی ژماره‌ (۱۳۶۹).

[التوبة: ۱۰۱] و اتا: له مه و دوا ئه وانه هه ر له دنيا دا دوو جار ئازاريان ده دهين، پاشان ده برينه وه به ره و سزا و ئازاريكي زور سهخت و دژوار.

زۆر به ي زاناياني سه له ف ئه م ئايه ته يان كردوو به به لگه له سه ر بووني سزاي ناو گۆر، مو جاهد يش له ته فسيري ئه م ئايه ته دا و تو يه تي: سزايان ده دهين به برس يه تي و سزاي ناو گۆر، ئه م جا له ته فسيري ئه مه دا ﴿يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ و تو يه تي: به سزادانيان له رۆژي دواييدا، قه تا ده يش ده لئيت: سزاي دونيا و سزاي ناو گۆر، پاشان سزاي سهختي رۆژي دوايش، ئيمامي بو خاريش ئه م ئايه ته و ئايه ته كه ي پيشتر يشيكر دوو به به لگه له سه ر بووني سزاي ناو گۆر له ماناي ئه و فهر مو و دانه ي كه باس له سزاي ناو گۆر ده كه ن.

ئه و فهر مو و دانه يشي به لگه ن له سه ر بووني سزاي ناو گۆر زور زورن، يه كيكيش له وانه ئه و فهر مو و ده يه يه له هه ردوو سه حيجي بو خاري و موسليمدا هاتوو ه، كه عبدا لله ي كور ي عوم ه ر (خو ايان لي رزا بي ت) ر يو ايه تي كردوو ه، كه پيغه م به ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر مو ويه تي: «إِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا مَاتَ عَرَضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ فَيُقَالُ هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّىٰ يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۱) و اتا: هه ر كه سيك له ئيو ه كا تي ك ده مر ي ت، به يانيان و ئيو اران جيگا كه ي له به هه شتا د پيشان ده در ي ت ئه گه ر ئه هلي به هه شت بي ت، خو ئه گه ر ئه هلي ئا گريش بي ت ئه وه به و شي وه يه ئا گري پيشان ده در ي ت، پني ده لئين: ئه مه جيگا ته هه تا رۆژي دوايي خوداي گه و ره زيندو و ت ده كا ته وه.

له سه حيجي موسليميشدا هاتوو ه، كه ئه نس (خوداي لي رازي بي ت)

(۱) سه حيجي بو خاري به فهر مو و ده ي ژماره (۱۳۷۹)، وه سه حيجي موسليم به فهر مو و ده ي ژماره (۲۸۶۶).

رپوایه تی کردووه، پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: «لولا أن لا تدافنوا لدعوت الله أن يسمعكم من عذاب القبر»^(۱) وانا: ته گهر بهاتایه له ناو گوردا نه شاردر انایه ته وه، ته وادوام له خودای گه وره ده کرد سزای ناو گورئان پی بیستیت.

غه یری ته مانه یش به لگن له قورئان و فهرمووده کانسی پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زور زورن له سهه بوونی سزای ناو گور، به نه ندازه ی پیویست به لگمان هیتایه وه له سهه جیگیر بوونی خوشی و سزای ناو گور... خودای گه وره ش زانتره.

ته وره ی دووه م: خوشی و سزاکانی ناو گور له سهه لاشه و رو حیشه.
خوشی و سزاکانی ناو گور بو رو ح و لاشه یه به یه که وه، رو ح خوش به خت ده بیست یان سزای پی ته چیژریت له گه ل لاشه که یشیدا به یه که وه، ههروه که هندیك جاریش رو ح خوش به خت ده بیست یان سزا ته دریت جیا له لاشه که ی، ته و کاته خوشی و سزای رو ح به ته نها بو رو حه و له سهه لاشه نییه، له سهه ته م مه سهه له یه ش به لگن له قورئان و سوننه ت گه لیك هاتووه، و ته هلی سوننه ت و جه ماعه تیش یه کران له م باره یه وه، له گه ل بوونی چه ند ده نگیکی جیاواز که پیان وایه خوشی و سزای ناو گور ته نها بو رو حه به دوور له لاشه.

به لگن یش له سهه ته وه ی خوشی و سزا له ناو گوردا بو رو ح و لاشه یشه به یه که وه، ته نه سی کوری مالیک (خودای لی رازی بیست) ده گیپر یته وه که پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: «إن العبد إذا وضع في قبره وتولى عنه

(۱) صه حیجی موسلیم به فهرمووده ی ژماره (۲۸۶۸).

أصحابه وإنه ليسمع قرع نعالهم أتاه ملكان فيقعدانه فيقولان: ما كنت تقول في هذا الرجل لمحمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فأما المؤمن فيقول: أشهد أنه عبد الله ورسوله فيقال له انظر إلى مقعدك من النار قد أبدلك الله به مقعدا من الجنة فيراهما جميعا، وأما المنافق والكافر فيقال له ما كنت تقول في هذا الرجل؟ فيقول: لا أدري كنت أقول ما يقول الناس، فيقال: لا دريت ولا تليت، ويضرب بمطارق من حديد ضربة فيصيح صيحة يسمعها من يليه غير الثقلين^(۱) واتا: بهنده كاتيك خرايه ناو گوره كه يه وه و خزم و كه سو كاره كه ي دايانپوشي و پشتيان هه لكرد، ئەم مردوو ه خشه ي نه عله كانيان ده بيستى، پاشان دوو فريشته دين بولاى و دائه نيشين (ئەم دانىشتنه يش مه گەر خودا خوى بزانيت چونه) و پيى ئەلئين: ده رباره ي ئەو پياوه (محمد) چى ئەلئيت؟ باوهر دار له وه لامياندا ئەلئيت: شاهيدى ئە دەم كه ئەو عه بدى خودا و پيغه مبه ريه تى، ئەمجا پيى ئە و تريت: ده ي سه رى جيگا كه ت بكه له ئاگر دا كه خوداى گه وره بوى گورپويت به جيگايه ك له به هشتدا، ئەمجا هه موويان ده بينن، به لام بى باوهران و دوور و پييان ده و تريت: ده رباره ي ئەو پياوه (محمد) چى ئەلئيت: ئەلئيت: نازانم، ئەو هم ده وت كه خه لكى ده يانوت، پيى ده و تريت: نه ده تزانى و نه خوئنديشته وه، ئەو جايه ك چه كوشى ئاسنينى لى ده رديت، هاوارى كى وا توند و قايم ده كات كه هه موو گيانله به ريك ده بيستى مروف و جنوكه نه بييت.

بهرائى كورپى عازبىش (خوداى لى رازى بييت) له وه فهرمووده دريژه ي كه له پيغه مبه رى خودا وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گير او يه تيه وه دواى ئەوه ي

(۱) صه حيحى بوخارى به فهرمووده ي ژماره (۱۳۳۸).

باس له گیان کیشان و بهرزبوونه وهی رپوح ده کریت بۆ ئاسمان هاتووه:
 «.... فتعاد روحه في جسده فيأتيه ملكان فيجلسانه فيقولان له من ربك»^(۱)
 واتا: ئه مجا رپوحه كهی ده گپردریتته وه بۆ ناوجهسته كهی و دوو فریشته
 دین بۆلای ودایده نیشین، پئی ده لئین: پهروهردگارت کئییه؟ تا کو تایی
 فهرمووده كه كه ته واو ده بیئت ئهم فهرمووده یه حاکم و غهیری حاکمیش
 به فهرمووده یه کی صه حیحیان داناوه..

ئهم دوو فهرمووده به لگهن له سه ره وهی خوښی و سزای ناوگۆر بۆ
 رپوح و جهسته یه به یه كه وه، کاتیك كه پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 ده فهرموویت: «إن العبد إذا وضع في القبر»^(۲) واتا: بهنده کاتیك كه خرایه
 ناوگۆر وه.. به لگه یه کی روون و ئاشکرایه له سه ره وهی وشه ی (العبد)
 كه له فهرمووده كه دا هاتووه، ناوه بۆ رپوح و جهسته به یه كه وه، ههروهها
 كه ده لئیت رپوحه كهی ده گپردریتته وه بۆ ناوجهسته كهی و ئه مجا پرسپاری
 لی ده کریت، ههروهك له فهرمووده كهی به رائی کورپی عازب، و له دوو
 فهرمووده كهی تریش کاتیك باس له وه ده کات كه «يسمع قرع نعالهم»^(۳)
 واتا: مردووه كه گوئی له خشه ی نه علی ئه و كه سانه ده بیئت كه دایان پۆشیوه
 و به جیی ده هیلن، یان كه فهرموویه تی: «فيقعدانه» واتا: دوو فریشته كه

(۱) موسنه دی ئه حمده (۴ / ۲۸۷)، وه سونه نی ئه بی داود (۵ / ۷۵) به فهرمووده ی ژماره (۴۷۵۳)،
 وموسته دره کی ئه لحاکم: (۱ / ۳۷ - ۳۸).

(۲) تیرموذی - الجناز - (۱۰۴۶)، وه ئه بو داود - الجناز - (۳۲۱۳)، وه موسنه دی ئه حمده (۲ / ۲۷).

(۳) بوخاری - الجناز - (۱۲۷۳)، وه موسلیم - الجنة وصفه نعيمها وأهلها - (۲۸۷۰)، وه ئه لئه سائی

- الجناز - (۲۰۵۱)، وه ئه بو داود - الجناز - (۳۲۳۱)، وه موسنه دی ئه حمده (۳ / ۱۲۶).

مردووه که داده نیشین، یان که ده فهر موویت: «ویضرب بمطارق من حدید»^(۱) و اتا: به چه کوشیکی ئاسنین لئی ده دریت، یان که فهر موویه تی «فیصیح صیحة»^(۲) و اتا: هاواریکی به هیژ ده کات، هه موو ئه مانه ی که ئامار هه مان پیدان صیقاتی جه سته ن، و ئه وهیشی له ناو گوژدا پرووده دات له خووشی و سزا په یوه ندیان به رۆح و جه سته وه پیکه وه هه یه.

به لام هه ندیک فهر مووده ی تریش هه ن به لگن له سه ر ئه وه ی هه ندیک جار خووشی یان سزای ناو گوژ ده که ویته سه ر رۆح به ته نها دوور له جه سته، وهك ئه وه فهر مووده یه ی عبدالله ی کوری عه باس (خودایان لی رازی بیټ) ریوایه تی کردووه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موویه تی: «لما أصيب إخوانكم يعني يوم أحد - جعل الله أرواحهم في أجواف طير خضر ترد أنهار الجنة وتأكل من ثمارها وتأوي إلى قناديل من ذهب في ظل العرش»^(۳) و اتا: کاتیک براكانتان له رۆژی ئو خوددا کوژران، خودای گه و ره رۆحه کانیانی خسته ناو سکی بالنده ی سه وزه وه، به سه ر پرووباره کانی به هه شتدا ده سوړینه وه و له به ر و بوومه کانی ده خون، و به رز ده بنه وه بولای کومه له پرووناکی و چرایه ک که له زیږ دروستکراون له سپیبه ری عه رشدا.

(۱) بوخاری - الجنائز - (۱۳۰۸)، ئه لئه سائی - الجنائز - (۲۰۵۱)، ئه بو داود - السنة - (۴۷۵۱)، موسنده ی ئه حمده (۱۲۶/۳).

(۲) بوخاری - الجنائز - (۱۲۷۳)، ئه لئه سائی - الجنائز - (۲۰۵۱)، ئه بو داود - السنة - (۴۷۵۱)، موسنده ی ئه حمده (۱۲۶/۳).

(۳) موسنده ی ئه حمده (۱ / ۲۶۶)، موسنده ره کی ئه لحاکم (۲ / ۸۸، ۲۹۷)، حاکم ئه م فهر مووده ی به سه حیح داناهه و ئیامی ده هه بیس هاو رایه تی.

بهمه‌ش ده‌گه‌ینه‌ئو ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که خووشی یان سزای ناو‌گۆر له‌سه‌ر
 رۆح و جه‌سته‌یه‌ك پینکه‌وه، وه‌ه‌ندیك جاریش ته‌نها بو رۆحه، كۆمه‌لیك
 له‌پیشه‌وایانی لیکۆله‌ری ئه‌هلی سوننه‌ت له‌چه‌سپاندنی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا
 و تویانه: به‌ئیتفاقی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت سزا و خووشی ناو‌گۆر بو
 رۆح و جه‌سته‌یه‌ پینکه‌وه، هه‌ندیك جار به‌ته‌نها ده‌روون خووشه‌خت ده‌بی‌ت
 یان سزا ده‌چیژیت، چون هه‌ندیك جاریش پینکه‌وه جه‌سته و ده‌روون سزا
 یان خووشی ناو‌گۆر ده‌چه‌ژن، له‌م حاله‌ته‌یشدا خووشی یان سزا له‌سه‌ر
 جه‌سته‌و رۆح ده‌بی‌ت له‌یه‌ك كاتدا، هه‌روه‌ك چون هه‌ندیك جاریش به‌ته‌نها
 بو رۆحه.

ته‌وه‌ره‌ی سیئه‌م: باوهر به‌هه‌ردوو فریشته‌ی (مونکر) و (نکیر).

پیشتر و له‌باسی کار و فه‌رمانی فریشته‌کاندا باسی (مونکیر) و
 (نکیر) مانکرد، که دوو فریشته‌ن و خودای گه‌وره‌ی رایسپاردوون
 به‌پرسیارکردن له‌مردوو‌ه‌کان له‌ناو‌گۆره‌کانیاندا، لیره‌دايشدا بۆیه
 جارێکی تر باسمانکردوونه‌ته‌وه، بو ئه‌وه‌ی به‌دریژی باس له‌وه‌بکه‌ین که
 باوهر بوون به‌و پرسیاران‌ه‌ی ئه‌و دوو فریشته‌یه‌ له‌مردوو‌ه‌کانی ده‌که‌ن و ئه‌و
 رپووداوانه‌ی که دیت به‌سه‌ریان له‌ناو‌گۆردا به‌شیکه‌ له‌باوهر بوون به‌خووشی
 و ناره‌حه‌ته‌یه‌کانی ناو‌گۆر.

فه‌رمووده‌ گه‌لیکیش له‌م باره‌یه‌وه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر وه‌صف و کار و
 فه‌رمانی ئه‌م دوو فریشته‌یه‌ و پرسیاره‌کانیان که ئاراسته‌ی مردوو‌ه‌کانی
 ده‌که‌ن پاش شاردنه‌وه‌یان، تیرموذی و ابن حبان له‌ئه‌بو هوره‌یره‌وه
 (خودای لی رازی بی‌ت) رپوایه‌تیان کردووه، که پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

فهرموويه تي: «إذا قبر الميت أو قال أحدكم - أتاه ملكان أسودان أزرقان يقال لأحدهما المنكر والآخر النكير، فيقولان ما كنت تقول في هذا الرجل، فيقول: ما كان يقول هو عبد الله ورسوله، أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا عبده ورسوله، فيقولان: قد كنا نعلم أنك تقول هذا ثم يفسح له في قبره سبعون ذرعا في سبعين..، وإن كان مناققا قال: سمعت الناس يقولون فقلت مثله لا أدري: فيقولان: قد كنا نعلم أنك تقول ذلك، فيقال للأرض التثمي عليه فتلتم عليه فتختلف أضلاعه فلا يزال فيها معذبا حتى يبعثه الله من مضجعه ذلك»^(١) و انا: كاتيك كه مردوو خرايه ناو گوره وه، يان كه سيكيستان خرايه ناو گوره وه، دوو فريشته ي ره شي شين باو دين بولاي، يه كيكيان ناوي مونكير و نه وي ديكه شيان نه كير، پي ده لين و لي ده پرسن، له باره ي نه و پيا وه وه (مه به ست پي پيغه مبه ره (صلى الله عليه وسلم)) چي ده ليت؟ نه و كه سه ي كه باوهر دار بيت له وه لامياندا ده ليت: نه وه ي ده يانووت كه به نده و پيغه مبه ري خودايه، شاهيدي ته دم كه هيچ په رستر او يكي به هق نيه جگه له (الله)، و شاهيديش ته دم كه محمد به نده و پيغه مبه ري خودايه، نه مجا دوو فريشته كه پي ده لين: ئيمه ده مانزاني كه تو هر نه مه ده ليت، پاشان گوره كه ي هفتا بال به هفتا بال بو فراوان ده كه ن... خو نه گهر (خوپه نامان بدات) نه و كه سه دوو روو يان (بي باوهر بيت) له وه لامياندا ده ليت: له خه لكي شتيكم ده بيست نازانم نه وه ي نه وان ده يانووت مينيش هر نه وه ده ليم، نه مجا دوو فريشته كه ده لين: ئيمه ده مانزاني

(١) سونه ني تيرمودي (٣/ ٣٨٣)، به فهرمووده ي ژماره (١٠٧١) تيرمودي نه ليت نه فهرمووده يه

فهرمووده يه كي حسه ن و غه ربه، ئين حبان: (٧/ ٣٨٦)، به فهرمووده ي ژماره (٣١١٧).

تۆ ههر ئەمه وه لآمه، پاشان فهрман ده کهن به زهوی ئادهی بیوشیره به خۆتوه، زه ویش ده یوشیریت به خۆیه وه هه تا وه کو په راسو وه کانی ده چن به ناویه کدا، به م شیویه سزای ئەدهن هه تا ئه و روژهی خودای گه و ره زیندووی ده کاته وه و له جیگا کهی خۆی دیته ده ره وه.

دیسان ئه و فهرمووده یه ی ئەنهس (خودای لی رازی بیت) که پیشتر باسمان کرد به لگه یه له سه ر پرسیار کردنی ئه و دوو فریشته یه له مردو وه کانی ناو گۆر.

له کۆتاییدا ئه وه ی پێویسته که بیلین، ئه وه یه واجبه باوهر بوون به م دوو فریشته یه و به ناوه کانیان و به وه صفانه ی که له باره یانه وه هاتوون، له گه ل ئه و پرسیارانه یشی که ئاراسته ی مردو وه کانیان ده کهن، ئەمه سه ره رای باوهر به وه وه لآمه ی که باوهر داران له گه ل بی باوهر و دوو پرووه کان دهیده نه وه تا کۆتایی دیت به و خۆشی و نبعمه ته ی ئاماده کراوه بو موسلمانان یان به و سزا و ناخۆشیه ی ئاماده کراوه بو بی باوهران، وه ک ئه وه ی له فهرمووده سه حیحه کاندایان لیکراوه.

زانایان رایان جیا وازه له باره ی ئه وه ی ئایا پرسیار کردنی مردو وه کانی ناو گۆر تایبه ته به ئوممه تی ئیسلامه وه، وه ک هه ندیک وای بو چون، یان ئه وه تانی ئەم پرسیار کردنه بو هه موو ئوممه تانی تریشه وه ک ئه وه ی هه ندیک زانایان رایان وایه، به لآم ئه وه ی له ده قه کانه وه وهر ده گیریت ئه وه یه ئەم پرسیار کردنه ی فریشته کان له مردو وه کانی ناو گۆر تایبه ت نییه به ئوممه تی ئیسلامه وه، به لکو بو گشت ئوممه ته کانی تریشه، ئەمه یش رای زۆر به ی زۆری زانایان و لیکۆله ره وانی ئیسلامه، خودای گه و ره ش زاناته.

باسی سیههم

باوهر بهزیندوو بوونهوه

باوهر پـوون بهزیندوو بوونهوه گه وره ترین بنه مای باوهر و ئیماننه له ئایینی پیرۆزی ئیسلامدا، وهك ئه وهیسی دهقه كانی قورئان و سوننهت به لگهن له سه ری، ئهم به شه چهنه لایهن و چه مكینکی له خو گرتوو، كه هه قیقه ت و گرنگی باوهر پـی بوونی روون ده كاته وه، وه ئه وهیش روونده كاته وه كه پـیویسته باوهر دار به چی شیویهك باوهری بهزیندوو بوونهوه و ئه حوال و پرو داوه كانی هه بیته.

ته وه ره ی یه كه م: مانای زیندوو بوونهوه و هه قیقه ته كه ی.

(البعث) زیندوو بوونهوه له زمانی عه ره بیدا به دوو مانادیت:

یه كه م: ناردن، یان ره وانه كردن، وهك خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى﴾ [الأعراف: ١٠٣] و اتا: له پاش ئه وانیش موسا مان ره وانه كرد، لی ره دا و شه ی (بعث) به مانای ره وانه كردن هاتوو ه.

دووهم: به مانای وور وژاندن و جولاندن دیت له زمانی عه ره بيشدا و تراوه: بعثت البعير فانبع، و اتا: جولاندنم و ئه ویش جولا، هه روه ها زیندوو كردنه وه ی مردوو ه كانی ش هه ر له م مانایه وه ر گیراوه ئه ویش به زیندوو كردنه وه و ده ره ی تیان له گۆره كانیان، كاتیک ده وروژین و ده جولین له كاتی زیندوو بوونه وه دا، خودای گه وره هیش فه رموویه تی: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِ مَوْسَى﴾ [البقرة: ٥٦] و اتا: پاشان له دوا ی مردنیان زیندوو مان كردنه وه.

و شه ی (البعث) له شه ر عیشدا: به مانای ئه وه دیت كه خودای گه وره مردوو ه كان زیندوو ده كاته وه و له گۆره كانیان ده ریانده هیته.

هه‌قیقه‌تی زیندوو بوونه‌و هیش ته‌وه‌یه: پاش ته‌وه‌ی که جه‌سته‌ی مردوو ه‌کان له‌گۆرپه‌کانیاندا پرزا، خودای گه‌وره هه‌موو به‌شه‌کانی کۆده‌کاته‌وه و جارێکی تر به‌قودر هت و ده‌سه‌لاتی خۆی وه‌ک خۆیانی لێده‌کاته‌وه، ته‌مجا رۆحه‌کانیان ده‌کاته‌وه به‌به‌ردا، دواتر له‌گۆرپه‌پان و شوینی کۆبوونه‌وه‌یان کۆیان ده‌کاته‌وه بو لێرسینه‌وه و دادوه‌ری کردیان له‌نیوانیاندا، وه‌ک خودای گه‌وره فه‌رموو یه‌تی: ﴿وَصَرَبْنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ وَقَالَ مَنْ لِي الْعِظْمُ وَهِيَ رَمِيمٌ * قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ [یس: ۷۸، ۷۹] واتا: مه‌سه‌ل و نموونه‌یه‌کی بو هیتاینه‌وه و ئینکاری ده‌سه‌لاتی تێمه‌ی کرد بو زیندوو کردنه‌وه‌ی ئاده‌میزادو جنۆکه، وه‌ دروستبوونی خۆی له‌بیر کرد، چه‌ند ئیسکیکی رزیوی هیتاو رووی له‌پینغه‌مبه‌ر کردو وتی: کی ته‌توانی ته‌و ئیسک و پروسکه‌ رزیوانه‌ زیندوو بکاته‌وه؟ * تو بلی: ته‌ی موحه‌مه‌د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ر ته‌و که‌سه‌ که هه‌وه‌لجار دروستیکردوون زیندووشتان ته‌کاته‌وه، چونکه‌ ته‌و خوایه به‌هه‌موو دروستکراویک زاناو به‌ئاگایه، ته‌زاننی چۆنی دروستکردوون و چۆنیش زیندووویان بکاته‌وه.

وعن حذيفة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «إِنَّ رَجُلًا حَضَرَهُ الْمَوْتُ لَمَّا أَيْسَ مِنَ الْحَيَاةِ أَوْصَى أَهْلَهُ: إِذَا مِتَ فَاجْمَعُوا لِي حَطْبًا كَثِيرًا ثُمَّ أَوْرُوا نَارًا حَتَّى إِذَا أَكَلْتُ لَحْمِي وَخَلَصْتُ إِلَى عَظْمِي فَخَذُّوْهَا فَاطْحَنُوْهَا فَذَرُونِي فِي الْيَمِّ فِي يَوْمٍ حَارٍّ أَوْ رَاحَ فَجَمَعَهُ اللهُ فَقَالَ: لِمَ فَعَلْتَ؟ قَالَ: خَشِيتُكَ، فَغَفَرَ لِي»^(۱) واتا: خودای لی رازی بیت) ته‌ گێرپته‌وه که پینغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموو یه‌تی: پیاویک کاتیک مردن یه‌خه‌ی پینگرت و ئیتر

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۳۴۷۹).

مه ئيوس بوو له ژيان وه صيه تي كرد بو كه سوكاره كه ي و پي و تن: ته گه ر
مردم ته و دارينكي زور كو بكه نه وه و ئاگري تيبه رده ن كه گه يشته ته وه ي
گوشته كه مي سووتاند و گه يشته ئيسقانه كانم ته و كاته ئيسقانه كانم بهارن
له رۆژينكي گه رم يان له رۆژينكي ره شه بادا به سه ر ده ر يادا بلاوم بكه نه وه،
دواي ته وه ي كه خوداي گه و ره كو ي ده كاته وه و جارينكي تر زيندووي
ده كاته وه، پي ده فهر مووي ت: بو چي ته مه تكر د؟ له وه لامدا ته ليت: له تر سي
تو ته ي په روه ر دگار، خوداي گه و ره يش لي خوش ده بيت.

ده قه كانی قورئان و سوننه ت به لگه ن له سه ر ته وه ي خوداي گه و ره
ته و جه سته و لاشانه ي كه له ناو گوڤه كاندان خو يان زيندوو ده كاته وه
و جارينكي تر ئيسك و پرووسكه رزيو وه كان كو ده كاته وه هه تا وه كو
خو يان يان لي ديته وه، ته مجا رو حه كان يان ده كاته وه به به ردا، پاك و بينگه ردي
بو ته و خودايه ي كه زور به ده سه لاته و ده سته وه ستان ناييت له به ر امبه ر هيچ
شتي كدا.

فه ر مو و ده كانی پينغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يش چو نيه تي زيندوو كرد نه وه يان
باس كردوو، كه خوداي گه و ره بارانك ته بارينيه سه ر زه وي، مردووي
ناو گوڤه كانی پي زيندوو ده كاته وه، هه روه ك چو ن گزوگيا سه وز ده بيت
له سه ر زه وي، بو خاري و موسليم له ته بو هور هيره (خو اي لي رزاي بيت)
رپوايه تيان كردوو، كه پينغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه ر موويه تي: ان رسول الله
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «ما بين النضختين أربعون قال: أربعون يوماً. قال: أئبيت،
قال: أربعون شهراً؟ قال: أئبيت، قال: أربعون سنة؟ قال: أئبيت، قال: ثم ينزل الله من
السماء ماء فينبتون كما ينبت البقل ليس من الإنسان شيء إلا يبلى إلا عظماً

واحدًا، وهو عجب الذنب ومنه یرکب الخلق یوم القیامة»^(١) واته: نیوان ههر دوو فوو کر دنه که ی (ئیسرافیل) چله، ووتی: چل پوژه؟ وتی: نه مویست، وتی: چل مانگه؟ وتی: نه مویست، وتی: چل ساله؟ وتی: نه مویست به دلنیا یی دیاری بکه م، ئەمجا فەر مووی: دواتر خودای گه وره له ئاسمانه وه ئاوئیک ده بارینیت، هه موویان پی سهوز ده بیته وه، ههروهک چوئن ده نکه پاقله یه ک سهوز ده بیته، هه موو ئەندامه کانی مرووف ده فوه ویت و تیا ده چیت، یه ک پارچه ئیسکی بچوو ک نه بیته، که پی ده لئین (عجب الذنب) جا ههر له مه وه جاریکی تر خودای گه وره مرووفه کان دروست ده کاته وه.

ئەم فەر موو ده یه به لگه یه له سهه چوئیه تی زیندوو بوونه وه، وه خه لکی ناو گۆره کان له نیوان ههر دوو فوو وه که ی (ئیسرافیل) دا چل ده میننه وه، ئەوانیش فووی مردن و فووی زیندوو بوونه وه یه، ئەو که سه شی که فەر موو ده که ی گپرا وه ته وه که (ئه بو هوره یه) یه ئەو چله ی دیاری نه کرد، که ئەو چله چیه، ئایا چل پوژه یان چل مانگه یان چل ساله، به لام وه ک ته وه ی له هه ندیک ریوایه تی تر دا هاتوو مه به ست پی چل ساله، پاشان که خودای گه وره ویستی که مه خلوقاته کانی زیندوو بکاته وه بارائیک له ئاسمانه وه ده بارینیت، له هه ندیک ریوایه تدا هاتوو که ئەو ئاو وه ک ئاوی پیاو ته ی وایه، مردووی ناو گۆره کانی پی سهوز ده بیته وه، ههروهک چوئن گروگیا جاریکی تر سهوز ده بیته وه و سهه ده ده هیئت له زه وی، ئەمهش دوا ی ته وه ی که جهسته و لاشه یان ههر هه مووی رزیوو وه و بووه به خوئل، جگه له پارچه ئیسکیکی بچوو ک نه بیته که پی ده وتریت (عجب الذنب) خودای گه وره

(١) سه حیحی بوخاری به فەر موو ده ی ژماره (٤٩٣٥)، وه سه حیحی موسلیم به فەر موو ده ی ژماره (٢٩٥٥).

له سهر ټه و پارچه ئيسکه مرږ څه کان زيندوو ده کاته وه، پيغه مبه ران نه بيت که خودای گه وره حه رامی کردوو له سهر زه وی که لاشه کانیان برزيتيت، وه که له پيشتر باسما نکر د، به مهش هه قيقه ت و چو نيه تی زيندوو بوونه وه و کاته که يمان بو روون بوويه وه، خودای گه ورهش زانتره.

ته وره ی دووهم: به لگه کانی زيندوو بوونه وه له قورټان و سوننه ت و ژیری.

ده قه کانی قورټان و سوننه ت به لگه ن له سهر ټه وه ی خودای گه وره جار يکی تر مردوو ه کان زيندوو ده کاته وه، ټه مهش له چه ند جيگايه کی جيا جيا ی قورټان و فهر مو وده کانی پيغه مبه ری خودا صلى الله عليه وسلم هاتو وه:

به لگه کانی قورټان: خودای گه وره فهر موويه تی: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [البقرة: ۵۶] و اتا: پاشان له دواي مردن جار يکی تر زيندوو مان

کردنه وه، وه فهر موويه تی: ﴿مَّا خَلَقُكُمْ وَلَا بَعَثُكُمْ إِلَّا لِكَيْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾

[لقمان: ۲۸] و اتا: خه لکينه! دروستکردن و زيندوو کردنه وه ی هه مووتان

دواي مردن وه کو دروستکردن و زيندوو کردنه وه ی تاکه که سينکه، به لای

خواوه ټه وه نده ټاسانه، به راس تی خودا زور بيسه رو شنه وايه، زوريش

بينايه ټاگاداره و، هه موو شتيکيش به وردیي ده بيتيت، ههر له باره ی زيندوو

بوونه وه وه ده فهر موويت: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ بِمَا

عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [التغابن: ۷] و اتا: ټه وانه ی کافرو بی بر و بوون

وتيان: ههر گيز پاش مردن زيندوو ناکر يينه وه، پييان بلای ټه ی پيغه مبه ر!

(صلى الله عليه وسلم) به لای سویند به په روه ردگارم بينگومان له گوړه کانتاندا

ده رټه هيتري ن و زيندوو ټه کرينه وه، ټه وه يش بو خودا کار يکی ټاسانه.

به لگه کانی سوننه تيش: ټه بو هوره يره (خودای لای رازی بيت)

ئە گێریتته‌وه که پیغه‌مبەری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویە تی: «لا تفضلوا بین أنبياء الله فإنه ينفخ في الصور فيصعق من في السماوات ومن في الأرض إلا من شاء الله قال: ثم ينفخ فيه مرة أخرى فأكون أول من بعث أو في أول من بعث فإذا موسى أخذ بالعرش...»^(۱) و اتا: نه‌که‌ن جیاوازی بکه‌ن له‌نیو پیغه‌مبەراندا و فه‌زلێ که‌سیان مه‌ده‌ن به‌سه‌ر ئەوی تریاندا، بزانتن که‌ فوو ده‌کریت به‌ (صور) که‌ره‌نادا، ئەوه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی و ئاسمانه‌کاندا یه‌ پێی ده‌مرن ئەوه‌ نه‌بی‌ت که‌ خودای گه‌وره‌ بیه‌وێت، پاشان فوو یه‌ که‌ی تری پێدا ده‌کریتته‌وه، من یه‌ که‌م که‌سیکم که‌ زیندوو ده‌بمه‌وه یان من یه‌ که‌م که‌سیکم له‌ناو ئەوانه‌ی که‌ زیندوو ده‌کرینه‌وه، موساش ده‌ستی گرتوو به‌عه‌رشه‌وه...

له‌و فەر موو ده‌یه‌شی له‌سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوو، و ئەبوسه‌عیدی خودری ریوایه‌تی کردوو (خودای لی‌ یازی بی‌ت) پیغه‌مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فەر مووێت: «فأكون أول من تنشق عنه الأرض»^(۲) و اتا: من یه‌ که‌م که‌سیکم که‌ زه‌وی بۆی درز ده‌بات (واتا: زیندوو ده‌بمه‌وه و له‌ گۆره‌ که‌م دی‌مه‌ ده‌ره‌وه).

ئەم دوو فەر موو ده‌یه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌ی خودای گه‌وره‌ جارێکی تر مردووی ناو گۆره‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه و کۆیان ده‌کاته‌وه له‌ گۆره‌پانی‌کدا بۆ لی‌رسینه‌وه، وه‌ به‌لگه‌شن له‌سه‌ گه‌وره‌یی و پرێزی پیغه‌مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چونکه‌ یه‌ که‌م که‌سیکه‌ زیندوو ده‌کریتته‌وه و له‌ گۆره‌ که‌ی دی‌ته‌ ده‌ره‌وه.

هه‌روه‌ها هۆش و بیرى ساغ و سه‌لیمیش شاهیدی زیندوو بوونه‌وه

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فەر موو ده‌ی ژماره‌ (۳۴۱۴)، وه‌ سه‌حیحی موسلیم به‌فەر موو ده‌ی ژماره‌ (۲۳۷۳).

(۲) سه‌حیحی بوخاری به‌فەر موو ده‌ی ژماره‌ (۲۴۱۲)، وه‌ سه‌حیحی موسلیم به‌فەر موو ده‌ی ژماره‌ (۲۲۷۸).

دهدات، چونکه زیندوو کر دنه وه بریتیه له دوو باره کر دنه وهی مه مخلوقاته کان، وه دیاره که دوو باره کر دنه وهی شتیکیش ئاسانتره له دروستکردنی یه که مجاری، ههر له بهر ئه مه یسه خودای گه وره کاتیک باسی زیندوو کر دنه وهی مردوو ه کان ده کات سه ر ه تا باسی دروستکردنی مروفه کان و سه ر ه تا کانیا ن ده کات، بو ئه وهی به خه لکی سه لمینیت ئه و ذاته ی ده سه لاتی هه بیټ له دروستکردنیا ن له سه ر ه تا وه، ئه وه زور به ده سه لاتره به وهی جاریکی تر بیانگیریته وه و زیندوو یان بکاته وه پاش مردنیا ن، ئه و که سه ی که دزایه تی زیندوو بو ونه وه ده کات، خودای گه وره له سه ر زمانی ئه وه وه فه ر موویه تی:

﴿مَنْ يُحْيِ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ [یس: ۷۸] و ا تا: کی ئه م تیسکانه زیندوو ده کاته وه له کاتیکدا که رژیوو و پرو کاون؟! په روه ر دگار له وه لا میدا ده فه ر موویټ:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ [الروم: ۴۷] و ا تا: پینان بلای: ئه و زاته ی که یه که مجار دروستی کرد، ههر ئه ویش زیندوو ی ده کاته وه.

ئهمه ش به لگه یه کی شه رعی و ژیرییه که له قورئانی پیرو زدا هاتوو ه، بهر په ر چی ئه و که سانه ده داته وه که عینادی ده دن و باو ه پیا ن به زیندوو بو ونه وه نییه و به دروی ده زانن، ئهمه ش به لگه یه که ههر گیز ناتوانیت و ه لامی بداته وه ..

ته و ره ی سیهه م: کو بو ونه وه (الحشر).

ده قه کان به لگه ن له سه ر کو کر دنه وهی به نده کان پاش زیندوو کر ده وه یان بو گوره پانی مه حشه ر که ههر هه موویان پرووت و پی پتی و خه ته نه نه کر اوون، خودای گه وره له م باره یه وه ده فه ر موویټ: ﴿وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ [الکھف: ۴۷] و ا تا: ههر هه موویان کو ده که ینه وه و تا که که سیکیشیا ن به جی ناهیلین.

ههروهها ده فهرموویت: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ عِزًّا الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ [إبراهيم: ٤٨] وانا: له رږژیکدا که ئەم زهویه ده گوریت به زهویه کی تر و ههروهها ئاسمانه کانیش ده گورین به شیوه و شیوازیکی تر و هه موو ئەو خه لکه دهرده کهون و ئامادهن له بهردهم دادگای خودای تاك و تهنها و بهدهسه لات و خه شیمگیر له کافران.

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول: «يحشر الناس يوم القيامة حفاة عراة غرلاً»^(١) قلت: يا رسول الله! النساء والرجال جميعاً، ينظر بعضهم إلى بعض؟ قال (صلى الله عليه وسلم): يا عائشة الأمر أشد من أن ينظر بعضهم إلى بعض»^(٢) وانا: عائشه ی دایکی باوهرداران (خودای لی رازی بیټ) ئە گيرپته وه وئه لیت: گویم له پیغه مبهه ر (صلى الله عليه وسلم) بوو ده یفه رموو: خه لکی له رږژى دوايیدا کۆده کرینه وه که هه ر هه موویان پرووت و پى په تی و خه ته نه نه کراون، عائشه ده لیت: وتم ئە ی پیغه مبهه رى خودا ئافره تان و پیاوان هه موویان پیکه وه، سه یرى یه کترى ناکه ن؟ فه رمووی: ئە ی عائشه کاره که زور له وه ناره حه ت تر و گه وره تره که هه نديک سه یرى هه نديکی تر بکه ن.

ئهم کۆکردنه وه یش بو هه موو گشت دروستکراوه کانی خودای گه وره یه، بیگومان ده قه کان به لگه ن له سه ر ئە وه ی که کۆکردنه وه یکی تر هه یه یان له به هه شتدا یان له دۆزه خ، باوهرداران به دهسته دهسته کۆده کرینه وه وده برین به ره و به هه شت، وهك خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿يَوْمَ تَحْشُرُ

(١) غرلاً: خه ته نه نه کراون.

(٢) بوخاری و موسلم هاوران لهم ریوايه تدا: سه حیحی بوخاری به فه رمووده ی ژماره (٦٥٢٧)، وه

سه حیحی موسلم به فه رمووده ی ژماره (٢٨٥٩).

الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ﴾ [مریم: ۸۵] واتا: رږوژیک دیت ټیمه دهسته دهسته خو اناس و پاریز کاران بو لای خودای میهره بان به ری ده کهین تا به دیداری شادبین و بیانخاته به هه شته وه.

طه بهری له عه لیه وه (خودای لی رازی بیت) ته خریجی کرد وه، له بهری له م ټایه ته وه: ﴿يَوْمَ نَخْتُمُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ﴾ [مریم: ۸۵] فهرموویه تی: «سویند بیت به خودا ته وه وه فدانه به پینان کونا کرینه وه، وه نادرینه بهر، به لکو به سواری و شتریک دهرین که هیچ له دروستکراوانی خودا نموونه یانی نه پینوه، کورتانه کانیان له تالونه، و ره شوه کانیان (زوبور جده که بهر دیکي به نرخی جوانی شه فافه) به هه شتیه کان سواریان دهن هه تا وه کو ده گنه بهر ده م دهر گا کانی به هه شت»^(۱) به لام بی باوهران به سهر ده موچاویان و به کویری و کهری و لالی حه شر ده کرین، خودای گه ورهش ده فهرموویت: ﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ [الفرقان: ۳۴] واتا: ته و تاوانبارانه ی له سهر رو و خساریان دهرین بو دوزه خ و له وی کوزه کرینه وه، ئانه وانه ناخو شترین جیگه یان هه یه، چونکه گو مرترین ریازیان کاتی خو ی گرتبو وه بهر، هه ره هه فهرموویه تی: ﴿وَنَخْشَرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِّيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا﴾ [الإسراء: ۹۷] واتا: له رږوژی قیامه تیشدا (بی باوهران) به سهر روومه تیان و به کویری و لالی و کهری هه مو و کو ده کهینه وه.

ته وه ره ی چواره م: حهوز، صیفهت و به لگه کانی:

یه کیك له به خششه خوا ییه کان بو پیغه مبهری ئازیزمان محمد المصطفی

(۱) ته فسیری ته لظه بهری (۸/ ۳۸۰).

(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ٲهو ٲهوزه گهوره يه يه كه له گورٲه پانی مه حشهره پيغهمبهر و ئوممه ته كه ي ديتنه سهري و لبي ده خوننه وه، ده قه كانی قورئان و سوننت باسيان له وه كردو وه كه رهنكي سبي تره له شير و سارد تره له به فر و شيرينتره له ههنگوين و له ميسكيش بون خوشتره، ههوزيكي زور فراوانه دريژي و پانيه كه ي يه كسانه، هه موو گوشه يه ك له گوشه كانی مانگي ك رورٲه ري ٲه بيت، سه رچاوه ي ئاوه كه ي له به هه شته وه يه به شيويه كه له دوو پلوسكه وه ده رٲينه ناو ٲهو ٲهوزه وه كه هه ردوو كيان دريژ كراونه ته وه بو به هه شت، يه كيكيان له زيرٲه و ئه ودي ديكه شيان له زيوو، ٲهو ٲهرداخ و ده فران يشي كه له سه ر ٲهوزه كه دانراوون هينده ي ٲه سٲيره كانی ئاسمان ده بن.

زور ي ك له فهر مووده سه حيحه كانی پيغهمبهر يش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لگه ن له سه ر بووني ٲهم ٲهوزه، هه نديك له ليكول ره وان و زانايان يش باسي ٲه وه يان كردو وه ٲهو فهر موودانه ي باسي ههوزيان كردو وه ده گه نه راده ي مته واتهر، كه زياتر له سي سه حابه ي به ري ز له پيغهمبهر يانه وه رپوايه ت كر دو وه، يه كي ك له و فهر موودانه يش ٲهم فهر مووده يه يه كه ٲه نه سي كوري ماليك (خوداي لي رازي بيت) له پيغهمبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هوه رپوايه تي كردو وه كه فهر موويه تي: ان قدر حوضي كما بين ايلة الى صنعاء من اليمن وان فيه من الأباريق كعدد نجوم السماء^(۱) و اتا: ٲه ن دازه ي ٲهوزه كه م هينده ي نيوان ٲه يله و سه نعا ده بيت له يه مه ن، ٲهرداخ و ده فره كانی به ٲه ن دازه ي ٲه سٲيره كانی ئاسمانه.

(۱) بوخاري و موسلم هاوران له م رپوايه ته دا: سه حيحي بوخاري به فهر مووده ي ژماره (۶۵۸۰)، وه

سه حيحي موسلم به فهر مووده ي ژماره (۲۳۰۳).

عبدالله ی کورې عه مری کورې عاصیش (خودایان لی رازی بیت) ته لیت: پیغه مبهری خودا فهرموویه تی: «حوضی مسیره شهر وزوایاه سواء ماؤه أبيض من اللبن، وریحه أطيّب من المسك، وکیزانه کنجوم السماء من یشرب منها فلا یظلم أبداً»^(۱) واتا: فراوانی حه وزه که م به نه ندازه ی یه ک مانگ پوژه ریبه، هه موو گو شه کانی یه کسانن له نه ندازه دا، ئاو هه کی له شیر سپی تره و له میسکیش بونی خو شتره، و په رداخ و ده فرکانی هینده ی نه ستیره کانی ئاسمان دهن، هه رکه سیک لی بخواته وه هه رگیز تینوی ناییت.

حه وز له زه وی مه حشهره نه و جیگایه ی که خه لکی لی کوده کریته وه، ئاوی نه م حه وزه سه رچاوه که ی له رووباری که وپه ره وه سه رچاوه ی گرتو وه، رووباری که له به هه شته و خودای گه و ره به خشوویه تی به پیغه مبهری تازیمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه ک له قور ئاندا فهرموویه تی: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ [الکوثر: ۱] واتا: بیگومان ئیمه که و نه رمان به خشی به تو.

زانایانیش پریان جیاوازه، له باره ی ته رازوو و حه وزه وه، که ئایا کامیان پیش نه وی تره، هه ندیک و وتویانه ته رازوو پیش حه وزه، له کاتیکدا هه ندیکی تر ده لین: حه وز پیش ته رازوو، به لام پای راست و دروست نه وه یه که حه وز له پیش ته رازوو یه، قورطبی ده لیت: ماناکه واده خوازیت که حه وز پیش ته رازوو بیت، چونکه خه لکی کاتیک له گوره کانیان دینه دهره وه زور تینویانه.

(۱) بوخاری و موسلم هاوران له م ریوایه ده دا: سه حیجی بوخاری به فهرمووده ی ژماره (۶۵۷۹)، وه سه حیجی موسلم به فهرمووده ی ژماره (۲۲۹۲).

ته‌وه‌ری پینجه‌م: ته‌رازوو، صیفه‌ت و به‌لگه‌کانی:

یه‌کیکی دیکه له‌باره‌ی رووداوه‌کانی روژی دوایی که واجبه له‌سه‌ر مروقی باوهر‌دار ئیمانی پیی هه‌بیته بریتیه له ته‌رازوو، ئه‌ویش ته‌رازوو یه‌کی هه‌قیقیه و دووتا و زمانیکی هه‌یه له‌ناوهر‌استدا، که کاروکرده‌وه‌ی خه‌لکی پیی ده‌کیشریت، به‌جوړیک به‌توزقاله گه‌ردیله‌یه‌کیش تایی چاکه یان خراپه قورس ده‌کات، ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌تیش به‌لگه و گه‌واهیده‌ری ئه‌م راستیه‌ن، وه‌ک خودای گه‌وره‌فه‌رموویه‌تی: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ [الأنبياء: ۴۷] واتا: بیگومان روژی قیامه‌ت ئیمه ته‌رازوو ی دادپه‌روه‌ری دانه‌نین و کرده‌وه‌کانیانی پیی ئه‌کیشین، ئه‌وسا هه‌چ که‌سیک که‌مترین سته‌می لی ناکریت.

له‌جیگایه‌کی تر دا ده‌فه‌رموویت: ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ * فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ * وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ * فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾ [القارعة: ۶-۹] واتا: ئه‌مجا ئه‌و که‌سه‌ی تایی کیشانه‌ی (چاکه‌کانی) قورس و گران بیته * ئه‌وه‌ئو که‌سه له‌زیان گوزه‌رانیکی په‌سه‌ندا ئه‌بیته * وه‌ئو هه‌یشی تایی کیشانه‌ی (چاکه‌کانی) سووک بیته * ئه‌وه‌دایکی ئه‌و دوزه‌خه‌و باوه‌شی بو‌گرتو ته‌وه.

بوخاری و موسلیم فه‌رمووده‌یه‌کیان له‌ئه‌بوهوره‌یره‌وه (خودای لی رازی بیته) گیراوه‌ته‌وه‌که و تویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: «كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ سَبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سَبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ»^(۱) واتا: دوو وشه‌ی زور خوشه‌ویستن لای خودای گه‌وره و میهره‌بان، که سووکن له‌سه‌ر زمان و قورس و گران

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۷۵۶۳)، وه‌سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۲۶۹۴).

له تهر ازووی رُوژی قیامه تدا، نه وانیش ئەم دوو وشەن - سبحان الله و بحمده سبحان الله العظيم - پاك و بیگه رده خودای گه وره و سوپاس و ستایش هه ر بۆ ئەوه، پاك و بیگه رده خودای مه زن و گه وره.

ئیمامی ئەحمەد و حاکم و غەیری ئەوانیش ئەم فەرمووده یه یان رپوایه تیان کردووه: عن ابن مسعود (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) «أَنَّهُ تَسْلَقُ أَرَاكَةَ وَكَانَ دَقِيقَ السَّاقِينَ فَجَعَلَتِ الرِّيحُ تَكْفُوهُ أَي تَحْرِكُهُ فَضَحِكَ الْقَوْمُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِم تَضْحَكُونَ؟ قَالُوا: يَا نَبِيَّ اللَّهِ مِنْ دَقَّةِ سَاقِيهِ. فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَهُمَا أَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ أَحَدٍ»^(۱) و اتا: عبداللهی کوری مه سعود (خودای لی رازی بیت) رُوژیک سهر که وت به سهر دار خورمايه کدا، عبدالله خوی بۆ خوی که سیکي به جهسته لاواز و قول باریک بووه، کاتیک به سهر ئەو دار خورمايه دا سهر که وت ره شه ئەملاولای پیده کرد، هاوه له کانیش ده ستیان کرد به پیکه نین، پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر مووی: ئەوه به چی پی ئە که نن؟ وتیان: ئەی پیغه مبه ری خوا به باریکی قول و قاچه کانی، ئەویش فەر مووی: سویند به و که سه ی که گیانی منی به دهسته، ئەو دوو قول و قاچه ی عبدالله له تهر ازوودا له کیوی ئو خود قورسترن لای خودا {حاکم ئەم فەر مووده ی به فەر مووده یه کی سه حیج داناوه، زه هه بیش هاو رابوو له گه لیدا}.

ئەو شتانه ییش که به تهر ازوو ده کیشرین له رُوژی دوایدا، سی شتن، وهك ده قه کان به لگه ن سه ری و باسیانکر دووه:

۱. کاروکرده وه: ثابت بووه که کرده وه کان ده خرینه شیوه ی موجه سه م

(۱) موسته دی ئەحمەد (۱/ ۴۲۰ - ۴۲۱)، وه موسته دره کی ئەلحاکم (۳/ ۳۱۷).

و ئەمجا بە تەرازوو دە کیشرین، ئەو هیش بە لگە یە لە سەر ئەمە،
 فەر موودە کە ی پێشوو ی ئە بو هور هیرە یە کە بۆ ی گێرا ی نە وە: «کلمتان حبیبان
 إلى الرحمن خفيقتان على اللسان ثقيلتان في الميزان سبحان الله وبحمده سبحان
 الله العظيم»^(۱).

۲. نامە ی کردە وە کانه، ئەو هیش بە لگە یە لە سەر ئەمە ئەو فەر موودە یە کە
 عبد الله ی کور ی عەمر ی کور ی عاص (خودایان لی رازی بیت) رپوایە تی
 کردوو، کە پیغە مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موو یە تی: «إن الله سيخلص رجلا
 من أمتي على رؤوس الخلائق يوم القيامة، فينشر له تسعة وتسعين سجلاً كل
 سجل مثل مد البصر ثم يقول: أتتكر من هذا شيئاً؟ أظلمك كتبتي الحافظون؟
 فيقول: لا يا رب. فيقول: ألك عذر أو حسنة؟ فيبهت الرجل، فيقول: لا يا رب.
 فيقول: بلى إن لك عندنا حسنة واحدة، لا ظلم عليك اليوم فتخرج له بطاقة
 فيها: أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله، فيقول: فتوضع السجلات
 في كفة والبطاقة في كفة، قال: فطاشت السجلات وثقلت البطاقة ولا يثقل
 شيء بسم الله الرحمن الرحيم»^(۲) و اتا: خودای گه و ره له توممه ته که م له سه رو
 هه موو مه خلوقاته کانه وه پیاویک هه لده بژریت له روژی دوا ییدا، نه وه دو تو
 له تو ماری کرده وه کانی بۆ بلا و ده کاته وه، هه موو تو ماریک به ئە ندازه ی
 ئە وه ی چا و بر بکات و ببینیت ئە وه نده درێژه، ئەمجا پێی ده لێن: ئایا
 ئینکاری هیچ شتیک له م کرده وانه ی خو ت ده که یت؟ ئایا نووسه ره

(۱) صحیحیح بوخاری به فەر موودە ی ژماره (۷۵۶۳)، وه صحیحیح موسلیم به فەر موودە ی ژماره (۲۶۹۴).

(۲) موسنەدی ئەحمەد (۲/۲۱۳) مەبەست له ووشە ی (بسم الله) و اتا: له گەل خوای گه و ره، وه
 تیر موذی له سونە نه که یدا (۵/۲۴-۲۵)، به فەر موودە ی ژماره (۲۶۳۹) وه موسنە درەکی ئەلحاکم

(۱/۶، ۵۲۹) حاکم ئەم فەر موودە ی به صحیحح داناوه، و ئیامی ذه هه بیش ها و رایه تی.

پاريزەرە كانم هيچ ستميان لىٰ كرددوويت؟ ئەويش دەلىت: نەخىر ئەي پەرورەردگارم، پى دەوترىت: ئايا هيچ پروبيانو وعوذريك يان چاكە يەكت ھەيە؟ ئەو پياوۋە دەمكوت دەبىت و دەلىت: نەخىر ئەي پەرورەردگارم، ئەمجا خوداى گەرە دەفەر موويت: بەلى تۆ تەنھا يەك چاكە و ھەسەنەت ھەيە لاي ئىمە، ئەمرو ھيچ ستمىك لەتۆ ناكريت، ئەمجا بىطاقە يەكى بۆ دەر دەھىنن كە (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله) ى تىدايە، پاشان پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) دەفەر موويت: ھەموو تۆمارە كانى بۆ دادەنريت لەتاي تەرازوويەك و بىطاقە كەيش لەتاكەي ترى، پىغەمبەر دەفەر موويت: ھەموو تۆمارە كان بەرز دەبنەو و كىشيان نامىنيت، وتاي بىطاقە كە قورس و گران دەبىت، هيچ شتىك نىيە لە بسم الله الرحمن الرحيم قورستر بىت.

۳. ئەو كەسە خۆيەتى كە كار و كردهو كەي كرددوۋە: ئەم ئايەتە پىرۋزەيش بەلگە يە لەسەر كىشى ئەو كەسە، وەك خوداى گەرە فەر موويەتى: ﴿حَقَّطَتْ أَعْمَلُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا﴾ [الكهف: ۱۰۵] واتا: لە رۋژى قىامە تىشدا هيچ جۆرە بايەخ و نرخ و كىشىكيان بۆ دانائىن، ھەر و ھەفا فەر موودە كەي عبداللەي كورى مەسعودىش بەلگە يە لەسەر ئەوئەي لەرۋژى دوايىدا بەندە كان خۆشيان دەكىشرىن، وەك پىغەمبەر فەر مووي: «والذي نفسي بيده لهما أثقل في الميزان من أحد»^(۱) واتا: سوپىند بەو كەسەي كە گىانى منى بەدەستە، ھەردوو قوول و قاچى عبداللە لە تەرازوى خوداى گەرەدا لە كىۋى ئو خود قورسترن.

تەوەرەي شەشەم: شەفاعەت، پىناسە كەي، جۆر و بەلگە كانى: شەفاعەت لە زمانە وانىدا: بەماناى وەسىلە و داواكارى دىت، لە عورفى خەلكىشدا بەماناى: داوا كرنى خىرە بۆ كەسىكى تر.

(۱) موستەدى ئەجمەد (۱/ ۴۲۰ - ۴۲۱)، وە موستەدرەكى ئەلحاكم (۳/ ۳۱۷).

شه‌فاعه‌تیش لای خودای گه‌وره: داواکاریه لای خودای گه‌وره بۆ
ئه‌وه‌ی چاوپۆشی بکات له‌گونا‌ه‌وتاوانی که‌سیکی تر و لیبی خوش بی‌ت.

هه‌قیقه‌تی شه‌فاعه‌تیش: ئه‌وه‌یه که خودای گه‌وره به‌په‌رحم و لوطف
و که‌رهمی خۆی رینگا‌ده‌دات به‌هه‌ندیك له‌چاکه‌کاران، له‌فریشته‌کان و
پیغه‌مبه‌ران و باوهر‌داران که شه‌فاعه‌ت بکه‌ن لای ئه‌و بۆ هه‌ندیك که‌سی
گونا‌ه‌بار له‌ئه‌هلی ته‌وحید و یه‌کخواپه‌رست بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر ریزی ئه‌و
که‌سانه‌ده‌ر بکه‌و‌یت که شه‌فاعه‌ته‌که‌ده‌که‌ن لای خودا، له‌هه‌مان کاتیشدا
به‌زه‌یی هاته‌وه‌یه‌کیشه‌به‌و که‌سانه‌ی که شه‌فاعه‌ته‌که‌یان بۆ کراوه.

شه‌فاعه‌تیش دروست نیه به‌دوو مهرج نه‌بی‌ت:

یه‌که‌میان: ئه‌بی‌ت خودای گه‌وره مؤلّه‌ت بدات به‌و که‌سه‌ی که
شه‌فاعه‌ته‌که‌ده‌کات، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌م مهرجه، ئه‌وه‌یه که خودای گه‌وره
فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ [البقرة: ۲۵۵] واتا: کی بی‌ت - له
رۆژی دو‌اییدا - بتوانی شه‌فاعه‌ت بکات لای ئه‌و، هه‌تا ئه‌و خۆی مؤلّه‌تی
نه‌دا؟ دیاره که هه‌تا ئه‌و خۆی مؤلّه‌ت نه‌دات، هه‌چ که‌سیك ناتوانی تکا
بکات، هه‌روه‌ها فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ [سبأ: ۲۳]
واتا: هه‌چ تکا و پارانه‌وه‌یه‌ک سودی نیه لای (خودا) مه‌گه‌ر خۆی مؤلّه‌ت بدات.

دووهم: رازی بوونی خودای گه‌وره له‌و که‌سه‌ی که شه‌فاعه‌ته‌که‌ی
بۆ ده‌کریت، ئه‌وه‌یشی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌م مهرجه، ئه‌وه‌یه خودای گه‌وره
ئه‌فه‌رمو‌وی‌ت: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ [الأنبياء: ۲۸] واتا: له‌رۆژی دو‌اییشدا
تکا و شه‌فاعه‌ت ناکه‌ن، مه‌گه‌ر بۆ که‌سیك خودا خۆی خۆشیبو‌یت و رازی
بی‌ت لیبی و خاوه‌ن بر‌واو یه‌کخواپه‌رست بی‌ت.

ده قه کانش به لگن له سهر نه وهی خودای گه وه پرازی ناییت شه فاعهت و تکا بو هیچ که سینک بکریت جگه له یه کخواپه رستان نه بیټ، وه ک نه وهی له صه حیچی موسلیمدا ثابت بووه و هاتووه: عن أبي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قال: قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «لكل نبي دعوة مستجابة فتعجل كل نبي دعوته وإنني اختبأت دعوتي شفاعة لأمتي يوم القيامة فهي نائلة إن شاء الله من مات من أمتي لا يشرك بالله شيئاً»^(۱) واتا: نه بوهوره پیره (خودای لی پرازی بیټ) نه گیر پته وه و نه لیټ: پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موویه تی: هه موو پیغه مبهریک نزا و دو عایه کی گیر ابووی هه بووه، منیش نزا و دو عاکه ی خوّم دو اخست بو نه وهی بیکه م به تکا و شه فاعهت بو ئوممه ته که م له ر ژوی دوا پیدا، نه گهر خودای گه وره بیه ویټ و ورده گیریت، بو نه وه که سانه ی له ئوممه ته که م مردوون و هاوه لیان بو خودای گه وره دانه ناوه.

خودای گه وره یش له باره ی بی باوهرانه وه فهر موویه تی: ﴿فَاتَّقِعْهُمُ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ [المدثر: ۴۸] واتا: که واته ئیتر تکای تکا کاران (بو بی باوهران) سوو دیان بی ناگه یه نیټ.

ده قه کانی قورئان و سوننهت به لگن له سهر ثابت بوونی تکا و شه فاعهت کردن لای خودای گه وره له ر ژوی دوا پیدا، به نسبتهت قورئانی پیروزه وه پیشتر هندیک به لگه مان باسکرد، به نسبتهت سوننه تیشه وه فهر مووده کان له باره ی ثابت بوونی تکا و شه فاعهت کردن لای خودای گه وره زور زون، یه کینک له و فهر موودانه یش ئهم ریوایه ته یه: عن أبي سعيد الخدري (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أن رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «... فيقول الله تبارك وتعالى شفعت

(۱) صه حیچی موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۱۹۹).

الملائكة وشفع النبيون وشفع المؤمنون ولم يبق إلا أرحم الراحمين فيقبض قبضة من النار فيخرج منها قومًا لم يعملوا خيرًا قط»^(۱) واتا: ئەبو سه‌عیدی خودری (خودای لی‌رازی بی‌ت) ئە‌گێرێتە‌وه‌ که‌ پی‌غه‌مبەر فەر‌موویە‌تی: ..... ئە‌م‌جا خودای گه‌وره‌ ده‌فەر‌مووی‌ت: فری‌شته‌کان و پی‌غه‌مبهران و باوهر‌داران ت‌کا و شه‌فاعه‌تی خۆیان کرد، ئی‌ستا هیچ ش‌تێک نه‌ماوه‌ ره‌حم و می‌هره‌بانی خودای گه‌وره‌ نه‌بی‌ت که‌ له‌هه‌مووان به‌رحم‌تره‌، پاشان خودای گه‌وره‌ مشتێک ده‌کات به‌ناو‌ئاگر‌دا، کۆمه‌لێک که‌سی لی‌ ده‌رده‌هینێت که‌ هه‌رگیز چاکه‌یان نه‌کردوه‌.

فەر‌مووده‌کان له‌م باره‌یه‌وه‌ زۆرن، و لیکۆله‌ره‌وان و زانایان باسی ئە‌وه‌یان کردوه‌ که‌ فەر‌مووده‌کانی شه‌فاعه‌ت ده‌گه‌نه‌ راده‌ی مه‌واته‌ر، که‌ به‌ناو‌بانگ‌ترینیان له‌ (کتب‌ الص‌حاح) و (مه‌سنه‌د) — که‌اندان، له‌هه‌ردوو سه‌حیحی بو‌خاری و موس‌لیمیش‌دا ئە‌م فەر‌مووده‌یه‌ هاتوه‌: «يُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ حَبَّةٌ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ»^(۲) واتا: هه‌ر که‌س به‌ئه‌ندازه‌ی ده‌نکه‌ خه‌رده‌له‌یه‌ک باوهر‌ له‌دلی‌دا هه‌بی‌ت له‌ناو‌ئاگر‌ ده‌رده‌هینێت.

جۆره‌کانی شه‌فاعه‌ت:

شه‌فاعه‌ت له‌رووی وه‌رگرتن و وه‌رنه‌گرتیه‌وه‌ ده‌کرێت به‌دوو به‌شه‌وه‌: شه‌فاعه‌تی‌که‌ وه‌رناگیرێت و ده‌ردێته‌دواوه‌، ئە‌ویش ئە‌و شه‌فاعه‌ته‌یه‌ یه‌کی‌ک له‌و مه‌رجانه‌ی تیدا نه‌بی‌ت که‌ پی‌شتر باس‌مانکردن، جۆری دووه‌میش شه‌فاعه‌تی‌که‌ وه‌رده‌گیرێت لای خودای گه‌وره‌، ئە‌ویش ئە‌و شه‌فاعه‌ته‌یه‌ که‌

(۱) موس‌ته‌دی ئە‌حمه‌د (۳/ ۹۴)، وه‌عه‌بدولره‌زاق له‌ موضه‌نه‌ف‌دا ری‌وايه‌تی کردوه‌، (۱۱/ ۴۱۰) به‌فەر‌مووده‌ی ژماره‌ (۲۰۸۵۷).

(۲) سه‌حیحی بو‌خاری به‌فەر‌مووده‌ی ژماره‌ (۷۴۳۹)، به‌شیک له‌ناوه‌رکی فەر‌مووده‌یه‌کی‌ درێژه‌، وه‌ سه‌حیحی موس‌لیم به‌فەر‌مووده‌ی ژماره‌ (۱۸۴).

مه رجه کانی تیدا بیټ، وه ئه وهیشی بۆ پیغه مبهری ئازیزمان محمد المصطفی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثابت بووه، ئه وه یه ههشت جوړ شه فاعهت ده کات:

۱. شه فاعه ته گه وره که، ئه ویش ئه وه شه فاعه ته یه که پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ خه لکانی گوړه پانی چاوه پروانی ده کات، که خودای گه وره لیپر سینه وه یان له گه لدا بکات، که به (المقام المحمود) ناسراوه، ئه م شه فاعه ته ییش تایبه ته به پیغه مبهری خو مانه وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ناو هه موو پیغه مبهرانی تر دا (صه لات وسه لامی خویان لی بیټ).

۲. شه فاعه تی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ کو مه لیک که چاکه و خراپه یان یه کسانه، پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شه فاعه تیان بۆ ده کات بۆ ئه وه ی بخرینه به هه شته وه.

۳. شه فاعه تی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ ئه وه که سانه ی که شایانی چوونه دۆزه خن، شه فاعه تیان بۆ ده کات که نه خرینه ناگره وه.

۴. شه فاعه تی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ بهر زکردنه وه ی هه ندیک له به هه شتیه کان که پله یان له به هه شتدا بهر ز بیټه وه.

۵. شه فاعه تی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ که سانیک که بچنه به هه شته وه به بی ئه وه ی لیپر سینه وه یان له گه لدا بکریت.

۶. شه فاعه تی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ که سانیک که سزا که یان له سه ر سووک بکریت له دۆزه خدا، وه ک شه فاعه تی ئه وه بۆ ئه بو طالبی مامی.

۷. شه فاعه تی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ ئه وه ی که ریگا بدریت خه لکانی به هه شت بچنه ناو به هه شته وه.

۸. شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یان کردووه له ئوممه‌ته‌که‌ی وچوونه‌ته‌ ناو ئاگره‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ر به‌یترین لی.

ده‌قه‌ راست و دروسته‌کان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر گشت ئەم جورانه‌ی شه‌فاعه‌ت که‌ ئاماژه‌مان پێدان، سه‌رجه‌میشیان له‌ کتیبه‌کانی سوننه‌ت و عه‌قیده‌دا باسکر اوون، ئه‌و جورانه‌یش تییاندا‌یه‌ تایبه‌ته‌ به‌ پیغه‌مبهری خو‌مان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه‌ك شه‌فاعه‌ته‌ گه‌وره‌که‌ و شه‌فاعه‌تی بۆ ئه‌بو طال‌بی مامی و شه‌فاعه‌ت‌کردنی بۆ خه‌لکانی به‌هه‌شت بۆ ئه‌وه‌ی بچنه‌ ناو به‌هه‌شته‌وه، وه‌هه‌ندیك جوری تری شه‌فاعه‌ت له‌وانه‌ی باسکران پیغه‌مبهران و پیاو‌چا‌کانیش به‌شدارن تیی‌دا و تایبه‌ت نییه‌ به‌ پیغه‌مبهره‌وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه‌ك شه‌فاعه‌ت‌کردن بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یان کردووه، یان جوره‌کانی تری شه‌فاعه‌ت به‌گویره‌ی ئه‌و راجیا‌و‌ازیه‌ی هه‌یه‌ له‌نی‌وان زانایاندا که‌ هه‌ندیکیان تایبه‌ت کردووه به‌ کۆمه‌لێکه‌وه‌ جگه‌ له‌وانی تر، خودای گه‌وره‌ش زاناتره‌.

ته‌وه‌ره‌ی حه‌وته‌م: پردی صراط، صیفته‌ و به‌لگه‌کانی:

صراط له‌زمانه‌وانیدا: به‌مانای رپنگای روون دیت.

له‌شه‌ر عیشدا: ئه‌و پرده‌یه‌ که‌ به‌سه‌ر ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌یه‌ و هه‌موو خه‌لکی ده‌چن به‌سه‌ریدا، ئه‌وه‌ش رپنگای ئه‌و خه‌لکه‌یه‌ که‌ له‌مه‌حشه‌ردا وه‌ستاون بۆ چوونه‌ به‌هه‌شتیانه‌وه، هه‌یچ که‌س ناتوانی‌ت بجیته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ به‌بی‌تیپه‌ر بوون به‌سه‌ر ئەم پرده‌دا، ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌تیش به‌لگه‌ن له‌سه‌ر بوونی ئەم پرده‌.

خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌ویت: ﴿وَإِنْ يَنْكُرُوا الْأَوْرَادُ هَاكَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

*ثُمَّ نَسَجَى الَّذِينَ أَنْقَرُوا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا﴾ [مریم: ۷۱، ۷۲] واتا: که‌س نییه‌ له‌

ئێوه نەر وات و تینه په پێت به سه ر دۆزه خدا (ئهو تێپه رینه) به ریا ریکی به راوه یه له په روه ر دگا ر ته وه * له وه ودوا ئه وانه رزگا ر ده که یه ن که پارێزگا ر و خوا ناس بوون، سه ته مکارانی ش له ناو دۆزه خدا به چۆ کدا ده هی نین.

زۆر به ی راهه کاران و موفه سیرینی قورئانی پیرۆز رایان وایه مه به سه ت له تێپه ر بوون به سه ر دۆزه خدا، تێپه ر بوونه به سه ر پردی صراطدا، ئه مه ش له هه ریه ک له ابن عباس و ابن مسعود و کعب الاحبار ه وه نه قل کراوه و گێر درا وه ته وه.

له سه حیحی بوخاری و موسلیمیشدا هاتوه، له وه فه رمووده یه دوور و درێژه ی ئه بو سه عیدی خودری (خودای لی رازی بی ت) رپوا یه تی کردوه، که پینغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: له به شتیکیدا هاتوه «..... ثم يؤتى بالجسر فيجعل بين ظهري جهنم قلنا يا رسول الله وما الجسر؟ قال: مدحضة مزلة، عليه خطاطيف وكلايب وحسكة مفلطحة لها شوكة عقيفاء تكون بنجد يقال لها السعدان، المؤمن عليها كالطرف والبرق، كالريح وكأجاويد الخيل والركاب فجاج مسلم وناج مخدوش ومكدوس في نار جهنم يمر آخرهم يسحب سحباً»^(١) واتا: ئه مجا پرده که دین و له سه ر هه ر دوولای دۆزه خ دا یده نین، وتمان ئه ی پینغه مبه ری خودا پرد چیه؟ فه رمووی: رپگایه کی ساف و لوسه قاچی مرۆفه کان ده خلیسکین له سه ری، به هه موولایه کدا قولاپ و موسه درکی پێوه نه جدیه کان پتی ده لێن (السعدان) (گونا هباران ده گیرین به و قولاپ و درک و موسه نه کانه وه تابه گویره ی گونا ه ی خو یان سزای دۆزه خ ده چه ژن)

(١) سه حیحی بوخاری به فه رمووده ی ژماره (٧٤٣٩)، وه سه حیحی موسلیم به فه رمووده ی ژماره

(١٨٣) ئه م له فظه له فظی ئیهامی بوخاریه.

باوهر دارانیش هی وایان هه یه وهك چاوه لههتینان تیده په پرت هی وایشیان هه یه وهك تیشك وهه ندیکیش وهك هه و او غاری ئه سپ وهه ندیکیش تریان به پیاده پو به سه ریدا تیده په پرن، موسلمانن واهه یه رزگاری ده بیئت، وه موسلمانن وایش هه یه بریندار و داخ ده بیئت به ئاگری دۆزه خ تا کو تا که س تیده په پرت به سنگه خسه ده چیت به سه ریدا...

له باره ی وه صفی صراطه وه ده قی زور هاتوون، پوخته ی هه موویشیان ئه وه یه که ئه م پرده له موو باریکتره و له شمشیریش تیژتره، هینده ساف و لوسیشه که قاچه کان له سه ری خو یان ناگرن و ده خلیسکین مه گهر که سیک خودای گه وره جیگیریان بکات و نه خلیسکین، له جیگایه کی تاریکی سه ر دۆزه خیش داده نریت، هه موو که سیکیش به پی به هیزی باوهره که ی خودای گه وره نوور و پرووناکی ده داتی و تیده په پرت به سه ریدا، وهك ئه وه ی له فهر مووده که دا هاتوو.

ته وه ره ی هه شته م: به هه شت و دۆزه خ، صیفه ته کانیان، له گه ل چۆنه تی باوهر پی بوون و به لگه کانیان:

ئه وه ی که واجبه باوهری پی بهینین له باره ی به هه شت و ئاگره وه:
 به هه شت: مال و خانه ی پاداشتدانه وه یه بو ئه و که سانه ی که گو پراپه لی خودا و پیغه مبه ره که یان کردوو، و جیگا که ی له ئاسمانن حه و ته مه له لای (سدره المنتهی) ئه و دره خته گه وره یه ی که پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له شه وی به رزبوونه وهیدا جو بره ئیلی له ویدا بینی، وهك خودای گه وره ده فهر موویت:
 ﴿وَلَقَدْ رَأَوْا نَزْلَةَ الْآخِرَىٰ * عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ * عِنْدَ هَا جَةِ الْمَأْوَىٰ﴾ [النجم: ۱۳-۱۵] و اتا:
 سویند به خودا بیگو مان جاریکی تر جو بره ئیلی بینوه * لای دره ختی

سیدره تو لمونته‌ها * که له ویتدا به ههشت ههیه به واتای لانه و جیگه‌ی
حه وانه وه.

به ههشت سه‌د پله‌یه، نیوان هه‌موو پله‌یه کیش نیوانی ئاسمان و زه‌ویه،
هه‌روه‌ک له‌سه‌حیحی بوخاریدا هاتووه، له‌وه‌فرمووده‌یه‌ی که ئه‌بوهوره‌یره
(خودای لی رازی بیّت) ریوایه‌تی کردووه، که پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فرموویه‌تی: «إن في الجنة مائة درجة أعدها الله للمجاهدين في سبيل الله،
ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض»^(۱) وانا: له‌به‌هه‌شت‌دا سه‌د پله
هه‌یه خودای گه‌وره ئاماده‌ی کردوون بو تیکۆشه‌رانی رینگای خودا، نیوان
هه‌موو دوو پله‌یه کیش هیته‌ی نیوان ئاسمان و زه‌ویه.

به‌زرت‌ترین به‌هه‌شت فیرده‌وسی بالایه که له‌سه‌روو ئه‌ویشه‌وه عه‌رش‌ی
خودای گه‌وره‌یه، هه‌ر له‌فیرده‌وسه‌وه‌روو باره‌کانی به‌هه‌شت هه‌لده‌قولین،
وه‌ک له‌وه‌فرمووده‌یه‌ی که ئه‌بوهوره‌یره ریوایه‌تی کردبوو له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فرموویه‌تی: «فإذا سألتم الله فسلوه الفردوس فإنه أوسط
الجنة وأعلى الجنة وفوقه عرش الرحمن ومنه تفرج أنهار الجنة»^(۲) وانا:
هه‌رکاتیک داواتان له‌خودای گه‌وره کرد، ئه‌وه داوای فیرده‌وسی لی بکه‌ن،
چونکه بیگومان فیرده‌وس ناوه‌راست و به‌رزت‌ترینی به‌هه‌شته، و له‌سه‌روو
ئه‌ویشه‌وه عه‌رش‌ی خودای میهره‌بانه، هه‌ر له‌ویشه‌وه‌روو باره‌کانی به‌هه‌شت
هه‌لده‌قولیت.

به‌هه‌شت هه‌شت ده‌ر گای هه‌یه، وه‌ک ئیمامی بوخاری له‌سه‌حیحه‌که‌یدا

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فرمووده‌ی ژماره (۲۷۹۰).

(۲) بوخاری - التوحید - (۶۹۸۷)، موسنه‌دی ئه‌مه‌د (۲/ ۳۳۵).

له سه هلی کورپی سه عده وه (خودای لی رازی بیټ) رپوایه تی کردووه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموویټ: «في الجنة ثمانية أبواب فيها باب يسمي الريان لا يدخله إلا الصائمون»^(١) واتا: به هه شت هه شت ده رگای هه یه، ده رگایه کی هه یه پیی ده لئین (الریان) جگه له ر و ژوو وه وانان که سی تری پیدا نارواته ژوو ره وه.

خودای گه وه بۆ خه لکانی به هه شت نازو نيعمه تیکی وای ئاماده کردووه، که نه چاو بینویه تی و نه گویش بیستویه تی و نه هاتوو ه به خه یالی هیچ که سیکیشدا.

به لام ئاگر: مال و خانه ی سزادانی هه میسه یه بۆ بی باوهران و هاوه لدانه ران و دوور و وه کانه ته و دوور و وه نه ی که دوور و وه ی ئيعتقادیین، وه دیسان مال و خانه ی سزادانی شه بۆ ته و گونا هه رانه ی که یه کخوایه رست بوون، ته م جوړانه ی دوایینان به پیی گونا هه کانیا ن خودای گه وه سزایان ده دات، به لام پاشان سه ره نجامیان چوونه به هه شته، وه ک خودای گه وه فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ [النساء: ٤٨] واتا: بیگو مان هه ر گیز خوداله دانانی هاو به ش بۆی خوش نابیت، به لام بیجگه له هاو به شدانان له هه موو گونا هه کی تر خوش ته بیت، بۆ هه ر که سیک که به وه تی.

شوینی ئاگر له ژیر زه وی حه و ته مه وه یه، وه ک عبدالله ی کورپی عه باس (خودایان لی رازی بیټ) باسی کردووه، ئاگریش چین چین و پله پله یه، هه ندیکیان له ژیر هه ندیکی تر وه ون، عبدالرحمن ی کورپی ته سلمه، ته لیت: پله کانی به هه شت به ره و ژوو ر ده رۆن، به لام پله کانی دۆزه خ به ره و ژیره وه،

(١) سه حیحی بوخاری به فهرمووده ی ژماره (٣٢٥٧).

ژیری ژیره وهی دۆزه خیش جینگای دوورپووه کانه، وهك خودای گه وره
 فهرموویه تی: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الذَّرِكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ [النساء: ١٤٥] واتا:
 بیگومان دوورپووه کان له خانه و ته به قی هه ره ژیره وهی ئاگردان...
 ئاگریش ههوت دهر گای ههیه، وهك خودای گه وره فهرموویه تی:
 ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ [الحجر: ٤٤] واتا: دۆزه خیش ههوت
 دهر گای ههیه، هه ر دهر گایه کیش چه ند به شیکی تری ههیه، بۆ هه ر دهر گایه کیش
 دهسته یه ك له پهیره وانی شهیتانی بۆ دیاریی کراوه گو مر اکانیش به پیی تاوانه کانیان
 جوړ او جوړن، بۆیه هه ر به شهی له دهر گایه که وه ده نیتر در پته ناویه وه.

ئه وه هیشی باسکراوه ئه م ئاگره ی که له دونیادا ههیه به شیکه له هفتا
 به شی ئاگری دۆزه خ، وهك بوخاری و موسلیم له ئه بوهوره ره وه (خودای
 لی رازی بیت) ربوایه تیان کردوه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی:
 «نارکم جزء من سبعین جزءا من نار جهنم»^(١) واتا: ئه و ئاگره ی ئیوه به شیکه
 له هفتا به شی ئاگری دۆزه خ.

باوهر به به هه شت و دۆزه خ به سی شت جیه جی ده بیت:

یه که م: باوهری ته و او به وهی به هه شت و دۆزه خ هه قن،
 به هه شت مال و خانه ی خواناسان و پاریز کارانه، دۆزه خیش مال و خانه ی
 بی باوهران و دوورپووه کانه، خودای گه وره هیش له م باره وه وه فهرموویه تی:
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَاقِبَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمًا تَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّ لَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا
 الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا * وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ [النساء: ٥٦، ٥٧] واتا: به راستی ئه وانه ی بی باوهر بوون

(١) سه حیحی بوخاری به فهرمووده ی ژماره (٣٢٦٥)، وه سه حیحی موسلیم به فهرمووده ی ژماره (٨٧١).

به‌ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی ئیمه، له‌ئاینده‌دا ده‌یانسو‌تیتین به‌ئاگری دۆزه‌خ، هه‌موو جارێک پیستیان داوه‌شاو سووتا و هه‌لقرا، پیستی تر ده‌که‌ین به‌به‌ریاندا، بۆ ئه‌وه‌ی به‌چاکی سزا و ئازار بچیتن، به‌راستی خودا هه‌میشه و به‌رده‌وام بالاده‌سته * ئه‌وانه‌ش که باوه‌ریان هه‌تاوه‌و کار و کرده‌وه‌ی چاکه‌ ئه‌نجام ده‌ده‌ن له‌ئاینده‌یه‌کی نزیکدا ده‌یانخه‌ینه‌ناو باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه‌ که چه‌نده‌ها رووبار (به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا و به‌به‌رده‌م کو‌شکه‌کانیدا) ده‌پروات و له‌ویدا ژیا‌نی هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وام ده‌به‌نه‌سه‌ر..

دووهم: باوهر به‌وه‌ی که ئیستا به‌هه‌شت و دۆزه‌خن هه‌ن، خودای گه‌وره له‌باره‌ی به‌هه‌شته‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [آل عمران: ۱۳۳] واتا: به‌هه‌شت ئاماده‌کراوه‌ بۆ خواناسان و پارێزکاران، له‌باره‌ی دۆزه‌خیشه‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۴] واتا: دۆزه‌خ ئاماده‌کراوه‌ بۆ باوه‌ران، له‌هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمیشدا هاتوه‌، که عیمرا‌نی کورپی حوصین (خودای لی‌رازی بی‌ت) له‌په‌غه‌مبه‌ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌گه‌ڕێته‌وه، که فه‌رموویه‌تی: «اطلعت في الجنة فرأيت أكثر أهلها الفقراء، واطلعت في النار فرأيت أكثر أهلها النساء»^(۱) واتا: سه‌یری به‌هه‌شتم کرد، بینیم که زۆربه‌ی زۆری خه‌لکه‌که‌ی ئه‌و که سانه‌بوون که هه‌ژاربوون، وه سه‌یری دۆزه‌خیش کرد، بینیم که زۆربه‌ی زۆری خه‌لکه‌که‌ی ژنان بوون.

سێهه‌م: باوهر به‌وه‌ی که به‌هه‌شت و دۆزه‌خ به‌رده‌وام ده‌بن بۆ هه‌میشه‌یی و نه‌خویان و نه‌ئهو که سانه‌یشی له‌ناویاندا له‌ناوناچن، خودای گه‌وره

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۳۲۴۱)، وه سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۲۷۳۸) به‌کورتی و به‌مانای ریبویه‌ته‌که‌ی بوخاری، ئه‌م له‌فظه‌یش له‌فظی ئیمامی بوخاریه.

له باره ی هه میشه یی به هه شته وه فەر موویه تی: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ﴾ [التوبة: ۸۹] و اتا: باوهر داران و خواناسان به هه میشه یی له به هه شتدا ده میینه وه، بهر استی ئاته وه یه سه رکه وتنی زور گه وره و مه زن، له باره ی هه میشه یی ئاگریشه وه فەر موویه تی: ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَإِنْ لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ [الجن: ۲۳] و اتا: جائه وه ی له خودا و پیغه مبه ره که ی یاخی بییت ئه وه با دلیابییت که دۆزه خی بو ناماده کراوه بو هه میشه وه هه تاهه تاییی.... مه به ست له یاخی بوون و تاوان و (معصیة) له م ئایه ته دا کوفر و بی باوهر پیه، ئه ویش به به لگه ی ئه وه ی له کو تایی ئایه ته که وه به لئینی هه میشه یی و هه تاهه تاییی دراوه به و که سانه... قورطییش له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ده لئیت: وشه ی (أبدا) به لگه یه له سه ر ئه وه ی ئه م تاوانه ی که باسکراوه مه به ست پی شیرک و هاوه لبرپاردانه بو خودای گه وره.

بوخاری و موسلیم به عبدالله ی کوری عومره وه (خودایان لی رازی بییت) ربوایه تیان کردوه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: «يدخل الله أهل الجنة الجنة، وأهل النار النار، ثم يقوم مؤذن بينهم فيقول: يا أهل الجنة لا موت ويا أهل النار لا موت كل خالد فيما هو فيه»^(۱) و اتا: خودای ئه گه وره خه لکانی به هه شت ده خاته به هه شته وه، و خه لکانی دۆزه خیش ده خاته دۆزه خه وه، ئه مجا باتگیبژئیک له نیوانیاندا هه لده سیته وه و ده لئیت: ئه ی خه لکی به هه شت ئیتر مردن نه ما، وه ئه ی خه لکی دۆزه خ ئیتر مردن نه ما، و هه مووی به هه میشه یی له ویدا ده میینه وه که تییدا یه.

(۱) سه حیخی بوخاری به فەر مووده ی ژماره (۶۵۴)، وه سه حیخی موسلیم به فەر مووده ی ژماره

(۲۸۵۰)، ئه م له فظه ییش له فظی ئیامی موسلیمه.

به‌روبووم و که‌لک و سووده‌کانی باوهر به‌پۆژی دوايي:

باوهر به‌پۆژی دوايي به‌روبووم و که‌لک و سوودی مه‌زنی هه‌یه له‌ژیانی باوهرداراندا، گرنگترینیان بریتین له:

۱. سوور بوون له‌سه‌ر طاعت و گوێرایه‌لی خودای گه‌وره، ئه‌ویش له‌پیناو به‌ده‌سته‌ینانی ره‌زامه‌ندی و پاداشتی خودای گه‌وره له‌و پۆژه‌دا، وه‌ دوور که‌وتنه‌وه له‌ سه‌رپینچه‌کانی له‌ترسی سزا و تۆله‌کانی له‌و پۆژه‌دا.
۲. دل‌دانه‌وه‌ی باوهردارانه له‌و خو‌شی و ناز و نعیمه‌تانه‌ی دونیا که‌له‌ده‌ستیان ده‌چیت و له‌پیناو خودای گه‌وره‌دا وازی لی ده‌هینن به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی که‌ خودای گه‌وره بۆیان قه‌ره‌بوو بکاته‌وه به‌ناز و نعیمه‌ته‌کانی به‌هه‌شت.
۳. هه‌ستکردن به‌که‌مال و ته‌واویی عه‌دل و دادپه‌روه‌ری خودای گه‌وره، به‌وه‌ی هه‌موو که‌س به‌گوێره‌ی کار و کرده‌وه‌ی خو‌ی پاداشتی ده‌داته‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی زۆر به‌په‌حم و میهره‌بانه له‌گه‌ل به‌نده‌کانیشیدا.

بهشی پینجه م
باوهر به قهزا و قهدهر

ئه مهیش دوو لیکۆلینه وهی له خو گرتوو ه
باسی یه که م: پیناسه ی قهزا و قهدهر، به لگه کانی ئیثبات بوونیان،
له گه ل ئه و جیا وازی ه ی که له نیوانیاندا هه یه
باسی دووهم: پله و مه رته به کانی قهدهر

باسی یه کهم

پیناسهی قهزا و قه‌دهر، به‌لگه‌کانی

سه‌لماندنیان، له‌گه‌ل‌ئه‌و جیاوازیه‌ی که له‌نیوانیاندا هه‌یه

پیناسهی قهزا و قه‌دهر:

القضاء: له‌زمانه‌وانیدا به‌مانای حوکم و جیاکردنه‌وه دیت.

له‌شه‌رعیشدا: مه‌به‌ست پیی ئه‌و بریاره‌یه که خودای گه‌وره و پاک و بیگه‌رد له‌دروستکراوه‌کانی خویدا داویه‌تی، له‌هیتانه‌دی یان له‌ناوبردن یان له‌گۆرانکاری تییاندا.

القدر: چاوگی فه‌رمانی (قدر) که مه‌به‌ست پیی زاینه‌ به‌ئه‌ندازه‌که‌ی.

له‌شه‌رعیشدا: مه‌به‌ست پیی ئه‌و ئه‌ندازه‌به‌یه که خودای گه‌وره له‌ئه‌زه‌له‌وه ته‌قدیری کردووه که ده‌بیت روو‌بدات له‌دروستکراوه‌کانیدا ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر ئه‌و عیلم و زاینه‌ی که پیشتر هه‌بیووه به‌و شتانه.

جیاوازی نیوان قهزا و قه‌دهر:

زانایان له‌جیاوازی نیوان قهزا و قه‌دهردا ئه‌مه‌یان باسکردووه: قه‌دهر بریتیه له‌ئه‌ندازه‌گرتنی هه‌موو شتیک پیش روودانی، به‌لام قهزا بریتیه له‌لییوونه و کوتای هاتن به‌و شته، له‌و شه‌واهی‌دانه‌یشی که (أبوحاتم) له‌جیاوازی نیوان قهزا و قه‌دهردا باسی کردوون، ئه‌مه‌یه که وتویه‌تی: قه‌دهر وه‌ک ئه‌ندازه‌گیری ئه‌و به‌رگدوروه وایه که پارچه‌یه قوماشی له‌به‌رده‌ستداییت بو دورینی جل و به‌رگیک پیش برینی، سه‌ره‌تا به‌ئه‌ندازه‌ی ده‌گریت که ئایا که مه‌یان زیاده، پاشان ده‌ست ده‌کات به‌برین و جیاکردنه‌وه‌ی جا که ده‌ستی کرد به‌برینی قوماشه‌که ولیکی جیا کردنه‌وه دوورینی ئه‌وه بریاری له‌سه‌رداوه

و قهزاي كرد و لى بوو ته وه لى، به م پيشهش قهدهر پيش قهزايه، (ابن الاثير) يش له م بارهيه وه ده لىت: قهزا و قهدهر دوو فه رمان و كارى پيشكه وه ن كه له يهك جوودا ناكريته وه، چونكه يه كيكيان وهك بناغه وايه ته ويش قهدهره، دووهميشيان وهك بنيات نان وايه كه قهزايه، جا هه ركه سيك بيه وي ت له يه كيان جوودا بكاته وه ته وه بيگومان ده يه وي ت ته و بنياترا وه برو خي ت.

به و پيشهش كه هه نديك له زانايان باسيانكر دوو: قهزا و قهدهر ته گه ر هاتوو پيشكه وه باسكران ته وه ماناكانيان له يهك جوودايه هه ريه كه يان مانايه كي تاييه تي خو ي هه يه، به لام ته گه ر هاتوو له يهك جوودا كرانه وه ته و ماناي ته وي ديكه يان له وي تر دا خو ي ده بينيته وه.

به لگه كان له سه ر سه لماندنى قهدهر:

باوهر به قهدهر روكني كه له روكنه بنچينه بيه كانى ئيمان، هه ر وهك به لگه كان له قورئان و سوننه ت راستى ئەمە دوو پات ده كه نه وه ده يسه لمينن: خوداي گه و ره له قورئانى پيروزدا فه رموويه تي:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ [القمر: ۴۹] و اتا: به راستى ئيمه هه موو شتيكمان به ئەندازه يه كي ديار بكر او درووستكر دوو، له جيگايه كي تر دا ده فه رمووي ت: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا﴾ [الأحزاب: ۳۸] و اتا: به رده و اميش فه رمان و بريارى خودا زور به وردى پيشدى و جييه جي ده كرى و، هيج كه سيكيش بو ي نيه ده سكارى بكاو بيگورى، وه ديسان فه رموويه تي: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ۲] و اتا: وه هه موو شتيكى دروست كر دوو و ئەندازه ي بو ديارى كر د (له هه موو روويه كه وه) به چاكي.

له سوننه تیشدا: زوریک له فهرمووده کانی پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لگن له سهه جیگیر بوون و سه لماندنی قه دهه له بیرو باوهری ئیسلامیدا، له وانه یش فهرمووده به ناوبانگه که ی جوهره ئیله که پیشتر به دوور و دریزی له باسی باوهر به فریشته کاندایوونمان کرده وه، له کاتیک که جوهره ئیل پرسیار له پیغه مبهه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده کات له باره ی ئه رکانه کانی ئیمان وه ئه ویش له وه لامدا ده فهرموویت: «الإيمان بالقدر خيره وشره»^(۱) واتا: باوهر پیش به قه دهه به خیر و شه ری وه یه کیکي تره له روکنه کانی ئیمان.

ئیمامی موسلیم له صه حیحه که یدا له عبد الله ی کوری عه مری کوری عاص (خودایان لی رازی بیت) ریوا به تی کردو وه، که پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموویت: «كتب الله مقادير الخلائق قبل أن يخلق السموات والأرض بخمسين ألف سنة وقال: وكان عرشه على الماء»^(۲) واتا: خودای گه وره پیش په نجا هه زار سال له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی ئه ندازه گیری هه موو دروستکراوه کانی نوو سیوه، ئه و کاته عه رشی خودای گه وره له سهه ئاوبوو.

باوهر به قه دهه ری خودا جیگای کۆده نگی هه موو زانایانی ئوممه تی ئیسلامه له هاوه له بهر پزه کان و ئه وانه ی دوا ی ئه وانیش هاتوون، ئیمامی موسلیم له صه حیحه که یدا ته خریجی کردو وه، که طاوس ئه لیت: «أدرکت ناسا من أصحاب رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقولون كل شيء بقدر. قال: وسمعت عبد الله بن عمر يقول: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «كل شيء بقدر حتى

(۱) موسلیم-الإیمان-(۸)، وه تیرمودی-الإیمان-(۲۶۱۰)، وه ئه لنه سانی-الإیمان وشرائعه-(۴۹۹۰)،

ئهبوداود-السنة-(۴۶۹۵)، وه ئیبن ماجه-المقدمة-(۶۳)، وه موسنهدی ئه حمده (۲۸/۱).

(۲) صه حیجی موسلیم به فهرمووده ی ژماره (۲۶۵۳).

العجز والكيس أو الكيس والعجز»^(۱) و اتا: گه شتووم به كوۆمه ليك له هاوه لاني
 پيغه مبهري خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه موويان ده يانووت هه موو شتيك
 به قهدهر و ئه ندازه گيري خوداي گه ورهيه، طاوس ئه لبيت: له عبدالله ي
 كورپى عومه رم بيستوو ه كه ده يووت: پيغه مبهري خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 فه رموويه تي: هه موو شتيك به قهدهري خودايه ته نانه ت چست و چالاكي
 و دهسته و سانيش هه ر به قهدهري خودايه.

مه بهست له وشه ي (الكيس) چست و چالاكي و زيره كيه، كه پيچوانه
 و دژي وشه ي (العجز) ه.

ئيمامي نه وه ويش (ره حمه تي خوداي لي بيت) ئه لبيت: به لگه كان
 له قورئان و سوننه ت و كوۆدهنگي زاناياني هاوه لاني به رپيز و ئه هلي هل
 و عه قد له سه له ف و خه له في ئوممه تي ئيسلام هه ر هه موويان له سه ر
 جيگيري و ئيئباتي قهدهري خوداي گه وره ن سبحانه و تعالى.

(۱) سه حيجي مرسليم به فه رمووده ي ژماره (۲۶۵۵).

باسی دووهم

پله و مهر ته به کانی قه‌دهر

قه‌دهر وهك ئه‌وه‌ی ده‌قه‌كان و زانایان باسیان لیوه‌کردووه، چوار پله و مهر ته به‌ی هه‌یه، به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

پله‌و مهر ته به‌ی یه‌که‌م: زانست و زانیاری و عیلمی خودا به‌هه‌مو و ئه‌و شتانه‌ی که هه‌یه و ئه‌و شتانه‌یشی که نییه، ئه‌و شتانه‌ی که ده‌کریت بین و ئه‌وانه‌یشی که موسته‌حیلن و ئیمکانی بوونیان نییه، به‌شیوه‌یه‌ك خودای گه‌وره زانیاری ته‌واوی به‌هه‌مو و ئه‌م شتانه هه‌یه، عیلمی هه‌یه به‌وه‌ی که بووه، به‌وه‌یشی که ده‌بیٔ و ئه‌وه‌یشی که نابیٔ، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ئایه‌تی پیرۆزه که خودای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: ۱۲] و اتا: که به‌راستی ئه‌و خودایه ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌مو و شتی‌کدا هه‌یه و هه‌رچی بیه‌وی ئه‌یکات، و هه‌یگو‌مان زانست و زانیاری ئه‌و خودایه ده‌وره‌ی هه‌مو و شتیکی داوه، و اتا: ئاگاداری کاروباری بوونه‌وه‌ره‌و هه‌یچ شتیکی لیناشاریته‌وه.

له‌سه‌حیحی بوخاری و موسلیمیشدا هاتووه، عبدالله‌ی کورپی عه‌باس (خودایان لی رازی بیٔ) و تی: «سئل النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عن أولاد المشركين فقال: الله أعلم بما كانوا عاملين»^(۱) و اتا: پرسیار کرا له‌پیغه‌مبه‌ری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌باره‌ی منالانی ئه‌و که‌سانه‌ی هاوه‌لیان بو خودای گه‌وره بریار داوه، له‌وه‌لا مدا فهرمووی: خودای گه‌وره زانتره به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن.

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فهرمووده‌ی ژماره (۱۳۸۴)، و سه‌حیحی موسلیم به‌فهرمووده‌ی ژماره (۲۶۵۹).

پله و مهر ته بهی دووهم: خودای گه وره نه وهی تا رۆژی قیامت نه بیّت و پرووده دات ههر هه مووی نووسیوه لای خۆی، وهك فهر موویه تی: ﴿الْم تَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ يَبْقَى مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحج: ۷۰] واتا: مه گهر تو نه ترانیوه نهی مروقی ژیر! که ههر چی له ئاسمان و زه و بیدایه که خوائگای لییه تی و دهیزانی؟ چونکه به راستی هه موو نه و شتانه له نامه ی (لوح المحفوظ) دا تو مار کراوه و هیچی لی زایه نابیّت، بیگومان نه و کارهش بو خودا زور ئاسانه، ههر وهها فهر موویه تی: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ [یس: ۱۲] واتا: هه موو شتیگمان له کتیب و نامه یه کی ئاشکرا دا ئاماده و تو مار کردوه، واتا: له (لوح المحفوظ) دا که هیچ شتیکی تیا گومانیّت، هه موو شتیکی بچووک و گه وره و وردو درشتمان نه ژماردوه.

به لگهش له سوخته تی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لهم باره یه وه نه وه فهر موو ده یه یه که عبدالله ی کوری عه مر ی کوری عاص (خودایان لی رازی بیّت) ریوایه تی کردبوو، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهر موویّت: «كتب الله مقادير الخلائق قبل أن يخلق السماوات والأرض بخمسين ألف سنة...»^(۱) واتا: خودای گه وره پیش په نجا هه زار سال له دروستکردنی ئاسمانه کان و زه وی نه ندازه گیری هه موو دروستکراوه کانی نووسیوه....

پله و مهر ته بهی سیههم: ویست و مه شیته، نه وهی که خودای گه وره ویستی بووه، وه نه وهیشی نه یه ویّت نه بووه و نابیّت، لهم باره یه شه وه خودای گه وره فهر موویه تی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ [یس: ۸۲]

(۱) صه حیجی موسلیم به فهر موو ده ی ژماره (۲۶۵۳).

واتا: بہر آستی کاری ٺہو (خودا) یہ ٺاویہ ہہر کاتی بیہ ویت شتیکی بویت پی دہلی: بیہ دہست بہ جی (ٺہو شتہ) دہیبت، لہ جینگایہ کی تردا فہر موویہ تی: ﴿وَمَا نَشَاءُ وَتَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [التکویر: ٢٩] واتا: ٺیوہ ٺارہ زووی ٺیستیقامہ ناکہن مہ گہر خودای خواہنی جیہانہ کان ٺارہ زووی بکات، جاکہ واپو و داوای یارمہ تی ہہر لہو بکہن و، خوشتانی بہتہ و اوی بو ریک بخن، تا خوایش پشتیوانتان بی و رینماییتان بکا، ٺہ گینا خودا بہ زور ہیچ کہ سیک ناہینتہ ژیر بار بوخاری و موسلمیش لہ ٺہ بوہورہیرہ و (خودای لی رازی بیٹ) ریوایہ تیان کردوہ کہ پیغہ مہر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہر موویہ تی «لا یقولن أحدکم اللہم اغفر لی إن شئت اللہم ارحمنی إن شئت! لیعزم فی الدعاء فإن اللہ صانع ما شاء لا مکرہ لہ»^(١) واتا: ہیچ کہس لہ ٺیوہ نہ لیت: ٺہی خودایہ ٺہ گہر و ویستت لیم خو شہبہ، یان بلی: ٺہی خودایہ ٺہ گہر ویستت رہ حمم پی بکہ، بہ لکو با بہ عہزم و دلناییہ و ہ پاریتہ و ہ داو ابکات، چونکہ بیگومان خودای گہورہ خوئی دروستکہری (ویست و مہ شیئہ تہ) و ہ ہیچ شتیکی لی گیر نابیت.

پلہ و مہرتہ بہی چوارہم: بہ دیہینان و خہلق کردنی خودای گہورہ بو شتہ کان و ہینانہ بوونیان، و دہسہ لاتی تہ و او بہسہر یاندا، بیگومان خودای گہورہ بہ دیہینہر و خالقی ہہموو بکہر و کارہ کہیشیتی، وہ خالقی ہہموو بزوینہر و جولہ کہیشیتی، وہ بہ دیہینہر و خالقی ہہموو و ہستاویک بی جولہ کہیشیتی، و ہ ک فہر موویہ تی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ [الزمر: ٦٢] واتا: خودا بہدی ہینہری ہہموو شتیکہ و ہ ہہر ٺہویش پاریزہری

(١) صہحیحی بوخاری بہ فہر موودہی ژمارہ (٦٣٣٩)، وہ صہحیحی موسلمیم بہ فہر موودہی ژمارہ

هه‌موو شتیكه، وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ [الصافات: ۹۶] واتا: خودا به‌دییه‌نه‌ری ئیوه‌یش و ئەو بتانه‌شه‌ که‌ دروستتان کردوون، ئیمامی بوخاری له‌صه‌حیحه‌که‌یدا له‌ عمران کورپی حصینه‌وه‌ (خودای لی‌ رازی بی‌ت) ئە‌گێرێته‌وه‌ که‌ پیغه‌مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): فه‌رموویه‌تی: «كان الله ولم يكن شيء غيرُه وكان عرشه على الماء وكتب في الذكر كل شيء وخلق السماوات والأرض»^(۱) واتا: خودای گه‌وره‌ بووه، له‌کاتی‌کدا هیچ شتیکی تری غه‌یری ئەو بوونی نه‌بووه، عه‌رشه‌که‌یشی له‌سه‌ر ئاو بوو، وه‌ له‌ (لوح‌ المحفوظ) دا هه‌موو شتیکی نووسیه‌ وه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویشی به‌دییه‌نا.

واجبه‌ باوهره‌یه‌نان به‌م چوار پله‌ و مه‌رته‌بانه‌ی که‌ با‌سمانکردن، بۆ ئەوه‌ی باوهر به‌قه‌ده‌ری خودا له‌دل و ده‌رونماندا به‌ته‌واوی جیبه‌جی بی‌ت و ره‌گ‌ داکوتی‌ت، وه‌ هه‌رکه‌سیکیش ئینکاری شتی‌ک له‌وانه‌ بکات ئەوا باوهری به‌قه‌ده‌ری خودا دانه‌مه‌زراوه‌، خودای گه‌وره‌ زانا و شاره‌زاتره‌.

سوود و به‌روبوومی باوهر به‌قه‌ده‌ر:

باوهری‌کی ته‌واو و چه‌سپیوو به‌قه‌ده‌ری خودای گه‌وره‌ کاریگه‌ری و شوینه‌واریکی یه‌کجار گ‌رنگ له‌سه‌ر ژبانی مروّفی باوهردار به‌جی ده‌یه‌لیت، له‌وانه‌یش:

۱. پشت به‌ستن به‌خودای گه‌وره‌ له‌کاتی ده‌ستگرتن به‌هۆکاری ئە‌نه‌جامدانی کاریکه‌وه‌، چونکه‌ بی‌گومان په‌روه‌ردگاری بالاده‌ست هه‌ر خۆی ئە‌ندازه‌گیری و ته‌قدیری هۆکاره‌کان و خواهن هۆکانیشی کردووه‌.

۲. مروّفی باوهردار زۆر دل و ده‌روونی ئاسووده‌یه‌ کاتی‌ک که‌ زانی هه‌موو

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فه‌رمووده‌ی ژماره‌ (۳۱۹۱).

شتیك له م دونیایه دا به قهزا و قهدهری خودای گهوره پرووده دات، وه هیچ شتیك نییه له ده ره وهی قهزا و قهدهری خودای بییت و پروو بدات.

۳. دامالینی به خو موعه جهب بوون و سه رسورمان نه بوون به خو کاتیك ته گهر شتیکی بو فه راهم هات، چونکه فه راهم بوونی ته و شته بو ته و که سه نیعمه تیکی خودای گه وره یه و به قهدهری ته و ذاته پیروژه پروویداوه و هوکاره کانی بو ئاسانکردووه، بویه ته گهر مروف بهم باوهره وه بیری کرده وه، له به رامبه ر ته مه دا سو پاسی خودای گه وره ته کات و خو به شت زانین و موعه جهب به خو بوون فری ئه دات.

۴. وازهینان له دلهر اوکی و خه م و خه فته له کاتیکیدا که ته گهر ته و شته ی ته یه ویت بوی پیش نه هات، یان پروو داویکی ناخوشی به سه رداهات، چونکه ده زانیته هم موو ئه مانه به قهزا و قهدهری خودایه، بویه ئارام ده گریته له سه ری و چاوهر وانی پاداشتی په روه ردگاری ته کات.

ده‌روازه‌ی سیهه‌م

پایه‌کافی تری باوهر که پینج به‌شی له‌خو گرتوو

به‌شی یه‌که‌م:

ئیسلاام، و ئیمان، و ئیحسان

باسی یه‌که‌م: ئیسلاام

باسی دووهم: ئیمان و پایه‌کافی، پروونکردنه‌وی حوکمی ئەو که سه‌شی
که گوناھی گه‌وره ده‌کات

باسی سیهه‌م: ئیحسان

باسی چوارهم: په‌یوه‌ندی نیوان ئیسلاام و ئیمان و ئیحسان

به‌شی دووهم:

مانای پشتیوانی لی‌کردن و پشت لی‌هه‌ل‌کردن (الولاء والبراء)
ورپ‌یک‌خه‌ره‌کافی

به‌شی سیهه‌م

مافی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خودا، وه‌ئه‌وه‌ی واجبه‌ به‌رامبه‌ریان بکریت

باسی یه‌که‌م: به‌کی ده‌وتریت هاوه‌ل؟ واجبه‌ خو‌شمان بوین و پشتیوان
و پشتگیریان بین

باسی دووهم: واجبه‌ باوهر بوون به‌فهل و عه‌داله‌تیا و وه‌ ازهینان له‌و
ناکوکیه‌ی له‌نیوانیاندا پروویداوه، له‌ژیر رپوشنایی به‌لگه‌ شه‌ریه‌کاندا

باسی سیهه‌م: ئه‌هل و به‌یتی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

باسی چوارهم: خه‌لیفه‌کانی راشیدین

باسی پینجه‌م: ئه‌و هاوهر لانه‌ی که موژده‌ی به‌هه‌شتیان پیدراوه

به‌شی چوارهم

ئه‌رکی سه‌رشانمان به‌رامبه‌ر به‌ئیمام و پیشه‌وای موسلمان، وه
به‌رامبه‌ر موسلمانان به‌گشتی، و پابه‌ندبوون به‌کۆمه‌لی موسلمانانه‌وه

به‌شی پینجه‌م

واجبه‌ده‌ستگرتن به‌قورئان و سوننه‌ته‌وه، له‌گه‌ل به‌لگه‌کانی

باسی یه‌که‌م: مانای ده‌ستگرتن به‌قورئان و سوننه‌ت و به‌لگه‌کانی

باسی دووهم: هۆشیاریدان و ئاگادار کردنه‌وه‌ی خه‌لکی له‌بیدعه

باسی سیهه‌م: خراپی جودایی و په‌رت بوونی موسلمانان

بهشى يه كه م:
ئىسلام، وئيمان، وئىحسان

باسى يه كه م: ئىسلام

باسى دووهم: ئيمان وپايه كانى، پروونكر دنه وهى حوكمى ئه و كه سه شى
كه گوناھى گه و ره ده كات

باسى سېھه م: ئىحسان

باسى چواره م: په يوه ندى نيوان ئىسلام و ئيمان وئىحسان

باسی یه کهم

ئیسلام

پیناسه ی ئیسلام:

ئیسلام له زمانه وانیدا به مانای گوپراپه لئی و ته سلیم بوون و ملکه چی دیت.

له شه رعیشدا: به واتای خو ته سلیم کردن به خودای گه وره، به وهی به یه ک خودایی بیهرستیت و گوپراپه ل و ملکه چی ته و بیت، و پاک و بی په له بیت له ها وه لدانان بوی و دوور بکه یته وه له دزایه تی کردنی ته هلی ئیسلام، وه ک خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ [الأنعام: ١٦٦، ١٦٣] واتا: بلئی: به راستی نوپژ و حه ج و قوربانایی و زیان و مردنم، گشت هه ربو خودای په روه ردگاری جیهانیانه، له جیگایه کی تر داده فه رموویت: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران: ٨٥] واتا: هه رکه سیک بیجگه له بهرنامه و شه ریه تی ئیسلام هه ردینیک بوخوی هه لئیرئی و بیکا به بهرنامه ی خوی هه رگیز لیوه رناگیر دیت، وله دوار و ژیشدا له پیزی زیانمه ندانه.

پایه کانی ئیسلام:

پایه کانی ئیسلام پینجن، پینغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له و فه رمووده یه ی که عبداللهی کورپی عومه ر (خودایان لئی رازی بیت) لینه وه رپوایه تی کردووه، رپوونی کردووه ته وه که فه رموویه تی: «بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله وإقام الصلاة وإيتاء الزكاة

وصوم رمضان وحج بيت الله^(۱) واتا: ئىسلام لەسەر پىنج پاىە بنياتنراوه، شايهيدى دان به وهى كه هيچ پەرسىتراويكى بههەق نيه جگه له (الله) وه محمديش پىغەمبەرى خودايە، و نويزکردن و زەكاتدان، و رۆژووگرتنى مانگى رەمەزان، و حەجى مالى خودا، وه ئەو فەرموودهى دريژەيشى كه پىشتەر باسمانکرد كاتيك كه جوهرەئيل پرسیارى له پىغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كرد، به لگهيه كى تره لەسەر ئەم بابەتە: وهك هاتوووه: «يا محمد! أخبرني عن الإسلام، فقال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله، وتقيم الصلاة وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلا. قال: صدقت... الخ»^(۲) واتا: ئەى محمد له بارهى ئىسلامه وه هه والەم بەدهرى، پىغەمبەرى (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر مووى: ئە وهيه كه شايهيدى بەهيت كه هيچ پەرسىتراويكى بههەق نيه جگه له (الله) و محمديش پىغەمبەرى خودايە، وه نويز بکهيت، و زەكات بەهيت، و رەمەزان بەرۆژووويت، و ئەگەر له توانا و دەسه لاتيشدا هه بوو حەجى مالى خودا بکهيت، ئەمجا جوهرەئيل فەر مووى: راسته ده كهيت... تاكو تايى فەر مووده كه.

ماناي شايه تومان: (الشهادتين)

ماناي (أن لا إله إلا الله) واتا: هيچ پەرسىتراويكى بههەق نيه جگه له الله.

ماناي (شهادة أن محمداً رسول الله): گوپرايه لى پىغەمبەر كردن

(۱) سه حىحى بوخارى، حديث به فەر موودهى ژماره (۸)، وه سه حىحى موسليم حديث به فەر موودهى ژماره (۱۶).

(۲) بوخارى و موسليم هاوران لهم ريوايه تەدا: سه حىحى بوخارى حديث به فەر موودهى ژماره (۸)، وه سه حىحى موسليم به فەر موودهى ژماره (۸).

له وهی فه رمانی پیکر دووه، وه بهر استزانیی ته وهی هه والی پیداوه، وه دوور که وتنه وه لهو شتانهی که قه دهغه ویاساگی کردوون، وه به هیچ شیوهیه کیش خودا په رستی نه که یت بهو شیوهیه نه بیټ که تهو نه نجامی داوه.

باسى دووهم

ئيمان و پايه كانى، پروونكر دنده و
حوكمى ئەو كەسەشى كە گوناھى گەورە دەكات

پىناسەى ئيمان: ئيمان لە زمانە وانىدا: بەماناى بەراستزائىن و دان پىدانان دىت.

لەشەر عىشدا: باوەر بوون بەدل، و دان پىدانان بە زمان، و كاروكر دەوھى ئەندامە كانى جەستەيە.

پايە كانى ئيمان و بەلگە كانى:

پايە كانى ئيمان و باوەر شەش دانەن: وەك خوداى گەورە لەم ئايەتە پىروژەدا پروونى كردهتەو: ﴿لَيْسَ الْإِيمَانُ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْإِيمَانَ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ [البقرة: ۱۷۷] وانا: چاكەو چاكە كاريى ھەر ئەو ئەيە ئيۆە - جوله كە و گاور - كاتى نويز - روو لە خوۆرھە لات بكەن، يان خوۆرئاوا، ئە گەر لەرووى گويزايە ئيۆە نەبى بوۆ فەرمانى خودا، بەلكو چاكەى راست و دروست ئەمەيە كە باوەرى راستە قينەى بەخوداو بەروۆزى دوايى، و بەفرىشتەو بەكتيبي ئاسمانى و بەپەيامبەرانى خودا ھەبيت.

لە سوننەتيشدا فەر موودە زۆرن لەسەر پايە كانى ئيمان ديارى ترينيان ئەو فەر موودە يەيە كە جوبرە ئيل ھاتە لاي پىنغە مەبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پىي فەر موو: «أخبرني عن الإيمان، قال: أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم

الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره. قال: صدقت»^(۱) واتا: له باره ی ټیمان و باوهره وه هه وائم بده ری، نه ویش فهر مووی: ټیمان نه وه یه که باوهرت به خودای گه وره (الله)، و به فریشته کانی، و به کتیبه کانی، و به پیغهمبه ره کانی، و به پرؤزی دواپی هه بیټ، هه وره ها باوهرت به قه دهر خیری و شهرپی هه بیټ، نه مجا جوهره ټیل فهر مووی: راست ده که یت.... تا کو تایی فهر مووده که.

زیاد و که مکردنی ټیمان:

ده قه کانی قورئان و سوننه ت به لگن له سهر نه وه ی ټیمان به طاعه ته کان زیاد ده کات و به کردنی تاوان و گونا هه کانیش که م ده کات.

به لگش له قورئان له م باره یه وه، خودای گه وره ده فهر موویټ: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا رَزَقَهُمُ الْهُدَىٰ وَأَنَّهُمْ تَتَوَكَّلُونَ﴾ [محمد: ۱۷] واتا: نه وانه ی ری و ری بازی دروستیان گرت هه بر، خودا هیدایه ت و ری نمانی زیاد کردن، ته قواو پاریز کاریشی پیدان، تاخویانی پی پپاریزن له ناگر، هه وره ها ده فهر موویټ: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ رَزَقَهُمْ يَمِينًا وَعَلَىٰ رَيْبِهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ [الأنفال: ۲] واتا: باوهر دارانی راسته قینه و دل سو ز هه نه وانه ن که هه رناوی خودا هیترا، دلیان له بهر گه وره یی نه وه ده که ویتنه له رزه و، ترسی لیده نیشیټ، باوهریان زیادو به هیز ده بیټ، هه به په روه ردگاریشیان پشت ده به ستن، واتا: پشت و په نایان هه نه وه، ټیمامی (بوخاری) و، گه لی له زانا کانی تر نه م جوړه ټایه تانه ده که نه به لگه ی زیاد بوونی ټیمان و باوهر، هه وره که جه ماوهری نه م نوممه ته یش هه راپیان وایه، ته نانه تی پیشه و (شافعی) و، ټیمامی (نه حمده) و هه ندیکی دی باسی ټیجماعی له سهر ده که ن.

(۱) بوخاری و موسلم هاوران له م ریوايه ته دا: صه حیحی بوخاری حدیث به فهر مووده ی ژماره (۸)،

وه صه حیحی موسلم به فهر مووده ی ژماره (۸).

له جىڭگايە كى تىرىشدا خوداى گەورە فەر موو يە تى: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ [الفتح: ۲۶] و اتا: ئەو خودا ذاتىكە ئارامى دابەزاندۇتە ناو دلى ئىمانداران تا ئىمانيان زىاد بىكات لە گەل ئەو ئىمانەى كە ھەيانە.

بەلگەش لە سوننەتدا لەم بارەيە ۋە ئەم فەر موو دەيەى پىغەمبەرى خودايە (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كە دە فەر موو يەت: «يُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ إِيمَانٍ»^(۱) و اتا: ئەو ەى بەئەندازەى گەردىلەيەك باوەر لە دلىدا ھەبىت لە ئاگر دىتە دەر ەو، (ئەمەش بەلگەيە لە سەر ئەو ەى ئەم كەسە لە بەر ئەو ەى باوەر ە كەى لاواز بوو ە بە گونا ە و تاوان كەمى كىر دوو ە خوداى گەورە خىستويە تيە ناو ئاگرى دۆزەخ ەو، بە لام پاش ئەو ەى بە سزاي دادپەر وەر انەى خۆى گەيشت لە سەر ئەو تاوان و گوناھانەى كىر دوونى خوداى گەورە بەر ە حمى خۆى دەرىدە ھىنىت لە ئاگر). ھەر ە پىغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە فەر موو دەيە كى تر دا دە فەر موو يەت: «الإيمان بضع وسبعون شعبة أعلاها لا إله إلا الله وأدناها إمطة الأذى عن الطريق والحياء شعبة من الإيمان»^(۲) و اتا: ئىمان و باوەر ە فتا ۋ ئەو ەندە بەش و پلەيە، بلن دىر نىيان لا إله إلا الله يە، ۋە نىز مىر نىشيان لادان و لا بىردنى ئەزىيەت و ئازارە لە سەر رىڭكاي خەلكى، ۋە شەرم و شكۆيش بە شىكە لە باوەر.

حوكمى ئەو كەسەى گوناھى گەورە دە كات:

گوناھە گەورە كان دوو جۆرن: ھەندىكىيان مروقى باوەر دارى پى كافر

(۱) صەحىحى بوخارى بە فەر موو دەى ژمارە (۷۵۱۰)، ۋە صەحىحى موسلىم بە فەر موو دەى ژمارە (۱۹۳).

(۲) صەحىحى موسلىم - كتاب الإيمان - بە فەر موو دەى ژمارە (۵۷).

دهييت ته گهر ته نجاميان بدات، وه هه نديكي تريشيان به كردنيان مروفي باوهر داري بي كافر نابيت، ته وانهي كه مروف پيان كافر و بي باوهر دهبيت، هاوه لدانانه بو خوداي گهوره (الله)، چونكه هاوه لدانان گهوره ترين تاوان و گوناهايكه كه سه رپيچي خوداي بي دهكريت، ههروه ها دووروي ثيعتقادي (ته و كه سهي كه تنها به زار باوهر ي هينا بيت)، ته گينا له ژيره وه و له ناوهر و كدا هه ر بي باوهر بيت يان كه سيك جنيو و تانه و ته شه ر له خودا و پيغه مبهري خودا بدات، وه هه نديك گوناهاي گهوره ي هاوشيوه ي ته مانه.

جوري دووهم: ته و گونا هه گه و رانه ي كه مروفي باوهر داري پي كافر و بي باوهر نابيت، و له ئوممه تي ئيسلام پي ناچي ته دهره وه، مه گهر كاتي ك نه بيت ته و گونا هه و تاوانانه به حه لال بزائيت، نمو ونه ي ته و گونا هه گه و رانه يش كه مروفي پي كافر نابيت، وه ك ريبا و سوود خواردن، كوشتني كه سيك به بي تاوان، زينا كردن، و هاوشيوه ي تري ته م گونا هانه.

دهقه كانى قورئان و سوننه ت به لگه ن له سه ر ته وه ي كه ته نجامده ري گونا هه گه و ره كان مروفي پي كافر و بي باوهر نابيت، به لكو باوهر په كه ي پي كه م ده كات و به كه سيكي ئيمان لاواز داده نريت، له شه ر عي ئيسلامدا بي ده و نريت: فاسق يان عاصي و گونا هكار.

وه به نسبه ت حو كه ميشي له دوار و ژدا: ته وه كه ته وه ته سه ر ويست و مه شيه تي خوداي گه و ره، ته گهر ويستي به ره حم و ميهره باني خوي لي خوش ده بيت، وه ته گهر ويستيشي به عه دل و داد په روه ري خوي سزاي ده دات، به لام له گه ل ته مه شدا ته م گونا هبارانه به هه ميشه يي له نا گري دوزه خدا نامينه وه، به لكو پاش ته وه ي سزاي خويان و هر گرت، خوداي گه و ره ته يان خاته به هه شته وه، به هو ي

ئەو يەكخوئاپەرسىتى و باوەرپەوہە كه هەيان بووہ، خودای گەورە لەم بارە يەوہ
 فەر موو يە تى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ
 بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [النساء: ۱۱۶] و اتا: بىگومان خودا لەوانە خووش
 نابى ھاوہل و ھاوہبەشى بۆ دانىن، بەلام جگە لەشیرك بۆ ھەر كەسىك خووى
 بىەوئىت و شايستە بىت لىي خووش دەبىت، دەسا بزانی كە ھەر كەسىك شەريك
 و ھاوہبەش دابىت بۆ خودا، بەراستى لەر ھادەبەدەر گو مپراو سەر لىشىواوہ.

لەصەحیحى بوخارى و موسلىمدا لە ئەنەسى كورپى مالىكەوہ (خودای
 لى رازى بىت) رپوايەت كراوہ كە پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم فەر موو يە تى:
 «يُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزَنُّ شَعِيرَةٍ مِنْ خَيْرٍ، وَيُخْرَجُ مِنَ
 النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزَنُّ بَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ، وَيُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزَنُّ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ»^(۱) و اتا: ئەو كەسەى بەھەق و تىبىتى (لا
 إله إلا الله) وە بەقورسايى دەنكە جۆيەك خىر لەدلىدا ھەبىت لەئاگرى دۆزەخ
 دىتە دەرەوہ، وە ئەو كەسەشى بەھەق و تىبىتى (لا إله إلا الله) وە بەقورسايى
 دەنكە گەنمىك خىر لەدلىدا ھەبىت لەئاگرى دۆزەخ دىتە دەرەوہ، وە ئەو
 كەسەشى بەھەق و تىبىتى (لا إله إلا الله) وە بەقورسايى گەردىلەيەك، خىر
 لەدلىدا ھەبىت لەئاگرى دۆزەخ دىتە دەرەوہ.

ئەمانە ئەو دەقانە بوون كە بەبەلگە ھىنامانەوہ لەسەر ئەوہى ئەنجامدەرى
 گوناھە گەورەكان ئەگەر بەحەلاليان نەزانىت پىيان كافر و بى باوەر نابىت،
 بىگومان ھەر ئەمەيش ئەوہ رىياز مەزھەبە بووہ سەلف و پىشىنەى ئوممەتى
 ئىسلامى لەسەر بوون، لە ھاوہل بەرئزەكان و شوپنكەوتە، و شوپنكەوتەى
 (۱) صەحیحى بوخارى بەفەر موودەى ژمارە (۴۴)، وە صەحیحى موسلىم بەفەر موودەى ژمارە (۱۹۲).

شونینکھوتھی ئەوانەیش، کە لەسەر خێر و هیدایەت بوون، ئەوەش مەنەھ جیکی مامناوەند و میانەرەوانەییە لەنیوان تیرپەری و زیادەرۆی مەزھەبی خەوار یجەکان لەکۆن و نویدا کە باوهرپیان وایە ئەنجامەدری گوناھە گەرەکان بێ باوهرن و لەئومەتی ئیسلام پێی دەچنە دەرەو، ئەو کاتە مال و خوینیشیان حەلال دەبێت بەلای ئەوانەو، وە باوهرپیشیان وایە لەرۆژی دوایشدا بەھەتاھەتایی لەئاگری دۆزەخدا دەمیتنەو و دەرچوونیان نییە لێ، وە لەنیوان ئەو کەسە کە مەترخەم و شلگیرانەیش کە باوهرپیان وایە ئەنجامەدری گوناھە گەرەکان باوهرپ تەواویان ھەیە، بەشیوەھیک هیچ جیاوازی ناکەن لەنیوان کەسێک کە گوناھە گەرەکان دەکات لەگەڵ ئەو کەسەشی کە باوهرپیکی تەواو و کاملی ھەیە و طاعەتەکانی خودای گەرە ئەنجام دەدات و خۆی بەدوور گرتووە لەو تاوان و گوناھانە گەرە، ئەمەش مەزھەبی مورجئەکانە، پێیان وایە ئەنجامدانی گوناھە هیچ کاریگەری نییە لەسەر ئیمان و باوهر، بەلام مەزھەبی سەلفی صالح لەنیوان ئەم دوو مەزھەبە سەر لیشیواو و گومراییەدان، وەک لەپیشتر ئاماژەمان پێدا.

ئەو بەلگانەیی کە باس لەو دەکەن ئەنجامەدری گوناھە گەرەکان مروۆفی بێ کافر و بێ باوهر ناییت:

دەقەکانی قورئان و سوننت بەلگەن لەسەر ئەوێ ئەنجامەدری گوناھە گەرەکان مروۆفی بێ کافر و بێ باوهر ناییت، لەقورئاندا خودای گەرە فەر مویەتی: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَت إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَأْتِيَ بِأَمْرِ اللَّهِ فَإِنَّ فَاءَ ت فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠٩﴾ [الحجرات: ١٠، ٩] وانا:

ئەگەر دوو دەستە لە باوەرداران پىكەو بە جەنگ هاتن، جا هەر چى تواناتان هەيە بە كارى بىتن و ئاشتىيان بکەنەو و بانگيان بکەن بۆ لای بىر ياره کانى خودا، جا ئەگەر دەستە يەکیان دەست دريژىي کرده سەر دەستە کە پتر، و اتا: مى رانە کيشا بۆ ئاشتىي و يە ککەوتن، ئەو ئۆهش لە گەل ئەو کۆمەلە ياندا بچەنگين که دەستدریژى دەکات تا ناچار ئەبى و ئەگەر پتەو و بۆ بىر يار و حوکمى خودا، ئىنجا ئەگەر کۆمەلە ستەمکارە که گەراپەو و بۆ حوکمى خودا، جا ئۆهيش بە ئىنساف ناو بزييان بکەن، وە دادپەر وەر بن و بە لای هېچ کەسيکیاندا دامە بړن، چونکە بىگومان خودا دادپەر وەرانى خووش ئەو یت.

ئەو هی لەم ئایەتە پىرۆزەو وەردە گىر یت ئەو هیە: خودای گەورە ئەو کەسە باوەردارانەى که گوناھى گەورەى وەك شەر کردن و جەنگان لە گەل باوەردارانىكى تر دا دەکەن، يان ياخى دەبن لە پيشەوا و ريزى موسلمانان بە باوەردار ناوى هینا وون، چونکە ئەو گوناھانە گوناھى گەورەن و مرقوفى بى کافر نايیت، لە گەل ئەو هاشدا دەبين خودای گەورە بە براى يە کتر ناوى بردوون، لە کۆتاييشەو و فەرمانى کردو و بە باوەرداران که چاکسازى و ئاشتەوايى ئەنجام بەدن لە نىوان برا باوەردارە کانياندا.

بە لگەش لە سوننەت: ئىمامى موسليم لە ئەبوسە عىدى خود ريه وەر پىوايه تى کردو وە (خودای لى رازى بىت) دە گىر پتەو وە کە پىنخە مەبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موويه تى: «يدخل أهل الجنة الجنة، يدخل من يشاء برحمته، ويدخل أهل النار النار ثم يقول: انظروا من وجدتم في قلبه مثقال حبة من خردل من إيمان فأخرجوه»^(۱)

(۱) صحیحى موسليم - کتاب الإیمان - باب الشفاعة وإخراج الموحدين من النار - بە فەر موودهى

واتا: ئه وهى ئه هلى به ههشت بيټ ده چنه به ههشته وه، خوداي گه و ره بهر حم و ميهره بانى خوئى ئه وهى بيه ويټ ده بخاته به ههشته وه، ئه وهيشى ئه هلى دۆزه خ بيټ ده چيټه دۆزه خ وه، پاشان ده فهر مو ويټ به فرشته كان: سه رنج بدهن و سه ير بكن، ئه وهى به ئه ن دازهى تووى دهنكه خه ر ده له يه ك باوهر تان له دلئيدا بينى له ئاگر دهر بهيټن.

ئهم فهر مو و ديه به لگه يه له سه ر ئه وهى كه ئه نجام ده رانى گونا هه گه و ره كان به هه تا هه تايى له ئاگرى دۆزه خدا ناميننه وه، چونكه ئه وهى شتيك له باوهر له دلئيدا هه بو ويټ له دۆزه خ دهر ده هيټريټ، هه ر وه ها به لگه يشه له سه ر ئه وهى كه ئه هلى ئيمان به پيى كار و ركرد وه كانيان جيا وازيان هه يه، باوهر يش به پيى ئه نجامداني واجبه كان و كردنى حهرام و قه ده غه كرا وه كان زياد و كه م ده كات، به ئه نجامداني واجب و طاعه ته كانى خوداي گه و ره زياد ده كات، به پيچه وانه شه وه به كردنى حهرام و قه ده غه كرا وه كانيش كه م و نوقسان ده بيټ.

باسى سېھەم ئىحسان

پېناسەكەي: ئىحسان بەماناي ئەو دەيت خوداي گەورە بەچاودېرى خۆت بزائيت لەپەنھانى و ئاشكرادا، چاودېرىك ھەست بەخۆشەويستى خوداي گەورە و ترس لەو بكەيت پېي، وە ئومىد و ھيواي پاداشتى خېرىشى بكەيت و بترسيت لە سزاكائىشى، بەجۆرىك وات لى بكات پابەندبیت بە پارېزگارى كردن لەسەر ئەنجامدانى فەرز و سوننەتكان، وە دوورت بخاتەو لە شتە ھەرام و مەكروھەكان، چاكەخواز و موھسینەكان ئەوانەن كە پېشكە و توون لەكەسانى تر بە ئەنجامدانى كارى خېر و چاكە و پېشپركى دەكەن لەگەل كەسانى تر دا بە ئەنجامدانى باشتىنى كارە چاكەكان.

بەلگەكانى ئىحسان:

لەقورئانى پېرۆزدا خوداي گەورە دەفەر موويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ [النحل: ۱۲۸] و اتا: بەراستى خوداش لەگەل ئەوانەدايە كەخۆ پارېزو بەتەقوان، و ئەوانەش چاكەكارو، چاكەخوازن.

لە سوننەتیشدا: ئەو فەر موودەيەي كە جوهرەئيل (سەلامى خوداي لى ييت) ھاتە لاي پېغەمبەر و پرسىارى لى كرد و فەر مووى: «أخبرني عن الإحسان. فقال (صلى الله عليه وسلم): أن تعبد الله كأنك تراه فإن لم تكن تراه فإنه يراك»^(۱) و اتا: لەبارەي ئىحسانەو ھەوالم بەدەرى، ئەویش فەر مووى: ئىحسان ئەو ھەيە: خوداي گەورە بەو شىو ھەيە بەرستى وەك ئەو ھەي بېينيت، خۆ ئەگەر تۆ ئەویش نەبېينيت ئەو ھەي بېگومان ئەو ھەر تۆ دەبېينيت.

(۱) پېشورتر نەخريج كراوہ.

باسی چواره م

په پوهندی نیوان ئیسلام و ئیمان و ئیحسان

له و فەر مووده یی جوهره ئیل که هات بۆلای پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسیاری ئەم سى مه سئه له یه ی لیکرد، پرسیاری ئیسلام و ئیمان و ئیحسانی لیکرد، پیغه مبه ریش وه لآمی دایه وه که ئیسلام بریتیه له جیبه جیکردنی کار و کرده وه دیار و ئاشکراکان، شاهیدی دان به وه ی هیچ په رستراوینکی به هه ق نییه جگه له (الله) وه شاهیدی دان که محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیغه مبه ری خودایه، له گه ل نوێژ کردن، و زه کات دان، و روژوی مانگی رهمه زان، و چه جی ماللی خودای گه وره، وه له وه لآمی ئیمانیشدا وه لآمی به کار و کرده وه نادیار و غه ییبه کان دایه وه، که بریتین له: باوهر به خودای گه وره (الله)، و باوهر به فریشته، و کتیب، و پیغه مبه ره کانی، له گه ل باوهر به روژی دواپی و به قه زرا و قه ده ر خیری و شه ری، وه له وه لآمی ئیحسانیشدا وه لآمی به چاودیری خودای گه وره له په نهان و ئاشکرا دا دایه وه، فەر مووی: خودا به شیوه یه ک بهرسته وه ک ئه وه ی بیینیت، خو ئه گه ر تو ئه و نه بینیت بیگومان ئه و هه ر تو ده بینیت.

ئه گه ر هاتوو ئەم سى بابته ته به یه که وه باسکرد، ئه وه هه ر یه ک له و بابته تانه مانای تایبه تی خو یان هه یه، ئه و کاته مه به ست له ئیسلام جیبه جیکردنی کار و کرده وه دیار و ئاشکراکانه، وه مه به ست له ئیمانیش کار و کرده وه غه یب و نادیاره کانه، و مه به ستیش له ئیحسان به رزترین پله ی دینه، به لام ئه گه ر هاتوو به ته نها باسی ئیسلامت کرد، ئه وه بیگومان مانا و واتای ئیمانیش ده گرێته وه، خو ئه گه ر به ته نها باسی ئیمانیشت کرد ئه وه مانا و مه به ستی ئیسلامیش ده گرێته وه، خو ئه گه ر به ته نها باسی ئیحسانت کرد، ئه وه هه ر دوو مه به ستی ئیسلام و ئیمانیش ده گرێته وه.

به شی دووهم:

مانای پشتیوانی لیکردن و پشت لی هه لکردن (الولاء والبراء)
وړیکخه ره کانی

پیناسه که ی:

الولاء: چاوگی فه رمانی (وُلِي) هه، به مانای نزيك بوويه وه لی، مه به ست لی نزيك بوونه وه یه له موسلمانان به خو شه ویستی و یارمه تیدان و سه ر خستیان به سه ر دوژمنه کانیاندا، له گه ل جیگیر بوون له گه لیاندا.

البراء: چاوگی فه رمانی (بری) هه یه به مانای بچراندن دیت، وه ک چوڼ دهوتریت (بری القلم) و اتا: قه له مه که ی بری، لیر ه دا مه به ست پی بچراندی په یوه ندیه له گه ل بی باوه راندا، به وه ی خو شت نه وون و سه ر یان نه خه یت و یارمه تیان نه ده یت، وله وولات و نه و جیگایه ی نه وانی تیدا نیشته جین بو زه وره ت و پیوستیه ک نه بی ت دانه نیشیت و جیگیر نه بیت.

وه لاء و به راء له هه ق و مافه کانی یه کخو ا په رسته ی:

واجبه له سه ر موسلمان له به ر په زامه ندی خودای گه وره دؤ ستایه تی باوه رداران بکات، و هه ر له به ر په زامه ندی نه و دژایه تی بی باوه رانیش بکات، وه له به ر خاتری خودای گه وره خه لکی خو ش بوویت یان رقی لیان بیته وه، موسلمانانی خو ش بوویت و یارمه تیان بدات و سه ر یان بخات، و دژایه تی بی باوه ران بکات و رقی لیان بیته وه و خو ی لیان به دوور بگری ت، خودای گه وره له باره ی خو شه ویستن و پشتگیری و پشتوانی باوه ردارانه وه

فەر موویه تی: ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ وَرَسُولُهُ، وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ يُكُونُونَ
 ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ [المائدة: ٥٥، ٥٦] وانا: بهراستی
 ته نها خو شه ویست و پشتیوانی ئیوه، ههر خوداو پیغه مبه ره که ی و ئه وانان
 باوهر بیان هیناوه، که نو ئیزه کانیا ن به چاکی ئه نجام دده ن و زه کات له مال
 و سامانیان دهر ده که ن، هه می شه ش دیار ده ی کر نوش و ملکه چی بو فەر مانه کانی
 خودایان پیوه دیاره، وه له باره ی دژایه تی و خو ش نه ویستنی بی باوهرانه وه
 فەر موویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
 مِنكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [المائدة: ٥١] وانا: ئه ی ئه وانان ه ی باوهر تان
 هیناوه! جوله که و گا وره کان مه که نه دؤست و پشتیوانان، وانا: نه یار مه تیان
 بده ن و، نه داوای یار مه تیشیان لیکن، وه به هیچ جور تک (موالات)
 و هاو کاری و خو شه ویستیان نه بی بویان، چونکه ئه وانان هه ندیکیان پشتیوان
 و یار مه تیده ری هه ندیکیانن و، له بهر ئیوه ش ده ست له دینی خو یان هه ئنا گرن،
 و ههر که سینکیستان دؤستایه تیان له گه ل بکاو، بیانکا به یار مه تیده رو دؤستی
 خو ی، بی شک ئه و که سه ههر له وانان به وان داده نری، بیگومان خودا
 هیدایه ت و رینمایی گه لی ناهه قی سته مکار ناکات، وه دیسان له جیگایه کی
 تر دا فەر موویه تی: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ،
 وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ [المجادلة: ٢٢] وانا: که سانیکت
 ده ست ناکه وی که باوهر بیان هه بیته به خودا و به رۆزی دوایی که دؤستایه تی
 بکن له گه ل ئه وانان دژایه تی خودا و پیغه مبه ری خودا ده که ن ههر چه نده
 ئه و دوژمانه ش باوکیان بن یا کوپ و برا و خزم و عه شیر ه تیشیان بن.

له م ئایه ته پیرۆزانه وه ئه وه مان بو مان روون ده بیته وه که واجبه پشتیوانی

و پشتگیری باوه درداران بکهین و هه رچی خیر و خوشیه بوئه وانمان بوویت، له هه مان کاتیشدا واجبه دزایه تی بی باوه ران بکهین و ئاگادری ئه وه بین که به هیچ شیوه یه ک خوشمان نهوین، نه ک هه ر ئه وه ننده، به لکو دوور بکه وینه وه له هه موو کاریکیش که بوئی خوشه ویستی ئه وانی لیوه بیټ.

پله و پایه و گرنگی و لاء و به راء له ئاینی پیروزی ئیسلامدا.

ولاء و به راء پله و پایه یه کی بهرز و بلندی هه یه له ئاینی پیروزی ئیسلامدا، وه به شاده مار و به هیترترین خالی بیرو باوه ر دادنه ریټ، مانا که شی ئه وه یه خوشه ویستی و خو و پیوه گرتنی له نیو تاکه تاکه ی موسلماناندا به هیتر و بته و به تین بکریت و جودا بیه وه له دوژمانی ئیسلام، ابن عباس (خودایان لی رازی بیټ) ئه لیت: پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: «أوثق عرى الإيمان الموالاة في الله والمعاداة في الله والحب في الله والبغض في الله»^(١) و اتا: بته وترین خال و شاده ماری ئیمان و باوه ر بریتیه له پشتگیری و پشتیوانی له بهر ره زامه ندی خودای گه وره، وه دزایه تی کردنی بی باوه ران هه ر له بهر ره زامه ندی ئه و، خوشه ویستن و رق لی بوونه و هیش له بهر خاتری خودای گه وره.

جیاوازی له نیوان (المداهنة) و (المداراة) و شویتنه وارییان له سه ر و ه لاء به راء.

المداهنة: بریتیه له وازهیتان له فه رمان به چاکه و بهر گریکردن له خراپه و خوگونجاندن له گه ل بی باوه ران و تاوانباراندا؛ له پیناو به ده سه تهیتان و ده ست

(١) گه به رانی له ئه لکه پیردا ریوایه تی کردوووه: (١١ / ٢١٥)، وه به غه وی له شه رحی سونه دا

کهوتنی مال و سهروهت و سامان و پله و پایه ی دونیا، وه ته نازول کردن له و غیرهت و چاونه ترسیه ی که واجبه موسلمان هه بیئت بهرامهر به دینه که ی، نموونه ی ئەم مهسه له یهش وه که راهاتن و خووگرتن له گه ل بی باوهران و ژین به سهر بردن له گه لیاندا له کاتیکدا ئەوان له سهر بی باوهری و تاوان و گوناھی خویمان بهرده وامن، به بی ئەوه ی ریگریان لی بکات له گه ل ئەوه ی دهسه لاتی ئەو کارهیشی هه یه، خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ * كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ * تَرَى كَيْفَ أَتَاهُمْ يُتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ [المائدة: ۷۸-۸۰] واتا: نه فرین کرا له وانه ی بی پروابوون له به ره و نه وه ی ئیسرائیل له سهر زمانی داوود و عیسای کوری مه ریهم ئەو نه فرینهش له بهر ئەوه بوو سهر پیچیان کردو هه میسه ده ستر یژیان ده کرد * ئەوانه قه ده غه ی یه کتریان نه ده کرد له خراپه و تاوانیک که ده یان کرد، سویند بیئت به خودا ئەوه ی که ده یکه ن زور خراپ و ناپه سه نده! * ئەبینی - ئەی موحه ممه د (صلى الله عليه وسلم) - زور به یان دو ستایه تی ئەکه ن له گه ل ئەوانه ی بی باوهر بوون.

المدارة: بریتیه له لادان و نه هیشتنی خراپه و خراپه کاری به وته و گوفتاری نهرم و نیان، و دوور که و تنه وه له توندی و رق ئەستووری، یان بریتیه له پشته لکردن و گوینه دان به خراپه کاریک کاتیک بترسیت له خراپه و ئەزیهت و ئازاری، یان به شیوه یه که خراپه و شه ریکی وای لی بکه ویته وه که گه وره تر بیئت له وه ی که چاوه ران ده کریت، وه که نهرم و نیانی نواندن له گه ل که سیکی نه خوینه وار و نه زان له کاتی فی کر نیدا، یان نهرمی نواندن و دوور که و تنه وه له توندوتیزی له گه ل که سیکی فاسق و له سنوور ده رچوو

له کاتیکدا که ده ته ویت ریڅگری لی بکه یست له ته نجامدانی خراپه و گوناوه و تاوانیک، به تایبهت له کاتیکدا که واپیویست بکات بوئه وهی خووت پیوه بگریت و بته ویت گویت بو بگریت، له و فهرمووده یه ی که عائیشه ی دایکی باوه رداران ریوایه تی کردووه (خودای لی رازی بیت): «أن رجلا استأذن على النبي (صلى الله عليه وسلم) فلما رآه قال: بشس أخو العشيرة. وبشس ابن العشيرة، فلما جلس تطلق النبي (صلى الله عليه وسلم) في وجهه وانبسط إليه، فلما انطلق الرجل قالت عائشة رضي الله عنها: يا رسول الله حين رأيت الرجل قلت كذا وكذا، ثم تطلقت في وجهه وانبسطت إليه. فقال (صلى الله عليه وسلم) يا عائشة متى عهدتني فحاشاً، إن شر الناس عند الله منزلة يوم القيامة من تركه الناس اتقاء شراً»^(۱) وانا: کاتیک پیاویک روخصه تی له پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) خواست که بجیته ژووره وه بو لای، وه ختیکیش که بینی پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) فهرمووی: «چهند خراب بوو برای عه شیره ته که، و چهند خراب بوو کوری عه شیره ته که» له گه لئه وه شدا کاتیک پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) دانیشته له گه لیدا زور به روو خوشی و سنگ فراوانیه وه له گه لیدا هه لسوکه وتی ده کرد، کاتیک پیاوه که پشتی هه لکرد و رویشته، عائیشه وتی: نه ی پیغه مبه ری خودا کاتیک نه و پیاوهت بینی واو واوت، که چی دواتر رووت خوش و کراوه بوویت له گه لیدا؟ پیغه مبه ریش (صلى الله عليه وسلم) فهرمووی: نه ی عائیشه چه کاتیک منت به خراپه کاری بینیوه، به راستی خراپترین که سانیک که پله و پایه یان لای خودای گه وره له رپوژی دوایدا له هه موو که س خراپتره نه وانه ن که خه لکی خویمان له خراپه یان لاده دن.

(۱) صه حیچی بوخاری به فهرمووده ی ژماره (۶۰۳۲).

سہ رنج دہدہین پیغہ مہری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لہ بہر بہر ژوہ ہندی
 ٹاینی پیروزی ئیسلام لہم ہہ لوئستہ یددا موداراتی ئەم کہ سہی کردووہ ودلی
 راگرتووہ، لہ گہل ئەوہی کہ ئەو کہ سہہ پیاوینکی خراپیش بووہ، ئەمہ ش
 بہ لگہیہ لہ سہر ئەوہی مودارات و دل راگرتن ہیچ دژایہ تی نییہ لہ گہل
 خو شوہستن و پشتیوانی باوہر داران، لہ کاتیکدا کہ بزانیٹ ئەو کارہت
 بہر ژوہ ہندیہ کی بالای ئیسلام دہ پاریزیت، وەك خو لادان لہ خراپہی
 کہ سانیکی خراپ و خووگرتن و راہینانیان لہ سہر چاکہ و کہ مکردنہوہی
 شہر و خراپہ کاریان لہ سہر خہ لکی، بیگومان ئەمہ ش پیشہ و مہنہ جی
 بانگخوازانہ بانگہواز کردنہ بو ٹاینی پیروزی ئیسلام، نموونہی ئەمہیش
 وەك ئەو مودارات و ہہ لکردنہی کہ پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ہہ لیدہ کرد
 لہ گہل دوو رووہ کانی مہدینہ لہ پینا و خو پاراستن لہ خراپہ و خراپہ کاریان
 و رامہینانیانی ئەوان و غیری ئەوانیش.

گومانی تیدا نییہ ئەمہ ش پیچہ وانہی موداھنہ یہ، چونکہ موداھنہ
 بریتہ لہ خوگونجاندن و ہہ لکردن لہ گہل بی باوہران بو بہدہستہینانی
 بہر ژوہ ہندیہ کی دونیایی نہك لہ بہر تہ حقیقکردنی بہر ژوہ ہندیہ کی ئیسلام.
 چہند نموونہ یہك لہ وەلاء و بہراء:

خودای گہورہ لہ بارہی بہ سہرہاتی ئیبراہیم پیغہ مہر (عَلَيْهِ السَّلَام) ہوہ
 دہ فہر موویت: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَّاءُ مِنْكُمْ
 وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾
 [الستحنة: ٤] و اتا: بہ راستی بو ئیوہ ہہ یہ ئەی ئیمانداران! لہ ئیبراہیم
 و لہ وانہی بروایان ہینابوو لہ گہ لیا، سہر مہ شقییہ کی چاک و جوان، جا

دهبی ئیوهیش (ئه‌ی بر واداره‌کان!) له‌وان چاو بکه‌ن و خۆتان له‌بته‌کان و له‌و خزمه‌دار و به‌ردپه‌رستانه‌به‌دوور بگرن و ته‌نها خواتان خۆشبویت، کاتیک به‌قه‌ومه‌کافره‌که‌یانیان وت: به‌راستی ئیمه‌بیزار و به‌رین له‌خۆتان و له‌و بتانه- له‌جیاتی خودا- ئه‌یانپه‌رستن، و بی باوه‌رین پیتان، وه‌به‌هه‌میشه‌دوژمنایه‌تی و پرکه‌به‌رایه‌تی له‌نیوانماندا په‌یدا بووه، تا باوه‌ر به‌خودای تاك و ته‌نیا دین و هاوبه‌شی بو دانائین.... خودای گه‌وره‌له‌باره‌ی پشتیوانی و پشتگیری ئه‌نصاریه‌کانه‌وه‌بو برا موهاجره‌کانیان فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ بَوَّءُوا بِالَّذَارِ وَالْإِيمَانِ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [الحشر: ٩] واتا: ئه‌وکه‌سانه‌ی نیشه‌جیی (دارالهجرة) و (دارالایمان) بوون، مه‌به‌ست پئی ئه‌نصاریه‌کانه‌که‌له‌پیش موهاجره‌کانه‌وه‌نیشه‌جیی شاری مه‌دینه‌بوون، موهاجیره‌کانیان خۆش ده‌وین و، به‌شیک له‌دارایی خۆیانیان ئه‌ده‌ئی و دلخۆشیان ده‌که‌ن، له‌دل و ده‌روویناندا جیی هیچ جوهره‌حه‌سوودی و به‌خیلیه‌ك نابینه‌وه‌(له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ده‌ستکه‌وته‌کانی به‌نی نه‌چیر به‌شی موهاجره‌کان دراوه‌و به‌شی ئه‌وان نه‌دراوه‌)، حه‌ز به‌به‌خشینی ده‌ستکه‌وته‌کان به‌وان ده‌که‌ن، فه‌زلی ئه‌وان ده‌ده‌ن به‌سه‌ر خۆیاندا هه‌رچه‌نده‌هه‌ژارو نه‌داریشن، جائه‌وه‌ی خۆی له‌نه‌فسی ره‌زیلی پاریزیت و زال بیت به‌سه‌ریدا، ئا ئه‌وانه‌هه‌ر سه‌رفرازن.

حوکمی پشتیوانی و پشتگیری که‌سانی گوناهار و بیده‌چی:

ئایا ئه‌گه‌ر که‌سیك خیر و شه‌ر و خراپه‌و طاعه‌ت و سونه‌ت و بیده‌ی تیدا کو‌بوو بو‌ویه‌وه‌، مرفی باوه‌ردار ده‌توانیت پشتگیری و پشتیوانی که‌سیکی و ا بکات و خۆشی بو‌ویت؟ بیکومان هه‌ر که‌سیك به‌م شیوه‌یه‌بیت ئه‌وا به‌ئنده‌زی

ئوهوی چاکه کار و طاعه تی خودا دهکات و سوننه تی پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جیبه جی دهکات ده بیټ پشتگیری و پشتیوانی بکریت و خوښمان بوویت، لهه مان کاتدا بهو ئه ندازه بهش گوناوه و تاوان دهکات و خهریکی خراپه کاری و بیدعه یه ده بیټ دژایه تی بکریت و ریگری لهو کارانه ی بکریت و پشتگیری نه کریت، چونکه ده کریت له یه ک کاتدا که سیك هه ندیک ئاکاری جوان و خراپه یشی تیدا کۆ بیټه وه، وهک ئه و دزه هه ژاره ی که له بهر دزیه که ی دهستی ده بر دریت و پاشانیش له به یتول مالتی موسلمانان بو پر کردنه وه ی پیداو یستیه کانی بریک یارمه تی و کۆمه کی ده کریت و خیر و صه ده قه ی ده دریتی، ئه مه ش ئه و مه زه به راست و دروسته یه که ئه هلی سوننه ت و جه ماعه تی له سه ره.

ئایا هه لسوکه وت و مامه له کردنی کاروباری دونیایی له گه ل بی باوهران ده چیته خانه ی پشتگیری کردنه وه؟

دهقه راست و دروسته کان له سه ره ئه وه ن که دروسته له کاروباری دونیایدا هه لسوکه وت له گه ل بی باوهراندا بکریت، وهک کاروباری کرین و فروشتن و به کریدان و به کریگرتن و داوای یارمه تیکردن لیان له کاتی پیوستی و چروره تدا، بهو مهرجه ی له چوار چیوه یه کی دیاریکراوی ته سکدا بیټ و زهره روزیان به ئاینی پیروزی ئیسلام و موسلمانان نه گه یه نیټ، پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عبدالله ی کوری ئوره یقیطی به کریگرت که رپیشاندهری بیټ له کاتی هيجره تیدا بو شاری مه دینه، چونکه شاره زای ریگاکه بوو^(۱)

یان قه لغانه که ی کرد به ره ن لای که سینکی جوله که له به رامبهر

(۱) صحیحی بوخاری به فهرمووده ی ژماره (۲۲۶۳).

وه رگرتنی صاعیک جودا، ئیمامی عه لی (خودای لی رازی بییت) کریکاری کردوو بۆ ئافره تیکی جوله که، ئاوی له بیریک بۆ هه لده گۆزت، ئه وه بوو شازده دۆلچه ئاوی بۆ هه لگۆزت، هه موو دۆلچه ئاویک به ده نکه خورمایه ک، یان پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوای له جوله که کانی مه دینه کرد که یارمه تیان بدن له کاتی جهنگان له گه ل موشریکه کاندا، ههروه ها یارمه تی خواست له هۆزی خوزاعه دژ به قورپه شیه کان، هه موو ئه مانه ی که باسکران هیچ کاریگه ریه کیان نابییت له سه ر مه سه له ی وه لاء و به راء، به و مهرجه ی ئه و بی باوه رانه ی که له گه ل موسلماناندا ده ژین و نیشته جین پایه ندبن به ئادابی گشتی و بانگه شه نه که ن بۆ تاین و دینه که یان.

به شی سیهه م

مافی هاوه لانی پیغه مبهری خودا، وه ئه وهی واجبه بهرامبه ریان بکریت

باسی یه کهم: به کی ده وتریت هاوه ل؟ واجبه خوښمانبوین و پشتیوان
و پشتگیریان بین

باسی دووهم: واجبه باوهر بوون به فهزل و عه داله تیان وه و ازهیئان له و
ناکۆکیه ی له نیوانیاندا پرویداوه، له ژیر پوښنایی به لگه شرعیه کاندایا

باسی سیهه م: ئه هل و به یتی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

باسی چواره م: خه لیفه کانی راشیدین

باسی پینجه م: ئه و هاوه لانه ی که موژده ی به هه شتیان پیدراوه

باسی یه کهم

به کی دهوتریت هاوهل؟ واجبه خو شمانبوین و پشتیوان و پشتگیریان بین

پیناسه ی هاوهلی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

هاوهلی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهو کهسه دهوتریت که به موسلمانانی که شتیبت به پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و به موسلمانیش مردیبت. واجبه خو شمانبوین و پشتیوان و پشتگیریان بین:

ئهو سه دهیهی هاوه لان تیندا ژیاون چاکترین سه دهه و سه رده میك بووه له میژووی ئیسلامدا، وه هاوه لان خویشیان له پاش پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باشتترین و چاکترین کهسی ئوممه تی ئیسلام بوون، وه واجبه له سه رمان که پشتیوان و پشتگیریان بین و خو شمانبوین و داوای ره زامه ندی خودایان بو بکهین، و له پله و پایه ی خو یان دایان بنیین، خوشه ویستنیان واجبی سه رشانی هه موو موسلمانانه، خوشویستنیان دین و ئیمان، و مایه ی نزیک بوونه و هیه له خودای میهره بان، و رق لیوونیان بی باوه ری و له سنوور ده رچوونه، چونکه ئه وان هه لگری ئه م ئاینه بوون، تانه دان لیان تانه دانه له ئاینی پیروزی ئیسلام، له بهر ئه وهی دین له وان هه وه که شتووه به ئیمه پاش ئه وهی به ته ری و پاراوی و دل سو زیه وه له ده می پیغه مبهری خودایان و هر گرتووه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه مجا زور به راستگویی و ئه مانه ته وه که یاندوویانه به ئیمه به بی ئه وهی خیانه تی لی بکهن، له پینا و بلا و کردنه وهی ئاینی پیروزی ئیسلام به سه رزه ویدا قوربانی زوریان داوه و گه لیك ماندوو بوون، هه ر بویه توانیان له چاره که سه دهیه کدا ئیسلام بگه یه نن به هه موو کون قوشبنیکی ئه م سه رزه ویه، و خودای گه وره ش

له سهر دهستی ته واندان زوریک له ولاتانی پرگار کرد، دواتر خه لکی پؤل پؤل دههاتنه ناو ته م ئاینه پیروزه وه.

دهقه کانئ قورئان و سوننه ت به لگن له سهر ته وهی که واجبه هاوه لانمان خوش بووین و پشتیوان و پشتگیریان بین، ههر ته مهش به لگه ی راستگویی و ئیمان هه موو که سیکه، خودای گه وره له م باره یه وه فه رموویه تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ [التوبة: ۷۱] و اتا: پیاوان و ژنانی باوهر دار هه موو دؤست و خوشه ویست و یارمه تیده ری یه کن له گشت خوشیی و ناخوشیه کدا.

جائته گهر هاوه لان باوهره که یان باوهر پکی ته واو بووینت، نه که ههر ته وهنده، به لکو باشترین کهسانی ناو موسلمانان بوون چونکه خودا و پیغه مبه ره که ی شاهیدی ته وهی بؤداوون و ته زکیه ی کردوون، بویه خوشویستن و پشتیوانی و پشتگیریان به لگه ی ساغ و سه لامه تی ته و که سه به که ته م صیفه ته ی تیدایه.

له سوننه تیشدا ته نه سی کوری مالیک (خودای لی رازی بیت) ده گپ یته وه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: «آية الإيمان حب الأنصار وآية النفاق بغض الأنصار»^(۱) و اتا: خوشویستن ته نصاره کان نیشانه ی باوهره، وه رقی لی بوونیشیان نیشانه ی نفاق و دوور و وویه.

له م باره یه وه دهقی زور ههن، به لام دهرفه تی ته وه مان نییه ههر هه موویان باس بکه ین، ته وهنده هه یه ئاماژه به وه ده که ین که پشتگیری و خوشویستن

(۱) صه حیجی بوخاری به فه رمووده ی ژماره (۱۷).

هاو له بهریزه کان (خودایان لی رازی بیّت) کاریگهری باشی ده بیّت له دونیا و دوارپورژیشدا، که واده کات له مروقی باوه پردار هیمهت بداته بهر خوئی جیبه جییان بکات.

به کیك لهو کاریگهریه جوان وباشانهی که ههیه تی ته وهیه مروقی باوه پردار سه ره برز و سه رکه وتوو ده کات به سه ره نه یاره کانیدا، وهك خودای گه و ره فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ [المائدة: ۵۶] واتا: هه رکه سیك دؤستایه تی له گه ل خوداو په یامبهری خوداو ته وانهدا بکات که بر وایان هیناوه، تهوا ده بنه حیزب و گرووی خودا، بیگو مانیش ته نیاو ته نیا حیزب و کومه لی خودا سه رفرازو زال و سه رکه وتوون.

ابن کثیر له ته فسیری ته م ئایه ته دا ده لیت: هه رکه س رازی بیّت به پشتیووان و پشتگیری خودا و پیغمبه ره که ی و باوه پرداران، ته وه له دونیا و دوارپورژدا سه رکه وتوو سه رفراز ده بیّت.

وه یه کیکی تر له به ره هم و به رو بوومی خو شو یستی هاو له لان ته وهیه خودای گه و ره له گه ل ته واندا چه شریان ده کات، وهك له م فه رمووده یه دا هاتوو: عن عبدالله بن مسعود (رضي الله عنه) قال: «جاء رجل إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فقال: يا رسول الله كيف تقول في رجل أحب قوماً ولم يلحق بهم، فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) (المرء مع من أحب)»^(۱) واتا: عبدالله ی کوری مه سعود (خودای لی رازی بیّت) ته گپ پته وه که پیاویک هاته خزمهت پیغمبهری خودا (صلى الله عليه وسلم) وپی وت: ته ی پیغمبهری

(۱) سه حیجی مرسلیم به فه رمووده ی ژماره (۶۱۶۸).

خودا چى ئەلـيـت له بارهـى ئەو كەسەـى كە كەسانىكى خۆشـدهـ وىـت، به لام نه گەيشتوو ه پيـان؟ پيـغە مبهـريش (صلى الله عليه وسلم) فهـرموـى: ههـموـو كەسيـك له گەـل ئەو كەسەـدا دەبيـت كە خۆشـى دەويـت.

هەر بۆيە هاو ه لانی پيـغە مبهـرى خودا به خۆشويستنى ئەبو به كرو عومەر خۆيان له خودا نزيك ده كرده وه، وبه چاكترين و باشترين كاروكرده وى خۆيان ده زانى بۆ له خودا نزيك بوونه وه، بۆ ئەم مه به ستهيش ئەم ريوايه ته ده كه ين به به لگه كه ئيمامى بوخارى ريوايه تى كردوو ه: عن أنس بن مالك (رضي الله عنه) أن رجلا سأل النبي (صلى الله عليه وسلم) عن الساعة فقال: متى الساعة؟ فقال النبي (صلى الله عليه وسلم) وماذا أعددت لها. قال: لا شيء إلا أني أحب الله ورسوله، فقال النبي (صلى الله عليه وسلم) أنت مع من أحببت، فقال أنس: فما فرحنا بشيء فرحنا بقول النبي (صلى الله عليه وسلم) أنت مع من أحببت. قال أنس: فأنا أحب النبي (صلى الله عليه وسلم) وأبا بكر وعمر وأرجو أن أكون معهم بحبي إياهم وإن لم أعمل بمثل أعماله.^(۱) واتا: ئەنەسى كورپى ماليك (خوداى لى رازى بيت) ئە گيرپته وه كه پياويك پرسيارى كرد له پيغە مبهـرى (صلى الله عليه وسلم) له بارهـى رۆژى دوايهـ وه، وتى: كەى رۆژى دوايى ديت؟ پيـغە مبهـريش (صلى الله عليه وسلم) پيـى فهـرموـو: چيت ئەماده كرده وه بۆ رۆژى دوايى؟ پياوه كه يش وتى: هيج شتـيـك جگه ئەوه نه بيـت به راسـتى خودا و پيـغە مبهـره كه يم خۆشـدهـ وىـت، پيـغە مبهـريش (صلى الله عليه وسلم) فهـرموـى: دهـى تۆ له گەـل ئەو كەسەـدايت كە خۆشـتدهـ وىـت، ئەنەس ئەلـيـت: به هيج شتـيـك هينده دلخۆش نه بووين هيندهـى دلخۆش بووين به و فهـرموـودهـيه

(۱) سهـحـيـحـى بوخارى به فهـرموـودهـى ژماره (۳۶۸۸).

پیغمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرموویه تی: تو له گهل ئه و که سه دایت که خوشتدهویت، ئه نه س ده لیت: من پیغمبهری خودا و ئه بوبه کر و عومهرم خوشدهویت، بویه ئومیدم وایه به خوشوئیستنیان له گهل ئه واندا بم ئه گهر هیندهی ئه وانیش کار و کرده وهی باشیشم نه بیت.

باسی دووهم

واجبه باوه به فهزل و عهده اله تیان وه و ازهیتان له و ناکو کیهی له نیوانیاندا
 روویداوه، له ژیر روښنایی به لگه شه رعیه کاندای

فهزل و چاکه یان:

خودای گه وره وه وصف و نه نای هاوه له به پرزه کانی کردووه (خودایان
 لی رازی بیت)، وه به لینی باش و چاکیشی پیداوون له رپوژی دوایدا، وه ک
 فهرموویه تی: ﴿وَالسَّادِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [التوبة: ١٠٠] وانا: خودای میهره بان له وانهی که پیشکه و تن
 ویه که م کهس بوون له ئیسلام بوون و خزمه تکر دنی ئیسلامدا له کاروانی
 کوچه ران و پشتیوانان و نه وانهی که به رپیکوپینکی شویتیان که و توون، رازی
 بووه و نه وانیس له و رازی بوون، باخه کانی به هه شتی بو ئاماده کردوون که
 چه نده ها رووبار به به رده م کو شکه کانی و به ژیر دره خته کانیدا ده روات، که
 به هه می شه یس تیا پیداده می ننه وه، نه و سه ره نه نجامه سه ره که و تینکی زور گه وره یه،
 هه ره ها فهرموویه تی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾
 [الفتح: ١٨] وانا: سویند به خودا (تهی موحه مه د) بیگومان خودا رازی بوو
 له و ئیماندارانهی که په یمانیا ن پی دایت له ژیر دره خته که (له حوده بیبه) وه
 له جینگایه کی تر دده فهرموویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ * وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ
 وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى
 أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ * وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ

بَعْدَهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿[الحشر: ۸-۱۰]﴾ واتا: ئه وه دستكه وتانه بو ئه وه هزاره دووره ولات و كوچكر دوو وانه يه له خانوو و سامانی خویمان دهر کران، له لایه ن مه كه كه يه كانه وه، داوای چاكه و ره زامه ندیی له خوا ده كه ن، بۆیه نه یانتوانی له مه كه كه دا بژین، و یارمه تی خوداو په یامبه ره كه ی ده ده ن بۆیه كوچیان كرد، ئا ئه وانان راستگۆكان له باوه رو جیهادیاندا * وه ئه وه كه سانه ی نیشته جینی (دار الهجرة) و (دارالایمان) ببوون، واتا: پشتیوانان (ئه نصارییه كان) كه له پیش كوچی كوچهریه كان (له مه دینه بوون) كوچهریه كانیان خو شده وین و، به شیک له دارایی خویمانان ئه ده نی و دلخوشیان ده كه ن، هیچ شتیکیان له دلدا نیه سه باره ت به وهی به كوچهریه كان درا له ده سه كه وتی به نی نه زیر، چونكه په یامبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له وه هموو ده سه كه وته ته نها به شی سی كه سیانیدا، له گه ل ئه وه یشدا كه سیك نه بوو پی ناخوش بیته له ناویاندا، هه ز به به خشینی ده سه كه وته كان به وان ده كه ن، فه زلی ئه وان ده ده ن به سه ر خویماندا هه رچه نده هه ژارو نه داریشن، جا ئه وهی خو ی له نه فسی ره زیلی بپاریزیت و زال بیت به سه ریدا، ئا ئه وان هه ر سه رفرازن * ئه وان هه ش له پاش ئه مانه وه هاتوون ئه لئین: ئه ی په روهر دگارمان خوش بیه له ئیمه وه له و برایانه شمان كه پیشمان كه وتوون له ئیمان هیاندا، وه هیچ رق و كینه یه كه مه خه ره دلمانه وه ده رباره ی باوه رداران، ئه ی په روهر دگارمان به راستی هه رتۆی دلسۆزی میه ره بانى.

ئهم نایه ته پیرۆزانه به لگه ن له سه ر فه زلی هاوه لانی پیغه مبه ری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه به لگه ن له سه ر ئه وهی كه وه صف و ئه نای موهاجر

و ئه نصار و ئه وانه ییش ده کات که به شاداری جهنگی به دریان کرد، و ه
 ئه وانه ییشی که له ژیر دره خته که دا به ییعت و په یمانیان دا به پیغه مبهری خودا
 (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه هه ر که سیککی تریش که شه ره فمه ندبو و بیت به ها وه لیته نی
 پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نه ک هه ر ئه وه نده به لکو وه صفی ئه و
 باوهر دارانه ییش ده کات که له دوای ئه وانه وه دین و داوای لیخوش بوون
 ده که ن بو ها وه لانی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه ده پارینه وه که هیهج رق
 و کینه یه ک نه خاته دل و دهر و ونیانه وه به رامبهر ئه وان.

زوریک له ئایه ته کانی قورئان و غهیری قورئانیش باسی ئه وه ده که ن
 که خودای گهوره له ها وه له کانی پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، رازی
 بووه، و هه ر له دونیادا موژدهی به هه شت و سه فرازی دواپوژی پیداوون،
 وه زور مه دح و په نایان ده کات، و باسی کۆمه لیک صیفاتی جوانیان ده کات،
 وه ک خو شه و یستی ئه وان بو خودای گهوره و برا موسلمانان کانیان و ئیثار
 و که ره م و سه خاوه تمه ندی و له خو بووردهیی و تیکۆشانیان له ریگای خودا
 و کۆمه لیک صیفاتی تری گهوره ی زور جوان، که هه ر هه موویان شایسته ی
 ئه و ریژ و پله و پایه یه ن که خودای میهره بان لی ناوون.

له هه مان کاتدا پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له زوریک
 فه ره مووده کانیدا وه صف و په نای کردوون، بو نموونه: ئیمامی موسلیم
 ریوایه تی کردووه: عن جابر بن عبد الله (رضي الله عنه) أن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 قال: «لا يدخل النار أحدٌ بايع تحت الشجرة»^(۱) و اتا: جابری کوری عبدالله
 (خودای لی رازی بیت) ئه گه ریته وه که پیغه مبهری خودا فه ره موویه تی:

(۱) سه حیجی موسلیم به فه ره مووده ی ژماره (۲۴۹۶).

هیچ کس له وانهی که له ژیر درهختی بیعه الرضوان دا بهیعت و پهیمان و به لئینان دا به (پیغمبهری خودا) ناچنه ناگروهه.

کۆمه لئیک فهرموودهی تریش له م بارهیه وه هاتوون، هه ندیکیان باس له فهزلئی هاوه له کان به گشتی دهکات، وه هه ندیکئی تریان باس له فهزلئی تهو هاوه لانه دهکات که به شداریان کرد له جهنگی به دردا، وه هه ندیکئی تریان به تایهت باس له چهند که سیکی دیار بکراوی ناو هاوه له کان دهکات، لیره دا دهر فتهی تهو همان نییه باس لهو فهرموودانه هه موویان بکهین.

بۆیه تهوهی واجب بیته له سهه ر موسلمانان بهرامبهر هاوه له به ریزه کان تهوهیه: هه ولبدنه تهو دهقانهی باسمانکرد له خوئیاندا جیبه جی بکهن و به بی جیاوازی پشتیوان و پشتگیری هه ر هه موویان بن، و خووشیان بوین و هه رکاتیک باسکران و ناویان هیترا داوای رهزانهندی خودایان بۆ بکهین و بلئین (خودایان لی رازی بیته)، به جوانترین شیوه و شیواز و به ته ده بیکی جوانه وه باسیان بکریت، وه هه ولبدریت به شوین پیی تهواندا ههنگاو هه لگه رین و له سهه ر تهو ریباز مه نهه جه برۆین که تهوانی له سهه ر بووه.

واجبه موسلمانان و از بهینن لهو جیاوازی و ناکوکیه ی که له نیوان تهواندا روویداوه، بابزاینن ئایا حوکمی تانه و قسه وتن به هاوه له کان چیه؟

پیشتر تهو همان زانی که هاوه له به ریزه کان له پاش پیغمبهری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چاکترین که سی تهو ئومه ته و دهسته یه کی هه لبریراوی خو نه ویست و دونیا نه ویست بوون، تهوان که سانی یه که می ئیسلام و به یداخی هیدایهت و چرای رووناکی تهو ئومه ته بوون که چۆکیان

به تاریکی و شهوہ زہنگی نہ فامی دادا، ہر تہوان بوون بہہق و راستی لہ پیناوی خودای گہورہدا جہادیان کردو تیکوشان و بو تہنہا ساتیکیش ماندوو نہ بوون، لہ پیناوی گہیاندی تہم بانگہ وازہدا ناخوشی و نارہحتی چہر مہسہری دونیایان ہاتہری، تائہ و کاتہی خودای گہورہ لہسہر دہستی تہواندا ہیژ و شہوکتی بو تہم تاینہ پیروژہ پیداکرد، جا بوہیہ ہرکہ سینک بہخراپہ ناویان بہینیت و جنیوو تانہ و تہشہریان لییدات تہوہ بابزانیت خراپترین مہخولقی خودایہ، چونکہ کاریکی لہو شیوہیہ بہدزایہتی کردنی ہموو ئیسلام دادہنریت، ہرکہس ہاوہلہ کانی پیغہمبہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بہ کافر و بی باوہر دابنیت، یان باوہری وایت کہ پاش مردنی پیغہمبہر پاشگہز بوونہ تہوہ لہ ئیسلام تہوہ بیگومان خوی کافر و بی باوہر بووہ و تہوہ کہسہ شایانی پاشگہز بوونہ و ہیہ نہک ہاوہلہ بہریژہ کان، بیگومانیشین لہوہی ہرکہس لہ داوی تہوان ہرچہند کاری خیر و چاکہ بکات ہرگیز ناگات بہو پلہ و پایہی تہوانی پیگہ پشتووہ، تہویش بہ بہلگہی تہم فہر موودہیہ کہلہ صہحیحی بوخاری و موسلیمدہا ہاتووہ: عن أبي سعيد الخدري (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «لا تسبوا أحدًا من أصحابي، فإن أحدكم لو أنفق مثل أحد ذهبًا ما أدرك مُدَّ أحدهم ولا نصيفه»^(١) وانا: تہبو سہ عیدی خودری (خودای لی رازی بیت) تہ گپرتہوہ کہ پیغہمبہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہر موویہتی: جنیوو و قسہ نہلین بہ ہیچ کہ سینک لہ ہاوہلہ کانم، بیگومان تہ گہر ہرکہ سینک لہ تہوہ ہیئندہی کیوی تہو خودزیر بہہ خشیت لہ پیناوی خوادا، ناگات بہ مشیتک یان نیو مشتی تہوان.

(١) صہحیحی بوخاری بہ فہر موودہی ژمارہ (٣٦٧٣)، وہ موسلیم بہ فہر موودہ کانی ژمارہ (٢٥٤٠، ٢٥٤١).

ٲم فہر موودہیہ بہ لگہیہ لہ سہر ٲوہی کہ جہرامہ و دروست نیہ جنیو و تانہ و تہ شہر و قسہ و تن بہ ھاوہ لہ بہر پزہ کانی پیغمبہری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وہ تہ ٲکیدیش لہوہ دہ کاتہ وہ کہ ہیچ کہ سیک لہ ٲیمہ ناگات بہ چاکہ و جہ سہناتی ٲہ واندا ٲہ گہر ہہرچی مالی دونیایش ہہیہ لہ پیٲناو خوادا بیہ خشین.

واجبہ لہ سہر مو سلمانان باوہریان و ایٲت ھاوہ لہ بہر پزہ کان ہہر ہہ موویان عادل بوون و ہہ میشہ داوای رہ زامہندی خودایان بو بکہین و واز بہنین لہو جیاوازی و ناکوہی لہ نیوانیاندا روویداوہ و ٲوہیشی پہیوہندی بہ نہیٲی نیوان خوٲیانہوہ ہہ بوویٲ بیدہینہ دہست خودای گہورہ، عومہری کوری عبدالعزیز (رہ حمہ تی خودای لی بیٲ) ٲہ لیٲ: ٲہ وانہ کو مہ لیٲ کہ س بوون، خودای گہورہ دہستی پاراستوین لہ خوٲیان لہو ناکوہی کہ لہ نیوانیاندا روویداوہ، دہی با ٲیمہیش زمانی خوٲمان پپاریزین لہ ٲاست شہرہ ف و ناموسیاندا.

پوختہی قسہیش لہم مہ سٲہ لہ یہ دا ٲوہیہ: ٲہ ہلی سونتہ و جہماعہت پشٲیوان و پشٲیگری سہر جہم ھاوہ لہ بہر پزہ کان، وہ بہ شیوہیہ کی دادپہر و ہرانہ و زور بہ ٲینصافہوہ لہ و پلہو پایہ شدا دایان دہ ٲین کہ شایستہینی، نہک بہ ٲارہ زوو و ہہواو ہہوہسی خوٲیان ہہر چوٲنیکیان ویست و ابکہن، چونکہ ٲہ گہر و ایٲت ٲہوہ زولم و سٲہم و لہ سنوور دہر چوون و یاخیوونہ... خودای گہورہ پہ نامان بدات.

باسی سیہم

ئہل و بہیتی پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

پیناسہی ئہل و بہیت:

ئہل و بہیت: خزم و کہ سوکاری پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ن، ئہ وانہی کہ صہدہ قہ بویان حہرامہ، ئہ وانیش بریتین لہ: نہ وہ کانی عہلی کوری ئہ بو طالب، و جہ عفری کوی ئہ بو طالب، و عہ باسی کوری عبدالمطلب، نہ وہ کانی حارثی کوری عبدالمطلب، و خیزانہ کانی پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

بہ لگہ کان لہ سہر فہ زلی ئہل و بہیت:

خودای گہ ورہ فہر موویہ تی: ﴿إِنَّمَا يَرِيذُ اللَّهُ لِيَذْهَبَ عَنْكُمْ الرَّجْسُ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ [الأحزاب: ۲۳] و اتا: بہ راستی خودا دہیہ وی ئہی ئال و بہیتی پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ہر جورہ پیسی و گوناہنیک لہ ئیوہ دوور بخاتہ وہ و پاک و خاویتتان بکاتہ وہ بہ تہ واوی.

وہ پیغہ مہری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہر موویہ تی: «أذکرکم اللہ فی اہل بیٹی»^(۱) و اتا: ئہی باوہر داران لہ بہر خاتری خودا ئاگاداری ئہل و بہیت بن. خیزانہ کانی پیغہ مہری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لہ ئہل و بہیتی ئہون:

بہ لگہ ش لہ سہر ئہمہ خودای گہ ورہ فہر موویہ تی: ﴿يَسَاءَ النَّبِيِّ لَسُنَّكَ أَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنْ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا * وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَذْهَبَ عَنْكُمْ الرَّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا * وَأَذْكُرَنَّ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ [الأحزاب: ۳۲-۳۴]

(۱) صہ حیوی موسلیم بہ فہر موویہی ژمارہ (۲۴۰۸).

واتا: ئەی ژنانی پیغمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئیوہ وەك هیچ یەك لە ئافرەتانی دیکە نین ئەگەر خۆتان بیاریژن و لەخودا بترسن کەواتە بەخەمزە و نازەوہ قسە مەکن (وەك لە ئافرەتانی رەوشت نزم) نەوہ کوئەوہی کە دلئی نەخۆشە دەروون نزمە نیازی خراب بکات وە قسە ی چاک و بەجییەکەن * وە لە مالەکانی خۆتاندا بمیئنهوہ وە زینەت و جوانی خۆتان دەرمەخەن (لەناو خەلکی نامەحرەمدا) وەکو خۆ دەرخستنی ئافرەتانی سەر دەمی نەفامی یەکەم (پیش ئیسلام) نوێژ بکەن و زەکات بدەن وە گوێراپەلئی خودا و پیغمبەرە کە ی بکەن بەراستی خودا دەیەوئی ئەی ئال و بەیتی پیغمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هەر جۆرە پیسی و گوناھیک لە ئیوہ دوور بخاتەوہ و پاک و خاوینتان بکاتەوہ بە تەواوی * هەرچی لە مالەکانتاندا دەخوینریتەوہ لەقورئان و فەرموودە یادی بگرن و فەرماوشی مەکن و باسی بکەن بۆ خەلکی، بەراستی خودا هەمیشە و بەردەوام بەلوظف و وردبین و بەئاگایە (لە هەلسوکەوتی بەندەکانی).

ئیمام ابن کثیر (رەحمەتی خودای لی بیت) لە تەفسیری ئەم ئایەتانەدا ئەلئیت: پاشان ئەوہی جیی گومان نییە لەم مەسئەلە یەدا، ئەوہیە هەر کە سینک بەوردی تیرامینیت و بیری بکاتەوہ دەزانیت کە خیرانەکانی پیغمبەری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەو ئەهل و بەیتەن کە خودای گەورە لەم ئایەتە پیرۆزەدا باسی کردوون: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ [الأحزاب: ۳۳].

چونکە ئەو کۆمەلە ئایەتە لەسەرەتاوہ باسی ئەوان دەکات و پرووی گوفتاری خودای گەورە لە گەل ئەوانە، ئەمجا لەدوای ئەو ئایەتەوہ کە باس لە ئەهل و بەیت دەکات خودای گەورە دەفەرموویت: ﴿وَأَذْكُرَتِ مَايَتَلَىٰ﴾

فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ﴿[الأحزاب: ۳۴] واتا: له ماله کانتاندا کارو کرده‌وه به‌وه بکه‌ن که خودای گه‌وره دایبه‌زاندووه بو سهر پیغه‌مبه‌ری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له قورئان و سوننه‌ت.

قه‌تاده و که‌سانی تریش له‌زانیانی ته‌فسیر له‌م باره‌یه‌وه و تو‌یانه: ئە‌هی ژنانی پیغه‌مبه‌ر یادی ئە‌و نیعمه‌تانه بکه‌ن که خودای گه‌وره تایبه‌تی کردووه به‌ئیه‌وه له‌ناو هه‌موو ژنانی تر‌دا و پتی بزانی. وه‌صیه‌تی پیغه‌مبه‌ری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بو ئوممه‌ته‌که‌ی له‌باره‌ی ئە‌هل و به‌یته‌وه:

پیشتر باسی ئە‌و فەر‌مووده‌یه‌مان کرد که پیغه‌مبه‌ری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر‌موویه‌تی: «أذکرکم اللّٰه فی اهل بیتی»^(۱) ئە‌هلی سوننه‌ت ئە‌هل و به‌یتی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یان خو‌ش ده‌و‌یت و ریزیان ده‌گرن و پاریز‌گاریش ده‌که‌ن له‌و وه‌صیه‌ته‌ی که پیغه‌مبه‌ری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌باره‌یان‌ه‌وه بو مو‌سلمانانی کردووه، چونکه خو‌شویستن و ریزی ئە‌وان خو‌شویستن و ریزی پیغه‌مبه‌ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئە‌و‌یش به‌و مەر‌جه‌ی ئە‌هل و به‌یت شو‌ینکه‌وته‌ی سوننه‌تی ئە‌وبن و به‌و ریز‌بازه‌راست و در‌وسته‌دا هه‌نگاو هه‌لگرن که ئە‌وی له‌سهر بووه، وه‌ک‌عه‌باس و عه‌لی و نه‌وه‌کانیان، به‌لام ئە‌گه‌ر هاتوو پیچ‌ه‌وانه‌ی سوننه‌ت و ریز‌گا و ریز‌بازی ئیسلام هه‌لسوکه‌وتیان کرد و بی باوهر بوون، ئە‌وه به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک در‌وست نییه‌ خو‌شمان بو‌ین و پشتیوان و پشت‌گیریان بین، هه‌رچه‌نده له‌ئە‌هل و به‌یتی پیغه‌مبه‌ریش بن (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

(۱) مو‌سلیم - فضائل الصحابة - (۲۴۰۸)، وه مو‌سنه‌دی ئە‌حمه‌د (۳۶۷/۴)، وه داره‌می - فضائل

هه لوئیستی ته هلی سوننهت و جه ماعت له باره ی ته هل و به یته وه هه لوئیستیکی میانه ره وانه و به ویژدانانه یه، پتشیگر و پشتیوانی ته وانه یانن که خاوه ن باوه ر و دامه زراوون له سهر دین، وه دوورن له وانه شیان که بی باوه رن و لایانداوه له دین و سوننه تی پیغمبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، چونکه ته نها له به ر ته وه ی ته هل و به یتن و خزم و که سوکاری پیغمبه رن (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیچ سوودیکیان پی ناگه یه نیّت ته گهر خو یان خاوه ن باوه ر پکی راسته قینه نه بن، له م باره یه شه وه ته م ریوایه ته هاتوو ه: عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: قام رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حين أنزل عليه ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ [الشعراء: ۲۱۴] فقال: «يا معشر قريش أو كلمة نحوها، اشتروا أنفسكم لا أغني عنكم من الله شيئاً، يا بني عبد مناف لا أغني عنكم من الله شيئاً، يا صفية عمة رسول الله لا أغني عنك من الله شيئاً، ويا فاطمة بنت محمد سليني ما شئت من مالي لا أغني عنك من الله شيئاً»^(۱) واتا: ته بو هورهیره (خودای لی رازی بیّت) ته گپرتیه وه که کاتیک ته م نایه ته هاته خواره وه: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ واتا: ته ی پیغمبه ری خودا عه شیرهت و خزم و که سوکارهت بتر سینه له ناگری دوزه خ، پیغمبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ستایه سه ری و فهر مووی: ته ی خه لکی قوره یش (یان و وشه یه کی تری له و شیوه یه ی وت) خو تان نه فس و دهروونی خو تان بکر نه وه، چونکه به راستی من لای خودای گه وره هیچم پی نا کریت بو تان، ته ی نه وه کانی عبدالمناف ناگادار بن من هیچم پی نا کریت بو تان لای خودا (ته گهر خو تان باوه ردار نه بن) ته ی صه فیه ی پوری پیغمبه ری خودا من هیچم پی نا کریت بو ت لای خودا

(۱) صه حیجی بو خاری به فهر مووده ی ژماره (۴۷۷۱)، وه صه حیجی موسلیم به فهر مووده ی ژماره (۲۰۴).

(ئه گهر خوټ باوهر دار نه بیټ)، ئه ی فاطمه ی کچی محمد له مالئ خوټ چیت دهوټ داوام لئ بکه، به لام لای خودا هیچم پی ناکریت بوټ (ئه گهر خوټ باوهر دار نه بی).
 له فهرمووده په کی تریشدا ده فهرمووټ: «من بطأ به عمله لم یسرع به نسبه»^(۱) و اتا: ئه وه ی کار و کرده وه ی سست و په ککه و ته بیټ، نه سه ب و پشت و بنه مالئ ی پیشی ناخات و فریای ناکه وټ.

ئه هلی سوننه ت و جه ماعت به دوورن له وانه ی که زیاده روټی ده که ن له هه قی ئه هل و به یتدا و به مه عصوم و تاوان نه که ریان ده زانن، وه ههروه ها به دوورن له وانه یش که خه ریکی دژایه تی کردنی هه ندیک له ئه هل و به یتی پیغه مبه رن (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، و تانه و ته شه ریان لیده ده ن، وه ههروه ها ئه هلی سوننه ت و جه ماعت ته به را ده که ن و خوټان به دوور ده گرن له هه ندیک که سی بیدعه که ر و خورافاتچی که ته وه سول به ئه هل و به یت ده که ن و خسوتیان ته جیگای خودای گه وره له کاتی نزاکردن و پارانه وه و داواکانیاندا.

ئه هلی سوننه ت و جه ماعت به دوورن له وانه ی که زیاده روټی ده که ن له هه قی ئه هل و به یتدا و به مه عصوم و تاوان نه که ریان ده زانن، وه ههروه ها به دوورن له وانه یش که خه ریکی دژایه تی کردنی هه ندیک له ئه هل و به یتی پیغه مبه رن (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، و تانه و ته شه ریان لیده ده ن، وه ههروه ها ئه هلی سوننه ت و جه ماعت ته به را ده که ن و خوټان به دوور ده گرن له هه ندیک که سی بیدعه که ر و خورافاتچی که ته وه سول به ئه هل و به یت ده که ن و خسوتیان ته جیگای خودای گه وره له کاتی نزاکردن و پارانه وه و داواکانیاندا.

هه ر بوټه ئه هلی سوننه ت و جه ماعت له م مه سئه له یه و غه یری ئه م مه سئه له یه شدا خاوه نی مه نه هج و بیرو بوټو چونیکی میانه ره و ریبازیکی راست و دروستن به شیوه یه که نه که مته ر خه می یتدا ده که ن و نه زیاده روټیش.

(۱) موسلیم به فهرمووده ی ژماره (۲۶۹۹).

باسی چوارہم

خہ لیفہ کانی راشدین

پیناسہی خہ لیفہ کانی راشدین:

خہ لیفہ کانی راشدین بریتین لہ: ٹہوبہ کری صدیق، و عومہری کوری
خہ تاب کہ لہ قہ بہ کہی (الفاروق) —، و ذو النورین عثمانی کوری عہ فان،
وہ باوکی دوو کچہ زا کہی پیغہ مبر عہ لی کوری ٹہو طالب (خودای گہ ورہ
لہ ھہ موویان رازی بیت، ھہ روہ ک چوں رازی بوو لیان).

پلہ و پایہ یان، لہ گہل واجب بوونی شوینکہ و تنیان:

خہ لیفہ کانی راشدین باشترین و چاکترینی کہسانی ناو ھاوہ ٹہ
بہ ریزہ کانن، ٹہوان خہ لیفہ راشدینہ کانن کہ پیغہ مبر بہ (المہدین) و اتا:
ھیدایہ تدر اوہ کان ناوی بردوون، و فہرمانی کردووہ کہ موسلمانان شوین
پیین ھہ لگرن و دہستبگرن بہ خوو رہوشت و کارو کردوہ یانہ وہ، ھہ روہ ک
لہ سوننہ تدا ثابت بووہ لہو فہر موو دہیہی کہ عرباضی کوری ساریہ
(خودای لی رازی بیت) رپوایہ تی کردووہ، کہ پیغہ مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فہر موویہ تی: «أوصيكم بالسمع والطاعة، فإنه من يعش منكم بعدي فسيري
اختلافًا كثيرًا فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي
تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات الأمور، فإن كل بدعة
ضلالة»^(۱) و اتا: وەصیہ تتان بۆ دەکەم کہ گوینگر و گویرایە ل بن، بیگومان
ھەر کہس لہ ئیوہ لہ پاش من بژی جیاوازی و ناکۆکیہ کی زۆر دەبینیت، بۆیہ
وەصیہ تتان دەکەم کہ دەستبگرن بە سوننە تی من و سوننە تی خەلیفە راشدیہ

(۱) موسنہ دی ٹہ ھمد (۱۲۹/۴-۱۲۷)، وہ تیرموزی (۴۳۸/۷) بہ سەنەدیکى صەحیح.

ہیدایہ تدر اوہ کانی دواى منہوہ، توند دەستیان پیوہ بگرن و بەددا نہ کانتان پیوہیان بئالین، ئامان دوور بکہ ونہوہ لہ کار و کردہوہی داہیتراوہوہ، چونکہ بیگومان ہموو بیدعہ و داہیتراوینک گو مپرایى و سەر لیشتیواویہ.

فہزلی خہلیفہ کانی راشدین:

ئەھلی سوننت و جہماعەت کۆدەنگن لەسەر ئەوہی فہزلی خہلیفہ کانی راشدین بەپیی ئەو ریزبەندیہیہ کہ لەخیلافەتدا دیاریکراوہ، یەکہ میان ئەبوبہ کرہ، پاشان عومەر، و ئەمجا عثمان، و دواتر عہلی یە، وە لەفہزلی ہەریہ کیکیشیاندا کۆمەلە فەر موودەہیک ہاتووە، ئیمە لیژەدا بو ہەریہ کیکیان فەر موودەہیک باس دەکہین:

لەفہزلی ئەبوبہ کردا (خودای لی رازی بیٹ): بوخاری و موسلیم ریواہیہ تیان کردوہ، کہ پیغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەسەر مینبەرە کہی فەر مووی: «لو كنت متخذاً من أهل الأرض خليلاً، لاتخذت أبا بكر خليلاً لا ييقين في المسجد خوذة إلا سدت إلا خوذة أبي بكر»^(۱) واتا: ئەگەر بەھاتایہ کہ سیکیم لە ئەھلی سەر زەوی بکر دایہ بەخەلیل ئەوہ ئەبوبہ کرم دە کرد بەخەلیل، لەمزگەوتدا ہیچ دەرگایەك نہ ماوہ دانەخریت، دەرگا کہی ئەبوبہ کر نہ بیٹ.

(خەلە یان خەلیلی) بەرزترین پلەو پایەى خوۆشەویستی خودایە برپاری داوہ بو ئیبراھیم (سەلامی خودای لی بیٹ) لەگەل پیغەمبەری ئیسلام محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

ولە فہزلی عومەر دا (خودای لی رازی بیٹ) دیسان بوخاری و موسلیم ریواہیہ تیان کردوہ: أن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كان يقول: «قد كان في الأمم

(۱) صەحیحی بوخاری بەفەر موودەى ژمارە (۳۶۵۴).

قبلکم محدثون، فإن یکن فی أمتی أحد فإن عمر بن الخطاب منهم»^(۱) واتا: له ٹومہ تہ کانی پیشوودا کہ سانیکی خاوہن ٹیلہام ھہ بوون کہ ٹیلہامیان بوہاتو وہ، ٹہ گہر له ٹومہ تی منیشدا کہ سیکی له و شیوہ یہ ھہ بیت ٹہ وہ عومہری کوری خہ تاب له وانہ.

ٹہوہیشی له فہ زلی عثماندا ہاتو وہ: ٹہو فہر موودہ درپڑیہ کہ عائیشہ ی دایکی باوہ پرداران (خودای لی رازی بیت) رپوایہ تی کردو وہ تیدا ہاتو وہ: «دخل أبو بکر ثم عمر ثم عثمان وعندما رآه الرسول جلس وسوى ثيابه فسألته عائشة فقال: ألا أستحي من رجل تستحي منه الملائكة»^(۲) واتا: رپوڑیکیان ٹہ بو بہ کر پاشان عومہر ٹہ مجا عثمان ہاتنہ ژوورہ وہ، کاتیک پیغمبرہ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عثمانی بینی دانیشٹ و جلو بہر گہ کہ ی رپکوپیٹ کرد، عائیشہ لی پرسی (کہ بوجی بو ٹہ وان وای نہ کرد بو عثمان وای کرد) پیغمبرہ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له وہ لامیدا فہر مووی: ئایا من شہرم له کہ سیٹ نہ کہم کہ فریشٹہ کان شہرمی لیدہ کہن؟.

له فہ زلی علی شدا (خودای لی رازی بیت): بوخاری و موسلیم فہر موودہ یہ کیان رپوایہ ت کردو وہ: عن سهل بن سعد (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال عشية خيبر: «لأعطين الراية غدا رجلا يحب الله ورسوله، ويحبه الله ورسوله يفتح الله على يديه... فقال: ادعوا لي عليا... فدفع الراية إليه ففتح الله عليه»^(۳) واتا: سہہلی کوری سہعد (خودای لی رازی بیت)

(۱) صہ حیحی بوخاری بہ فہر موودہ ی ژمارہ (۳۶۸۹) وہ صہ حیحی موسلیم بہ فہر موودہ ی ژمارہ (۲۳۹۸).

(۲) صہ حیحی موسلیم بہ فہر موودہ ی ژمارہ (۲۴۰۱).

(۳) صہ حیحی بوخاری بہ فہر موودہ ی ژمارہ (۳۷۰۲) وہ صہ حیحی موسلیم بہ فہر موودہ ی ژمارہ (۲۴۰۵).

ټه گير ټټه وه كه پينغه مبهري (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه ره تاي ده سټيپي كړ دني جه نكي
 خه يبه ره وه فهر مووي: سبه يني ټالا ورايه ده ده مه ده سټي پياويك كه خودا
 و پينغه مبهري خوداي خوښده ويټ، و خودا و پينغه مبهري كه شي ټه ويان
 خوښده ويټ، و له سه ره ده سټي ټه ودا خودا فه تحي ده كات بومان... ټه مجا
 فهر مووي: عه لي م بوبانگ بكه ن... ټالا كه ي دايه ده سټي و خوداي گوره
 له سه ره ده سټي ټه ودا فه تحي خه يبه ري كړد بؤ موسلمانان.

باسی پینجهم

ئه و هاوه لانهی که موژدهی بههشتیان پیدراوه

پیشتر باسمانکرد و زانیمان که هاوه له بهر پژه کان خاوهنی فەزل و پله و پایه ی تایبه تی خوێانن و ههره موویشیان عادل بوون، وه بیگو مان هه ندیکیشیان فەزلی زیاتریان هه یه به سه ره ندیکی تریاندا، باشترین که سائیکیش له ناو هاوه له بهر پژه کانداته و که سانه بوون که له سه ره تای ئیسلامه وه له موهاجیره کان موسلمان بوون، دوای ئه وانیش ئه نصاریه کانه، ئه مجا ئه وانیه یان که به شداری جهنگی به دریان کردووه، دوای ئه وانیش ئه و هاوه لانهی که به شداری جهنگی خه نده قیان کردووه، پاشان ئه وانیه ی به یعه تی رضوانیان دا به پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه مجا ئه وانیه ی پیش فته حی مه ککه کوچیان کرد بو مه دینه و له پیناوی خودای گهوره دا جهنگان پله و پایه یان له و که سانه بهر زتره که پاش فته حی مه ککه مالیان به خشی و له پیناوی خوا دا جهنگان، ههره موویشیان خودای گهوره په یمان و به لینی زور چاکی پیداوون که بهه شته.

باشترین که سانی ناو هاوه له بهر پژه کانیش خه لیفه کانی راشدینن، ئه بوبه کری صدیق، و عومه ری فاروق، و عثمانی ذی النورین، و باوکی دوو کچه زا که ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) علی کورپی ئه بو طالب، پاشان عبدالرحمن ی کورپی عه وف، و زوبه یری کورپی عه وام حه واری و خو شه ویستی پیغه مبه ر، طلحه ی کورپی عبیدالله، و سعدی کورپی ئه بو وه قاص، و ده ست پاکی ئه م ئوممه ته ئه بو عوبه یده ی کورپی جه راح، و سه عیدی کورپی زهید کورپی نه فیل (خودای گهوره له ههر هه موویان رازی بیّت) که به ده که سه موژده پیدراوه که بهه شت ناسراوون.

له فه زلی ئەم که سانه یشدا فه رمووده گه لیک به گشتی باسی له مانه کردووه، وه هه ندیکیشیان به تایبه تر پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی فه زلیانی کردووه، ئیمامی ئەحمده و أصحابی سونه ن ئەم فه رمووده یه یان له م باره یه وه رپوايه تکر دووه: عن عبد الرحمن بن الأحنس (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) عن سعيد بن زيد قال: أشهد على رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أني سمعته وهو يقول: «عشرة في الجنة، النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) في الجنة، وأبو بكر في الجنة، وعمر في الجنة، وعثمان في الجنة، وعلي في الجنة، وطلحة في الجنة، والزيير بن العوام في الجنة، وسعد بن مالك في الجنة، وعبد الرحمن بن عوف في الجنة، ولو شئت لسميت العاشر. قال: فقالوا: من هو؟ فسكت قال: فقالوا: من هو؟ فقال: هو سعيد بن زيد (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ)»^(۱) وانا: عبدالرحمن ی کورپی ئەخنه س (خودای لی رازی بیټ) له سه عیدی کورپی زه یده وه گپراویه ته وه، که وتویه تی: له بهر خاتری خودای گه وره شاهیدی ده ده م بو پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که من لیم بیستووه، فه رموویه تی: ده که س له بهه شتدان، پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له بهه شتدایه، ئەبویه کر له بهه شتدایه، عومه ر له بهه شتدایه، عثمان له بهه شتدایه، عه لی له بهه شتدایه، طلحه له بهه شتدایه، زوبه یری کورپی عه وام له بهه شتدایه، سه عدی کورپی مالیک له بهه شتدایه، عبدالرحمن ی کورپی عه وف له بهه شتدایه، وه ئەگه ر بمویستایه ناوی ده هه مینیشم ده هیئا، ده لیت: وتیان: ئەو که سه کییه؟ بیده نگ بوو، ئەمجا وتیان وه: ئەو که سه کییه؟ فه رمووی: ئەو که سه سه عیدی کورپی زه یده (خودای گه وره له هه موویان رازی بیټ).

(۱) موسسه دی ئەحمده (۱/ ۱۸۸)، وه خواوه فی سونه نه کانیش به سه نه دیکی سه حیح رپوايه تیان کردووه.

له گه ل ئه وه شدا پیغمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له غهیری ئه مانهیش موژدهی بههشتی داوه به کهسانی تریش، وهك عبدالله ی کورپی مهسعود، و بلالی کورپی رهباح، و عه کاشه ی کورپی محصن، و جه عفه ری کورپی ئه بو طالب، جگه له مانیش کهسانی تریش هه ن که موژدهی بههشتیان پیدراوه، ئه هلی سوننهت و جه ماعهت ناوی ئه وانه دینن که به دهقی فرموده پیغمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شاهیدی ئه وهی بؤداوون که ئه هلی بههشتن، وه غهیری ئه وانهیش که موژدهی بههشتیان پیدراوه، ئومیدی خیریان بؤده که ن لای خودای گه وره، چونکه پهروه ردگار پهیمانی بههشتی داوه بههه موویان، ههروهك خودای گه وره دوا ی ئه وهی باسی فهزلی هاوه له بهر پیره کان دهکات و روونی دهکاته وه که هه ندیکیان به فهز لترین له هه ندیکی تریان، ئه مجا ده فهر موویت: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ الْحُسَيْنَ﴾ [النساء: ۹۵] و اتا: هه ره موویان خودای گه وره پهیمان و به لئینی باش و چاکی پیداوون که مه بهست پیی بههشته.

سه بارهت به موسلمانان به گشتیش ئه هلی سوننهت و جه ماعهت شاهیدی بؤ که س نادهن به دلتیاییه وه به وهی ئه هلی بههشت یان دۆزه خ بن، به لکو ئومیدیان وایه کهسانی چا که کار و مو حسنیان پاداشتی خیر ده درینه وه، و ده ترسن له وهیش کهسانی گونا هبار و خرا په کاریان دوو چاری سزای دۆزه خ ببنه وه، له گه ل ئه وه دا دلتیان ئه و باوه ردازنه ی له سه ره ته و حید ویه کخوا په رستی مردبن خودای گه وره بهه تا هه تایی نایان خاته دۆزه خه وه، چونکه خودای گه وره فهر موویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْزُبُ عَنْ إِنْشَاءِ شَيْءٍ وَهِيَ كَمَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ [النساء: ۱۱۶] و اتا: بیگومان خودای گه وره له و که سانه خو ش ناییت که هاوه لیان بؤ بریار داوه، به لام غهیری هاوه ل بریار دان خودای گه وره له هه مو و تاو اینک خو ش ده بیت بؤ هه ره که سیك که خو ی بیه ویت.

به‌شی چوارهم

ئهرکی سه‌رشانمان به‌رامبه‌ر به‌ئیمام و پیشه‌وای موسلمان، وه به‌رامبه‌ر موسلمانان به‌گشتی، و پابه‌ندبوون به‌کومه‌لی موسلمانانه‌وه

ئیمامی موسلیم له سه‌حیحه‌که‌ی خویدا ئهم فه‌رمووده‌یه‌ی ریوایه‌تی کردووه: عن أبي رقية تميم الداري (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «الدين النصيحة، الدين النصيحة، قلنا: لمن يا رسول الله؟ قال: لله ولرسوله ولكتابه ولأئمة المسلمين وعامتهم»^(١) وانا: ئه‌بو روقیه، ته‌میمی داری (خودای لی رازی بی‌ت) ئه‌گی‌رپه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی: ئاینی ئیسلام بریتیه له ئاموژگاری، ئاینی ئیسلام بریتیه له ئاموژگاری، ئاینی ئیسلام بریتیه له ئاموژگاری، و تیان: ئاموژگاری بو‌کی؟ فه‌رمووی: ئاموژگاری بو‌خودای گه‌وره، و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، و قورئانه‌که‌ی، و پیشه‌وای موسلمانان، خه‌لکی به‌گشتی.

ئاموژگاری بو‌خودای گه‌وره: به‌وه ده‌بی‌ت که به‌یه‌کخواپه‌رستی بیه‌رستیت و هیچ شتی‌ک نه‌که‌یت به‌هاوه‌ل و شه‌ریک بو‌ی، و به‌گه‌وره و به‌رز و بلندی پابگریت، و خوشتبویت و لی‌ی بترسی و ئومید و په‌جای خیرت پی‌ی هه‌بی‌ت، و فه‌رمانه‌کانی جیبه‌جی بکه‌یت، و دووریش بکه‌ویته‌وه له‌و شتانه‌ی ئه‌و قه‌ده‌غه‌ی کردوون.

ئاموژگاری بو‌پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): به‌وه ده‌بی‌ت: باوهری پی‌ی به‌یئیت و به‌راستی بزانی‌ت له‌و شتانه‌ی که هه‌والی پیداوه، و گو‌یرایه‌لی بی‌ت

(١) سه‌حیحه‌ی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (٥٥).

لەوھى فەرمانى پېنكر دووھ، وشوین سوونەتەكانى بکەویت، وشوین پېنى ئەو ھەلبکرىت لەژيانى رۇژانەتدا، وخۆشتبویت، وە بەھیچ شیوہیە کیش خواپەرستى نەكەین بەو شیوہیە نەبیّت ئەو دیارى کردووہ بۆمان.

ئەمجا تامۇژگارى بۆ پېشەواى مۇسلمانان بەوہ دەبیّت: دوغای خیریان بۆ بکەین و خۆشمان بوین، وگوپراپەلیان بین لەسنوورى گوپراپەلی خودای گەورەدا، چونکە گوپراپەلیان لە تاوان و سەرپېچیکردنى خودای گەورەدا دروست نییە.

ئامۇژگارى بۆ مۇسلمان بەگشتى بەوہ دەبیّت: فەرمانیان پې بکەیت بەچاکە و بەرگریان لی بکەیت لەخراپە، و ئەوہى بۆ خۆمان پیمان خۆشە لەخیر و خۆشى بۆ ئەوانیش پیمان خۆشبیّت، بەپېتى توانا یارمەتییان بدەین و خیریان لی نزیك بکەینەوہ و خراپە و ناخۆشیشان لی دوور بخەینەوہ.

ئەركى سەرشانمان بەرامبەر بە کاربەدەستى مۇسلمانان:

دەقەكانى قورئان و سوننەت و كۆدەنگى پېشینی ئومەتى ئیسلام لەسەر ئەوہیە كە واجبە گوپراپەلی تیمام و پېشەواى مۇسلمانان بکرىت ئەگەر ھاتوو ستەمیشى دەکرد لەھەندېك لە سنوورەكانى خودای گەورەدا، بەو مەرجهى كە فەرمان نەكات بەسەرپېچى پەرورەدگار، چونکە ئەگەر فەرمانى کرد بەوہا كارېك ئەوہ نایېت گوپراپەلی بکرىت لەسەرپېچى کردنى خودای گەورەدا، ھەر وەك چۆن واجبە نوپژى لەپشتەوہ بکرىت بەوشیوہیەش واجبە حج و جیھاد و تېكۆشانى لەگەلدا بکرىت، لەو جېگایانەى كە ئیجتھاد دەكات دەبیّت گوپراپەلی بکرىت، لەھەمان كاتیشدا لەسەرىشى پېویست نییە لەو مەسائیلانەى ئیجتھادین ئەو بەگوپى

شوپنكه وتوو هكانى خوى بكات، بهلكو له سهر ره عيهت و شوپنكه وتوانى پيوسته گوپرايه لى تهوبن و واز لهر اى خويان بهين و بچنه سهر راکه ي تهو، چونكه بهرزه وهندى كوك بوون و يه كدهنگى موسلمانان و پيكه وه بوونيان و دوور كه وتنه وه له خراپه كارى و په رتبوون ئيختلاف، له بهرزه وهنديه تايبه تيه كان زور گهوره ترن، ههروهك چون واجبه بهريگا شهرعيه و شايسته كان ناموزگارى پيشهوا و كاربه دهستى موسلمانان بكرىت، و دوور بكه ويته وه له ململانى له گه ليان و له فهرمانيان دهرنه چيت ته گهر بى فهرمانى خوداى گهوره ي تيدا نه بوو.

ئيمامى طه حاوى ره حمه تى خوداى لى بيت ته لىت: ئيمه ي ته هلى سوننهت و جه ماعت نابيين كه دهر بچين له فهرمانى پيشهوا و كاربه دهستانمان ته گهر سته ميشيان كرد، وه دوعا و نزايان لى ناكه ين، و دهست هه لئاگرين له گوپرايه لىيان، وه باوهرمان وايه گوپرايه لىيان فهرزه لهو كاروكرده وانهى كه فهرمانى خوداى گهوره ي له سهره، ماداميك فهرمان ناكه ن به سهر پيچى فهرمانى پهروه رديگار، وه داوا له خوداى گهوره ده كه ين كه له ش ساغ و ئيصلاحيان بكات.

بهلكه يش له سهر ته م مه سته له يه له قورئان و سوننه تدا زوره، خوداى گهوره فهرموويه تى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ [النساء: ۵۹] و اتا: ته ي تهو كه سانه ي باوهرتان هيتاوه! گوپرايه لى فهرمانى خواو په يامبه ربن له هه موو كارو بارى كدا، وه بهر فهرمانى كاربه دهستان و كارسازانى خوتان بن، و اتا: به قسه ي تهو كاربه دهست و زانايانه بكه ن، كه له خوتان بن. و اتا: له چوار چيوه ي شه ريعه تدا گوپرايه لىيان بن.

به لگه له سوننه تيشدا ئەم فەر موودانه‌يه: عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنه قال: «من أطاعني فقد أطاع الله، ومن عصاني فقد عصى الله، ومن يطع الأمير فقد أطاعني، ومن يعص الأمير فقد عصاني»^(١) وانا: ئە بو هوره‌يره (خودای لى رازى بىٲ) ئە گىٲر ايه له وه كه پئغه مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موويه تى: هه‌ر كه‌س گوىٲر ايه لى من بكات ئە وه گوىٲر ايه لى خودای گه‌وره‌ى كردوو، وه هه‌ر كه‌س سهر پيچى من بكات ئە وه سهر پيچى خودای گه‌وره‌ى كردوو، وه هه‌ر كه‌س گوىٲر ايه لى كار به‌ده‌ستىكى موسلمانان بكات ئە وه گوىٲر ايه لى منى كردوو، وه هه‌ر كه‌س سيش سهر پيچى كار به‌ده‌ستى موسلمانان بكات ئە وه سهر پيچى منى كردوو.

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «على المرء المسلم السمع والطاعة فيما أحب وكره إلا أن يؤمر بمعصية، فإذا أمر بمعصية فلا سمع ولا طاعة»^(٢) وانا: عبدالله‌ى كورى عومه‌ر (خودای لى رازى بىٲ) ئە لىٲ: پئغه مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موويه تى: له‌سه‌ر تاكى موسلمان واجبه گوىٲىست و گوىٲر ايه له بىٲ له وه‌ى پى خۆشه و له وه‌يشى كه پى ناخۆشه، مه‌گه‌ر كاتىك نه‌بىٲ كه فەرمانيان پى بكه‌ن به‌سهر پيچى خودای گه‌وره، جا كاتىك فەرمانى سهر پيچى خودای گه‌وره‌يان پىكرد ئە وه كاته نه‌ده‌بىستىٲ ونه گوىٲر ايه لىش ده‌بىٲ.

سوننه تيش وايه هه‌ر كاتىك ئاموژگارى كار به‌ده‌ست و پئشه‌واى موسلمانان‌ت كرد به‌نه‌پىٲى و دوور بىٲ له ووروزاندن و ناووزپاندن، به‌لگه‌ش

(١) سه‌حىحى بوخارى به‌فەر مووده‌ى ژماره (٧١٣٧).

(٢) سه‌حىحى بوخارى به‌فەر مووده‌ى ژماره (٧١٤٤).

بۆ ئەمە ئەم ریوایه تهیه: ما رواه ابن ابي عاصم وغيره، عن عياض بن غنم (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قال: قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «من أراد أن ينصح لذي سلطان فلا يبدعه علانية، وليأخذ بيده فإن سمع منه فذاك، وإلا أدى الذي عليه»^(۱) وانا: ابن ابي عاصم وغهیری ئەویش له عیاضی کوری غه نه مه وه ریوایه تیان کردووه (خودای لی رازی بیئت) وتویه تی: پیغه مبهەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: هه رکه سیك ئەیه ویئت ئاموژگاری دهسه لاتدار و کاربه دهستیك بکات با به ئاشکرانه بیئت، به لکو دهستی بگریت، جائه گهر گویی لی گرت وبه گوی کرد ئەوه باشه، خو ئەگهر به گوییشی نه کرد ئەوه ئەوه کهسه ئه رکی سه رشانی خوئی به جیهیناوه.

ئەم ده قانە له قورئان و سوننه ت هه ر هه موویان فه رمان به وه ده که ن له غهیری سه ریچی خودای گه وره دا گوپرایه لی پیشه وای و کاربه دهستی موسلمان بین، له کو تایششه وه ده توانین مه به سته که مان کوورت بکهینه وه وپوخته ی کهین له م چهند خالە ی خواره وه دا:

۱. گوئیست و گوپرایه لی کردنی پیشه وای موسلمانان له هه موو حاله تیکدا واجبه جگه ئەو کاته نه بیئت که فه رمان به سه ریچی خودای گه وره بکات.
۲. دهر نه چوون له گوپرایه لیان ئەگهر هاتوو ئاموژگاریه که تیان وه رنه گرت.
۳. هه رکه سیك به شیوه یه کی شه رعی ئاموژگاری کاربه دهستی موسلمانانی کرد و ریگری خراپه ی لی کردن، ئەوه ئەستوی خوئی پاک کردو ته وه له تاوان و گوناوه.
۴. دوورکه و تنه وه له وروژاندنی فتنه و خراپه کاری و سه رجه م ئەوه هوکارانه یشی سه رده کیشن بۆ وه ها کاریك.

(۱) ئیین ئەبی عاصم له - السنة - دابه سه نه دیکی سه حیح ریوایه تی کردووه (۵۰۷/۲).

۵. دەرنەچوون لەفەرمانى كاربەدەستى مۇسلمانان، لەكاتىكدا نەبىت كە كوفەر و بى باوەرى ئاشكرا و حاشا ھەلنە گرى لى بىنيت.

۶. واجبە دەست بگریت بەكۆمەل و رېزى مۇسلمانانەو، ئەو كۆمەلەى بەكار و كردهو و بېروباوەر لەسەر رېبازى قورئان و سوننەت دەپوون، وە واجبە خوشت بوين و شوين رېبازى ئەوان بکەويت، ھەميشەيش سوور بيت لەسەر يەكدەنگيان لەھەق و راستیدا، وە بەھيچ شىوہ يەك ليان جيا نەبیتەو و يەك ريزيان تىك نەدەيت، ھەر وەك خودای گەرە فەر موو يەتى:

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ [النساء: ۱۱۵] واتا: ھەر كە سىك پاش ئەو ھى رىگەى ھەق و راستى بۆدەر كەوت و شارەزای دىنى خوابوو، و رىگا و رېبازى بگرىتە بەر، كە رىگای راستى باوەرداران نەبىت، ئىمەيش رووى ئەكەينە ئەو بەرنامە و رىگایە بەئارەزوى خووى لەدنيادا ھەلبيژاردو، ئىتر ئىمە وازى لىدئىنن و، ھەقمان نىبە بەسەر يەو، لە قىيامە تىشدا ئەيخەينە ناو ئاگرى تاودراوى دۆزەخەو، ئاى كە دۆزەخ جى و رىيەكى زۆر سامناك و خراپە بويان.

وہ پىغەمبەرىش (صلى الله عليه وسلم) فەر موو يەتى: «عليكم بالجماعة فإن يد الله مع الجماعة، ومن شذ شذ في النار»^(۱) واتا: وەصىھەتتان بۆدەكەم كە دەست بگرن بەكۆمەل مۇسلمانانەو، چونكە دەستى خودای گەرە لەگەل كۆمەل مۇسلماناندا، وە ھەر كە سىك جيا بىتەو و خووى تاك بکاتەو ئەو لەئاگر دا يە.

وعن ابن عباس (رضي الله عنهما) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) «من رأى من

(۱) تىرمودى بەفەر موودەى ژمارە (۲۱۶۷) ئىبن ئەبى عاصم لە - السنة - دا بەفەر موودەى ژمارە

أمره شيئاً يكرهه فليصبر، فإنه من فارق الجماعة شبراً فمات جاهلية»^(۱)
 واتا: ابن عباس (خودای لی رازی بیټ) ئەلێت: پیغه‌مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 فەر موویە تی: هەر که سێک کارێکی بینی له کار به‌دهسته‌که‌ی و پێی ناخۆش
 بوو، ئەو به‌ ئارام بگریت، چونکه بێگومان ئەو که سه‌ی به‌ئەندازه‌ی بستیک
 له کۆمه‌لی موسلمانن جو‌دا بیته‌وه و بمریت ئەو مردنه‌که‌ی مردنیکی
 جاهیل و نه‌فامانه‌یه.

ئهم ده‌قانه هەر هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ده‌ستگرتن به‌ کۆمه‌لی
 موسلمانان، و ململانی نه‌کردن له‌گه‌ڵ کار به‌ده‌ستی موسلماناندا،
 هه‌ر په‌شه‌یشن بو‌ئو که‌سه‌انه‌ی که پێچه‌وانه‌ی ئهم ده‌قانه‌وه په‌فتار ده‌که‌ن،
 چونکه بێگومان کۆمه‌ل بوون و یه‌کده‌نگی ره‌حمه‌تی خودایه‌ و جو‌دایی
 و جیا‌وازی‌کردنیش سزایه.

(۱) سه‌حیحی بوخاری به‌فهرمووده‌ی ژماره (۷۱۴۳).

به شی پینجه م

واجبه دستگرتن به قورئان و سوننه ته وه، له گه له به لگه کانی

باسی یه که م: مانای دستگرتن به قورئان و سوننه ت و به لگه کانی

باسی دو وه م: هوشیاریدان و ئاگادار کردنه وه ی خه لکی له بیدعه

باسی سیهه م: خرابی جودایی و په رت بوونی موسلمانان

باسی یه کهم

مانای ده‌ستگرتن به‌قورئان و سوننه‌ت و به‌لگه‌کانی

خودای گه‌وره فه‌رمانی کردووه به‌کۆمه‌ل و کۆبوونه‌وه و یه‌کبوونی گوفتار و یه‌ک‌رپزی موسلمانان، به‌و مه‌رجه‌ی بناغه و بنه‌مای ئەم کۆمه‌ل بوون و یه‌کده‌نگیه‌ ده‌ستگرتن بـیت به‌قورئان و سوننه‌ته‌وه، له‌هه‌مان کاتدا خودای گه‌وره‌ رپنگری کردووه له‌ جو‌دایی و جیاوازی موسلمانان و مه‌ترسیه‌کانیشی روونکردووه‌ته‌وه له‌سه‌ر ئوممه‌تی ئیسلام له‌ دوونیا و دوا‌ر‌و‌ژدا، بۆ جییه‌جییکردنی ئەم مه‌به‌سته‌یش فه‌رمانی پیکردووین له‌هه‌موو کاریکی گه‌وره‌ و بچوو‌کدا حوکم به‌ قورئانه‌که‌ی ئەو بکه‌ین، وهرپنگری هه‌موو کاریکیشی لیکردووین که‌ سه‌ربکیشیت جیاوازی و په‌رتبوونی موسلمانان.

رپنگای راست و دروستی رزگاربوون له‌دوونیا و دوا‌ر‌و‌ژدا بریتیه‌ له‌ده‌ست گرتن به‌ قورئان و که‌لامی په‌روه‌ر‌دگار و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌وه، چونکه‌ ئەو دووانه‌ قه‌لای قایم و پارێزه‌ری به‌هیزن بۆ که‌سێک خودای گه‌وره‌ موه‌فه‌قی بکات، هه‌روه‌ک له‌قورئانی پیر‌و‌ژدا فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۳] و اتا: به‌تیکرا گشتان ده‌ست به‌ رشته‌ی ئایینی خوداو قورئانه‌که‌یه‌وه بگرن و، قه‌ت لێ نه‌ترازین و، کاریکیش مه‌که‌ن بیته‌هوی په‌رت بونتان، نیعمه‌ت و به‌خششه‌کانی خودا که‌به‌سه‌رتانه‌وه‌یه و هبیر به‌ینن، ئەوده‌مه‌ که‌ئیه‌ - له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا- دژ

به یه کتر بوون، ئینجا خودای به به زهیی، هوگری و ته بایی خسته نیوان دلّه کانتانه وه، به هوئی به خشش و میهره بانی خوئی وه بوونه برا و کینه ی چه ندین ساله له دلئان دهر چوو، ئه وکات ئیوه له سه ر لیواری چالیکی پر له ئاگردا بوون و رزگاری کردن لئی، خودا ئابه و شیوه جوانه یه ئایه ته کانی روون ئه کاته وه بوئان، بوئوه ی هیدایه ت وهر بگرن.

خودای گه وره له م ئایه ته پیروزه دا فرمانی کردوو به ده دستگرتن به حه بل و گوریسی خودا وه، حه بل و گوریسی خوداش مه به ست پئی په یمان و به لئینی خودایه، یان مه به ست پئی ده ست گرتنه به قورئانی پیروزه وه وه ک زانایانی ته فسیر و تو یانه، ئه و په یمان و به لئینه ی خودای گه وره وه ری گرتوو له موسلمانان بریتیه له ده دستگرتن به قورئانی پیروزه وه، له هه مان کاتدا خودای گه وره فرمانی کردوو که باوه رداران کو و یه کده نگ و یه کپار چه بن و رپنگریشی کردوو له خودای و جیاوازی و په رت بوون، بوئهم مه به سته ش خودای گه وره فرمانی کردوو به موسلمانان ئه وه ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیناویه تی ده ستی پیوه بگرن و ئه وه یشی رپنگری لیکردوو ن دوور بکه ونه وه لئی و وازی لئی به یئن، وه ک فه رموویه تی: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [الحشر: ۷] ته مه یش فه رمانیکی گشتگیره و سه ر جه م بنه ما و لق و چله کانی دین به دیار و نادپاریانه وه ده گریته وه.

هه ر بویه ئه وه ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیناویه تی واجبه له سه ر به نده کانی خودا ده ستی پیوه بگرن و شوینی بکه ون و به هیچ شیوه که دروست نییه بویان سه ر پیچی لئی بکه ن، چونکه ئه وه ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

ده قیگی له باره وه و تیبت و دانی پیداناییت و پی رازی بوو بیت، وه که نه وه وایه خودای گه وره دهق و ثایه تی له باره وه فهرمو و بیت، بویه دورست نییه بو هیچ کهس ریگا بی نه دراوه که به هیچ بیانوویه که وازی لیبهیتریت و بخریته دواوه، ههروه که چون ناییت و ته و گوفتاری هیچ که سیک پیش بخریت به سهر که لامی خودا و پیغه مبه ره کهیدا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خودای گه وره له م باره یه وه فهرمو ویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَاتَّبِعُوا تَسْمَعُونَ﴾ [الأنفال: ۲۰] و اتا: نهی ته وانه ی باوهرتان هیتاوه، فهرمان بهرداری خودا و پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بن، و له بهرنامه ی تهوزاته پشت هه لمه کهن، له کاتی کهدا ئیوه تیده گهن و ده بیسن.

خودای گه وره له م ثایه ته پیروزه دا فهرمانی کردووه به بهنده باوهرداره کانی که گوپراهلی ذاتی ههق ته عالی خوی و پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بن، له هه مان کاتدا ترساندونی له سهر پیچی کردنی خوی و خو چوو اندن به بی باوهران و سهر که شی که رانه وه، هه ر بویه فهرمو ویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٓ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ [النساء: ۵۹] و اتا: نهی که سانی که باوهرتان هیتاوه گوپراهلی خودا و گوپراهلی پیغه مبه ر بن وه پاشانیش گوپراهلی کار به دهسته (عادیله) کانی خوئان بن جا ته گهر دوو به ره کیتان هه بوو له شتی کهدا نه وه بیگیر نه وه بو لای خودا و پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته گهر ئیوه باوهرتان هیه به خودا و به روژی دوا یی ته وه باشتره وه ئاکام و نه نجامی چاکتره.

له ته فسیری ته م ثایه ته پیروزه دا حافظ ابن کثیر ده لیت: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ﴾

واتا: شوین کتاب و قورئانه که ی خودا بکه ون، وه ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ و اتا: سوننه ته کانی پیغه مبهه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه ریگرن، وه ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ و اتا: له وه ی فه رمانتان پی ده که ن به طاعه ت و گویر ایه لی کردنی خودای گه وره، نه ک به سه ریچی کردنی، چونکه گویر ایه لی هیچ دروستکراویکی خودا ناکریت له سه ریچی کردنی ته ودا، وه مه به ست له ﴿فَإِنْ تَرَكَتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ [النساء: ۵۹] مواهد و تویه تی: بیگی رینه وه بۆ لای قورئان و سوننه تی پیغه مبهه ره که ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

ئه مه ش فه رمانه له لایه ن خودای گه وره وه به وه ی باوهر داران له هه ر شتیك له بنه ماو و چل و لقه کانی ته م دینه دا جیاوازی و ناکوکیان تیکه وت، ته و ا بیگی رینه وه بۆ لای قورئان و سوننه تی پیغه مبهه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه که له م باره یه وه فه رموویه تی: ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ [الشوری: ۱۰] و اتا: هه ر شتیك که تییدا جیاواز بوون ته وه برپاره که ی بۆ لای خودا ده گه رپته وه، بۆ یه له هه ر شتیك دا قورئان و سوننه تی پیغه مبهه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) برپاریان دا بیئت و شاهیدی راست و دروستیان بۆ دا بیئت، هه ر ته وه هه ق و راسته، وه هه موو شتیکیش دوای ته وه هه ق و راستیه گو مپرایی و سه ر لی شینواویه، بۆ یه خودای گه وره فه رموویه تی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ [النساء: ۵۹] ته گه ر ئیوه باوهر تان هیتاوه به خودای گه وره و رۆزی دوایی.

مانای وایه له هه ر ناکوکی و راجیاوازی و نادیاریه کی نیوانتاندا بگه رپته وه بۆ لای قورئان و سوننه ت، وه هه ر که سینکیش نه گه رپته وه بۆ لای ته و دوو سه ر چاوه یه ته وه باوهر ی نیبه به خودای گه وره و رۆزی دوایی، مه به ست له ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ حوکم بردنه وه یه بۆ لای کتیبه که ی خودای گه وره

و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، و گه‌رانه‌وه‌یه بۆلایان بۆرینک
که‌وتن و له‌یه‌که‌کردنه‌وه‌ی ناکوکیه‌کانه، وه‌مه‌به‌ست له ﴿وَإِحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾
چاکترین و باشتترین دواړوژ و سه‌ره‌نجامه، هه‌روه‌ک ئیمامی سه‌دی و
موجاهید له‌م باره‌یه‌وه و تویانه: باشتترین و چاکترین پاداشته.

له‌قورئانی پیرۆزدا کۆمه‌له‌نایه‌تیک‌ی زۆر هاتوون که باس له واجب
بوونی ده‌ست‌گرتن و گه‌رانه‌وه‌ی بۆلای قورئانی پیرۆز و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌که‌ن له‌هه‌موو کاروباریکدا.

به‌لگه‌کانیش له‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌سه‌ر واجبی
ده‌ست‌گرتن به‌قورئان و سوننه‌ته‌وه‌ زۆرن، له‌وه‌به‌لگانه‌یش:

ما رواه الإمام مسلم عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أن رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قال: «إن الله يرضى لكم ثلاثًا ويسخط لكم ثلاثًا، يرضى لكم أن تعبدوه ولا
تشرکوا به شيئًا وأن تعتصموا بحبل الله جميعًا ولا تفرقوا، وأن تناصحوا من ولاه
الله أمرکم. ويسخط لكم ثلاثًا، قيل وقال، وكثرة السؤال وإضاعة المال»^(۱) واتا:
ئیمامی موسلیم ریوایه‌تی کردوه‌ئه‌بوهوره‌یره (خودای لی‌رازی بی‌ت)
ئه‌گیرتیه‌وه پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: بی‌گومان خودای
گه‌وره‌به‌سی شت‌رازیه‌بو‌تان و به‌سی شتیش تووره‌یه‌بو‌تان، رازیه
به‌وه‌ی به‌تاک و ته‌نهایی بی‌ه‌ستن و هیچ شه‌ریک و هاوه‌لی بۆ‌دانه‌نین، وه
هه‌ر هه‌مووتان ده‌ست‌بگرن به‌هه‌بل و گوریسی خوداوه (به‌قورئانه‌وه) و
ناکوکی و جیاوازی نه‌که‌ویته‌نیوانتانه‌وه، وه‌ئاموژگاری‌ئه‌وه‌که‌سانه‌بکه‌ن
که‌خودای گه‌وره‌کردونی به‌لپیر‌سراوتان، وه‌به‌سی شت‌تووره‌یه‌بو‌تان،

(۱) سه‌حیحی موسلیم به‌فه‌رمووده‌ی ژماره (۱۷۱۵).

به وتی وتی، و زۆر پرسیار کردنی بیهووده و مال و سهروهت و سامان له ناوبردن.

وعن جابر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «إني تارك فيكم ما إن تمسكتكم به لن تضلوا بعدي كتاب الله وسنتي»^(۱) وانا: جابر (خودای لى رازى بیټ) ئە لىټ: پینغه مبهه رى خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهه موهیه تى: من شتىکم بو به جییه شتوون ئە گهه به توندی دهستى پیوه بگرن ئە وه له پاش من گو مړانابن، ئە ویش کتیبه که ی خودا (قورئان) و سوننه تى خۆمه.

وقال (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ترکتکم على البيضاء ليلها كنهارها لا يزيغ عنها بعد إلا هالك»^(۲) وانا: پینغه مبهه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهه موهیه تى: له سهه پارچه یه کى سهی به جیم هیشتوون که هیندهه روونه شهوى تاریکی وهك رۆزى پرووناك وایه، هیچ که سیك لى لانادات ئە وه که سه نه بیټ که تیاچووه.

وجاء في حديث العرياض بن سارية قوله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ»^(۳) وانا: له وه فهه موهیه شهى که عرباضى كورى ساريه رپوايه تى كردووه هاتووه: که پینغه مبهه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهه فهه موهیت: له پاش خۆم دهست بگرن به سوننه تى من و سوننه تى خه لىفه کانی راشدينه وه که هیدایهت و رینمونی کراوون، دهستى پیوه بگرن و به دانه کانتان قه پى پيدا بکهن.

پینغه مبهه ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) موزدهى گه وهه ی داوه به که سانیک

(۱) نیامى مالیک له - الموطأ - داریوایه تى کردووه (۲ / ۸۹۹).

(۲) ئیین ماجه - المقدمة - (۴۴)، موهه دى ئە جهه د (۴ / ۱۲۶).

(۳) سونه نى ئە بى داود (۵ / ۱۳) وه تیر موذى له گهل - تحفه الأحوذى - (۷ / ۴۳۸).

لہ ٹوممہ تہ کہی کہ دہست دہ گرن بہ سوننہ تہ کانہیہ و ہہ و لئی پایہ ندببون دہ دہن
 پیوہی، مورژدہ یہ کی وا ئہ و باوہر دارہی تہ نہا تو ز قالیک باوہر لہ دلیدا بیت
 ہہ و لئی بہ دہستہ یٹان و پیگہ یشتنی دہ دا، ئہ و مورژدہ یہ ش مورژدہ ی سہر کہ و تنی
 گہ ورہ و چوونہ بہ ہہ شتی نہ براوہیہ، لہ بارہی ئہ م مورژدہ یہ شہ و ہہ ئہ بو ہورہ یرہ
 (خودای لی رازی بیت) ئہ گپڑتہ و ہہ و ئہ لیت: پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 فہر موویہ تی: «کل امتی یدخلون الجنة إلا من أبی، قالوا ومن أبی یا رسول اللہ؟
 قال: من أطاعني دخل الجنة ومن عصاني فقد أبی»^(۱) و اتا: ہہ موویہ تہ کہ م
 دہ چنہ بہ ہہ شتہ و ہہ، کہ سانیک نہ بیت کہ خو یان نہ یانہ و یت بچنہ بہ ہہ شتہ و ہہ،
 و تیان ئہ ی پیغہ مہری خودا کی ہہ یہ نہ یہ و یت بچیتہ بہ ہہ شتہ و ہہ؟ فہر مووی:
 ہہر کہ سیئک گو پڑا یہ لیم بکات دہ چیتہ بہ ہہ شتہ و ہہ، و ہہر کہ سیئکیش
 سہر پیچیم بکات ئہ و نایہ و یت بچیتہ بہ ہہ شتہ و ہہ.

چی سہر پیچہ کیش لہ و ہہ گہ ورہ ترہ کہ سیئک سہر پیچی فہر مانہ کانہی
 پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکات؟ ئہ و یش بہ و ہی دہست بداتہ بیدعہ
 و زیادہ کردن و داہینانی شتیک کہ لہ تائینی پیروزی ئیسلامدا نہ بیت.

ٹاشکر ایشہ دہستہ ی رزگار بوو ئہ و دہستہ یہ یہ کہ لہ سہر سوننہ تی
 پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ہا و لہ بہر یزہ کانینی، ئہ و یش پئی دہ و تریت
 (الجماعة)، ئوبہ ی کوری کہ عب (خودای لی رازی بیت) ئہ لیت: لہ سہر
 ریپازی خودای گہ ورہ و سوننہ تی پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بن، چونکہ
 ئہ و بہندہ ی لہ سہر ریپازی خودا و سوننہ تی پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیت،
 و یادو ذیکری پہر و ہر دگاری بہ بہ زہی بکات و لہ ترسی ئہ و چاوہ کانہی

(۱) صہحیحی بوخاری بہ فہر موویہ ی ژمارہ (۷۲۸۰).

پربن له فرمیسک هه رگیز لاشه ی بهر ئاگری دۆزه خ ناکه ویت، ئه وهش بزائن که مته رچه می کردن له جیبه جیکردنی فه رمانه کانی خودا و سوننه ته کانی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باشتره له سه ریچی کردنی ریبازی خودا و سوننه تی پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

باسی دووهم

هۆشیاریدان و ئاگادار کردنه‌وه‌ی خه‌لکی له بیدعه

پیناسه‌ی بیدعه:

بیدعه له‌زمانه‌وانیدا: بریتیه له داهینانیک که پیشتر نمونه‌ی نه‌بوو بیټ، وه‌ك خودای گه‌وره‌ فەر موویه‌تی: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [البقرة: ۱۱۷] و اتا: خودای گه‌وره‌ داهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه.

له‌شه‌رعیشدا مه‌به‌ست پیی: هه‌موو شتیکه‌ پێچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌ت و کۆده‌نگی زاناپانی سه‌له‌فی ئوممه‌تی ئیسلام بیټ له‌و بیروباوهر و عیباده‌ت و په‌رستنه‌ی که داهینه‌راوون له‌دیندا و پیشتر نه‌بوون.

مه‌ترسیه‌کانی بیدعه:

بیدعه و داهینانیک که له‌تاینی پیروزی ئیسلامدا پیشتر نه‌بوو بیټ مه‌ترسی گه‌وره‌ی هه‌یه‌ و کاریگه‌ری خراپی ده‌بیټ له‌سه‌ر تاکی موسلمان و کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامیش، نه‌ك هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌لكو کاریگه‌ری خراپیشی ده‌بیټ له‌سه‌ر بنه‌ما و چل و لقه‌کانی دینیش، بیدعه بریتیه له‌ داهینان و شتی زیاد له‌تاین و تنی شتیك به‌ده‌م خودای گه‌وره‌وه‌ که نه‌یفه‌ر موویټ، یان یاسادانانیک که خودای گه‌وره‌ پیی رازی نه‌بیټ، بیدعه هۆکاری گیرانه‌بوونی چاکه‌کانه‌ لای خودای گه‌وره‌ و هۆکاری په‌رت بوون و خودایی ئوممه‌تی ئیسلامیشه، که‌سی بیدعه‌چی تاوان و گوناھی خۆی و ئه‌و که‌سانه‌یش هه‌لده‌گریت که شوین بیدعه‌که‌ی ئه‌و ده‌که‌ون، هه‌روه‌ك چون بیدعه هۆکاریکیشه‌ بوئی به‌ش بوون له‌و ئاوه‌ی که پیغه‌مبه‌ر له‌سه‌ر چه‌وزی که‌و سه‌ر ده‌یدات به‌ ئوممه‌ته‌که‌ی، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ئه‌م فەر موو ده‌یه‌یه: عن سهل بن سعد الأنصاري، وأبي سعيد الخدري رضي الله

عنهما أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: «أنا فرطكم على الحوض من مرّ علي شرب، ومن شرب لا يظماً أبداً. ليردن علي أقوام أعرفهم ويعرفونني ثم يحال بيني وبينهم فأقول إنهم من أمتي، فيقال: إنك لا تدري ما أحدثوا بعدك. فأقول: سحقاً لمن غير بعدي»^(۱) واتا: سه هلی کوری سه عدی ئه نصاری و ئه بو سه عیدی خودری (خودایان لی رازی بیئت) ئه گپرنه وه پیغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) فه رموویه تی: من له پیش هه مووتانه وه ده چمه سهه حه وزه که، هه رکه سیئک تیپه ر بیئت بۆلام لی ده خواته وه، وه هه رکه سیئکیش لی بخواته وه هه رگیز تینووی نابیئت، کۆمه لیئک کهس دین بۆلام ده یانناسم و ئه وانیش من ده ناسن، به لام ریگرئک ده که ویته نیوان من و ئه وانه وه، منیش ئه لیئم: ئه وانه له ئوممه تی من، ئه وتریئت: تۆ نازانیت پاش تۆ چی شتیکیان داهینا وه، ئه مجا منیش ده لیئم: دووری بۆ ئه و که سانه ی پاش من ئاینه که یان گۆری.

بیدعه شیواندنی دین و گۆرینی مه عالیمه کانیه تی، به کورتی: بیدعه مه ترسیه کی زۆر گه وره یه له سهه ر دین و دونیای موسلمانان.
هۆکاره کانی بیدعه و داهینان له دیندا:

بیدعه و داهینان له دیندا هۆکاری زۆری هه یه، گه وره ترینیان دوور که و تنه وه یه له قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبهه ری خودا (صلى الله عليه وسلم)، و مه نهه ج و پرۆگرامی سه له فی صالحی ئه م ئوممه ته، وه هۆکاریکی تریش له هۆکاره گه وره کان بریته له ده ردی نه زانین و جهه ل به سهه ر چاوه کانی ته شریعدانانی ئاینی پیروزی ئیسلام.

(۱) سه حیحی بوخاری به فه رموده کانی ژماره (۶۵۸۳) (۶۵۸۴)، وه سه حیحی موسلیم به فه رموده ی

ھۆکاری تریش زۆرن بۆ نموونہ: پایبند بوون به ھەندیک شو بوھات و گومان و تەنھا پشتبەستن بە عەقل و دانیشتن و ھاوڕیھەتی کەسانی خراب، و پشت بەستن بە فەرموودە و لاواز و ھەلبەستراو بە دەم پیغەمبەر ھو، کە تەنھا کەسانی بیدعە چی بە بەلگە بۆ کارەکانیان دەھێننە ھو، ھەر ھوھا خۆچوواندن بە بی باوھران، و لاساییکردنە ھو کەسانی گومراو سەرلێشیواو و خەلەفاو و دوور لە دین، ئەمانە و چەندان ھۆکاری تر کە دەبنە مایە بیدعە و بلاوکردنە ھو لە ناو خەلکیدا.

مەترسیەکانی بیدعە چین؟

ھەر کەسیک لە قورئانی پیرۆز و سوننەتی پیغەمبەری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ورد بپیتە ھو بۆی دەردەکەوێت کە بیدعە و داھێتانی شتی زیاد لە دیندا کاریکی حەرەمە و دەدریتە ھو بە سەرخواوەنە کەیدا و لێی و ھەر ناگیریت، بە بی جیاوازی کردن لە نێوان بیدعەیک بۆ بیدعەیکە تر دا، و اتا: بیدعە ھەر مووی خراپە و بیدعە ی حەسەنە و سەئە ئیھە لە ئیسلامدا، بە لام بە پێی گەورە و بچووکی بیدعە کان پلە ی حەرەمییە کە یان جیاوازیان ھەبە، ھەندیکیان دەچنە ریزی بی باوھری ھو، و ھەندیکیان گوناھێ گەورەن، و ھەندیکێ تریشیان گوناھێ بچووکن.

ئاشکرایە پیغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریگری لە ھەموو بیدعەیک کردو ھو و ھەمووی بە گومراپی و سەرلێشیواوی ناو بردو ھو، و ھەمووی ھو تی: «إياكم ومحدثات الأمور فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة»^(۱) و اتا: ئامان دووریکە و ھو لە ھو کار و فەرمانانە ی کە لە دیندا دادەھێنرین، چونکە بە راستی ھەموو داھێنراویک لە دیندا بیدعە ی، و ھەموو بیدعەیک گومراپیە.

(۱) موسنەدی ئەحمەد (۱/ ۴۳۵)، و ھە دارەمی لە سوننەدا (۱/ ۷۸)، و ھە موسنەدەرەکی ئەلحاکم (۲/ ۳۱۸)

و ھو تی سەنەدە کە ی صەحیحە و ئیھامی دەھەبیش ھاوڕایە تی.

له جیگایه کی تریشدا پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموو یه تی: «من أحدث فی امرنا هذا ما لیس منه فهو رد»^(۱) و اتا: هه ر که سینک شتیکی زیاد له م دینه ی ئیمه دا دابه ئیت و تئیدا نه بیته ئه وه ده دریتته وه به سه ریدا.

ئهم دوو فه رموو ده یه هه ر دوو کیان به لگه ن له سه ر ئه وه ی هه موو داهیتراو ئیک له ئاینی پیروزی ئیسلامدا بیدعه و زیاده یه، و هه موو بیدعه و زیاده کردنیکیش له دیندا گومرایی و سه ر لیش تو او یه و ده دریتته دواوه، ئه مه ش مانای ئه وه یه که بیدعه و زیاده کردن له عیبادات و په رستن و مه سائیله کانی بیرو باوه ردا کارئیکی حه رام و یاساغه، به لام پله ی حه رامییه که یان جیاوازی هه یه له بیدعه یه که وه بو بیدعه یه کی تر، هه ندیکیان کوفری سه ریخ و حاشا هه لته گره وه ک طه واف کردن و سوپانه وه به ده وری گوره کاندایه نیه تی عیاده ت و خو نزیک کردن وه له خوا وه نی ئه و گورانه، یان ئاژهل بو سه ر برین و نه ذر کردن بو یان، یان داوا لیکردن و پارانه وه و هاوار بو بردیان، وه هه ندیککی تر له و بیدعانه هو کارئ شیرک و هاوه ل بریاردانن بو خودای گه و ره، وه ک خانو و بینا دروستکردن له سه ر گوره کان، یان ئه نجامدانی نویتز و پارانه وه له لایانه وه، وه هه ندیککی تر له و بیدعانه به گوناوه تاوان و له سنوور ده ر چوون ده ژمیررین، وه ک جه ژن گیران و کوپرو کوپوونه وه یه ک له شه ر عدا نه بیته و به لگه ی له سه ر نه هاتبیت، یان خویندنی هه ندیک و یرد و ئه ذکاری داهیتراو که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه یخویندبیت و فه رمانیشی پی نه کردبیت، یان وه ک روژوو گرتن له به ر هه تاو و خو ره تاو.

(۱) سه حیحی بو خاری به فه رموو ده ی ژماره (۲۶۹۷)، وه سه حیحی موسلیم به فه رموو ده ی ژماره (۱۷۱۸).

باسی سیههم

خرابی جودایی و په‌رت بوونی موسلمانان

به‌لگه‌کان له‌سه‌ر خراب باسکردنی جودایی و په‌رت بوون

خودای گه‌وره له‌زوړ جیگای قورئانی پیروژدا به‌خراب باسی جودایی و په‌رت‌بوونی ریزی باوهر‌دارانی کردووه و ریگریشی کردووه له‌و کارانه‌ی که سه‌رده‌کیشن بو‌ی، ده‌قه‌کانی قورئانی پیروژ و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر به‌تاشکرا باسیان له‌خرابی جیاوازی و په‌رت بوونی ریزی موسلمانان کردووه و باوهر‌دارانیان له‌دواروژ و سه‌ره‌نجامی خرابی ئەم کاره‌ئاگادار کردووه‌وه، چونکه له‌یه‌ک دووری و په‌رت بوون و جوداخوازی یه‌کیکن له‌هوکاره‌گه‌وره‌کانی نوشوستی و شکسته‌یانی موسلمانان له‌دونیا و سزای سه‌ختی په‌روهر‌دگار و سه‌رشو‌ریان له‌قیامه‌تدا، وه‌ک خودای گه‌وره‌فرمویه‌تی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ * يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ * وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَبِئْسَ اللَّهُمَّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۵-۱۰۷] واتا: نه‌که‌ن وه‌کوئه‌وه‌که‌سانه‌بن که‌ناکوکی و دووبه‌ره‌کیان له‌ناودا به‌ریابوو، له‌یه‌کتر داپران، دوا‌ی‌ئه‌وه‌ی‌ئه‌وه‌موو به‌لگه‌و‌نیشانه‌روونه‌یان بو‌هاتبوو (که‌سه‌ره‌که‌وتن له‌یه‌ک ریزیدایه)، ئانه‌وانه‌سزایه‌کی گه‌وره‌و سه‌خت چاوهر‌پییانه * روژیک دیت که‌چهند روویه‌ک سپی ده‌بن وه‌چهند روویه‌ک ره‌ش ده‌بن جائه‌وانه‌ی که‌روویان ره‌ش بووه (پیان ده‌ووتریت) بوچی بی‌برو‌ابوون له‌پاش بروا هیئانتان که‌واته‌بچیرن سزا به‌هو‌ی بی‌بروایی تانه‌وه * ئه‌وانه‌شیان که‌روویان سپی و گه‌ش و جوان ده‌بیت، به‌هه‌تا‌هه‌تایی له‌ناو میهره‌بانی و به‌هه‌شتی خوادان.

عبداللهی کورپی عه باس (خودایان لی رازی بیئت) له ته فسیری ئەم
 ئایه ته دا ئە لیت: پرووی ئە هلی سوننه ت و جه ماعه ت سپی ده بیئت، وه پرووی
 ئە هلی بیدعه و جوداخوازان په ش ده بیئت.

له جیگایه کی تر دا خودای گه و ره فه رموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا
 شِيَعًا لَأَنتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ يُخْبِرُنِيَهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [الأنعام: ۱۵۹] واتا:
 به پراستی ئە وانه ی ئاینه که یان به ش به ش کردو بوونه دهسته دهسته و پارچه
 پارچه (بروایان به هه ندیککی قورئان هه یه و هه ندیککی تری پشتگویی ده خه ن)،
 ئە وه له هه یچ شتی کدا تۆ له وان نیت، به لکو تۆ له وان به ریت، به پراستی ئە وانه
 کاروباریان بۆ لای خودایه و تۆ له ی لادانیان لیده سینتته وه، له وه دووا هه وائی
 هه موو ئە و کارو کرده وانه یان بپێ ده دات که ئە نه جانی ده دن.

ئە م ئایه تانه و چه ندانی تریش به لگه ن له سه ر خراب باس کردنی
 جوداخوازی و په رت بوونی ریزی باوه رداران و مه ترسیه کانی له سه ر
 ئوممه تی ئیسلام له دونیا و دوا پۆریشدا، وه بینگومان هه ر ئە م جودایی
 و په رت بوونه هۆکاری له ناو چوونی جوله که و گاوره کان بوو، وه هۆکاری
 هه موو له پریلادانی کیشه که له ناو خه لکیدا پروو ده دات.

به لگه کان له سوننه تیش له م باره یه وه زۆرن که به خراب باس له جیاوازی
 و جودایی و په رت بوونی باوه رداران ده کات له هه مان کاتیشدا هانیان ده دات
 که به کریز و به کۆمه ل و سازاوبن له گه ل یه کدا، یه کتیک له وه فه رموودانه ئە و
 فه رمووده یه یه که ئیمامی ئە حمه د و ئە بو داود رپوایه تیان کردووه: عن معاوية
 (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَامَ فَقَالَ: أَلَا إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ فِينَا فَقَالَ: «أَلَا
 إِنَّ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ افْتَرَقُوا عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ مِلَّةً. وَإِنْ هَذِهِ الْأُمَّةُ

ستتفرق علی ثلاث وسبعین ملة اثنتان وسبعون في النار وواحدة في الجنة وهي الجماعة»^(۱) واتا: موعاویه (خودای لی رازی بیّت) هه‌ستایه سهر پی و وتی: پیغه‌مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ناو ماندا بوو هه‌ستا و فهر مووی: خاوه‌ن نامه‌کان (جوله‌که و گاوره‌کان) پیش ئیوه پهرت بوون و بوون به‌حه‌فتا و سی به‌شه‌وه، ئەم ئومه‌تیش له‌مه‌ودوا ده‌بیّت به‌حه‌فتا و سی به‌شه‌وه، حه‌فتا و دوو به‌ش له‌وانه له‌ناو ئاگردان، یه‌کی‌کی‌شیان له‌به‌ه‌شتدایه، ئەویش کۆمه‌له‌کانن (واته‌ه‌وانه‌ی که پهرت نه‌بوون و جو‌دایی و جو‌داخوازیان تیته‌که‌وتوو و ده‌ستیان گرتوو به‌قورئان و سوننه‌ته‌وه).

پیغه‌مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌م فهر مووده‌یه‌دا هه‌والی داوه به‌وه‌ی که ئومه‌ته‌که‌ی جیاوازیان تیته‌که‌ویت و پارچه‌پارچه‌ده‌بن بو‌حه‌فتا و سی به‌ش، گو‌مان له‌وه‌شدا نیه‌ه‌وانه‌ی جو‌داییان تیته‌که‌ویت و پهرت ده‌بن ئەوانه‌ن که وه‌ک جوله‌که و گاوره‌کانن که لایاندا له‌رێگای راستی پیغه‌مبهره‌کانیان، ئەمجائه‌و پهرت بوون و پارچه‌پارچه‌بوونه‌یش یان له‌دیندایه‌به‌ته‌نها، یان له‌دین و دونیاشدایه‌که‌سه‌ره‌نجامی ئەمه‌ی دوایشیان هه‌ر ئەگه‌ر پێته‌وه‌بو‌دین، یان هه‌ندی‌ک جار جو‌داییه‌که‌ته‌نها سه‌باره‌ت به‌دونیا‌یه، به‌هه‌ر حال ئەم جو‌دایی و په‌رپه‌رت بوونه‌هه‌ر ده‌بیّت له‌ئومه‌تی ئیسلامدا رووبدات، پیغه‌مبهریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئومه‌ته‌که‌ی لی ئاگادار کردو‌ه‌ته‌وه‌بو‌ه‌وه‌ی ئەو که‌سانه‌ی که خودای گه‌وره‌ده‌یه‌ویت نه‌که‌ونه‌ناویه‌وه‌و رزگاریان بیّت لی.

(۱) مه‌سنه‌دی ئەحمه‌د (۴/ ۱۵۲)، وه‌ته‌بو داود (۵/ ۵) وه‌غه‌یری ئەوانیش به‌سه‌نده‌ی سه‌حیح

جودایی و پارچه پارچه بوون هۆکاری له ناو چوونی ئوممه ته پیشینه کان

بووه:

ئه گهر به وردی سه رنج له قورئانی پیروژ و سوننه تی پیغه مبه ری خودا
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بدهین ده بینین که هۆکاری تیا چوونی ئوممه ته پیشینه کان
بریتی بووه له پهرت بوون و جیاوازی زۆریان، به تایهت جیاوازیان له و
کتیبانه ی که له لایه ن خودای گه و ره بۆیان هاتبوه خواره وه.

کاتیک خه لکی شام و عیراق له خویندنه وه ی پته کانی قورئاندا جیاوازیان
تیکه وت، ئه و جیاوازییه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رینگری لی کردبوو،
خوذه یغه ی کوری یه مان به ئیمامی عوسمانی وت: فریای ئه م ئوممه ته بکه وه،
با له م قورئانه دا جیاوازیان تی نه که ویت، هه ره که چون ئوممه ته کانی پیش
خویان جیاوازیان تیکه وت، ئه مه ش دوو مانای گه وریه ئه گه یه نیت:

یه که م: حه رامی جیاوازیی و دوو به ره که کی له م شیوه یه .

دووه م: په ندوه رگرتن له ئوممه تانی پیش خو مان، و دوور که و تنه وه
له وه له لانه ی ئه وانی تیکه وت بوو، خودای گه و ره ش فه رموویه تی: ﴿ذَلِكَ
بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ أَحْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَمِنِ شِقَاقِ بَعِيدٍ﴾ [البقرة: ۱۷۶]
واتا: چونکه خودا ته وراتی به هه ق نارد، بوو و نکر دنه وه ی حه قیقه ت
و راستیه کان و ده ر خستنی سیغه ت و ره و شته کانی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
که ئه وان شار دیانه وه، به راستی ئه وان هه ش له سه ر ئه م کتیبه ئیختیلاف
و جیاوازی و نا کوکیان هه یه، و اتا: جووله که و گا ور، چونکه هه ره ئه وان
بوون که هه ر شتیکیان به دل بوو یا ده ریانده خست و هه ر شتیکیان به دل
نه بوو یا ده یان شار ده وه، له دژایه تی و دوو به ره که کی نا جو رو دوور و درێژدان

و ہر گیز ہق و راستی نادوزنہ وہ، وہ فہر موویہ تی: ﴿وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اٰتَوْا
 الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ﴾ [آل عمران: ۱۹] و اتا: ئەوانەش کہ
 کتیب و نامەیان پیدرا و اتا: جوولہ کہو گاور کہ لە ناو خو یاندا پیک نہ ہاتن
 و لە ہق لایاندا، ہر پاش ئەوہ بوو کہ بە لگہ و زانیاری تہ و او یان بڑہات
 دہ بارہی راستی ئەو ئایینہی وا مو حہ مہد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ہی نا بووی،
 ئەویش ہر لە بہر عینادی و حہ سوودیہ ک کہ لە ناویاندا ہہ بوو، چونکہ
 دہ انزانہی بہ ہاتنی دینی ئیسلام سہرۆ کایہ تی ئەوان لە کیس ئە چیت.

ئەو بە لگانہ شی لە سوننہ تدا لہ م بارہی وہ ہاتوون: عن أبو هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ)
 أن رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «ذروني ما تركتكم فإنما هلك من كان قبلكم
 بكثرة سؤلهم واختلافهم على أنبيائهم فإذا نهيتكم عن شيء فاجتنبوه، وإذا
 أمرتكم بأمر فأتوا منه ما استطعتم»^(۱) و اتا: ئەبو ہورہیرہ (خودای لی رازی
 بیت) ئە گیریتہ وہ کہ پیغہ مہری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہر موویہ تی: وازم
 لی بہینن لہ وہی چون بہ جیم ہیشتوون لہ سہری بن، ئەوہی کہ بوو بہ ہوی
 تیا چوونی ئوممہ تانی پیش ئیوہ زور پرسیار کردن و جیا وازیان بوو لە گہ ل
 پیغہ مہرہ کانیاندا، ئە گہر قہدہ غہم کردن لە ہر شتیک لی دوور بکہ و نہ وہ،
 ئەوہیشی فہرمانتان پیدہ کہم بہ پی تو انای خو تان جیبہ جیی بکہن.

پیغہ مہری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لہم فہر موودہ یەدا فہرمانی پیکردوون
 بہ وہی ہر شتیک لی قہدہ غہ کردوون وازی لی بہینن، ہوکاری
 لە ناو چوونی ئوممہ تہ کانی پیشینیشی بہ زور پرسیار کردن و دہمہ قالی
 و جیا وازی و سہر پیچی فہرمانی پیغہ مہرہ کانیاں داناوہ.

(۱) صہ حیحی بوخاری بە فہر موودہی ژمارہ (۷۲۸۸)، و صہ حیحی موسلیم بہ فہر موودہی ژمارہ (۱۳۳۷).

ثابا جياوازی بوون و ئیختلاف په حمه نه؟

هه نديك خه لك به به لگه ی ته م فهر مووده يه ی كه به دهم پیغه مبه ره وه
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه لیان به ستو وه (اختلاف أمتي رحمة) بانگه شه ی ته وه ده كه ن
 كه گوايه جياوازی و ئیختلاف له نیو پیزی باوه رداراندا په حمه ته، گومان
 له وه شدا نیبه ته م و ته یه و ته یه کی بیكه لك و زور بی مانايشه وه هر كه سیك
 بیکات به به لگه بو و هها كاریك لی و ه ر ناگیرت و ده دریته وه به سه ریدا،
 چونكه پیچه وانه ی به لگه کانی قورئان و سوننه ت و ژیری مرؤفیشه، پیشر
 كۆمه لیک ثایه ت و فهر مووده مان هینایه وه له خراب باس كر دنی جياوازی
 و په رت په رت بوونی موسلمانان، بویه هینده به سه بو كه سانیک كه بیری
 لی بکه نه وه و له مانا کانی رابمیتن.

هه كه هه ر ته وه نده، به لكو ثایه ته کانی قورئان به لگه ن له سه ر ته وه ی
 په حمه ت پیچه وانه ی جو دایی و ناكۆکی و ئیختلافه و هه ر گیز له گه لیدا
 یه كه ناگیرته وه، وه كه خودای گه وره فهر موویه تی: ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ * إِلَّا مَن
 رَّحِمَ رَبُّكَ﴾ [هود: ۱۱۸، ۱۱۹] وانا: به در پزایی رۆژگار، هه ر ناته باو ناكۆك و لیک
 ترازاو ده بن و، له سه ر یه كه به ر نامه و ثایین كۆ نابنه وه * مه گه ر كه سیك
 په روه ر دگارت به زه یی پیا یته وه وه، بیخاته سه ر پینگه ی راست و، له و
 ناكۆکی و هه را و کیشه یه دوور رایگریت، دیاره ته و كه سانه هه ر گیز کیشه
 دروست ناکه ن و له ناویه كدا ناكۆك نابن.

ته و فهر مووده یه شی كه خاوه نی به م بانگه شه یه ده یكه ن به به لگه
 بو دروستی و ئاسایی بوونی جياوازی و ناكۆکی نیوان موسلمانان
 فهر مووده یه کی باطل وه له بستر او ه و به هیچ شیوه یه كه راست و دروست

نییه، و له هیچ کامیک له کتیبه کانی سوننه تدا نه هاتووه و بوونی نییه، هیندهش به سه بو به تالکردنه و هی بانگه شه که یان، سه پای هه موو ئه مانه پیش پیچه وانه ی ژیری مرؤفه کانه، چونکه هیچ که سیکی ژیر نایسه لمینیت که ناکوکی و جیاوازی په حمهت و کاریکی باش بیت، دواي ئه و هی زانیمان خراپی مه ترسیه کانی چین، ئه و مه ترسیانه ی که دهره نجامی رق له یه که بوونه و په پشت له یه که هه لکردن دروست دهن، بگره هه ندیک جار سه رده کیشیت بو په کتر کوشتن و شهر له له گه ل په کتر کردن، که هه ر هه مووی هوکاره که ی ده گه ریته و هه بوونی جیاوازی و ئیختیلاف له نیوان موسلماناندا، ته نانهت ئیختیلاف و جیاوازی له هه ندیک مه سائیلی فه رعیشیدا سه رده کیشیت بو ئه م مه ترسیه گه و رانه.

ریگای رزگار بوون له جیاوازی و ناکوکی و ئیختیلاف:

ئه و هی زانراوه دهسته ی رزگار بوو، و طائفه ی سه رکه و توو ئه و دهسته یه یه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به (الجماعة) ناوی بردوو، مه به ست له جه ماعه یش ئه و که سانه ن که له سه ر په یه و مه نه ه جی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هاوه له به ریزه کان دهرؤن و به هیچ شیوه یه که نه به لای راست و نه به لای چه پدا لایی لانه دن.

ئیمامی شاطبی (په حمه تی خودای لی بیت) له کتیبي (الاعتصام) دا ده لیت: (إن الجماعة ما كان عليه النبي وأصحابه والتابعون لهم بإحسان) و اتا: بیگومان مه به ست له (الجماعة) ئه و کو مه ل و دهسته یه یه که له سه ر ئه و مه نه ه ج و په یه و هه بن که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هاوه له به ریزه کان و شوینکه و ته کانی ئه وانی له سه ر بووه له سه ر خه ی ر و ئیحسان.

رینگای رزگار بوون له گومرایی و سه ریشیو اویش ئه وه به که شوینکه و ته ی مه نه هج و په پره وی ئه هلی سوننه ت و جه ماعت بیت له گو فتار و کردار و بیر باو هرتدا، وه به هیچ شیوه یه ک پیچه وانه ی ئه وان نه بیت و جیا نه بیته وه لیان.

خودای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُضَلِّهِ ۗ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ [النساء: ۱۱۵] و اتا: هه ره که سیک پاش ئه وه ی رینگه ی هه ق و راستی بو دره که وت و شاره زای دینی خودابوو، رینگا و ریبازی بگریته بهر، که رینگای راستی باو هرداران نه بیت، ئیمه یش رووی ئه که ی نه ئه و بهر نامه و رینگایه به ئاره زوی خو ی له دنیا دا هه لی یژاردوو ه، ئیتر ئیمه وازی لی دینین و، هه قمان نییه به سه ریه وه و، له قیامه تیشدا ئه یخه ی نه ناو ئاگری تا و دراوی دۆزه خه وه، که ئه ویش سه ره نه نجامیکی زۆر ناخوش و سامناکه.

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَأَنْ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [الأنعام: ۱۵۳] و اتا: بیگو مان ئه مه رینگای راستی منه که راست و دروسته که واته شوینی بکه ون و شوینی ریچکه کانی تر مه که ون چونکه دوورتان ده خه نه وه و لاتان ده دن له رینگه ی خودا، ئه وه ش په ر و هردگارتان فهرمانی پی کردوون، بو ئه وه ی خواناس و پاریز کار بن.

له سوننه تیشدا هاتوو ه که تیرموذی و غه یری ئه ویش له عبد الله ی کورپی عومه ره وه (خودایان لی رازی بیت) ریوایه تیان کردوو ه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: «لا تجتمع أمتي على ضلالة» - أوقال: أمة محمد على ضلالة - ويد الله على الجماعة^(۱) و اتا: ئوممه تی من له سه ر گومرایی

(۱) رواه تیرموذی ۴ / ۴۶۶، وغیره بسند سه حیجی.

و سه‌ر لی‌شی‌واوی کۆناییتته‌وه، یان فه‌رموویه‌تی: ئوممه‌تی محمد له‌سه‌ر گو‌م‌پ‌ایی کۆناییتته‌وه، وه‌ ده‌ستی خودای گه‌وره‌یش له‌سه‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌وه‌یه که له‌سه‌ر مه‌نه‌ه‌ج و په‌ی‌پ‌ه‌وه‌ی ئه‌و ده‌پ‌ۆن.

به‌مه‌ش کۆتایی به‌سه‌که‌مان ده‌هینین که ر‌ی‌گای ر‌زگار بوون به‌خته‌وه‌ری ئه‌وه‌یه که مرۆف توند ده‌ست بگ‌ر‌یت به‌کتیبه‌که‌ی خودای گه‌وره‌وه، چونکه ئه‌و کتیبه‌عه‌زیز و به‌رزو پ‌ی‌رۆزه به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک به‌تال و که‌مو‌کورتی ر‌ووی تینه‌کردووه، چونکه له‌لایه‌ن که‌سی‌کی دانا و سوپاسگوزاره‌وه دابه‌زیوه، هه‌روه‌ها ده‌ست گ‌رتن به‌سوننه‌تی پاک‌ی راست و دروستی پی‌غه‌مبه‌ری خوداوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له‌خۆیه‌وه و به‌تاره‌زووی خۆی هی‌چی نه‌وتووه ئه‌گه‌ر خودای گه‌وره‌وه‌حی بۆ نه‌کردی‌ت، جا بۆیه ده‌ی‌ت بزاین که ته‌نها قورئان و سوننه‌ت سه‌رچاوه‌ی بیروباوهر و شه‌ریعه‌تی ئیسلامن، وه‌هه‌ر مه‌نه‌ه‌ج و په‌ی‌پ‌ه‌وی‌ک‌یش له‌مه‌ه‌لا‌ب‌دات ئه‌وه بی‌گومان مه‌نه‌ه‌ج و په‌ی‌پ‌ه‌وی‌کی سه‌ر لی‌شی‌واو خه‌ساره‌تمه‌نده، ده‌ستگ‌رتن به‌سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ر‌ی‌بازی باوه‌ر‌دارانه، وه‌ ر‌ی‌گای گه‌یشته‌به‌ره‌زامه‌ندی خودای گه‌وره‌وه و په‌روه‌ردگار، وه‌قه‌لای قایمی هه‌موو مو‌س‌ل‌مانی‌که، نائه‌مه‌یش ئه‌و مه‌نه‌ه‌ج و په‌ی‌پ‌ه‌وه‌یه که خودای گه‌وره ئوممه‌تی ئیسلامی پی‌ده‌پ‌اری‌زیت له‌ب‌ی‌دعه‌ی ب‌ی‌دعه‌کاران و فر‌وف‌یلی ناحه‌زان و لی‌ک‌دانه‌وه و ته‌ئویلی جاهیل و نه‌زانه‌کان، و له‌ر‌پ‌ی‌لادانی که‌سانی سه‌ره‌پ‌ۆ و له‌سنوورده‌رچووان، ئه‌و ر‌ی‌گا و ر‌ی‌بازه‌یه که خودای گه‌وره‌گوزه‌ران و حال‌ی ئوممه‌تی (محمد المصطفی) ی له‌سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلامه‌وه پی‌ی‌تی‌ص‌لاح کردووه، بۆیه ئی‌مه‌یش ر‌زگارمان ناییت و سه‌رکه‌وتوو نایین ئه‌گه‌ر

نه گه پښنه وه سهر ته و مهنه هج و په پیره و پر و گرامه، تیمامی (دار الهجرة) مالیکی کوری ته نه س (په حمه تی خودای لی بیت) ته لیت: (لا یصلح آخر هذه الأمة إلا بما صلح به أولها) و اتا: کوتای ته م ئوممه ته ئیصلاح و چاک نابیت ئیلا به وه نه بیت که سهره تای ته م ئوممه ته ی ئیصلاح و چاک بو وه.

ته وه یشی سهره تای ته م ئوممه ته ی پی چاک و ئیصلاح بو وه، کار کردن بو وه به قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ته ویش به فه م و تیگه یشتی سه له فی صالح و مهنه هج و په پیره وی ته وان، وه ک خودای گه وره فه ر مو ویه تی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۖ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ [النساء: ۱۱۵] و اتا: هه ر که سینک پاش ته وه ی ریگه ی هه ق و راستی بو ده ر که وت و شار هزای دینی خوا بو و، ریگا و ریپازی بگریته به ر، که ریگای راستی با وه ر داران نه بیت، ئیمه یش رووی ته که ینه ته و به ر نامه و ریگایه به تاره زووی خووی له دنیا دا هه لیژاردو وه، ئیتر ئیمه وازی لی دینین و هه قمان نیبه به سه ریه وه و، له قیامه تیشدا ته یخه ینه نا و ئاگری تا و دراوی دوزه خه وه، که ته ویش سه رته نجامیکی زور ناخوش و سامناکه.

شوینکه وتی ریگا و ریپازی با وه ر داران، به و شیوه یه ده بیت که ها وه له به ریژه کان و خه لیغه و پیشه و ا به ریژه کانی به چاک و ئیحسان له سه ر بو وه، هه ر ته وه یشه ریگا و ریپازی سه ر که وتن و رزگار بوون، له خودای گه وره دا و اکارین که ئوممه تی ئیسلامی سه ر به رز و سه ر فراز بکات به وه ی ده ست بگرن به قورئان و سوننه تی پیغه مبه ری خودا و شوینکه وتی ریپازی با وه ر دارانه وه، کو تا و وشه یشمان ته وه یه بلین سو پاس و ستایش بو خودای

گه وره بالاده ستي جيھانيان، و درود و صه لآت و سه لاميش بو سهر
پيغه مبه رمان محمد المصطفى و ئال و بهيت يار و ياوه راني هه تا هه تا يه.

له رږوژي شهممه بهرواري: ۲۱ / ۷ / ۲۰۱۲
بهرامبه ر به ۲ رهمه زاني سالي ۱۴۳۳ كوچي
له وه رگي راني ئهم په رتو و كه بو ومه وه.

ناوہر وکی بابہ تہ کان

- ۱..... پیشہ کی
- ۱۲..... ریخو شکر دن
- ۱۸..... **دہر وازہی یہ کہم: باوہر بہ خودا (اللہ)**
- ۲۲..... بہ شی یہ کہم: یہ کخو اپہ رستی لہ پەر وەر دگار یہ تیدا (توحید الربوبیة)
- ۲۳..... باسی یہ کہم: مانا و بہ لگہ کانی لہ قورٹان و سوننت و ژیری فیطرت
- ۲۹..... رزگار ناکات لہ سزای ٹاگر
- ۳۶..... باسی سیہم: ہندیک دیار دہی لادان و سہر لیشیو او ی لہ یہ کخو اپہ رستی پەر وەر دگار یہ تی (توحید الربوبیة) دا
- ۴۰..... بہ شی دووہم: یہ کخو اپہ رستی لہ پەر ستندا (توحید الألوهیة)
- ۴۲..... باسی یہ کہم: بہ لگہ و پوو نکر دنہ و ہی گر نگیہ کانی
- ۵۵..... باسی دووہم: واجبہ خودای گہورہ (اللہ) بہ یہ کخوایی پہر ستریت
- ۶۷..... باسی سیہم: پارینز گاری پیغہ مہری خودا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لہ یہ کخو اپہ رستی
- ۱۰۸..... باسی چوارہم: ہاوہل پریاردان بو خودای گہورہ، و بی باوہری و جوڑہ کانی
- ۱۳۲..... باسی پینجہم: بانگہ شہی زانینی غیب و شتہ نادیارہ کان و ہاوشیوہ کانی

- به‌شی سیههم: یه‌کخو‌اپه‌رستی له‌ناو و صیفه‌ته‌کاندا..... ۱۴۱
- باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی یه‌کخو‌اپه‌رستی ناو و صیفه‌ته‌کانی خودای گه‌وره و به‌لگه‌کانی..... ۱۴۴
- باسی دووهم: نموونه‌ی ته‌طبیقی له‌سه‌ر دانپیدانان و سه‌لماندنی ناو و صیفه‌ته‌کاندا له‌روانگه‌ی قورئان و سوننه‌ته‌وه..... ۱۵۵
- باسی سیههم: چه‌ند بنه‌مایه‌ک ده‌باره‌ی ناو و صیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره..... ۱۷۰
- ده‌روازه‌ی دووهم: پایه‌کانی تری باوهر که‌پینج به‌شی له‌خو‌گرتوو ه..... ۱۸۱
- به‌شی یه‌که‌م: باوهر به‌فریشته‌کان ئه‌مه‌ش سی‌باس له‌خوی ده‌گریت..... ۱۸۴
- باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی فریشته و بنه‌مای دروستکردن و سیفات وهه‌ندیگ له‌تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی..... ۱۸۵
- باسی دووهم: باوهر پوون به‌فریشته‌کان و چۆنیه‌تی و به‌لگه‌کانی..... ۱۹۵
- باسی سیههم: کار و فه‌رمانی فریشته‌کان..... ۲۱۱
- به‌شی دووهم: باوهر به‌کتیبه و نامه‌ئاسمانییه‌کان..... ۲۲۶
- ریخو‌شکردن: پیناسه‌ی وه‌حی له‌زمانه‌وانی و شه‌رعدا و روونکردنه‌وه‌ی جو‌ره‌کانی..... ۲۲۷
- باسی یه‌که‌م: حوکه‌ی باوهر به‌کتیبه‌کان و به‌لگه‌کانی..... ۲۳۴
- باسی دووهم: چۆنیه‌تی باوهر هیتان به‌کتیبه‌کان..... ۲۳۹
- باسی سیههم: ته‌ورات و ئینجیل و سه‌رجه‌م کتیب و په‌راوه‌ئاسمانییه‌کان

- دهستکاری کراوون و گوړدراون و قورئانیش سه لومه ته له وه ها کاریک ۲۵۶
- باسی چوارم: باوهر به قورئانی پیروژ و تاییه تمه ندیه کانی ۲۶۵
- به شی سیپه م: باوهر به پیغه مبه ران ۲۸۰
- باسی یه که م: حوکمی باوهر به پیغه مبه ران و به لگه کانی ۲۸۱
- باسی دووهم: پیتاسه ی (النبي) و (الرسول) و جیاوازی له نیوانیاندا ۲۸۶
- باسی سیپه م: چونیته تی ئیمان و باوهر به پیغه مبه ران ۲۹۰
- باسی چوارم: ئه وه ی له سهر مان پیویسته به رامبه ر به پیغه مبه ران ۳۰۰
- باسی پینجه م: پیغه مبه ره خاوه ن وره و عه زیمه ته به رزه کان ۳۰۸
- باسی شه شهم: تاییه تمه ندیه کانی پیغه مبه ر مان محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و مافه کانی به سهر ئوممه ته که یه وه، له گهل روونکر دنه وه ی ئه وه ی بینینی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خه ودا هه فه ۳۱۱
- باسی حه و ته م: کوتایی په یامبه رایه تی و روونکر دنه وه ی، ئه وه ی که پاش پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئیتر پیغه مبه ری تر نایه ت ۳۳۸
- باسی هه شته م: هه قیقه ت و به لگه ی شه وره ویکردن به پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ۳۴۴
- باسی نویه م: و ته ی راست له سهر ژیانی پیغه مبه ران (سه لامی خودایان لی بیّت) ۳۵۴
- باسی ده یه م: موعجیزه ی پیغه مبه ران و جیاوازی له نیوان موعجیزه ی ئه وان و که راماتی ئه ولیاندا ۳۶۲

- باسی یازدهیم: وهلی و ولایهت له ئیسلامدا..... ۳۷۲
- بهشی چوارهم: باوهر بهر وژی دوابی..... ۳۷۸
- باسی یه کهم: نیشانه کانی رۆژی دوابی و جوهره کانی (أشراط الساعة وأنواعها)..... ۳۷۹
- باسی دووهم: خوښی و سزا کانی ناو گوږ..... ۳۹۷
- باسی سیههم: باوهر بهر زیندوو بوونه وه..... ۴۰۷
- بهشی پینجههم: باوهر بهر قهزا و قهدهر..... ۴۳۵
- باسی یه کهم: پیناسه ی قهزا و قهدهر، به لگه کانی سه لماندنیان، له گه ل تهو جیاوازیه ی که له نیوانیاندا ههیه..... ۴۳۶
- باسی دووهم: پله و مه پرت به کانی قهدهر..... ۴۴۰
- دهر وازه ی سیههم: پایه کانی تری باوهر که پینج بهشی له خوگر تووه ۴۴۵
- بهشی یه کهم: ئیسلام، و ئیمان، و ئیحسان..... ۴۴۷
- باسی یه کهم: ئیسلام..... ۴۴۸
- باسی دووهم: ئیمان و پایه کانی، پروونکردنه وه ی حوکمی تهو که سه شی که گوناوه ی گه وره ده کات..... ۴۵۱
- باسی سیههم: ئیحسان..... ۴۵۹
- باسی چوارهم: په یوه ندی نیوان ئیسلام و ئیمان و ئیحسان..... ۴۶۰
- بهشی دووهم: مانای پشتیوانی لیکردن و پشت لی هه لکردن (الولاء والبراء) و پرنکخه ره کانی..... ۴۶۱

بہ شی سیہم: مافی ہاوہ لانی پیغہ مہری خودا، وہ ئہ وہی واجبہ بہ رامہریان
بکریت..... ۴۷۰

باسی یہ کہم: بہ کی دہو تریت ہاوہ ل؟ واجبہ خوشمانبوین و پشتیوان و
پشتگیریان بین..... ۴۷۱

باسی دووہم: واجبہ باوہ بہ فہزل و عہدالہ تیان وہ ازہیتان لہو ناکوکیہی
لہ نیوانیاندا پرویداوہ، لہ ژیر روشنایی بہ لگہ شہرعیہ کانداندا..... ۴۷۶

باسی سیہم: ئہ ہل وہ یتی پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)..... ۴۸۲

باسی چوارہم: خہلیفہ کانی راشیدین..... ۴۸۷

باسی پینجہم: ئہ و ہاوہ لانہی کہ موژدہی بہ ہہشتیان پیدراوہ..... ۴۹۱

بہ شی چوارہم: ئہرکی سہر شانمان بہ رامہر بہ ئیمام و پیشہوای
موسلمان، وہ بہ رامہر موسلمانان بہ گشتی، و پابہ ندبوون بہ کومہ لی
موسلمانانہ وہ..... ۴۹۴

بہ شی پینجہم: واجبہ دہستگرتن بہ قورٹان و سوننہ تہ وہ، لہ گہل بہ لگہ
کانی..... ۵۰۱

باسی یہ کہم: مانای دہستگرتن بہ قورٹان و سوننہت و بہ لگہ کانی..... ۵۰۲

باسی دووہم: ہوشیاریدان و ٹاگادار کردنہ وہی خہ لکی لہ بیدعہ..... ۵۱۰

باسی سیہم: خرابی جودایی و پہرت بوونی موسلمانان..... ۵۱۴

وہزارہتی کاروباری ٹیسلامی وئہوقاف وبانگہواز ورینمای

لہ شانشینی عہرہبستانی سعودی

کہ سہرہرشتی کومہلگای مہلیک فہمدہکات

بؤ چاپکردنی قورٹانی پیروز لہ مہدینہی مونہوہرہ

خؤشحالہ بہبہ چاپگہ یاندنی:

کتیبی «بنہماکانی باوہر لہژیر رؤشنایی قورٹان و سونہتدا»

بؤ زمانی کوردی

لہ لایہن ئەم کومہ لگایہوہ

لہ خودا دہخوازین سوودی گشتی تیدا ہہیبت وہپاداشتی مہلیک

سہلمانی کوری عہبدولعہزیزی ثالی سعود بہجوانترین شیوہ بداتہوہ،

کہ بہرپزیان وہک خزمہت پیشکہشکاریکی ہہر دوو حہرہمی مہککہ

ومہدینہ ناسراون

خودای گہورہ پایہیان بہرزتر بکاتہوہ لای خوئی وپاداشتی

گہورہیان بداتہوہ لہسہر ئەو ہہموو خزمہتہی بہ قورٹانی پیروز

وزانستہ پھیوہندی دارہکانی دہکەن.... ٹامین

بەپشتیوانی و یارمەتی خودا
ئەم کتیبە بە چاپ گە یەندرا
کۆمەلگای مەلیک فەهد بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز
لە مەدینە ی مۇنەوەرە
وەزارەتی کاروباری ئیسلامی و ئەوقاف
وبانگەواز ورینمایى
سالی ۱۴۳۶-۱۴۳۷ھ کۆچی

ماق چاپکردنی پارێزراوه
بۆ کۆمەلگە ی مەلیک فەهد بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز

سندوقی بۆستی ۲۲۶۲ - مەدینە ی مۇنەوەرە

www.qurancomplex.gov.sa
contact@qurancomplex.gov.sa

لِلْمَلِكِ كُرَيْشِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ
وَرِثَةِ الْإِسْلَامِ وَالْأَوْقَافِ وَالذَّعْوَةَ وَالْإِشْرَافَ
مَجْمَعُ الْمَلِكِ فَهْدٍ لَطَبَاعَةُ الْمُصْحَفِ الشَّرِيفِ
الْأَمَانَةُ الْعَامَّةُ
الشُّؤُونُ الْعِلْمِيَّةُ

كِتَابُ
أَسْوَاقِ الْإِسْلَامِ
عَفْه
فِي ضَوْءِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ

إِعْدَادُ
مُخَبَّرَةٍ مِنَ الْعُلَمَاءِ

تَرْجَمَهُ إِلَى اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ
أُوْمَيْدُ عُمَرَجُوسْتَبَانِي

رَاجَعَهُ
مُحَمَّدُ حَسَنُ سَلِيمِي أَقْدَمَ

وَقَفَّ لِلَّهِ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ نَيْسَانَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سَعُودٍ
وَلَا يَجُوزُ بَيْعُهُ

يُورَعُ مَجَانًا